

مهسعوود محهمهد

شكوى تهدهب

كوكردهوهى سايتى ماموستا

www.mamosta.net

مەسعوود محەمەد

شكۆى ئەدەب

ئەم بەرگە ھەولیکە بۆ كۆكردنەوہى گوتارە ئەدەبى و ھزرىيە كانى مەسعوود محەمەد كە لە رۆژنامە و گۆفاراندا
بلاوكرائونەتەوہ.

لە تايپكردنەوہى گوتارە كاندا، بەناچارى و بۆ پەيرەو كردنى ريتنوسى باو، پیتە كانى «ز - و - ئ» گۆران بە «ر - و - و -
ى / ى».

بۆ كە شكۆلى گوتارە كانى سەربە زمان بروانە «شكۆى زمان».

سايى مامۆستا www.mamosta.net

پېرست

4.....كهيفى جوانرۆيى

15.....«كۆرى زانىارى كورد» چۆن ئەم ناوهى وهگرگرت؟

22.....«پيشهكى» بۆگوتارى «بهركوتىكى خهرمىانى كوردناسى له ئەورووپا»

32.....نامهيهك

37.....شاكارتىكى ئاگرين

40.....تريفهپىكى نهوورۆز

42.....فۆلكلۆر - بهشى يه كهم

47.....فۆلكلۆر - بهشى دووم

52.....روونكردنهوهيهكى ورديله

56.....سلاوتىك له شيعرى نوئىابهتى كوردى

63.....پايهى شيعرى كوردى له ئەدهبى كوردى سهدهى نۆزدهمدا

71.....دلدار

77.....دهساتير

90.....راچى له ژيانى دواى مهركيدا

97.....له ئاوئنهى ئەم گوتارهدا تيشكى چهند چرايهك

111.....سهجادى له سهرهتاي نهمريدا

114.....پهمزى نافيع قوربانىيه زله كهى ههولير

120.....ميرزا حاجى كهريمى ئاسنگر سهريازىكى بيناوى

132.....قهرزدانهوهيه؟ يان خوّه ئدانهوهيه؟

146.....رۆشنيپرى پئويستى به كوردهغيرهتى نيه

154.....كهوچكىك شهكر بۆ قاوهى تال

164.....زپهخهون له تهمومژ به دورى «مهحوى» ي تۆقهلهوه

186.....تاوانى ديارده چاوغهلهتينهكان

195.....مهركى تال و ژارا ناوناوه شيرينيت

203.....جارتىكى تر گوندى نورهدين و گهرديك له گهردهلوولى نورهدينى و ميراودهلى

209.....دهستبژارتىك له كئيتى ئەنجوومهنى ئەديبان

252.....بژار و گولبژارتىك له ههندى نووسراوى كوردى

278.....له پهستگهى «مامۆستاي كورد» دا

كەيىفى جۋانرۇبى

«دەفتەرى كوردەۋارى»، بەرگى دوۋەم، بەغدا 1970

دەستكارىكردنى مېژوو و رووداۋەكانى، بۇ ھەر ئامانجىك بى، كارىكى نارەۋايە، چونكە كە دەرگاي دەستكارى كرايەۋە ئىتر شتىك نىيە پىۋەى داتەۋە يان لە سنوورىك بىۋەستىنى ۋەيا ھەمىشە ئەم گۆرپنە بەرەۋ چاكە ئاراستە بكا. درۆ و ھەلەكە بخرىتە ناۋ مېژووۋە ئىستاكە و دۋارپۇژىش بە ھەلە دەبا، خۇ ھەر ئىستاكە و دۋارپۇژن كە سەردەمىك دەبنەۋە بە مېژوو. بۇيە خۇگرتن لە دروۋغى مەسلەحەت ئامىز لە شتى مېژوو، چ زۆر چ كەم، پىۋىستىيەكى ئەخلاقى و كۆمەلاتىيە بە سەر شانى نوۋسەرۋە گۇيا دەبى راستى چى خراپىكى لى روو بدا تا بىگۆرپن بە ناراستى، باۋەرم نىيە ھىچ جۆرە سوڧىك ھەبى لە ھەر شتىكى كە لەسەر ھەلە و درۆ ھەلبەسترايى. ئادەمىزاد زۆر پىۋىستى بە راستى ھەيە و گەلىك قوربانى داۋە لەم رېگەبەدا. دەتۋانم بلىم تا ئىستاش لە زۆر مەبداندا بۇ راستى تىنۋە و ئەۋەندەى چىشتۋە لە درۆ و خورافاتى كۆن و نوى تا كاسەى كەلەپىژى كردۋە.

خوئىنەرى بەرپىز، بمبۋرئ لە نوۋسىنى ئەم پىشەكەيە ناچارىيە چونكە دەمەۋى لە زوۋەۋە عوزر بىنمەۋە بۇ دەرپىرپن و روونكردەۋەى ھەندى رووداۋى نارەۋا كەۋا بى دەسكارى و گۆرپن لە پىشىنانم ۋەرگرتۋە، ۋە بە ھەمان چەشن تەسلىمى مېژووۋى دەكەمەۋە. ناشىرىنى و ناشىۋىيەك كە دىتە بەرچاۋان لە بەشىكى ئەۋ شتانەى نوۋسىۋىم مزرە و نرخی راستى و دەستخاۋىتتىيە (ئەمانەت). كەيىفى و ھاۋچەرخەكانى ئادەمىزاد بوون، نەك فرىشتە و پەرى، ئەۋانىش ۋەك خەلقى ئەۋ دەمە شتى ۋايان گوتۋە و كردۋە كە بەگشتى لە باۋدا بوۋە و كۆمەى لى نەكراۋە و ناشى دۋاى سالەھاي سال لە ژيان و مردنيان من بىم و كردەۋە و گفتارى دەسكرديان بۇ ھەلبەستىم يا ھى ناشىرىن لە كردەۋە و گفتارىيان بىسرمەۋە تا لاپەرىپى ژيانىان بىنگەرد و لەككە نىشان بدرى. چى زانىۋمە و بىستۋومە و بەلگەم ھەيە بۇ باۋەپىكردنى ئەۋە دەنوۋسم، ۋە ئەۋەى بۆم ساغ نەبوۋىتتەۋە ۋەك ھەيە تۆمارى دەكەم بۇ سەرنج و لىكندانەۋەى خوئىنەرى كورد.

كەيىفى ۋەك مەلۇمە لاي ئەۋانەى شارەزاي شىعر و ژيانىن، ناۋى فەتۋللا و مەشھۋرە بە جۋانرۇبى، باۋك و خانەۋادەكەى لاي من نەزانراۋە و نەمتۋانىۋە تا ئىستا لىي بىكۆلمەۋە. خەرىكبوون بۇ ۋەگىرھىنانى زانىنى تەۋا لە بارەى سەرەتاي ژيانى كەيىفى (ھەرۋەھا دۋارپۇژانى پىش مەرگى) خۆتەرخانكردنىكى دەۋى كە بۇ ئىستاكەى من نالوى. بەلام لەۋ باۋەرەدام ئەۋ پەرپە لە سەرۋىكارى كەيىفى و ژيانى بەندىۋارىيەكى ئەۋتۋى نىيە بە شاعىرى و ھونەرىيەۋە. رەنگە ھەر نرخیكى مېژووۋىيە - ھەبى كە نرخیكى كەم نىيە - چونكە كەيىفى بلىمەتتىكى خۆرسك بوۋە، نەمامىك نىيە لە درەختىكى گەرۋە ھەللى دابى، بەلكوۋ ھەر لەسەر بنجى خۇى رۋاۋە. ئىتر كورى كىيە و لە چ خىزائىك بوۋە و چۈن دەستى كردۋە بە خوئىدن، پرسىارى ئەۋتۋن و ۋەراميان ھەرچى بى سەرچاۋەى شاعىرىيەتى كەيىفى روون ناكەنەۋە.

بەلى راستە شارەزايى بە ھەموۋ قوژبنىكى ژيانى ئەم بلىمەتە تاۋات و ئامانجى ھەموۋ كەسىكە كە خەرىكى ئەۋ چەشەن لىكۆلىنەۋەن. بەلام دەخلىكى ئەۋتۋى نىيە بەسەر پىنگەيشتۋىيە و گەشەكردنى ئەدەبى كەيىفەۋە، ۋەك بزائم بەشئەۋەكى نىك لە قەناعەت لە زوۋىيەكى زوۋى سەرەتاي خوئىدن و فەقىيەتى ۋلات و كەسى بەجى ھشتۋە و لە كۆيە جىگىر بوۋە و دەستى كردە بە خوئىدننى راسەقىنە و شاعىرىيەتى رەۋشەن بوۋتەۋە لەۋ دەمەدا كە كەيىفى ھاۋتەۋە كۆيە، واتە دەۋرى چەرخىك لەمەۋىپىش. بە پىي مقياسى ئەۋ چەرخە كۆيە ناۋچەيەكى گرىنگى خوئىدن و شىعر و ئەدەبىيات بوۋە، بە نىسبەت ھەموۋ كوردستان. ئىستاكەش دەماۋدەم باس دەكرئ كە مەجالىسى زانىارى و ئەدەبىي رۆزانەى كۆيە چى لە قۇناغى دەۋلەمەند و دەستپۇيۋەكان و چى لە مەدرەسە و مزگەۋت و تەكە و خانەقاكاندا دىمەنىكى ھەرە دىارى ئەۋ شارە بوۋە. ئەدبىي گەرۋەى ۋەك قاسىد و جەلى و ئەختەر و حاجى قادر و كەيىفى و شىخ رەزا بەرىكەۋت لەۋ سەردەمەدا نەخزاۋنە ئەۋ ناۋچەيە، ئەمانە و زۆرى تر لە شوەرا و مەلا و شىخى ناۋدار بەروبوۋمى خوئىدنپەرسى و گىبانى ئەدەبى بوون كە ۋەك مىرات لە پىشنانەۋە بۇ كۆيە بەجى ماۋو. لەم كورتەباسەى ئىستاكەماندا ماۋە نىيە روۋپەرى مېژوو

زانباری و ئەدەبیی کۆیە بخوێننەوه، ئەوەندە هەیه دەبێ بیلین شاعیریەتی کەیفی لەم کارگە زانستی و ئەدەبییەتی ئەو دەمە کۆیەدا مشتومال کراوه: بۆیە جی سەیر پێهاتن نییه کە لە کتیی «کۆیە و شاعیرانی»دا کەیفی بە شاعیریکی کۆیی دانراوه.

کەیفی کوێندەرییه؟

ئەم پرسیارە شتیکی بەدیهیە و داوای وەرەم دەکا، چونکە ئەگەر کەیفی جوانرۆییە، چۆن دەبێ لە شارەزوور و دێی «کوێرەدێ» هاتبیتە دۆنیاوه؟ هەموو ئەوانە ی باسی کەیفییان نووسیوه ناویان بردووه بە «کەیفی جوانرۆیی» و لە هەمان کاتیشدا، گوتیانە لە دێی «کوێرەدێ»ی شارەزوور هاتوووە دنیا، کەچی جوانرۆ پارچەییەکی کوردستانی ئێرانە و هەرچەندە هاوسنوورە لە گەڵ کوردستانی ئێراق و دراوسێی ناوچەیی هەڵبەجەیه، دیسان بە هیچ جۆر ناگونجی جوانرۆیی شارەزووری بێ. زانایەکی وەک حاجی قادریش کەوا نزیکترین ئینسان بوو لە کەیفی و دوارۆژانی ژبانی کەیفی لە ئەستەموول لە گەڵ ژبانی ئەو رۆژانەیی حاجی قادر وەک دوو رۆوی یەک پەرە وان کە هەر لە یە کتر جیاواز ناکرێتەوه، ئەویش لەو شینەیی کە بۆ مەرگی کەیفی داناوه و سەرەتاکەیی بە «فەلەک بە تیر و کەمانە لە ئیمە چوووە تە کەمین» دەست بێ دەکات بە سەرەت دەلی و رادەگەینێ کە کەیفی شارەزوورییه.

کە چوویتە سەر حەدی بابان و عیله کە ی جافان
بگریه هەر وەک بارانی مانگی فەرورەدین

لە قور بنیشه بلی قەوم و قیله هاواره
ئەسیره کەیفی لە رۆما لە حەبسی ژیری زەمین

لە «کوێرەدێ»ی کە «کەیفی»ی تیا بێ فیردەوسه
جەهەنەمه کە نهما «کەیفی» شاری قوستەنتین

حەزین و دەرەمی ئەم شارەزۆری بیگانەن
لە حەسرەتی عەجەبا «شارەزووری» چۆن نەگرین

وشەیی «عیله کە ی» جافان، وە بە تاییەتی دێری دواویی مەرسییه کە گومان نایەلی لەوهدا کەوا حاجی قادر «کەیفی»ی بە شارەزووری ناسیوه.

بەلام «کوێرەدێ» دەمێنێتەوه بۆ لیکۆلینەوه و لیدوان ئاخۆ «حاجی» مەبەستی لە «کوێرەدێ» هەر مانای وشە کە یەتی کە «دییەکی وێران» دەگەینێ یاخود بە دەم ئەوهوه دەیهوی رابگەینێ «کوێرەدێ» دییهکی شارەزوور و مەفتەنی «کەیفی»یە؟ حاجی زۆر جار لە شیعەرەکانیدا، وەک شاعیریکی بە دەسەلات، لە تیکهه لکیشانی وشە ناوی هەندێ شویتانی کوردستان بە تیکرایی و ناوچەیی کۆیە بە تاییەتی داتاشیوه. بۆ نمونە چەند دێرە شیعیریکی حاجی لێرەدا دەنووسین.

لەو کاغەزەیی کە بە هەلبەست بۆ حاجی مەلا عەبدوڵا ناردووێتی لە ئەستەموولەوه دەلی:

مەلایێکی فەقیانە و یقارت
بە یانت ئاوه گرده ئیقیتداریت

واته وبقارت، وبقاری مه‌لای فقهی و موسته‌عیددانه و به‌یانت ره‌وانه وه‌ک ناو و ده‌سه‌لاتیشت وه‌ک گرد وایه له ههمان کاتدا «فقه‌قیان» و «ئاوه‌گرد» یه‌که‌میان دئی‌ه‌که له نریک کویه، وه دووه‌میشیان شاخیکه به پشت دئی «جه‌لی» یه‌وه که مه‌فته‌نی باپی‌ره‌گه‌وره‌ی حاجی مه‌لا عه‌بدو‌لایه و له‌قه‌بی «جه‌لیزاده» له‌وه‌وه وهر‌گی‌راوه. دیسانه‌وه حاجی قادر له جی‌گایه‌کی دیکه‌دا ده‌لی:

له‌بی نازهنین به‌خه‌تتی جه‌لی
له‌ئیرانه‌وه‌گرتوویه‌تاهیرات
عومه‌ر گونبه‌تی له‌زه‌تی دانه‌بی
ته‌که‌لتووی شکا زیتی ته‌سپی‌ه‌یات

دی‌ری یه‌که‌م مانای وه‌ک مه‌علومه‌ ته‌وه‌یه که لیوه‌ جوانه‌که‌ی به‌خه‌تتی تاشکرا له‌ ئیرانه‌وه‌ تا شاری هیراتی (که له‌ ته‌فغانسته‌نه) داگرتووه‌ به‌ده‌م‌ ته‌مانایه‌شه‌وه‌ ناوی «نازهنین و جه‌لی و ئیران - هیران» یشی‌ تاراسته‌ کردووه‌ که سنی دین له‌ ریزی یه‌کتر و به‌ هاوینه‌هه‌واری ناوچه‌ی کویه‌ مه‌علومن. مانای دی‌ری دووه‌میش زور تاشکرایه‌ پیویست به‌ دووباره‌ کردنه‌وی ناکا، به‌لام له‌گه‌ل‌ ته‌و مانایه‌دا ناوی دئی «تومهر گونبه‌ت» و «ته‌که‌لتوو» یشی‌ دارشتوون که هه‌ردوو‌کیان له‌ ده‌شتی کویهن. دوور نه‌رؤین هه‌ر له‌ به‌یتی‌ چواره‌می مه‌رسییه‌که‌ی که له‌سه‌روه‌ نووسیمان به‌ ههمان ورده‌کاری و تی‌که‌ه‌ل‌کیش و ته‌نینی هونه‌ری ناوی «شاره‌زور» یشی‌ داتاشیوه:

حه‌زین و ده‌ره‌می‌ ته‌م «شاره‌زور» ی بی‌گانه

مه‌به‌ست له‌ وشه‌ی «ته‌م‌ شاره» ته‌سته‌مووله، به‌لام که وشه‌ی ته‌م «شاره» که‌وته‌ ته‌ک وشه‌ی «زور» به‌ پی‌ی ده‌ستووری نووسینی کون «شاره‌زور» په‌یدا ده‌بی. به‌راستی زور له‌گوینه‌ که «کویره‌دی» ش وه‌ک دئی‌ه‌کانی دیکه‌ وا بی‌ی که حاجی قادر به‌ تی‌که‌ه‌ل‌کیشی وشه‌ ناوی هیناوه‌ته‌ نیو شیعره‌وه و ته‌گه‌ر شوهره‌تی جوانرؤی له‌ مه‌یداندا نه‌بوا گومانیکم له‌و رووه‌وه به‌ زهندا نه‌ده‌هات ئیتر ته‌مه‌ بوو خستمیه‌ سه‌ر فیکری پرسیار کردن له‌ شاره‌زایینکی ناوچه‌ی شاره‌زور، تاخو دئی‌ه‌ک به‌ ناوی «کویره‌دی» له‌ویدا هه‌یه‌ یا نییه. بو ته‌م لی‌پرسینه‌ هه‌سه‌ن به‌گی جافم ده‌ستیشان کرد چونکه ههم‌ خه‌لقی هه‌له‌بجه و ناوچه‌ی شاره‌زور و ههم له‌گه‌ل شیع‌ر و میژوو له‌ کونه‌وه‌ خه‌ریکه، له‌ وه‌رامدا پی‌ی گوتم دئی‌ه‌کی به‌ناوی «کویره‌دی» نه‌ ئاوه‌دان و نه‌ ویران له‌ شاره‌زوردا نییه. با چی دیکه له‌سه‌ر ته‌م باسه‌ نه‌رؤین، راستییه‌که‌ی هه‌رچی بی، زوری و که‌مییه‌ک ناخاته‌ نرخ‌ی شیع‌ری که‌یفییه‌وه. من لی‌ره‌دا باوه‌ری‌کی نیهای‌ی ناتوانم ده‌ربرم به‌لام سوور کردنه‌وه‌ی مه‌وزووه‌که‌ش شتیکی سه‌خت نییه‌ بو هه‌ر که‌سینک که‌وا نه‌ختیک له‌ من زیاتر ماوه‌ی خو‌ماندوو‌کردنی هه‌بی.

که‌یفی‌ که‌ی له‌دایک‌ بووه‌ و که‌ی مردووه‌؟

به‌رله‌وه‌ی له‌باره‌ی هاتنه‌ دنیای که‌یفییه‌وه‌ بدوین، به‌کورتی له‌ سالی‌ مردنی قسه‌ ته‌واو ده‌که‌ین. حاجی قادر له‌ مه‌رسییه‌که‌ی که‌ بو مه‌رگی که‌یفی‌ داناوه، میژووی مردنی به‌ وشه‌ی «صغیر» دیار داوه‌ که‌ به‌پی‌ی‌ حیسایی ته‌بجه‌د سالی‌ 1300 ی کوچی ده‌گریته‌وه. له‌ دیوانه‌که‌ی حاجی قادر چاپی هه‌ولیری سالی‌ 1969 وا نیشان دراوه‌ که‌ وشه‌ی «کبیر» ئیشاره‌ دراوه‌ و له‌ ژیره‌وه‌ شه‌رح کراوه، به‌لام ته‌مه‌ سه‌هوه‌ و راستییه‌که‌ی ته‌وه‌ بوو گوتمان. نرخ‌ی وشه‌ی «کبیر» به‌پی‌ی

حیسانی ئەبجدەد 232 دەگریتهوه که هیچ شتیکی راناکهیهنی، رهنکه له دەمی چاپکردن بهههله ئیشارته که خرابیته سەر وشە «کبیر» له جیاتی «صغیر».

ئەمە له بارە ی میژووی مردنی، بەلام بۆ زاینی سالی هاتنه دنیای شتیکی قهتعی وه ک بهیته که ی حاجی قادر نییه یاخود من نایزانم له موناقه شه و بهراوردیکردن بیتیا زمان بکا. بهلام له گهله تهوهشدا ههندی رووداو و میژووی بیسوپه هه ن که له گهله ژیا نی که یفی تیکهله و عهلاقدراون رهنکه لهم رووهه بمانگه یینی به سنووری قهناعهت. که یفی ژیا نی فهقییه تی له کویه لای حاجی مهلا عهبدولا رابواردوو و لای ئهوی خویندوو، کهواته نای که یفی له ته مهندا له حاجی مهلا عهبدولا گوره تر بووبی چونکه عاده تن سوخته له ماموستای خو ی چوو کتر دهی. بهله ههندی ریکهوت ههیه به پیچه وانه ی ئەم قاعیدهیه بهلام بلیمه تیکی وه ک که یفی لی چاوه راون ناکرئ له مهیدانی خویندن له هاوته مهنی خو ی دابمینی. به پینی ئهوه که کتیبی «کویه و شاعیرانی» دا له باره ی میژووی هاتنه دنیای که یفییه وه نووسراوه و سه رچاوه ی مه علوماته که شی گویا «میژووی ئەدهبی کوردی» به ده بی که یفی له سالی 1814 ی زاینی له دایک بووبی. دیسانه وه که هه مان کتیبی «کویه و شاعیرانی» راده گه یه نی سالی 1815 ی زاینی که گویا سالی له دایکبوونی حاجی قادره ده وه ستیته به رامبه ر 1246 ی کوچی. به م پینه ده بی سالی 1814 ی زاینی بوه ستیته به رانبه ر 1245 ی کوچی واته که یفی له 1245 له دایک بووبی. لیره دا ده بی بلیم ئەم سالی 1815 له راستیدا ناکه ویتته به رانبه ر 1246. وه به پینی جه دوه لیک که له کتیبی «إمارة به دینان العباسیه» دا نووسراوه ده بی بوه ستیته به رانبه ر 1229 یا 1230 ی کوچی چونکه ئەو جه دوه له سالی 1809 ده خاته به رانبه ر 1224. جگه له مهش بهراوردیکی حیسانی زور ساده بومان ده رده خا که مادام سالی ئیستا که ی کوچی 1389-1390 بکه ویتته به رانبه ر 1969-1970 ی زاینی، ده بی سالی 1815 بکه ویتته پیش سالی 1235 نه ک دوا ی. جا له بهر ئەمه که سالی 1814 (که گویا سالی هاتنه دنیای که یفییه) تا ئەو رادهیه که یفی ته مه ندرتر ده کات ئیتر به هیچ جو ریک مومکین نییه خزمایه تی هه بی له گهله هاتنه دنیای که یفی. من ئەو دوو سالی 1814 و 1815 ی زاینی له حیسانی خو مدا ده سر مه وه و موناقه شه ی له دایکبوونی که یفی وه ک له کتیبی «کویه و شاعیرانی» نووسراوه له سه ر ئەساسی سالی 1245 ی کوچی ده که م.

من له و باوه رده دا نیم که ئەمهش راست بی چونکه حاجی مهلا عهبدولا له سالی 1250 ی کوچی هاتوته دنیا و گومانیکیش لهم باره وه پهیدا نای. حاجی مهلا عهبدولا هه م خو ی ئەمه ی نووسیوه و هه م به خه تی باو کی واته حاجی مهلا ئەسه د له حاشیه ی چه ند په ریک له هه ندی کتیه کانی کتیبخانه ی جه لیزاداندا نووسراوه.

به لای منه وه ناشی که یفی پیش 1250 هاتبته دنیا وه ئەگینا نه ده بوو به فه قی لای حاجی مهلا عهبدولا. له حاشیه ی خوارووی رووپه ری 27 ی «کویه و شاعیرانی» دا نووسراوه که وا گه لی که س ده لین بیست سالی ک دوا ی 1814 ی زاینی له دایک بووه، ئەگه ر مه به س له 1814 ی زاینی هه ر ئەوه بی که به پینی لیکدانه وه ی لیره به پیشه وه ده که ویتته به رانبه ر 1245 ی کوچی، ده بی که یفی له 1245 ی کوچیدا هاتبته دنیا وه. من به مهش قهناعهت ناکه م، چونکه به گویره ی هه ندی ئاسار که لای ئیمه (واته جه لیزاده) هه ن که یفی له سالی 1280 کوچی شاعیریکی چه سپاو بووه له فارسیدا، له و سالی دا خیزانی حاجی مهلا عهبدولا له تاریکی ژوو ریکی بی په نجه ره جانه وه ریکی پتوه ده دا و ده یکوژی، نازاند ری جانه وه ره که مار بووه یان دوویشک، که یفی مه رسیه ییک بۆ مه رگی خیزانی ماموستای خو ی داده نی که ته نها فه رد و نیو یکم له بیرما وه، ئەوه ی دیکه ی که له بیرم نین له گهله هه موو شاعر و ئاساری که یفی که له ئیمه هه بوون له که ین و به ینی سالی 1963 دا سووتینران، ئیره جیگه ی باسکردنی ئەم سووتاندنه ی ئاساری نووسراوی جه لیزادان نییه، هه ر بویه شم باسکرد که هوی ناته واوی مه رسیه که روون بکه مه وه فه رد و نیوه که ی که له بیرم ماون ئەمه ن و به ده ستووری نووسینی فارسی ده یان نووسم:

بانه بابر بگژدم افتاده

یاگرفنار ماری گیسوشد

خوینتهری بهریتز دهینی کهوا کهفیش له شیعره کهیدا به ورده کارییه کی شاعیرانهی سۆزناک جانوهره ژهر اوویه که هر به نهرانراوی دهیلئتهوه، نیوه فهرده کهشی که ده که ویتته دوایی مهرسییه که به شیک له میژووی رووداوه کهی تیدایه به حیسانی ئه بجهد، به شه کهی دیکه ی وا دهزانه له نیوهی به که میه تی ئه می له بیرم چۆتهوه، ئه مه یه نیوه فهرده که:

چون بمینو برفت با نوشد

ئهم چهند وشهیه 1212 تهواو ده کا.

باوهر ناهینم بهوه که له تهمه نی 15 سالیدا ئهم دهسه لاته و رهوانیه و زالییه به سهر شاعر و قافیه و میژوو دهرهینان له فارسیدا بو که یفی مومکین بووی، ههلبهت پینش ئهم سالهش شیعی فارسی داناون، چونکه خو نای له چاوقوچینیکدا ههم فارسی فیربووی و ههم شیعی را به هیزه به فارسی دانای، به لگه یه کی دیکهش هه یه کهوا لیره به دووه دریزه دههین به باس لیکردنی ئه وه ده گه یه نی کهوا که یفی نه ک ههر مومکین نییه پینش 1250 ی کوچی هاتبیتته دنیاوه به لکوو ده بی لای زور رووی ئیحتیمال له سالی 1255 تیپه ر ناکا، به لگه کهش ئه مه یه، وه ک له به شیکی دوا بتر له م نووسینه بو مان دهرده کهوی که یفی تا سالی 1286 ی کوچی لای حاجی مهلا عه بدولا خویندوو یه تی، ناچیتته عه قله وه که یفی به م هه موو زه کاوه ته وه تا تهمه نیکی 26-27 ههر خویندبیتی و فه قینیه تی تهواو نه کردی، چونکه گهر بلین له سالی 1250 دا هاتوته دنیا تهمه نی له 1286 دا ده گا به 36-37 سال. به لام ئه گهر میژووی له دایکبوونی بخه یه سالانی مابه نی 1255-1260 تهمه نی له سالی 1286 ده بیته 27-31 سال که مونسبه بو گه یشتن به پایه ی «موسته عیدی» و نزیکوونه وه له کوتایی خویندنی مه لایانه، واته ئیجازه وه رگرتن. خو ئه گهر له بیر نه که ین کهوا حاجی مهلا عه بدولا له سالی 1286 تهمه نی 36-37 سالی بووه ئیتر به جار نزیک ده بیته وه له وه متمانی بینین به و میژووه ی که ته حدیدمان کرد بو هاتنه دنیا ی که یفی، چونکه زور له گوینه ماموستا 36-37 سالی بی و فه قیش 27-31 سالی، ههر چهند به جو ریکی فه تعی مومکین نییه بلیم سالی راسته قینه ی هاتنه دنیا ی کامیانه له و سالانه به لام به ته قیری مه یلم بو ئه وه ده چی که بلیم سالی 1255 ی کوچی ئه و ساله یه.

که یفی که ی، وه چۆن کۆیه ی جی هیشت؟

هوی روشتنی که یفی و تورانی له کۆیه ههروه ک له کتیبی «کۆیه و شاعیرانی» و «دیوانی حاجی قادر - چاپی ههولیر» به کورتی باسکراوه، ئه و ناکوکیه و شه ره جنیوه بووه له به نی شیخ رهزای تاله بانی و که یفی که ئه نجامی گه یشتوته ئه مه حاجی مهلا عه بدولا بو دلدا نه وه ی شیخ رهزا له که یفی بدا و دهری بکا. چۆنه تی ئهم رووداوه به روونکراوه یه کی ئه وتو دهنووسین که گرینگی رووداوه که لیمان داوا ده کا و به و نیازهش که قه ناعه تی خوینتهر وه ده ست بهینی.

له و دهمه دا که حاجی مهلا عه بدولا که ماموستای که یفی بووه، حاجی مهلا عه بدولا و حاجی قادر ههردوو کیان لای حاجی مهلا ئه سعده ی جه لیزاده، واته باوکی حاجی مهلا عه بدولا بوونه، که یفی و حاجی قادر ههر چهند ته فاوتیک هه بووه له مه یانیان له لایه ن تهمه ن و پایه ی عیلمی، چونکه حاجی قادر له ههردوو رووه وه له ژوورووی که یفی بووه. دیسانه وه له بهر هاومه شره بی و شیعه ردوستی و به یه که وه رابواردنیان تا بلی برادر و خوشه ویستی یه کتر بوون. ههردوو کیان زیاتر له فه قیکانی ئه و دهمه ی کۆیه لای بنه مالهی جه لیزاده و خه لقی کۆیه له پینشر بوون، وه ریزان لی گیراوه، ته نانه ت حاجی و که یفی له مالی حاجی مهلا ئه سعده به ئیستیلای خۆمانی به «کوری مال» ژمیردراون. په یوه ندی که یفی به و بنه ماله وه له زور مونسبه و رووداوی رۆژانه ی ئه و دهمه یان وه دیار ده دا بو نمونه و روونکردنه وه ی ئه و پیوه ندیه لیره دا شتیکی تریش دهنووسم وه ک رووداوی مهرسییه که له سالی 1283 حاجی مهلا عه بدولا دوا ی مه رگی ژنی یه که می، له ژنی دووه می بو یه که م جار کوریکی ده بی، له وه به پیشه وه ههر کچی بوون. کوره که ناوی به هاته دینی لی دهنین و له نیوان

خه لقی کویه دواى پینگه‌یشتنى به «کاکه باو» شوورته‌ی سه‌ندووه و زووش جوانه‌مه‌رگ بووه، که‌یقى به‌و ناوه که مامۆستای خۆى کورپىکى بووه و تازه تاقانه‌یه و بنه‌ماله‌ی پى روون بوته‌وه. سه‌ره‌راپى پيوه‌ندى خۆشه‌ويستى مه‌يانى هه‌ردووکیان به‌دهستى خۆى ليفه بو منداله‌که ده‌ووورئى به نه‌قش و شيعرئى که خۆى هه‌لئى به‌ستوون رووى ليفه‌که ده‌رازینتته‌وه. شيعره‌کان مابوون تا ئه‌وانيش له‌گه‌ل نووسراوه‌کانى دیکه له سالى 1963 ى زاینى سووتان، داخه‌ ناچى له‌و شيعرانه هيجم له‌بیر نه‌ماون.

حاجى قادر که ده‌چى بو ته‌سته‌موول که‌یقى له کویه ده‌ميينتته‌وه، ئه‌و شوورته‌ی که له نيوان خه‌لق باوه له باره‌ی ئه‌وه که حاجى قادر و که‌یقى به‌یه‌که‌وه چوون بو ته‌سته‌موول که‌موزور راستى تیدا نييه، نه‌ک هه‌ر ئه‌مه، به‌لکوو گه‌لى شتى دیکه له باره‌ی ژيان و رابواردن و خویندن و سه‌فه‌رى حاجى قادر بو ته‌سته‌موول مالمالن له هه‌له، يه‌ک له‌و غه‌له‌ته مه‌شوورانه ليره‌دا سوور ده‌که‌ينه‌وه و راستیه‌که‌ی ده‌رده‌خه‌ين تا له گوپره‌ی ئه‌میان ئه‌وانى دیکه‌شى راده‌ی دوورپيان له راستى بزائرى.

به‌پنى ئه‌وه که نووسراوه له دیوانه‌که‌ی حاجى قادر (چاپخانه‌ی هه‌ولير سالى 1960) گویا که حاجى و که‌یقى له که‌رکوو که‌وه به‌یه‌که‌وه به‌ره‌و ته‌سته‌موول روپيون و سه‌فه‌ره‌که‌شيان له سالى 1270 ى کوچى بووه، که‌چى حاجى قادر ده‌میک له دواى ئه‌م ميژوووه ده‌سخه‌تى هه‌یه له‌سه‌ر حاشیه‌ی کتیبى «سيوطى» چاپى عه‌جهم، وه له کوتایى حاشیه‌کیان ده‌نووسى ئه‌مه له ئاخى مانگی سالى 1276 ى کوچى له دى بىتووش نووسيووه‌ته‌وه، واته تا شه‌ش سال دواى 1270 مانه‌وه‌ی حاجى قادر له کوردستانى عىراق شتىکه که به شاهیدی حاجى قادر سوور بوته‌وه، ئه‌م کتیبه لای ئيمه‌یه و حاشیه و شيعر و روباعى و ورده‌باسى ئه‌م ده‌مه‌ی به‌زوورى تیدا به حاجى به‌خه‌تى خۆى نووسيونى و تا ئیستا هيجيان بلاو نه‌کراونه‌وه مه‌گه‌ر ده‌ماوده‌م به‌غه‌له‌ت، يه‌ک له‌وانه روباعىه‌که له دژى چاپى عه‌جهم که‌وا له رووپه‌ره‌ی 36 له دیوانه‌که‌ی حاجى (چاپى هه‌ولير) به‌هه‌له نووسراوه‌ته‌وه و له ژیرى رووپه‌ره‌که شه‌رح دراوه که هه‌ر له شویتى خۆیدا رووباعىه‌که‌ و نارپک بووه، وا ئيمه ليره‌دا به راست و ره‌وانى و بى هه‌له و نارپکى ده‌ينووسينه‌وه که له شویتى خۆیدا به خه‌تى حاجى له‌و کتیبه‌دا نووسراوه‌ته‌وه:

يا ره‌ب به‌قه‌ده‌ر حه‌رفى «سيوطى» يه‌ک يه‌ک
ره‌حمه‌ت له «مصنف» و له «قارئ» بى گه‌له‌ک

ئه‌مما عه‌جهم و ئه‌و که‌سه چاپى دانا
بىباته جه‌ه‌نه‌م به‌عه‌زاب و به‌کوته‌ک

به‌موانسه‌به‌تى ئه‌م رووباعىه‌که راستکردنه‌وه‌ی هه‌ندى هه‌له له‌باره‌ی ژيانى حاجى و که‌یقى پيوستى کرد بينووسينه‌وه، ئه‌م رووباعىه‌ی دیکه‌ش له دژى چاپى عه‌جهم که حاجى له رووپه‌ره 75 ى کتیبه‌که‌ی «سيوطى» نووسيووه‌ته‌وه ليره‌دا تو‌مار ده‌که‌ين ره‌نگه نه‌ختیک زياتر تينووه‌تیبى دۆستانى شيعر و ژيانى کۆنه شاعیره‌کانمان بشکینى:

شاييت نه‌بى به‌چاپى عه‌جهم ئه‌يکړئ ئه‌مان
گه‌ر پى بى به‌شا به‌دوو شايى خه‌ساره‌ته

وه‌ک من ئه‌گه‌ر به‌سه‌ر هه‌مووى دا بى له ئاخى
عيلمى هه‌موو جه‌هاله‌ته نه‌فعى مه‌راره‌ته

خوینته‌رى به‌رئز ئه‌وه بزائى که حاجى شيعره‌کانى به‌م شيوه نووسينه، نه‌نووسيون به‌لکوو به‌شيوه و ده‌ستوورى ئه‌وسا که‌ی نووسيون: «گه‌له‌ک و کوته‌ک» له کتیبه‌که‌دا «کلک و کتک» نووسراون، ئه‌م دريژده‌انه‌م به‌م ته‌فسیلاته بو به‌و که دیسانه‌وه عه‌رزى خوینته‌ر به‌کم چى ده‌ينووسم له دواى به‌راوردى و ليکوئینه‌وه و ساغکردنه‌وه‌یه به‌پنى ده‌سه‌لات و

ٲمکان و له سنووری توانینم بیټاکیم نه کردوو به رانه ر راستی و میژوو، سه ره رای ٲه مهش زیانیک نییه له وه دا به دم باسی ژبانی که یفیه وه به مونسه به ی هه لکه وت و جیگا شتیکیش له ژبانی هاوچه رخه زله که ی حاجی قادر روون بکهینه وه.

به ینیک دوی سه فیری حاجی قادر و مانه وه ی که یفی له کویه شیخ ره زای تاله بانی دٲته کویه و دهرس لای حاجی مه لا ٲه سه دی جه لیزاده ده خوٲٲی، واته لای باوکی حاجی مه لا عه بدولا. ههروه ک لٲره له پیشه وه گوتمان که یفی فقی بووه لای حاجی مه لا عه بدولا، ٲیتر رٲکه وت شیخ ره زا و که یفی له یه ک جیگا کو ده کاته وه و درٲژهش ده دا به کو بوونه وه و هاو به شیان له یه ک ژبان و رابواردن، بوٲژی شیخ ره زا و مه یلی بو هه موو شتیک نییه ٲٲویستی به باس لٲکردن ٲٲ ٲه ونده هه یه ده ٲی له ٲیر نه که ین که وا که یفیش به راده ی شاعیر ٲٲٲی شیخ ره زا شاعیر بووه، ههروه ک چاوه روان ده کری به یه که وه بوون و ژبانی دوو شاعیری وه ک شیخ ره زا و که یفی له یه ک مزگه وت به ناچاری سه ره نجامی ده گا به شه ره شاعر و نوکته ٲٲکگرتن، ورده ورده ٲه شه ره شاعیره له مه یانی هه ردوو یان شیدده ت ده سینٲی تا ده گا به پله ی له یه کتر زوٲر بوون و ناکوکی.

له نمونه ی شه ره جنٲوی شاعیری که له مه یانی ٲه دوو که له شاعیره دا رووی داوه، لٲره دا دوان دنووسم و که بیستوومن و له ٲیرم ماون، بیگومان ده یه ها جاری دی شه ره جنٲوی وایان کردوو، ره نگه له کویه دا شه خسی وا هه ٲی هه ندیکیان له و شاعیره له به ریٲی، گهر شتی وا هه یه وه ده رخستن و بلاو کردنه وه ی خزمه ٲٲکی به نرخه بو روونکردنه وه ی قوولایی پانایی ٲه شه ره دندوو کییه میژوو ییه ی که شاعیر ٲکی وه ک که یفی ٲاواره کرد له ولات.

جاریکیان شیخ ره زا له ده مه ته فیه ی شه ره شاعیریدا به که یفی ده لٲی:

شاعر چو تووی لب بلبانت ریدم
وز فرق سرت تا بدهانت ریدم

شیخ ره زا شاعیره کانی به ٲیر تیجالی ده لٲی، که یفیش ده سته جی له جه وا بده ده لٲی:

فرقی نه چنان بود میانی سر و کیرم
ای ریده به کیرم گذری گوت بکیرم

جاریکی دیکهش له مه جلسٲکی فه قٲهانه نزیکٲ ته وا بوونی دانیشتنه که یان و دوی خواردنی میوه ی مهوسم مه لایه ک دی بو مه جلسه که زور عه لاقه دار ده ٲی له گهل که یفی و خوشه ویستی و دو سٲیه کی به ٲین ده ٲی و له مه یانی هه ردوو کیان، شیخ ره زا به م شاعیره به خٲره اتنی ده کا:

گر نخوردی از فواکه ای...
یک طبق انگور و انجیر از برایت ریده ام

به تالایی نیوه ی یه که می دٲره شاعیره که ناوی ٲه مه لایه یه که شیخ ره زا به شاعر جنٲوی ٲی ده دا، من ٲه ناوهم له ٲیر نه ماوه تا بینووسم، که یفی ٲی وه ستان له ٲوله ی دو سته که ی خو ی به شیخ ره زا ده لٲی:

انکه ریدستی برایش من بچشمی کیری خود
بارها اندر ته ی کونی بلورت دیده ام

شیخ رهزا ته‌حه‌مولی‌ئو جه‌وابانه‌ی که‌یفی‌ نا‌کا، تا‌ وای‌ لی‌ دئی‌ نه‌ک‌ به‌ شیعر و نو‌کته‌ به‌ لکوو‌ ههر‌ جنینوی‌ عادی‌ به‌ که‌یفی‌ د‌هدا و خوی‌ لی‌ تووره‌ ده‌کا، له‌م‌ حالان‌ده‌ا‌ که‌یفی‌ ده‌لی: «شیخ‌ رهزا‌ ئه‌ گهر‌ مه‌قامی‌ گه‌وره‌ و چوو‌کیه‌ تو‌ ماموستا و من‌ فقهی‌ هه‌میشه‌ ئاماده‌م‌ خزمه‌ت‌کاریت‌ بکه‌م، خو‌ ئه‌ گهر‌ مه‌قامی‌ شیعر و نو‌کته‌بازییه‌ به‌خوا‌ یه‌ک‌ حه‌رفت‌ لی‌ ناسه‌لمینم».

شه‌ره‌شیعر‌ له‌به‌ینی‌ که‌یفی‌ و شیخ‌ رهزا‌ تا‌ دئی‌ زیاد‌ ده‌کا و ده‌گاته‌ راده‌یه‌ک‌ شیخ‌ رهزا‌ چی‌ دی‌ خوی‌ پی‌ ناگیرئ. وابزانم‌ بیته‌حه‌مولی‌ شیخ‌ رهزا‌ له‌ به‌ر‌ دوو‌ هوی‌ ئه‌ساسی‌ بووه، یه‌که‌میان‌ ئه‌وه‌یه‌ که‌ شیخ‌ رهزا‌ له‌ پله‌ی‌ کومه‌لایه‌تیدا‌ خوی‌ زور‌ له‌ ژوور‌ که‌یفیه‌وه‌ گرتووه‌ و پی‌ ئه‌سته‌م‌ بووه‌ رووته‌یه‌کی‌ وه‌ک‌ که‌یفی‌ به‌و‌ چه‌شنه‌ بپه‌روا‌ پی‌ له‌گه‌لیدا، دووه‌میان‌ ئه‌وه‌یه‌ که‌وا‌ که‌یفی‌ هه‌رگیز‌ دانه‌ماوه‌ له‌ جه‌وابدانه‌وه‌ی‌ شیخ‌ رهزا، ئیتر‌ مانه‌وه‌ی‌ هه‌ردوو‌کیان‌ له‌یه‌ک‌ جیگا‌ ده‌بیته‌ شتیکی‌ نامومکین، حاجی‌ مه‌لا‌ عه‌بدولا، ماموستای‌ که‌یفی، له‌به‌ر‌ ئه‌و‌ دوستانه‌تیه‌ کۆنه‌ی‌ که‌ له‌ مه‌یانی‌ جه‌لیزادان‌ و تاله‌بانیاندا‌ هه‌بووه، به‌تایه‌تی‌ له‌به‌ر‌ زیده‌ خو‌شه‌ویستییه‌کی‌ به‌ینی‌ حاجی‌ مه‌لا‌ ئه‌سعه‌د و شیخ‌ ئه‌وره‌حمانی‌ تاله‌بانی، واته‌ باوکی‌ شیخ‌ رهزا‌ سه‌ره‌رای‌ مه‌قام و ده‌سه‌لاتی‌ تاله‌بانیان‌ و بیکه‌سی‌ و بیته‌وایی‌ که‌یفی‌ ناچار‌ ده‌بی، واته‌ حاجی‌ مه‌لا‌ عه‌بدولا، که‌ روو‌ له‌ که‌یفی‌ گرژکا‌ و لئی‌ بتوری‌ تا‌ جاریکیان‌ به‌ لیدان‌ لیشی‌ داوه. ئه‌وه‌ی‌ له‌ هه‌موو‌ کرداریک‌ نار‌ه‌واتر و ناشیرتر‌ بووه‌ ئه‌وه‌ بوو‌ که‌وا‌ به‌ چه‌شنیکی‌ زور‌ دوور‌ له‌ هه‌موو‌ ره‌فتاریکی‌ جه‌وانمه‌ردی‌ هه‌ندی‌ له‌ فه‌قیکانی‌ ئه‌و‌ ده‌مه‌ بو‌ لایه‌نگیری‌ شیخ‌ رهزا‌ و شکاندن‌ی‌ که‌یفی‌ ویتیه‌ک‌ له‌ دیواری‌ مزگه‌وت‌ ده‌کیشن‌ که‌ پیوست‌ نییه‌ لی‌ره‌دا‌ چۆنه‌تیه‌که‌ی‌ بنووسین‌ و ئه‌ویه‌ری‌ بیحورمه‌تی‌ و سووکایه‌تی‌ تیدا‌ ده‌بی‌ بو‌ که‌یفی‌ و بوو‌ به‌ خاتیمه‌ی‌ ریسواکردنی‌ شاعیریکی‌ وا‌ مه‌زن. به‌دوا‌ ئه‌وه‌دا‌ حاجی‌ مه‌لا‌ عه‌بدولا‌ که‌یفی‌ ده‌ر‌کردووه‌ له‌ مزگه‌وت، ئیتر‌ که‌یفی‌ به‌و‌ روحی‌ پر‌ هه‌ست و هونه‌رییه‌وه‌ رووی‌ ئه‌وه‌ی‌ نامینی‌ هیچ‌ ماوه‌یه‌ک‌ له‌ کۆبه‌ بمینی، به‌ دلشکاو و باریک‌ مه‌ینه‌ت و سته‌مه‌وه، ده‌چیته‌ هه‌ولیر.

نامه‌وی‌ به‌ هیچ‌ جوړیک‌ لایه‌نگیری‌ له‌ نووسینه‌که‌مدا‌ بکه‌م، چونکه‌ له‌ هه‌موو‌ شتیکی‌ زیاتر‌ مه‌به‌ستم‌ تو‌مارکردنی‌ رووداوی‌ راسته‌ ئه‌گینا‌ بو‌ من‌ هه‌دی‌ ئه‌ده‌ب‌ ده‌رچوونه‌ به‌و‌ شکله‌ باسی‌ کاره‌ساتی‌ وا‌ نار‌ه‌وا‌ بکه‌م‌ که‌ له‌ مزگه‌وتی‌ باپیرم‌ رووی‌ داوه، به‌لام‌ پی‌ ترس و په‌روا‌ له‌وه‌ که‌ له‌ حه‌قیقه‌تم‌ لادایی‌ ده‌توانم‌ بلیم‌ ئه‌گهر‌ له‌به‌ر‌ زیده‌چاری‌ نه‌بو‌ا‌ باپیرم‌ ری‌ نه‌ده‌دا‌ به‌ کردنی‌ ئه‌وه‌ی‌ که‌ له‌ گه‌ل‌ که‌یفیدا‌ کرا، هیچ‌ گومان‌ نییه‌ له‌وه‌دا‌ که‌وا‌ که‌یفی‌ لای‌ حاجی‌ مه‌لا‌ ئه‌سعه‌د‌ وه‌ک‌ کوریک‌ خوی‌ خو‌شه‌ویست‌ بووه‌ و لای‌ مه‌لا‌ حاجی‌ عه‌بدولا، واته‌ باپیرم، ئه‌و‌ په‌ری‌ ریز و خو‌شه‌ویستی‌ بووه، بو‌ خو‌م‌ له‌ حاشییه‌ی‌ کتیبیک‌ خویندوو‌مه‌ته‌وه‌ باپیرم‌ به‌ خه‌تی‌ نووسیویه‌تی‌ که‌وا‌ فلان‌ حاجی‌ ئه‌و‌ میقداره‌ پارهی‌ پین‌ دام‌ بو‌ ئه‌مه‌ بیده‌م‌ به‌ که‌یفی‌ له‌ بری‌ مانگانه‌ی‌ ده‌رسگوته‌وه‌ی‌ بو‌ کوره‌که‌ی، هه‌ر‌ له‌و‌ نووسینه‌شدا‌ بو‌ یه‌که‌م‌ جار‌ زانیم‌ که‌وا‌ که‌یفی‌ ناوی‌ فه‌تحو‌لا و جوان‌رۆیه، چونکه‌ باپیرم‌ ناوه‌که‌ی‌ به‌م‌ چه‌شنه‌ نووسیوه‌ «مه‌لا‌ فتح‌ الله‌ جوانرووی‌ متخلص‌ به‌ کیفی». ئه‌مه‌ بو‌یه‌ باس‌ ده‌که‌م‌ که‌ پله‌ی‌ نزیک‌ی‌ و ره‌وایی‌ به‌ینی‌ حاجی‌ مه‌لا‌ عه‌بدولا و که‌یفی‌ نه‌ختیک‌ زیاتر‌ روون‌ بکاته‌وه، چونکه‌ مه‌للوومه‌ کابرای‌ حاجی‌ مانگانه‌که‌ نادا‌ به‌ شه‌خسی‌ سییه‌م‌ ئه‌گهر‌ نه‌زانی‌ له‌ گه‌ل‌ خاوه‌ن‌ هه‌ق‌ جیاوازییه‌کی‌ نییه، لی‌ره‌ به‌دواوه‌ش‌ ئه‌م‌ راستیه‌ به‌ده‌م‌ گیرانه‌وه‌ی‌ سه‌رگوزه‌شتی‌ که‌یفی‌ زیاتر‌ خو‌ وه‌ده‌ر‌ ده‌خا. که‌یفی‌ به‌ ده‌ر‌کردن‌ و ریسواکردن‌ زا‌هیری‌ پایه‌ی‌ ریزی‌ لای‌ خه‌لقی‌ کۆبه‌ که‌م‌ نه‌بو‌ته‌وه‌ وه‌ له‌بیریشیان‌ نه‌چۆته‌وه، ماوه‌یه‌ک‌ دوا‌ی‌ رو‌شتنی‌ له‌ کۆبه‌ و مانه‌وه‌ی‌ له‌ هه‌ولیر‌ ره‌شید‌ ئاغای‌ حاجی‌ به‌کر‌ ئاغای‌ هه‌ویزی‌ (خال‌ی‌ باو‌کم) شاعیر و ئه‌دییبیکی‌ پایه‌به‌رزی‌ ئه‌و‌ ده‌مه‌ بووه‌ و پنه‌ندی‌ دوستانه‌تی‌ و خو‌شه‌ویستی‌ زور‌ به‌هیز‌ بووه‌ له‌گه‌ل‌ که‌یفی‌ کاغه‌زیک‌ی‌ به‌ شیعر‌ بو‌ ده‌نووسی‌ و داوای‌ لی‌ ده‌کا‌ که‌ بگه‌ریته‌وه‌ کۆبه، بروام‌ هه‌یه‌ ئه‌م‌ کاغه‌زه‌ به‌ ئاگاداری‌ و له‌سه‌ر‌ په‌سه‌ندکردنی‌ حاجی‌ مه‌لا‌ عه‌بدولا‌ بووبی‌ چونکه‌ جگه‌ له‌ پنه‌ندی‌ خزمایه‌تی‌ مه‌یانی‌ ئه‌و‌ ره‌شید‌ ئاغا، هه‌م‌ ره‌وشتی‌ و نزیکیه‌کی‌ گیانی‌ ته‌واویش‌ هه‌بووه، بینگومان‌ ئه‌و‌ کاغه‌زنوووسین‌ و داخوازییه‌ بو‌ گه‌رانه‌وه‌ی‌ که‌یفی‌ نابی‌ له‌ دزی‌ ئاره‌زووی‌ حاجی‌ مه‌لا‌ عه‌بدولا‌ بووبی، که‌یفی‌ له‌ جه‌وابدا‌ ئه‌م‌ بره‌ شیعره‌ی‌ خوا‌ره‌وه‌ ده‌نیترئ‌ بو‌ ره‌شید‌ ئاغا:

ئهی نووحی نه‌جاتم‌ له‌ ده‌سی‌ چه‌رخ‌ی‌ جه‌فاکار
وه‌ی‌ رووح‌ و سه‌ر‌ و مالی‌ منت‌ جومله‌ به‌ نینار

با خاکی بهری پیت بی دلی زار و نهزارم
 با فهرشی سهری ریت بی گول و گولشهن و گولزار
 لهوساوه بهنه‌ی خامه غه‌زله نووسی چی شیرین
 شه‌ککه‌ر شکه‌نیت کردووه وه‌ک تووتی به مینقار
 ره‌شحه‌ی قه‌له‌مت مشکی له‌سه‌ر نامه فتان کرد
 هم خامه و هم خامه، هم ئه‌شعار و هم ئیشعار
 «فی الجملة» که نووسیوته له بو نایه‌وه کویه
 چون بینه‌وه ئیسته‌ش که له سه‌رمایه شه‌ری پار
 ئیسته‌ش وه‌کو مورغی که زه‌ده‌ی چهنگی هه‌لو بی
 بی هوشم و ئیفتاده په‌ریشان و نگونسار
 بی غیره‌ت و بی عارم ئه‌گه‌ر بینه‌وه کویه
 وه‌ک په‌یکه‌ری پی پروت و وه‌کو سه‌ر ره‌شی موختار
 ئیمان و دلّم وا به ده‌سی دولبه‌ری دابوو
 نه‌یدابوو و هه‌ا حاجی ره‌شک دینی به دینار
 من خه‌سته‌تن و جه‌سته‌شکه‌سته‌ی غمی ئه‌و بووم
 ئه‌و بوو به ده‌وا و مه‌ره‌می بیگانه و ئه‌غبار
 خوت واقیفی ئه‌سراری که چون ئاخری کاریش
 بی حورمه‌تی کردم به قسه‌ی موفسید و به‌دکار
 چون هه‌یه‌تی بردم له حوزوووری هه‌زه‌راتی
 چون هه‌یه‌تی کردم به‌سه‌ر و سووره‌تی دیوار
 هه‌رچه‌نده جه‌فای دام و سه‌فام لی نه‌دی ئه‌مما
 شاهانه ده‌که‌م مه‌دح و ئه‌نای چاکی به ئه‌شعار
 دائیم له خه‌راباتی حوزوووری هه‌زه‌راتم
 نه‌مماوه له‌به‌ر تاعه‌تی تن تاقه‌تی دیدار
 هه‌لناغه‌له‌تی «که‌یفی» له‌مه‌ولا به فریبت
 با به‌س بی وه‌فای ئیوه و با به‌س بی جه‌فای پار

خوینته‌ری به‌ریز سرنجیک بداته سۆزی ئه‌م دیره‌یان که ده‌لی:

ئیسته‌ش وه‌کو مورغی که زه‌ده‌ی چهنگی هه‌لو بی
 بی هوشم و ئیفتاده په‌ریشان و نگونسار

من بو خوم ئه‌وه‌نده ئه‌م به‌یته ده‌خوینمه‌وه مووچرک ده‌مگریته‌وه، ده‌توانم بلیم بونسوی هه‌ناویکی هه‌لقه‌چاوی لی دی...
 خاوه‌ن هه‌ست و هونه‌روه‌ریکی وه‌ک که یفی خاوه‌ن گیانی نازکی شاعیری ده‌بی چی چیشتی له‌وه‌ی که له‌گه‌لیدا کراوه و
 چی چه‌شنه ئینفیعالاتیکی سروشت و هوش و وجودی داگر تبی و ئه‌نجن ئه‌نجنی کردی. باوه‌رم هه‌یه ئه‌وه‌نده به‌خویدا

شکاوتەتو ھەستى خەجالەت و ستەمى کردووھە کە نەیتوانیوھە تاکە یەك رۆژیش دواى کارەساتە کە لە کۆبە بىمىنیتەوھە. دەسەلات چىبە بەسەر رووداویكى كۆن؟ ئاواتمان ئەوھە شتىكى وا روو نەداتەوھە بۆ ھىچ ھونەر مەندىك بەلكوو ھىچ ئادەمىزادىك.

دەرچوونى كەيفى لە كۆبە كەى بووھە؟

بۆ وھرامى ئەو پرسیارە بەلگەھە كى مێژوویى ھەيە لە رووداوى ئەو رۆژانە، حاجى مەلا عەبدوﻻ لە ساﻟى 1288ى كۆچى لە رېنى سووربەوھە، لە خزمەت باوكیدا دەچى بۆ حەج، كاتىك دەگەنە حەلەب كەيفى مامۆستای كورانى والى ئەو شارە بوو، كە دەزانى ئەمان ھاتوون بۆ حەلەب خۆى پى ناگیرى دەچیتە لایان بۆ بەخىرھىنانیان و ھەموو ئەو رووداوانەى كەلینى خستبووھە خۆشەويستى و پێوھندى مەيانیان لەبىر دەچیتەوھە. كەيفى ھەرۆك لە دوا دىرانى ئەو برە شىعرەى لەسەرەوھە نووسىمان ئىحتىرامى دەربربوو بۆ مامۆستای خۆى، ديسان لە شارى حەلەبىش ھەمان رېزى كۆن لە مامۆستای خۆى دەگرى و وھەك چوكەينىك ئىشى بۆ دەكا، حاجى مەلا عەبدوﻻ دەگىریتەوھە دەلى خەلقى حەلەب زۆريان بەلاوھە سەبىر بوو كە دەباندىت كەيفى، مامۆستای كورانى والى، كەلوپەل و شتومەك ھەلدەگرى و بەدوا كابرايەكى كورد دەكەوئى و خزمەتى دەكا، بەتایبەتى چونكە حاجى مەلا عەبدوﻻ لە كىسوتەى خادەمى لە خزمەت باوكیدا سەفەر دەكا، شتىكى مەشھوورە لە سەفەرەكەى حاجى مەلا ئەسەد بۆ حەج كە لە ھەر جىگایىك تووشى موجدەلەى عىلمى دى لەگەﻝ مەلاكانى ئەو شانەى كەوتونەتە سەر رىگای حىجاز دەلى بانگى قەتارىچىبە كەم بۆ بكەن تا جەوابتان بداتەوھە. مەبەس لىرەدا ھەر ئەوھە نىبە باسى سەرەنجامى كەيفى و ئاشتبوونەوھەى بكەن بەلكوو لەگەﻝ ئەوھەدا دەمانەوئى ساﻟى رۆشىنتى لە كۆبە سوور بكەينەوھە، چونكە ديار كەردنى ئەو ساﻟە ھەرۆك ئىستاكە باسى دەكەن بەستراوھە بەو ساﻟى 1288 ھى كۆچىبە كە باسمان كەرد، حاجى مەلا عەبدوﻻ زۆر جار گوتووبەتى دواى دوو ساﻝ لە رۆشىنتى كەيفى، لە حەلەب چاوم پى كەوتەوھە.

كەواتە تۆران و رۆشىنتى كەيفى لە كۆبە ساﻟى 1286 ى كۆچى بووھە ئەمەى لىرەدا گىرەمەوھە لە بابەت رۆشىنتى و دىتنەوھە و ئاشتبوونەوھەى كەيفى مەعلووماتىكە بە تەواتور بە ئىمە گەبىوھە و ئەو مېژووانەى كە لەو كورتە نووسىنەدا بەیانم كەردوون و بە خەتى باپىرم حاجى مەلا عەبدوﻻ لە مونسەبەى جووناجوون تۆمار كراون، يەك وشەى خۆكەردى تىدا نىبە. چەند ساﻟىك لەمەوبەر چىرۆكىكى تەمسىلى لە بەشى كوردى ئىستگەى رادىوئى بەغدا بلاو دەكرايەوھە واى رادەگەياند كەوا كەيفى بەزۆرى زۆرداران لە كۆبە بەدەر كرا، ئەمە كەموزۆر پەيوھندى بە راستىبەوھە نىبە، ئەوھە لەو رووبەرانەى ئەم نووسىنەدا گىرەمانەوھە ھۆى راستەقىنەى تۆران و رۆشىنتى كەيفى بووھە. خاوەن دەسەلاتەكانى ئەو دەمەى كۆبە رېزى زۆريان ھەبووھە بۆ كەيفى و حاجى قادر و بىئەنداز خۆشيان وىستون، وھەك دىمان رەشىدئاغای حاجى بەكرئاغا كە يەك لە دۆستانى كەيفى بووھە كاغەزى بۆ نووسىوھە و داواى گەرانەوھەى لى كەردووھە. جەوابەكەى كەيفىش گومانىك ناھىلى لەوھەدا كە دەسەلاتدارەكان سووچىكىان نەبووھە لە بەسەرھاتى تۆران و رۆشىنتى كەيفى. ھەر شىعرەكانى كەيفى رېزى و خۆشەويستىيان لى دەبارى بۆ رەشىد ئاغا كە لە بنەمالەھەكى بەھىز ئەو دەمە بووھە. دیوانى حاجى قادرىش چەند قەسىدەھەكى بەنرخى تىدايە لە ستایشى ئەمین ئاغا و حەماغا و بە پارىزەرى مولك و مىللەتبان دەژمىرئى. مەبەستم لەمەدا شتىك نىبە مەگەر خزمەتى مېژوو و راستى لىرە بەپىشەوھە گوتمان حاجى قادر پىش كەيفى لە كۆبە رۆبىوھە.

بەلگە بۆ ئەمە دوو شتە، يەكەمیان بەلگەى شاھەتى و گىرەمانەوھە كە لە جىلى پىش خۆم بىستووھە و وھەك مەعلووماتىكى خانەوادەى ماوھەتوھە و موجىبىكىش نىبە شوپەھى لى بكرئى. دووھەمیان بەلگەى لىكدانەوھە و لىكۆلەنەوھە. ئەم ھەموو ماجەرەى شەرەشىعر و جنۆبەھە كەدانى بەینى كەيفى و شىخ رەزا يەك ناوى حاجى قادرى تىدا زىكر نەكراوھە و ھىچ دەورىكى نەبووھە. حاجى كە شاعىرىكى وا بەدەسەلات و نزیكترین برادەر و دۆستى كەيفى بووھە، نەدەبوا بەدەرژاى ئەو كارەساتە بىدەنگ بى ئەگەر لە ولات با، كە پیاوینكى وھەك رەشىد ئاغا بەو چەشنەى باسمان كەرد بەشدارى كەردى لەو رووداوە بىگومان دەبوا حاجى قادر ھەر بىتە لایەنگىر و یارمەتیدەرى بىپىچوپەنا بۆ كەيفى كە ئەمە نەبووھە لە بەر مەوجودنەبوونى حاجى بووھە.

که میکی که ماوه له ژبانی که یفی لیره دا بتوانم باسی لئ بکه م چونکه ئه وهی که دهیزانم له ژبانی حه له ب و ئه سته موولئ شتیکی زور که مه. ده لئین که یفی که ده چی بو ئه سته موول به زوویی فیتری زمانی فهره نسی ده بی وه له رۆژنامه ییکی فهره نسیدا ده بیته نووسه ر. وه ک ده گیر نه وه گۆیا رۆژنامه ییکی پاریس له باره ی کورده وه شتی ناره وا دنوووسی. که یفی ئه م نووسینه ده بینی و ده ست ده کا به جوابدانه وهی هه ر له و رۆژنامه یه که خۆی تییدا نووسه ر بووه. له ریزه مه قالیکی میژوویی چی عه یب و عاری میژوویی فهره نسه هه یه ده یه نیتته رووه وه و به قه له میکی سووتینه ر نووسینه کانی ده راز نیتته وه تا وای لئ دئ بالیۆزی فهره نسه ئیحتیجایک ده دا به وه زاره تی ده ره وهی عوسمانی، ئیتر فهرمانبه رانی عوسمانی ده که ونه ناوبژیکردن تا که یفی واز دیتی و چی تر له سه ری ناروا... به لام ده می شیرن ده که ن ئه وجا!

به راوردیکی تایبه تی

له و رووداو و میژووانه ی که نه متوانیوه فیکره یه کی میله و روون و ته حدید کراوی ده رباره به یدا بکه م و عه لاقه دارن به نووسینه که مان دوانن. به که میان که ی که یفی هاتوته کۆیه؟ دووه میان که ی حاجی قادر له کۆیه رۆیوه بو ئه سته موول؟ له گه له ئه مه شدا هه ندئ رووداو و میژوویی قه تعی و هه ندیکی مه یله و قه تعی هه ن که ماوه ی به هه له چوون ته واویک ته سک ده کاته وه وا له ژیره وه به زنجیره تۆماریان ده که ن:

1) حاجی قادر له سالی 1276 ی کۆچی له دئی بیتووش بووه.

2) که یفی پيش 1280 هاتوته کۆیه.

3) که یفی له 1286 له کۆیه رۆیوه.

ئه م سئ میژووه هه یج گومانیکیان تیدا نییه.

حاجی ماوه ییک پيش رۆیشتنی له کۆیه له گه له که یفی ژباوه و به یه که وه له مزگه وتی حاجی مه لا ئه سعده بوون و پیوه ندیی دۆستایه تی و براده ربیان به هه یز بووه.

حاجی له و رۆژانه ی که نا کۆکی به ینی شیخ ره زا و که یفی په یدا بووه له ولات نه ماوه و چووه بو ئه سته موول، یا خود ده توانین بلین که شیخ ره زا هاتوووه بو خویندن لای حاجی مه لا ئه سعده حاجی قادر له کۆیه نه بووه. جا ئه گه ر بزانه یه که ی شیخ ره زا هاتوووه بو کۆیه به م زانینه سالی کمان بو دیار ده کرا که بگوتری ئه مه کۆنترین ساله کوا مه علوم کراوه له وه به پيشه وه حاجی قادر کۆیه ی جئ هه نشتوووه.

خویته ری به ریز له دوا ی ئاگادار بوون له و شتانه ی که نووسیومن ده توانی وه ک من لیکدانه وه و به راوردی بکا بو ده ره ینان و ده ستیشانکردنی ئه و میژووانه ی که به ته واوی مه علوم نین، خو ئه گه ر له گه له لیکدانه وه ی زه نی پرسیار و ته حقیقاتیکیش بکری له و که سانه ی ئاگاداری ژبان و به سه ره اتی ئه ده بییه کانی کوردن که چوونه ته ئه سته موول و له وئ ژباون، وه ک نالی و حاجی و که یفی و ئیبراهیم حه یده ری و پیای دیکه ی ئه دیب و ئه فسهر و مه ئمووری میری ره نگه مه علوماتی نوی و شیعی نه بیسترا و رووداوی زوری وا که هه یچی لئ نازانین وه ده ست بین و ژبان و هونه ر و ئه ده بی ئه وان بلیمه ت و هه لکه وه ترووانه ی کورده واری به جۆریکی فراوانتر و قوولتر روون بکریته وه.

«...»

«كۆپى زانىارى كورد» چۆن ئەم ناوهى وەرگرت؟

كۆوارى زانىارى، ژماره 4، سالى 1971

كۆمهلىك له نووسهران و خاوهن بىرورايانى كوردەوارى، بۆ هەلسەنگاندنى ئەم ناوهى «كۆپى زانىارى كورد»، يا به نووسين ياخود هەر به قسه، خەرىكى رەخنە لىگرتن بوون. پيش ئەوانيش ئەندامانى كۆپ به تىكرابى، چەند دانىشتىكى دريژه پىدراويان تەرخان كرد بۆ دۆزىنهوهى ناويكى ئەوتۆ به پىپى توانايى و لوان له گەل مەبهستى دامەزراندنى ئەم ساختمانه بگونجى.

يىگومان خۆماندوو كردن به كارىكى وا گرنگ و پىرۆزهوه، سەرەراى ئەوه كه نمونهى پىوستىيه كى نىشتىمانى و كۆمهلايه تى و ئەدهيه، به سەرشانى هەموو خاوهن دەسلەتايكى فيكرى و خامەبى كوردەوه، هەر له خۆشيدا بەلگهيه بۆ بوونى گيانىكى بزۆز و پر جموجۆل له نيوان ئەو كهسانەى پەيوەنديان هەيه له گەل بزوتنهوهى فيكرى و ئەدهبى و مژدەدهرى ئەوهيه كهوا له هەموو هەلوئىستىكى لەم چەشنەى ئىستاكە و دوارۆژيشدا هەمان گيانى داھىنەر و دروستكەر خۆى نيشان دەدا و بەرهەمى پاكي خۆى پيشكەش به كوردايەتى دەكا. گوتمان «بەرھەمى پاكي» چونكە گومان لەوهدا نىيه كهوا هەر زمان و خامەى پاكيە بتوانى له باغى فيكر و خويندەواريدا، ميوهى پاكي و پىرۆزى زادهى مېشك و گيان بچنى و به هونەرى ئىنسانانە ئارايشتى بدا و بىخاتە كۆپى رۆشنىيران له مەرفى هاوچەرخ و ئەوه كانى داھاتوو.

ئەندامانى كۆپ، بەرلهوهى بگەرپن به دواى ناويكدا، چەند دروشمى بنچىنەبىيان رەچاو كرد تا هەر ناويك پيشنهاد بكرى وه يا بزارة بكرى، له چوارچىوهى مەبهس و ماناى ئەم دروشمانە دەرئەچى و له هەمان كاتيشدا ئەمەيان كرد به بەرگرى دەمەتەقىيه كى بىپايان و بىسوود، چونكە دوانى بى دروشم و سنوور كەم وايه دوايى بى. دروشمە كانىش ئەمانەن:

1. وشەى بىگانە بە كار نەھىنرئ لە دارشتن و دروستکردنى ناوه كەدا.
2. ناوه كە جىگەش رابگەيەنى نەك هەر كۆبوونەوه.
3. ئەو وشانەى ناوه كە پىك دىتن له هەموو ناوچە كانى كوردستاندا بىسراو و ناسراو بن.
4. وەرگىرانى بيت به بيت له «المجمع العلمى الكردى» يهوه بۆ ناويكى كوردى، مەرج نىيه و ناشى به كۆسپ له پيش ناويكى رىكويىندا.
5. مۇسقىاى ناوه كە له بىستندا خۆشپىت.

ئىتر لەبەر تىشكى ئەم دروشمانە، ئەو پيشنهادانەى كهوا خرابوونە باس لىكردنەوه وه ك «كۆپ، هۆز، ئەكادىمى، مەكۆ، زانست و زانكۆ» هەلسەنگىران و ئەمدىو و ئەودىويان پىكرا و له ئەنجامدا:

1. وشەى «ئەكادىمى» پەسەند نەكرا چونكە كوردى نىيه.
2. وشەى «زانست» دوور خرايهوه، چونكە له هەندى شوپتە كانى كوردستاندا نەبىستراوه (پاشان له روويه كى دىكەشەوه بەراوردى زانست دەكەين له گەل زانىار).
3. وشەى «هۆز» و «مەكۆ» دوور خرايهوه، چونكە يەكەمیان جىگە ناگەيەنى و دووهەمیان لەبەر ئەوه كه بۆ شتىك ناوبانگى پەيدا كردوو دووره له زانين و خويندەوارىيهوه. بۆيه هەردوو كيان خەتيان بەسەردا كىشرا. جگە لەمانەش وشەى دىكەش هەبوون و پيشنهاد كران، بەلام بەر لهوهى بخرىتە لىستەى لىكۆلئىنهوه، سەراوه، لەبەر هۆى ئاشكرای ئەوتۆ كه پىوستى نەھىشت به لىكۆلئىنهوه¹.

¹ يەك لەو وشانە وشەى «ئەنجومەن» بوو كهوا له نامەكەى مامۆستا وهبىدا «ئەنجمەن» نووسراوه و له فەرھەنگە كەيدا «ئەنجومەن». دوو هۆى گرنگ خىراييان كرد له دوورخستنهوهى ئەم وشەيهدا: يەكەمیان ئەوهيه كه

دوای ئەو دەسبژارە، لە پیشنیهادەکان دوو ناوی «زانکۆی² کورد» و «کۆری زانیاری کورد» مایە. هەردووکیان خزانە دەنگ وەرگرتنە. زۆری ئەندامان «کۆری زانیاری کورد»یان پەسەند کرد. ئیتر بیریاری تیکرایی درا که ئەمەیان بێت بە ناوی ساخمانە کە.

ئامەمی لێرەدا بە چەند دێرێک نووسین لێ بوومە، کاتیکی دووردریژی خایاند لە زنجیرەبەک دانیشنی پر لە جۆش و هەندێ جار پر لە دلگەرمی، لە لایەن هەموو ئەندامانی کۆرە، وە بە دەم دوان و دەمەتەقەو دەربارە ناوی کۆر بە وردی لەو کۆلێنەو ئەخۆ دوو وشە «کۆر» و «زانیار» چین و مانایان چیه. من لێرەدا ماوەی ئەو مەنێ هەموو ئەو را و باوەرانی دەربارون لە لایەن نووسەران و خواوەنیرانی کوردەو بەرانبەر بە مانای ئەم دوو وشە، تۆمار بکەم. رەنگی پێوستیش نەبی چونکە هەرچی لە لایەن نووسەرانی نووسراوە و بلۆکراوەتەو لەم بارە، زۆری خۆتەرانی دیوانە و تێگەشتوون. ئەوەندە هەیه نامەمی مامۆستا توفیق وەهیبی کە لە پیرۆزباییدا بۆ سەرۆکی کۆری نووسیوە و تا ئیستا بلۆنە کراوەتەو، و لێرەدا دەیکەینە پیش چاوان، تا خۆتەرانی کورد لە هەموو رۆیە کەو ئەگادار بن لەو رەخنە و دەمەتەقەمی کە لەم دوو وشە و تەواوی ناوی کۆرەو سەری هەلداو و بەدوای ئەم ئەگاداربوونەو راپەکی پوختەمی لێ بەرهم بینن. بەشیک ئەو لێرە بە دواوە لە بارەمی دوو وشە «کۆر» و «زانیار»ەو دەینوسم، لە دانیشتنەکانی کۆردا باسی لێو کراوە و هەندیکیشی بە پنی جینگە و پنیست لە کاتی نووسیندا خۆی سەپاندووە. لەوانەیشە بەراوردکردنەو هەندێ وشە لێرەدا درێژە بکیشیت، گەلی زیاتر لەو هەمی کە لە لایەن کۆرەو بەراوردی لێ کراوە، چونکە ئەو کاتە زووتر لە ئیستە دەگەشتینە ئەنجام و بیریاردان، وە ک لێرە من خەریک دەبم ئەوسا خەریکی وەرماندەو رەخنەگەران نەدەبوون.

جا با بێنە سەر مانای دوو وشە «کۆر» و «زانیار».

«کۆر» وە ک بەلای کوردزمانەو ئەشکرایە، کۆبوونەو بە بۆ مەبەستیک تاییەتی لە جینگە کەدا. خۆ هەر ئەم مانایەشە لە فەرەنگە کەمی مامۆستا توفیق وەهیبیدا بۆ کۆر نووسراوە.³ لە پال ئەمەدا با بلیین وە ک نامە کەمی مامۆستا وەهیبی دەلی:

دەبی مەبەسە کە کاتی (وقتی) بی و بە دوایی هاتنی ئەو مەبەسە کۆرە کەش نەمینی. من لێرەدا شتیکی دیکەش دەخەمە پال «جینگە و کۆبوونەو و مەبەسی تاییەتی و کاتی» تا هەموو مانای کۆرمان خستبیتە سەر کاغەز، ئەویش ئەو هەیه کەوا

وشە «ئەنجومەن» فارسییە و لای هەموو کەس بە فارسی ناسراوە. لیکۆلێنەو دووردریژی میژوویی تا سووری دەکاتەو داخوا ئەسلی وشە کە کوردییە یا فارسی لە گەل فرمائی کۆر یە کتر ناگرنەو، چونکە دەبوو بە زوویی ناویک بۆ «کۆر» دابنری. هۆی دوو هەم ئەو هەیه کەوا وشە «ئەنجومەن» لە بارەمی ماناوە «مجمع» ناگەیهنی، بەلکۆ «لجنة» و «کۆمەلە»ی سەرپەرشتیکەری ئیشیک دەگەیهنی. فەرەنگی مامۆستا وەهیبی بۆ مانای کۆر council ی داناوە کە هەر دەکاتەو «لجنة» و کۆمەلەمی سەرپەرشتیکەر. ئیستاش لە زمانی عەرەبیدا «مجلس»می بۆ بە کار دینن. «کۆر - مجمع» زۆر فرەوانترە لە «ئەنجومەن» چونکە کۆبوونەو ئەندامانی کۆر دەبیت بە ئەنجومەن. وایانم ئیستا لە تورکید «ئەنجومەن» راستەوخۆ بە مانای «لجنة» بە کار دئی.

² - زانکۆ: وشە کە تیک هەلکیشە لە دوو وشە «زان» و «کۆ» پیک هاتووە، لە کاتی دەمەتەقەمی ئەندامانی کۆردا مەیلیکی ئەشکرا هەبوو بۆ ئەو تە بکری وشەمی تاک بە کار بەیندری نە ک تیک هەلکیش. لە گەل ئەمەشدا هەندێ خاوەن رای «زانکۆ»یان بەلاوە پەسەندتر بوو. لێرە بە پیشەوەش ئەم زاراوەیە بە کارهینراوە و تا رادەیک پەرسەندوو بوو. بۆیە تەنها ئەمیان لە نیوان هەموو پیشنیهادەکانی دیکەدا بۆ لیدوان و هەلسەنگاندن خۆی گرت تا کاتی دەنگ وەرگرتنی دوایی کە «کۆری زانیار» تیدا زال بوو بەسەریا.

³ - بی ئەو وشەمی جینگە بە کارهینایی، بەلام کۆبوونەو هەیه کە لە «کۆر»دا دەبی، بچینگە نایی. بۆیە دەلیم ئەو مانایە لە فەرەنگی مامۆستا وەهیبیدا بە کارهاتووە. سەرەرای ئەمە لە ناوچەمی بادینان گوندیک هەیه بەناوی «کۆری کافان» کەوا راستەوخۆ «جینگە» دەگەیهنی نە ک جینگە بەهۆمی کۆبوونەو.

له وشه‌ی کۆردا خرۆش و جۆشیک هه‌یه له هه‌یج جۆره‌ جینگه و کۆبوونه‌وه‌یه‌کی تر دا هه‌ستی پیناکری. که‌واته وشه‌ی «کۆر» جینگه و کۆبوونه‌وه و مه‌به‌سی تایبه‌تی و کاتی و خرۆش ده‌گه‌یه‌نی.

گومان نابم هه‌یج خویته‌ر و رایه‌ک ره‌خه‌یه‌کی هه‌بی له «جینگه و کۆبوونه‌وه و مه‌به‌ستی تایبه‌تی و خرۆش». ده‌مینیته‌وه ئه‌وه که کۆبوونه‌وه‌که کاتی بی که‌چی مه‌به‌سته‌که هه‌میشه‌یی بی، چونکه «مجمع» هه‌میشه‌ییه. بۆ ئه‌م ره‌خه‌یه دوو وه‌رام هه‌یه:

1. کورتی و درێژی کاتی ئه‌و مه‌به‌سته‌ی که کۆری بۆ ده‌گه‌یژێ ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نی که‌وا کۆری هه‌ندێ شت له هه‌ندیکێ تر درێژتر بیت. با بلیین کۆری شه‌ر له کۆری زیکر و هه‌له‌په‌رکی درێژتره. شه‌ر بۆ خۆی هه‌ندێ جار سه‌عاتیک و هه‌ندێ جار ده‌ سال ده‌خایه‌نی. خۆ «جه‌نگی سه‌لیبی» 200 سالی خایاند. جا که بلوی به‌ پینی داخوایی مه‌به‌ست درێژه‌ بدری به‌ کاتی کۆر به‌ستن، هه‌یج به‌ره‌هه‌لستیک بۆ ئه‌وه نامینی که کۆری زانیار ئه‌و ماوه‌یه بخایه‌نی که فرمانی ساخمانه‌که داخوایی ده‌کا. جا ئه‌و ماوه‌یه هه‌ر چه‌ند درێژ بی. ئه‌گه‌ر ئه‌مه‌ش به‌س نه‌بی، بۆ سه‌لماندن و دلنیاوون، وا بزانه‌م وه‌رامی دووه‌م ریگه‌ی نه‌سه‌لماندن ده‌به‌ستی.
2. که‌م وایه و ره‌نگه‌ هه‌ر نه‌بی، زاراوه‌ی تازه‌داهاتوو له خودی خۆیه‌وه، پر به‌ پیستی ئه‌و مه‌به‌سته‌ی بی که بۆی داتاشراوه و ئه‌گه‌ر ئه‌م پر به‌ پیستبوونه‌مه‌رجیک بنجینه‌یی بی له دارشتنی زاراوه‌دا، له زۆر شویندا په‌ک ده‌که‌وی و زمان ناته‌واو و وه‌ستاو ده‌مینیته‌وه.

لیزه‌دا چه‌ند میسالیک ده‌هینمه‌وه که هه‌زاران هه‌زاری وه‌ک ئه‌وان فه‌ره‌هه‌نگه‌کانی جیهانیان پر کردووه‌ته‌وه.

عه‌ره‌ب که گوتی: «مربع» هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی کرد به‌م وشه‌یه شیوه‌یه‌کی چوارگۆشه‌یی هینایه به‌رچاو. نه «زاویه قائمه» و نه چوینییه‌کی «ضلع»-که‌کانی بۆ ده‌رنه‌بر. خۆ له هه‌مان کاتدا «مستطیل» و «متوازی الاضلاع» و «معین» و «شبه منحرف» هه‌موویان چوارگۆشه‌یین و هه‌یج کامیکیان به‌و وشه‌ی که بووه به‌ناو بۆی، مانای مه‌به‌س له زاراوه‌که راناگه‌یه‌نی. «مستطیل» خۆ هه‌ر درێژکار نییه و به‌س. ئه‌وانی دیکه‌ش هه‌ر ئه‌وه نین که له وشه‌که ده‌فامریته‌وه.

یاخود که به‌ کتییی ئاین و ئاسمانیی خۆی گوت «قرآن»، له‌م وشه‌ رووته‌دا ته‌نها «خویندنه‌وه» راگه‌یه‌نرا. دیاریشه‌ نه «قرآن» ته‌نها خویندنه‌وه‌یه و نه هه‌ر کتییی قرآن ده‌خویندريته‌وه. کورد که به «رباعی»-سی گوت «چوارینه» و به «مخمس»-سی گوت «پنج خسته‌کی»، له هه‌یج کامیکیان کیش و قافییه‌ی دیاری نه‌کرد. «هايدروچين» که «ئاو په‌یدا که‌ر» ده‌گه‌ینی، به‌ ته‌نها له خۆیه‌وه ئاو په‌یدا نا‌کا و جگه‌ له ئاو تیکه‌لی قه‌واره‌ی زۆر ماده‌ی دیکه‌ش ده‌بی که له وشه‌که به هه‌یج جۆریک خۆی ده‌رناخت. که‌واته ده‌بی ئه‌و وشانه و هه‌ر وشه‌یه‌کی تری وه‌ک ئه‌مانه له هه‌موو زمانه‌کانی جیهاندا بسرپه‌ته‌وه. جا هه‌ر کاتیک له‌گه‌ل ئه‌و ته‌رزه زاراوه‌دا کاریکي وا کرا، با کۆری زانیاری ئیمه‌یش وه‌ک ئه‌وان ببیته قوربانی پوخته‌یی زمان و له‌ناو بجی.

لیزه‌دا ده‌مه‌وی ئه‌مه‌ روون که‌مه‌وه که‌وا ئه‌مه‌نده به‌سه بۆ زاراوه شیواو بی بۆ مه‌به‌سه‌که‌ی و له‌گه‌ل رێزمانی زمانه‌که‌ی بگونجی، که‌م و زیادیه‌ک له دارشتنیدا وه‌یا ناته‌واوییه‌ک له مانایدا هه‌بی ده‌بی چاوی لی ببۆشری وه‌ک له زاراوه‌ی تر پۆشراوه. ئیتر دوا‌ی به‌ کاره‌ینانیکي که‌م له خۆیه‌وه ده‌نیشیته‌ دل و میشکی خه‌لقه‌وه و ده‌بیته سامانیکي تازه بۆ زمان و ئه‌ده‌ب. باوه‌رم هه‌یه زۆریه‌ی زاراوه‌ی هونه‌ری و زمانی و زانستی و ئه‌ده‌بی له‌و چه‌شنه‌ن و به‌و جۆره‌ دارپۆشراون و خراونه‌ته به‌ کاره‌ینانه‌وه. که‌واته سه‌یر و جینگه‌ی نا‌ره‌زایی نییه وشه‌ی «کۆر»-یش وه‌ک زاراوه‌یه‌کی تازه په‌راویزه‌که‌ی نه‌ختیک بکیشریته‌وه تا که‌میک له مانای خۆی زیاتر رابگه‌یه‌نی.

تا ئیتره به‌لای منه‌وه له شیکردنه‌وه‌ی ناوی «کۆر»-دا زه‌حمه‌تیکي زۆر نایه‌ته پیش نووسه‌ر، به‌لام وشه‌ی «زانیار» وه‌ یا «زانیاری» لیکۆلینه‌وه و هه‌لسوور و داسوریکي گه‌لی زیاتری بی ده‌وی، تا‌کو بنجینه و مانای به‌ ته‌واوی روون بکریته‌وه بۆ خویته‌ری به‌رپۆش.

«زانبار» وشهیه که له رواله تدا هاو کیشیکی ریزمانییه له گه‌ل کومه‌لیک وشه‌ی دیکه‌ی کوردیدا که دواپیان دئ به سی پیتی «ی-ا-ر» وه‌ک: فرۆشیار، کرپار، دزیار، پرسیار، برپار، جووتیار، هۆشیار و به‌ختیار. به‌لام هر له یه‌که‌م نیگادا بۆ زمانزان دیار ده‌که‌وئ هاو کیشییی ئەمانه هر وشه‌یی و رواله‌تییه و له لایهن جۆر و ماناوه دابه‌ش ده‌بن به دوو له‌تی تا بلیی له یه‌ک جیاواز.

له‌م وشانه‌ی که‌وا دواپیان دئ به سی پیتی «ی-ا-ر» و به‌دیمن وه‌ک یه‌ک جۆر دپته پیش چاوه، دوو وشه‌ی «کرپار» و «فرۆشیار» بیگومان هه‌ردووکیان «اسمی فاعل»-ن مانا که‌پان له‌ عه‌ره‌بیدا «مشتري» و «بايع» که‌ ئه‌وانیش هه‌ر «اسمی فاعل». چه‌ند وشه‌یه‌کی دیکه‌ش وه‌ک «جووتیار، هۆشیار و به‌ختیار» هه‌ر چه‌ند «اسمی فاعل»-ی راسته‌قینه‌ن، چونکه له «فعل» و هه‌ر نه‌گیراون، به‌لام ده‌شی بخرینه‌ ریزی «اسمی فاعل»-ه‌وه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که‌ هه‌ر سیکیان مانای «خواهن - صاحب»-یان تیدا یه‌ که‌ له‌ ناوه‌رۆکدا «فاعلییه‌تی» ده‌گه‌یه‌نی.

«برپار» و «پرسیار» و «دزیار» و گه‌لج وشه‌ی دیکه‌ش که‌وا وه‌ک ئەمان به «یار» دواپیان دئ هیچ کامیکیان «اسمی فاعل» نین، به‌لکوو شتیکی دیکه‌ی زۆر جیاوازن که‌وا له‌ کاتی خۆیدا رپوونی ده‌که‌ینه‌وه و ناوی لئ دهنین. ئاخۆ ئه‌وه‌ی هه‌ندیکیان ده‌کا به «اسمی فاعل» و هه‌ندیکی دیکه‌یان ده‌کا به «شتیکی دیکه» ده‌بی چی بی؟ وردبوونه‌وه‌یه‌ک له وشه‌ی «فرۆشیار» و به‌دوای ئه‌ودا له «کرپار» و ئه‌وجا «فرۆشیار» و «هۆشیار» و «به‌ختیار» هۆی ئەم جیاوازییه‌مان بۆ ده‌رده‌خا.

وشه‌ی «فرۆشیار» که‌ له‌ بنچینه‌دا له «فرۆشتن» و هه‌ر گه‌راوه پیتی «ی»-ی تیدا نییه، که‌واته وشه‌که ده‌بی هه‌ر سی پیتی «ی-ا-ر»-ی لئ زیاد کرابی و پپوه‌ی لکابی، کردییتی به «اسمی فاعل». به‌ پپی ئەمه که وشه‌ی «کرپار»-یش وه‌ک «فرۆشیار» «اسمی فاعل»-ه، ده‌بی ئەمیش وه‌ک ئه‌و سی پیتی «ی-ا-ر»-ی پپوه لکابی و کردییتیان به «اسمی فاعل».

به‌لی له وشه‌ی «کرپین»-دا که بنچینه‌ی «کرپار»-ه پیتی «ی» هه‌یه، ئیتر ره‌نگه‌ بگوتری ده‌بوا دوو «ی» له وشه‌ی «کرپار»-دا هه‌با یه‌کیان بنچینه‌ی و ئه‌وی دیکه‌یان «ی-ا-ر». به‌لام به‌ پپی ریزمانی زمانی کوردی له‌ جیگه‌یه‌ک که دوو «ی»⁴ له دوو سه‌رچاوه‌ی جیاوازه‌وه هاتن و له‌گه‌ل یه‌کدا کۆبوونه‌وه، یه‌کیان ده‌په‌رئ و ده‌مینیته‌وه یه‌ک «ی». وه‌ک ده‌بینین له‌ حالئ «اضافه»-دا ئه‌گه‌ر وشه‌ی «مضاف»-ه که پیتی «ی»-ی به‌ دواوه بوو «ی»-ی «اضافه»-ی ناخه‌ینه سه‌ر و نایکه‌ین به‌ دوو «ی» و وای ده‌درکینین (تلفض) که هه‌ر تاکه «ی»-یه‌کی پپوه‌بی.⁵ بۆ نموونه هه‌ر چه‌نده له وشه‌ی «زه‌وی»-دا «ی»-یه‌که هه‌یه و له کاتی «اضافه»-دا ده‌بوا «ی»-یه‌کی تریشی له‌گه‌لدا بگوتری به‌لام یه‌ک له دوو «ی» که ده‌په‌رئ و ته‌نها یه‌کیکیان ده‌مینیته‌وه.

ئیتر گومان له‌وه‌دا نییه ئه‌وه‌ی «کرپار» و «فرۆشیار»-ی کردووه به «اسمی فاعل» لئ زیاد کردنی سی پیتی «ی-ا-ر»-ه و ئەم راستییه به هۆی وشه‌کانی دیکه‌ی وه‌ک «جووتیار» و «هۆشیار» و «به‌ختیار» هوه، به‌ ته‌واوی سوور ده‌بیته‌وه، چونکه له‌م وشانه‌دا گومانیک نییه که سی پیتی «ی-ا-ر» زیادن، بۆیه بوون به شتیکی نزیك له «اسمی فاعل» به‌مه‌دا رپوون ده‌بیته‌وه که هه‌ر وشه‌یه‌ک «ی-ا-ر»-ی لئ زیاد کرا ده‌بی به «اسمی فاعل».

که‌واته ئه‌گه‌ر وشه‌یه‌ک له‌ ئەسلدا پیتی «ی»-ی تیدا بوو وه‌ک «ناسیار، پرسیار و برپار» که بنچینه‌یان «ناسین» و «پرسین» و «برپین»-ه و به‌ سی پیتی «ی-ا-ر» دواپی هات له‌گه‌ل ئەمه‌شدا مانای «اسمی فاعل» نه‌به‌خشی ده‌بی به‌ حوکمی «منطق و قیاس» بلیین ئەم «ی»-ه‌ی که‌وا تیدا هه‌یه بنچینه‌یه، نه‌ک پپوه‌ی لکاوه، وه ئه‌وه‌ی لپی زیاد کراوه دوو پیتی «ا-ر»-ه و به‌س. به‌م جۆره ئەم وشانه هه‌ر چه‌ند له‌ رواله‌تدا دواپیان «یار»-ه، به‌لام له‌ راستیدا ده‌چه‌ ریزی

⁴ - مه‌به‌س «ی»-ی تیزه که تا ئیستا به دوو «ی» ده‌نووسری.

⁵ - لپه‌دا مه‌به‌س درکاندنی پپته‌که‌یه نه‌ک چۆنییتی نووسینی، که‌وا ره‌نگه‌ نووسه‌ریک «ی»-ی «اضافه» که دابنی و یه‌کیکی تر داینه‌نی.

كۆمەلىك لە وشەى دى كە دوايان بە «ار» دى و ھىچيان ماناى «اسمى فاعل»يان تىدا نىيە. ۋەك «کردار، گوتار و كوشتار» و ھەمووشيان لە «فعل» ۋەرگىراون.

كەواتە وشەى «پرسىار» و «برىار» و ھاۋرىكانيان ھاۋكىشى رېزمانىن لەگەل «کردار» و «كوشتار» نەك «فرۆشيار» و «جووتيار»، چونكە ۋەك بۇمان دەر كەوت جىاوازييەكى بنچىنەيى ھەيە لە ميانى ھەردوو جوړە وشە كاندا.

تا ئىستا بە پىي باۋەرى خۆم، سوورمان كرده ۋە كەوا وشە كانى ۋەك «فرۆشيار» و «جووتيار» لە جوړى «اسمى فاعل» ن. ئەى ئەو وشانەى ھاۋكىشى «گوتار» و «كوشتار» و «برىار» و «پرسىار» كە ھەر «ار» يان پىۋە لكاۋە، دەبى چى بن؟ ئەمانە، بە پىي ئەۋەى من بۇى دەچم، لە زمانى كوردى و فارسىدا جوړىكن لە «مصدر» كە مانايەكى «مطلق» رادەگەيەنن، بى ئەۋەى «روودان» (حدوث) ۋەيا «كات» (زمان)يان لى بىفامرېتەۋە.

بۇيە لە كوردىدا دەگوتى «داربرين» و «شيعرگوتن» و «ئيشكردن» بەلام ناگوتى «دار بريار» و «شيعر گوتار» و «ئيش کردار» چونكە لەم «صيغه» يەدا روودان نىيە، بە بنچەوانەى «صيغه» كەى دى كە ھەر خۇى سەرچاۋەى روودانە و «فعل» لە ۋەردەگىرى. لە عەرەبىدا بۇ «مصدر» ى بى روودان «صيغه» يەكى تايبەتى نىيە، بەلام كە ويستيان «مصدر» يك ماناى «مطلق» رابگەيەننى، دەلئىن: «مصدر لا يقصد به الحدوث». ھەندى لە زمانزانى كورد بە لايانەۋە وايە ئەمانە جوړىكن لە «اسمى مفعول»، بى ئەۋەى جىاوازيى ميانى ئەمانە و جوړەكەى تر كە «اسمى فاعل» بوو روون بگەنەۋە، ۋەيا ھۆيەك بۇ قسەكەيان بدۆزنەۋە. بە گوپىرەى تيگەيشتنى من ئەم رايە ھەر ئەۋەندەى پىكاۋە كە وشە كانى دەر كرده ۋە لە «اسمى فاعل»، دەنا بە سەرنجىكى كەم ديارى دەدا وشەى «پرسىار» كەموزۇر «مسؤل» و «پرسرا» راناگەيەننى، بەلكو ۋە مانايە رادەگەننى كەوا لە وشەى «مسألة» دەفامرېتەۋە و بە مەرجىك «حدوث» و «زمان» ى تىدا نەبى.

ھەرۋەھا «برىار» يش «مقطع» و «براو» نىيە، بەلكو ماناى ئەو «برين» ە «مطلق» يە كە باسمان كرد. لىكۆلئىنەۋەى ئەۋتۆبى كە لىرەدا خوئىنەر دەبىنى وا بە كورتى و بە رادەى پىويست لەسەرى دەرۇم، بەلاى زمانزانانەۋە شتى سەرەتايىن بۇ وردبوونەۋەى قوۋلى «فيلولۇجى» كەوا بە ناخ و درىژابى و پانايى بابەتدا دەچى و دى.

ھەرچەند من «فيلولۇجست» يش نىم، دىسانەۋە تا كۆتابى و ناخى ئەو وشانە ماۋەيەكى تەواوم ماۋە. وا لىرەدا پەلە لە برىنى دەكەم، تا بگەم بە وشەى «زانيار» و «زانيارى» كە ھۆى ئەم دەمەتەقەيەن.

ۋابزانم زۆرىەى خاۋەن رايان لە كوردزمان وشەى «زانيار» لە جوړى «اسمى فاعل» دانانين و بەلايانەۋە «عالم» و «زانا» راناگەيەننى ھەرۋەك «فرۆشيار» «بايع» رادەگەيەننى. مامۇستا توفيق ۋەھبى لە نامەيە كدا دەفەرموۋى خۇى وشەى «زانيار» ى دروست كرده ۋە بۇ ماناى «معلومات» نەك شتىكى دىكە. كەواتە مامۇستا ۋەھبىش لە ۋاۋەرەدەيا «زانيار» لە چەشنى «اسمى فاعل» نىيە. من ۋەك شاگردىكى ئەو مامۇستايانەى لە زمان و رېزمانى كوردى دواون و ھەول و زانىنى وان ھۆيەك بوۋە بۇ نەختە شارەزايىەكى كە لەم مەيدانەدا بۇم بەرھەم ھاتى، تا منيش لە ۋاۋەرەدام كەوا «زانيار» لە چەشنى «اسمى فاعل» نەبى. بەلام دواى ئەۋەى برىار درا كە «اسمى فاعل» نىيە، ئىتر رېزمانى زمانەكەمان بەدەنگ دى و خۇى برىار دەدا ئاخۇ كە «اسمى فاعل» نەبوو ئىتر دەبى چى بى.

مەوداى موناقتەشە تا ئەو رادەيە كراۋەتەۋە كە گوترا ئەو وشەيە لە تىپى «اسمى فاعل» نىيە، چونكە دەر كوردنى لەم تىپە راستەوخۇ دەبخاتە تىپەكەى ترەۋە و دەيكا بە ھاۋكىشى رېزمانىي ئەو وشانەى دوو پىتى «ار» يان لى زياد كرابى ۋەك «پرسىار» و «کردار» و «گوتار» و «برىار» و دەبىتە يەك لەو «مصدر» انە كە روودانيان تىدا نىيە. ئىتر ئەۋيش نالكى بە وشەيەكى دىكەۋە و بىكا بە «مفعول» و ناگوتى «شت زانيار» ھەرۋەك دەگوتى «شت زانين».

كەواتە «زانيار» ئەو مانا «مطلق» ە رادەگەيەننى كەوا لە عەرەبىدا ئىستا كە وشەى «المعرفة» راي دەگەيەننى نەك وشەى «علم» چونكە بەھۆى بە كارھىنانەۋە وشەى «علم» بوۋە بە زاراۋە بۇ تاقمىكى تايبەتى لە زانين پەراۋىزەكەى تەسكتەرە لە «معرفة». ئىستا كە دەگوتى «الاعدادية العلمية» جىاوازە لە «الاعدادية الادبية» يا «التجارية» يا

«الزراعية»... تاد. ههروهه «هونه» بهر «علم» ناکه وئ، بهلام «هونه» و «کشتوکال» و «ئهدهب» و «بازرگانی» و هه موو جوهره زانیاره کانی دیکه له پهراویزی «معرفة» دهرناچن. له کوردیشدا به پیتی به کارهینانی سی چل سالی دوابی، وشه «زانیار» ماناکه ی فراواتره له مانای وشه «زانست»، چونکه ههروهه ک له عه ره بیدا «علم» جوهره زانییکی تایه تییه و خوئی له «فن» و «ادب» و «صنعة»... تاد جیا کردووه تهوه، زانستیش له کوردیدا به هوئی به کارهینان وهک وشه «علم» عه ره بی وه یا Science ی رۆژاوابی لی هاتووه و بووه به زاراهه بۆ تا قمیکی تایه تی له زانین که هونه ر و ئهدهب و پیشه سازی ناگریتهوه. بهلام وشه «زانیار» چونکه زانیکی «مطلق» راده گه یه نی سنوو و پهراویزی نییه و هه موو جوهره زانیکی دهگریتهوه، زانست بی یا ئهدهب یا هونه ر یا پیشه سازی یا کشتوکال... له م رووه وه وشه «زانیار» بۆ ناوه که ی «کۆر» گه لی له بارتر و په سه ندره له وشه ی «زانست».

هه ندی له ئه دییه کانی کورد «زانیار» به «اسمی فاعل» داده نین. هه رچه ند باوه رم هه یه ئه و رایه له رووی ئه وه وه هاتووه که خاوه نه که ی نه په رزاوه ته سه ر لیکۆلینه وه ی ته واوی وشه که و شیکردنه وه ی هه موو ئه و وشانه که له رواله تدا هاوکیشی ئه من و له راستیدا له یه ک جیاوازن وه ک لیتره به پیشه وه باسما ن لی کرد، له گه ل ئه مه شدا ده توانین بلیین که هه ر چار نه ما و «زانیار» مان کرد به «زانا - عالم»، دیسانه وه له ناوی «کۆری زانیاری کورد» به پیتی ریزمانی زمانی کوردی وشه ی «زانیاری» مانای «عیلم» و «زانین» ده گه یه نی، چونکه ئه وساکه له ناوی کۆردا وشه ی «زانیاری» نه ک «زانیار» به کارهاتووه و ئه م «ی» یه ی که لیتره دا لکاوه به «زانیار» وه هه مان «ی» نیسه ته که ده لکی به «اسمی فاعل» وه و ده یکا به «مصدر صناعی» وه ک له عه ره بیدا ده گوتری «العالمیة» و «الخالقیة»، ئه وسا «ی» «اضافة» که ده بی هه بووی له میانی دوو وشه ی «زانیاری» و «کورد» دا و به پیتی ریزمانی کوردی په ریبی و مابیته وه «ی» یه که ی نیسه ت.

دوا ی شیکردنه وه ی «زانیار» و هاو ریکانی و روونکردنه وه ی ئه و بنچینه یه ی له سه ری دامه زراون، ده رده که وئ وشه ی «دانیار» که له نامه که ی مامۆستا توفیق وهه بیدا ناوی هاتووه و ده فهرمو ی بۆ مانای «موضوع» ی داناوه، ده بی ماناکه ی هه لگێرینه وه له «اسمی مفعول» و بیکه ی به «اسمی فاعل» و بلیین «واضع» نه ک «موضوع» چونکه له وشه ی دانیار هه رسی پیتی «ی-ا-ر» زیادن که ئه م سیانه وه ک له زمانه که ماندا ره چاو ده کری وشه ده که ن به «فاعل» نه ک «مفعول». «دانیار» که له «دانان» وه هه لستا وه پیتی «ی» ی تیدا نییه تا بلیین ته نها «ار» ی پنه لکاوه و بووه به هاوکیشی «گوتار» و «بریار» و ته ئولیک لیتره دا په یدا بی بۆ ئه وه بلیین «اسمی مفعول» ه یا هه ر نه بی «اسمی فاعل» نییه. جا ئه گه ر بمانه وئ له وشه ی «دانان» هاوکیشی «گوتار» و «بریار» و «زانیار» و «پرسیار» وشه یه ک داتاشین، ده بی بلیین «دانار»، ئه گینا هه ر که گوتمان «دانیار» کاره که له ده ست ئیمه ده تراز ی و ده چیته بهر حوکی ریزمانی زمانه وه و ده بیته «اسمی فاعل». لیتره دا جو رته تیکی شاگردانه و نازیکی بچوو کانه هانی دام خو هه لقوتینم له ئیجتهادی بلیمه تیکی وه ک مامۆستا وهه بی.

مایه وه وشه ی «کورد» که وا له ناوه که ی «کۆری زانیاری کورد» دا به رانه ر وشه ی «الکردي» ده وه ستی له «المجمع العلمي الكردي» دا. مه به سی ئه ندامانی کۆر له وشه ی «کورد» و هه لآوێردنی به سه ر وشه ی «کوردی» دا ئه وه بوو که کۆر بۆ هه موو کوردیکه نه ک هه ر کوردی زمانه. ئیمه با لیتره دا هه ر له و راده ی مه به سه دا نه وه ستین و لیکۆلینه وه یه کی قوولتر به کاربیین له دوو وشه ی «کورد» و «کوردی»، تا بزاین کامیان زیاتر و باشر و راستر مانای «الکردي» راده گه یه نن که وا له رسته ی عه ره بی «المجمع العلمي الكردي» ده فامریته وه.

له عه ره بیدا که ده لین «الکردي، العربي، التركي» ئه م «ی» نیسه ته نه ک ته نها بۆ زمان ده گه ریته وه، به لکوو بۆ گه له که ش. ده گوتری «انسان کردي» ههروهه ک ده گوتری «لسان کردي» ئیتر له عه ره بیدا که گوترا «المجمع العلمي الكردي» هه م ئه وه ده گه یه نی که زمانه که ی کوردیه هه م خه لکه که ی که په یوه ندیان پنه ی هه یه کوردن. به لام له کوردیدا که «ی» نیسه ت لکا به ناوی گه ل یان هۆزه وه، ئه و وشه ی له وه وه دروست ده بی ته نها زمانی گه له که و هۆزه که راده گه یه نی و به س (رهوشت و داب و ده ستوریشیان راده گه یه نی که لیتره دا په یوه ندییه کی به بابه ته وه نییه، بۆیه لی نادوین) وه به هیچ جو ریک مانای «گه ل، مرؤف» رانا گه یه نی. ئیتر که گوت «کوردی» مه به ست هه ر زمانی

كوردییه. بهلام كه ویستت مروئیک بکهی به كورد دهلیی فلانه كهس كورده بی ئهوهی «ی»ی نیسه تی پیوه بلکینی. ههروهها كه ویستت نیسهی مروئیک بدهی بو هوزیک دهلیی «فلانه جافه» یا «بلباسه» یا «خوشناوه»... تاد.

ئهوهندهی من هاتبیتته پیش چاو و زینم. لکانی «ی»ی نیسه تی به ناوی گهل و هوزهوه مانایه كه ناگیرتتهوه بو مروئ، مهگه ناوه كه خوئی دوابی هاتبی به «ی»ی نیسه تی وهك «میراودهلی، سمایل عوزیری و دزهیی». لهم حالانهدا دهگوتری فلانه كهس «دزهیه» یا «میراودهلییه». جا ئهگه «گهل»یش «ی»ی نیسه تی له دوابیهوه هه بی دباره بو تاكه مروئیکیشی «ی»یه كه هه ده مینتی. با ئهوهندهش لیرهدا بلیم «ی»ی نیسه تی كه لكا به ناوی نیشتیمان وه یا شار وهیا جیگهیه كهوه، ئهوسا مروئی ئه و نیشتمانه یا ئه و شاره یا ئه و جیگهیه دهگهیه نی. كه گوت «كوردستانی» یا «ههولیری» یا «ئاسایی» مه بهستت خه لکی كوردستان و ههولیر و ئاساییه.

كهواته «كۆری زانیاری كوردی» له باری كوردایه تییه وه هه زمانی كوردی بو كۆره كه دهسه پینتی، بویه دهلوی له ژاپون وهیا به رازیل وهیا «جاوه»ش كۆر هه بی به ناوی «كۆری زانیاری كوردی»یه وه و مانا و مه بهسه كه ئه وه بی كۆره كه خه ریکی زمانی كوردییه و بهس. ئیتر له تهك ئه ودا كۆر هه بی به ناوی «كۆری زانیاری عه رهبی» یا «تورکی» یا هه زمانیکی دیکه وه. ئه م وردبوونه وهیه بۆمان درده خا «كۆری زانیاری كوردی» هه م ناته واوه له روهی مه عناوه كه بیوه ستینی به رانه ر به رستهی «المجمع العلمي الكردي»، وه هه م له په یوه ندی به كورده وه كه م ده كاته وه تا رادهی نه هیشن. به پی ریزمانی زمانه كه مان چارمان ناچاره ده بی بلین «كۆری زانیاری كورد»، ئه گینا كه له به ریکی زل ده كه ویتته و مانا و مه بهستی ناوه كه.

خوینته ری به ریز!

ئهوهی له و نووسینه دا خستمه پیش چاوت، به پینی تیگه یشتنی خۆم هه مووم له ریزمانی زمانی كوردییه وه ده رهیناوه. نهك له گیرفانم، جا كه شتیكت لیره دا خوینده وه له گهل بیروباوه ری تو ریک نه كه وت، گورج بریاری له ناوبردنی مه ده و لچی لی هه لمه قه رچینه، هه لیک لیكۆلینه وه و هه لسه نگانندی بده یی و به چاویکی وردی ره خنه كارانه و دلسو زییه وه سه یری بکه و ئه گه له هه ندی شوینی نووسینه كه مدا نااشكراییت هه ست پیکرد مه ودا ی ئه وه م بده له ده رفه تیکی ئاینده دا به پینی پیوستی باسه كه و ده سه لاتی خۆم مانا و مه بهسته كه ت بو روهن كه مه وه. ئیتر ئه وسای چیه به راست و به رزه وه ند ده زانی ئه وه ده ربه ره و بو خزمه تی زمانه كه و ئه ده بیاتی. ئیوه و منیش له گهل ئیوه، هه موو ده زانین تا چ راده یه ك باسی فیلو لوجی له كوردیدا تازه و ساده و سافیلکه یه. هه لبه ت به و پیته نووسه ر تووشی قورت و هه له دی. جا ئه گه هه له له نووسینی یه کینمان نه دیترا، ده بی ئه م بیته له یه کاری «معجزة» و «سحر» بی! بویه تو و من و هه موومان له کاتی ره خنه گرتندا ده بی له گو شه یه کی دلمانه وه تارماییه کی به یته خو شه که ی نالیمان به بیر بیته وه كه وا هه ر وشه یه کی وهك دلۆپیکی ئاوی كه وسه ر ده تکیته ناو دلی مروئی هه ستیار و به سو ز:

له جگه ر گو شه یی شیعرم مه ده مه عنایی خراب
كهس نییه رازی بی خه تا كه له ئه ولادی درئ

«...»

«پېشه‌کی» بۆ گوتاری «بەرکوتیکي خهرمانی کوردناسی له ئه‌وروپا»

گوتاری «کۆری زانیاری کورد» سالی 1974

ژيان له نووکيه‌وه کيشه و گری و گال و ته‌نگوچه‌له‌مه‌يه. بهر له ژيان، بوون و سروشت به تیکرایی، له يه کتر خشان و به‌يه‌کدا هاتن و تیکه‌له‌قزان و يه کتر خستن و کاری ته‌وتویییه... به داخه‌وه.

له‌م ده‌ریا بی سهروبن و پایانه‌ی ئه‌رک و سه‌ختی و دژابه‌تی و بینبرکی و ده‌سته‌ویه‌خه‌بوونی ژيان و بووندا، به پئی که‌م و زۆری چه‌کی له‌سه‌ره‌خۆکردنه‌وه و هه‌لمه‌ت بردن، هه‌له‌هسته زۆرتر وه‌یا که‌متر زه‌حمه‌تی تیدا ده‌بی: که به‌ره‌نگاری درنده‌ییک بووت و چه‌کی خۆپاراستن و راوکردنت ده‌ست و ددانه‌کانت بوون ره‌نگه‌ خۆت بیهته نیچیر، خۆ ته‌گه‌ر تیروکه‌مانیک وه‌یا شیر و رمیکت پی بوو ته‌وسا ته‌رازووی به‌خت روو له گۆران ده‌کات، که ده‌ستت گه‌یشته ده‌مانچه وه‌یا تفه‌نگ وه‌یا نارنجۆک ئیتر ده‌بیته راوکه‌ری راسته‌قینه.

گه‌لانیش، وه‌ک تا‌که مرۆفه‌کان، له هه‌نگامه‌ی به‌يه‌که‌وه ژيان و خۆ سه‌پاندن و مامله‌تی ژین و زیاردا خۆیان له‌م هه‌له‌هسته پر ترس و له‌رزهی «خوران و ره‌سین» ده‌بیننه‌وه. هه‌رچه‌ند شتیکی به‌رچاوه که‌وا پی به پئی تیه‌له‌کشانی ئاده‌می له پله‌ی شارستانه‌تی و زۆربوونی په‌یوه‌ندی و په‌ره‌سه‌ندنی رۆشنییری و داها‌تنی مه‌یدانی تازه به تازه‌ی هاریکاری — به کورتیی له‌گه‌ل پيشکه‌وتنی تیکرایی ئاده‌مییدا، باری تیکه‌گه‌یشتن و ریککه‌وتن و گونجانی به‌رزه‌وه‌ند و ته‌بابی گشتی ورده ورده پتر خۆ دینیته به‌ر هه‌ستی هه‌ستیار و سه‌ره‌ره‌ی داستانی بوون و ژین، به‌لام هیشتان گه‌لیکی به به‌ره‌وه ماوه تا ته‌و کاته‌ی پنیوست نامینی به ته‌ندیشه‌ی خۆپاراستن و له‌سه‌ره‌خۆکردنه‌وه. به نیسه‌ت منه‌وه که تاکیکی کوردم و وتووێژم له‌گه‌ل ته‌وه، چه‌ندی به قسه‌کانم ری ئاماده‌بوونی کورد خۆش که‌م بۆ به‌هیز بوون و په‌یداکردنی چه‌کی له‌سه‌ره‌خۆکردنه‌وه، ناگه‌م به سنووری توهمه و تاوانی سته‌مخوازی و ده‌ستدریژی چونکه گه‌لی کورد له باریکدا نییه چاوه‌نواپی سته‌م و ده‌ستدریژی لی بکریت، هه‌تا په‌ل بکو‌تی و تیلا بوه‌شینی ده‌ست و کوته‌کی له سنووری ماله کاوله‌که‌ی خۆی تپه‌ر ناکات. که‌سیک بکه‌ویته به‌ر کوته‌کی کورد دياره به پئی خۆی هاتۆته به‌ر ته‌و کوته‌که و هه‌ر خۆی ده‌ستدریژی کردوه له سنوور و مال و ژيانی کورد.

بیگومان گه‌لی بیده‌سه‌لات پتر چه‌ز به خۆشی و براهه‌تی و داد و ئاسایش و هیمنی ده‌کات، چونکه هه‌ر له‌و مه‌یدانه‌دا ئومیدیکی به سوود و به‌ختیاری هه‌به... ته‌گه‌ر ریم هه‌بی لیم به عه‌یب نه‌گیری ده‌لیم هه‌موو ته‌و گیانله‌به‌رانه‌ی گۆشتیان ده‌خوری ئاماده‌ن مه‌زه‌ته‌ی هه‌رامکردنی کوشتن و برین و گوشت خواردن مۆر بکه‌ن، مه‌رج ته‌وه‌یه شیر و پلینگ و گورگ ئیقناع بن و گوشت هه‌رامکردن به‌سه‌لمینن. گیانله‌به‌ری بیده‌سه‌لاتی گۆشته‌خۆری گۆشته‌خوراو هه‌ر به جاری قرانی دیت که هات و له خۆی غافل بوو و که‌مه‌ترخه‌می کرد له خۆبه‌هیز کردن.

گه‌لی کورد، وه‌ک گه‌لیکی نموونه‌یی له به‌ره‌نگاربوونی هه‌ره‌شه‌ی سه‌خت به ده‌سه‌لاتی که‌مه‌وه، خۆی له باریکدا ده‌بینی ته‌ویش باریکی نموونه‌یه له پنیوستبوونی پارسه‌نگکردنی لایه‌نی که‌م و کوری و بیه‌یژی، به‌و چه‌کانه‌ی که ده‌ستی پنیان ده‌گا و پنیان به‌هیز ده‌بی و ده‌سه‌لاتی له‌سه‌ره‌خۆکردنه‌وه‌ی فرازوو ده‌بی. بیگومان له هه‌موو چه‌کان نیزیکه‌ده‌ستتر و له‌گه‌ل نیزیکه‌ده‌ستییدا به‌جاریش کاریگه‌ر، چه‌کی زانست و رۆشنییری به تابه‌تی ته‌و زانست و رۆشنییریانه که‌وا په‌کیان له‌سه‌ر «مختبر و تطبیقات» نه‌که‌وتوه به خۆیان و ئه‌رک و مه‌سه‌ره‌فی قورسیانه‌وه که‌وا ره‌نگه به کورد هه‌له‌سته‌تی. هه‌ر ته‌م لایه‌نه‌ی زه‌حمه‌ت و ئه‌رکی «مختبر و تطبیقات» له هۆی که‌مبوونی پسپۆری کورد له‌و زانستانه‌ی به‌ندن به داموده‌زگای تاقیکردنه‌وه و به‌کاره‌ینانی «مختبر» و که‌رسته‌ی گرانه‌ها... کوردیک بیه‌وی له‌و زانستانه‌ بیه‌ته پسپۆر ده‌بی خۆی له گۆشه‌ییکی په‌کیک له ولاته ده‌وله‌مه‌نده‌کان قایم بکا و ده‌ست بگری به دامه‌نی ده‌سه‌لات و دارایی ته‌و ولاته‌وه بۆ به‌رده‌وامبوونی له‌سه‌ر ره‌وتی پر ئه‌رک و خه‌رجی زانستی «تطبیقی».

تا ئیستا شەقامیکی بەرفەرەوان لەبەر پێ و هەنگاوی کورددا هەبیت که گەشتی رۆشنیرانهی تیدا بکا شەقامی زانستی «نظری» یە بە تایبەتی بابەتی ئەدەب و زمان. داھاتی رۆشنیرانی کورد لە میژوو و جوغرافیای کورد و کوردستان، تا ئیستا، لەچاو خەرمانی ئەدەب و زمانی کوردی وەک «بەرکوت» وایە. دیارە میژوو و جوغرافیا، هەرچەند زانستی «تطبیقی» ش نین بەلام هیندەوی ئەدەب و زمان نێزیکە دەست نین. کەرستە ی لیدوان و لەسەر نووسین و توژینەوی ئەدەب و زمان لەبەر دەستی هەموو رۆشنبیری و نووسەرێک دایە، خۆ ئەوەی راستی یی بە نسیبەت ئەدەبەوی نووسەر بۆ خۆی دەتوانی تیدا ببیتە سەرچاوە، لەو ڕووەوە کە کاتیک خۆی گەیانە پایە «نووسەری وەیا بوژی» نووسین و هەلبەستەکانی دەبنە بابەتی لیکۆلینەووە بۆ غەیری خۆی. وا هەیه نووسەر وەیا بوژی بەهۆی بەکارهینانی شیوازیکی رەمزی هیمایی پر لە رستە و وشە و تەعیری سەیر و قەت کەس نەبیسستوو و کەس تینەگەیشتوو، بۆتە سەرە باسی رۆژانەوی نووسەران لە گوڤار و رۆژنامە و نامیلکە و کتیباندا.

باری زمانیش تا رادەهینک وەک باری ئەدەب وایە: کەرستەکەوی هەمیشە لەبەردەماندایە، بە کوردی با بلین ئاوی بیری زمان «دەست هەلینجە» و پیتیستی بەو نەیبە شری و دەولکەوی بۆ بەکار بیت، چونکە خەریکبوونی مرؤف بە زمانەووە خەریکبوونە بە جوزئیک لە زاتی خۆی، بەو مانایە کە زمان و تووژی مادەرزا بەشیک بنجیبه لە سروشتی مرؤف.

کە بمانەوی دەتوانین لیستەییکی ئەو زانستانەوی «نظری» بگرین کە لە جغزی دەسلاتی پتووە خەریکبوونی کورددا هەیه و هەمووشیان لە نزیکەووە خزمەتی راستەوخۆی کورد بکەن. بەلام لێرەدا ریی دوور کورت دەکەمەووە و دەلکیم بە هۆی نووسینی ئەم پیتەکیهەووە کە ناوەرۆکی سێ وتاری ناو ئەم کتیبەن. بابەتی وتارەکان. هەرچەند زوربەیی ئەو بابەتە نووسینی بیگانانە لەسەر کورد، بەقەدەر هەر بابەتیکی پاتەوپاتی کوردایەتی لەگەڵ بەرژەووەندی کورد خەریکە و پیکهینەری سوووە بۆ کورد. پێ بە پێ نووسینم لە ڕووپەرەکانی لێرە بە دواووەدا مەبەسم ڕوون دەبیتەووە. بەدەم ڕوونبوونەووەی مەبەسیشەووە بیر و باوەرێکم، کە لە ناوەرۆکی گوتارەکانەووە هەلەدەقولی، ئەویش دەخەمە بەر چاوی خوتەر.

من لە گۆشەوی نیگای سوودی میللەتی کوردەووە سەیری ئەم نووسینانە و زانستانە دەکەم ئنجا بە تەرازووی راستی و بیقیلی هەلیانە کیشم. بیگومان هەموو زانستیک و رۆشنبیرییک بایەخی خۆی هەیه، بەلام بۆ میللەتیکی پارچە کراوی ماف خوراوی وەک میللەتی کورد ئەو نووسینانە و زانستانە و راستیانەوی کە راستەوخۆ پەیوەندیان بە کوردەووە هەیه و دەوربەری تاریک و نەزانراوی رۆشن دەکەنەووە و چەکیکی لەسەر خۆکردنەووە دەدەنە دەستی یە کجار بە کەلکتر و پیوستتر لە زانست و راستییکی سادە و دوورپەرێز لە سوودی کۆمەلایەتی و رامیاری و ئابووری... وەیا هەر لایەنیکی ژین و ژیار یی. تا بلایی حەز دەکەم بزانی لە زوهرەدا ژیان هەیه یان نییه، کە ی گیانلەبەر بالی گرت، چۆن بوو بە دوو کەرتی لەبەکتر جودای ئاژەل و ڕووەک، ناوەرۆکی ئاتۆم چ هەرا و سەدای تیدایە، میروولە چۆن رینگەدەر دەکا بۆ سەر خوارەمەنی، با هەر لەووە گەریم کە چەند تینووم بۆ زانیی نەپینە زلەکانی ئەم جیهانە کە زانا و فەیلەسووفە گەورەکان تیدا سەراسمان.

لەگەڵ ئەمەشدا هەموو ئەم پرسیارانە و وەرمانەکانیان هیندەوی ئەم تاکە پرسیارە و وەرمانەکەوی دلم نابزوین. ئایا کەوی بۆ یەکەم جار لە میژوودا وشە «کوردستان» کەوتە سەر زاران. زانیی وەرمانی پرسیارەکانی پیتووتر بۆ کورد و غەیری کورد یەک بابەتە و هەمان نرخ و بایەخی هەیه، بەلام دۆزینەووەی سەرەتای داھانتی زاراووی «کوردستان» پەیوەندی راستەوخۆی لەگەڵ ژین و بوون و چارەنووسی کوردا هەیه سەرەرای ئەووە کە ئەویش وەک هەموو بابەتیکی تر خۆی لە خۆیدا داھاتیکی رۆشنبیری و زانستە.

هەرچەند رۆشنبیران و زانایان و ئەدیانی کورد لە باریکدا نین بتوانن ئامانج بۆ هەر یەکیک لە خۆیان دانین تاکوو بە پێی پیوستی و گرینگی بابەتەکان تین و توانی میتشک و خامەیان ئاراستە بکەن و لە «گرینگتر» وە بۆ «گرینگ» هەنگاو هەلینن. بەلام لەگەڵ ئەمەشدا، کە لە خۆووە و یی پلان دانان و نەخشە کیشان ئەم مەبەستەوی دەست پیکردن بە «گرینگتر» لە بەرھەمیکی رۆشنبیرییدا ھاتە دی، ریکەوتییکی خۆش و پیروزی تیدا رەچاوە دەکەین کە وا هیندەوی «بەرھەمی بە پێی پلان» سوود و بایەخی هەیه. چ فەرئیک نییه لەووەدا نیچیر بە ریکەوت بکەوتە دەست

ياخود تەلەت بۇ دانايىتتەو و ھەرگىز نىچىرى «رىكەوت» لە بازارى نر خدا كەمتر نىيە و نەبوو لە نىچىرى بەر تەلە كەوتوو.

بابەتى ئەم كۆمەلە وتارە كە لىرەدا كۆرى زانىارى كورد لە شىوہى كىتىدا دەيخاتە بەرچاوى خوینەرانەو، بىنگومان، يەكىكە لەو بابەتە رۆشنىرىيەى كە پەيوەندى ھەيە لەگەل سوودى راستەوخۆ و پاتەويپاتى گەلى كورد. لە يەكەم وشەى يەكەم وتارىوہە تا دوا وشەى وتارى كۆتايى، وتوويز و ليكۆلپنەو و دوان و رەخنەگرتنى لە راستە شەقامى ماف و بەرزەوہندى كوردەوہ سەر ھەلەدا.

بە پىي باوہرى بى لايەنگىرى خۆم، سەرلەبەرى نووسىنەكانى ناو ئەم وتارانە لە رووى سوودى كوردايەتتەوہ وەك ئەو تەرزە ميوہە وايە كە تويكۆل و دەنكى نەبى و ھەمووى ھەر خۆراك بى ئەگەر ناواناويەيك يەكىك لە نووسەران خۆى تىدا خویندبىتتەوہ زىدە شانازىكردن بە كوردايەتى واى لى كوردە وەك دلير و سوارچاكانى كۆننە كە ھەلسور و داسورى شاربان بە شير و رىم دەكرد لە مەيدانى موبارەزەدا، ئەويش خامە ھەلكيشى لە رووى ناحەزانى كورد و ھەرەشەى تۆلەسەندنەويان لى بكا بۇ كورد. لەمەشدا سەپروسەمەرە نىيە. ديارە رۆلەى ميللەتى زۆرلىكر او و مافخوراو بەھەستەر و گوئ قوتترە بۇ تير و توانج.

خۆناسين يەكىكە لە كەرستە و چەكى بەرگرى. دۆزىنەوہى ھىز و بىھىزى و چاكە و خراپە و كەم و زۆرى و پلەى پىشكەوتن و دابران و ھەموو سەروپەرىكى گەل، يارمەتى ئەو گەلە دەدا بۇ ئەوہ بتوانى ھەلوہستى راست و بى ھەلە و تەلەزگە بوہستى لە كۆرى ژين و بووندا. كوردى گوتەيىكى ھەيە دەلئى «چەند دەخوا و چەند دەبەزى» ئەم گوتەيە بۇ گەل پىويستترە لە تاك ھەرچەند لە بنەرەتدا پەندەكە بۇ تاك ھەلبەستراوہ. كەم وا ھەيە، ياخود راستتر ئەوہيە بلين ھەر مومكىن نىيە، مرؤف لە خۆوہ بى مامۇستا و رابەر وەيا بى رەخنەگر و ناحەز بتوانى لايەنى راستەقىنەى «پەسەند و ناپەسەند» لە خۆيدا ھەست پى بكا و بە تەواوى، وەيا نيوەچلى، بزانى چەند دەخوا و چەند دەبەزى. مرؤف زۆر بە ئاسانى و ئاسايى لە عاست خۆيدا بە سەھوو دەچن ھەم لە رووى ئەوہوہ كە ھەستكردنى بە لايەنى چاكەى خۆى چەند جارن لە پايەى راستەقىنە پتر دەبى و بايەخى گەلىك زىاد بەو چاكەيە دەدا و ھەم لە رووى ئەوہوہ كە چاوى لە زوربەى خراپە و عەيب و كەم و كەسرى خۆى ھەلەنگوى و نايان بىنى.

بە دوا ئەم راستىيەدا راستىيىكى ترى وەك ئەو ھەيە كە بەيەكەوہ ھەردوويان مەوزوعى «بەسەھو چوون» تەواو دەكەن. مرؤف چەند كوپرە لە عاست عەيبى خۆى ھىندە زەررەبىنە لە عەيبى خەلقدا، لەم خوەشدا دەگاتە رادەى «بە عەيب گىرانى شتى بى عەيب». لە پەند و فۆلكلورى ميللەتان ئەم لە خۆ و لە خەلق بەسەھو چوونە بارەھا و جارەھا روون كراوہتەوہ و چى من لىرەدا دەيليم دووبارە كوردنەوہى تەجرەبەى لە خۆم بە پىشەوہيە.

لە كولانەى ئەم راستىيانەوہ سەيرىكى ناوہرۆكى ئەم كىتبە دەكەم و نرخی پى دەدەم. لە ئاويتەى بىگانەدا قەد و قەلەفەتى كورد دەبىنم و بە چاوى ئەوان تىوہى رادەمىنم و ھىچ وەتەنگ ناييم لەو رەخنە و پلار و توانجانەى بەسەھو چوون وەيا دەستدرىزىيان تىدايە. چەندىكى لە كورد بە سەھو چووبن و بە قسە لىيان داشكاندبى، ئەوہى لەسەر خەرمانى تىكرائى نووسىنەكانيان دەمىتتەوہ سامانىكە بۇ كورد كە ئەگەر لەوانەوہ نەبوايە ھەرگىز كۆ نەدەكرايەوہ.

لەگەل مندا بنوارە لاپەرە 43 قسە شى و درەكانى دوكتۆر ھىرتزفيلد بخوینتەوہ^(*) ھەرچەند حەزم دەكرد قسەى خۆشتر و بە ئىنسافتى كوردبا دەربارەى كورد، بەلام كە ئەمەى نەكردوہ لە لاي خۆمەوہ مەمنوونى ھەموو كارەكەى ئەوم تەنانەت جنىوہكانىشى. بە راستى پىويستە خاوەنمالم شتومەكى ميوان نەكۆلپتەوہ، ميوانىش ھەقى ھەيە وەتەنگ بى لە دەست تىوہردانى كەلوپەلەكەى بە تايبەتى گەر ئەو شتومەكە كەرستەى دىراسەى ئاركايۆلوجى بى. تۆ بلئى ئەگەر لەو ساللە پر ترس و لەرزەى 1914 دا پسپۆرىكى كورد بۇ ليكۆلپنەوہى زمان و مېژووئى ئەلمان چووبايە بافارىيا و خاوەنمالم ئەلمانەكەى كاغەزەكانى لى دراندا وەيا نەقشى نووسىنەكانى لى سربىايەوہ وەيا وردە ئامرازى كارى ئاركايۆلوجى لى تىكەلپىكەل كوردبا دەبوو ئەو پسپۆرە بە كام زمانى مەرحەبا و رەزامەندى باسى خانەخوینتەكەى كوردبا؟ ئىمەى كوردى ئىمرۆش بە چ چاويك سەيرى لەخۆبوردنى پسپۆرە كوردەكە و نانكوپرى ئەلمانەكەمان كوردبا؟

من لیژدها قسه زیاده کانی هیرتزیلد نارازینمه وه، له میوانداری کورده کهش داناله نگیتم. من دهمه وی به چاویکی واقعیین سهیری خویش و بیگانه و چاکه و خراپه بکه م. ناخۆ ئه گهر ئه م «هیرتزیلد»، بهر له 60 سال نه چووبا ناوچهی «زهردی ئاو» و نووسراوه کانی دئی «په یکوئی» نه خویندبا یه وه کام رۆژه لاتی، با نه لیم کام کورد، زه حمه تی وه های به خه رج ده دا بۆ پاراستنی ئه م نووسینانه؟ له وانه بوو نه ک ههر شتومه ک، به لکو گیانی شی ده ست تیوه در رابا ئه م دکتۆر هیرتزیلده!

خۆمان باشی ده زانین پیشه ی تیکدان و شکاندنی شوپنه واری میژوو بی پیشه ییکی کۆنینه ی کورد و هه موو مسلمانانه به فه خر و شانازییه وه. له ناو بردنی دروشمی «کافران» پته و کردنی بیروبا وهری موسلمانه تی بووه به درژیایی زیاتر له هه زار سالی رابردوو... تا ئیستاش له ناو خه لقی ده شتوده ر و به شیکی زۆر له دانیشتوو ی شاره کانمان به و په یکه ر و نه قش و شووره و ویرانگه ی قه لای کۆن ده لین «گاوبار»، ههر له گویره ی ناوه ناحه زه که شیان ره فتاریان له گه لدا ده کریت. له نووسینی هه ندیک له و نووسه ره ئه وروپییانه ی لیژدها ناویان دیت زمانی کوردی به له هجه ییکی فارسی له قه لم دراوه. بیگومان ئه م رایه یان ناراحه تمان ده کات، به ولای ناراحه تکردنی ئیمه شه وه، گه لیک له راستی دور ده که ویته وه. به لام ده بی دوو تیینی گرینگ بگرینه بهرچاو له باره ی سه رجومه ی ئه م نووسینه غه له تانه وه.

یه که م: نووسه ره کان چ مه به ستیکی ناپه سه ندی دژایه تی کورد و میژوو و راستیان نه بووه، به ئاره زۆ و ئانقه ستیش ئه و غه له ته یان نه کردوو. که بیانزانیبا رایه که یان هه له یه ههر نه بی له بهر خاتری خۆیان و ناو و شوهره تی زانستیان له هه له دوور ده که ویته وه. دیاره به بی تیگه یشتنی خۆیان بۆ مه وزوو عه که رۆیشتوو و دوو چاری هه له بوون.

دوهم: ئه وسا، که ئه و نووسه رانه خه ریکی تۆژینه وه بوون له باره ی زمانی کوردیه وه و له تۆژینه وه یاندا هه له یان ده کرد هیشتان تا کتیک له گه لی کورد پیتیکی نه نووسی بوو له باره ی زمانی کوردی و ئه سل و ره چه له کیه وه. له و دواییانه شدا که زمانانی کورد گه یشتنه پایه ی تۆژینه وه و پشکینه وه ی فیلولۆجی و سوودیکی باشیان وه رگرت له دیراسه ی ئه و مامۆستایه به هه له چوانه ی ئه ورووبا.

به سه هو چوونی بیگانه له عاست خزمایه تی زمانی کوردی و فارسی تا ئه و راده یه که کوردی به له هجه ییکی فارسی بزانی رووداو یکی یه کجار ئاسایی و چاوه روان کراوه، چونکه له یه کچوونی هه ردوو زمان دیمه نیکی بهرچاوه و له هه ست پیکراو به ولاتره. کوردی له هجه ییکی فارسی بی وه یا فارسی شیوه کوردیکی ره سمی و پیشکه و تووی کوردی بی، وه ک له هجه ی سولیمانی که شیوه ئاخوتنیکی پیشکه و تووی کوردیه، رواله تیکه ره شکه و پیشکه به چاوی بینهر ده کا.

دۆزینه وه ی ره سه نبوونی هه ردوو زمانیش کاریکه پر ئه رک. ئه وه ی راستی بی تا ئیستاش له و ره وه دهمه ته قه له میانی شاره زاییانی زمان هه ر به رده وامه. به نمونه سه یریکی گوتاری مامۆستا توفیق وه بی بکه که له به شی دوهمی ژماره دووی گوڤاری کۆری زانیاری کورددا بلا و کراوه ته وه له ژیر ناویشانی «أصل الاکرد ولغتهم» له م گوتاره دا وینه ییکی ده سته و به خه بوونی ناو خۆیی زمانزان و میژووناسان ده بیینی له سه ر ساغکردنه وه ی کوردبوون و نه بوونی له هجه ی ولاتیکی به رفه وانی باشووری رۆژاوا ی ئیرانی ئیستا که.

ئه گه ر له بیر خۆمانی نه به ینه وه، تا ئه و دواییانه که راپه رینی رۆشنبیری کورد چاوی خه لقی کرده وه بۆ دیتنی راستی له و مه سه لانه ی په یوه ندیان هه یه به کوردایه تی و ماف و میژوو و ولات... و هه موو شتیکی کورده وه، به شیکی زۆر له و کوردانه ی به ناو سالان که و توون و فرچکیان به ژیرده ستی و خۆ به که مگرتن گرتبوو زمانی کوردیان به لاهه زمانیکی دوا که و توو بوو، ته نانه ت حیسایی مه سه رفی رۆژانه یان به فارسی ده نووسی. له نووسینیکی ئاینده مدا ده خوینتیه وه که وا له سالی 1205⁶ ی کوچیدا مه لای «ئیبو ئادم» ئه و کوردانه عه ییدار ده کا که ره خنه یان لی گرتبوو له وه دا دیباچه ی

⁶ - په راویزی مه لای ئیبو ئادم به سه ر نامیلکه ی شه رحی «عویصة ابن مالك» که دوا ئالقهی زنجیره باسیکی ناو کتیبه که ی ئیبو ئادم خۆیه تی به ناوی «جواهر المنقول».

نامیلکه ییکی به کوردی نووسیوه... حاجی قادر له چەندین جینگه ئەو کەسانە دەشکینیتەووە کە دژی نووسینی کوردین، بە توورەییەووە باسی یەکیک⁷ دەکات کە نارازی بوو لەوە کاک ئەحمەدی شیخ دەرسی بە کوردی گوتۆتەووە. بیگومان ئەمە ئەنجامیکی ئاسایی ئەو بارەیه کە بۆ ماوەی هەزاران سال کورد خۆی تیدا دیووە. بەلام لەگەڵ ئەمەشدا دەبی دان بەوهدا بنیین کە کورد له عاست زمان و میژووی خۆی ئەم هەلۆهستە ی هەبی و ئیمە عوزری بینینەووە، ریی ئەوهمان نامینی داوا لە بیگانه بکەین بیته پارێزەر «محامی» بۆ کورد و کوردی. هەر هیندەمان ریی گلەیی بەسەر بیگانهووە هەیه کە وا بە ئانقەست دژایەتیمان بکا و چاو لەو راستییانە بیۆشی سوودی کوردی تیدایە. کە ئەمە دەلیم یەک زەرپەش لە نرخێ ئەو لەسەر کردنەووەیه کەم ناکەمەووە کە رۆلەیکی کورد بۆ میللەتەکە ی بە گیانبازی و سۆزەووە دەیکا و لەم مەیدانەدا قسە ی ناحەزان وەیا بەسەهوچوووان بە درۆ دەخاتەووە.

لەم تیبینانەدا جاریکی تریش سوودی خۆ دیتنەووە لە ئاوتنە ی باوهر و دل و دەروونی بیگانهدا لە بەرچاوان نوێ دەبیتهووە. هەرۆک دەشی ناریکی ئاوتنە کە بووبیته هۆی ناریکی وینە، دەشی عەیبی خاوەن وینە کە خۆی لە ئاوتنەدا دەر کەوتی و ئاوتنە چ سوچیکی نەبی لە دزیو نواندنی وینە.

من تا ئیستا لایەنی «سلبی» و نەیار ی ئەو نووسینانەم کردووە بە سەرچاوە ی سوود و کەلک بۆ میللەتی کورد، کە لە راستیشدا هەرچەند روالەتی «سلب» و نەیاریش بن سوودی بی خەوشن. کە بیین و لایەنی «موجب» و باری نووسینەکان بۆ کورد بخەینە بەر چاو، ئیتر پینی ناوی من و یەکیکی تر واتای چاکە ی لی بدۆزیتەووە وەیا تەئویلی ئینسافکارانە ی بۆ لیداتەووە. زوربە ی نووسینی ئەورووبیەکان لەگەڵ راستی جووت دەروون و شان بە شانی بەرژەوهندی کورد جموجۆلیانە، لەوهدا چ نیازیکی تاییەتی «زاتی» یان مەبەس نەبوووە ئەو مەبەسە نەبی کە لە راستی لانەدەن ئەو راستیەش لە خۆووە و بی لایەنگیری لەگەڵ سوودی کورددا ریک هاتبیت. کە بۆیان روون بووبیتهووە زمانی کوردی کەرت و لەهجه ی زمانیکی تر نییە و لەسەر رەگ و بنجی خۆی رواوە و بەولای سەر بەخۆی و رەسەنیشیەووە پرە لە جوانی و ریکی و دەوڵەمەندی چ تۆهمەیکی لایەنگیری و مەبەسی شەخسی مومکین نییە لەو ریکەوتە سەر هەلدا.

بیگومان بەرەنگار بوونی دۆزینەووە و سەپاندنی رەسەنی و سەر بەخۆی زمانی کوردی ئەرکیکی یە کجار قورس دەخاتە سەر شانی ئەو نووسەرانە و زانایانە ی ئەورووپا. ئەگەر چاومان لیلای دانەهاتبی لە دیتنی ئەم وینەیهمان لەناو نووسینی بیگانهدا، دەبی وەک مرۆفی مەردی ملکەچ بۆ حەق و راستی، خیرا و ئازایانە ئەم ئەرکە لەسەر شانی ئەوان هەلەنگیوین بۆ سەر شانی خۆمان یاخود هەر نەبی ئیمەش شانی خۆمان بدەینە سەر بەشیکی ئەو ئەرکە. حەیفە، ئەگەر نەلیم عەیبە، بیگانه بە میژوو و زمانمانەووە خەریک بیت و خۆمان لە خۆمان غافل بین.

گەلانیش وەک تاکە مرۆف هەر لە تەمەنی مندالی و هەرزە کارییدا نوستنی ناو کۆش و باوہشی خەلقی لی بە عەیب ناگیر ی و پارووی دەستی خیرەومەندان ی رەوایه، کە هەستی بە خۆی کرد و چەپ و راستی خۆی زانی و گەیشتە پایە ی رەخنە گرتن و لیرازیبوون و بەراستگیران و بەدرۆخستنەووە، زۆر لی ناشیرنە چاو چرکاتەووە لە دەست و خامە ی بیگانه ئاخۆ کە ی و چەند و چۆن و چی دەلی دەربارە ی میژوو و زمان و ئەدەب و هەموو شتیکی.

واقیعا دەرسەکانی بۆ خوایه
چ دەبوو گەر بە کوردی نەبوایه
گوتم ئیستەش لەسەر کەریی ماوی
چا بۆ مستم نەدا لە نیو چاوی

جگه له لایه نی عیب و بچ عه بیسه وه لایه نینکی بهرزه وهندی «مادی» ههیه له وهدا که کورد خۆی خه ریکی خۆی بیت، چونکه به راستی زانای بیگانه هه رگیز ناتوانی وه ک کورد لهو شتانهی کورد بگات که په یوه ندیان به زمان و ئه ده ب و هونه ر و بیر و باوه ر و تیکرای لایه نی نامادیسه وه ههیه.

گوتیه نکی مه شوور ههیه ده لی پیاوه کی ئه ورووپایی له به له ده که ی کوردی پرسپوه ئه م ئاواپیه ناوی چیه؟ و به له ده که ش گوتیه تی «نازانم» و له خه ریتان ناوی رۆبیه به دی «نازانم»! ئه م گوتیه ئه گه ر راستیش نه بی په نجه بۆ راستی نکی بیقیل دیرژ ده کات. هه ر وه ک کوردیک له واتای ئاشکرا و هیماپی گوته و کرده و برده ی کوردی تیده گا هه رگیز ئیمکان نیه زانای نکی بیگانه که له نووسین و خویتدنه وه را کوردی فیتر بووه به و شیویه و تا ئه و رادهیه تی بگا. به نمونه ده لیم له زۆر ناوچه ی خاوه ن کشتوکیلی کوردستان که گوترا فلانه که س ملکانه ی زهویه کانی «دوو زه کات» وه رده گری مه به س له م «دوو زه کات» ه پینجیکه، که مه ش وایه خه لقه که وشه ی پینجیکیان له بیر بی یا به سه ر زماندا بیت. ده و جا مرۆفیکی بیگانه که ی ده چیه ناو ناوه رۆکی وشه ی ئه وتۆبی که به ئه سل له سه ر بنه رتیه کی ئاینی و «زکاة» ی ئیسلامه تی هه لچه قیوه له و روه وه که زه کاتی ده غل و دان ده ییک بی. ئه وه ش بزانه له و ناوچانه هه رگیز زاراوه ی «دوو زه کات» بۆ شیناوردی وه ک تووتن به کار نایه ت هه رچه ند خاوه ن زهویه که پینجیکیه ئه و تووتنه ش وه رگری که لی به ره م دیت، چونکه زه کات له تووتن وه رنه گراوه تاکوو «دوو زه کات» ی بۆ به کار بیت.

لیره دا نمونه ی به سه هوو چوونی نووسه ریکت بۆ دیتمه وه که له ئه نجامی نه شاره زایی تووشی هاتوو به لام له مهیدانی ئاین نه ک زمان.

ره ئیف خوری، نووسه ریکی به ناوبانگی مارکسیستی دیانی عه ره ب، له گیرانه وه ی سه رگوزه شتیکی میژووی کوندا وا راده نویتنی که «حسینی کوری ئیمامی عه لی» ئافره تیه کی ته لاق دراوی ماره کرده وه و لای خۆی هیشیه وه بی ئه وه سه ر جی بکا تا ئه و کاته کونه میرده که ی په شیمان بۆته وه له و کاره نامه ردانه ی که کردبووی ئیتر «حوسین» ئافره ته که ی ته لاق داوه و ئافره ت چۆته وه لای کونه میرده که ی. ره ئیف خوری که ئاگاداری شه ریه ته ی ئیسلام نیه نازانی ئافره تی ته لاق دراو بۆ میردی پشوووی هه لال نایته وه ئه گه ر میردی دووه می نه چویتی لای. زه وقی حیکایه ت گیرانه وه و نه زانینی یاسای ئیسلام وه های لی خۆش هیناوه که ده وری «حوسین» له به سه ره اته که دا ته نها ده وری جوانمه ردی و پاریزگاری بیت، ئافره ته که ش وه ک بوخچه ی نه کرایه وه و گولی نه ژاکاو بۆ لای هه مسه ری راسته قینه ی خۆی چوویتی وه.

له م بابه ته به سه هوو چوونه به هو ی که م شاره زاییه وه گه لیک جارن گوته و نووسین دیته به ر گوی و چاو. بیگومان بابه تی ئاینی بی وه یا میژووی وه یا هه رچی ده بی با بی هه موویان جیگه ی ته له زگه و لی هه لخلیسکانن بۆ مرۆفی نابه له د. هه لبه ت من نامه وی بلیم پسپۆر و زانای نکی ئه ورووپایی هینده ی ره ئیف خوری نابه له د ده بی، ئه وه ی مه به سته ی منه شتیکی تره.

من ده لیم به له دیکه ئه ورووپایی له زمانی کوردی و میژووی کورد و نه ریت و ئاداب و ئاینی کورد هه رگیز ناگاته پایه ی به له دیکه کورد له و مهیداناندا. له وه ش بترازی، به له دی ئه ورووپایی چی ده بی با بی، تازه به له دی کورد گه ییوه ته ئه و ته مه نه رۆشنیرییه که به ربرسی زمان و میژوو و ئه ده بی میلیله ته که ی بی. پی ناوی بشلیم خه ریکبوونی کورد به خۆیه وه چ ریان له خه لقی بیگانه ناگری، به پیچه وانه هاریکاری هه ر دوو لا فه رمانی زۆر سه ختی روونکردنه وه ی میژوو و زمانی کورد بۆ هه موان ئاسانتر ده کا.

نووسینه کانی زانایانی جیهان ده رباره ی کورد که بکهینه ئاویته و خۆمانی تیدا بینین، ده توانین تیگه ین به تیپه رینی کات ئاخۆ زیادمان کرده یا که م؟ گه وره تر بووین یا چووکت له باریکدا وه ستاوین نه زیاد ده که ین نه که م! چونکه گومان نیه له وه دا تاکوو له زیاد کردن بین نووسینی بیگانان له بارمانه وه ئه ویش زیاد ده کا. میلیله تی داوه ستاو و بی جمووچۆل و که م برشت ته نها له رووی ئه وه وه له سه ری ده نووسری که پاشماوه ی یه کیکه له گه لان و خلتیه کی میژوو. میلیله تیک له ئیستا کهیدا هه لمه ت و به ره م و پشکه وتنی نه بی وه ک ئه و کیله به رده سه ریه ده کری که به سه ر قه بری مردوه وه هه لچه قیوه، ئیشاره بۆ ژانیه کی له مه ویش ده کا...

له هەر پرویکهوه سهیری ئەم نووسینانه بکهیت و به هەر تەرازویک هەلیانسەنگینی، له چاکە ی کورد بەولاه تێیاندا نابینیت. وهی کاشکی سەرلهبهری نووسینی ئەورووپاییه کان که له ناوه‌ڕۆکی ئەم سنی وتاره‌دا نایان هاتوو و هه‌رده‌گیردرانه سەر کوردی و کتێبخانه‌ی کوردناسیمانی یی ده‌وله‌مه‌ندتر ده‌بوو.

له نووسینی وتاره‌کاندا هه‌ستی ته‌وژمی خوینی نووسه‌ره‌کانمان ده‌که‌یت له‌وه‌ی ده‌ینوسن. هه‌لمه‌تیان دژی ئەو هه‌رشانه‌ی بۆ سەر کورد هاتوو چ هه‌رشێ نه‌شاره‌زایانه یی چ هه‌رشێ ئانقه‌ست، هه‌لمه‌تی سەربازانه و مه‌جزوبانه‌یه به‌لام یی ئەوه‌ی شیوازی مه‌وزووعی خۆیان دۆراندی. به‌نموونه سه‌یری لایه‌ره‌حه‌فده و هه‌ژده بکه و سرنج له لایه‌نی گیانی کوردپه‌روه‌رانه‌ی خاوه‌ن نووسین بگره. من له‌گه‌ڵ ئەم باسه‌ی له‌سه‌رخۆکردنه‌وه و ناحه‌ز به‌ درۆخستنه‌وه‌دا وتووێژی دوور و درێژ و پان و به‌رفه‌وانم هه‌یه، له به‌ره‌و دوا‌ی ئەم پێشه‌که‌دا کورته‌ییکی لێ ده‌نووسم.

بابه‌تی ئەم کتێبه وه‌ک لێره به‌ پێشه‌وه گوتم له جهرگه‌ی سوودی کوردایه‌تییه‌وه هه‌لده‌ستی له‌و روه‌وه که خه‌ریکی چشتی ئەوتۆیه په‌یوه‌ندی «عضوی» به‌ کورده‌وه هه‌یه، ئەم په‌یوه‌ندییه یار یی وه‌یا نه‌یار یی فه‌رقیکی چه‌ندان نا‌کا، ته‌نانه‌ت ئەوه‌ی نه‌یاره ئەگه‌ر راستیش کا له ر‌ه‌خنه و هه‌رشێ بۆ سەر کورد هه‌ر نه‌یج وه‌ک نه‌شته‌ر هه‌وشیارمان ده‌کاته‌وه بۆ دیتنی که‌م و کورتی و عه‌یب و عاریک که مومکین نییه چ میلیه‌تیک لیان ر‌ه‌ها بووبی و خۆ لێ دوورخستنه‌وه‌شیا‌ن تا بلێی پێوسته. میلیه‌ت به‌ تیکرای، سه‌ره‌رای عه‌یبی تاکه‌کانی، دووچاری چه‌ندین عه‌یبی کومه‌لایه‌تی دیت که هی وایان تێدایه عه‌یبی کوشنده‌ن و له میژوودا وا بووه فه‌لاکه‌تی یی سامانی به‌سه‌ر هه‌ناوه.

زوربه‌ی خه‌لق، به‌ تابه‌تی گه‌نجان، چه‌ز به‌وه ده‌که‌ن باسکردنی گه‌ل شریته‌ییکی پێدا هه‌لگوتن و هه‌لدانه‌وه و ئارایش دان بیت ته‌نانه‌ت، به‌ زۆری، نووسه‌ران و بوێزان و هونه‌رمه‌ندانیش له هافرکی «مسابقه» ی یه‌کتر به‌جیه‌شتنه‌وه‌ن له مه‌یدانی گوتنه‌وه‌ی سروشت و ر‌ه‌وشته‌ پاکه‌کانی گه‌ل وه‌ک ئەوه‌ی گه‌ل کومه‌لایک فرشته و په‌ری بیت. ئاره‌زۆی وه‌ها ساده و پیوریتانی هه‌رچه‌ند له ته‌نکاویکی روون و بیگه‌ردی چاکه‌خوازی و گه‌لدۆستییه‌وه دیت به‌لام له هه‌مان کاتدا ر‌ه‌ته‌ل بردنیکی ده‌به‌نگانه‌یه به‌سه‌ر هه‌رچی ده‌رد و ده‌رمانی کومه‌له.

چاو که عه‌یب و نه‌خۆشی و ناته‌واوی گه‌لی نه‌دیت دیاره به‌ دوا ده‌رمانکردن و چاره‌سه‌رکردنیدا ناگه‌ریت. که به‌ دواشدا بگه‌رێ بیگومان خه‌یالیکی چه‌وت بۆ ده‌رمانیکی هه‌له‌ی ده‌با. وا هه‌یه نووسه‌ر دانی به‌ عه‌یبی گه‌ل داناوه به‌لام ده‌رله‌حه‌ز که‌لکی دانپێدانه‌که‌ی بریوه چونکه هه‌وی عه‌یبه‌که‌ی داوه‌ته پال مه‌لا و شیخ و ده‌ره‌به‌گ و بازرگان... هه‌ر ده‌لێی ئەم کومه‌له خه‌لقه‌ی که وا به‌ لای ئەوه‌وه هه‌وی عه‌یبی گه‌ل له لاهه، وه‌ک تاعون، هاتوون بۆ ناو گه‌ل. دیوومه یه‌کیک نووسیه‌تی تاقمیک فیلباز گه‌ل گیل و نه‌زان ده‌که‌ن، له‌مه‌وه وا ده‌رده‌که‌وی به‌لای ئەوه‌وه له بنه‌ره‌تا گه‌ل هه‌مووی نه‌ره‌ستۆ و لوقمان بوو به‌لام فیلبازیکی وه‌ک ئیمامی شافعی و عه‌بدولقادری گه‌یلانی هات و گیلی کرد...

خالیکی تری به‌سه‌هوو چوون که ئه‌ویش هه‌نده‌ی «هه‌لدانه‌وه‌ی یی بنج» مه‌ترسی لێ ده‌کرێ، تاوانبارکردن و ناشیرنکردنی ئەو لایه‌نه‌یه که به‌ ناحه‌ز داده‌نریت. تاوانبارکردنی لایه‌نی ناحه‌ز بووه به‌ فه‌رمانیکی ئایینی و له‌وه ده‌رچوه‌وه ده‌مه‌ته‌قه‌ی له‌سه‌ر بکری وه‌یا ر‌ه‌خنه‌ی لێ بگیری. لایه‌نی ناحه‌ز که مندالیکی له‌ خنکان ر‌زگار کرد وه‌یا برسینکی تیر کرد وه‌یا چاوی کوپریکی رووناک کرده‌وه، بۆ نیازی به‌د و گلاوی خۆی ئەم کارانه ده‌کات. لایه‌نی دۆستیش که به‌ قه‌مچی ئاگر له‌ پشتی خه‌لق هه‌لستینی بۆ سوودی ئەو خه‌لقه قه‌مچیکاری ده‌کات. ئەم تێبینیانه ده‌مگه‌ینی به‌ شیکردنه‌وه‌ی ئەو ئیشاره‌یه که نه‌ختیک له‌مه‌وه‌به‌ر به‌سه‌ریدا تیه‌ریم و به‌لێتم دا کورته‌ییکی لێ بنووسم.

له‌خۆ رازیبوون، به‌خۆدا هه‌لگوتن، له عه‌یبی خۆ بیده‌نگبوون، ر‌ه‌وا دیتنی چاکه بۆ خۆ و هه‌موو خوو و ر‌ه‌فتاریکی ئەوتویی له لایه‌که‌وه، له لایه‌کی تریشه‌وه گومان له خه‌لق کردن، دیتنی عه‌یبی ئاشکرا و نه‌هینیان، نه‌سه‌لماندنی مافیان، داننه‌هینان وه‌یا ئینکارکردنی چاکه‌یان، ر‌ق هه‌لگرتن لیان... خولاسه سه‌یرکردنیان به‌ پێچه‌وانه‌ی سه‌یری خۆ کردن، ئا ئەم دوو خوه له مرۆفدا دیمه‌نیکی به‌رچاوه بۆ چاویکی عه‌ینه‌کی ر‌ه‌نگ لێ دراوی به‌سه‌ره‌وه یی.

چ سه‌رپنجیی له‌وه‌دا نا‌کرێ که ئەم خوه دوو لایه‌یه‌ی له‌خۆ رازیبوون و له خه‌لق هه‌لسه‌نگرانه‌وه، له بنه‌ره‌تا داها‌تی سروشتی مرۆف، به‌ر له مرۆف هه‌رچی گیانه‌به‌ریش هه‌یه به‌ روه‌ک و ئاژه‌لیه‌وه «خۆویستن و په‌له‌ی ژیان» ی تێدا

بەدى دەكرى. سەيرى مندالى يەك دوو سالى بكة دەينى تا بۇى بكرى شتىك بە دەستى مندالى ترهوه ناھىلى، تەنانت رازى ناپى برا و خوشكى لە خو گچكە ترى مەمكى دايكى بمزى.

بەلى، «خوويستى و خو سپاندن» (انانىة و تاكىد الذات) لە مرؤفا ھەيە ھەك گوشت و خوین و دەمار و مېشك، لەوانەيە بویرم بلیم ھەر ئەم لایەنەى خو پەرسىتى لە مرؤفا بە پىچەوانە دەر دەكەوتەو ھە دەبیتە بىگانە نەويستى. من ئەمە بە راست دەزانم و لەگەل ئەمەشدا كە ھەزى لى ناکەم لى وەتەنگ نایەم چونكە بەشيكى پىكھینەرى مرؤفى تاسايە. وا دەزانم تا ئىرە چى وام نەگوئى خوینەرم لى نارازى بكا و بە دەنگى بىنى چونكە لەو بابەتە قسەيەى بىستوو ھە گوئى پى راھاتوو. بەلام شتىكى ترم ماو ھەيخەمە سەر قسەكانم رەنگە ئاشنا نەبى لەبەر گوئى و چاوان.

من دەلیم سەرەراى ئەو ھەك ھەموو گيانلەبەرىك بەھوى «پەلەى ژيان» ھە سوود و چاكە و خو شى بۇ خوئى دەوى و لەگەل غەيرى خوئى دەجەنگى، جارىكى تر سەرلەنوئى بارى كۆمەلایەتیی، كە تايبەتى مرؤفە، واى لى كر دوو زياتر لە گيانلەبەرانى تر ھوى بىگانە نەويستى بۇ پەيدا بى، واتە ھەر ھەك لە سروشتدا پەلەى ژيان شەر بە مرؤف و گيانلەبەران دەكا بۇ و دەستەپنانى ھوى ژيان و مانو ھە، كۆمەلایەتى شەرىكى تايبەتى بە مرؤف دەكا لەگەل مرؤفى ھاوچىنسى خوئى كە ئەم شەرە لە نىوان جانەو ھەرانى تر دا نىيە و ناپى. ئەم گوئەيە بەبەريەو ھەيە لە كىبىكى سەربەخۇدا شى بكرىتەو ھە، من لىرەدا ھەر ئەو ھەندەى لەسەر دەروم كە يەك كىك لە مونسەبەكانى بابەتییكى ناو ھەروكى ھىنايە بەر سوئى خامە.

كۆمەلایەتى و گووران و پىشكەوتن و وەستان و دواكەوتنى بە ھەموو ناو ھەروكە لە ئەژمار بەدەر و لە يەكتر نەچوو ھەكانىو ھە ئادەمىزادى لە بارىكدا داناو ھە دەو ھەشیتەو «بارام» لە ھەلەبجە ھەلەو ھەستىك بو ھەستى بە لای خوئى و دراوسىكانىو ھە زور شىرن بەلكوو پىرۆز بى، كە چى بەلای «كرىشن» يىكى ھىند و «جوړج» يكى ئەوروپا و «تاناكا» يىكى ژاپونەو ھە سزای ئىعدام كردنى پى رەوا بى.

ئەمەى لەم سى چوار دىرەدا گوتم شتىك نىيە دەمەتەقە ھەلگرى مەگەر ئەو دەمەتەقەيەى كە بۇ شەرە دندوكى و نەسەلماندن بى. ئا لەم كاتەدا ئەگەر خىزانى كابراییكى دىئى ھىرۆ لە پىشەردا جلكى ھەك كىژىكى كۆلجى ئوكسفوئردى لەبەر كرد، بىگومان دەرحال سەرى دەبرى، پياويكى فرەنسەيش ئەگەر لى ئاشكرا بوو سى ژنى مارە كردو ھە دادگەى فرەنسە بى سى و دوو دەيخاتە بەندىخانەو ھە. پى ناوئى من نمونان بىنمەو ھە، كۆمەلایەتى سەرلەبەرى زنجىرەيىكە لەو جوړە نمونانە.

لەم لىكدانەو ھەم، كە ئەگەر مەودا ھەبا دەبا تەواويك لە شىكردەو ھەى خەرىك بىم، دەگەم بەم ئەنجامە. مرؤف كە خواھنى كۆمەلایەتییە و كۆمەلایەتیش بە ھەموو بارىكەو ھە لە جىگەيىكەو ھە بۇ جىگەيىك و لە پلەيىكەو ھە بۇ پلەيىك و لە سەردەمىكەو ھە بۇ سەردەمىك و لە مىللەتەكەو ھە بۇ مىللەتەك دەگوئى تا رادەى دزايەتى و پىچەوانەيى، ئا ئەم مرؤفە زىاد لە ھەموو گيانلەبەران ھىندە لەيەكتر جودا و بىگانە و دژ و ناھەز و دو شمن دەبى و ھوى دزايەتى و لەيەكتر بىگانەبوونى ھىندە زور دەبى لزوم بە پەلەى ژيان و خوويستى نەھىلى، نەخىر بەر لەو پەلەى ژيان دەخلىكى ھەبى، لەيەكتر نەچوون و لەگەل يەكتر دژ بوون بە گز يەكترىندا دىئى. مرؤف كە نەختىك لە مرؤفەكەى تر دوور كەوتەو ھە بارى كۆمەلایەتیی ھەردوو بان ئەو ھەندەبان لەيەكتر دەترازىئى بۇ يەكترىان دەكا بە گيانلەبەرى نامەفھوومى نامەعقول، جياوازى زمان، دىن، نەرىت و عادەت، جلو بەرگ، خواردەمەنى، جوړى نووستن و خانوو و ژنھىنان و مندال بەخپو كردن بگرە جووت لىخوړىن و رەز بىرن و ھەزاران جياوازى تر وا دەكا لە كابراییكى ئەفغانى كە رازى نەبى لە ھەرچى كابراییكى ھۆلەندەيى دەپكا.

بە راستى بىگانە بە لای مرؤفەو ھە نامەفھوومە كردەو ھە رەو شتىشى نا جايەزە. كوردىكى شارەزور لە لایەن فەللاھىكى چىنى دەوروبەرى پەكىنەو ھە بانگھىشتن بكرى لەوانەيە خواردەكەى بۇ نەخوړى يا ئەگەر خواردى بىھىنیتەو ھە، گوئى خوئى بە پەمۆ بئاخنى نەو ھەك ئەو ئاوازە ناخوشانە بىسى كە گوړانىيىزىكى پىشكەوتوى چىنى لە شەرەفى ئەو دەبان چرى. بىگومان ھەموو مەرحەبا و بەخىر ھىنانەكانىشى بەلاو ھە كارى سەرسوړھىتن. رەنگە لە رەفتارى فەللاھكە بە برامبەر مال و منالى خوئى ھەر بە جارى ناراحەت بى. با مىسالىكى ترت بۇ بىنمەو ھە.

سەد سالى لەمەوبەر فەللاخىكى كورد نانى لە مالى ئاغا وەيا كويخاي گوند دەخوارد، بانگهيشتنيشى دەکردن لە مونساهبەي ژنهناندا بۆ مالهەكەي خۆي. چ مانيعيكي نەبوو كچي خۆي بدا بە كورې ئاغا و كويخا، مەنونيش دەبوو ئاغا كچي خۆي بە كورەكەي دابا. بەلام هەمان فەللاحي كورد دەسكوژي فەللاخىكى روسي نەدەخوارد، بگرە گوشتي لە فەللاخىكى ديان نەدەكړي نەك هەر لەبەر دەسكوژ نەخواردن بەلكوو لەبەر ترسي ئهوه كه رهنگه هي بهراز بيت. كه دەسكوژ و گوشتي فەللاخىكى روسي نەدەخوارد بشيان كوشتبا كچي خۆي نەدەدا بە كورەكەي كچيشي لي نەدەخواست بۆ كورې خۆي.

ديتت نيزيكي و هاوتائيني چهوسينهروهوي دەکرد بە ئاشنای چهوسايهوه كهچي لهيه كتر دووري و جوداوازي تائين ديوارىكي هيند بلند و مەحكەمي لە ميانى دوو چهوسايهوه هەلدهنا كه وا نه برمي و نه كەسي لي سەر كهوي. ئەمانە راستي و بەديهين با من وەيا تۆ وەيا چينپەرورەريك و نيشتمانپەرورەريك حەزيشي لي نەكا.

جاران كه دەگوتر «دين دوشمن» هەرچي پهيوهندي و لهيه كتر نزيكوونهوه و دوستايهتبي ههيه له خووه دهچراو دهبوو دوشمنايهتبي... سەر و مال و ناموسي «دين دوشمن» بي دوودلي و ليكدانهوه هەلال بوو، چەندين كەس ناوي جەوانمەرديان دەردەكرد لە ربي كوشتني «دين دوشمن» هوه. سەد سالی لەمەوبەر مرؤف بە پياو كوشتن و دزيكردن و جەردەيي حەيای نەدەچوو، بەلام دوو فرې عەرەق خواردبايهوه لە جيگهبيكي وەك چوارتادا ناوي دەزرا تا ئه و رادهيه كه بي ئابرو دەبوو.

بيگومان جوداوازيه كاني كۆمهلايه تي خەلقي ئەوهنده لهيه كتر جودا دەكردهوه كه سنووري نەبي. تۆ لهوه به سه هوو مەچۆ كهوا ئيمرو لهسەر دەمي فرۆك و گەرۆك و راديۆ و ميلله تاني يه كگرتوو و دەيان و سەدان هۆي لهيه كتر نزيكوونهوه و يه كتر ناسين ئه و نامەفهووميه و ناجايه زيه به رهو كه مبوون چوو، بيري خۆت بۆ ئه و سەردەمه بگيرەوه كه په پرهوي مەزه بيبكي تائيني وای دەزانی په پرهوي مەزه بيبكي تر كلكي راسته قينه ي ههيه. كه سرنج بگري له رۆژگاري ئيستاكەشماندا نمونه ي بچ ئەژمار دەبين و دەبيهي له و تەرزە دژايه تيه ي كه له سەرچاوه بيبكي جياوازي كۆمهلايه تبي هەلده قولي نەك لە جياوازي بەرزه وهندي ماديبه وه.

له شويتنيكي وەك «قبرس» دا جياوازي زمان و تائين دانيشتواني ولاته كه ي گرده بر كرده به دوو كه رتي جوداي له گەل يه كتر دوشمن. نه بەرزه وهندي گشتي نه هي چينايه تبي نه هي مرؤفايه تبي نه هەرچي هۆي دوستايه تبي ميانى ئاده ميزاد ههيه توانيوه تي ئەم دوو جوداوازيه ي زمان و تائين كه هيچ كاميكيان ماددي نين بوه ستيني. سەرله بهري تور كه موسلمانە كاني قبرس له شەردان له گەل سەرله بهري يونانيه ديانە كاني قبرس به وەرزي و عەمه له و قوتابي و كاسبكار و رۆشنيير و چاك و خراپي هەر دوو لايانه وه.

ئەو بانگه وازه ي كه وا دليرانه دەنگ هەلديتي و دەلي سەرله بهري ئاده ميزاد وەك يەكن، هەرچەند بانگه وازيكي تا بلني خوۆش و په سەند و بەشەرەفە بەلام داخە كەم لە هەموو هەنگاويك و هەموو لەحزە بيبكدا لە عاست حەقيقه تدا كورت ديتي و لە تەجرەبه ي رۆژانەدا چەندين جار هەموو رۆژيک بە درۆ دەخريتەوه و دوو چاري دلشكەسته يي دەبيت.

من له و باوه رەدام خوگيلكردن بەرامبەر واقع هەرچەند لە رواله تدا دلسوژانهش بي ئەنجاميكي خراپي ههيه دژي سوودي تيكراي ئاده ميزاد. ئيمه دەبي دان بە راستي و واقعدا بينين و دەرەدە كانمان چاره سەر بکهين له بهر تيشكي ئەو راستيه. نەك سافيلكانە خوۆمان باويينه سەر باوهري خوۆشكە له ي له سەر زار و زمانان شيرن. من كه له كولانه ي ئەو راستيانه وه سەبيري هەلوهستي ئەو نووسەرانه ي ئەوروپا دەكەم كه هەلوهسته كەيان بە دلي ئيمه نييه ليم پروون و ئاشكرا دەبي كه هۆي لهيه كتر رازي نەبوونمان ئەم نامەفهووميه ي بيگانه يه نەك دژايه تي و دوشمنايه تبي ئانقه ست. بۆ گوڤريني هەلوهستيشيان بەرامبەرمان دەبي وا بکهين تيمان بگەن و بەلايانه وه مەفهووم بين. بيگومان داوا دەكړي له مرؤفي زانا كه وا له خووه له خەلق بگا بەلام وا دياره ئەم تيگه يشتنه هينده ئاسان نييه وەك بۆ ههوه ل نيگا دەرەدە كه وي.

پيوسته ئيمەش له وان بگهين و لتيان شارهزا بين. دەبي عوزريان لي بسەلمينين كه عوزريان ههبي. ئيمه و ئەوان و هەموو جيهان دەبي بينه سەر هەست بە عه يبي خو کردن و چاکه ي بيگانه ديتن. كه ئەمە نەكەين و ئەو گوته پەرەسەندويه بلينيه وه كه وا راده نوپتي هۆي دژايه تي و ناحەزي و تيگه گەيشتن له ميانى گەلاندا سوچي دەرەبەگ و

خوینمز و کۆنه‌په‌رستانه به مه‌دا خۆمان به رایه‌ک خه‌ریک ده‌که‌ین له ته‌نکاویکی رۆشنییری ئه‌وتۆوه هه‌لده‌قولی ره‌وايه پیی بگوتری نه‌خوینده‌واری.

پیش ماوه‌ییکی موحه‌مه‌د عه‌لی کلای له بیروت له‌میانی قسه‌کانی که بو رۆژنامه‌نووسیکی ده‌کرد گوتی هه‌رگیز له‌گه‌ل ئافره‌تی سپی جووت نابم، نه‌ تیم ده‌گا و نه‌ تیی ده‌گه‌م. من ره‌ش و ئه‌و سپی ریک ناکه‌وین.

من دژی به‌رده‌وامبوونی ئه‌و حاله‌م که پیاویکی ره‌ش گومانای ده‌کا له ئافره‌تی سپی، به‌لام ده‌زانم کلای له‌و قسانه‌یدا ده‌روونی خۆی روون ده‌کاته‌وه و به‌رتیلی له‌ کۆنه‌په‌رستان وه‌رنه‌گرتوووه بو ئه‌م گوتانه. که بمانه‌وی دلی کلای پاک که‌ینه‌وه به‌رامبه‌ر ئافره‌تی سپی نابی مستیکی له‌ به‌رده‌می بده‌ین و بلین ناماقولیت کرد، هۆ خزمه‌تکاری کۆنه‌په‌رست و چه‌وسینه‌ران.

که بین و به‌راوردی چاره‌سه‌رکردنی ئه‌و جوداوازیانه بکه‌ین که گه‌لان له‌یه‌کتر دوور ده‌خاته‌وه ده‌بینین نووسین له‌ هه‌موو شتیک پتر ده‌توانی خه‌لق به‌یه‌کتر بناسینی و له‌یه‌کتریان حالی بکا. گه‌لان ناتوانن گه‌شتی دوور و به‌رده‌وام بکه‌ن بو تیگه‌یشتن و لی راهاتنی یه‌کتر به‌لام ده‌توانن به‌ خویندنه‌وه له‌یه‌کتر بگه‌ن. زۆر حه‌یف و مه‌خابنه ئه‌م تاکه هۆیه‌ی یه‌کترناسینی نیو گه‌لان به‌ پیچه‌وانه‌ی مه‌به‌س به‌ کار بیت و ئه‌سبابی دزایه‌تیان پتر بکا. ئاده‌میزاد له‌ ریی چارکردنی هۆیه‌کانی تیگه‌یشتنه‌وه به‌ره‌و براهه‌تی ده‌روا نه‌ک ئینکارکردنیان.

«...»

لە ژمارە 16ی گۆفاری «بەيان»ی خۆشەويست گوتاریکی ژیکەلانەي ژیرانەي دلسۆزانەم خویندەووە لە ژیر ناوینشانی «رەدوو کەوتن»دا.

من لە هەلکەوتی ئیستامدا دەرفەتی خۆروونکردنەوهم نییە لە عاست ناوەرۆکی گوتارە کە خۆی، هەر وەها بەهۆی هەمان ییدەرفەتییهو ناتوانم لەسەر باسی «رەدوو کەوتن» بیروباوەریک دەربیرم کە لە گۆشەنیگای خۆمەووە بۆم بوو بە کولانەي تیوەرامان لە رەدوو کەوتن و گەلیک روالەتی تری کۆمەلایەتیمان کەوا تیکرایان روویو (مساحة)یکی بەرفرەوان لە ژیرانی کوردەواری پیک دیتن.

لەم چەند دێرە کورتیلەیهما کە دەمەوێت سەرەرای راگەیانندی مەبەستم لە نووسین، پەيامی ریز و خۆشەويستیشم راگەیهنی بۆ خاوەنی گوتار و بۆ گۆفاری بەیان، هەر هیندەم بۆ دەکرێ چەند تیبینییه کی قوت و سادە بینمە روو لە بارەي یەک دوو وشە و تەعبیری ناو گوتارە کە لە رووی زانستی زمانەووە و گونجان و نەگونجانیان لە گەل راستەدەستووهرکانی ریزمانی کوردی و بەس. بە دەنگهاتنم لەو وشە و تەعبیرانە چ زیانیکی تیدا نییە. ئەگەر نیشانەم پیکاییت سوودی ئەو پیکانەم بۆ سەرجوملەي کوردییه، خۆ ئەگەر بەسەهووش چوویم لەم سەهووەدا هەر خۆم دەبمە لایەنی تیشکاو.

لە دێری 9 ی ستوونی یە کەمی لاپەرە 22 وشەي «یەنیت» دیتە بەر چاو. خویتەر دەزانیت چ جایی نووسەر، ئەم وشەیه کاری ئایندە (فعل مضارع)ی وشەي «هینای» کە لە چاوی «هینان»ەووە هاتوو. بەپیتی دەستووری دارشتنی وەیا وەرگرتنی کاری ئایندە لە رابردوووە، دەبیست بلین: «دەهینتی» یاخوود «دەهینتی» دانیشتوانی هەندیک لە ناوچەکانی کوردستان کە شاری «سلیمانی» یە کیکە لەوان نیشانەي کاری ئایندە (فعل مضارع) دەنگی «ئە» بە کاردیتن لە جیاتی «دە» و دەلین: «ئەهینتی». زۆریه ی نووسەرانی کورد بەرەو «دە» دەچن، تەنانەت مامۆستا «توفیق وەهبی» لە ژمارە یەکی «گۆفاری کۆری زانیاری کورد»دا گوتاریکی لەسەر ئەم «ئە، دە»یە نووسی و ئەویش لەو باوەرەدا یە «دە» کوردی رەسەنە و دەبیست واز لە «ئە» بهینریت.

هەرچەند من لێرەدا رێ بە خۆم نادەم بە کارهینانی «ئە» یاساخ بکەم، دانیش بەووەدا دیتم وازلێهینانی و نەهینانی خواهشتیکی نووسەرانە، بەلام دەتوانم داوا لە نووسەر بکەم لە جیاتی «یەنیت» «ئەهینتی» بنووسیت چونکە قالی «یەنیت» یە کجار ناوچەیی و تەسکپیووە. ئەگەر هاتوو هەر کەسە خۆی لکاند بە تاییهتی ئاخوتنی شار و دی و گەرەکی خۆیهووە، دووچاری نووسینیک دەبین بە بەریهووە هەبیست هەندیکمان تیبیگەن هیندیکیشمان نا!

بەزۆری نووسەرانی شاری سلیمانی دەنووسن «پیاویکی کە، داریکی کە، ئاوی کە، بەردی کە» مەبستیشیان «پیاویکی دیکە و داریکی دیکە ...» یە. وا دەبی بە کارهینانی ئەم «کە» یە لە شوینی وەهادا سەر لە خویتەر دەشیوتنی، بیگومان «کە» ی ئەم جیگایانە کورتکراوی «دیکە» یە کە مافی ئەووەی نییە لەهەجەي شار و گەرەک خۆی بسەپینتی بەسەر شیوازی نووسین و ریزمانی ئاخوتنی زمانی میللتیک. هەرچەندە شیوہي ئاخوتنی سلیمانی بەلای باوەری منەووە لە ریزی هەرە پیشەوہي زارەکانی کوردیدا دیت، دیسانەووە ناشی ئەو تاییهتیانەي خۆی کە لە راستەشەقامی کوردیان لاداوە بیانکا بە دەستووور و دەستووهر راست و رەوانەکانیان پین کویر کاتەو.

نابی «بچۆرەووانی» بە خۆی و بەم هەموو قورسای و دریزاییهوە نەفەسی «بچۆو» بیریست. هەر وەها وشەکانی «مەند، ئەفەندی، دەرەند ...» ناشی بکریتە «مەنگ، ئەفەنگی، دەرەنگ ...». بەنموونە دەلیم لە فرەنسیدا شیوہي پاریس هەرە پیشکەوتوو ی ئاخوتنی میللتی فرەنسەیه، خەلقی پاریسیش دەنگی «ر» بە «غ» دەخویننەووە، بەلام لە نووسینی فرەنسیدا ئەم «ر» یە هەر بە «ر» دەنووسریت با خەلقی پاریسیش بە «غ» بیخویننەووە... لە میسر دەنگی «ق» بە «ئ» واتە (هەمزەي عەرەبی) دەنگی «ج» بە «گ» دەخوینریتەووە، بەلام ئەوانیش لە نووسینی ئەدەبی و رەسمیدا هەر بە «ق، ج»

دهيانوسن. تهنانت بهشيكی زوری فارس دهنگی «ا» دهكەن به واو و دەلین «تهروون» لهجیاتی «تههران» بهلام له نووسیندا ئەلفه كه هەر به ئەلف دەمیتهوه.

خهلقى سلیمانیش ئازادن لهوهدا به قسه كردن چۆنیان بهلاوه خۆشه وها وشه و بیتهكان دهربرن، له زهروورته شیعریشدا چ گلهبیهك نایه ته سه ر ئەو كهسهی شیوهی ناوچهیی خۆی بهکاربینیت. بهلام نابیت ری بهخودان ئەوهنده تییهر بکات. ئەم گوتهیهشم بهرانبه هه موو کورده، بهریکهوت پتر بهخه گیری شیوهی سلیمانی دهییت لهو رووهوه له سه دهی هه شتا وهیا زیاتری نووسینی کوردی له شاری سلیمانی وهیا خهلقى سلیمانی زهنه دهکات.

با پێشدهستی بکه م له کهسیک بیهوی له تۆلهی ئەو رهخانه رهخه نی «هیندی» م لی بگری کهوا من ناوانه دهنووسم «دهکا، دهپی» ناوانهویه کیش «دهکات، دهییت...» ئەم «ت» هی کوتاییی فیعله کانی «دهکات، بکات، دهکهیت و بکهیت» دهمه تهقییه کی زوری له سه ر هه یه ئەوهی راستیش بی رهنگه یه که م دهمه تهقه ی گه وره که له سه ریان هه لستایی له لایهن منه وه بوپی، تهنانت له گو تاریکی دوور و درێژمدا له گو فاری کۆری زانیاری کورددا «به رگی دووه م» نهختیک به درێژی له سه ر ئەم «ت» انه دواوم. به لای منه وه «دهپی، دهییت، دهییتن، بی، بییت، بییتن» ههروهها «دهکهی، دهکهیت، بکهی، بکهیت» هه موویان راست و دروستن به درێژیی کات، له کۆنه وه به سه ر زار و خامه ی میلله تی کورد و نووسه رانی کورده وه بوون. که س ری نیه شه قامه ری به رفه وانی میژووی ناخاوتنی کوردی له خۆه کویر کاته وه... قسه درێژهی هه یه و ده رفه ت ته سک.

با بگه ری مه وه سه ر گو تاره که ی خۆی.

له ستوونی دووهه می لاپه ره ی 22 له دیری شه شه مدا وشه ی «هه لگرتوو» هه یه. راستی ئەم وشه یه که له سه روبه ری ژن هه لگرتندا به کار بی «ژن هه لگرتوو» ه نه ک «هه لگرتوو» ی ساده، چونکه به ته نها چ ده لاله تیک ناگیگر پته وه بو لای ژن. له وانه یه هه نار هه لگرتوو وه یا به رد هه لگرتوو بی. لی ره به دواوه له سه ر ئەم دارشته نی وه ک «هه لگرتوو، گرتوو، به رکه وتوو، که وتوو، نوستوو، کوشتوو...» نهختیک وردبوونه وه دیته پێش.

هه ر له هه مان لاپه ره 22 له ستوونی سیهه م و دیری هه شته مدا وشه ی «پی هه لسه ره کان» به کارهاتوو. پی ناوی بلیم ئەم دارشته بو دروستکردنی «ناوی کارا - اسم فاعل» به کارهاتوو له «کار - فعل» ی «هه لستا - هه لستان». ئیمه ری مان هه یه له زور رووه وه ئەم «پی هه لستان» ه هه لسه نگینین و بلیین ناخۆ ده شی له کوردی «قام به» ی عه ره بی بو هه مان مه به ست وه رگیرینه سه ر «پی هه لستا...»؟ که ئەمه شمان یه کلا کرد ئەوسا بپرسین ناخۆ دهییت بلیین «به کاره که هه لستام؟ کاره که پی هه لستام؟» ناخۆ «هه لستان» که خۆی فیعلیکی لیکدراوی تینه په ره (واته لازمه) ده شی به هۆی پێشگریکی وه ک «پی» بکریته «تییهر». چونکه ده زانین کاری «هه لستان» تینه په ره و کاری «پی هه لستان» تییه ره! له عه ره بیدا تییه رکردنی کار (تعديّة الفعل) ی تینه په ره به هۆی «حروف الجر» وه ده ستوورینکی به رفه وانی زمانه که یه، تۆ بلیی له کوردیدا ئەمه بلوی و بشی؟ من له وه هه موو پرسیارانه و هی تریش، وازدینم و بو روونکردنه وه ی لابه نیکی دیکه ی ئەم قاله دارشته نی «پی هه لسه ر».

دارشته نی ناوی کارا (اسم فاعل) له کوردیدا به هۆی لکاندن «هه ر» به کوتاییی فیعله وه شتیکی تازه داهاتووی نووسینی کوردیه. له کۆنه وه «نووسه ر، خوینه ر و کوژه ر» به کار نه هاتوون. ئەوه ی زیهن به سه هوو ده با له م شوینه دا ناوی کارا (اسم فاعل) ی لیکدراوی وه ک «نانکه ر، باربه ر» و هی ئەوتۆیه که له رواله تدا ئەمرازی «هه ر» یان به دواوه یه و له وه را مروّف بیری بو ئەوه ده چی که «نووسه ر، خوینه ر» یش وه ک ئەوان دارێژی.

باسه که نهختیک وردبوونه وه ی ده وی به نیسه ت زمانزانه وه چ جای ئەوه ی به زمانه وه خه ریک نه بوپی. من لی ره دا به کورتی و به وردی لپی ده دویم تا بگه م به روونکردنه وه ی تیینییه کی تر. وشه کانی «نانکه ر، باربه ر» وه ک وشه کانی «نانخۆر، جلشۆر، دوورین و سه ربه ر» جوړیکن له ناوی کارای لیکدراوی (اسم فاعل مرکب). له م ته رزه دارشتن و لیکدانه دا که رتی دووهه می وشه لیکدراوه که که له فیعله وه هاتوو سه ره خۆ وانا نادا. سه یری وشه ی «پیاو کوژ» بکه. که رتی «کوژ» له وشه که دا که له «کوشتن» وه هاتوو به ته نها هه یچ واتایه ک راناگه یینتی، ههروهها له «نانخۆر، جلدروو،

سهربر «یشدا» «خۆر، دروو، بر» هیچ کامیکیان مه بهستیکی تهواو به دهستهوه نادهن. له وشه‌ی وهک «نانکه‌ر، باربه‌ر» یشدا «که‌ر، به‌ر» ئه‌وانیش له خۆوه واتای ته‌واویان نییه. ئه‌م پیتیه‌ی «ر» که له کۆتایی وشه‌کاندا هه‌یه هه‌ر هه‌مان پیتی ناو فیعلی «کردن، بردن» هه‌که له لاوه‌را هاتوووه وهک ئه‌مرازی کارای (فاعلیه‌ی). سهرکه «نانخۆرم» ئه‌ویش پیتی «ر» ی تێدایه‌ چونکه له فیعلی «خواردن» دا ئه‌م «ر» به ئه‌سل هه‌یه.

له‌م شێوه‌ دارشته‌دا ئه‌وه‌نده‌ی فکرم کردبیته‌وه ته‌نها له دوو فیعلی «دان، نان» پیتیکی «ر» ی له‌لاوه‌ دێ و که‌رته‌ ناته‌واوه‌ که‌ دروست ده‌کا و ده‌گوتری «نانده‌ر، چیشتلیننه‌ر» به‌ نیه‌سه‌ت «نان» هه‌وه‌ ره‌چاو ده‌کری که‌ ئه‌م فیعله‌ به‌بێ پیشگر به‌کار نایه‌ت. ده‌گوتری «هه‌لنان، لینان، تینان و راوانان» ته‌نها له‌گه‌ل وشه‌ی «ناو» دا، ده‌شی بێ پیشگر به‌کار بێ وه‌ک بلی «ناوم نا دارا». به‌لام ده‌بی ئه‌وه‌ بزاین لێره‌شدا ئیمکان هه‌یه‌ پیشگره‌که‌ بیه‌وه‌ و بگوتری «ناوم لێ نا دارا». له‌مه‌ش زیاتر ده‌بیت له‌بیر نه‌که‌ین که‌وا ناوی کارای لیکدراو (اسم فاعل مرکب) ی ئه‌م فیعله‌ش به‌بێ پیشگر دروست نای، تۆ ده‌توانی بلی «ناولیننه‌ر» نه‌ک «ناونه‌ر».

به‌هه‌مه‌حال ئه‌م تازه‌ قه‌لبه‌ی ناوی کارا (اسم فاعل) ی وه‌ک «کوژه‌ر، نووسه‌ر و بینه‌ر» بووه‌ به‌ داها‌تیکێ زمان و ئه‌ده‌ب نه‌ به‌ که‌س ره‌ش ده‌کریته‌وه‌ نه‌ له‌ ره‌شکردنه‌وه‌ی چ سوودیک په‌یدا ده‌بی. من بوخۆم بێ په‌روا به‌ کاریان دیتم. ئه‌مانه‌ و گه‌لیک باسوخواسی تر له‌سه‌ر ئه‌م جو‌ره‌ دارشته‌ نه‌واوه‌ هه‌لده‌ستی و لێره‌دا جینی هه‌موویان په‌یدا نای. ئه‌وه‌ی راستی بێ سه‌رله‌به‌ری تیبینییه‌کان ئه‌و تیبینییه‌ بنجی و تابه‌تیه‌ نییه‌ که‌وا راسته‌وخۆ له‌ وشه‌ی «پێ هه‌لسه‌ره‌کان» هه‌لده‌قه‌ولی. له‌م وشه‌یه‌دا ده‌ستووریکی گرنگی دارشته‌ی ناوی کارای لیکدراو (اسم فاعل مرکب) له‌ دوو سه‌ره‌وه‌ ژیری خراوه‌.

له‌ سه‌ریکه‌وه‌ ئه‌و راستیه‌ی له‌بیر کردوووه‌ که‌وا که‌رتی فیعل له‌ ناوی کارای لیکدراو دا کورته‌یه‌کی فیعله‌که‌یه‌ نه‌ک هه‌موو فیعله‌که‌ تۆ ده‌لیی: «پیاو کوژه‌ر، کاخه‌زنووس» نالیی «پیاو کوژه‌ر، کاخه‌زنووسه‌ر» که‌چی «پێ هه‌لسته‌ر» سه‌رله‌به‌ری فیعلی «هه‌لستان» ی تێدایه‌.

له‌ سه‌ریکی تروه‌، که‌ ئه‌مایان یه‌کجار گرنگتریشه‌ فیعلیکی تینه‌په‌ر (لازم) ی کردوووه‌ به‌ ناوی کارای (اسم فاعل) له‌ حالیکه‌ دارشته‌ی ناوی کارا به‌ لێزیادکردنی «ه‌ر» له‌ کۆتایی فیعله‌وه‌ ته‌نها بو‌ فیعلی تینه‌په‌ر ده‌ست دده‌ا و ناشی و ناگری فیعلی تینه‌په‌ر بکری به‌ بنگه‌ی ئه‌م دارشته‌. سه‌یری وشه‌کانی «نووسه‌ر، کوژه‌ر، بینه‌ر نیره‌...» بکه‌ ده‌بینی هه‌موویان فیعلی تینه‌په‌رن. نه‌ له‌ که‌س بیستراوه‌ نه‌ بو‌ که‌س جایزه‌ بلی: «نووسته‌ر، ره‌یشته‌ر، هه‌لسته‌ر و که‌وته‌ر» ناوی کارا له‌ کار (فیعل) ی تینه‌په‌ر ته‌نها یه‌ک جو‌ر دارشته‌ هه‌یه‌ ئه‌ویش به‌ زیادکردنی «و» له‌ کۆتایی کاره‌که‌وه‌ ده‌لیی: «نوستوو، ره‌یشتوو، هه‌لستاو، که‌وتوو، خلیسکاو، سووتاو...» فیعلی تینه‌په‌ر به‌رکار (مفعول) ی نییه‌ تاکوو دارشته‌ی وه‌ک «نانخۆر، ده‌ستشۆر» ی لێ په‌یدا بێ. ئه‌مه‌ ده‌لیم له‌و رووه‌وه‌ که‌وا شتیکی ئاشکرایه‌ له‌ وشه‌ی وه‌ک «نانخۆر، پیاکوژه‌ر» که‌رتی یه‌که‌می وشه‌که‌ به‌رکار (مفعول) ه‌ و پیش که‌رتی فیعله‌که‌ که‌وتوو، دیاره‌ له‌ فیعلی تینه‌په‌ریش به‌ولاوه‌ فیعلی تر پینوستی به‌ به‌رکار نییه‌.

له‌ باره‌ی ئه‌م قه‌لبه‌ دارشته‌ی ناوی کارای لیکدراوه‌وه‌ دوو تیبینی تری زیده‌ گرینگ هه‌یه‌ دلم نای له‌ خویته‌ری بشارمه‌وه‌، چونکه‌ هه‌ریه‌کیک له‌وان لایه‌نیکی مووقلاشی و ورده‌کاریی زمانی کوردی نیشان ده‌دات.

تیبینی یه‌که‌م ئه‌مه‌یه‌: له‌ دارشته‌ی ناوی کارای لیکدراوی وه‌ک «پیاو کوژه‌ر، نانخۆر، جیگر و دووربین» واتایکی وه‌سفی به‌رده‌وام په‌یدا ده‌بی نه‌ک کاتی. که‌ ده‌لیی: «ئه‌م پیاوه‌ پیاوکی ته‌لاقخۆره‌». مه‌به‌ست ئه‌مه‌یه‌ که‌وا کابرا ته‌لاقخواردنی لیبوووه‌ به‌ پیشه‌. به‌لام که‌ گوت: «کوا کابرای ته‌لاقخواردوو؟» ئه‌و که‌سه‌ت له‌ خه‌یالدایه‌ که‌ ته‌لاقی به‌سه‌ر زاردا هاتوووه‌، نه‌ک پیشه‌ی ته‌لاقخواردنه‌. وا دیاره‌ له‌م شێوه‌ دارشته‌ی وه‌ک «نانخۆر، دووربین و پیاو کوژه‌ر» که‌وا لیکدراوه‌که‌ی بووه‌ به‌ جو‌شخواردن له‌ رێی کورترکردنه‌وه‌ی که‌رتی فیعله‌که‌وه‌ له‌ وشه‌کاندا، زیهن و سه‌لیقه‌ی کورد هه‌ستی به‌مه‌ کردوووه‌ که‌ جو‌شخواردنی وشه‌ له‌گه‌ل به‌رده‌وامبووندا پتر ده‌گونجی.

تیبینی دووه‌م: ئه‌مه‌یه‌ له‌ وشه‌ی لیکدراوی وه‌ک «گۆشخواردوو، گورگانخواردوو، مه‌رکوشتوو، زه‌هرکوشتوو، رۆژوو‌شکاندوو، شیرشکاندوو» دا که‌ هه‌موویان له‌ فیعلی تینه‌په‌ره‌وه‌ وه‌رگیراون ئه‌م دارشته‌نه‌ جارنیکیان ده‌بن به‌ ناوی کارای

لیکدراو (اسم فاعل مرکب) جاریکیشیان دهبین به ناوی بهرکاری لیکدراو (اسم مفعول مرکب). هر ساتیک وشه ی پیشهوهی دارشته که لئی وشایهوه بهرکار (مفعول) بیت واتای هموو وشه که دهبیتته ناوی کارا (اسم فاعل) چونکه دیاره بهرکار (مفعول) چاوه نوپری کارا (فاعل) دهکات. بویه کهرتی دووهه می وشه که «خواردوو» دهبیتته تهواو کهری واتای کارا (فاعل). به پیچهوانه که وشه ی به که می لیکدراو که لئی وشایهوه کارا (فاعل) بی، بههوی تهوهوه که کارا داوای بهرکار دهکات، تیکرای واتای لیکدراوه که دهبیتته ناوی بهرکار.

به نمونه که گوتت: «گوشتخواردوو» چونکه گوشته که دهخوری واتای وشه که دهبیتته ناوی کارا. بهلام که گوتت: «گورگخواردوو» چونکه گورگ دهخوات و ناخوری واته کارایه نهک بهرکار، واتای سهرله بهری وشه که دهبیتته ناوی بهرکار. پوخته ی گوته ته مه یه کارایی و بهرکاری (فاعلیه و مفعولیه) ی ثم وشانه پیچهوانه ی کهرتی به که می وشه لیکدراوه که یه. بهلام وا ده بی یه ک وشه ی لیکدراو به پی داخواری جینگه جاریکیان ناوی کارا و جاریکیشیان ناوی بهرکاره. به نمونه که بلئی «گورگخنکاندوو» لهوانه یه مه بهستی تهو بهرخه بی که گورگ خنکانبیتی، لهوانه یسه مه بهستی تهو سه گه بی که گورگی خنکانبی.

ده گهریمهوه بو وشه ییکی تری گوتاره که ی «بهیان» له هه مان ستوونی چوارهمی لاپه ره 22 له دیزی 25 دا وشه ی «گیراندنهوه» هه یه. نهختیک لیوردبوونهوه دهریده خا راستی وشه که «گیرانهوه» یه نهک «گیراندنهوه» چونکه که بتهوی فیعلیکی تینه پهر به هوی پاشگری «اندن» هوه بکه ی به تیپهر ده بی دهست له تهرکیبی فیعله تینه پهره که نه دهیت، هر تهوهنده ی له گه لدا بکه ی که «اندن» ی بخرینه سهر. لیره دا فیعله تینه پهره که «گهرانهوه» یه که تهویش بو خوی له «گهران» هوه هاتوو، که واته ده بی دهست له تهرکیبی نه دهبین و به کسه ر بیکه یه «گهراندنهوه» وهک «کوژانهوه» – کوژاندنهوه، برژانهوه – برژاندنهوه ...». بهلام ته م فیعله ی «گهران – گهرانهوه» وهک کومه لی فیعلی تر دهوانری بی پاشگری «اندن» بکریتته تیپهر له ری سیغه یه کی تایه تیبهوه که دهماو ده م و پشتاویشت هاتوو تهویش سیغه ی «گیرانهوه یه». دیاره که گیرانهوه مان به کارهینا دهخلیکمان به سهر پاشگری «اندن» هوه نامینی و نابی بلین: «گیراندیهوه». ته مه چهند نمونه یه ک له فیعلی وهک «گهران، گهراندی، گیران».

فیعلی تینه پهر فیعلی تیپهر بههوی «اندن» هوه فیعلی تیپهری راسته وخو

- كهوت كهوتاندى، كهواندى
- خستى
- درا دراندى
- درى
- گهرا گهراندى
- گپراى
- برا براندى
- برى

لهم جوره فيعلانه هي تر زور ههن لزوم به گوتنهوهيان ناكافيلى ئهوتوش ههيه راستهوخو بى «اندن» دهكرى به تپهر وهك:

- هات - هيناي
- ههلبوو - ههليکرد
- گپرا - گرتى ... هتد.

دهمهوى ليرهدا بليم ريگهت نييه فيعليكى وهك «كهوت» بكهيته «خستاندى» ياخود «گهرا» بكهيته «گپراندى» واش دهزانم روونكردنهوهى تر پيوست نييه. چاوى كورد به ئاسانى ئهم ورديانه دهبينى ههر هيندهى پى دهوى دهستيكي بو راهيلى.

خوينهر بمبهخشي له بهكارهينانى ريتووسى ههمهچهشنه چونكه دهستم به ريتووسى كور راهاتووه و چاويشم گهليك ريتووسى تر دهخويتتهوه، تيبينى ههبوون و نهبوونى پيتى دارزاوى كورديش دهكهم لهو چاپخانهيهدا كه گوڤارى «بهيان»ى لى چاپ دهكرىت. من له نووسينه كهمدا تنها لايهنى زمان و ريزمانم بهههند ههگرتووه، لهو پهلهپهلهى كه خوشمى تيدا دهبينم پيم نهكرا چاويك به نووسينه كهمدا بخشينمهوه ياخود پاكنووسى بكهم. كه ههلهيهك له چاوان چهقى ههز دهكهم رپى راستكردنهوهى ليم نهگيرى و دهرفهتم پى بدرى بو دهربرينى بيروباوهرى ترم، كه ههمبى، نهك ههلهكهم يهكجارهكى لهسهر حساب بكرى.

دوور كيشانهوهى نووسينهكهم ليرهدا وهستاندى لهوه چى تر چينه بكهم له كيلگهى گوتاره نرخدازه خوشهكهى «ره دوو كهوتن»، كهواته چى تر «به دووى ناكهوين».

«...»

پېشىنان بى ئەو خۆ باۋىتە ژېر بارى زىدە خەستى گەبىشتن بە دۆزىنەۋەى ھۆيە نېھىيە كانى ھەلکەوت و پرووداۋ، بايى ئەوۋەى روالەتى بەسەر ھات لېي بوەشېتەۋە پەندى كۆمەلەپەتېيان لى ۋەرگرتوۋە و بە ياساكانى ئەو پەندانەش رازى بوون، يەككىك لەو پەندانەى بېرىارى روالەتى بەسەرھات سەپاندوۋەتى گوتەى يەكجار پەرە سەندوى بى دەمەتەقەى بەخت و تالعه. من ۋەك پېشىنان لەم گۆتارەمدا پەپرەۋى روالەت دەكەم و دەلېم بەخت و تالە بۆى ھەيە، ئەگەر بۆى نەبا چۆن رەۋاى ھەقە پېنج خىشتەكېيە يەكجار نرخدارە پېرۆزە ئاگرېنە كرى «مەلا ھەسەنى قازى ھەلەبجە» كە سەردەمېك لە پاىەى مارسىلىزى كوردى بوو بەم شىكلە بىبوو بىكرى و پىشتگوى بىخرى ۋەك ھەر رۆزەك لە رۆژان لەبەر گۆيى گەلى كوردا نەزرىنگايتەۋە:

ئەى گەلى كوردى ستەم دېدەيى مظلومى سېھچار
 ۋەى مىللەتى معصومەيى بەدبەختى گرفتار
 تاكەى لە خەوان ئېۋە و دوژمن ھەموو بېدار
 تاجەن ھەر ئەيى مەست بن و خەلقى ھەموو وشيار
 خۆتان دەكەنە مۇضحكەيى مەحرەم و ئەغيار
 عالم ھەموو مەشغولى تەلاش و ۋەس و پردە
 ھەر مىللەتە بۆ خۆيە خەرىكى زەد و خورده
 ھەر كەس لە بۆ خۆى حاكىمى خۆيە ۋەكو مەردە
 مەحرۇمى ھەموو حق و حقوق مىللەتى كورده
 ماتەم زەدەۋو سووك و پەرىشان و گرفتار

لەم نەفسى گەرم و ھۆندەۋەى شاعىرانە و ھەست و سۆزى كوردايەتېۋە چوارده بېرگەى پېنج مصرەى دەخوئىتەۋە كە ھەموۋىان نمونەى ئەدەبى پېشكەۋتوۋى ئەوسا و ئىستا و ھەموو رۆژگارېكن. لە ھەندى شوتېش ھىندە بەرز بۆتەۋە و سەرەۋزور تى ھەلەكشاۋە، تاك تاكە نەبى، دەستى ھونەر كار و ئەدبىي ناگاتى. ھەر لە بېرمە لە قۇناغى سەرەتايىمدا، كە مندال بووم و تازە بە تازە گروگالى كوردايەتېم دەكرد لەگەل ھاۋرىكانى ئەوسام، سەرگەرمى خوتىندەۋە و گوتتەۋەى نەشىد و ھەلبەستى نىشتمانپەرەرانە بووم و گەلىك جار لە خوتىندەۋەياندا خۆم و ھاۋرىكانم جۆش و خرۆشى ساف و بى گەردى كوردايەتى پەيتاپەيتا موچرەكە بە لەشە ساۋاكانماندا دەھىنا، تا لەو كاتە بېر جەزبە و عىشقى كورد و كوردستاندا ئەم پېنج خىشتەكېيە لە نېۋان ئالقهى جەزبەگرتوانى كوردپەرەردا ۋەك بۆمباى ئاتۆم تەقىيەۋە و چەند جار لە تىن و تاۋى جەزبەى كۆنى خەلقەكەى زىاد كورد و نەشىد و ھەلبەستەكانى لە خۆى بە پېشەۋەى خىستە نىمايى و تارىكايىيەۋە. بەراستى كورد لەو كاتەدا كە تازە بىرىنى كارەساتى كوردستانى باكوور كەۋتېۋە دلېۋە پېۋىستى بە ھەلبەستىكى بوركانى بوو ھاۋتاي بوركانى ئەو نەگبەتېيە و ھىندەى ئەو كەفوكول و ھەست پەرۋش و رق و خەفەت و بەزەيى ھەلرېژى. لەو ماتەمە زەلى مىللەتى كورد نوۋزانەۋە و لاۋانەۋەى نەرمەگرېان و سېنەكوتانى كلاسكى گويچكەى شېۋەنگېر، كە گەلى كورده، نەى دەبىست. دەبوو دەنگىكى ۋەك فرتەنە و بلەرزە باۋكەرۋ و رۆلەرۋى كۆرى شەھىدان ھەلگېرېتەۋە بە نر كە و نەعرەتەى كۆل نەدان بۆ بەر گويچكەى ئادەمىزاد و مېژوو.

پېنج خىشتەكېيە كەى «مەلا ھەسەن» لەو دەمەدا ئەو فەرتەنەيە بوو كروژنى شېۋەن و لالغەى غەزەب و چرىكەى ھان دانى كورده يەك سىمفونى قەۋمى پېر لە ھامۆنى مېژوۋى:

بهس طالبی تالایی یه ک و کوشتنی یه ک بن
 بهس جاهیدی بی دهستی و دهست بهستنی یه ک بن
 بهس مائیلی فهوتانی یه ک و مردنی یه ک بن
 مهشغولی برای یه ک و یه ک خستنی یه ک بن
 تا کۆمه‌ل و یه ک دهسته و یه ک بن وه کو ئه‌غیار
 هه‌لسن له‌خه‌وی خزمه‌دهم و چاوی بشۆرن
 چاویکی هه‌لینن له‌چه‌پ و راسته‌بنۆرن
 پرسیکی له‌یه‌ک که‌ن له‌چه‌ئحوال و چه‌شۆرن
 ئەم‌عالمه‌بوچ‌عاجز و بی‌که‌یف و سرورن
 بوچی ده‌که‌ن ئەم‌کوردده‌فه‌قیره‌هه‌موو‌هاوار
 ئەم‌ده‌نگ و هه‌را و ناله‌و شینه‌له‌چه‌لايه
 ئەم‌ئاهی‌جگه‌رسۆز و گرینه‌له‌چه‌لايه
 ئەم‌گشت‌جه‌زه‌ع و کوش‌و برینه‌له‌چه‌لايه
 سه‌رچاوه‌یی ئەم‌چه‌شمه‌یی خوینته‌له‌چه‌لايه
 چی‌بی‌ئەبی‌له‌م‌شۆرش و غه‌غایه‌له‌ئه‌قطار
 ئەم‌ده‌نگه‌هه‌موو‌نالە‌یی‌کوردانه‌له‌ده‌ست‌غه‌یر
 ئەم‌شۆره‌سه‌دای‌شپۆه‌نی‌کوردانه‌له‌ده‌ست‌غه‌یر
 ئەم‌نرکه‌هه‌موو‌سۆزشی‌کوردانه‌له‌ده‌ست‌غه‌یر
 ئەم‌خوینته‌گه‌شه‌خوینتی‌شه‌هیدانه‌له‌ده‌ست‌غه‌یر
 ئەم‌نه‌عره‌هه‌موو‌نه‌عره‌یی‌کوردانه‌له‌سه‌ر‌دار

له‌مانه‌دا‌شاعیر‌هه‌لبه‌سته‌که‌ی‌به‌به‌ر‌قه‌لافه‌تی‌خوینتاوی‌ئەنجن‌ئەنجن‌کراوی‌ئەوسای‌گه‌لی‌کورد‌بریوه‌که‌یلی
 هه‌لبه‌ستیشی‌ئوستادانه‌چین‌چین‌هه‌لناوه‌و‌پی‌به‌پی‌به‌ره‌و‌پۆی‌په‌یکه‌ری‌درامای‌بردوه‌تا‌کو‌له‌گه‌ل‌ته‌رمی‌شه‌هیدانی
 کورد‌به‌سه‌ر‌داره‌وه‌هاوشانی‌کردوه.

ئە‌گه‌ر‌په‌ندی‌کۆنینه‌ی‌بی‌تالع‌و‌به‌ختی‌له‌م‌ئاگرستانه‌به‌راست‌نه‌گه‌راپی‌بو‌ده‌بی‌ناویکی‌نه‌برئ‌و‌ده‌نگیکی‌نه‌بیستری‌و
 چه‌زمانیک‌نه‌یلتیه‌وه‌و‌چه‌چاویک‌نه‌ی‌خوینته‌وه.‌به‌شه‌رمه‌وه‌ده‌لیم‌ناوانه‌نووسه‌ریکمان‌زه‌نگیکی‌موژده‌و‌خۆشیمان‌بو
 لی‌ده‌دا‌و‌به‌لینی‌بلا‌و‌کردنه‌وه‌ی‌گه‌نجینه‌ییکی‌ئە‌ده‌بی‌شارایه‌وه‌مان‌پی‌ده‌دا.‌واش‌ده‌بی‌نووسه‌ریکی‌تر‌گوتار‌بلا‌و
 ده‌کاته‌وه،‌وه‌ک‌ئە‌م‌گوتاره‌ی‌من،‌شعیر‌و‌شاعیریکی‌پی‌هه‌لده‌داته‌وه‌که‌چی‌ئە‌وه‌ی‌دیته‌ناو‌که‌شکۆلی‌ته‌وقوعمانه‌وه
 شتیک‌ده‌رده‌چی‌ئە‌گه‌ر‌له‌به‌ر‌ناچاری‌ده‌وریشانه‌مان‌نه‌بی‌ئە‌وه‌نییه‌چه‌که‌شکۆلیک‌به‌خۆیه‌وه‌بگری.

یی‌ناوی‌من‌بلیم‌هه‌رچی‌کیش‌و‌قافیه‌ی‌هه‌بوو‌مه‌رج‌نییه‌شعیر‌بی،‌هه‌موو‌شعیریکیش‌هی‌هه‌لده‌دانه‌وه‌نییه،‌ته‌نانه‌ت
 کۆبوونه‌وه‌ی‌دانا‌و‌کیش‌و‌قافیه‌شی‌نابیته‌شعیر‌ئە‌گه‌ر‌مۆسیقا‌که‌ی‌خۆشی‌نه‌بی‌وه‌یا‌هیزی‌بزاڤنه‌وه‌ی‌گیانی‌گوینگری
 نه‌بی‌وه‌یا‌دارشته‌که‌ی‌هونه‌رکارانه‌نه‌بی:

تا‌دوشمن‌بژی‌له‌نیو‌ولتان
 هه‌ر‌زیر‌ده‌ست‌ده‌بین‌نابی‌نه‌جاتان

نه‌شعیره‌و‌نه‌هیچ.‌ئاخۆ‌چه‌فرقیکی‌ده‌کرد‌ئە‌گه‌ر‌بگوترا:

تا دوشمن بزی له نیو ولاتمان
هەر دوشمن دهژی له نیو ولاتمان

یاخود یه کیک بی و بلی دویتی شهو تا بهیانی رۆژ ههڵ نههات وهیا من بلیم به دریزایی نووستنم خهوم لی کهوتبوو. ژیردهستبوون و نهجات نهبوون بهیه کهوهیان ههندیکن و کهرتیکن له ئەنجامه پان و قووله کهی ژیانی دوشمن له ولاتدا.

یپی ناوی من یهخه ی ئەم بهیته بهسته زمانه بگرم و بهری نهدهم چونکه گهلیک جارن ههلبهست و پهخشانی هاوتای ئەم پیدای ههڵ دهگوتری و نوقلی شاباشی بهسهردا ههڵ دهدری. مه بهسیشم لیره دا ئەوه نییه دهست لهسهر بهره می ئەم و ئەو دانیم و بیکه مه بهلگه ی گوته کانم هەر چهند ههندیکن لهو بهره مانه ی مه دح ده کرین وه ک «نان و بهفره که» ی «مه لای مه شوور» وایه که خهلق په سهندیان نه کردوه ئەویش گوته «ئه وه ی راستی بی بو خوشم رام لی نییه». چونکه گومانم نییه له وه دا بهره می بیکه لک کهسیش له دژی نه وهستی له خووه ده مرئ کهواته پیویست نییه نووسینی من یا یه کیک تر خیرایی بکا له مردنی.

له گهڵ ئەم راستییه شدا مرۆف په رۆشیه تی به ره می کز و لاواز له مافی خو ی زیاتری پی بدیریت، له وه هەر گه ری بهر له و مافه زیاده، له سه ره تاوه، خه لقیکی زۆری به خو یه وه خه ریک کردوه و رووپه ره ی گو فاره و رۆژنامانی داگیر کردوه و کریکار و فه نییه کانی چاپخانه ی عه وقاندوه و له ئەنجامدا په نجه ییکیش ده خاته گیرفانی خو یته ره وه و باجی خو ی لی ده ستینی.

وه ک گوتم سه ر له بهری پینج خسته کیه به 14 بر گه یه، واته جگه له و شه شه ی به نمونه هاتنه ناو ئەم نووسینه وه هه شتی تری ماوه ئەوانیش له م ریکار و هیز و ته وژمه دان. به لام نه مو یست رووپو ی زۆری پی گر مه وه له رووپه ره کانی «به یان» بو یه نه م هینانه ناو نووسینه که م، لیره شدا کو تایی به گو تار دینم به 3 مصرعی یه کیک له بر گه کان و ده یانکه م به سکالای تابه تی خو م و گولاویژانی رووی خو یته ران:

واچاکه هه موو متحد و یه ک دل و چابین
بو یه ک نه کو وه ک دهسته برا عه نیی برابین
مهردانه له بو مقصدی یه ک پشت و په نابین

«...»

تریفه یینکی نه ورۆز

گۆقاری هاوکاری، ژماره 259، نه ورۆزی 1975

به یینی باوهری خۆم پچرانه وهی مرۆف له رابردووی میلله ته که ی که له بهری گهوره ده خاته سه رله بهری بوون و ژین و چهن دوو چۆنیوه و ده یکاته گیانله بهریکی تار و ته ریک که نالکی به کۆمه لایه تی راست و دروسته وه.

له کولانه ی ئەم راستییوه سه یرنکی ده ماره کانی پتوهندی کۆمه لایه تی بکه ین، راسته وخۆ ئەو ده ماره به پیرۆتر و بایه خدارتر ده زانین که له میژووی کۆنه وه ههستی شانازیمان به میرات بۆ دینی. مرۆفی ژیر و دلسۆز له سه ریه تی به راده ی چالاکیوونی بۆ پساندنی داوی پتوهندی کۆن و نویی ناپه سند، له وهش پتر، چالاک بی له راندنه وهی داوی پتوهندی کۆنینه ی په سند له دل و ده روونی خۆی و میلله ته که یدا تاوه کوو تیکرا، به هۆی به سترانه وهی رابردوو به ئیستا که وه، بین به و به چکه نه مره ی میژوو که «نایشکینی دانیه یی تۆپی زه مان...». گیای ده شتوده ر تاکوو ره گدا کوتاوتر بی به ناخی زه ویدا خۆ له بهر ته کانی ده رکیشان پتر ده گری. من و تۆش وه ک ئەو گیایه واین له کۆری پر مه ترسیی ژین و بوون و چاره نووسدا: که هه ست بکه م باسکینی دریزی پر هیزی دوو هه زار ساله ی ده نگ و ره نگ و بین و بیره وه ری پیشینان پالپشتیم ده کات، هانه هانی به ره و پیشچوونم ده هیزی... هه نگاهه کانم له خۆرازیتر ده بن... سل ناکه مه وه... مه ودا پتر ده برم.

نه ورۆز به دریزیی ته مه نی بیر کردنه وه م ئەو هانده ره بووه له پیش چاوی هۆش و هه ستمدا هه موو جاریک که کزی به هار و هانگامه ی نه ورۆز به ده ست و په نجه ی گولگولییوه سلاوی سالانه ی «خۆشی و هات» ی له گه لی کورد ده کرد، سه ره رای موژده ی هه را و زه ماوه ند و شادیی موژده ییکی تری نه یینی پر شه رافه ت و شانازیی بی راده گه یاندم به وه دا که گه لی کورد و جاگکویر و شوینه وار چۆل نییه. ئاگری نه ورۆزی سالانه، وه ک کبله ی لیمستونی به سه ر ریازی میژووی کورده وه زنجیره ی هه نگاهه کانی روون ده کاته وه. هه ر له بلنسه ی چاوه ئاگرینه کانی «ئه ژده هاک» هه وه تا ده سه چیله ی دلی هه موو کوردیکی دلسۆزی ئەم رۆژگاره، زنجیره ی پرشنگی ئەم کله ریانه له بهر چاوی خه یالدا به ره و دوا رۆژی ش گلیر ده یته وه - تا جیهان هه یه و کورد هه یه، بی برانه وه و بی پچرانه وه.

تاشنا یه تی خۆم له گه ل نه ورۆز، ویرای خزمایه تی کورد و نه ورۆز، رووپه رییکی یه کجار ره نگین پر ده کاته وه له ده فته ری ژیاندا. له بیرمه که مندال بووم، نه ورۆز ده نگه هه بوو ره نگه نه بوو: ده ماوده م خه به ری «ئاگره شیره» ی نه ورۆزی پیره میترد له سلیمانی ده که وته کووچه و بازار و سه ر زار و زمانانه وه به دریزیی و پانایی کوردستاندا. یه کم جار له کۆین باسی نه ورۆز کرابی له مونسه به ییکی ره سمیی میریی سه ره تاکانی 1930 دا بوو که به ریکه وت له گه ل رۆزی نه ورۆز یه کیان ده گرته وه. تکا له باوکم کرا گوتاریکی تیدا بلی. وا دیار بوو باوکم به هه لی زانی و خۆی له مونسه به که دزییه وه بۆ باسی نه ورۆز و به هار و کورد و کوردستان. هه ر وه ک گوتاره که ی به کوردی بوو، هه لکه وته که شی کرده جه ژنیکی کوردانه.

له پله کانی خوتندنی ناوه ندی و ئاماده ییمدا که له هه ولپیرم برده سه ر، نه ورۆز له دلی خۆم و هاواریکانی ئەو سامدا هه ر تارماییکی ئاگر و ئاورینگ بوو له گه ل بووژانه وه ی سه ر و شه ده سه چیله ی جۆشوخرۆشی له ناو خوتیماندا هه لده کرد. تا گه یستم به پله ی خوتندنی بهرز له به غدا، له سالانی سه ره تا و ناوه ندی چله کان - ساله وسال، وه ک دز، ئاهه نگیکی نه یینی هه ژارانمان له نه ورۆزدا به ریا ده کرد. هه ر له وان سالانه دا بوو «ئه ی ره قیب» ی دلداری جوانه مه رگ بوو به سه رو دی میلیی کورد. هه ره ها له و ئاهه نگه نه یینی و قه له نده رانه ی گه نجی کوردی سالانی 1940 دا بوو، ده نگه پر نرکه و زه مزه مه ی حسین به رزنجی گۆیی خه لقی راهینا به موژده و به لینه کانی «ئه ی ره قیب». به دلما تیناپه ری چ ده نگیکی تر په یدا بیته وه و بتوانی وه ک ده نگه حسین نه شته ره کانی «ئه ی ره قیب» له دل و گیانی کورددا روو بجویتی. دلدار و حسین و نه ورۆزی ئەوان سالانه تابلوییکی یه کگرتووی یه کجار هه ستیار و زیندوو له میشکما به ره م دیتن... هه رگیز نامه وی له وان سالانه یان راگویتیم. هه ز ده که م دلدار و حسین له کۆشی گه رموگوری کوردایه تی و نه ورۆزی ئەو سادا بخه ویتیم و به خه بهریان نه یینم و هه ر له ویدا گۆریکی کوردانه یان بۆ هه لکه نم و به خاکیان بسپیرم..

له گه‌ل به‌سه‌رجوونی قۇناغی خویندنم نه‌ورۆزیش فراژیتر بوو... له تاریکایی نهینیه‌وه هاته به‌ر تیشکی نیوه‌رۆی به‌هار. به‌ره‌و کۆتاییی سالانی 1940 که‌وا هه‌تا ده‌هات گۆره و نه‌ره‌ته‌ی نه‌ورۆز به‌رزتر ده‌بۆوه؛ له لاهه توانجی «ئاگر په‌رستی» گیرایه جه‌ژن و زهماوه‌ندی نه‌ورۆز. رۆله ژیره‌کانی ناوچه‌ی کۆیه و هه‌ولیر، که‌وا زیاتر له‌ویدا ده‌نگی توانج هه‌لده‌ستایه‌وه، قه‌لغانیکی مه‌حکه‌میان خسته پێش تیره‌کانی توانجه‌وه: سه‌ره‌تای ئاهه‌نگی نه‌ورۆز بوو به «قورئان». هه‌ر وه‌ک «عه‌لی-ی ئه‌بوو تالیب» گوتی: «نوروزونا کل یوم»، ئیمه‌ش به‌ زمانی حال تیری توانجمان گرته‌وه ناحه‌زه‌کان و پیمان گوتنه‌وه: «هه‌موو نه‌ورۆزیک قورئانتان بۆ ده‌خوینین»...

چه‌ند سالیکی تریش به‌ لێژگه‌ی رۆژگاردا گلێر بۆوه تا گه‌بیشینه 1954. له‌م ساله‌دا من نوینته‌ری پارته‌ی دیموکراتی کوردستان بووم له‌ ئه‌نجومه‌نی نوینته‌ران. ئه‌و ساله ئیجازه‌ی ئاهه‌نگی نه‌ورۆز به‌ ناوی منه‌وه ده‌رجوو. گه‌نج و قوتاییانی ئه‌وسای کوردی به‌غدا له‌ باریکی ئه‌وه‌نده شۆرشگیرانه‌وه‌دا بوون هه‌موویان وه‌ک پشکۆی ئاگر سوور هه‌لگه‌رابوون و چووزهیان له‌ خه‌لقه‌وه هه‌لده‌ستاند. ده‌نگ بلاق بۆوه «کۆتره‌ی ئاشتی» له‌ ئاهه‌نگدا هه‌لده‌دری. دروشمی شۆرش و سۆشیا لیزم هه‌لده‌کری... ئه‌وه ده‌بی که‌ هه‌رگیز نه‌بووه و نه‌بیستراوه. من ده‌زمانی قسه‌کان راستن. هه‌موو جۆره خوینگه‌رمینکم له‌ گه‌نجی ئه‌و سه‌رده‌مه چاوه‌روان ده‌کرد. ده‌سته‌ی میری ترسی لی سوار بوو و که‌وته خۆی.. گۆنی قووت بوو بوو به‌رامبه‌ر ده‌نگ و سه‌دای ئاهه‌نگی نه‌ورۆز. ده‌ماری کشت بوو! تا راده‌یینک لێپرسراویکی گه‌وره هه‌ره‌شه‌ی له‌ خۆم کرد و پیمانی گوت: «هه‌رچی له‌ ئاهه‌نگدا روو بدات تۆی تیدا به‌رپرسیاری: به‌لین ده‌ده‌ی کۆتره هه‌ل نه‌دری، سنووری یاسا نه‌به‌زی؟» به‌لینی چی و حیکایه‌تی چی! کئ ده‌توانی له‌به‌ر لافاوی هه‌ماس و غه‌زه‌بی گه‌نجی ناره‌زادا بوه‌ستی؟ نه به‌لین ده‌ده‌م و نه هه‌یج. ئه‌وه‌ی ده‌بی ده‌بی.

به‌ دوا‌ی ئه‌و هه‌ره‌شه‌یه‌دا شه‌ویکی بیئۆقره‌م رابوارد... تا سه‌ینه نه‌خه‌وتم.. تۆ بلیی میری چ ئاشیک بنیته‌وه بۆ هارینی گه‌نجان!! لیم روون بوو ئاهه‌نگه‌که ده‌ته‌قی و خوینی تیدا ده‌رژێ. له‌ جیاتی شادبوون به‌ زهماوه‌ندی نه‌ورۆز، من له‌ پێشه‌وه خه‌ریکی ماتمه‌ی خه‌یالی بووم! ئه‌و شه‌هیدانه‌ی که‌ له‌ پیکه‌وته‌وه‌ی هه‌یزی رووه‌و پێش و ته‌کانی به‌ره‌وداوه ده‌بنه‌ قۆچی قوربانی و خۆراکی «ئه‌ژده‌هاک»ی سه‌ده‌ی بیسته‌م.. دیسان خوینی گه‌نجی کورد ده‌بیته‌وه ئارایشی به‌هار... له‌ نکاوی سه‌ینه‌دا یه‌کیک رۆژنامه‌ییکی بۆ هه‌ینام و گوتی، «بخوینته‌وه؛ بریاری میری بۆ له‌غوکردنی ئاهه‌نگی نه‌ورۆز». خه‌به‌ره‌که‌م دیت... به‌ مانشیتی گه‌وره نووسرابوو. دیمه‌نی جۆر جۆری له‌یه‌کتر نه‌کردووی پینخۆشبوون و ناره‌زایی له‌ دێره‌کانی رۆژنامه‌که‌وه هه‌لده‌به‌زینه‌وه. ره‌نگه‌ یه‌که‌م جار بووبی له‌ عومرم نه‌زمانیبه‌ هه‌ست به‌ خۆشی ده‌که‌م یا ناخۆشی. بیگومان له‌غوکردنی ئاهه‌نگ خوینی چه‌ندین گه‌نجی کوردی پاراست به‌لام له‌ هه‌مان کاتدا هه‌لیکی سالانه‌ی یه‌کجار گه‌وره‌ی نمایشتی کوردایه‌تیشی له‌کیس داین.. بۆ ماوه‌ی چه‌ند سالیکی هه‌ر لیم روون نه‌بۆوه ئایا کورد له‌ نه‌هیلانی به‌ریابوونی ئاهه‌نگه‌که سوودمه‌ند بوو یا خه‌ساره‌تمه‌ند... ورده‌ورده له‌گه‌ل تیه‌رینی کات و پتربوونی ته‌جره‌به هاتمه سه‌ر ئه‌م باوه‌ره که مه‌رج نییه هه‌موو جارن نرخ‌ی به‌ندی نیشتمانپه‌روه‌ری خوین بئ وه‌یا هه‌میشه ده‌بی خوینتران مزه‌ی به‌ره‌و پینخۆشبوون بی.

نه‌ورۆز هه‌ر هات و له‌گه‌ل گه‌شه‌کردنی گیانی کوردایه‌تیدا بووژایه‌وه و چه‌سپا. که‌مه‌که‌مه جیی خۆی کرده‌وه له‌ دل و مینشی سه‌ره‌له‌به‌ری گه‌لی عیراق تا کوو شۆرش‌ی 14 ی ته‌مووز ده‌وره‌کانی له‌ خۆی به‌ پێشه‌وه‌ی پینچایه‌وه، به‌ هه‌موو بیروباوه‌ره‌کان و جۆری لیکدانه‌وه‌کانی.. دوا‌ی به‌ینیکی له‌ شه‌رمکردن و خسته‌نژیر لێو و له‌بیرخۆ بردنه‌وه له‌ لایه‌ن چه‌ند ده‌سته‌ی یه‌ک له‌ دوا‌ی یه‌کی رێژی می شۆرشگیره‌وه، نه‌ورۆز بۆ یه‌که‌م جار له‌ ژیر ناوه له‌رزۆکه‌که‌ی «جه‌ژنی دره‌خت» دا که ده‌یه‌ویست وه‌ک په‌رده‌ی ته‌نک شیوه‌ی نه‌ورۆز بشاریته‌وه، چووه ریزی جه‌ژنه ره‌سمیه‌کانه‌وه. هه‌نگاویکی مه‌ردانه‌ی چه‌ند سال له‌مه‌وبه‌ر په‌رده‌ی ناوی «دره‌خت»ی له‌ رووی راستی هه‌لگرت و «نه‌ورۆز» بوو به‌ جه‌ژنی کورد.

«...»

فۆلكلور وەھاي شۆرەت بەستوھ لە نىوان نووسەر و خويئەراندا كەوا بەو بەرھەمە ئەدەبىيە وەيا ھونەريە دەگوتىر خواھنى ناسراوى نەبى و بە مالى ھەموو ميللەت لە قەلەم درابى.

ئەم ناساندنە و سنوور بە دەورەدا كيشانە گەلىك راستىي گرنىگ بە دەورى فۆلكلورەو دەشارىتتەو چ لە لايەن قالدەوھە بى و چ لە لايەن ناوھەرۆكەوھە بى.

فۆلكلور بەر لەوھە خواھنى ناسراوى ھەبى يا نەبى خوى لە خويىدا تايبەتتەيە كە كە ئەگەر لىي دابرا لە «فۆلكلورايەتى» دەكەويت و دەبىتتە شتىكى تر، فۆلكلور خواھن شىوازيكى سەربەخويە وەك شەقل «علامە فارقة» بىي دەناسرىتتەوھ. ئەم شىوازە ھەرچەندە بەر تەعريفىكى پتەو و مەحكەمەيش نەكەوى، ياخود با بلىم نەشتوانىن تەعريفىكى رىك و بىكى بۆ دانىين كە لە شتى ترى ھەلاويىر، بە زەوق و سەلىقە و ھەستى گشتىي مرؤف دەناسرىتتەوھ و سەھووى تىدا ناكرىت.

فۆلكلور چونكە لە دل و دەروون و قەناعەت و تەجرەبەي ميللەتتەوھ ھەلدەقوولى شىوازەكەشى «مىللى» دەبىت، واتە لەو شتانە و لەو گوتانە دەچىت كە تىكراي ميللەت دەيكات و دەبىتتە. باش ھەبوونى ئەم مەرجەي «مىللىبوون»ى شىوازي بەرھەمى ھونەرى وەيا ئەدەبىي، ناسران و نەناسرانى خواھنەكەي دەخلىكى نامىنې بەسەر «فۆلكلوربوون»ى بەرھەمەكەوھ. ئەو لاوكەي «حەسەن جەزراوى» دەچىرې بە فۆلكلور حىسابە ئەگەر خويشى بەندەكانى ھەلبەستىي. زۆر جارن شايەرى قسەرەوان لە كاتى ھەلپەركىدا بەستەي شايى ھەلدەبەستى و كۆرى ھەلپەرىنى پى گەرم دادىتتە. ئەم بەستانە فۆلكلورن ھەر چەند بشزانىن كابرانى شايەرى خوى ھەلى بەستوون. بەستەي شايى ھەمووى يەك شىوھ و شىوازن خواھنەكەي ھەر كى دەبى با بىي.

ھەر لەم لىكدانەوھەشەوھ دەزانىن ئەو بەرھەمە ئەدەبىيە وەيا ھونەريەي كە شىوازەكەي «مىللى» نەبى بە فۆلكلور دانانرى با خواھنەكەشى نەناسرى. گريمان غەزەلىك خواھنەكەي نەناسراو ماىوھ، ھەرگىز غەزەلەكە ناچىتە رىزى فۆلكلورەوھ وە ھەرۆھاش پارچە مۆسقىيىكى نوئى نايىتە فۆلكلور ھەرچەند دانەرەكەشى ناوى خوى بە دەستەوھ نەدات.

ئەگەر ئەمەي لىرەدا دەبلىم نەسەلمىندرى بۆ دەرخستنى بابەتى فۆلكلورى، دەبى ھەموو بەيتەكانى عەلى بەردەشانى لە رووپەرەي فۆلكلورى كوردى بسرىتتەوھ، ھەموو ئەو غەزەل و قەسىدانە خواھنەكانىشيان نەناسراون بچىتە رىزى فۆلكلورەوھ كە ئەمە كارىكى برىتتەيە لە مال گويزانەوھي فۆلكلور بۆ خانەبىكى ترى نااشنا و تىخزانى بىگانە لە مالەكەي فۆلكلور.

من ئەمە دەبلىم ھەرچەند دەشزانم فۆلكلور بە زۆرى لەو بابەتانە پىك دىت كە خواھنى نەناسراوھ. ئەمە دەبلىم چونكە من بلىم و نەبلىم «ناسران و نەناسرانى خواھن» تىكەل بە سروشت و ناوھەرۆك و شىوازي فۆلكلور نايىت و دەخلىكىشى بە سەريانەوھ نىيە.

دەزانىن بە عادەت پىاوى ھەزار بىتاقەي دەرەجە دووى سىنەما دەبرى و لە رىزە ناخۆشەكانى پىشەوھ دادەنىشىت، بەلام ھەزار ھەر ھەزارە ئەگەر لە لۇجىش دانىشىت، دەولەمەندىش نايىتە ھەزار ئەگەر بە قاچاخىش بچىتە رىزەكانى دەرەجە چوار. ھەرۆك ھەزار و دەولەمەند بە جىگۆركى خۇگۆركى ناكەن، ھەرۆھاش فۆلكلور و بابەتى تر بە ناسران و نەناسرانى خواھنىان با يەكتر ناگۆرىتتەوھ.

لەمەدا چ گرفت نىيە، بەلام دەبى وەرامى تىبىنىيىكى تر بدرىتتەوھ: دەگوتىر لە فۆلكلوردا كەسايەتى و شەقلى «دانەر» كە تاكىكى ميللەتە ديار ناكەوى و ئەوھى تىيدا ديارە گيان و ھەست و جوولە و ھەناوى ميللەتە، وەك ئەوھى كە ميللەت خوى دانەرەكەي بىي.

ئەم تېيىنىپ زۇر راستە، بەلام ديسانەو چ دەخلىكى بەسەر ناسران و نەناسرانى دانەرەو نىيە چونكە بابەتى فۆلكلورى، بە تايىبەتى ئەوۋى لە زارەو دەرىت، دەبى تاكىك داينايىت، كە گۆرانىشى بەسەردا ھاتىبەت ھەر تاك گۆريوتى، خۆ مىللەت لە سەرەتاي دانانى بەندىك ۋە يا بەستەيىك نەھاتوۋە خۆى بكات بە «كۆرس» و تىكرىاي تاكەكانى بەيەكەو دەنگ ھەلپىر و قسەكانى بلىنەو ۋە تاكو بتوانىن خۆ بدزىنەو لە دانھىتان بە دەورى تاك لە بەرھەمھىتئانى فۆلكلوردا.

ئەم راستىانە بەلاوۋە بىنپىن كە لە رادەى بەلگەنەوئىستان، ئەگەر فۆلكلورمان لە «تاك» ستاندرەو ۋە بەلگەمان بەخشى، كە دەزانىن ستاندرەو بەخشىنىكى بىچى و نارەوايە، چ شەرەفنىكى زياد بە فۆلكلور دەگەيەنن كە پىشتەر نەبىو؟ ئەگەر دانىش بە دەورى تاكدا بىنپىن لە فۆلكلوردا، كە دەزانىن دان پىداھىتئانىكى خويئندەوارانەيە، كام پايە و نرخمان لە فۆلكلور داشكاند كە پىشتەر ھەبىو؟ دەبى بزانىن «گەلدۆستى» ھەرگىز «تاكنەوئىستى» نىيە. گەل برىتپىيە لە كۆمەلپىك «تاك» و چەندىن رايەلى كۆمەلپىيەتى لە بىروباوۋر و نەرىت و پىنەندى چاكە و خراپە كە نايەنە ئەزمارەو. لە نيوان ئەم كۆمەلپىيەتتەدا خۇشى و ناخۇشى تاكەكان رادەگەيەننى تايا كۆمەل بەختيارە ياخۇ چارەرەش! كۆمەل بۇ خۇشى لەش و ھەستى تايىبەتى نىيە تاكوۋ لە خۇشى و ھەبوۋى تاكەكان كەم كەيەنەو ۋە بەوى بىبەخشىن و بلىپىن گەلمان شاد كىرد. كە تاكەكانى ناشاد بوون شادى لە نيوان گەلدا پايدۆست دەكات. خۇماندوو كىردن بە رەشكردەنەوۋى دەورى تاك لە فۆلكلوردا راستەوخۇ دەمانكات بە ناحەزى گەل چونكە بەمەدا ستەممان لە تاكىكى ھۇشيار (رەنگە دلسۆزىش راست بى بگوتىرى) و ھونەرمنەندى گەل كىردوۋە و بايى بوولپىكىش سوودمان بە ھىچ يەكىك لە تاكەكانى تىرى گەل نەگەياندوۋە.

سراۋەۋى كەسايەتى و شەقلى تايىبەتى دانەر لە بەرھەمى فۆلكلوردا، ۋەك پىشتەر گوتىم، مەرجىكى گرنگە لەو مەرجانەى بەرھەم دەباتە رىزى فۆلكلورەو، بەلام ئەم مەرجە لەلاوۋە خۇشى بە مل فۆلكلور و دانەرى فۆلكلوردا نەبىوۋە بەلكوۋ لە سىروشتى بابەتى فۆلكلورپىيەو زەنەى كىردوۋە ۋەك كە ئاۋ لە كانى زەنە دەكات و لە لاوۋە بوۋى ناخاۋازىتەو.

ئىمە كە سەلماندمان بابەتى فۆلكلورى لە دل و دەروون و قەناعەت و تەجرەبەى مىللەتەو ھەلدەقولى «ۋەك لە سەرەتاكانى ئەم گوتارەدا گوتىم» بەوۋەدا شىۋاز و رىياز و دەم و راۋىژ و بەشى ھەرە گرنگى ناوەرۋكىشمان لە بابەتى فۆلكلوردا دەستىشان كىردوۋە چونكە ئەوۋى لە مىللەت نەوۋەشايەو ۋە لەوانە نەبوۋ لەو ھەلستى چ لەلايەن ناوەرۋكەوۋە بى چ لەلايەن شىۋەو، لە خۇۋە بى تىكەلبوۋنى من و تۆ لە دەفتەرى فۆلكلوردا رەش دەبىتەوۋە ياخود با بلىپىن ناچىتە دەفتەرى فۆلكلورەوۋە چونكە بەخۇيەوۋە ناگرى ۋەك كە مرىشك چوچكەى لەكلەك بەخۇۋە ناگرى.

خوالپىخۇشبوۋى مەلا عەبدورەھمانى راجى بە لاساىكردەنەوۋى عەلى بەردەشانى گەلىك بەيتى خۇشكۆلە و ئىسكى سوكى دانابون. ئەم بەيتانە لە لاين شىۋازەو كىتومت ۋەك ھى بەردەشانى بوون، بەلام ناتوانم بلىپىن ناوەرۋكەكەشى بە ھى ئەو دەگىران، ئىستا ھىندەم بە بىر نەماوۋە بزانىم تايا چ بابەت و ماددەى مەلايانە و خويئندەوارانەيان تى كەوتبوۋ كە بىيانكا بە مالى مەلا و خويئندەوار ياخود لەوېشدا سادەمالى مىللەت و عوامى لە كارھىتابوۋ، لە فەرزى ناوەرۋكى ئەو بەيتانە سەر بە بابەتى فۆلكلورى بىن چ دەمەتەقە ھەلئاستى لەوۋەدا كە بىيان بگوتىرى فۆلكلور ھەرچەند دەشانىن مەلايىكى شاعىر دايناون چونكە ئەوۋى فۆلكلور بە مەرجى بىنجى بگىرى تىيان دا پەيدا دەبى ھەر ھىندە دەمىنپتەوۋە كە بەيتەكانم بۇ خويئندىتەوۋە پىت نەلپىم ھى مەلا راجىن، كە حالپىش وابوۋ ديارە چ بابەتەك بەوۋە نادىر ئايا پىم گوتوۋى يا پىم نەگوتوۋى بەيتەكانم خاۋەنيان ھەيە يا نىيە! ئەوۋى بابەتدارە لىرەدا رادەى نىكبونەوۋى بەيتەكانە لەو شىۋە و ناوەرۋكەى كە ئەگەر مىللەت بەيتان دابنى، بەو شىۋەيە و لە ناوەرۋكەيان دادەنى ئەوپەرى داشكانى بەيتەكانىش لە لاين فۆلكلوربوۋنيانەوۋە ئەوۋەيە كە بگوتىرى ئەو بەيتانە بابەتى فۆلكلورىن فلانە كەس دايناون كە ئەمە چ فەرقىكى نىيە لەگەل ئەوۋەدا بلىپىن بەيتەكان فۆلكلورىن و خاۋەنيان نەناسراو.

ئەم دەمەتەقەيەى كەمبايەخى ۋەيا بىبايەخى ناسران و نەناسرانى خاۋەنى فۆلكلور سەرەتايىكە لەبارەى لاينىكى تا بلىنى بىنگانەى دوورەپارىز كە بگىرى بەو تايىبەت و سىروشت و خاسىيەتەى كە لە ناوەرۋك و شىۋازى فۆلكلوردا دەبن بە ماك و پىنكەپتەر.

رەنگە خويىتەر ھەبى بلى چۆن دەشى «ناوەرۆك» دابلەنگى و بخريته تاي تەرازووى شيوازهو ھەر ھەك لەم رستەيەى
 مندا كە تازە بە كارم ھينا ھەردوو كيانم لە يەك ريكار (مستوى) داناو! بىگومان ئەگەر ناوەرۆك مەبەس بوو لە
 بەرھەمدا، شيواز ئەو نرخەى نابى بىگەيەننە ريزى ئەو ھو، ھەك كە دەبىنين مەعادەلەيىكى حيساب ھەيا زانيارىكى
 جوغرافى ھەيا پرسيارىكى فەلەكى لەھەر قالىيىكدا بيت نرخى كەم و زياد ناكات، بەلام ھەموو ئەر بەرھەمانەى كە
 برىتئين لە «ناوەرۆك و شيواز» نرخى شيواز تىياندا شانەشانى نرخى ناوەرۆكەو دەيت، تەنانت لە زۆر بابەتى ھونەريدا
 نرخى شيواز پيش نرخى ناوەرۆك دەيت، چونكە مەبەستى يەكەم لەویدا «جوانى، ريكى، جۆرى تەعبير، ھارمۆنى و
 گونجان...» مەبەس دەبى نەك مادەى بابەتەكە ھەك كە يەك كەم بە دوا خەتى خۆشدا بگەرئ يەكەم شتى مەبەسى دەبى
 خەتەكە و شكەكەى دەبى نەك واتاكەى، تا ئەگەر دىندارىكىش بى رازى نابى پارە بە «بسم الله الرحمن الرحيم» ي
 ناخۆش نووسراو بدا بەلام رەنگە روبايعىكى پشت لە دىنى خەيام بە پارەيىكى زۆر بگرئ بە مەرجىك خەتەكەى خۆش
 بيت. خولاسە لە گەلىك حالدا لايەنى «چۆن» بەسەر لايەنى «چى» دا زال دەبى، واتە شيواز لە پيش ناوەرۆكەو دەيت.
 بەداخو ھە من لىرەدا دەرفەتى درىژەپىدان و شىكردنەو ھى ئەم گوتانەم نىيە كەوا بەراستى سەرلەبەرى بەرھەمى زانستى و
 ئەدەبى و ھونەرى دەگرنەو، بە ناچارى رووى خامەم ھەردەگىر مە سەر تاكە باسى فۆلكلور بۆ ئەو ھەزىرى چۆن شيواز لە
 فۆلكلوردا تاي ناوەرۆك دەكاتەو و لىي ناچرىتەو. مەوداى گوتار يەكجار بەرفرەوانە، من ھەول دەدەم بە چەند رستە و
 نمونە كورە تويزىنەو ھەيىكى تىدا بكەم و لىي بىمەو بەلكوو نووسىنەكەم بە بەر لايەنى تری فۆلكلور رابگات كە ئەگەر
 لىي نەدويم ھەك ئەو دەبم كە ھەر لە ھىچى نەدوایم.

لە بەرھەوداى بەشى دووھەمى كتيبى «حاجى قادرى كۆبى» چەند بەيتىكى عەلى بەردەشانىم لە كتيبى
 «ئۆسكارمان» ھەو راگۆستەو ھەوا لىرەدا بى دەسكارى دەياننووسمەو تاكوو بەراوردیان بكەين لەلایەن شيوازهو لەگەل
 ھەلبەستىكى نووى ھەماسى بۆ ديارخستنى دەورى شيواز لەم بەرھەمە فۆلكلورىيەدا. عەلى بەردەشانى لە سەرەتاكانى
 بەيتەكەى كە بۆ عەبدورەحمان پاشاى بابانى ھەلبەستو ھەمانە دەلى:

ناكەم خزمەتى ھەزىرى

نانى دەستىنم بە شىرى

بە شىرى نەبى قەت پىك نايە

دەولەت نايەتە رەدايە

ناچمە سەفەرى لە حسايە

ياغى دەبم لە بەغدايە

ياغى دەبم ئىنشائەلا

خزمەتى ناكەم ھەلا

ئافەرىن بارەكەلا

تەو ھەككول تەعالەلا

ھەى كورە بەبەينە ھەلا

سرنج لە دەمودووى پىتەكان بگرە و بەراوردى بكە لەگەل ئەم تاكە فەردەى سەرەتاي نەشىدىكى نویدا:

دەمى راپەرىنە دەمى راپەرىن

ھەتا كەى بە سستى و بە پەستى بژين

سەيرىكى وردى ھەردوو بابەت بىكە: بەردەشانی كە دەلى «ھەى كورە بەبەينە ھەلا» لە شىوازىكى مىللى يەكجار ئاشنا و پەرەسەندوودا ھانى نەوجەوانەكانى بابان دەدات بۇ ھەلمەتېردن ۋەك كە شاعىرى سەردەمى نويمان بە شىوازى ئەدەبى ھانى كورد دەدات و بە دارشتىكى خويىندەوارانە دەلى:

دەمى راپەرىنە دەمى راپەرىن

شىوازى بەردەشانی ھىندە مىللى و بەربىست و زارئاشنا و كوردانە يە لەبىرت دەباتە ۋە كەوا بەبەتە كان لە پىشە ۋەك مامۇستاي شارەزا مەشقى ئازايى بە گوڭر دەكەن و لەگەل مەشق پىكردندا رىگەى ئىقناعكردنشىيان بۇ ھەموار دەكات. لايەنى ئوستادى و پىسپورى و زىرەكى و «فەلسەفە» كە پراوپرى بەبەتە كانن بە تەواوى و بە جۆرىكى جادووگەرانە لە ناو تەلىسىمى شىوازدا سراونە ۋە. تۆ سەيرى چۆن لە ۋەزىرى پىشترى دەبىت و دەست بۇ شىر دەبات و دەيكاتە ھۆى ھىتانە رەدايەى دەولەت، ئەوجار ۋەك جەزبەى دەرويش و سۇفيايان دەكەويتە نيوان ئەو چەند مىسرەعە حالگرتوۋەى كۆتايى قسەكان: ياغى دەبىم ئىنشائەلا خزمەتى ناكەم ۋەلا... ئافەرىم بارەكەلا... تەۋەكول تەعالەلا - لىرەدا كەفوكولى مەنجەلى دلە جۆشخواردوۋەكەى سەر دەكا و دەنەرىتى: ھەى كورە بەبەينە ھەلا! لەم بەيتانەدا شىواز كۆلەگە و نىرگەى ناوەرۆكە كە ئەگەر ئەو نەبى ئەم ناپى، بەراستى بەسە بۇ شىواز كە ناوەرۆكت لە بىر بىاتە ۋە.

ئەم شىوازە مىللىيە رەوان و بى قۇرت و گىرقتەى بەيتى بەردەشانی كە لايەنى مامۇستايى و پىتۆلى و «فەلسەفە» ى ناوەرۆكى گوتەكانى لە ھەناوى خۆيدا شاردۆتە ۋە، لە حالىكدا دەزانىن گوتەكان و رچە بەستەكەيان پەرە لە زىرەكى و پىتۆلى و «فەلسەفە»، لە نەشىدەكەدا ج جىگىرى نىبە ھەرچەند ھەلپە و كپەى ھەردووكان لە يەك سەرچاۋەى سۆز و پەرۆشە ھەلداسىن.

نەشىدەكە لە رىيازىكى يەكسەرەۋە «مباشر» بەرەو ئامانجى ھەلبەست رۆبىۋە، ھاندەرىكى «عقلى تىكەل بە عاطفى» شى كە لە مىسرەعى دوۋەمدە بى پەردە و سەرىۋشى ئارايىش خستۆتە بەرچاۋ و دەستى خويىنەر و گوڭرەۋە معادەلەى «ۋوروزاندن و ئىقناعكردن» ى پى تەواۋ كىردوۋە كەوا زۆر بە ئاشكرايى «ھۆش» بەشدارە لە شىكردنەۋەيدا نەك تەنھا «سۆز و عاطفە»، ئەۋەى راستى بى سۆز و عاتىفە لە بنەرەتدا لەگەل «معادله» و پىنگرتن و بەراوردكردن و پى سەلماندن بىگانە و نەناسە، منىش كە لىرەدا بەبەكەۋەيان باس دەكەم لەبەر تىشكى بەبەتەكانى بەردەشانىدا پىۋىستى «مقارنە» تىكىان دەبەستى نەك خزمایەتى و بەبەكەۋە گونجان. لەم مقارنەيەشدا چ مەبەستم نىبە عەيب لە نەشىدەكە بگرم كە ديارە نەشىدىكى رىكوپىك و خاۋەن زىرىنگە و زىلىكى دەۋلەمەندە، گەلىك ھەلبەستى تىر زۆر ناودارىش ۋەك ئەم، بگرە لەۋىش زياتر، تاۋ و تەئسىرى خۆى لە لىكدانەۋە و ئىقناعكردن ھەلىنجاۋە ۋەك لەو دوۋ مىسرەعەدا دەردەكەۋىت:

مەزى بۇ مردن بمرە بۇ زيان
چۆن قازانجى دەكەى تا نەكەى زيان

ۋەيا لەم چەند بەبەتە عەرەبىيەدا بەدى دەكرىت كە زووتر خاۋەنەكەى ھانى خەلق دەدات بۇ شۆرش، لىرەشدا «منطق» بەكار دىتت بۇ ئىقناعكردن:

فَأَمَّا إِلَىٰ حَيْثُ تُبَدُّ الْحَيَاةَ
لِعَيْنِكَ مَكْرَمَةٌ تُغْنِمُ
وَأَمَّا إِلَىٰ جَدِّهِ لَمْ يَكُنْ
لِيَفْضَلْهُ بَيْنَكَ الْمَظْلَمُ

ئەم ھەلبەستە پېشكەوتووانە چىيان لىن كەم نايىتەوۈ بەوۋەدا كە بىكرېن بە بەلگە بۇ زىدە بلىمەتى و ھونەركارىي بەردەشانى ھەروەك بەيتەكانى بەردەشانىش چ دانالەنگىن بەوۋەدا كە بزىنن شىوازىيان لە تەرازوۋى نرخی ھونەرىدا بەسەنگىترە لە ھەموو لايەنكى ترىان، من و تۆ و تىكرای مىللەتىش چ زەرەر ناكەين لەوۋەدا بۆمان روون بېتەوۈ شىواز لە كارى ئەدەبىي و ھونەرىدا بەشىكى ھىندە بنجىيە كە ئەگەر كەمبايەخ بوو سەرلەبەرى كارە كە كەمبايەخ دەبىي وەيا ھەر بەجارى كەلكى يېۋە نامىنى، تەننەت وا دەبىي دەگاتە پلەيىك لە ھونەر و جوانكارىدا كە، وەك جادوو، جوانىي ناوەرۋكىش بۇ خۆى دەدزىتەوۈ ھەر دەلىي شووشەي بەلوورە شەراب و رەنگە ئال و بلەخشىيەكەي دەكا بە خەرمانەي ئاورىنگ و برىقوباق بە دەورى خۆيەوۈ.

روونكردەوۈ

ئەم بەيتانە لە كىتەبەكەي «ئۆسكارمان» دا بەم جۆرە نووسراوۈ كە من لىرەدا خىستمنە بەرچاۋ. بىنگومان «ئۆسكارمان» چى بىستوۋە ئەوۋەي نووسىوۈ بەلام دىسانەوۈ بىنگومان، لە چەند جىگەيە كدا لەنگىي بەيتەكان خەتاي ئەو كەسانەيە كە دەماودەم بە يەكترى رادەگەيەنن و لىي زياد و كەم دەكەن دەنا وا دەزانم سەلىقەي بەردەشانى توانىويەتى لەنگ نەبى.

«...»

لە سروشتى فۇلكلۇردا چەند تايىپەتتىك و يىنكەپنەرىكىى بىنجى ھەيە كە لە (ئەدەب و ھونەرە جوانەكان) ى ھەلداوېرىت. ھەمووشى لەو راستىيە سەر ھەلدەدات كە فۇلكلۇر بەرھەمىكى كۆمەلايەتتى زادەى بىر و چەژ و قەناعەتى تىكرى مىللەتە نەك ھى بەرھەمىكى بەرتەسكى مىللەت، كە ئەدىب و ھونەركار و زاناىە.

ئەم راستىيە كە لە رادەى بەدەيھەدايە راستەوخۇ و پاتەوپات پىمان دەلى فۇلكلۇر خەرىكى رۇوداو دەبى نەك (تجرىد). بەولاي ئەم راستىيەو، وەك لە پىشەو گوتەم، گەلىك تايىپەتى تىرى فۇلكلۇر ھەيە لىنى دەبن بە شەقلى پىناسىنەو كە ئەوانىش پىويستە نىرخى خۇيان پى بدرىت و پى بە پى و جى بە جى لىيان بىكولرىتتەو، بەلام جارى لايەنى (رۇودان و تجرىد - مادە و واتا) باس دەكەين بە دوا ئەودا، كە دەرفەت ھەبى، جەلەوى خامە با دەدەينەو بۇ سەر چەند و چۆنى تايىپەتەكانى تر.

سەرھەلدانى فۇلكلۇر لە «رۇوداو» كە برىتپىيە لە شتى بەرھەست و بەرچا و مادى، كارى ناچارىيە بە دەست من و تۇ و بە دەست دانەرى فۇلكلۇرىش نى، مىللەت كە زوربەى زۇرىنەى تاكەكانى نەخوئىدەوار بوو و لە ئاست فەلسەفە و فەكر و وئەى خەيالى و تىكەستنى واتا بە واتاۋە داماو و بىدەسەلات بوو، ھەر رۇوداو و شتى بەرھەست و زەق دەمىننەتەو زىھنكارى و ھونەر ئارايى تىدا بىكات و برى خۇى پى بشكىننەت. لىرەدا زنجىرەى قسەكانم دەبىرەو بۇ ئەو نمونەيىكى و ھەا بىنمەو كە ئەم لايەنەى (بەستراۋە بە وئەى مادى و وئەى خەيالى) لە فۇلكلۇر و ئەدەبدا خىرا بە خىرا رۇون كاتەو بەر لەو لىنى دوور بىكەومەو:

گويم لى بوو كچە بلباس لە شەرە دندووكنى «بالۇرە» دا ئەمەى بە كچەكەى تر گوتە:

ماينى سەر بى رىشم

لە براى خۇمت كىشم

لەمەدا كچە بلباس وئەيىكى بەرھەست و بەرچاۋى رۇزانەى ناو رەو و لاغى ھۇز و ھۆبەكەى خۇى كىردە بە نمونە و مەشقى لەبەردا كىردو، وئەيىكى خۇشكەلانەى خەيالى تىدا ھەبى، كە رەنگە نەختىكى لە رىكەوتەو ھاتى، ئەو واتا و وئەيەى كە لە ھەسفى «سەر بى رىشم» دا بەدى دەكرىت چۈنكە ماينى بەحورمەت ھەمىشە رىشمەى بەسەرەوئەى و لەسەر سىنگى پال ئاخوردى بەستراۋەتەو، كاتىك كە لەگەل ئەسپىش جووت دەبى، نەك وەك ماينى ناو رەو، بى رىشم و بى جەلوگرتن و بى حورمەت لەگەل ئەسپ جووت دىت...

كە بىن ئەم وئە فۇلكلۇرىيە بگرىن بە وئەيىكى ئەدەبى وەكو خۇى دەزانىن خەيالى شاعىر چەند خەرىك دەبى وئەى ناو ھەلبەست لە سادە وئەى واقىعى رۇوت دوور بىخاتەو و بەرگى تەجرىدى تى بئالنى. لىرە بۇ مەبەستى بەراورد كىردن نمونەيىكى يەكجار عادەتى دىنمەو كەوا رەنگە نىزىكترىن نمونەى ئەدەبى بىت لە شىۋاز و وئەى ناو بالۇرەكە. سالم لە نىوە دىرى يەكەمى بەيىكىدا ئەمەى گوتە:

رەشە تىغى شىكەمى كەر بە رەشت

دەبىنىت چۇن خۇى ماندوو كىردە بە ھۇندەنەو وئەيىكى ھونەرۋى تىك ھەلكىش و سەرپۇش كراو لەجىاتى ناوبردى شتى پاتەوپاتى مادى بەرھەست، بە تايىپەتى كە ھاتوۋە وشەى «شكىم - شىكەم» ى فارسىشى ھىناۋە لە جى «سك، زگ» ى كوردى داناۋە بۇ پتر بەرەو «تەماۋىيەتى» بردنەو تاكو تىكرى واتاى مصرەكە بەر ئەو دەستورە گىتىيەى عەوامى كوردەۋارى بىخا كە زمان دەگرى لە گوتەنەو و وشەى ئەوتۇ كە بەلاى خۇيەو دەبى پەردەى بۇ بىگرىتەو وەك كە بە ژن دەلن «خىزان، مندالەكان» وەيا خوشك دەكەن بە «ھەمشىرە». سالم لەو ھەش پتر ھونەرى وشەكارى

بەکارهیناوه که له دوو سەری مەصرەعە کەووە وشە «رەش» ی داناوە بۆ پارسەنگکردنی مۆسیقای شاعر سەررەپای خۆلادان لە گفتوگۆی عادی بە نەیسەت وشە «رەش» ی کوتایی مەصرەعە کەووە. ئەم وێتە کیشانە ی پر تەشبیە و تیکهەلکیشان و سەرپۆشکردنە، بە عادی، لە جەزێ دەسلاتی فۆکلۆر بەدەرە و دەشی بەدەربێ چونکە خواوەنی فۆکلۆرە که تەئەبەتە نەخشی و نازانی نەخشی وشە و واتا بەهۆنیتەوه، گریمان توانیشی ئەم هۆنەوهیە بە کار بێنیت هەر بە کاری نایەنیت چونکە دەزانی زۆرەبی میللت تێی ناگا لە حالیکدا ئەو ماملەتی هونەرە کە لە گەل زۆرەبی میللتە نەک لە گەل تاکە بەرەبی خۆیندەوارەکانی میللت، جگە لەووە که ئەو بە بابەتیکەوه خەریکە سادە و نزیکە دەست و لە رینگەییکیشەوه بۆی دەروات که ئەویش سادە و هەموارە و چ رینگەییکی تریش شک نابات بۆ تیندا رۆیشتن.

لەم دوو میسالەدا بە ئانقەست نمونەییکی فۆکلۆری بەرز و یەکیکی ئەدەبی عادیەتیم هەلبژارد بۆ ئەووە لە حالی پینوستدا بتوانی نمونەیی ئەوتۆ بخەیت بەر چاوە که هەموو نەسەلماندن و بەرھەلستییکی پێ شیل بکات و نوختە ی مەبەست باوێتتە بەر قەناعەتی سەلیقە و چەزێ مروفتی نیووە خۆیندوووشەوه: نمونەیی فۆکلۆری بەرەزتر و هی ئەدەبی بەرەزورتر بەسەر زاری هەموو خۆیندەوارانەوه، چ پێی ناوی من لێردا جینگایان پێ پر بکەمەوه هەر هیندە دەلیم لە بابەتی «ئەدەبی بێنەردە» ی وەک ئەم بالۆریە و کەرته بەیتە کە ی سالم سەیریکی «مەستورە» ی نالی و شەوه مەشورە کە «مصباح الدیوان» بکە و سەرنجیان لێ بگرە چۆن واقعی بەرھەست و وینەیی خۆین و گوشت لە ئەدەبدا بەرە «تجرید» دەچی و لەناو تەمومزی فەندە بەرداوبەکانی مەجاز و کینایە و تەوریە تەشبیەدا دەبنە تارمایی، که ئەمانە تیکرایان بینگانە و نا ئاشنان لە جیھانە سادە و سافلیکە و بی گەوه و بێچۆیە ناکە ی فۆکلۆردا.

لەم زەمینەیی «سادەیی و بێچۆیە نایی» فۆکلۆر دوو تیبینی گرنگ هەن یەکیکیان سەر دەکیشیتەوه بۆ سەر زاتی هونەرە مەندە کە، ئەوی تریان دەگەریتەوه بۆ بابەتە کە، دوو تیبینی کەش لەوانەن که وردە ئیعترازیکی دینتە بەر ئەو رایە ی سادە و بی بێچۆیە نابووینی فۆکلۆرەوه. تیبینی لەبارە ی زاتی بەرھەمەتی فۆکلۆر ئەووەیە کەوا هەر وەک لە نیوان ئەدی و هونەرکاردا خوار و ژور و بەهێز و بێهێز هەیه، ئەوانە ی بە فۆکلۆریشەوه خەریکن یەک چوون و هاوئا نین دیارە بەرھەمەکانیشیان هاوئا نابن، تەنانەت ئەگەر بابەتە کە لە سادەیی و سەرەتاییدا گەیشتیبیتە ئەوپەریش شوین پەنجە ی داھینەرە کە ی تایبەتییکی وای پێ دەدا که لە هی یەکیکی تری لە خۆی بەرەزورتر وەیا بەرەزتر ی هەلاویرت و جودای کاتەوه. ئەمەش ئەنجامییکی چاوەروان کراوه لە هەموو مەیدانیکی بەرھەمی مروفتا بگرە لە دروستکردنی کۆلیتی مریشک و پینە لیدانی قۆندەرەش.

تیبینی کە ی تر کە دەربارە ی بابەتی فۆکلۆرە ئەووەیە بابەتی وا هەیه خۆی لە خۆیدا زەحمەتە بی ئەووەی بەرھەمەتی کە ی لە رێی ئارایش دان وەیا سەرپۆشکردنەوه زەحمەتی کردی وەک ئەووەی کە لە «مەتەل» دیتە بەرچاوەوه. مەتەل لە مەیدانی ئەدەبدا دەووستیتەوه بەرانبەر «لغز و معمی» کە ئەوانیش لە بابەتەکانی تری ئەدەب زەحمەتتر و سەختترن. ئەووە ی راستی بی «مەتەل» ی کوردی گەلیکی وەهای تیدا یە زۆر تێهەلکشیووە بەرەو فەندی واتایی و وشەییەوه، هەر دەلیی و یستووویەتی خۆی لە گەل فەندەکانی ئەدەبدا تاقی بکاتەوه، یەکیکیان ئەمەیه، داری شەکرایی، چوارلکان رادایی، سێی لەبەر سێهەری، دووی لەبەر هەتاوی (نوێژ مەبەستە) کەوا گوتەییکی زۆر ورد و مەشوری «تصوف» ت بەبیردا دینیتەوه.

چوومە سەر کانی ئاوا نا
 رۆژ هەلات هەتاوا نا
 دەستم شوست و چاوا نا

واتاکەشی ئەمەیه «چوومە سەر کانی حەقیقەت واتە ئەو کانی نا کە ئاوی تیدا یە. دەستم لە دنیا شوست نەک دەست و چاوا شوستنی عادی، رۆژی یەقین هەلات، کە ئەویش رۆژی هەتاوا نیە».

من لیتردا که را دنویتم بابه ته فۆلکلۆریه که لاسایی ئەدهیی کردیتهوه مه بهستم ئەوه نیه بلیم سەرله بهری مه ته ل پیرهوی لوغز و موعه مامای کردوه چونکه پتر به دلّهوه دنووسی، به پیچه وانه، ئەدهب به هه موو که رته کانیه وه به ره ژوور چون و پيشکه وتنی فۆلکلۆر بیت ههروه ک گۆرانی ئۆپه را وهیا سه مای بالی زادهی گۆرانی سه رته تایی و هه لپه رکیی کالو کرچن، کاخی ئاویته به ندیش نه وهی شره زنجی بابه لیا پیری مرۆقه... به لام پاش ئەهی به ره می ئەدهب وهیا هونه ری پيشکه وتوو پهیدا ده بیت و جیی باوه رکردنه فۆلکلۆریش په ندی لی وه رگری و لاسایی بکاته وه له په راویزی ئەو ده سه لاته که مه ی که به ره مه پیتی فۆلکلۆر تیدا ده جمی. که واته ده بی له بنه رته دا لوغز و موعه ماماش زادهی مه ته ل بن. به هه مه حال ئیره جیگه ی ده ره پینانی «قسام شرعی وهیا نظامی» ی فۆلکلۆر و ئەدهب و هونه ره جوانه کان نیه تا بزاین کامیان وه چه ی کامیان هه رچه ند به شیوه ییکی رووکه شیش زره ناویکی باوک و ئەولاده تیمان لی نان.

بگه رینه وه سه ر فۆلکلۆر و رووداو. ئەم دیاردهیه ی په یوه ستیوونی بابه تی فۆلکلۆری به رووداو و شتی مادییه وه که راسته وخۆ له پین نه ویرانی میلله ت به (تجرید و واتا و ئارایش) وه سه ر هه لده دات له گوته ی پیاوانی فکر و فه لسه فه ی لیره به پيشه وه شدا تیخویندراوه ته وه. په کیکی هه ره ده ست رۆیشتوو له مهیدانی بیرى کۆمه لایه تیدا که له ریبازی ته حلیلی مادییه وه بۆ شیکردنه وه ی دیارده کانی کۆمه لایه تی و میژووی رۆیشتوو، مارکسیسته گه وه مه شووره که ی رووس «پلیخانوف» ه. نووسینیکیم دیتوو ده لی سه رچاوه ی ئیلهامی میلله ته سه رته تایی و دواکه وتوو کان بۆ بابه تی هونه ری، هۆی ژیان و به ره مه پینانیان وهاته ئەو کاره ی پیتی ده ژین وهیا ئەو هۆیه ی شتی پین به ره م دیتن ده بیته وه بنگه ی هونه ریان، لیره شدا چه ند میسالان دینتیه وه په کیکیان ئەوه یه که ده لی ئافره تی هۆزه دواکه وتوه کانی کۆنه دانیشته کانی ئوسترالیا Aboridyons له شایی و هه لپه رکیدا ئەو جوولانه وه و هه لسوور و داسووران ده که ن که راسته وخۆ له که سابه تی رۆژانه یانه وه وه رگیراوه که ئەویش هه لکه ندنی ره گی گیاه، واته ئافره ته کان له شاییدا وه ها ده بزوو هه ر ده لی ره گی گیاه لده که ن... من که ئەمه م خوینده وه (به ر له سی سال) فه سیکی باوکم بیر که وته وه که ده یگوت شایی (سی پیتی) کوردی له پیمه ره کارییه وه وه رگیراوه چونکه هه مان جووله و قاچ پیش و پاشخستن و هه نگاو به ره وپیش و به ره ودوا بردنی پیمه ره کردن بۆته وه به هه نگاوه ریکخراوه کانی شایی سی پیتی. هه ر که ئەمه شم بیر هاته وه، دواي چه ندین سال، له لای خۆمه وه زه نیم بۆ ئەوه رۆیشت که شایی «سی پیتی» نه ک ته نها خۆی به لکو ناوه که شی له پیمه ره کارییه وه وه رگیراوه چونکه له کاتی پیمه ره کردندا سی پین به یه که وه کۆده بنه وه دوویان هی کابرای پیمه ره دار په کیکیشیان پیمه ره که خۆی. دیاره میلله ت که هاتوو جمو جولی پیمه ره کاریه که ی خستۆته قالیکی ریکوپینکی هونه ره وه ناوه که یشی ئارایشت داوه به وه دا که له «پیمه ره یی» په وه گۆریویه تی به «سی پیتی» که ئەمیشیان گۆریپینکی ئیسک سووکه.

پلیخانوف لیره دا، پتر له وه ی من بۆی ده جم، به شیکی زوری فۆلکلۆر ده کاته وه به وه رگیرانیکي ئالی «هۆی ژیان» بۆ هونه ر. من وا ده زانم هه موو واقع و رووداو و شتی به ره هست و به رچاو، نه ک ته نها لایه نی ئابووری، ده بن به سه رچاوه ی فۆلکلۆر به تابه تی ئەو بابه ته فۆلکلۆره ی که له ده مه وه ده ردیت وه ک په ند و گۆرانی و سه رگوزه شت و به ند و بالوره و هه لبه ست و به سته و لاوک و ... هتاد، که ئەمه راستییکه بۆ په که م سرنجی له سه ره خۆ ده رده که ویت. به نمونه له شایی سی پیتی که خۆی له هۆییکي گوزه رانه وه وه رگه راوه ته سه ر هونه ر، هه رچی به سته و گۆرانی و ده هۆل و زورنا و هه موو سه روبه ریکي شاییه که هه یه له سه رچاوه ی ئابوورییه وه هه لده دن که «دلداری» له پیش هه موویانه وه دیت... ته نانه ت چاوه شی زورنا ئەنگیو وهیا ده هۆل لیدر وهیا شاباشکه ر که له نووقته ی ئابوورییه وه ده جمین و ده جوولین، ده وه دروان به ئالقه ییکی فره وانی سه دان که س که هه موویان له شاباشکردندا دژی به رژه وه ندی ئابووری خۆیانه وه ره فتار ده که ن بۆ مه به سته ی خۆ هه لده انه وه وهیا راکیشانی نیگای کچیکي جوان وهیا موجه له ی خاوه ن شایی وهیا شکانده وه ی ناحه زیک که نه توانی به ره ره کانی پاره به خشین بکات به پاره. له نیوان هه موو ئەو که سانه ی که به شایشه وه خه ریکن ئەو سی که سه ی که پاره ی شاباش وه رده گرن (زورنائه نگیو، ده هۆل لیدر، شاباشه رگر) ته نها سی که س ریز لینه گیراون، واته لایه نی ره چا کردنی ئابووری له که سه که یان نه بۆته هۆی به ره وپیش چون و حورمه ت، به پیچه وان هه رچی پایه یه نه یه شتوو. وه ک شایی و هه لپه رکی که دیمان بنیچه ییکی مادی هه بوو هه رچی فه ندی سوارچاکیش هه یه له بنه رته دا هه مووی فه ندی جه نگ و موباره زه یه که لینی سواوه و مشتومال دراوه بۆ ئەوه بشی بیته هۆی خۆش گوزه ری و که یف و گه پ، دیاره جه نگیش رووداویکی مادی به ره هسته، چ خه یالبازی و وشه سازیی تیدا نیه. به شیکی زور له سه مای په رسته گه کان

ئەوئىش لە فەكرەى پەرسىنى غەيبەو ھاتوو، ئەو غەيبەى كە شىرازە ھۇنى رشتە و رايەلى كۆمەلايەتى و دەستوورات و نەرىتى مەرفۇھ، بە تايەتى مەرفۇھى كۆمەلگەى سەرھەتايى و نەخوتىدەوار كە بەجۆرىكى عەفوى ھەموو ئەو شتانەى تىيان ناگات (بە راستى لە ھەزارى دەى شتائىش ناگات) دەيانگىرپتەو ھەى غەيب، ھەر بۆيەيشە دەيبىن ئەم تەرزە مەرفۇھ ئەوئەندەى ئامادەى خۆى بە قوربانى دار و بەردى مەرقەدى چاك و پىران وەيا كۆلەگەى مالى شىخ وەيا خانەى پەرسىن وەيا يەككىك لە باوەرەكانى ئايىن بكات ئامادە نىە بۆ بەرژەوئەندى مادى ئەم فېداكارىيە بكات، ھەر وەك گوئىشى دەكاتەو ھەى ئەفسانە و ورتەكانى دىو و پەرى و جندۆكە وەيا پىرەوى فېلبازىك دەكات و زەرگ لە سىنگ و لاگوئى خۆى دەدات، بە دەيان فەيلەسووف و پىاوى ژىر و رابەرى شۆرش ناتوان دوو بىرى مەفقول بەخەنە مېشكىەو ھەى دوو درۆى ئەفسانە لە دلى بسرنەو ھەى ئىقناعى كەن بە راستى و پىرۆزى رېى خەبات. تا ئەم گوئە راست و دروستانە دەچنە مېشكىەو ھەى دەيان سال تىدەپەرىت و ھەزاران دىو و درنج لە نەفسىدا زاووزى دەكەن.

پلىخانوف بۆ پتەو كەردى باوەرەكەى خۆى كە ھونەرى مىللەتى سەرھەتايى بۆ بىچەيىكى ئابوورى دەباتەو، دىت و دەلىت چونكى بۆرجوزىە كان چىنى بەرھەمەين و پەيداكەر نىن سەماكانيان لايەنى «دەلدارى» تىدا رەچاو دەكرىت. ئەم رايەى كە پەروئىشىكى خۇبەخت كەردوانە بۆ لايەنگىرى چىنى ھەزار يىكى دىتتە پتر لە رايەكانى پىشووئى كەردەوئى ھونەرى دەكاتەو بە وەرگىرئىكى ئالى واقع بۆ ھونەر. من لەم چەند گوئەيەى بە پەلەدا ناچمە ھەلسەنگاندى ئەو بىروباوەرەى كە ھەز دەكات ھەموو دەورىكى پىشخستىن و فراژىكرىن و بەرھەمەينان و سازدان و رېكخستىن لە بەرھەيىكى زۆر فرەوان و زۆر پىشكەوتوو و زۆر چالاكى مىللەت بسىتتەو ھەى ھەموو داھىنەر و دۆزەرەو و جىھانگەر و شاعىر و فەيلەسووف و ھونەرمەندى لىرە بە پىشەو ھەى پەيدا بوون چونكە ئىرە جىى ئەم ھەلسەنگاندى نىە و پىوستىكىشمان پىى نىە، بەلام رېى ئەوئەندە ھەى بلىم بە پىى بۆچوونى خۆم وادەزانم ئەگەر پلىخانوف تا ئەم رۆژگارە مايا بە لەم رايەى دەكشايەو چونكە دەولتە سۆشپالىستەكانىش، دواى چەسپانىان، بەردەوامبوون لەسەر داھىنانى سەما و مۇسىقا و بابەتەكانى ترى ھونەر بەو جۆرەى كە كۆمەلگەيىكى ناسۆشپالىست دايان دىتتە. بنگەى يەكجار رازايەو دەروست دەكەن بۆ بالى و ئۆبەرا كە چ پىئەندى نەى بە ھۆى ژيان و بەرھەمەينان و چىنايەتى و چەوساندىو ھەى تەرزە سەرچاوانەى كە بە پىى رايەكەى پلىخانوف دەبووايە ئەوان سەرچاوەى ھونەر بن لە دەولتەيىكى سۆشپالىستدا.

بە چاوى خۆمان ھەموو رۆژىك لە تەلەفىزىوندا دەيبىن فىلمى كارتونى رووسى پتر لە ھى دەولتەيىكى سەرمايەدار خەرىكى ئەفسانە و جنۆكە و دىو و ئەمىر و پىاوى ئايىن و ئەو شتانەى كە لەبەر تىشىكى رايەكەى پلىخانوفدا دژى ھەموو بىروباوەرەيىكى سەر بە چىنايەتتىن. بىگومان ھونەركارەكانى سۆفىت ھەنگاوى فرەوانيان بەرھەمەينەو ھەى پىشەو ناو بەم خۆرەھاكرىنە لە قەپىلكى تەسكى تاكە سەرچاوەى «بەرژەوئەند و بەرھەمەينان»، ھەرچەند وا دەزانم پتر لە پىوست دەورى جنۆكە و دىو و سىحر و تەلەسم ھەلدىن وەك بلىى بە جۆرىكى لاشعوورى دەيانەوئى بە جىھان رايگەيەنن كە ئەوان پابەندى ھىچ نىگائىكى تەسك نىن وەياخود بىروبايە فەلسەفىيەكەيان چ رىنگايان لى نابەستت.

راستى لەم مەسەلەيەدا ئەمەيە. ئەو چىنە كۆمەلايەتتىيەى كە دەگاتە دارايى و دەسەلات ھەر ئەوئەندەى لى رەچاو ناكرى كە لە تاكە سەرچاوەى «دارايى و دەسەلات» چاوەروان دەكرى چونكە دارايى و دەسەلات ھەرچى ھۆى زانىن و دۆزىنەو ھەى داھىتان و سازدان ھەى بە دەورى خۆيەو كۆدەكاتەو ھەى ھەموويان ئىلھام وەرەگرى نەك ھەر لە (بى ئىشى و خەرىك نەبوئەو)، بۆيەى رېى ئەوئەمان نىە بلىين مەرفۇھى پارەدار چ كاروكاسى نىە جگە لە (دەلدارى) كە رۆژگارى پىئە رابوئىرئى وەيا ئىلھامى دانس و گۆرانى و پەيكەرتراشى و نەخش و نىگار و سەرجمەلى ھونەرى لى وەرگرى، ھەرۋەھا رېى ئەوئەشمان نابى بلىين ھونەركارى كۆمەلگەيىكى سۆشپالىستىش چارى ناچارە دەبى بە ھەموو عومرى خەرىكى فەكرەى چاندىن و دروستكرىن و قوركارى و دروئە و خەباتى چىنايەتى بىت. مەرفۇھ كە خوتىدەوارى و تىگەيىشتىن و بىر كەردنەو ھەى فەلسەفەى بوو لە نۆكەرايەتى تاكە عامىلى «ئابوورى» وەيا تىكرائى عامىلى «دەرووبەرى مادى» رەھا دەبىت و دەچىتە پلەى ئەو ژوورخانەى كە برىتتە لە فەكر و وئەنى خەياللى و دەستوور دانان و تىك ھەلكتىشانى واتا و شىئە خستىنە سەر شىئە و «تجرىد» و ھەزاران فەند و فىلى تىر كە لە تەك ئەواندا عامىلى سادە و

سافيلكەي «بەرھەمھېتان و بەرھەمنەھېتان» لە مەيدانى ھونەردا لەوھەندەي پتر بۇ نامىنئەتھەو كە بېتتە پاشخانىكى (خلفىە) بېرەنگ و كەمسەنگ ھەندى جارائىش ھەر بەجارى دەسرىتھەو لە نيوان پەردە ئاورىنگىيەكانى تەجرىدا.

لەم رۆژگارەدا تىكرائى مرؤف توانىويەتى بىرى خۆي لە كۆت و بەندى دەوروبەرى تەسك رزگار كات و جوانى و ناسكى و ھونەر لە پەروازى خەيالھەو كۆ بكاتھەو، لەمەشدا چەپ و راست و ناوھند لەيەك ئاسۆدا دەخولئەنھەو چونكە خەيال ھەر خەيالھە و ئەفسانەش ھەر ئەفسانەيە، لئەھەلئىنجانئىشى بۇ ھەموان، وەك ئاوى بىر، بە دۆلكەي مېشك دەكرى. لەو بەولاهە رېي تى دەچى ھەر يەكە لەم سى بەرھەيە ھەلئىنجانەكە و تەجرىدەكە و سەرلەبەرى كارەكە بكات بە خزمەتكارى ئەو ئامانجەي حەزى لى دەكات.

بوختەي قسە ئەمەيە، لە نيوان گەلانى پېشكەوتوودا فېرگە و دەزگا و ساختمانى تايبەتى ھەيە بۇ دانانى ھونەرى تازە وەيا وەرگىراني دياردەكانى جىھان، بە مرؤف و سروسىيەو، بۇ سەر زمانى ھونەر، بە خەيال كەسئىشدا نايەت بلى دەبى دەزگانى سۆشئىاليست لە ھۆي بەرھەمھېتان و گوزەرانكردنەو ئىلھام وەرگرن لە حالئىكدا ھونەركارئىكى ولاتى سەرمايەدار ھەر خەرىكى بەرھەمى دلدارانە بىت تاكو خاوەن فابرىقە و ئاو و بەراو و پارە و پوول تەردەماغى خۇيانى پئوہ بكن.

تئەھەلكشىنى مرؤف بەرەو پۆبى فېر و ھونەر و ئارائىشت و نازگى ھەر لەوھەندە نەوہستاو بەرھەمى تازە داھاتوو بگەيەنەتە رېكارى ژيانى تازە. ھەرچى بابەتى فۆلكلورى كۆن و نوئىش ھەيە ناخريتە بەرچاوى تەماشاكەرانەو ئەگەر بەرگىكى شۆخ و شەنگى ئارائىشت و رېكخستن و مشتومال دان و بەرزكردنەوہى لەبەر نەكرى. لە سەرانسەرى جىھان يەك شانۆي رېز لەخۆ گرتوو نىە ديمەنىكى سادە و ھەزار و سەرەتايى فۆلكلور بكات بە بەرنامەي شەوانەي و ھونەركارەكانى پئوہ خەرىك كات و خۆي پئوہ ھەلداتەوہ لە نەزەر تەماشاكەراندا. ئەوہى راستى بى فۆلكلورى سادە لە شانۆي پشكۆي ئەم رۆژگارەدا نە جىي بەر دەكەوئىت و نە تەماشاكەرىشى دەبى لەمەشدا كەس ستەمى لە فۆلكلور نەكردەو چونكە ديارە ھەر وەك فۆلكلور خۆي كرددە بە «ژوورخان» ي رووداو و بەرگى ئارائىشى پۆشيو، دەزگاي ھونەرى نوئىش مافى ھەيە فۆلكلور بەرز كاتەوہ بۇ رېكارى خۆي و ئەو بەرگانەي لەبەر كات كە لە كاخي پشكۆ دەوہشئەوہ.

«...»

له لاپه ره 175 ی کتیبه پرسوده تازه بابه ته که ی دکتور که مال مه زهر که توژینه وه و پشکنینه وه ی تیدا کردوه له باره ی رۆژنامه ی «تیگه یشتنی راستی» یه وه، دوو به یته مسته فا به گی کوردی نه ختیک به ئالۆزی له لایهن نووسه ری کونه رۆژنامه که وه، کاتی خۆی، واتایان لی دراوه ته وه. دواتریش که به یته کان له «دیوانی کوردی» دا چاپ کراون به هۆی گۆرینی یه ک وشه یان هه ر به جارئ چ پتوه ندییه کیان به و واتا و مه به سته وه نه ماوه که دل و دهروونی مسته فا به گیان جو شاندوو.

به پنی کتیبه که ی دکتور که مال ئه و دوو به یته له رۆژنامه ی «تیگه یشتنی راستی» دا به م شیوه یه نووسراون:

خه به ریکم بده نی ئه هلی خه به ر حه شره مه گه ر
رۆژی ئه مرۆ که له مه غریب سه ری هیناوه ته ده ر
نووری مه هدی له ته ره ف مه ککه وه زا هیر بووه یا
غه له به ی رۆمه له بو کوشتنی «من کان کفر»

نووسه ری «تیگه یشتنی راستی» بو ئه وه چوو ه که ئه م دوو به یته به نجه راده کیشن بو ئه و رۆژه ی که تور که کان سلیمانیا ن داگیر کردوه و سه ره به خۆی حا کما به تیی بابانیا ن له بن هیناوه.
بو ئه وه ی واتای به یته کان له تاریکیدا نه هیلینه وه پتویسته سه ره له به ری قه سیده که به خه یته به ر چا و تا ببینن تیکرپان به ره و چ وینه یه کمانه وه ده که نه وه.

له به یازیکی شکل که شکۆلی که وه ختی خۆی له لایهن خوالیخۆشبووی «نیهانی – شیخ مو حیدینی شیخ که ریمی به رزنجی کوی» نووسراوه ته وه، ده قی بره شیعه ره که ئه مه یه:

خه به ریکم بده نی ئه هلی خه به ر حه شره مه گه ر
رۆژ که وا ئه مرۆ له مه غریب سه ری هیناوه ته ده ر
نووری مه هدی له ته ره ف مه ککه وه زا هیر بووه یا
غه له به ی رۆمه له بو کوشتنی من کان کفر
ئه شکی خوینینه به چاوما به گری وه ستاوه
یا غوباری ئه له مه باعسی عومیانی به سه ر
خه وه یا وه سو سه یه یانه به ره ئیوه له عینه
ئه م عه لاماته که وا دپته ئه به ر مه دی نه زه ر
رۆحی شیرینه که ده ردئ له ته نی مه هجوورم
یا مه هی من نییه تی ریحله ته بو عه زمی سه فه ر

بۆ سەفەر کردەیی من لایقە گەر بەردی فەلەک
 بیته سەردەستی و⁸ بۆ رەدی عەدوو بی بە سوپەر
 باوجود تاکە رەقیب یاوەری ئەم دلەره بی
 هیچ تەفاوت نییه بۆ من لە سەفەر یا لە حەزەر
 دائیما دەست بە دوعا بەندم و شاھەد زوو زوو
 شای سەفەر کردەیی من بیتهو بی عەجز و زەرەر
 سۆزشی کوردییە یا جۆششی ئەییامی فیراق
 ئاتەشی عیشقە مەگەر یا شەرەری ناری سەقەر

وا بزانی بەیتەکان دەمەتەقە ھەلناگرن لەویدا کە لە موانسەبەیی سەفەرکردن و دوورکەوتنەوێ خۆشەویستیکی «کوردی» بەوپەڕی کزە و سۆز و پەرۆشەو لە ناخی دل و دەروونیکی ھەلقراوەوە سەریان کردوو تا دەبینن لە کوتایی شیعەرەکاندا کزە و سۆز سەر بە «ناری سەقەر» دەگەینن، لەوێش پتر داوا لە شیعەر ناگرتن کە دەستەچیلە ئازاری دووری و جۆشی عیشق ئاگر بەر بداتە گیان و وجودی شاعیر وەک کە لێرەدا «سۆزی کوردی و جۆشی فیراق و ئاتەشی عیشق و شەرەری سەقەر» خەریکن پارچە شیعەرە کە بە خاوەنیووە بسووتین.

وا پێ دەچی نووسەرەکی ئەو کۆنە رۆژنامە «غەلەبەیی رۆم»ی بە ھەل زانیووە بۆ ئەوێ دوو نیشان بە یەک تیر پینکیت، یەکیکیان دزیوکردنی ناوی تورکەکانە کە مەبەستیکی ھەرە بنجیی رۆژنامە کە بوو لەو سەردەمەدا، ئەوێ دیکەشیان بزواتنی دەماری کوردایەتیە لە دەروونی خۆیتەرانی ئەوسای کورددا. وەک دکتۆر کەمال بۆی چوو دەبی خاوەنی نووسینە کە شوکری فەزلی بووبیت کە سوارچاکیکی ئەوسای جووتە مەیدانی کوردایەتی و ئەدەب بوو و لەگەڵ مێجەرسۆندا سەرپەرشتیی دەرچوونی رۆژنامە کە ی کردوو.

ئەوێ بە لای منەووە جیی سەرسورمانە شتیکی سەر بە واتای «غەلەبەیی رۆم» کە شوکری فەزلی خۆی لێ دزیووەتو وە یا بەجاری ھەر بۆی نەچوو، واش پێ دەچی بۆنەچوونە کە راست بی نەک خۆ لێدزینەووە چونکە ئەگەر شەبەنگی ئەو واتایە بە مێشکیدا تیبەرپایە نەدەشیا پشتگوینی بخت چونکە ئەوسا دەیزانی خۆیتەری ئەوتۆ زۆرن واتای راستینە «غەلەبەیی رۆم» بزانی و خۆ لێ بیدەنگکردنی بە ناتەواوی لەسەر حیساب بکەن.

بینگومان ئەم «غەلەبەیی رۆم» ھەتانی تیشکی قورئانە بۆ ناو ھەلبەست کە جاریکیان لە سەرەتاکانی پەیدا بوونی ئیسلامەتیدا رۆمەکان لە ئاست فارسەکاندا شکست دەھینن ئیتر کافرەکانی قورەیش ئەم شکستە «ئەھلی کیتاب» بەرانبەر مەجووسیان کرد بە تانە و لە موسلمانەکانیان گرت کە گۆیا بە پێی چاوەروانیکردن لە قورئان و باوەری ئیسلام نەدەبوو رۆمی خواپەرست بە دەست فارسی ئاگرپەرستەو شکستخوردە بین. قورئانیش لە سوورە «الروم» بەم شیوہی وەرانی کافرەکانی دایەو: «بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ. الْمْ غَلَبَتْ الرُّومُ فِیْ اَدْنٰی الْاَرْضِ وَهُمْ مِنْ بَعْدِ غَلَبِهِمْ سَیَغْلِبُوْنَ...» و موژدەیی سەرکەوتنیکی نێزکی رۆمەکانی بە خەلق راگەیان زۆریشی پێ نەچوو سەرکەوت.

موستەفا بەگی کوردی لە «غەلەبەیی رۆم» مەبەستی سەرکەوتنە کە یە نەک ژێرکەوتنە کە ی «غلبت» چونکە دبارە لە بەیتە کەدا «سیغلبون» لەگەڵ «کوشتنی من کان کفر» دەگونجیت، ھەر ئەمەیشە ھاوجینسی دەرکەوتنی نووری مەھدیە لە مەککە.

لێرەدا رەنگە گرفتیک بیته بەر زیھنی خۆیتەرەو و بلایت کە مەبەستی «کوردی» لەو بەیتانەدا سەفەرکردنی خۆشەویستە کە ی بیت چۆن دەگونجی باسی زاھیربوونی نووری مەھدی و غەلەبەیی رۆم بکات کە پینچەوانەیی

⁸ - ئەم وشەیم بەم شیوہی نووسی کە لە بەیتە کەدا دەخویندریتەو.

دوور کهوتنه وهن. ده بوو رۆژئاوا بوون و نووربزر بوون بکات به ماکی ته شبیهی ئەو دوور کهوتنه یه. ئەم گرفته له دوو پرووی زۆر پروونه وه لام ده دریتته وه:

پرووی یه کهم: ئەوه یه که هه موو بره شیعره که خه ریکی داد و برۆیه له ده ست سه فه رکردنی خۆشه ویستی شاعیر، ته نانه ت قه سیده که ده شی بکری به نمونه ی قه سیده ی خاوهن «وحده» جا ئە گه ر ئیمه بیین له بهر خاتری بو ره ته گه ره یه ک دوو به یتی سه ره تای قه سیده که له له شی قه سیده که دا بپیرین وه ک ئەوه یه که سه ری گیانله به ریک بپیرین و په کی ژیا نی بخه یین.

پرووی دووهه م: هیزیکی ته واویش ده داته وه به پرووی یه کهم به وه دا که سه ره له به ری ئەو وینه و هه لپه و کلپانه ی که له قه سیده که دا نه خشه ی باری نه فسی و عاتیفی شاعیر ده کیشن هه موویان، تاک تاک و به یه که وه. حاله تیکی جه زبه گر تووانه و خۆونکردانه ده دهنه وه که وا که متر به وه راده گات کیشانه و پیوانه ی وردی مه نتیق کاری له گه ل خۆیدا بکات. ئەم جه زبه و خۆونکردنه پتر نووری مه هدی و غه له به ی رۆم و ئەشکی خۆیتین و غوباری ئەله م و خه و و وه سه وه سه و... هتد کۆ ده کاته وه له وه ی که کاره ساتی زۆر ناسازی داگیر کرانی سلیمانی که له «غله به ی رۆم» به وه دیاری ده دا له گه ل هه لاتنی نووری مه هدی له مه ککه یه کدی بگر نه وه چونکه نووری مه هدی ناشی ئەو نار ه وایه بی که سفتوسوی داگیر کرانی وه لاتنی پیناسریتته وه.

هه رچه ند شوکری فه زلی و بستوویه تی بو ره ته ئویلیک بو ئەم لایه نه به یئیتته وه (کتیبه که ی دکتۆر که مال بخوینته وه) به لام هه یج ته ئویل و گونجاندنیک با یی ئەوه ناکات که به یی به لگه دوو به یتی سه ره تای قه سیده که لپی دا بپیریت و بو لایه نیکی نادیار و تی نه خویندرا یه وه بپیریتته وه.

دوور نابینم سه فه ری خۆشه ویسته که ی «کوردی» به ره و رۆژئاوا بوو بیت و له وه وه عه لامه تیکی قیامه تی هه لاتنی رۆژه له رۆژئاوا وه، وه پال عه لامه تیکی دیکه ی قیامه ت که ده رکه وتنی مه هدییه، دا بیت و ره وای پر سیار کردنی له باره ی حه شه وه دیبیت. له دوو به یتته که ی سه ره تای هه لبه ست، کوردی، زیده شاره زایی خۆی به هه والی دین و ئاین و بروا به ده سه ته وه داوه هه رچه ند پشیشه وه دیار نییه که ده ر خستنی ئەو شاره زاییه ی مه به ست بوو بیت چونکه ره وانی هه لبه سه ته که و مشتبوون له سۆز و که فوکولی عاتیفه چ هه ناسه سواری خۆ هه لدانه وه ی تیدا ده ر ناکه ویت. زیده شاره زاییه که ی له هه ردوو به یتدا به تیکرای و له «ئه هلی خه بهر» به تابه تی دیار ده داته وه، له و پرووه که ئەوانه ی سه رو کاریان له گه ل خه به راتی حه شر و قیامه ت هه یه پینان ده لین «ئه هلی خه بهر».

له نیوه دێری به یتی یه کهمدا «کوردی» دارشتنیک فیعلی «دان» ی به کاره یناوه که ئیستا که له سلیمانی خه ریکه به ته واوی ون ده بیت، گوته تی «خه به ریکم بده نی» و ئەم «ئ» یه ی به فیعله که وه نووساندوه که من له نووسینی خۆمدا پیی ده لیم «ئ» ی «رێژه ی ئینتیقالی» و له گه ل کۆمه له فیعلیکی کوردیدا دین وه ک «دامی، کردمی، بوومی، گه یشتمی، چوومی و نۆریمی... هتد». نالیش ئەم رێژه یه ی به کاره یناوه وه ک که ده لی:

وای فه رموو که ماچت نه ده می پرووره شی توو بم
ئه مساله به جی دی ئەسه ری وه عده یی پاری

نابی «تۆ» بنووسریت چونکه ره ونه قی شیعره که و نوکته که ی ده دۆریت. وشه «توو» هه م به واتای «تۆ» و هه م به واتای «تووک» دیت دیاره پرووی یاره که ی دوای سالیک «توو، تووک» ی لپه اتوو ه پیی ره ش بووه.

به هه مه حال ئەم لابسه ئە گه ر پتوه ندیشی به بنگه ی نووسینه که مه وه نه بیت زیانیکی تیدا نییه. با بگه ریمه وه بو «حه شه که و ئەهلی خه بهر که» له «دیوانی کوردی» دا که خوالیخۆشبووی گیوی موکریانی بلاوی کردۆته وه. ئەم دوو به یتته به م جو ره نووسراون: (به یتته کانم له کتیبه که ی دکتۆر که ماله وه را گویتست):

خه به ریکم بده نی ئەهلی خه بهر حه شه مه گه ر
رۆژ که وا ئەمرۆ له مه غریب سه ری هیناوه ته ده ر

نووری مەھدی لە تەرەف مەككەووە زاھیر بووہ یا
غەلبەیی كوردە لە بۆ كوشتنی «من كان كافر»

نیوہدیڤی یەكەم بەیتی شیعرەكان لە «دیوانی كوردی» و كەشكۆلی دەسنووسی «بنھانی» وەكوو یەكن، ھەر دەلیی گیو
لەو كەشكۆلەوہ بەیتەكە ی راگوڤستییت، دەمینیتەوہ ئەو جوداوازییە نیوان وشە ی «غەلبەیی» كەشكۆلەكە و
«غەلبەیی» دیوانەكە. كە بگەرینیوہ بۆ لای كەشكۆلەكە دەبینین وشەكە «غلبهء» نووسراوہ، لەوہوہ دەشی بلیین گیوی
موكریانی «غەلبەیی» خویندییتەوہ منیش «غەلبەیی».

وادیارە سۆزی كوردایەتی پالی بە رەوانشاد گیوہوہ نابیت و ئەو غەلبەییە و كافر كوشتنە ی پچ كرددیتە شاباش و بۆ
بەرەنگاری میللەتەكە ی خوئی ھەلدابیت، ئیتر شیعرەكەش واتای دەمینی نامینی «ملی وەقوتەوہ».

«...»

تیبینیەکی سەرەتایی هەیه لەبارە ی ئەو ئامیرانە ی مرۆڤ تەعبیریان پێ لە شتان دەداتەو دەشی بێتە تیشک بە دەوروبەری «شیعر - ئامیری تەعبیر» دا، نەختیک چەشمەندازی بینەر روون بکاتەو:

مرۆڤ بە دوو جوړە ئامیری راگەینەر نیازە کانی خۆی دەردەبرێ: یە کەمیان هونەرە جوانە کان. ئەوی دیکە یان، ئاخوتن کە دەشیتەو نووسین. لێرەدا رەمز و ئیشارەت و برۆ هەلە کاندن و تەلیپالی و شتی ئەوتویی نایەنە ناو حیسابی ئەم وتووێژە چونکە نە دەچنە ریزی هونەر و ئاخوتن و نە دەشگەنە مەیدانی ئەوان هەرچەند بە جوړیک لە جوړان، تا ماوەیە ک، توانای تەعبیریان هەیه. خۆ ئەگەر بایەخ بەو چەشنە هۆیانە ی تەعبیر بەدەین دەبی نیشانە کانی هاموشۆی سەر شەقامانی ش بھنیتە ریزی هونەر و ئاخوتن، ئنجا فیکە ی شوان و دەرگە لێدان و ئحم و نازانم چیش... نە ک هەر ئەمانە، بگرە وشە ی وەک «هەچە، وشە، چغە...» ش هەر نایەنە ناو لیستە ی ئامیرە کانی تەعبیر هەرچەند لە شیوە ی «دەنگی زمان» یش لە زارەو دەردین. قسەم لێرەدا لە گەل هونەر و ئاخوتنە.

بەر لەو ی بجمە قولایی لیکدانەو، تاییەتیەکی زیدە جوداکەرەو ی ئاخوتن لە هۆیە کانی دیکە ی تەعبیر دەدەمە بەر نیگای خۆینەر. ئاخوتن تاکە ئامیرە کە بە مادە و واتایەو زادە ی هەناوی مرۆڤ بن، هونەرە کان هەر لایەنی واتایان بەچکە ی مرۆڤە لەو بەولاوە رەنگ و زەیت و بەرد و قوماش و فرچە و ریشە و ژێ و گەچ... و ... هەموو ئەو کەرەستانە ی کە لە بەرھەمی هونەریدا بەشدارن لە مرۆڤ بینگانە.

ئاخوتن لە هەموو روویە کەو و بە هەموو وجودیەو زەنە ی هەست و هۆشی مرۆڤە، تەنانەت مرۆڤ دروستکەر و داھینەری ئاخوتنە پتر لەو ی هی مندالە کە ی بێت، بگرە لە گەرمایی لە شیشی لینی نزیکترە چونکە مندال و گەرمایی لە مادە ی بە پۆز و بەرھەستی دەرەو ی وجودی مرۆڤ بەدەر دەدەنەو کەچی «وشە» لە خودی مرۆڤە کە دەزیتەو بەلام زانەو ی مەعنەو ی نە ک مادی. رەنگە بیر بۆ ئەو بەروا کە «وشە» ش لە مادەو وجود پەیدا دەکات، گۆیا «دەنگ» کە قالبی وشە ی واتادارە پیوئەندی بە هەواو هەیه هەواش مادە ی. ئەم بۆچونە روالەتی و سەراویە چونکە مرۆڤ دەتوانی لە دەررونی خۆیدا وتووێژ بکات بی ئەو ی بە زمان دەریان بپریت. خۆ زۆر کەسی بیزمان هەیه هەموو شتان تیدەگات و هەموو شتانی ش بە دل و میشکی خۆیدا تیدەپەرتیت و یە ک وشە ی لی دەرنایەت.. هەر نەیسە. با بگرە پیمەو بۆ سەر رچە ی مەبەستی ئەم نووسینە.

هونەر، تیکرایان، کە لە رووی شیوە و جوړی «تیکە یاندن - راگە یاندن» هەو لە گەل ئاخوتندا بەراورد بکرین دەچنەو بۆ لای «تجرید» و هیماکاری، واتە بەر لەو ی هونەر کار بیەو هیچ بەرگی نامۆی لە بەر هونەرە کە ی بکات، هونەر وەک خۆی هەیه بە جوړیکی تەجریدی و اتا دەبەخشی و فەرھەنگی قەراردادە و نووسراوی نیە و اتا کانی لیک بداتەو وەک کە زمان فەرھەنگی هەیه، هەلبەت بۆیە هونەر پیوستی بە «وەرگێران» نییە لە میللەتیکەو بۆ میللەتیکە تر ویا راستەر ئەو یە بلین وەرگێران هەلناگری وە کە زمان هەلی دەگری و داخوایشی دەکات، بە نموونە کە گوتت «توورە یی» عەرەبیک تیتناگا تا بوی نە کەیتە «غضب» بەلام کە بە ویتە کیشی تەعبیرت لە «توورە یی - غضب - fury ...» داو هەموو بینەریک لە و اتاکە ی دەگات رەنگە کوردیک و زاپۆنیە کیش هەردوو یان بە جوړیکی لە یە کتری نزیک تەعبیر لە «توورە یی» بدەنەو، ئەگەر جوداوازییە کیش لە نیوانیاندا هەبیت لەوانە یە هەر بەقەدەر جوداوازی نیوان دوو ویتە کیشی کورد ویا زاپۆنی بێت. ئەو ی راستیش بی تەعبیردانەو ی تەجریدی لە و اتا بە ناچاری جوداوازی دەخاتە نیوان بەرھەمی هونەر کارانەو چونکە مومکین نیە خوڕپە ی دل و تاسە ی دەرروون و رەنگینی پەنجە ی دوو کەس وەک دوو نوسخە ی یە ک شت بن کە ئەم بزویتەرانە ش لە مرۆڤیکەو بۆ یە کیکی دیکە گۆران هەلبەت بەرھەمی شیان دەگۆری.

رهنگه راست بی بگوتری رهم له پلهی پیشهوه و سه ره تایی «تجرید» دا بیت موسیقاش له دوایین پله دا. واته رهم له هونه ره کانی دیکه مه فهومتر بی و موسیقاش له همومان زاتیتر و دهر وونیتر بی ههر نه بی له بهر تهوهی که نامرزی تهعبیر له هونه ری موسیقادا، که دنگ و ئاوازه، له خووه خزمتره له گه ل مه عنا و خه یال و خوولیا دا و به ئه رک و بلیمه تی موسیقا ههر نه بی ناتوانی وه یا هه لئاگرئ تهعبیر له شتی رهق و زهق و به رههستی وه ک بهرد و دار و رهنگ و بین و بینراو و به رههست و چیژراوانه یه، ئنجا دهشتوانی به هوی وینهی گول تهعبیر له «بین» بداته وه وه یا به هوی که مانی ناو باوه شی مروقیک واتای «ئاواز» بیه خشی...

به ههر حال هم خاصیه تهی به کارهینانی «تجرید» و ریگه تهعبیری تهماوی و پشت بهرده له هونه ردا. بوی بوه به قه لخان و به دریزایی میژوو له زور به لای ناگه هانی هم جیهانه پر کیشه یه ی پاراستوه سه ره رای تهوهی که «هونه ر» له بنه رتدا مه خلووقی ئاراییشت و جوانکاریه. تا ئیستا که ش هونه ردوستی هه موو جیهان مه رحه با له به رهه می هونه ری ک ده که ن که له پرووی هونه ری رووته وه بیعه یب بی دواتر سه ر له ناوه رۆکی خوار ده که نه وه. رهنگه ههر گویشی نه دهن. هونه ر خوی له خودا که رهسته یه کی مام سه لاهه تو که ی تهعبیره، زور به درهنگه وه خاونه که ی ده هاویژیتته ناراحه تیه وه. ئه مه راستیه که هونه ر له چارچنوهی رهوای خودا داده نیت، له نرخه که ناکاته وه، وه ک تهوهی که ههنجیر و ههنگوین و تری و گوره ویش نرخان به وه دا نادویرین که له لوله ی تفهنگه وه ده رنایه ن...

له تاقمی ئامیره زمانیه کان، که په خشان و هونراوه، په خشانیش به سه ر زور له ئه ژماره کانی ئه دهب و زانست، ئنجا گوتار و کتیب، ئنجا چیرۆک و شانۆگری.. دابه ش ده بی. بیگومان ئامیره هه ره به هیز و ییز و به برشت و دنگ و سه دا که ی تهعبیر له نیوان به ره ی ئاخوتن و نووسیندا گوتاری سیاسی و نووسینی سه ر به سیاست و باوه ر که راسته وخو و به کسه ر، بی ته ئویل و زمانگرتن و «بیچی ده وه نی» نشته ر له دوومه ل ده دات چیرۆک و شانۆگری، به عاده ت، له ناو هه لوه ست و پروداوی ناو سه رگورشته که یان «بیرورا» ده رده برن و له وانیه گوته هه ره به جورته ته کانیان له سه ر «نوو سه ر، ده رهینره» حیساب نه کرئ چونکه به سه ر زمانی غه یری خودا ده ریان ده په برینی و بری تهوهی ده مینتی په نا بیاته وه بهر سایه بانه زور مه شووره که ی «ناقل الکفر لیس بکافر». تهوهی مه ترسی و به لا بو نوو سه ری چیرۆک و شانۆگری ده نیته وه، رهنگه چیرۆکه که نه بیت به لکو ئینتیمای نوو سه ره که بیت، له وانیه هه مان قسه و هه لوه ستی ناو چیرۆکه که له نوو سه ریکی دیکه که ئینتیمای نییه وه یا جودایه به داوئوه نه کرئ. ئاو ری ک له میژوو بده وه ده بینتی له ولاتی مسلماندا هه میشه مسلمانته تی بوته شه فاعه تکاری ته وانیه قسه ی به جورته تی پشت له عه قیده یان کرده، نه ک له چیرۆک و بهس، بگره له هه موو مه یدانینکدا. هه لبه ت له نیوان مه سیحیانیشدا هه مان دیارده ی خاله به خشکردنی مروقی مه سیحی له چاو هی کافر باو بوه هه روه هاش له نیوان باوه ره جودا جودا کانی دیکه ی هم جیهانه دا.

که بین و له روانگی مه ترسی و سه لاهه تی تهعبیره وه سه یری «ئاخیره ر، ئاخوتن» بکه ین ده بینن له کونه وه شیعر ئامیریکی سه لاهه ت و بیخه ته ر بوه له چاو په خشان. هه مو ئه و قسه بیپه روا و بیپه ردانه ی که ئه گه ر نوو سه ر بیانکاته په خشان هه رای بو ده نیته وه له شیعر دا به دریزایی رۆژگار چاوی لی پو شراوه و به قسه ی جوان و نه قل و باهه تی ئاراییشت له قه له م دراوه. سه یری شیعه کانی نیو «ئه لف لیله» بکه و بزانه چی تیدا گوتراوه «ئه لف لیله به شیعر و په خشانیه وه هم بیپه رده ییه ی تیدا به دی ده کرئ به لام شیعه کانی که به نمونه دینه وه زه قترن له پرووی جورته تی زایه ندیه وه (زایه ند - جنس - sex). ئنجا گوئ بگره خه یام چون ناوانه ده گاته پایه ی «ابن الرواندى» و ههر به خواناس و حه کیمیش ناوی ده برئ. له کونی هه ره کونه وه هه لبه ست به تیکرایی به کجار که متر له قسه ی عاده تی، چ جایی نووسین، حیسابی جدیه تی بو کراوه، ئیستاش ههر وه هابه. نالی که ده لی:

شیققه ی فه له کولئه تله س و ئه ستوونه یی زیرین

بی بیکه به تارایی سه ر و سرکه یی والا

له جیاتی تهوهی پی بلیین مامه نالی چون ده کرئ ئاسمان و په لکه زیرینه بدهینه ده می مه قهس و نووکی ده رزی، هه زار ئافه رین له خه یاله بلن دپه روازه که ی و دارشته نه سحر اویه که ی ده که ین، جا ئه گه ر به کینکی عاده تی، یاخود نالی خوی، بچیته بازار ی قوماش و جلدروان و، مامه له ی ئه و ته رزه بابه ته و دروومانه بکات ده بی چ وه رامیک وه رگریته وه!

كام نووسەر ويراووتى له په خشاندا شتيكى وهك «ههتيوى بولغار و يههودى بهچه» ي شيخ رهزا و شهوه زور مه شووره كهى ئهدهب «مصباح الديوان» به قهلهمى خویدا تپهپهريتي؟ مهسهلهى حساب له گهل نه كردن و لى به داويوه نه كردن به زيادهوه له ههلبهستى فولكلورى سهپاو و دهقگرتوو بوه، واته شايره و گورانبييز و بهيتخوين و بالورهبيز پتريش له شاعير بهرهو تهعبيرى بيپهرده و ويتهى شهرمهپنهوه دهرون بى ئهوهى كو له جهزا و چاوسوور كردنهوه بكنه چونكه دهزانن كهس لپيان زوير نابى. له زور بهستهى شايى و گوراني ميللى، حهز كردن روو له ئافرهتى شوو كردوو دهكات وهك كه ههموو جارن شايره دهلي «ميرده گوهى بمرى...» وهيا «... ناويرم بينم ناوى، له بهر مپردى گلاوى» وهيا گوراني «لانكولي» ههمووى ههر خهريكى زير كردنهوى منداله بو پيدا كردنى دهرفهتى ژوانى دهمه و بهيان، لهوه ههر گهري كه گهليك جارن له رهشبهله كدا باسى له شى ئافرهت بهو شيويه دهكړئ كه لهويدا نه بى جايز نيه... به تيكرايى، شيعر لهچاو فولكلور، پتر زمان دهگرئ له ئاست ئه وشه و تهعبيرانى بيري بيسه بو لاي زايه ند ده به نهوه ههرچه ند گهليك پتر له په خشان رپى تهعبيرى رههاى بهرهو زايه ند به خوئ ده دات و ليشى دهسه لميندرى...

به ههر حال، شيعر به زور ناكهوى له سه شاعير، ئه مهش راستيه كه له خووه ئاشكرايه ههرچه ند باسيشى ناكريت و هيچ حيساييكيشى له سه ره لئه ستاوه، خو ئه وهى راستى بى منيش له مامه له كردندا ههر گيز ئه و سه لامه تيهى شاعيرم تينه خوئندووه و تيشى ناخوئتمه وه له نووسينيشمدا ئه وه ندهى باسى شاعيرى كوردم به ته قديسه وه كردوه په خشانووسى كوردم باس نه كردوه، ليره شدا كه ئه م راستيه به فراوانى ده دمه بهر ليدوان پيش ههموو شيك مه به سم روونكردنه وه به كى شوين ههنگاوى شاعيرى نوپخوازي كورده جا ئه گه ر بوچوونه كانم ههلبگرئ، رهنگه به سوودى خوئ ته واو بى، خو ئه گه ر گوئشى نه دامى چ زهره ريكي نه كردوه، ته نانه ت ئه گه ر له خوئشى زوير بكمه دوئسى له من به رده وامتر و ريزلينه رترى چه ننگ ناكه وئ، بوئه وا بيپه روا ده ليم له رووى خه تهر و سه لامه تيه وه شاعير ده كه وپته نيوان هونه ركار و نووسه ر. بايى ئه وهى كه شيعر وهك هونه ر ئارايشت و موسيqa و ته جريده پشكى سه لامه تى هونه ر وهرده گرئ، بايى ئه وهش كه به هوئى ئامرازى «وشه» تهعبيرى مه فووومتر له هونه ر به كار ديتت به رهو په خشان ده بيته وه له مهلبه ندى ترس و خه ته ردا. له كوئه وهش گو تراوه «زمان به لاي سه ره».

ئهم لايه نهى بيخه ته رى، وهيا كه مخه ته رى، كارى نه كردو ته سه ر شو رته تى شاعير ههروهك كارى نه كردو ته سه ر هونه ر كاريش، به پيچه وان، شاعير هه ميشه له نووسه رى په خشان به ناوبانگتر و مه رحه با لى كراوتر بوه. ههلبه ت ده زمان به شيكى به رچاوى ئه م پاداشه مه عنه وييه ده چيته وه بو ئه و له زه ته عاتيفيهى كه مه ردم له شيعرى نازكى وهرده گرئ. له برى هه ستى حه سانه وه و ئارامى گيان و تامه زروئى شكان كه له بيستن و گوئنه وهى شيعرى جوانه وه به مروف ده گات مروقه كه پاداشتيكى خوئويستن و سوز به شاعيره كه ده داته وه، ئنجا هوئ ديكه ش ههيه پالپشتى له بلاووونه وه و ناو ده ر كردنى شيعر و شاعير ده كات وهك ئه وهى كه شيعر پتر له گهل ده روونى بيسه ردا وتوويزى به رده وام ده كات و گه ليك ده رنگتر خه لئ له گوئنه وهى تير ده بى، پتريش له په خشان ده ست ددها بو ئه وهى له لايه ن خه لقه وه له سه ر شانؤ و له كاتى كو بوونه وه و نمايشت و چه ندين مونا سه بهى ديكه دا بگوئريته وه و بخوئندريته وه باشتريش له گهل جوئى عاتيفه هاوئا هه ننگ ده بى، ئاسان تريش ده بيته گوراني...

به لى ئه مانه ههمووى ياريدى شيعر ده دن تا ئه وپش وهك هوئه كانى ديكه ي ناو ده ر كردن گورانبييزى، سينه ما، رؤژنامه گه رى، يارى، موزياعيه تى... به خيرا يى شاعير مه شوور ده كات و ده ياته پلهى عه بدولحه ليم و حه سه ن زيره ك له شو رته دا، بينه قوتاييه كى زانكو كه شيعر بلاو بكاته وه، له رووى شو رته وه به و مامؤستايه بگره كه هه رچى زانستى سه خت هه يه به ده رسى ده لپته وه و كتپيشى له سه ر داده نى، ده بينيت قوتاييه كه زور له مامؤستا كهى مه شوور تر ده بى، ئه مه راستى بينگومانه كه له هه ر دوو ده سه ته ته رازووى ئه رك و پاداشدا به سوودى شاعير له نگره ده به ستى.

به و لاي ئه م راستيه وه راستيه كى ديكه هه يه، ئه وپش له سوودى شاعير زياد ده كات و له ئه ركى داده شكينيت: هه تا واتاى شيعر ته ماووتر بى هه لوه ستى شاعير سه لامه تر ده بى، چونكه نامؤبى تهعبير وهك ئه و كالانه يه كه تيزابى و برنده يى تيغ له ئيو خويدا ده شاريته وه و زور به درهنگه وه لپى به ديار ددها كه ده يه وئ برين بخاته له شى ناحزه كه يه وه.

له سه‌ریکه‌وه شاعر به‌هوی شیرینی و روح سووکی و خنجیله‌یی خال‌به‌خش کراوه له سه‌ریکیشه‌وه شاعیر به‌تعبیری ته‌ماوی خوی چه‌پ ده‌دات له‌و نه‌رمه‌ه‌ته‌ره‌ی که شاعیری وه‌ک:

ملك و دستور و مجلس امة كل عن المعنى الصحيح محرف

کاتی خوی ره‌نگ بوو بیه‌ئینه‌ به‌ر هه‌نگاوی «رصافی». ئەوه‌ی ر‌استیش بی شاعیره‌که و هی تریش دوو‌چاری هیچ نار‌احه‌تیه‌کیان نه‌کرد، ئەوه‌ی پ‌یی سه‌غ‌له‌ت بوو دهم لیدانی شتی سه‌ر به‌ ئاین بوو که له‌ حه‌قیقه‌تدا به‌ گه‌ل‌یک مه‌زه‌ه‌یی ره‌واش هه‌ر ره‌وا بوو که‌چی کۆمه‌له‌ک مه‌لای لی به‌خه‌به‌ر ه‌ینا، ره‌نگه‌ هه‌ر ئەو که‌سانه‌ش یارده‌ی ر‌زگار بوونیان داییت که به‌ هه‌لبه‌ست ه‌یرشی ده‌بردنه‌ سه‌ر. شته‌ سه‌ر به‌ ئاینه‌کان به‌ په‌خشان نه‌ک به‌ شاعر بلا‌و بوو‌بوونه‌وه‌ بۆیه‌ بوو ئەو کاره‌ی کرد، نه‌خۆ زه‌هاوی به‌ شاعر ده‌ریب‌ری که‌ ده‌بی «أثیر» خوا بی چونکه‌ هه‌موو ئەو سیفه‌تانه‌ی ده‌ده‌نی که له‌ خودا ره‌چاو ده‌ک‌ری و هه‌ر ده‌ب‌ئینه‌وه‌ ه‌وش و خواز (ارادة)، که ئەو دوانه‌شی پی بدری بۆ نه‌ب‌ئینه‌ خوا؟ ئەمه‌ی گوت (هه‌لبه‌ت من ده‌قی قسه‌کانی زه‌هاویم نه‌ه‌یناوه‌ته‌وه) و پ‌یشم شک نابه‌ت که‌سی له‌ خوی به‌ ده‌نگ ب‌ینایی.

تۆ ب‌ینه له‌ هه‌لبه‌ستدا هه‌رچی جه‌هه‌ننه‌می دنا و قیامه‌ت هه‌یه له‌ گیانی زۆردار و به‌دکار و خوینتم‌ز و داگیر‌که‌ر و «سیخور» ی به‌ر بده‌ که‌س تووره‌ ناکه‌یت چونکه‌ قسه‌کانت هیچ تاکیکی دیار و په‌نجه‌نیشان ناگرنه‌وه، شاعیریش په‌خشی ئەخبار نییه‌ ناوی که‌سان و شویتان و میژوو‌ی رووداوان بکاته‌ لیسته‌ و له‌ د‌یره‌کانیدا قه‌تاریان بکات، بۆیه‌یه‌ ئەوه‌ی له‌باره‌ی خراپه‌وه‌ ده‌ب‌ئیت، زۆر جارن، له‌وانه‌یه‌ به‌دکاره‌که‌ش ب‌یل‌یت.

له‌مه‌وه‌ ده‌مه‌وی به‌ شاعیری کوردی نو‌یخواز ب‌ل‌یم خه‌ستکردنی ته‌موم‌زی ناو ته‌عبیر و هه‌ل‌نانی په‌رده‌ی نامۆبی به‌ ده‌وری هه‌لبه‌سته‌وه‌ حه‌شارگه‌ی خۆ تیدا بواردنه‌، ئنجا نمایشی ماسوولکه‌ی هونهره‌، ئینجا سلیمانی گوتنه‌ی «خه‌نجه‌ر له‌ کا» یه‌ بی ئه‌رک و مه‌سه‌ره‌فه‌که‌یه‌، ئنجا «بیتاقه‌ی شه‌ره‌ف» به‌ خۆبه‌خشینه‌ بۆ ر‌یزی هه‌ره‌پ‌یشه‌وه‌ی قاره‌مانه‌ ر‌استینه‌کانی هه‌رای فکر و باوه‌ری کۆمه‌لایه‌تی و چاره‌نووسی گه‌لان.

ئاخ‌په‌وره‌ هه‌تا له‌ تمه‌ و نامۆبی زیاد کات خوی له‌ خه‌بات ده‌شاریتته‌وه‌... بوو که‌کانی فکری ماره‌بری خوی ناکات... بگره‌ ده‌خزیتته‌ ناو ئەو بورجه‌ عاجینه‌ی که له‌ ف‌یرگه‌یه‌کی سه‌رله‌به‌ری فکر و هونهر کراوه به‌ عه‌یب. ئنجا ئەگه‌ر جوانی و شکلی شاعر جار‌یکیان په‌رژینی سه‌لامه‌تی بۆ ک‌یشایی، ئەو جینگ‌ل خواردنه‌ی له‌ نیو بورجه‌ عاجینه‌که‌دا به‌هوی ته‌عبیری نامه‌فه‌ووم له‌ زوربه‌ی هه‌ره‌ زۆری گه‌لی داده‌بر‌یت چونکه‌ یه‌ک تاکی جه‌مبووره‌ی ئەو خه‌لقه‌ له‌ قسه‌کانی ناگات. شاعیری که‌س ت‌ینه‌گه‌ب‌شتوو که له‌لایه‌ن خه‌لقه‌وه‌ پ‌نشوازی لی ده‌کر‌یت، به‌هوی مه‌فه‌ووم نه‌بوونی قسه‌کانی ئەو پ‌نشوازیه‌ی لی ناکر‌یت، به‌ل‌کو له‌ شیوه‌ی قه‌رز و خواستنه‌وه‌دا پ‌شکی «حورمه‌ت و خۆشه‌ویستی» له‌ ت‌یک‌را مه‌فه‌وومی «شاعیره‌تی»، نه‌ک له‌ مه‌فه‌ووم نه‌بوون، بۆی ده‌بی به‌ مال. سه‌رمایه‌ی شاعیری نامه‌فه‌ووم له‌و شه‌عبیه‌ته‌ی که هه‌یه‌تی قه‌رز ده‌ست به‌سه‌ردا گیراوه.

شاعیری زنده‌ ته‌ماوی، به‌ ناچاری ده‌ب‌ئینه‌ و توو‌یت له‌ گه‌ل خۆدا کردن، ئەوه‌یه‌ری ل‌یک ک‌یشراوه‌ی جغزی مه‌فه‌وومبوونی ئەوه‌یه‌ به‌ره‌ی شاعیران له‌ ر‌یی کوتانه‌وه‌ی ر‌ینگای له‌ یه‌کدی نزیک و له‌ یه‌کدی شاره‌زا بدۆزنه‌وه‌ بتوان له‌ یه‌کدی بگه‌ن، یاخود هه‌ریه‌که‌یان به‌پ‌یی بۆچوونی تابه‌تی خوی واتا له‌ شاعیری هاو‌ریکه‌ی بدانه‌وه، که ئەمه‌ش شیوازیکی نو‌ی بابته‌ی ل‌یکدانه‌وه‌یه‌ خه‌ریکه‌ له‌ زوربه‌ی مه‌یدانه‌کانی سه‌قافه‌ت خوی ده‌کاته‌ روانگه‌ی سه‌لمینراوی ت‌یوه‌رامان، تا ئەوه‌ی به‌ره‌می کۆنینه‌ ده‌در‌یتته‌ به‌ر ن‌ینگای سه‌رده‌م نه‌ک به‌ نیازی پ‌تر تیدا رۆچوون و روونتر کردنه‌وه‌ و سه‌ره‌ژوورتر بردنی سه‌رچاوه‌ی ماکه‌کانی ئەو به‌ره‌مانه‌ به‌ل‌کو به‌ راگو‌یستنی پاته‌ویات و یه‌کسه‌ری به‌ره‌م و خاوه‌نه‌که‌ی له‌ رۆژگاری خۆیه‌وه‌ بۆ ئەم رۆژگاره‌ وه‌ک که‌ کور‌ی ئەم رۆژه‌ ب‌یت... هه‌ر یه‌که‌یان به‌ جۆریک واتای ل‌یده‌داته‌وه‌ به‌ ته‌واوی خاوه‌ن هونهره‌که‌ ک‌پ ده‌کات.

دهبى بزاین شاعر له بنه رت و له یه کهم جوولەى هه لنانیه وه جوړه داپوشراوییه کی وه ک پرده ی ته نک یا ته ستوری به سه ره وه یه له چاو قسه ی عاده تیدا، تا ته وه ی رهنگه راست بی بگوتری شیعری زیده ساده و ساکار و مه فوووم به کاری هونه ری له قه له م نادریت، مه گه ره له وانه بی که پیی ده گوتری «سهل ممتنع». به نمونه، ئەم دیره شیعری شیخ رهزا به هوی دارشتنیکی نه خته ک عاده تییه وه بوو به و نامه فووومه ی که هه ر ئیستا باسی ده که م:

کی بی له دلیرانی عشاير که نه چوویی
وه ک تیری ته جهل نوو که رمی جافی به نافا

وه ک ده بینیت دیره شیعری که له به شی هه ره واتا ئاشکرای هونراویه، که چی نیمچه شاعیریک ئەمه ی خواره وه ی لی خواسته وه و کردی به دیاری بو نه وه به کی عوسمان پاشای جاف:

ئەوی نه وه ی میر به ناف
ناعه لاجم شه و له داخه لیر ئە که م

ته گه ره دیره شیعری که ی شیخ رهزا هه لوه شینینه وه بو باری عاده تی ئاخوتن و بلین: «کی بی له دلیرانی عشاير که نوو که رمی جافی به ناوکدا نه چوویی وه ک تیری ته جهل؟» نیمچه شاعیره که چاوی رهشکه و پیشکه ی نه ده کرد له وشه ی «به نافا» و وا تینگا له کوتای شیعری که دا سیفه ته بو «جاف»، ئنجا هه قیشم نییه به سه ره نه بوونی کینس و واتا له وه ی به دوری «به ناف» فه رموویه تی...

شیعری ئیستا که ی کوردی، زور به داخه وه، پینه پی تیه له کشیوه له نامه فووومی تا کو گه لیک جاران ده گاته ئەو راده یه ی که له خاوه نی به ولاره رهنگه که س تی نه گات. ئەو نامه فووومییه و نامویییه له وه ده رچه زاده ی عه فوییه ت و ورووزان و جوشان و هه لرزان بیته وه ک ته وه ی که ده مه وانیه ی ده فری داخراو و ئاخاوت هه لگرت ناوه رۆکی ده فره که هه لرزیت و ده رپه ریته. نامویی له شیعری نویابه تی کوردی بو به شه قل و ده ق و نه خش و روخسار، بگره تا راده یه ک به ره و ده روونی شاعیریش رویشته وه له ودا که خه ریکبوونی شاعیر به دوزینه وه ی دارشتنی سه خت و وینه ی کیوی به ره و خه یال و واتای ورد و تیکه له کیش و نامه تلووفی ته و ته وه ده بات که «معاناه» ی عاده تی نایانگاتی، رهنگه ئەم وردپیوییه و ته نک هه لبرینه وه و خه یال باریک کردنه وه یه ش ته نها سوودیک بیته به شیعری کوردی بگات له بری له ده ست چوونی روونی و ساکاری و ئاشکرای که سه رچاوه ی لی خوار دنه وه ی ئاپوره ی خه لقه.

واتا و خه یالی دووره ده ست به خوی و نرخه هونه ری و مه عنه وه یه که یه وه وه ک ئەو گه نج و زیر و گه وه ره یه که له خه زنه ی ده وه له منددا یه و به ر نیگای من و تو ناکه وئ، داخیشم ئەو داخه یه که گه وه ره ی وه ها نایای کوردی، وه ک ده ست ئیمه چوه، ته رجه مه ش نه کراوه بو زمانیکی دیکه به شیوه یه ک له عاله می رابگه یه تی که شاعیره بی پوول و پاره که، بگره بی شه هاده که ی، کورد به گه وه ره ی واتا و شیوه ی که س نه بیستوو و که س نه دیتوو ئەو سامانه مه عنه ووییه ی به دوری رووته له یی خویه وه هه لئاوه تا ئەو راده یه ی بتوانی به خشنده بی و لینی بخوازریتته وه. هیچ موجامه له له وه دا نیه که ده لیم شیعری نویابه تی کوردی وه هام بیستوه به قوناخ پیش زوربه ی، ته گه ره نه لیم هه موو، شیعری نویابه تی جیرانه کانی کورد که و ته وه، ته نانته جاریکیان به یه کییک له و شاعیرانه م گوت که تو دیته و له فلانه بره شیعرتدا، به لای خوته وه، به ناوه یانی چهنه شاعیری غه یری کورد رووکاری هه لبه ست به رز ده که یته وه ئنجا له به رزایی هه لبه سته که ته وه ده توانی ده ست به گه یه نیه ده سته به رز کراوه کانیان به ره و ئاسوی په روازت. له مه شدا یه ک تو سکال موجامه له م به کارنه ینا چونه ک به راستی و سه د جاران به راست ئەو بره شیعره که نمونه ی گه لیک پارچه ی دیکه ی وه ک خوی بوو تا که یه ک هاوتای نه بوو له هه موو ئەو شیعره ناوده رکردوانه ی غه یری کورد که من له و چهنه دین سالانه ی دوایدا بیستوو من. جوانی و به رزی بره شعره که ش په کی له سه ره ته وه نه که و تبوو ئایا تیان ده گه بت یا ناگه یته. وه ک فره که ی به هه واوه هیچشی تیناگه یته و پشه وه ده چه په سیته.

شعیری نوڤابه‌تی کورد گه‌لێک به‌ولای شعیری سه‌ده‌ی نۆزده‌می کورد، له‌ نامۆیی و نامه‌فهوومی تیپه‌ری کردوه، جا ئه‌گه‌ر گله‌یی له‌ شاعیریکی به‌ر له‌ سه‌د سال بکه‌ین که‌ شعیری توڤکلدارێ گوتوه‌ ده‌زانین ئه‌و شاعیره‌ له‌ سه‌رده‌می‌کدا ژیاوه‌ که‌ جارێ شاعر نه‌بووه‌ فه‌رمانبه‌ری بیروباوه‌، شاعیریش داوای شه‌عبیه‌ت و گه‌لدۆستی نه‌ده‌کرد، خۆ دیوانه‌که‌شی چاپ نه‌ده‌کرا، هه‌یج به‌ره‌ و تاقمیکی رۆشنی‌رایش بۆی نه‌ده‌بوونه‌ پرۆپاگه‌نده‌چی نه‌ خۆی به‌ته‌مایه‌ و نه‌ که‌سیش لێی ده‌سه‌لماند بیه‌ته‌ پاله‌وانی کۆمه‌لایه‌تی و قه‌ومایه‌تی و ... و نه‌... نه‌... ئنجا شاعیره‌کانیش له‌ چاو شعیری سه‌رده‌م ساکار و پروون بوون ئایا ده‌بی چ جوهره‌ گله‌یه‌که‌ بکری له‌ نامه‌فهوومی شاعیری نوڤاخواری نوڤابه‌تی کورد.

هه‌موو ئه‌و «نه‌... نه‌...» یانه‌ی شاعیری کۆن بۆ «ئهری... ئهری... به‌دی... به‌دی... به‌لی... به‌لی...» یه‌ ریز و خۆشه‌ویستنه‌م بۆ شاعیری سه‌رده‌م ئه‌وه‌م له‌ بیر ناباته‌وه‌ که‌ ده‌بی تێی بگه‌م... ده‌بی خۆی لیم ئاشکرا بکا. داوا له‌ هونه‌ر و توانای ده‌که‌م یا قالیی وه‌ها دارێژیت به‌ دلێ خۆی و به‌ فه‌می بیسه‌ر بی، یاخود پتر پرووناکی بخاته‌ نیوان شیرازه‌ی ته‌نینه‌وه‌ی داوه‌ باریک و لوول خواردوه‌کانی ئه‌و فکر و سۆزه‌ی که‌ له‌ به‌شیکه‌ی به‌رچاوی شعیری ئیستا که‌یدا بۆ شاعر خوینتی عاده‌تی و فراژووش گرێچکه‌ ده‌کا.

من نالیم، لیشی قبول ناکه‌م، به‌ ده‌م‌دووی ئاخوتنی عاده‌تی و په‌خشانی ساده‌ له‌ گه‌لمدا سکالا بکات، تاوانباریشی ده‌که‌م که‌ به‌ نیازی خوڤوونکردنه‌وه‌ و مه‌فهووم بوون واز له‌ وینه‌ و واتای کینوی و رامکردو به‌ئینی... موسیقا بدۆریتنی... په‌رده‌ و پۆشینه‌کانی سه‌ر پرووی بوو که‌ خوولیاویه‌کانی بیه‌چته‌وه‌... من مامۆستای قوتابیانم له‌ شاعیر و هونه‌رکار ناوی... واعیز و په‌ندیاریشم ناوی... رابه‌ر ئاین و کۆمه‌لایه‌تیشم ناوی. ئه‌مانه‌ بی ئه‌وه‌ی شاعیر بن هه‌ن و له‌ کاردان... من شاعیریکی هه‌ستیاری هونه‌رکاری ده‌ست ره‌نگینی هه‌ناو ته‌قیوی جه‌زه‌گر تووی شیت و شه‌یدا و به‌له‌رز و تا... مه‌فهووم ده‌وی، ئۆبالی رێسکان و نه‌رێسکانی ئه‌و مه‌رجانه‌ش ده‌چیته‌وه‌ ئه‌ستۆی به‌هه‌ره‌که‌ی، ئۆبالی لێ حالیه‌وونیشی، ئه‌وسا، ده‌چیته‌وه‌ ئه‌ستۆی خۆم.

نامۆیی شاعر، یا هه‌ر بابته‌یک بی، که‌ گه‌یشته‌ پله‌ی پیچرانه‌وه‌ و لوولخواردنی ئه‌ولای تیگه‌یه‌شتنه‌وه‌ چ پێویست به‌وه‌ ناهیلێ له‌ ناوه‌رۆکه‌که‌ی بکۆلریته‌وه‌ ئایا پرووی قسه‌ و وتووێژی له‌ گه‌ل چه‌نده‌یه‌کی میلیه‌ت و کام به‌ره‌ و چینی میلیه‌ته‌. پارچه‌ هه‌لبه‌ستی وه‌ها هه‌یه‌ هه‌ر له‌ به‌ر شیوازه‌ نوێ پێوه‌که‌ی ده‌زانێ نوڤاخوازه‌ و کۆنه‌په‌رست نیه‌. تۆ بلێی ئه‌م دارشته‌ پشت له‌ «عروض» وه‌ ئه‌م شیوه‌ ته‌ماوییه‌ نامه‌فهوومه‌ له‌ کوپۆه‌ په‌ریه‌وه‌ بۆ ناو هه‌لبه‌ستی کوردی؟

هه‌لبه‌ت ناشی بلین نمای ئاسایی و فراژووبوونی خوڤسک شعیری کوردی له‌ عه‌رووزه‌وه‌ راگویتست بۆ ئه‌و حالوباره‌ی که‌ هه‌یج پێوه‌ندی به‌ رابردوویه‌وه‌ نه‌هه‌شت، چونکه‌ وه‌ک ده‌زانین ئه‌و گۆرانه‌ی که‌ له‌ هه‌لبه‌ستی کوردیدا گه‌یشته‌ راده‌ی به‌ره‌واژبوون و هه‌لگه‌رانه‌وه‌ له‌ چه‌ند سالێکدا پرووی دا به‌حال به‌شی لاساییکردنه‌وه‌ی ده‌کرد چ جایی ئه‌وه‌ی عه‌رووزی تیدا پیر و گه‌نده‌ل بیت و چرووی تازه‌ ده‌رکات و بیه‌ته‌ نه‌مامی شعیری نوڤی کوردی.

ئه‌وه‌ی بیه‌وی گۆرنی شعیری کوردی بباته‌وه‌ بۆ گۆرانی باری کۆمه‌لایه‌تی و شارستانه‌تی و کوردستان نه‌کا ده‌ماری پێوه‌ندی ژوورخان به‌ ژیرخانه‌وه‌ بیچری ده‌بی ئه‌وه‌ به‌ یادی خۆیدا به‌ئینیته‌وه‌ که‌وا کاتیک شعیری «گۆران» تطوری کرد و به‌ دوا ئه‌ودا زوربه‌ی شاعیره‌کانمان عه‌رووز و شیوه‌ دارشتن و بۆچوونی میراتیان ته‌لاق دا هه‌شتا له‌ هه‌موو کوردستانی عێراق سی ناوچه‌ی لیوا و یه‌ک دوو ناوچه‌ی قه‌زا کاره‌بای تیدا هه‌لکرا بوو و جارێ کورده‌واری یه‌ک بست به‌لای پیشه‌سازی و جووله‌ی هونه‌ری و په‌ره‌سه‌ندی خوینده‌واری و تازه‌بوونه‌وه‌ی ژبانی کۆمه‌لایه‌تی و ئازادیی ئافره‌ت و ره‌هابوونی بیروبا و ئه‌و جوهره‌ دیارده‌ ژبیریانه‌وه‌ نه‌چوو بوو که‌ ئیتر ناشی بلین گۆرانی میژوویی کورد هۆی گۆرانی شعیری کوردی بوو. که‌ شعیری کوردی کیفی کۆنی خۆی، وه‌ک ماری دمه‌و هاوینان، دارنی جارێ زوربه‌ی کورده‌واری له‌ بری «ژنه‌که‌م» ده‌یگوت «خیزانم... ماله‌وه‌... مندا لان».

به‌ کورتی ده‌لیم ئه‌وه‌ی بوه‌ بنه‌مای گۆرانی شعیری کوردی دوو چشت بوو: یه‌که‌میان چاولیکه‌ری شیوازی ده‌ره‌وه‌ی کوردستان، بگره‌ هی رۆژه‌لاتیش. دوهمیان، که‌ هه‌ر خۆ په‌له‌ی به‌ هۆی یه‌که‌م کرد، بلابوونه‌وه‌ی زۆر خیرای فکری نوڤاخواری دوا‌ی شه‌ری دوهم بوو به‌ هه‌موو دنیا نه‌ک هه‌ر به‌ کوردستاندا، که‌ یه‌کێک له‌ داھینانه‌کانی نینو کوردانی ئه‌وه‌

بوو وای له نۆبه‌ره‌ی رۆشنیبری ئه‌وسای کورد گه‌یاند گۆیا شکلی عه‌رووزی له شیعردا پاشماوه‌ی سه‌رده‌مه‌ پاشکه‌وتوه‌کانی کۆنه‌په‌رستییه‌ هه‌ر وه‌ک له‌ گه‌لیک مه‌یدانی دیکه‌ی کۆمه‌لایه‌تی و بیروباوه‌ردا شه‌ری پێ نایه‌وه‌ دژی ئه‌وه‌ی پێی ده‌گوترا کۆنینه‌. ئه‌وه‌ی زیاتریش له‌ نیو شاعیره‌ نه‌وباوه‌کانی کورددا وای کرد شیعری عه‌رووزی و شیوازی کۆن قرانی تی بکه‌وی پتر له‌وه‌ی له‌ نیوان فارس و عه‌ره‌بدا قرانی بیت هه‌ژاریه‌ بیسنوره‌که‌ی باری کۆمه‌لایه‌تی و ئابووری و رامیاری و سه‌رله‌به‌ری وجودی میژوویی کورد بوو که‌ ئه‌وه‌نده‌ سامانه‌ی بۆ کوردی دوای حه‌ری دوهم به‌جی نه‌هیشتیوو خۆی له‌به‌ر شالای نوێخوازی بیسنور بگریت.

ر‌ابردووی کورد ئه‌وه‌نده‌ هه‌ژار بوو نه‌یتوانی روخساری حازری پیاوێزی له‌ ئاست ئه‌و وروژمه‌ی که‌ فکری نوێخواز له‌ ژیا‌ری ئه‌وروپاوه‌ بۆی هینا، به‌ پێچه‌وانه‌ی عه‌ره‌ب و فارس که‌ له‌ به‌رانه‌ر پاله‌په‌ستۆی فکری نوێخوازی پاش شه‌ری دوهمدا سامانی فکری و مادی میراتی ئه‌وتۆیان هه‌بوو زۆرانی له‌ گه‌ل هیزه‌ هه‌لته‌کینه‌کانیدا بکری و بارت‌ه‌قای راوه‌ستی. کورده‌واری به‌ر له‌وه‌ی له‌ پله‌ی به‌ره‌زووورچوونی مادیدا بگاته‌ میسری سه‌رده‌می محمه‌د عه‌لی پاشا هه‌ر له‌ ناوه‌راستی سه‌ده‌ی بیسته‌مه‌وه‌ وازی له‌و شیواز و دارشته‌ هینا که‌ ئیستا که‌ش له‌ قه‌یره‌ی 1980 دا هه‌ر باوه‌.

له‌ پاشماوه‌ی گه‌شه‌کردنه‌که‌ی سه‌ره‌تا‌کانی سه‌ده‌ی بیسته‌م، که‌ درێژه‌ کیشانی رسکانه‌ کوتوپه‌ سه‌رکه‌وتوه‌که‌ی ئه‌ده‌بی نالی و شاعیره‌کانی دیکه‌ی کوردی سه‌ده‌ی نۆزده‌م بوو، چه‌ند شاعیری که‌ ته‌مه‌نی کاملیانه‌وه‌، لێره‌ و له‌وی - به‌ زۆریش له‌ سلیمانی - له‌ گه‌ل شیوازی کۆن و شیوه‌ی عه‌رووزیدا به‌سه‌ریان برد تا‌کو چرای عومریان کوژایه‌وه‌، ئیتر جیلی دوای، هه‌روه‌ک له‌ بیرکردنه‌وه‌ی رامیاریدا، پێوه‌ندیان به‌ کۆنه‌وه‌ نه‌ما له‌ شیواز و ناوه‌رۆکی شیعیشدا به‌ ته‌واوی لێی دا‌بران تا ئه‌و راده‌یه‌ی که‌ راسته‌ بگوتری ده‌ماری نه‌سه‌بیان به‌ ر‌ابردوه‌وه‌ هه‌لپه‌یه‌وه‌.

وه‌ک ده‌زانی ئه‌م له‌ قه‌یملک هاتنه‌ده‌ر و دارینی کیفی کۆن که‌ رۆشنیبری کوردی دوای شه‌ری دوهم کردی کیشایه‌وه‌ سه‌ر دوهمانه‌تی «تراث» و به‌ینیکیش ده‌وامی کرد. به‌لام پاش ئه‌وه‌ی که‌ گه‌شینی و به‌لینه‌ خۆشکه‌له‌کانی فکری نوێخوازی کورد له‌سه‌ر ته‌خته‌ به‌ردی ره‌ق و ته‌قی هه‌ژاری و نه‌داری کورد وردوخاش بوون «تراث» نرخیکی په‌یدا کرده‌وه‌، چونکه‌ ورده‌ ورده‌ به‌ ده‌م ته‌جره‌به‌ی تاله‌وه‌ زانرا که‌ چینی لێره‌ به‌ پیشه‌وه‌ و له‌وان به‌ پیشتره‌وه‌ ئه‌و گونا‌ه‌باره‌ نین که‌ خه‌یاله‌ شکله‌ سافیلکه‌ بێ ته‌جره‌به‌که‌ی گه‌نجه‌ نوێخوازه‌کان لێیان به‌ هه‌له‌دا چوو بوو، تاوانی دواکه‌وتنی کوردیش ناچیته‌وه‌ ئه‌ستۆی «تراث» و «رۆشنیبری» ی کلاسیکی کورد، مه‌گه‌ر بای ئه‌وه‌ی حالوباری ناله‌باری کوردی سه‌رده‌می ئه‌و گه‌نجان به‌جیته‌ ئه‌ستۆی گه‌نجه‌ کانه‌وه‌، واته‌ تیشکان و نه‌هاتنه‌ دی به‌لینه‌کانی باوه‌ری نوێخوازی کوردی دوای شه‌ری دوهم پێه‌ پێ بوو به‌ پاکانه‌ بۆ ر‌ابردووی کورد چونکه‌ به‌ هه‌ست و به‌ ده‌ستیش زانیان ره‌ه‌ابوون و به‌ ئاوات گه‌یشتن بۆ میلله‌تی هه‌زار و بیه‌یز ئه‌و ده‌ست هه‌لینجه‌ نییه‌ که‌ له‌ ر‌اپه‌رینه‌که‌ی «وئبه‌» هه‌ گه‌نجه‌ نوێخوازه‌کان لێی به‌په‌له‌ بوون. ئیستای بینینی رۆشنیبری کورد، وه‌ک مزاش، حورمه‌تگرته‌ی که‌له‌بوور و به‌رده‌وام بوونه‌ له‌سه‌ر شیواز و نیازی نوێ.

له‌به‌ر تیشکی ئه‌م روونکردنه‌وه‌یه‌دا، که‌ من به‌ راستی ده‌زانم، مه‌علووم ده‌بی شیوازی نوێی عه‌روزه‌ویستی شیعری کوردی له‌سه‌ر بنجی میژوویی خۆی نمای کرده‌وه‌، په‌ره‌سه‌ندنیشی هی پێداوێستی سه‌رده‌می کوردی نییه‌ بای ئه‌وه‌ی که‌ وه‌چه‌ی لیک ماره‌برانی هه‌ژاری میژووکردی کورد و وروژمی سه‌قافه‌تی رۆژاوا، ئنجا که‌ شاعیریکی کورد دیت و له‌ نیو لووزه‌وه‌ جودا جودا‌کانی فیکر و شیواز و بۆچوون و ر‌واله‌ت و گه‌شکه‌گرتن و، به‌ تیکرای «ناوه‌رۆک و روخسار» ی سه‌رده‌مدا ته‌کان ده‌دات و مۆدیل ده‌گۆریت و راوی واتای ر‌امکردو ده‌کات و ته‌مومژ له‌ خۆی ده‌ئالینی بۆ ئه‌وه‌ی، به‌لای خۆیه‌وه‌، له‌ کاروانی بزووتنه‌وه‌ی ئه‌ده‌بی جیهانی دانه‌برئ ده‌بیته‌ مامله‌تکه‌ری مه‌ل‌به‌ندیکی «شیعری خه‌یال‌کردی لاسایی کرد» ی ئه‌وتۆ ته‌گه‌ر له‌ کوردستانی هه‌لکه‌نیت و بییه‌ته «ته‌موقرستان» خۆی له‌ ده‌وربه‌ریکی زۆر نا‌اشنادا نابینیته‌وه‌ چونکه‌ له‌ویشدا هه‌مان مامله‌ت و کار و بازا‌ر له‌ گه‌ردایه‌.

ته‌مومژ و نامۆبی به‌به‌ریه‌وه‌ هه‌یه‌ تارمایی میتوان به‌ هی خانه‌خوێ بناسریت...

«...»

پایه‌ی شاعری کوردی له ئەدەبی کوردیی سەدە‌ی نۆزەمدا

بەیان، ژماره 72، سالی 1981

بەر لەوەی من بلیتم لەخۆوه دیاره، شاعری کوردی بریتییە لە هەموو ئەدەبی کوردیی سەدە‌ی نۆزەم، چونکە بێ لە شاعر هیچ بابەتیکی دیکە‌ی ئەدەب لەنێو کورداندا زمانی کوردی بۆ بەکار نەهاتوو، نە لەو چەرخه و نە لەویش بە‌پێشتر. بە‌رواڵت سەیر لەوە‌دایه که‌وا پەخشان لە زمانی کوردیدا داوی شاعر که‌وت، چونکە وا چاوه‌ڕوان دە‌کری م‌رؤف زووتر ئامرازی سادە‌ی تەعبیر بە‌کار به‌ینی (که‌ لێره‌دا پەخشانه) ئنجا مە‌یلە‌و لە‌سەر‌خۆ و بە‌دره‌نگه‌ کاتوه‌ تی هە‌لکشێ بۆ بە‌کاره‌ینانی ئامرازیکی باه‌لداوی، تیکه‌ه‌لکشێ، بە‌ پێوانه و کیشانه‌ی وه‌ک شاعر. بە‌لام، راستییە‌که‌ی، لە‌و ژیانه‌ زیده‌ هه‌زاره - زیده‌ سه‌ره‌تاییه - زیده‌ ساده - زیده‌ سه‌راوه‌ی که‌ گه‌لی کورد بە‌دریژایی میژوو بە‌سه‌ری برده‌ پەخشان کالایه‌کی بە‌ فیز و ناز و ئه‌رس‌تۆ‌کرات و دووره‌ده‌ست و نایاب بووه‌ که‌ له‌ کۆمه‌لگه‌ی کوردا ب‌برای ب‌برای کرپاری نە‌بووه، تە‌نانه‌ت نامە‌ی عاده‌تی نیوان خه‌لق به‌ زمانی بیگانه - بە‌زۆری فارسی - نووسراوه.

زمانی بێ‌خاوه‌ن و خزمه‌ت تە‌نها بە‌سه‌ر زاری ئاخێوه‌روه‌ ده‌ژیت. نە‌ حکومه‌ت، نە‌ تیجاره‌ت، نە‌ که‌سه‌بوکار، نە‌ مه‌زه‌ب و دین هیچیان له‌ نووسینی ر‌ه‌سمی ئە‌دە‌بی و زانستیدا بە‌لایه‌وه‌ ناچن. زمانی بێ‌خاوه‌ن هه‌روه‌ک نووسه‌ر و دانه‌ری نابێ، له‌ شکلی بە‌دیه‌ییه‌دا، خویته‌روه‌وشی نابێ، ئە‌گه‌ر بشێ بلیتم له‌ میله‌تی وه‌ک کوردی بێ‌ فیرگه‌ و ده‌زگای ر‌ۆشنیبری به‌ر له‌ سه‌دان سال مومکین بووبی خویته‌وه‌وار هه‌بووبی، که‌ نە‌بووه... مە‌به‌ستیش له‌ بوون و نە‌بوونی خویته‌وه‌وار له‌ نوقته‌نیگای ر‌ه‌واجی پەخشانه‌وه‌ ئه‌و ژماره‌ به‌ پۆزه‌یه‌ که‌ کۆر و بازاریک بۆ کالاً و بابە‌ت‌که‌ پە‌یدا ده‌که‌ن نە‌ک تاک و ته‌را. به‌هه‌مه‌حال حیکایه‌تی نە‌بوونی پەخشان له‌ نێو گه‌لی بێ‌ کیان و بێ‌ ده‌سه‌لات و ساماندا خۆی به‌ته‌نها باسیکی به‌رفه‌روانه‌ و گه‌لیک هۆ و ئە‌نجام تێیدا تینک ده‌که‌نه‌وه‌ و دیاریده‌یه‌کی زیده‌ سه‌لیبی کاریگه‌ر له‌ کۆمه‌له‌دا پینک ده‌هینن که‌ یه‌کیک له‌وان پە‌یدانه‌بوونی زمانی ئە‌دە‌بی یه‌که‌گرتوه‌، بە‌لام ئیره‌ جێی لێ‌دان و شیکردنه‌وه‌ی ئە‌م باسه‌ی تیدا نایته‌وه‌، تە‌نانه‌ت ئە‌گه‌ر به‌دوا شیکردنه‌وه‌ی تاکه‌ دیارده‌ی سورگومبوونی میژووی میله‌تی بێ‌ پەخشان بێ‌ نووسینی ئە‌دە‌بی و بێ‌ زمانی یه‌که‌گرتوو بکه‌وین بە‌دره‌نگه‌وه‌ لێ‌ ده‌بینه‌وه‌، بۆیه‌یه‌ وه‌ها به‌خیرایی و سه‌رکێل بایی ئە‌وه‌ی تاکه‌ وشه‌ی «ئە‌دە‌ب» داوی کرد پیندا تی پە‌ریم و لیشی ده‌رچووم بۆ ئە‌وه‌ی بلیتم: شاعر پتر له‌ پەخشان ده‌توانیت بێ‌ ئە‌وه‌ی بازاری کرپن و فرۆشتن و مامه‌له‌ت له‌ گه‌ل کردنی هه‌بیت بژیت و په‌ره‌ش بسینیت چونکە‌ شاعر به‌ر له‌ هه‌موو شتیکی سکالای تاکی هه‌ستیار و هونه‌رکاره‌ له‌ گه‌ل ده‌روونی خۆیدا که‌ ئە‌مه‌ له‌ سه‌ره‌تاوه‌ په‌کی له‌سه‌ر کرپار نە‌که‌وتوه‌، ئینجا به‌ هۆی سۆز و جوانی و ئارایش و هونه‌ریکی تیدا هه‌یه‌ گوینگی ده‌بی بێ‌ ئە‌وه‌ی له‌و گوینگرتنه‌دا سوود و زه‌ره‌ر و پینداویستی مادی چ ده‌خلیکی هه‌بیت. تۆ له‌ شاعر راگوێزه‌ بۆ هه‌له‌سه‌ستی فۆلکلوری ده‌بینی له‌ویشدا شایه‌ر و گۆرانیبیژ و به‌یتخوین په‌کیان له‌سه‌ر پالیش و یاریده‌ده‌ر نە‌که‌وتوه‌، به‌دوا کرپاریشدا ناگه‌رین چونکە‌ ئە‌وانیش وه‌ک شاعیر، بە‌لام ساده‌تر له‌و، هه‌ستی ده‌روونیان له‌ کولانه‌ی ئە‌و به‌هره‌ فیتیرییه‌ی که‌ ده‌سه‌لاتی هه‌له‌سه‌ت و چرینی پی داون بۆ به‌رگوئی نە‌بیست و بیسه‌ر وه‌ده‌ر دینن، خۆ ئە‌گه‌ر کرپاریک پە‌یدا بوو له‌ ر‌ۆژی شایی و زه‌ماوه‌ند و داوه‌تدا ده‌ها چاکتر، زیده‌ پاروینکه‌ له‌ خوا و بیسه‌ر به‌زیاد بیت.

که‌ زانرا کورد له‌ سە‌دە‌ی نۆزەمدا تاکه‌ بابە‌تیکی ئە‌دە‌بی هه‌بووبیت شاعر بووه‌ ر‌یی ئە‌وه‌ نامینیت به‌ دوا لیکۆلینه‌وه‌ له‌ پای شاعر له‌ ئە‌دە‌بی کوردیی ئە‌و سە‌دە‌یه‌ بکه‌وین چونکە‌ شاعیره‌که‌ خۆی هه‌مووی ئە‌دە‌به‌که‌یه‌. له‌م حاله‌ته‌دا ده‌شیت هه‌ول بده‌ین بۆ دیارخستن و ر‌وونکردنه‌وه‌ی پایه‌ی شاعری کوردی، وه‌ک که‌ شاعیره‌، ئە‌ویش له‌ ر‌یی به‌راوردکردنی له‌ گه‌ل شاعری دراوسیکانی که‌وا، که‌موزۆر، ئە‌وانیش له‌و چە‌رخه‌دا مە‌یدانه‌کانی ئە‌وسای شاعری کوردیان کوتاوه‌توه‌، بە‌لام نووسینه‌که‌ی من ئە‌و به‌راوردکردنه‌ی نە‌کردۆته‌ مە‌به‌سی ئیستاکی خۆی چونکە‌ نیاز لێ‌ره‌دا باسی «پایه‌ی شاعری کوردی له‌ ئە‌دە‌بی کوردی» یه‌، که‌ شاعره‌که‌ش خۆی ئە‌دە‌به‌که‌ بوو دروستتر ئە‌وه‌یه‌ بزانیان پایه‌ی له‌ ژیانی کورده‌واریدا

چی بووه؟ چ دەورینی دیتوو له بووژانهوهی ژبانی کۆمه‌لایه‌تی؟ گیانی قه‌ومی‌یه‌تی؟ چ که‌لینیکی له ده‌روونی مه‌ردمدا پر کردۆته‌وه؟ چ خزمه‌تیکی به‌ زمانی کوردی گه‌ یاندوووه؟ چ هه‌نگاوێکی به‌ره‌ و پێشه‌وه‌ی به‌ کوردگه‌ل هه‌لناوه؟ ئەم ته‌رزه‌ پرسیارانه‌ و وه‌رامه‌کانیان په‌یوه‌ندیی راسته‌وخۆ و زینده‌ل له‌ نیوان شیعری کوردی و کۆمه‌لایه‌تی و قه‌ومی‌یه‌تی کورده‌واری روون ده‌که‌نه‌وه‌ و پایه‌ی شیعری کوردی له‌ ته‌ک پێکه‌ینه‌ره‌ مه‌عنه‌وه‌یه‌کانی ژبان و ژبانی کوردی ده‌ستنیشان ده‌که‌ن. به‌لام به‌ر له‌ هه‌موو شتیک ده‌بی وه‌رامی پرسیاریکی سه‌ره‌تایی دیکه‌ بده‌ینه‌وه‌ که‌وا جارێ له‌م نووسینه‌دا رووبه‌رووی نه‌بووین: چۆن وه‌ها ریک که‌وت که‌ کوردستانی خواروو، له‌نکاو، له‌ سه‌ره‌تاکانی سه‌ده‌ی نۆزده‌مدا ملی نایه‌ شیعری کوردی؟ ئەم هه‌لبه‌زینه‌وه‌ و بازدا‌نه‌ له‌ چیه‌وه‌ بوو؟

وه‌ک ده‌زانین شیعری کوردی بۆ یه‌که‌م جار له‌ کوردستانی خواروودا له‌ لایه‌ن نالی و سالم و کوردیه‌وه‌ به‌ کارهاتوووه. ئنجا ئەگه‌ر ژبانی نالی بکه‌ین به‌ دیارخه‌ری ئەو رۆژ و کاته‌ی که‌ شیعری کوردی هه‌لینا، بی ده‌مه‌ته‌قه، سه‌ره‌تای شیعری کوردی له‌ کوردستانی خواروودا ده‌که‌وتیه‌ یه‌که‌م پێنجیه‌کی سه‌ده‌ی نۆزده‌م، چونکه‌ وه‌ک سه‌رچاوه‌ نووسراوه‌کان باسی نالیمان بۆ ده‌گه‌رنه‌وه‌ له‌ ساڵی 1797 هاتۆته‌ دنیا؛ به‌ پێی ئەوه‌ که‌ به‌شی هه‌ره‌هه‌ره‌ زۆری شیعره‌کانیشی کوردین، تا ئەو راده‌یه‌ی ده‌توانین چا‌و له‌و دوو سی پارچه‌ هه‌لبه‌سته‌ی بپوشین که‌ به‌ فارسی و تورکی و عه‌ره‌بی دایناون، دیاره‌ هه‌ر له‌ سه‌ره‌تاوه‌ به‌ کوردی شیعری هه‌لبه‌ستوووه. خۆ ئەوه‌ی راستی بیت یه‌کیکی وه‌ک نالی گومانی دانانی شیعری عه‌ره‌بی و تورکی له‌ سه‌ره‌تاکانی شاعیره‌یه‌یه‌وه‌ هه‌رگیز لی نا‌کریت چونکه‌ له‌و ته‌مه‌نه‌ زووهدا هه‌چ یه‌کیک له‌و دوو زمانه‌ی نه‌زانیه‌وه‌، زانیینیک که‌ به‌سه‌ر هه‌لبه‌ستیدا راشکینی. ده‌مینیته‌وه‌ فارسی که‌ ده‌زانین بۆ نالی هه‌موو هاوچه‌رخه‌کانی له‌ عه‌ره‌بی و تورکی ئاشاتر بووه، ئەویش به‌سه‌رنج لی گرتن هه‌ر ده‌چیته‌وه‌ ریزی عه‌ره‌بی و تورکی چونکه‌ مه‌هاره‌ت په‌یدا‌کردن له‌ زمانی فارسی بایی ئەوه‌ی کوردیک شیعری پێ هه‌لبه‌ستی له‌ ئیممکاندا نییه‌ مه‌گه‌ر دوا‌ی خویندنی فارسی و ئەزه‌رکردنی دیوانی شاعیره‌کانی فارس. دیاره‌ ئەم مه‌رجانه‌ش له‌ ته‌مه‌نی 15-12 ساڵیدا بۆ نالی و که‌سی دیکه‌ی وه‌ک ئەو نایه‌ته‌ دی. که‌واته‌ گومان له‌وه‌دا نییه‌ که‌ نالی پزانی هه‌ستی شاعیره‌یه‌ت و یه‌که‌م ده‌ربهرینی خولیاکانی له‌ ریی هه‌لبه‌ستی کوردیه‌وه‌ بووه. ئنجا تۆ بلی چ هۆیه‌کی میژوو‌ی وه‌یا کۆمه‌لایه‌تی وه‌یا رامیاری وه‌یا هه‌ر هۆیه‌کی دیکه‌ بی پالی به‌ نالی و هاو‌ریکانیه‌وه‌ ناوه‌ به‌ره‌ هه‌لبه‌ستی کوردی؟

لیزه‌ بپشه‌وه‌، له‌ نووسینی دیکه‌مدا. وه‌رامی ئەم پرسیاره‌م داوه‌ته‌وه‌. به‌ر له‌ وه‌رامه‌که‌ش زۆر زه‌ینبزیوی و خه‌یا‌لگیریم کردوووه‌ بۆ دۆزینه‌وه‌ی وه‌رامی پرسیاره‌که‌ چونکه‌ له‌ که‌سم نه‌ده‌بیست و له‌ که‌سم نه‌ده‌خویندوه‌ دوور و نزیکی خۆی له‌ پرسیاره‌که‌ بدات وه‌یا له‌ شیوه‌ی گرێچه‌که‌دا بپخاته‌ به‌ر نیگای خۆی و خویته‌ران و داوا‌ی کردنه‌وه‌ی گرێکه‌ بکات.

وه‌ک بۆم ساغ بۆته‌وه‌، وه‌یا هه‌رنه‌بی وه‌ک باوه‌رم هه‌ناوه‌ نالی و هاو‌ریکانی له‌ حکومرانی عه‌بدوهره‌حمان پاشای باباندا گه‌یشتنه‌ ته‌مه‌نیک شیعری تیدا به‌هۆنه‌وه‌ چونکه‌ به‌پێی را‌گه‌یاندنی سه‌رچاوه‌ میژوو‌یه‌یه‌کان عه‌بدوهره‌حمان پاشا له‌ 1228 ی کۆچی (1813 ی زایینی) مردوووه‌ که‌ له‌و ساڵه‌دا نالی به‌ ته‌مه‌نی 16 ساڵه‌یی گه‌یشتوووه‌ ئەمه‌ش ته‌مه‌نیکه‌ به‌هه‌ری شاعیره‌یه‌تی تیدا ده‌کریته‌وه‌. بگه‌ر زووتریش ده‌کریته‌وه‌. ته‌نانه‌ت له‌و سه‌رده‌مانه‌دا مرۆف که‌ بلوگی ده‌بوو هه‌ستی به‌رپرسانی خیزان و گوزه‌رانگێرانی‌ی به‌خه‌به‌ر ده‌هات و به‌زۆری له‌و ته‌مه‌نه‌دا ژنیشی ده‌هینا. باری ئیستا‌که‌ی ژبان و گۆرانی شیوه‌ی کۆمه‌لایه‌تی و قانونی و جۆری گوزه‌ران و خویندن و ده‌وری حکوممه‌ت له‌ نه‌خشه‌ی کۆمه‌ل و سه‌روبه‌ریکی به‌سه‌ربردن و هه‌لکردن وای کردوووه‌ له‌م رۆژگارهدا مرۆفی شازده‌ ساڵی به‌ ده‌مرووت و هه‌رزه‌کار له‌ قه‌له‌م بدری له‌مه‌شدا ئیستا‌که‌ و را‌بردووه‌ هه‌نده‌ی بلی له‌ یه‌کدی ترازاون چونکه‌ ئەم هه‌رزه‌کاره‌ شازده‌ ساڵیه‌ به‌ر سه‌د سا‌ل به‌ پیاو ده‌خویندراوه‌ به‌تایبه‌تی له‌ نیوان خیل و ئیله‌کاندا که‌ به‌ فرمانی پیداو‌یستی گوزه‌ران، ئەرکی به‌رپرسی و په‌له‌ی ژبان خیراتر نیرینه‌ی ده‌روده‌ستی له‌ مندالییه‌وه‌ هه‌لده‌داشت بۆ ناو جغزی کاملی، زووتریش شووی به‌ کیژان ده‌کرد.

ئهم راستیه‌ی گه‌یشتنی نالی و هاو‌ریکانی به‌ ته‌مه‌نی شاعیره‌یه‌ت له‌ حوکمرانی عه‌بدوهره‌حمان پاشادا ده‌چیته‌وه‌ به‌ر روونا‌کایی راستیه‌ی کی دیکه‌ که‌وا له‌به‌ر تیشکی ئەودا ده‌بینین چۆن له‌ شیوه‌ی حه‌تمی هه‌لبه‌ستن به‌ زمانی کوردی له‌لایه‌ن شاعیره‌کانی بابانه‌وه‌ ده‌بیته‌ بریاری میژوو، عه‌بدوهره‌حمان پاشا یه‌که‌م ئەمیری بابان بوو ده‌ستی دایه‌ کوردایه‌تی و لیشی

به‌دیار کهوت، واته ئەم مەرۆڤه له‌وه دەرچوو وەک ئەمیرێکی عاده‌تی حوكمخواز و دنیا‌دۆستی روت بیت چونکه وێرای نیازی شه‌خسی له حوكم و ده‌سه‌لاتدا هه‌ستی نه‌ته‌وايه‌تیش پالی پێوه دهن‌ا به‌ره‌و و ده‌سه‌ته‌پێنانی چاره‌نووس بو‌ میلیله‌ته‌که‌ی.

خوێندنه‌وه‌ی ئەم هه‌سته پیرۆزه‌ی نه‌ته‌وايه‌تی لای عه‌بدوهره‌حمان پاشا له‌وانه نییه چاو و زه‌ینی سه‌رنج‌ده‌ر مانوو بکات چونکه له زۆر لاپه‌ره‌کانی ئەم ئەمیره‌دا کرده و گوته‌ی ئەوتۆ نووسراوه کوردایه‌تی بێفیل ده‌لینه‌وه: یه‌ک له‌وان قسه مه‌شووره‌که‌یه‌تی له ئاست ئەو پێشنیاره‌ی بۆی کرا که بێته‌ والیی به‌غدا به‌ روتبه‌ی وه‌زیری ئەویش هات و گوته‌ی یه‌ک فره‌ به‌ فراوی کوردستان به‌وه ناگۆرمه‌وه... دووه‌میان ئەو وه‌قفنامه‌یه‌تی که به‌سه‌ر کتێبی ده‌ست‌نووسی «صحیح البخاری» به‌وه سنووری قه‌له‌مه‌روی بابان ده‌کێشیت و کتێبه‌که وه‌قف ده‌کا بو‌ «العلماء العاملين بناحية كردستان بين الموصل و بغداد و سنج...» وەک ده‌شزانین کتێبی «صحیح البخاری» لای کوردی سوننی له‌ دوا‌ی قورئانه‌وه دیت که ئیتر خزمایه‌تی به‌ هه‌رچی سه‌ربه‌ دنیاوه هه‌یه نایمیتیت، جا ئەگه‌ر هه‌ستیکی زیده به‌هیزی نژادناسی تیکه‌ل به‌ هه‌ستی خواناسی نه‌بی کتێبه‌که له قه‌به‌ل ته‌نها عوله‌مای سه‌ر به‌ نژادیکه‌وه ناکریت...

سێیه‌میان قسه ئاگرینه‌کانی عه‌لی به‌رده‌شانییه له به‌یتی «عه‌بدوهره‌حمان پاشا» که هه‌مووی ده‌نگدانه‌وه‌ی سرکه و کورکه و راز و نیاز و وتووێژ و قسه و راوێژی دیوه‌خانه و باره‌گا و سپا و ده‌سته‌ودایه‌ره‌ی سه‌ر به‌عه‌بدوهره‌حمان پاشایه که عه‌لی به‌رده‌شانی و هه‌ا به‌ پسپۆری ده‌یانکاته هانده‌ر و ورووژێته‌ر و پالیپه‌نه‌ر و ته‌کانده‌ر.

والیره‌دا به‌شیکێ سه‌ره‌تای ئەو به‌یته به‌شایه‌د ده‌گرم بو‌ دروستبوونی رایه‌که‌م:

ئەزم عه‌لی به‌رده‌شانی

ده‌به‌ندیم نه‌که‌ی زمانی

به‌یتی ده‌لیم به‌ دیوانی

مه‌دحی پاشای کوردستانی

مه‌دحی پاشای کامیان باشه

شایه‌د رۆم و قزلباشه

هه‌ر جاری شیرێ ده‌کێشا

هه‌مووی ده‌هاتنه‌ ته‌ماشای

عالم ئالایه‌ چاوه‌شه

مه‌رده عه‌بدوهره‌حمان پاشا

پاشای به‌بان جیهانگیری

ته‌حا به‌ را و ته‌گیری

رانا‌بویری به‌ ره‌زیلی

ناکه‌م خزمه‌تی وه‌زیری

نانی ده‌ستینم به‌شیری

به‌شیر نه‌بی قه‌ت پیک نایی

ده‌وله‌ت نایه‌ته ره‌دایی

ناچمه سه‌فه‌ری له‌حسایی

یاغی ده‌بم له‌ به‌غدایی

یاغی ده‌بم ئینشائه‌لا

خزمه تی ناکه م به وه لا
ئافه ریم و باره که لا
ته وه ککول به تهعاله لا
هه ی کوره به بهینه هه لا

ته وه ی نهختیک ویتته ی رووداو و روژگار و چه ندوچونی سهرده می خویمان و تهو سهرده مانه ی که له میژوووه بویمان پاریزراوه له دلدا هه لگرتی ده زانی له رزوتای نه ته وه په رستی ناو تهو به یته ی بهر له 160 سالیگ گه لیک گه لیک به ولای ههستی کوردایه تی ده یان سالی سهدی نۆزدهم و بیسته می به شیکی زوری سهرله بهری میلله تی کورده وه یه. بیگومان پورگی هه ناو و ته لی زمانی عه لی بهرده شانی ئاخناو و ته رجومانی ره هیل و هه وره تریشقه ی نیشتمان په رستی ده وره بهری خویمان بوون.

ههستی نه ته وایه تی عه بدوره حمان پاشا که وا راستیه کی ئه ولای گومان و ده مه ته قه یه زاده ی سهرده میکه به بهریه وه هه بوو مروقی هه ستیار و هوشیار و به په رووش و دلئاوه دانی وه ک تهو پیاوه ی تیدا بگاته خو ناسینه وه و شانازی به گه ل و مه فته نه وه کردن.

که سهرنجیک بدهینه میژووی کتیه دهسخه ته که ی بوخاری (1211 ی کۆچی) ده بینین تهو ساله ده که ویتته به ران بهر 1996-1997 ی زایینی، واته 7-8 سالیگ دوای به رپابوونی شو رشی فرهنسه، وه ک ده شانین تهو شو رشه رووداو میژووویه راگه به نه ره که ی بیر قه و مایه تی و مافی نه ته وایه تی بوو نه ک هه ر له ری په ند و سکالا و ئاموژگاری و فه لسه فه وه، به لکوو به هو ی ده مه چه قوی ئاگا که ره وه ی کاره ساتی پر ژان و ژوار و به سفتوسوی تیک هه لقزان و ره وه بردن و له سه رخۆ کردنه وه و تیکدان و بنیاتنان و خوین و ئاگر و بوومه له ره زی گورانی کومه لایه تی و ئابووری و رامیاری و زانستیه وه. ئنجا که میریکی ئاسۆ فره وانی تیگه یشتوو ی به ره ژوه ندرزانی وه ک عه بدوره حمان پاشا په ندی بیر نه ته وایه تی له و رووداو بی ره زایه وه ر بگری و له کرده و گوته و ده وره بهری تا ده گاته شایه ری به یتییژی به ده ر بداته وه جینی خو یه تی، به لکو له پیداو یسته کانه، که شاعیره کانی بگه نه پله ی هه لبه ستن به زمانی دایک زاده.

تهم گوران و رسکانه ی ئاووه وه وای «شعیری کوردی» به دوا شو رشی فرهنسه و له حاکمایه تی عه بدوره حمان پاشادا جاریکی دیکه ش له وه دا خو به دیار ده خات که شاعیری کورد له سهرانسه ری کوردستانی عیراق و ئیراندا، بیوه خران، شوین پی نالی و کوردی و سالمیان هه لگرتوه و که وتنه سهر راره و ی هه لبه ستی کوردی هه ر ده لی، کوردی گوته نی، بیستانیک بوو بینی تی گه رابوو چاوه نوری شه پۆلیکی گه رما بوو کالک و کۆلک و گۆزه له کانی تیکرا بگه ن.

تهم قوناغه زیده گرنه گی ژیانی کومه لایه تی و نه ته وایه تی کورد که شاعیری کوردی تیدا گه یشته پله ی هه لبه ستی کوردی تیشکیک به ره و دو او ده هاو یژیت و دیمه نیکی پر ده لاله تی ههستی فیتیری قه و مایه تی روونا کتر ده کاته وه: بهر له وه ی شعیری کوردی به یدا بی هه ر ده لی کورد شاعیری نه بووه. ناونا وه یه کی زور که م نه بی، تاکوته را، لی ره وه لوی کوردیک قه سیده به ک و غه زه لیک و دوو به یت و سی به یتی به فارسی وه یا عه ره بی دانییت له وه به ولاره چی ته و تو مای له به ره می شاعیری کوردستانی خوارووی سهدی نۆزدهم و پی شووتر پی نه گه یشتوه «دیوان» پیک بی. ته گه ر مه لا عه بدولای بیتوشی و شیخی نۆده ی (له شعیری عه ره بی- که به زوری هی مونساه به و هی دینن) و مه ولانا خالد (له فارسی و عه ره بی و کمیکی کوردی به له هجه ی هه ورامی) و حاجی به کر ئاغای کۆبی له حیسابان ده راوین ته نها ده می نیتته وه تهو چند به یته ی که میژووی مه رگیک وه یا مندالبوونیک وه یا خانوودرو سترک دنیکیان به حسایی ته بجاد پی ده رها تووه، ته ویش ئاغله ب به فارسی، که متاکورتیکیش واه ا بووه نامه ی براده رانه هه لبه ستی فارسی له نیواندا هاتوو چۆیه کی کردوو. خولاسه ده توانین بلین له کوردستانی خواروودا بهر له په یدا بوونی هه لبه ستی کوردی شعیریکی ته و تو به غه یری کوردی نه بووه تی بخویندریته وه هه رچه ند له و سهرده مانه دا مه لایه تی و شیخایه تی، که بنه مای خوینده واری ته وسا و جی مه زنده ی شاعیری بوون، له و په ری گه شه دا بوون. وا دیاره شاعر که پیوه ندی سهره کی

بههست و سۆزی دەررونهوه ههیه پتر له گهڵ زمانی دایکزادا ئامادهیه له زووێکهوه بپژی. ئهوهی بهتەما بی له ریی زمانی بیگانهوه وتووێزی دەررونی دەربریت سەردهمی گهنجایهتی و گوری عاتیفهی له دهست دهچی ئینجا دهتوانی هینده مهارهته پهیدا بکات که له زمانه دا شاعر ههلبهستی، ئهوساش به خۆهینان و بردنیکی ئهرکدار بهتیکی ساردوسری مونسابه گهلاله بکات.

ههه ئهه هۆیهی تهقینهوهی بههرهی شاعیرییهت به زمانی دایکزا وای کرد شاعیری کورد بتوانی پتر له جارن به زمانی بیگانه، فارسی بهتایهتی، شاعر دابنیت چونکه دهمهزهنکردنهوهی ههمیشهی بههرهکهی به زمانی دایکزا که له سهرهتای عومری شاعیرییهتیوه گهشابوو دهبووه مانعی کوپربوونهوهی تواناکهی بو به کارهینانی ئهه بههرهیه لههه زمانی بک بیت که تیندا بهلده، ههچی جارن بوو تا دههات فیری زمانی بیگانه بی له تهمهنی پر ههیهجانی عاتیفهی گهنجایهتی دهترازا بهرهه تهمهنیکی که وهک گومی بهر ریزگهی قهلبهز رادهوهستیت و کهفوکولی ههلهزانی دهپووچیتهوه. ههه لهه کولانهوه، بهقیاس، تی دهگهین چۆن مهلاهی دانهر و پهراوێزهۆن (مؤلف و محشی) ههلی تهئلیف و حاشیهنووسی به زمانی عهرهبی لهدهست نهدهچوو چونکه حاشیه و تهئلیف بههرهمی پینگهیشتن و تیگهیشتن که هیچ پیوهندیان به گهنجایهتی و عاتیفه و بههرهی شاعیرییهتیوه نییه، بهپینچهوانه، له گهڵ تهمهنی کاملیدا گونجاو و خزم و دراوسی و بران.

نهبوونی ههلبهست به زمانی بیگانه لهلایه خویندهواری کوردهوه دیمهنیکی دیکه قهومایهتی- کومهلایهتی له خوی بهرفهواتر دهکاتهوه بو بهر چاو و زیهنی سهرنجدهر، که خویندهواره که نهیتوانی وهیا نهیوستی به زمانی دهرهکی شاعر ههلبهستی نهخویندوووه که ههه رگیز نهیتوانیوه، بگره بهبیریشیدا نههاتوو، شاعری بیگانه له بهر بکات و بیلیتهوه چونکه دیاره شتی نامهفهووم له بهر ناکرئ، که به زۆرهملی و نیوهچل له بهریش کرا گوتهوهی به شیویهکی شکستهی ناقولا و ناحهز دهبیته خهیاالشکین نهک دلزیو. ئهوسا له کودوولهی تهپیشدا گوینگری نایی بهلکوو دهشی گوینگران شاعر خویتی ئهوتویی دهمکوت بکهن ئه گهر لینی نهدهن!

لهه بۆچوونهوه دهردهکهوی کهوا بهر له پهیدا بوونی شاعری کوردی کوپری بهزم و ئاههنگ و کوپوونهوهی خۆشی و شایی و مهجلیسی ئیجازهی مهلایان و دانیشتنی شهوانهی دیوهخانان، بهدهگمهن نهیی، شاعری تیندا نهگوتراوه، ئهوهی گوتراپی بابتهی فۆلکلوری کوردی بووه وهک بهیت و لاوک و چهیرانه و گۆرانییه رهسهن و میراتییهکانی ئهلاوهیسی و خاوکهه و تیکههلیکش و ئایای و نیوهشهه و ئهه تهرزه دهنگ و ئاوازانه. ههروهک لهه رۆژانهی خۆمان تیندا ژیاوین خۆشکههروهی بهزم و ئاههنگ شاعر و ههلبهستی کوردی بووه. به قیاسی تهولانهریق، گۆرانیچر و گوینگری کوردی بهر له سهدهی نۆزدهه ههنگامهی کهیف و شادیی خوی به ئاواز و ههلبهستی دایکزا تهنیوتهوه نهوهک دهنگ و وشه نامهئلووف و نامهفهووم تهردهماخییه کهی لی بشیوتی. راستیه کهی، نهفسی ئادهمیزاد له دهمی خۆبهردان بو شادی و حوزن، وهک ساوا، گروگال و لاواندنهوه به تاکه زمانی دایکزا و شیرمز ههلهدهریزی چونکه تهقینهوهی عاتیفهی گهلیک خیراتر و کهلهریزتره لهوهی گیر بخواتهوه بهدهست تهرحمهه و ریکخستن و سازاندن و وهبیرهاتنهوهی لهسهرهخۆ و به کیشانه و پیوانهی مامۆستایانه. بههه مهحال قسهی ئیمه لیرهه له گهڵ ئاپورای خهلقه نهک تاکوتهرایه کی بوی ریک کهوتی که هینده له نیو بیگاناندا ژیا بیت زمانه کهیان و ههموو ئاداب و داب و دهستور و بۆچوون و ههستونهستیانی لی بوو بیته هاوتای سروشتی زگماک.

ئهم خۆدانهوه به زمانی دایکزا، نهک ههه له دهمی خۆشی و ماتهدا، بگره له ههموو ههلهوستیکی ئهوتودا که مروف موحتاجی قسهی گورجوگول و لهسهریهک و نیشانههنگیو و دابر و دازر بی هانبردنیکی ئاسایی و سروشتیه بو بهر چه که ههه برنده کهی لهسهرخۆ کردنهوه و ههلمهتبردن وهک ئهوهی که له کاتی ههه رای شههه چه پهلوک و تیکههلقزان و شههه جینیو و یاری و گهپدا کهس بهبیریدا نایهت خهیا ل له قسهی ناو کتیبان بکاتهوه وهیا قسهی دهماودهمی بیگانه بهبیری خۆیدا تی پهرتیتیت، تهنا نهت زمانه تهدهبییه کهی خۆشی لهه دهمهدا فهرامۆش دهکات و یهک رستهی لی به کارناهییتیت. ئهم راستیه پتریش روون دهبیتهوه بهوهدا که تا ئیستا لهه تهرزه حالوبارانهدا شاعری نویابهتی رههه به کار نایهت. تاکه یهک گۆرانی له دهمی کهس دهرنههاتوووه شاعری بی کیش و قافیه و پر له پهرده و دهراگ و دۆلابی تازهبابتهی گوتبیتهوه هۆیه کهشی دهچیتهوه بو نه گونجانی عهفوییهتی گۆرانی له گهڵ (معاناه) ی ههردوو پرووی روخسار و

ناوه‌رۆکی شیعری نوێ... لەم تێبینییانەوه بۆ ئەوه دەچم که گۆرانییێزی کورد بەر له په‌یدا بوونی شیعری کوردی دەمی له شیعری بیگانە نه‌داوه. ئنجا که ئەمه وه‌ها بی ده‌زاین شیعری کوردی چ که‌لینیکی گه‌وره‌ی له وه‌تالاییه‌ جوانکاریه هونه‌رییه‌ی رۆویوئیکی به‌رینی ژبانی ئەده‌بی و کۆمه‌لایه‌تی و وجیدانی کوردی پر کردۆته‌وه. تۆ بیته‌ دیمه‌نی ئیستا که‌ی کۆری به‌زم و شادی پر له ئاواز و زه‌مه‌مه‌ی شیعری کوردی بگه‌ر به‌دیمه‌نی ئەوه سه‌رده‌مانه‌ی که به‌ر له په‌یدا بوونی شیعری کوردی وشکین و برینگین و بی ته‌راوه‌تی غه‌زهل و قه‌سیده‌ی شلک و رازاوه‌ی کوردی بوون. ئنجا بیر له‌وه‌ش بکه‌وه که گۆرانییێز و گوئیگری کورد چ ناته‌واوییه‌ک و نو‌قسانیه‌کی گه‌وره‌ی هه‌ست کردووه له نه‌بوونی غه‌زهل و قه‌سیده به‌سه‌ر له‌زه و له‌ره‌ی ئاهه‌نگه‌کانیه‌وه. رهن‌گه‌ ناو ناوه‌یه‌ک که له دەمی ده‌رویش و گه‌ریده‌ی جیهانپێوه‌وه گوئیگری کورد غه‌زله‌ی فارسی بیستووه‌ حه‌په‌سانیک و سه‌یر هاته‌نه‌وه‌یه‌کی بی ره‌وانه‌وه‌ی توش هاتیبی و هه‌ستی نار‌ه‌حه‌تی له دیارنه‌بوونی کالایه‌کی ئەوتۆی کوردی دایگر‌تیبی تا ئەو رۆژه‌ی که له سه‌ره‌تاکانی سه‌ده‌ی نۆزده‌مدا پال‌ه‌په‌ستۆی میژوو لینه‌تووی عه‌بدو ره‌حمان پاشا بلویره‌ سیحریه‌که‌ی هه‌لبه‌ستی کوردیان نایه سه‌ر لیوه گه‌وه‌هه‌پێژنه‌که‌ی نالی و سالم و کوردی، ئیتر له‌وانه‌وه زۆر به خیرایی تیکرای شاعیری کورد که‌وته سه‌ر رێبازی چ‌رین و هه‌لبه‌ستی کوردی.

خۆشامه‌دی‌کردنی کۆمه‌لگه‌ی کوردزمان له شیعری کوردی گه‌یشته راده‌یه‌ک که ئەگه‌ر پێشتر شاعیری کورد له ئالقه‌ی پیاواندا ده‌ست نه‌ده‌که‌وت دواتر نا‌وانه ئافره‌تی کوردیش بوو به شیعریێز. به‌ل‌ی راسته ژماره‌ی شاعیری ئافره‌تی کورد تا بل‌یی که‌مه به‌لام دیسانه‌وه که ئەو که‌متاکوته به نه‌بوونی شاعیری کورد ده‌گریت و به‌راورد له نیوان هه‌بوون و نه‌بووندا ده‌که‌یت ژماره‌که به‌زیاده‌وه گرینگ ده‌ییت. هه‌رچه‌ند «ماه شه‌ره‌ف» له لایه‌ن به‌کاره‌ینانی کوردیه‌وه ناگاته «ماه شه‌ره‌ف»ی بوئیزی فارسی، ئەو حساب‌ه‌ی هه‌ر بۆ ده‌کریت که ئەویش له پله‌ی په‌یدا بوونی هه‌لبه‌ستی کوردیدا بۆته بوئیز و شیعری کوردیشی هه‌ن.

له‌گه‌ل ئەوه‌شدا که ده‌وروبه‌ر و په‌روه‌رده‌بوون یارمه‌تی ماه شه‌ره‌فی داییت بۆ گه‌یشتن به پایه‌ی بوئیزی، دیسانه‌وه نه‌ده‌هات به کوردی شیعری بل‌ی ئەگه‌ر شیعری کوردی له‌به‌ر گوئییدا نه‌زین‌گابایه‌وه، نالیش نه‌ده‌هات به‌ نشته‌ری زمانی کوردی گه‌وه‌هه‌ره‌کانی بۆ بسم‌ی ئەگه‌ر لایه‌نی کوردبوون و شاعیری کوردبوونی ماه شه‌ره‌فی ره‌چاوه‌ نه‌کردایه. له کۆتایه‌یه‌کانی سه‌ده‌ی نۆزده‌مدا بوئییکی خاتوونی وه‌ک «حه‌زینه» له کۆیه‌ ماوه‌یه‌کی به‌رفراوانی مه‌یدانی مه‌هاره‌ت و شاره‌زایی له شیعری کوردی بری تا ئەوه‌ی له به‌شیک‌ی شاعیرانی ئەوه سه‌رده‌مه‌ش پێش که‌وته‌وه. بیته‌شبوونی ئافره‌تی کوردی ئەو رۆژگارانه له به‌هره‌ی خوینده‌واری هۆی که‌مبوونی ژماره‌ی ئافره‌تی کورده له بوئییدا، ئەو چه‌ند تاکه‌ی که بووشن به بوئیز له‌وانه بوون ده‌وروبه‌ر کوردبوونی به‌ خوینده‌وار.

دیارده‌ی نه‌بوونی شیعری بیگانە به‌سه‌ر زمانی گۆرانییێزی کورده‌وه بیرمان بۆ دیارده‌یه‌کی دیکه‌ ده‌بات که ئەویش هه‌ر ده‌چیته‌وه بۆ گونجانی عه‌فه‌وییه‌تی زمانی دایک‌زا له‌گه‌ل عه‌فه‌وییه‌تی کرانه‌وه‌ی ده‌روون بۆ شادی و حوزن: شیعری هه‌ر یه‌کێک له له‌هجه‌کانی کوردی ته‌نها له نیوان ئاخپه‌وره‌ی ئەوه له‌هجه‌یدا ده‌بیسرا چ به‌ گوتنه‌وه‌ی بی و چ به‌ گورانی، ئەوه‌ی که له بابه‌تی له‌هجه‌یه‌که‌وه بۆ له‌هجه‌کانی دیکه‌ بلاو ده‌بووه شتی فۆلکلۆری بوو، به‌تایه‌تی بابه‌تیک که سه‌رگوزشته و حیکایه‌تی ده‌گه‌رپایه‌وه وه‌ک زۆربه‌ی لاوکی له‌هجه‌ی سه‌روو، به‌ عاده‌ت گوئیگری گۆرانی هه‌تا به‌سته و شیعری له‌هجه‌ی خۆی چنگ بکه‌وئ گوئ بۆ شتی دیکه‌ شل نا‌کا، به‌لام که له گۆرانیدا باسی به‌سه‌ره‌اتی دل‌داران وه یا شه‌ری نیوان چاپووکسواران وه یا هه‌ر رووداوێکی دیکه‌ی ئەوتۆیی هه‌بی خه‌لقه‌که سه‌ره‌رای بیستنی ده‌نگی خۆش و ئاوازی سازگار له‌و گۆرانیه‌نه‌دا، به‌ دیار باس و خواسی سأل‌حی نو‌ی قاوه‌چی و که‌زئ و گه‌نج خه‌لیل و شیخ قادر و فه‌تاح به‌گ گوئ و دل‌ ده‌که‌نه‌وه هه‌ر نه‌بی باایی ئەوه‌ی که بۆ سه‌رگوزشته‌ی حه‌فت ده‌رویشه و سه‌لیمی جه‌وه‌ه‌ری و کۆره‌ی یه‌مه‌ن قوتاخ ده‌بن. وه‌ک به سه‌رنج‌گر‌تیش ده‌رده‌که‌وئ بابه‌تی فۆلکلۆری له نیوان ئیله‌کاندا له له‌هجه‌یه‌که‌وه یۆ له‌هجه‌یه‌کی دیکه‌ پتر به‌وه ده‌ستینی نه‌ک له نیوان دانیش‌توانی شارستان واش بزانه‌م هۆی ئەم راستیه‌ تا راده‌یه‌ک ده‌چیته‌وه بۆ هاوچوونبوونی زه‌وق و خه‌ریک‌بوون و ریکاری تیکه‌یشتن و نر‌خاندن و سه‌نگاندن و پێوانه‌ی «نرخ و گرنگی»ی شتان له نیوان ئیله‌کاندا که له سه‌ره‌تا و بنه‌ره‌تا باری کومه‌لایه‌تی و ژبیری و گوزه‌رائیان پتر له‌گه‌ل به‌کتردا هاوچوونه‌ نه‌ک له‌گه‌ل هی شارستان. تۆ سه‌یری حه‌یرانه مه‌شووره‌که‌ی ده‌زیاتی بکه‌ ده‌بینی پتر له ده‌شتوده‌ر و نیوان ته‌هلی عه‌شه‌ره‌تا ده‌گوت‌ریته‌وه

به هر حال ئەم لایەنە لێرەدا بە تەواوی مەودای ساغکردنەوهی نییه، دیاردەیه که له شیعەر و هەلبەست و گۆرانییەوه کهوا رەنگدەرەوهی کۆمەلایەتین، سەرھەڵدەدات، بەلام دەبی ئەوەندە بخەمە سەر قسەکانم که نامەئلووفوونیی لەھجەیه کی زمان لەبەرگویی ئاخیوهری لەھجەیه کی دیکەدا دەچیتەوه بۆ لەیە کدی دابرانی خەلقە که. وا بە چاوی خۆشمان دەبینین لەو تەھی بە کدی دیتن و بە کدی بیستن و لە یە کدی شارەزابوون پەیدا بوو، بە تاییەتی رادیۆ، خەریکە سەرلەبەری گۆنگری میللەتیک، چ کورد چ غەیری کورد، گەلێک پتر لە جارێ بە دیار گورانیی لەھجە جودا کانیەوه دەگەشتەوه، هەتا دەنگی گورانییە کهش دلکیشتر بی گەشانەوه که گەشکە دارتر دەبی.

هەلبەستی کوردیی کوردستانی خواروو لە سەرھەتای پەیدا بوونیەوه شەقل و چەژ و دارشتن و روخسار، تارادەبە کیش ناوەرۆکی شیعری فارسی بەخۆیەوه گرت، لەمەشدا بیگومان خزمایەتی هەردوو زمان و پترای تاووتینی ئەدەبی فارسی بۆ ویزدانی ئەدەب و خۆیتدوووی کورد دەوری هەرە گەورەیی هەبوو. خەیاڵی شاعیری کورد لە خەیاڵی شاعیری فارس نێزیک دەبوو نەک هی عەرەب و تورک که دەزانین شاعیری تورکیش لە شیعردا پتر شویتینی شاعیری فارسی هەڵدەگرتەوه نەک هی عەرەب. هەرچی زمانی عەرەبییە لەلایەن مسوڵمانی غەیری عەرەبەوه لە قەبەل باسە کانی تاین و زانست کرابوو، تەنانەت مەلاکان که هەموو عومری خۆیتدن و مەلایەتیان لە «صرف ونحو»ی عەرەبیدا بەسەر دەبرد نەیان دەتوانی دوو قسەیی عەدەتی بە زمانی عەرەبی بلین مەگەر مەلاکە خۆی لە گەل عەرەبدا ژیایت، لە راستیشدا زمانی نەحوی عەرەبی بەلای عەرەبیشەوه هەر سەختە چونکە دەستورە کانی زەحمەترن لە دەستورە کانی ئەو عیلمەیی پێ دەخۆیتدەنری. شاعیر هەتادیت هەست و سۆزە کهی خۆی دەداتەوه بە حوکمی «مرفوع و منصوب و غیر منصرف و منتهبی الجموع...» و ئەو تەرزە دەستورە ورد و بە نامە کیانە هیزی بوژی و دارشتن و قافیە سنجی لی دەبریت. بە کێک دەتوانی لە گەل دەستورە سەختە کانی «صرف ونحو»دا شەعیری بیت که لە مندالیەوه بەهۆی راهاتن و مشتومالیوونی زەوقە ئەدەبیە که لە گەل ئەو دەستورەدا صرف و نحوه کهی لی بوو بیتەوه بە شیکێ پیکهینەری هیزی ئاخوتن و مەلە کهی شاعیر بەت نەخۆ هەرۆک مەهارەتی وەستای بەنا بەسەر کردنی سادە پیک نایەت تا راهیتانی دەستی لە گەلدا دەبیت هەرۆه هاش هەلمشتنی دەستورە کانی «ثلاثی مجرد» لەلایەن میسکەوه بە راشکاوی ناییتە زمانەوانی ئەگەر لە فیربوونیاندا زمان هاوبەشی میسک نەبوو بیت.

یە کێک لەو شەقلانەیی شیعری فارسی که بۆ شیعری کوردی راگۆتێزرا نازناوی شاعیر بوو، سەت جارانیس دەستیان خۆش بی لەو کارەیی کردیان هەر نەبیت لەبەر دوو هۆی یە کجار گرنگ:

هۆی یە کەم ئەو یە که ئەگەر «نازناو» خاوەنایەتی پارچە هەلبەستە که بۆ دانەرە کهی نەپاراستبایە لە وانەبوو بە شیکێ زۆری شیعری ئەو سەردەمانە که جاری چاپکردنی دیوانی شاعری کورد فەرمانیک بوو دەیان سال دواي مەرگی شاعیر جینەجی دەکرا، بۆ غەیری خاوەنە کهی ساغ بیتەوه و دروشمی شاعیرە کانیان لەو رینگەوه تیکەل پیکەل بەلکوو کویر بیتەوه. ئیمە دەزانین لە گەل هەبوونی نازناویش گەلی جار هەلبەستی شاعیریکمان بۆ یە کێکی دیکە دەبردیتەوه لەمەشدا شیعری کوردی گەلێک پتر لە هی عەرەب و تورک و فارس دوو جاری خاوەنگۆری بوو. وا پێ دەچی کورد که مەترخەم بوو لە ریکخستنی دیوانی شاعیرە کانی تا ئەو یە یە کێکی وەک حاجی قادر لە ئەستەبۆلەوه دەستودامانی هاو لاتیە کانی دەبی و دەلی:

ئە ی رەفیقانی وەتەن زۆر غەزەلم ماوہ لەو ی

لە کەلینیکەوه تەقدیرە وە کو هەلبکەو ی

وەک سەفینە بگەری بی دەیه بەر مەدی نەزەر

حەیفە وەک من لە غەریبی بمریت و نەتەو ی

ئینجا که حال ئەمە بیت پارچە شیعەرە کانی بی مۆری نازناو چۆناوچۆنی بۆ خاوەنە کانیان دەبریتەوه؟

هۆی دووهم ئه‌وه‌یه که هه‌بوونی نازناو به کۆتایی شیعره‌وه وه ک «ته‌زکه‌ره‌ی نفوس» گه‌لێک باری شیعره‌که پروون ده‌کاته‌وه. ده‌زانی هه‌ی کام رۆژگاره... هه‌ی کام مه‌لێه‌نده... ته‌ی ده‌گه‌ین چ جوهره‌ گۆرانیکی به‌سه‌ر ئاخاوتنی ئه‌و مه‌لێه‌نده‌دا هاتوو له‌ چاوه‌ ئاخاوتنی ئیستاکه‌ی. به‌ نمونه‌ له‌ شیعری نالییه‌وه ته‌ی ده‌گه‌ین که به‌ری بابان له‌و سه‌رده‌مه‌دا وشه‌ی وه‌های تێدا به‌کار هاتوو که ئیستا که وه‌ک تێدا نه‌ماینی وه‌هایه‌:

دوو له‌ تو ئیدی مه‌پرسه‌ قوربان
حالی نالی که نه‌ مرد و نه‌ ژیا

وشه‌ی (ئیدی، ئی دی- به‌ واتای ئیتر) له‌ ئاخاوتنی ئیستا که‌ی سلیمانی به‌سه‌رچوو. هه‌ر نالی خو‌ی له‌ جیگه‌ی (ئه‌ی ئاینده‌ ده‌) به‌کار ده‌هینی:

پیشه‌که‌ی پان و درێژی بو‌ ریا خزمه‌ت ده‌کا
من گریه‌ ئه‌تو خه‌نده‌ به‌یه‌کدی ده‌فرۆشین
لێت موعه‌بییه‌ن بی که‌ نالی گۆل به‌ دل‌ په‌رژین ده‌کا

خولاسه‌ نازناو گه‌لی سوودی هه‌یه، بگره‌ له‌ سوود به‌ولاوه‌ تێدا نییه‌.

* ئه‌م وتاره‌ له‌ دیداری شیعری کلاسیکی کوردی له‌ سلیمانی خوێندرایه‌وه

بو‌ خوێندنه‌وه‌ی ده‌ستنووسی ته‌واوی گوتاره‌ که‌ بروانه‌:

http://mamosta.net/Destnus_PDF/PayeyShiir_2010919.pdf

دلدار

گوتاریکی مهسعوود محمه د

کتیپی «دلدار - شاعیری شوږشگری کورد»، نووسینی عهبدولخالق عهلاته ددین.

بهغدا 1982-12-04

سالی 1941ی زایینی که له کوليجی «حقوق» دهستم کرد به خویندن یه کیک بووم له نیوان سهد قوتابی که ئه و ساله له پولي یه کهم قبول کران چوار قوتابی دیکهش له سالی رابردوه مابوونهوه، یه کیکیان «دلدار» - یوونسی مهلا ره ئووفه فهندی «خادم السجادة» - بوو کهوا له بهر ناساغی نهیتوانی بوو له ئهزمونی کوتایی سالدای بهشدار بیت. له یه کهم دیتندا زهردی و بیهیزی ئه و ناساغیهیم لئ رهچاو کرد دواتریش که مکمه ئاشنای باری ژبانی بووم.

سالی یه کهمی خویندیمان به یه کهوه هه ر بایی ئه وهی که دوو قوتابی کوردین و خه لقی یه ک شارین به ره و یه کتری ده کردینهوه، پیوهندی ناوکویی و هاوړییه تیمان له وهی تیپه ر نه ده کرد که ریز له یه کدی بنیین و له گیروگرفتی دهرسه کان پرس به یه کدی بکهین و له ریکهوتی دهوری میزی چیشخانه یه کدا پینشدهستی مهسره ف بهمله وه گرتن بو یه کدی بکهین. له رابردودا وهها له یه کدی نزیک نه بووین که به یه کهوه خویندیمان له بهغدا بیته قوناغی چه سپاندنی براده ریه کی کون. به راستی هه ردوو کمان خه ریک بووین، به خاموشی، له نوپوه تانوپوی برایه تی بته نین.

دلدار قوتابیه کی دلزیندووی هوشیاری میشک کرایه وه بوو. رهنگه گومان له وهدا نه بی که له مپه ری «لالی» له به رایي تاخاوتنیدا، وه ک بناوانیکی په نگاو به ئاو بداته وه، هه موو گوته نه بیژراوه کانی و بیروباوه ره ئاشکرا نه کراوه کانی و هه ست وسر که و کور که خه فه بووه کانی دابیتته وه دهروونی و له ناخی گیانی و هوشی ونیدا بوو بیته وه ئه و بژنوه مهعنه و ییه جار هه ی جار به دم و رووژانی عاتیفه یه وه وه ک تافگه هه لده رزا. له وبارانه دا که هیزی خه فه کراوی تاخاوتنی رهها ده بوو توله ی ئه و جارانه شی بو ده ستانده وه که به زه حمه ت مامله تی پاکه ته جگه ره یه کی تیدا ده کرد.

رینازی ژبانی سالی یه که ممان له حقوق به دراوسیه تی براده رانه گه یاندینه پشوی هاوینه. بی ئه وهی تیکه ل به یه کدی بیته وه له و ساله دا خوالیخوشبوان کاکه حمه ی خانه قا و عومه ر عوسمان و من، ناوی «الفرسان الثلاثة» مان بی ره و دیترا بوو... هه رسیکمان له کوليج و ده ره وهی کوليج هه میسه به یه که وه بووین تا ئه گه ر یه کیک منی و بستبایه دهیتوانی به دوا عومه ردا بگه ریت و بمدؤزیتته وه. به داخه وه عومه ر هه ر له و ساله دا دوو چاری ناساغیه ک بوو که ده رفه تی پی نه دا نیوه ی خویندنی حقوق ته و او بکات و زؤریشی مؤله ت نه دا جوانه مه رگی کرد... ماینه وه کاکه حمه و من... دلداریش به ره به ره لیم نزیکتر ده بووه، وه ک که له گه ل کاکه حمه پینشتر براده ریان ره گ و ریشه یه کی داکوتابوو.

له باری گوزهرانه وه دلدار سالی یه کهمی به پؤشته یی برده سر، له برایه کی گه وره تریه وه که له ناوچه ی ناوه ندی عیراق مووچه خؤری حکومه ت بوو، خه رجیه کی تیروته سه لی بو ده هات. ئه وساش جارئ جهنگی دووه م تنگی به ئابووری و نرخ ی پاره ی مووچه خؤران هه لئه چنی بوو که ده ستیان له یارمه تی کهس و برا کوتا بکات... به لام به حال سال چووه سه ر که برا که ی دهستی له ئیش کیشرایه وه دلدار که وته سه غله تی گوزهرانه وه. ئه وه ی لیره دا پیویسته بو باسکردن، ئیزن له گیانی دلدار بخوازمه وه، جوامیری به ره یه کی نیشتمانپهروه ری کویی بوو که به سه ر حالوباری وه ک هی دلدار راده گه یشتن و به لای که مه وه له سی به شی خه رجیه به ریوه چوون دوو به شیان جیه جی ده کرد بی ئه وه ی هه ستیکی تیدا بریندار بی به پیچه وانه له خانه ی حورمه ته وه به ره و پیری ئه و کاره وه ده رچوون، ته ناته ت دوا ی مه رگی باوکم له 1943 هه مان دهستی یارمه تی بو منیش دریز کرا به لام من ئه و پیویستیم نه بوو که بیمه هاوبه شی ئه وانه ی ده ستیان ته نک بوو.

له سالی دووه می خویندیمان هه پیوندی نیوانمان به ره و پته و تریه وه رؤیی و له چه ندوچونی یه کتر شاره زاتر بووین، هه ندی خه سله تی دلدارم له و ساله دا بو روون بووه، تی گه یستم دلدار گه نجیکی ئازایه، پر به پیستی وشه ی ئازایش ئازایه. جاری له لایه ن ئه وه ی کوردی پیی ده لی «مالی دنیا» دلدار فلسیک و دیناریکی به لاهه یه ک شت بوو... دهیتوانی چی خوا پیی

داوه و پئی نه داوه به قوربانی نیازیکی بچووکی براده ره که ی بکات، پهندی عهره بی که ده لی «اصرف مافی الجیب یأتک ما فی الغیب» به قالبی دلدار دارژابوو. هه ژارییه کی که خوی له باره ی خوییه وه باسی ده کات له جیاتی لی گرتنه وه خه رجکردن بووبوه هوی دستبلاوی و گالته به هه بوونی و نه بوونی کردن. ده ستکورتی بایی تۆسقالیک عه زمی نه شکان دیوو چونکه نازاییه که ی له تی شکانی هه ژاریه که ی پتری بو تی ده هینایه وه. نه مدیت رۆژیک له رۆژان دلدار قسه قووت بداته وه وه یا له هه لوه ست دابه زئی به مه راییکردن به رانیه ر نه وازشت و یارمه تی ئه موئه وه، هه ر نازایه تییه که شی بوو به سه ر تیوه مانی نه داریدا زالی کردبوو تا ئه وه ی حیسانی ده ستکورتی له روو په ره ی کرداری دلداردا سرا بووه...

ههروه ک ریخۆله کویره به که سه وه دیار نییه نه داریش به کرده وه ی دلداره وه دیار نه بوو، له که سیشه وه هه ست نه ده کرا دلدار به ده ستکورت دابنی، هه ر له نازایه تیسه وه به سه ر گیر وگرتی زمانیدا به ره و ئه و کارانه وه ده رۆیشته که وا په کیان له سه ر زمانی پارا و که وتی وه ک که یه کیک بوو له چالا کترین ئه ندامانی پارتی هیوا و گه رمترین ده مه ته قه ی به ده وری کرده وه و ره فتاری ئه و حیزه و ئه ندامانی به ریا ده کرد، ئینجا نو کته شی له خوی و براده ره لاله کانی وه ک خوی ده گرت... جاریکیان براده ریکی هه ردوو کمان که ئه ویش لال بوو پیمان گه یشت و رووی له دلدار کرد گوتی «ها... لاله په ته...» دلدار قسه که ی لی قوسته وه گورج گوتی «ها... قه ل به قه ل ده لی رووت ره ش بی...» دلدار مرو فیکی نازا بوو...

له پۆلی دووه می حقوق دلدار ده رگه یه کی به روومدا کرده وه، دواتر بوو به کولانه یه ک بو ناو ده روون و دل و ویزدانی خوی: بردمی بو سلاوخانه ی «بهیه فرج الله الکردي».

ئهم خاتوونه کیژی «فرج الله الکردي» بوو که له میسر به براده رابه تی و هاوپی و پشتگیری «محمد علي عوني» کتیی شه ره ف نامه ی به چاپ گه یاند... به هیه، دوا ی مه رگی باوکی به خوی و دایکی هاتنه عیراق و له قوتابخانه یه کی به رزی کچان ده رسی ده گوته وه، له رادیوش گوتار و سه رگورشته ی بو ئافره ت و مندالان ده گپراهه وه. له حورمه تی باوکی لای کورد، پشکیکی گه وره بو ئه و کیزه مابوو، لینه اتووی خویشی وه های کرد سلاوخانه که ی له «أعظمية» شیوه ی سالونی «می زیاده» ی قاهیره وه برگرئ. فرج الله ئاشنایی له گه ل باوکمدا هه بوو، چه ند نامه یه که یشی بو باوکم یادگاری ئه و ئاشناییه بوو لپی به جی مابوو. کاتی خوی که «شرفنامه» ی بلاو کرده وه چه ند دانه یه کی لی نارد بو لای باوکم... ئهم پیوه ندییه کۆنینه یه ریخۆشکه ره وه یه کی دروست بوو بو ئه وه ی به هیه به خیره اتنیکی گه رم و گورم لی بکات.

فرج الله به خیزانه وه به های بوون... به ره وه ی من بیمه ناسیاوی به هیه، دلدار چه ند جارن له باره ی دینی به های له گه ل پینشه واکانی مه حفه لی به های به عدا هه ر له مالی به هیه، وتووێژ و گفتوگوی کردبوو، هه ندی تینیشی له باوه ری به های لی وه رگرتبوون... شه وانی رۆژه ک له رۆژه کانی هه فته دا سلاوخانه ی مالی به هیه پینشوازی له میوانان ده کرد و چه ندین سه عات مه جلیسی ئه ده ب و نوکته و قسه ی ریکوینیک به رده وام ده بوو...

به زۆری دلدار و من، ناوناوه ش له گه ل کاکه حه مه ی خانه قادا، به یه که وه ده چووین بو لای به هیه. ده بوو له رۆژی تابه تیدا بی میوان و بی کووبونه وه سه رمان لپی ده دا، هه ندی جار هه ر لای ئه و نیوه رۆژمان ده خوارد. به هیه له گه ل دایکی به فارسی ده دا چونکه کوردییان نه ده زانی هه رچه ند گیانی کوردا به تییان زۆر پیوه دیار بوو. به عهره بی و ئینگلیزی و فه رهنسه یی و فارسی جوانترین شیوه ئاخواتنی هه بوو. وابزانم دل زۆر که سی بو چوو بوو به لام تا ئه وه ندی من بزائم دللی ئه و ته نها بو کوره ده وه له مه ندیکی سلیمانی که براده رم بوو یه ک دوو سالیک دوا ی پۆلی من بوو له حقوق، لپی ده دا هه رچه ندی ئه و کوره ش به هیه ی خۆش ده ویست چاره نووس لیک ترازاندن... له به هیه م بیستوه ده یگوت، ئاواتمه شوو به گه نجیکی کورد بکه م و بمباته دییه کی کوردستان و پیم پی بدا خزمه تی ئافره تی کورد بکه م... دلداریش ئه مه ی لی بیستوه ره نگه گه نجی دیکه ش گوی بیستی بووبن.

بو من به هیه خوشکیکی به ریز بوو که ئیتر پینشوازی ئه وتوپی لای من ده نگ نه داته وه. ئه وساش جارئ ئه و براده ره می نه دیتبوو که دواتر دللی بوی چوو، ئیتر نازانم بۆچی ئه و ئاواته ی نه گه یشته جی...

لهو سالهدا كه سالى دووهى خويندنم بوو له حقوق ههستم نه كرد كه دلدار له ناوهوه بو بههيه دسووتى، سالى سيهم و چوارهمى خويندنمان كه 1943/1944 - 1944/1945 دهگريتهوه دلدار و من له يهك ژوورى ئوتىلى «رشيد»ى گهرهكى «سيد سلطان علي»-مان بهسهر برد. لهو دوو سالهى خويندندا به يه كهوه ژيانمان هه موو ئه و روويه دهروونيه شرايه وهى كه بشى بو بهرچاوى برادر بگريتهوه، بو يه كترمان كردهوه... بهلام له گوشه ي حهز و دلداريه وه باسى بههيه م هه رگيز له دلدار نه پرسى چونكه ده مزانى هه زليكردينكى يه ك لاييه وه بو ئه و به سفتوسويه.

دهبى ليتره دا به خويته رابگه يه نم كه دلدار و من له ماوهى چوار سالى خويندنماندا روزهك له روزهان و له هيج ريكه و تيك و رووداويك و هه لوه ستينكا به هيج جورىك دلى يه كترمان نه ئيشانده وه هه رگيز او هه رگيز له پله ي ريزليگرتن بو يه كتر دانه بزيون. دلدار به راستى لهو سالانه دا هاورپيه كى نمونيه ي بوو... سه رله نوئى، دواى دابراى جوانه مه رگ عومهر عوسمان كاكه حه مه و دلدار و من ناوى «فرسان الثلاثة» مان پى درا چونكه به زورى به يه كه وه ده ديتراين ته نانه ت جاريكيان برادره ريكم بانگه يشتنى كردم بو ماله وهى گوتى «جگه» له كاكه حه مه و يوونس كى ديكه ت ده وى بانگى بكه م؟».

دووه ميان ئه وه بوو حيسابى بو خه ون ده كرد. هه ر له بيرمه ماويه كى كورت به ر له ئه زموونى سالى چواره ممان، سبه ينه يه كيان دلدار خه ونى بو گيرامه وه گوتى له خه وما تو و من، بى كاكه حه مه، ده رويشتين تو له پيشه وه منيش له دواته وه تا گه يشتينه كوسپيك تو بى زه حمه ت لى سه ركه وتيت و به ره وپيش چوويت منيش له كوسپه كه كه وتم و هه لستامه وه و به دواتدا هاتم... گوتى لىم سووره تو ده رده جيت منيش ئيكمال ده بم و ده رده جم، كاكه حه مه ش، ره نگه، ئيمسال بميتته وه. ئاكاميش وه ها ده رچوو.

دلدار لهو دوو سالهدا دهروونى ئاوس بوو به عيشقى بههيه بى ئه وهى روزهك له روزهان بدركىنى خوشى ويستوه. هه ر ئه و خوگيرييه ي بوو لى نه گه را بيرسم ئه رى دلدار تو كه ئه م كيژه ت خوش ده وىت، ئه وىش به ئاشكرا ده يه وى شوو به گه نجىكى كورد بكات رى بداتى خزمه تى ئافره تى ده شته كى بكات، گونديشتان هه يه به سه ر زى ته قته قه وه ئه گه ر داها تيشى كه م بى خو ئافره تى زوره ئيتر بو جى ناخوازيت؟! كه موزور ده رفه تى ئه م پرسيا ره م لى چه نگ نه كه وت. ده شى ئه وىش چاوه نوبرى ده رفه تيكى له منه وه كرديت و چه نكى نه كه وت بىت تاكوو ده ردى دلى بلتته وه. وه ك ده زانم لاي كاكه حه مه ش هيجى له م باره يه وه نه دركانده به داخه وه ئاگره كه ي وه ك ژيله موى ژير خو له ميش خوى ده خوارده وه، گه رماييشى هه ر ئه وه نده ده دا يه وه كه له هه ندى پارچه هه لبه ستى به ديارى ده دا، يه كيك له وان «خه نده كه ي باي».

ئه وانى به شيعر و به سه ره اتى دلداره وه خه ريكن دلنيا بن له وه دا كه فرشته ي ناو «خه نده كه ي باي» بههيه فه ره جوللايه.

له نووسينى ديكه مدا گوتومه ژان و ژوارى هه ناوى دلدار به و مه لوته كه شيعره له و ده مانه دا بوو كه به يه كه وه له ژوورىكى «ئوتىلى ره شيد»ى به غدامان به سه رده برد، وا ليتره دا زه رفى ئه و بوحرانه شم باس كرد كه عاتيفه ي تيدا ته قيه وه. راستيه كه ي دلدار بو ماوه ي يه ك دوو هه فته به ده ست ئه و هه لبه سته وه وه ك نيوه سه رخوش وه يا نيوه مه ده ووش به ته واوى نه يده زانى چوونچى ده كات، هه ميشه چاوه كانى ده برپه ديمه نيكي خه يالى ته نانه ت له روويشتندا كه متر ئاگادارى به ره نه نگاهه كانى بوو... به سه ر خوارده وه له لوقته راده ما... هيندى جار قسه م بو دووپات ده كرده وه ئينجا تيم ده گه ي... چه نديكىش له و هه لبه سته هونبايه وه بومى ده خويته وه... وا ده بوو به دوا وشه يه كدا ده گه را و پرسى پى ده كردم. له شوينيكى ديكه دا نوسيوه تم كه له برى وشه ي «چه پك» بو وشه يه كى لى پرسيم كه يه ك تال نه ك چه پك بيه خشيت به داخه وه ئه وسا نه متوانى يارمه تى بده م... دلدار له هيج هه لبه ستيكا هينده ي «خه نده كه ي باي» زوره مليى له گه ل عاتيفه و شاعيره تى خوى نه كرده هيج په رى و فرشته و ئادهميه كيش باي ئه و هه لبه سته ئارايشتى له دلداره وه بو نه چوو... له لايه ن فكه ر و فه لسه فه ي سه ر به كومه لايه تيه وه، دلدار، له و سالانه دا به لاي ته قديسى تاكه بيمانه نده كانه وه ده چوو تا ئه وه ي جاريكيان له وتوويزدا پيمى گوت گه ل وه كو ئه و ئوتوموبيله يه كه بى ليخور نابزويت، له وه رامدا پيم گوته وه گه ل ئه گه ر كه سيشى سه رو ك نه بيت به گوزه رانه وه هه ر خه ريك ده بيت... به جورىك له جوران ده جووليت... راده بوپريت... زاويزى ده كات... راووروتيك ده كات، ليمى نه سه لماند و هه ر له و قسانه دا چوه بو باوه رى كارلايل و كتيبه كه ي كه له

عەرەبیدا بە سەرناوی «الابطال» تەرجمە کراوه. فکری خەستی قەوماپەتیی دلدەر که له سروودی «ئەئە رەقیب» دا دەرە کەوێت و وێنە کێشی ویزدانی کۆمەلایەتیی ئەوسایەتی، له وتووێژدا خەستەر و پالۆتەتر رابەرپەرست خۆی دەنواند... دلدەر له ئاست هەژاریدا دوو هەلۆهستی پێچەوانەیی هەبوو... یەکیان ئەو هەبوو کەوا نە ک هەر شەرمی لی نە دەهاتەوه بگره گالتهشی پێ دە کرد وەک که گالتهی بە سامانی سامانداریش دە کرد. دوه میان ئەو هەبوو که له خۆوه دەستی بۆ کەس پان نە دە کردەوه تا ئە گەر له برسانیش مردبایه. بۆ روونکردنەوهی ئەم خالەیان رووداو دە گێر مەوه. دوو سالی بە یە کەوه ژيانمان هەموو پەردە یە کی بیگانە تی له نیوانماندا هە لگرتبوو تا ئەوهی دە توانم بلیم کیسه جودایمان نە ما بوو. کاکه حەمە ی خانەقاش بۆ دلدەر هەروەها بوو. له گەل ئە مەشدا رۆژە ک له رۆژان دلدەر داوای فلسیکی لی نە کردووین... بە لی بە یە کەوه دە ژیاين و دە مانخوارد و دە چووینە گە ران بە لام و هە باووه شە وورۆژیک له یە کدی دابراوین بە هۆی خەریک بوونی دلدەر بە حیزبایە تیبەوه، ئینجا که رۆژی دوایی بە دەوری میزی چیشخانەوه کۆ بووینە تەوه تی گە یاندووین که له دویتبۆه هیچی نە خواردەوه چونکه دوایین فلسی له پیرتۆه خەرج کردەوه، بە کە سیشی نە گوتە برسینە و پارەشی پێ نییه. له و باراندا گلەیی دنیا و قیامە تمان لی دە کرد له وەدا که بۆچی پێشتر دەنگی نە کردەوه خۆ ئیمە مألان کاول نە بوو به لام هەر گیز نە مانهینا سەر ئەو بارە ی له خۆوه ئیعلانی ئیفلاسیمان بۆ بکات.

له کۆتایی سالی چوارەمی خویندنم ناچار بووم بۆ ماوهی بیست رۆژیک بچمە ئوتیلینکی دیکه و له ژوورینکا تەنها بيم بە لکوو بتوانم نەختیک خیرایی له خویندنەوهی دەر سە کانم بکەم که بە درێژایی سال بۆم نە کرا بوو سەریان پیندا بگرم [ئێرە جیی باسی ئەو هۆیانە ی تیدا نابیتەوه که ئەو سالە میان له خویندن تەنبەل کرد].

کاکه حەمەش هەر لهو ئوتیلە ژووری گرتبوو ئیتر رۆژی هەرسیکمان بە یە کەوه دە بووین شە ویش هەروەها تا دەمی نووستن. رۆژانی ئیمتخان دلدەر لامان دە بوو تا داوی نیو هەشو، سە یانیش دەهاتەوه لامان و بە یە کەوه بە تاکسی دە چووین بۆ کۆلیج. سە یە یە کیان دلدەر دەر نە کەوت. چاوه نۆری بووین تا ئە گەر چی دیکه وە خراباين نە گە یە ئیمتخان... چونه کۆلیج. لهو دە مەدا که زیلی چوونە ژوورەوهی لی دەدا، دلدەر پەیدا نە بوو... کاغەزی پرسیارە کان بە سەر قوتاییدا دا بەش دە کرا ئینجا دلدەر بە هە ناسە سواری هاتە ژوورەوه... پاش ئە زموون لیمان پرسى بۆ وەها وە خرا؟ گوتی له رۆژان دەرنگتر خە بەرم بۆه رام کرد بۆ ئوتیلە کە تان دەر چوو بوون... پارە ی پاسم نە بوو بە پێیان کوتام... بە راستی خەریک بووین لی دەین: هە ی مالت شیوی تۆ شەوی تا داوی سە عات دوازده لامان بووین... بە یە کەوه له وە راین... کاکه حەمە پنی گوت تۆغرت بە خیر نە بی، بۆ شەوی نە تگوت دیناریکی خویروو سەد فلسیکی بی نامووسم دەنی هیچم پێ نییه؟

بەر لهو جارە هیشتان له گەل یوونس بووم و نزیکى مانگینکی مابوو بۆ ئیمتخان عەسریکیان هاتەوه ئوتیل گوتی من له ئیمتخان قبول ناکریم! منیش له جیگەدا بووم راست بوومەوه سە بە بيم پرسى، گوتی دوو قستی «اجور مدرسی» قەرزدارم ئیعلانیس کراوه ئەوهی قەرزدار بی ریی پێ نادری بچیتە ژووری ئیمتخان منیش ئەو پارە یە م نییه - گوتم کاکه یوونس ئە گەر من له جیگە ی تۆ بامایه و تۆ له جیگە ی من چیت بۆ دە کردم؟ گوتی باخە لبریشم بۆ کردبایت پارە کەم بۆ پەیدا دە کردیت... گوتم ئینجا بۆچی هیندە خۆت له برادەری خۆت پیاوتر دە زانیت؟ پارە کەم بۆ پەیدا کرد بزە یە کی هاتی... پرسیم چیتەوه؟ گوتی چاوم فریوه ئەم پارە یەش با یی فرینە که ناکات چونکه پارە که بۆ خۆم نییه... بە ریکەوت نزیکى رۆژاوا هاتمە جاده خالوانم له رانیه و پزده روهه هاتبوون بە عادهتی خویان خەرجییه کی تیروپریان دامی که زۆرم لی زیاد بوو... گە رامەوه ئوتیل گوتم کاکه یوونس پارە ی ئەو دوو قیستە و حەقی چاوفرینیشت له منە تدا نە ما... خوا زۆری ناردەوه... چەند گەش و پاک بوون ئەو رۆژانە!

دلدەر له برادەریدا سنووری نە دە هیشتەوه: بە لی راسته له خۆوه داوای یارمە تی نە دە کرد بە لام له و پە رى جوانمە ریدیدا ئەو بیفەر قیە ی دە کرد که ئە گەر لیت وەر گرتبایه منە تبار نە بییت ئە گەر لیشی وەر گرتبایت وەها بزانییت به خۆت داوه. شە خسیه تی خویشی ژووروی ناچاری و بیگوزە رانیه وه دە گرت لهو روه وه که هە بوون و نە بوونی له هە موو حیسابینکی «رەفتار و گوفتار» دەر هاویشتبوو، تا کو جاریکیان هاتەوه ئوتیل قاپووتینکی له بەر بوو که دەمی بە یانی دەر چوو له ئوتیل نە ی بوو... لیم پرسى ئە مەت له کویۆه؟ گوتی ئە مە قاپووتی فلانە جوانمە رگه براکە ی ئیمرو بۆی هینا، دە یزانی پیم دەوی...

ئەو «برا» يەى دلدار ناوى ھىنا دۆستى ئەوئىش و منىش بوو، بەر لە دوو سالىك برايه كى لە خۆ گەورەترى كە ئەوئىش قوتايى «حقوق» بوو جوانمەرگ بووبوو... دلدار ئەگەر حىسابىكى بۆ نويىي و كۆنى جلك وه يا بەرماوهى زىندوو مردوو كىر دبايه قاپووتە كەى لەبەر نەدە كرد، بەلگەش ئەوئىه كەبى دوودلىكردن چۆنەتیه كەى بۆگىرامه وه وه ك ئەوئى بلى لە «سوق الهرج» بە دىنارىكم كړيوه...

بەلای ئەوئىه بوونى دۆستايەتى و نەبوونى منەتبارى تەنھا شتىكە لەو تەرزە خەسلەتە لە دلداردا شىرنترى دە كرد چونكە لە ترووكەيه كى چاودا ماوهيه كى بەرەو ئاشنايى و برايه تى دەبرى كە كورد غىرەتى بە دوو سال نايېرى. واپزانم لە قوولايى دلىدا ھەستى ئامادەبوون بۆ خولەبىر كردن لە پىناو برادەر ھەمىشە دەبھىنا سەر ئەو باوئەرە كە رەتكردنەوئى يارمەتییى برادەر دە كىشىتەوئە بۆ گومان لەخۆ كردن و بەخۆدا رانەپەرموون لە مەيدانى تۆلە بۆكردنەوئەدا: دلدارىك ھىچى لە برادەر چاوەئى بۆچى كۆمە بكات لە چاكەى برادەر؟ بۆچى رېى دلسۆزىي لە برادەر بېهستى؟ دەزانم، لەو دەمەدا كە ھەى بوو قوتاييه كى پۆلى خۆى كەوا تازەبەتازە يە كدى دەبينن و بەحال ناوى يە كدى دەناسن، لە سەغلەتيدا داواى پارەى لى كىر دبوو، دلدار چاكەتە كەى لە ژوورەوئە بوو خۆيشى لە سألونى ئوتيل دانىشتبوو، بەو قوتاييهى گوتبوو زەحمەت نەبى بچۆ ژوورە كەم و سەيرى گىرفانە كانم بكە... چەندى ھەيه دەتوانىت بىيەيت، ئەو قوتاييه كە بۆخۆشى جەوانمەرد بوو لەو رۆژەوئە بوو بە برادەرى گىانى دلدار، دواترىش بوو بە برادەرى من تا ئىستاش ھەر برادەرىن...

من كە ئەم رۆوداوه بچووكانە لە دلدارەوئە بۆ خويتەر دەگىرمەوئە دەمەوئى لە رېى واقعەوئە نەك تەنھا باوئەرى شەخسى يادى دلدار بى زيادوكەم ھەناسە ھەلئىنى، ئەوساش گوزەران وه ك ئىستا نەبوو حىسابى بۆ نەكرى، ھەژارپىش ئەو دەردە نەبوو بە ئاسانى چارە بكىرى، دلدار كە داواى لى كرا، لە كوشندەى دەست كورتيدا كچىكى «زەھاوى» فېرى كوردى بكات و تەكلىفە كەى ھەلگرتەوئە پاداشە كەى رەت كىرەوئە [واتە بى پارە رۆژانە دەرسى بەو كچە دەگوتەوئە ھەرچەند كچە كە زۆرىشى ھەولدا خزمەت كى لى بسەلمئىنى] دەبى حىسابى ئەوئى بۆ بكەيت كە مامۆستايە كى ئىمرو كە لەگەل مانگانەى تىرۆتەسەلشدا لە برى ھەر دەرسە كى خارچى كە دەبلىتەوئە دە دىنار بىست دىنار سى دىنارىش وەر دەگرى... كوردى دەلئى: ھەر كەسە گوئز لە ھەنبانەى خۆيدا دەمئىرى، منىش دەمەوئى گوئزى دلدار بە وه كالتەى ئەو، لە ھەنبانەى خۆيدا بزمئىرم، نەك لە خەرمانى تىكرائى گوئزى عالم.

بارەھا لەگەل خۆمدا لىكدانەوئە ئەوئەم كىرەوئە ئايا ئەگەر من لە وه زەى دلدارا بوومايه خويتندم بۆ تەواو دەكرا؟ تەنگانەى دەستكورتى و لەمپەرى زمان و بىئومىدى لە رەوئىنەوئە ئەو دوو گىرفتە زلە كوئىان لى دەدام بايى سەر بە كىتيداگرتن و تىنگەبىشتنى؟ ئايا دەمتوانى شەوورؤزىك نان نەخۆم و قوتايىش بىم؟ دەموئىرا بە زمانى لالەوئە روو بە روى جەمىوورەى بىنەران و گوئگران وەرگەرئىمە خوتبەى سەرىبىيى يەك سەعاتى؟ ھەلبەستىم بۆ دەھات؟ نەخىر و سەد جار نەخىر. لە داواى مەرگى باوكم كە گەرامەوئە بۆ بەغدا لە بىرەوئەرى چل رۆژەى مردنيدا ئاھەنگىكى تازىمانەى بۆگەر لە يانەى سەر كەوتن... نۆرەى دلدار ھات گوتارە كەى بخويئىتەوئە. چەند دىرئىكى لى خويئىتەوئە زمانى گىرا... وىستى بە تانووت لە خۆدان زمانە كەى بەگەر بھىنئىتەوئە، بۆى نەكرا... لەسەرەخۆ كاغەزە كانى بىچايەوئە و بە رەوانى و بىگىرەت عوزرخوازى لە خەلقە كە كرد و گوتى نەخۆشى زمانىم ھەيه وا ئىستا گىرتمىوئە و لى ناگەرئى گوتارە كەم بخويئىتەوئە، بىخەش. گەرپايەوئە بۆ ئەو شوئىنەى لىيى دانىشتبوو بى ئەوئە كەس ھەستى بە خۆداسكانەوئە لى بكات وه يا ئەو تىمانەى لى بەسەر بگىرئىتەوئە. لە لای خۆمەوئە زالبوونى دلدار لەو دەمەدا بەسەر شەرم و بەخۆداسكانەوئەى زمان نەگەرانى دەمى گوتارى خويئىتەوئەى نىو كۆبوونەوئە كى ئەوتوئىدا گەلىك ئازايانە و ئازادانە ترە لە خويئىتەوئەى لووس و لىك و بەتىن و تەوژمى گوتارى نىو سەعاتى و دوو سەعاتى لەو دەمەدا من لە جياتى دلدار موچر كىم پىدا دەھات. دەزانم دلدار دەيتوانى بى نووسىنەوئە لەو مونسەبەيدا بدوئىت و زمانىشى نەگىرئى بەلام بەلای كەمەوئە دوو تىبىنى خستىە سەر پەسند كىر دى گوتار ئامادە كىر دى: تىبىنى يە كەم ئەوئىه كە بە گەورەگرتنى ئاھەنگە كە لىيى دەوئىشئىتەوئە گوتارى بۆ حازر بكىرى، تىبىنى دووئەم ئەوئىه دەشى گوتارى ئامادە نەكراو ھەموو جارەن نەگاتە پايەى ئەو مونسەبەى تىيدا دەگوتىرى، پايەى باوكىشم لای دلدار ژووروى ھەموو حىسابىكەوئە بوو. بەداخەوئە نەمزانى ئەو گوتارەى چى لى بەسەرھات.

ئەو چوار سالى بەيەكەو خويىندىنمان لە حقوق بە تىكرابى و دوو سالى بەيەكەو ژيانمان لە ژوورىكدا بەتايىبەتى، هيندەى لە ژيان و ئەدەب و شەخسىيەتى دلدار شارهزا كىردووم بتوانم بە درىزى لەسەرى بنووسم بەلام لىرەدا وەرەمى پرسىار لەبارەى چۆنىيەتى ژيانى ئەو چەند سالى دەدەمەو نەك تۆزىنەو بە باسى «دلدار» دەكەم چى لەو رووبەرەنەش خراپە بەر چاوى خويىنەرەو بەيى وەرەمەكە دەكات بەلام ماوەتەو تىبىنەكى دوايىن لەبارەى فۆرمى شەخسىيەتى دلدارەو دەبرم كە تەعبىر لى دانەوئەى ئاسان نىيە زۆر جارانىش خۆم بەو شىكرەنەو بەيەو خەرىكاندەو بۆ ئەوئەى هەر نەبى لە شۆپەيەكى مەفھوومدا پەراويزىك بە دەورى وئەى نەقىشەستوى تەماوى و نامۆى شەخسىيەتى دلدار لە هەستىدا بكيشم بەلام وەك بەمەوى جىو بەگرم، هەر جارە وىستىبىم پەراويز بە دەورى ئەو خوليايەو بەكيشم خوليا بلاوئەى لى كىردە... دلدارم بۆ دەردەست نەكراو.

لەبەر چاوى زەينىدا دلدار پەردەيەكى تەمومزى بەدەورەو بوو نەيدەهيشت هيندەى مروفي ئاسايى بۆ بىنەر ئاشكرا و خۆشخوين بى. چەندىكى لەگەلدا ژيايىتم و وتوويژم لەگەلدا كىردىت و لە يەكدى نىك كەوتىنەو زانويەتم ئەمەى دەيىنم و دەيىستىم هەموو «دلدار» نىيە: پشكىكى حەقىقەتى دەردەكەوت كەوا هەرگىز بايى لى شارهزابوونى تەواوى نەدەكرد. هەستەكرد، پشكى شرايەوئەى دلدار بە خۆى و نەيىنەكانىيەو، وەها رايىچەكى قوزبەنە حەشارەكانى نەفسى دلدار دراون بوونەتە بوونەوئەرى سەربەخۆ كەوا رەنگە لە فەرمانى دلدارىش دەرچوووبىن.

بەلاى باوئەرى ئەوسا و ئىستاشمەو، كىردەوئەى دەرگا داخراوئەكانى ئەو ژىرزەمىنە كارى پسپۆرى سايكۆلوجى بوو بە مەرجىك دلدار خۆى يارمەتى كرانەوئەيانى دابايە. هەرگىز دلدار لەخۆو پتر لە نيوى حەقىقەتى خۆى دەرنەدەخست وەياخود پى دەرنەدەخسترا هەرچەند دەيزانى، ئىمەى برادەرانى ئاگادارى ئەحوالى هەين نەيدەگوت برسىمە، نەيدەگوت سەرمەمە نەيدەگوت موفلىسم، نەيدەگوت بىئومىد عاشقم، نەيدەگوت فلانە رەفتارم لەگەلدا مەكەن، نەيدەگوت دلەم بەدەنەو دەردى هەرە قوولى ناو دللى بەزماندا نەدەهات، حەزى لە شتىك كىردبايە بە خامۆشى و بى ئەوئەى لە چاوان بچەقى خشكەى بۆ دەكرد. بەلام دەبى بزانىن كە ئەم حالەتەى نامۆى و تەماويەتى لە دلداردا نەبوو بوە نەخۆشى، مەگەر نەخۆشىكەى زمانى بەدەيتەو بەو حالەتە. ئىنجا كە بە دواكاتەو لە مەرگى ناكاتى رادەمىنم دەيىنم، يا بە رىكەوت يا بەداخوازى برىارى واقع، جوانەمەرگىوونى دلدار ئاكامىكى گونجاو لەگەل نامۆى تەمومزدا چونكە ئەو تەرزە حالەتە بەردەوام بوون هەلناگرى: نەيىنى لەگەل تەمەنى درىژدا رىك ناكەوى.

دلدار بەشە يادداشتەى وا بلاوئە كىرەتەو ئەگەر چەند پەردەيەكى ژيانىشى بە نەكراوئەى گل دابىتەو، هيندەى هەلرشتووە سايكۆزان كەنى تىدا بكات بەرەو ئەو هۆيانەى كە پەنامەكەتى لە دلداردا كىرد بە پىكەيىنەرىكى شەخسىيەتى وەك كە د. عەلى كەمال لە رىئى شىعەرەكانى «متنبى» يەو بەرەو دۆزىنەوئەى گرپى «ئۆدپ» لە نەفسى «متنبى» دا رۆيشت. دلدارى خاوەنى «ئەى رەقىب» و «خەندەكەى بايى» تۆزىنەوئەى ئەوتۆبى لى بەزىاد ناگرى.

«...»

ناوناوه له خویندنهوهی بابتهی فارسی سهر به زمان و ئهدهب و ئایین چاو له وشه ی «دساتیر- دهساتیر» هه لده ئهنگوی وهک که دهنووسری فلانه وشه دهساتیرییه وهیا فلانه باوهر له دهساتیرهوه هاتوه، هه ندی جاریش دهبینیت فرههنگی وهک «برهان قاطع» پایهی بهرتهر دهکرتهوه بهوهدا که وشه ی دهساتیری تیکهوتوه. ئیمه مانانی کوردی عیراق له بهر کهم پینهنديمان به سه قافه تی نوپی فارسییه وه له ئاست ئهم دیاردهیه ی بهدم داها تنه وه ی نووسه رانی فارسی سهردهم له دهساتیر ته نها ههستی کیشهیه کی بی سهر و سوراغمان بو ده مایه وه، ته نانه ت بهش بهحالی خو م نه مده و یست پرساریش له دوسته باخه بهره کانم بکه م نه کا وه کوو ته زمونی وه رسکه ری بی وه لامی لی بیت. ئهم پرسیاره دهر نه براوه مایه وه تاکوو دوای کرانه وه ی کوپی زانیاری کورد و ئالوگوری دیاری چاپکراو له نیوان ئه و و بنکه رو شنبیرییه دوور و نزیکه کاندایه شیک له و کتیبه فارسیانه ی به دیاری بو ی هاتن پرساری ده ساتیریان یه کالاکرده وه. ئه وساش چونکه کتیبه کان ته نها له کتیخانه ی کوپ چنگ ده کهوتن. هیندیکیشیان بو خو م دههاتن [زوربه یان بو کوپمانه وه] و به ده گمه ن نه بی له لایهن رو شنبیری کورد نه ده خویندرا نه وه، مه سه له که له تاریکیدا مایه وه. له یه کهم جاری سهرم بهم باسه دا گرت و بو م روون بووه حه زم کرد بخریته سهر خوانی ئه ده بی کوردی، به لام باری ناله بار دهر فته تی نه دام تاکوو به و دواییه عوزری پشتگو یخستنیم به دهسته وه نه ما ئیتر ویستم له گو شه یه که وه رووناکایی بو بهاویژم به لام ئه وساش بو دلنیا بیبون له وه ی که بلا و کردنه وه ی باسه که خو پیوه ماندوو کردن دههینی له هه ندی رو شنبیری هیژاوی شاره زا به سه قافه تی فارسی کلاسیکیم پرسیار کرد، دیاربوو له ناوی ده ساتیر به وللاوه شتیکیان له و بابته پی نه گه یشته. بهم جو ره بو م دهر کهوت روونکردنه وه ی پرساری ده ساتیر هه رنه بی سووچیکی سه قافه تی میراتی ناوچه ی روژه لاتی نزیک له تاریکی دهردههینی جگه له وه ی که نموونه یه کی گرنگیش له «ساخته کاری ئانقه ست به نیازی ره پیشخستی ئامانجی ره چاو کراو» به بهر هوش و گو شی خویند ره وه ده گری به وه شدا ته لیککی خاوبوو یه وه ی هه ست و سو سه کردن له مهیدانی هه لفریواندن فکریدا کشت ده بیته وه. به هه مه حال ئاگادار بوون له هه ولی جو رواو جو ری ده سه له تدانی خه لق به ره و ئامانجی بهر ژه وه ندی دنیایی، به تایبه تی له ری ئایینه وه، پی ناگوتری ئه رک و کات به فیرو دان چونکه وه ک ده زانین ئه م پیتو لیه ی تیک به سستی ئایین و بهر ژه وه ند له کو نه وه باوبوه.

ئیس تاش به پی داخواری و بو لوان هانای دهر بیته بهر ته نانه ت، به زوری، ئایدیولوژی رامیاریش له شیوه ی ئاییندا باوهش به بهر ژه وه ندی دنیاییدا ده گری ئنجا پی ره وه کانی خو یانی تیدا به خت ده که ن: هیچ ئامانجیکی دنیایی له شیوه ی ماده ی ره ق و ته ق و بی ئاراییش و ئاورینگدا ناتوانی بیته عه سای ئه فسوناوی به ده ست رابه ری دنیاییه وه خه لقی بی رایچ بدات به ره و له خو بووردن. هه ر چونکه ده ساتیریش له شیوه ی ئایدیولو جیدا شیه و بیله ی له مه رده م بزړ کاند توانی بو ماوه یه کی دوورودریژ شه دایان بکات، دو اتریش که به به لگه ی زانستی بی ده مه ته قه پووچه لبوونی به ئیسیات گه ییشت، ریژ و پایه ی لای پارسیه کانی هیند بمیته وه، له وه هه ر بگه ری که زه نه ی سه دان وشه ی ده ساتیر بو ناو فرههنگ و ئه ده بی فارسی سهری گه یاند به حال و باریک که وا رهنگه سوانه وه ی له ئیمکاندا نه مایی، چ نه ئینه کی سهر سوو ریته وه ها ده کات باوه ری پووچه ل و جنو کاوی هینده به ئاسانی به ته نیته وه و بچه سپیت؟ هه تا بیریکی راست و رووناک ده چیته لانه وه ئیسیکی خاوه نه که ی ده بیته خو ل که چی هه له ق مه له قی ده جال و گای ژیر زه وی خه ست خه ست ده نیشیته ناخی دل و گیانی ملیونه های خویند هوار و ناخویند هوار، نه حکومه تیشی به دواو یه و نه بهر تیلیشی لی خه رج ده کری، سهر له وه دایه که ده بینین بابته ی زانستیش ئه گه ر هیچ لایه نی تیدایی سهر به عاتیفه وه بنی ئه ویان جه زبه به خه لق ده گری. ئهم ده ساتیره ییش له بابته ی هه له ق مه له قی ریژ لیگراوی بی بهر تیل و بی ده سه لاته.

له کتیبی «فهرهنگ ایران باستان» (فهرهنگی ئیرانی کۆن) له بلاوکراوهکانی دانشگاهی تهران، سالی 2535 ی شاهه‌نشاھی، نووسینی پوور داوود ئەم باسە دەساتیر هەر له لاپەرە 17 تا کۆتایی لاپەرە 51 ی لیگرتۆتەوه. داوتریش له پاشکۆی کتیبە که شەش لاپەرە دیکە، له 329 را تا کۆتایی 334، به پشکینه‌وهی نوێ پرده‌کاته‌وه بۆ سه‌پاندنی باوه‌ریکی به‌کجاره‌کی خۆی له باره‌ی سه‌رچاوه‌ی لێهه‌لقولینی ده‌ساتیره‌وه.

له‌سه‌ره‌تا‌کانی نووسینه‌که‌یدا باسی ته‌جره‌به‌ی خۆی له مه‌یدانی عیشقی زمان و داستانی کۆنی پارس ده‌کات که چۆن مه‌جزووبانه‌ ریگوزه‌ری سه‌ری به «دساتیر» هه‌وه‌ نا... و هه‌وه‌ل جار چ پابه‌په‌کی له دل و ویزدانی دا هه‌بوه و دواتر مرۆی له خۆی باخه‌به‌تر چاویان با‌داوه‌ته‌وه سه‌ر ساخته‌کانی و ورده‌ ورده‌ ئه‌ویش راستی مه‌سه‌له‌ی ده‌ساتیری بۆ پروون بۆت‌ه‌وه و تیگه‌بیشه‌وه چ زه‌ره‌ریکی له باوه‌ر و له زمانی پارسی و فارسی داوه‌...

وه‌ک که پوور داوود خۆی له ناوه‌راستی لاپەرە 25 دا ده‌لی، منیش ده‌لیم [اینک ببینیم دساتیر چیست - ئنجا بابینین ده‌ساتیر چیه‌؟] لێره به‌داوه‌ قسه له پوور داوود ده‌گێرمه‌وه.

مه‌لا کاووس له پارسییه‌کانی هیند، به‌نیازی ره‌واندنه‌وه‌ی نه‌ساز و نه‌گونجانیکی سالنامه‌ی یه‌زدگوردی که ته‌فاوتی مانگیگ تیندا سه‌ری نابوو به پیش و پاش کهوتنی جه‌زئه‌کانی ئایینی زه‌رده‌شتی، له سالی 1778 ز. به‌رانبه‌ر 1192 ک، قه‌مه‌ری. له‌گه‌ل کورپی خۆی «فیروز - فه‌یروز» ناو چوو بۆ ئیران تا‌کوو له زه‌رده‌شتیه‌کانی ئیران ئا‌گادارییه‌ک له‌باره‌ی سالنامه‌ په‌یدا بکات و ئەو گرفته‌ی ته‌فاوتی یه‌ک مانگ له سالنامه‌ی یه‌زدگوردی چاره‌سه‌ر بکات، له‌شاری ئیسفه‌هان ده‌سخه‌تیکی «دساتیر» که تا‌که نوسخه‌ بوه به ده‌ستی ده‌که‌ویت له‌گه‌ل خۆیدا ده‌بیاته‌وه بۆ هیند. ئەوسا مه‌لا فه‌یروزی کورپی مه‌لا کاووس گه‌نج بوه، دواتر پاش چه‌ندین سال له ره‌نج و زه‌حمه‌ت که ده‌ساتیر به چاپ ده‌گه‌یه‌نی له دیباچه‌که‌یدا ئەم به‌یته به میژووی بلا‌وبونه‌وه‌ی کتیبه‌که‌ داده‌نی:

بد صدو پنجاه هشت و یک‌هزار
سال کین گنج نهنان شد آشکار

«سال هه‌زار و سه‌ده‌و په‌نجاو هه‌شت بوو که ئەم گه‌نجه‌ شرایه‌وه ئاشکرا بوو، مه‌به‌ست له سالی 1158 میژووی یه‌زدگوردیه‌ که ده‌که‌ویته به‌رانبه‌ر سالی 1818 ی زایینی. نوسخه‌ی ئەو ده‌سخه‌ته که به فارسی نووسراوه تا ئیستاش له کتیبخانه‌یه‌کی بۆمبای که به‌ناوی مه‌لا فه‌یروز نا‌ونراوه هه‌رماوه. ئەو نوسخه‌یه به‌خه‌تیکی جوان نووسراوه، له ژیر رسته‌کانی ده‌قی کتیبه‌که‌ خه‌تی سوور کیشراوه و ته‌فسیری به‌ داوا دا‌هاتوه، نه‌ ناوی دانه‌ری و نه‌ سالی نووسینی پروون نه‌کراوه‌ته‌وه.

مه‌لا فه‌یروزی پارسی کورپی مه‌لا کاووس به زمانی فارسی شیعی داده‌نا و هه‌لبه‌سته‌کانی له کتیبیکی سی جلدی به ناوی «جۆرج نامه» که میژووی داگیرکرا‌نی هیند له‌لایه‌ن ئینگلیزه‌وه باس ده‌کات چاپ کراوه و لای پارسییه‌کان ناسراوه.

مه‌لا فه‌یروز له سالی 1830 ز. به‌رانبه‌ر 1246 ی ک. دوعا خوازی له دنیا‌کرد، تا ئیستاش لای پارسییه‌کان به چاکه‌ ناوی دیت، به پتی نووسینی مه‌لا فه‌یروز له دیباچه‌ی ده‌ساتیر، ساله‌های دریزی به‌و کتیبه‌وه خه‌ریک بوه. میژوونووسی ئینگلیز سیرجۆن مالکم sir john malcoim نووسه‌ری کتیبی History of Persia «میژووی فارس» له چه‌ند نامه‌یه‌کدا مه‌لا فه‌یروزی هان داوه بۆ بلا‌وکردنه‌وه‌ی ده‌ساتیر. هه‌رچه‌ند له میژوه‌که‌یدا ناوی ده‌ساتیری هیناوه. خۆی کتیبه‌که‌ی نه‌دیته به‌لکوو له زمانی خه‌لقه‌وه قسه‌ی له باره‌وه ده‌کا. دوا‌ی مه‌لا فه‌یروز به یارمه‌تی ویلیه‌م ته‌رسکین William Erskine ده‌ساتیری هیناوه‌ته سه‌ر ئینگلیزی و به دوو جلد بلا‌وی کردۆته‌وه جلدی یه‌که‌م بریتیه‌ له ده‌ق و ته‌فسیر و پیرست له زمانی ده‌ساتیر. جلدی دوه‌میشی وه‌رگێرا‌نیته‌تی بۆ ئینگلیزی.

بەر له ته‌رجه‌مه‌ی مه‌لا فه‌یرۆز و ئه‌رسکین کابرایه‌کی دیکه‌ی ئینگلیز Duncan ناویک فه‌رمانفه‌رمای بۆمبای بوه‌ ده‌ستی داوه‌ته‌ ته‌رجه‌مه‌ی ده‌ساتیر به‌لام به‌ر له‌ ته‌واوکردنی خۆی مردوه‌. دوا‌ی مردنی نه‌ ته‌رجه‌مه‌ نا‌ه‌واوه‌که‌ و نه‌ نووسینی دیکه‌شی نه‌دۆزراوه‌ته‌وه‌. ره‌نگه‌ هه‌ندی که‌س گومان بیا که‌ مه‌لا فه‌یرۆز ده‌ساتیری هه‌لبه‌ستیی به‌لام سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی که‌ مه‌لا فه‌یرۆز بیاویکی پاک بوه‌ و ساخته‌ی ئه‌وتۆیی لی نه‌وه‌شاوه‌ته‌وه‌. به‌ر له‌ویش به‌سه‌د سالی هی وه‌ها هه‌بوون ده‌ساتیران دیتی، کۆنترین سه‌رچاوه‌به‌کی ناوی ده‌ساتیری هینایی کتیی «شارستان چه‌ارچمن»ه‌.

نووسه‌ری ئه‌مه‌یان [که‌ به‌پیی ناوه‌که‌ی دياره 4 جلده] «به‌رام کوری فه‌راد کوری ئه‌سه‌فهندياری پارسی» مه‌شوور به‌ «فرزانه به‌رام»ه‌ گویا له‌ ده‌وره‌به‌ری 1034 ی ک. به‌رحه‌یات بوه‌. شارستانی چه‌هار چه‌مه‌نیش له‌ 1223 یه‌زدگوردی له‌ بۆمبای چاپ کراوه‌. بلا‌وه‌که‌هه‌وه‌که‌ی «سیاوخش کوری اورنزدیاری کوری سیاوخش اذری» له‌ دیباچه‌دا ده‌نووسی که‌ ئه‌وه‌ فه‌رزانه به‌ه‌رامه‌ له‌ شاگردانی «حضرت سپهر فضل اذریکیان کوری اذر گشسپ» بوه‌ که‌نه‌سه‌بی ده‌کاته‌وه‌ «حضرت وخشور ساسان پینجه‌م». لیره‌دا ده‌بی ساسانی پینجه‌م که‌ به‌ پینجه‌مه‌ر ناسراوه‌ له‌ بیرنه‌که‌ین تاکوو دیننه‌ سه‌ر باسی ئه‌وه‌ له‌ ده‌ساتیردا. کتیی شارستان به‌ نا‌ه‌واوی که‌وتۆته‌ ده‌ست ئه‌وه‌ سیاوه‌خشه‌ی که‌ بلاوی کردۆته‌وه‌. له‌ چه‌مه‌نی یه‌که‌م باسی «کیومرت، سیامک، هوشنگ، ته‌مورس، جمشید، آبتین، فریدون، ایرج، منوچهر، نوذر»ه‌اتوه‌.

له‌ چه‌مه‌نی دوهم قسه‌ له‌باره‌ی «کیان، کیغباد، سیاوخش، کیخسرو، کی پشین، کی ارون، له‌راسب، گشتاسب، زرتشت»ه‌وه‌ کراوه‌. سه‌رانسه‌ری ئه‌وه‌ کتیی به‌ ئایه‌تی قورئان و به‌ حه‌دیس و فه‌لسه‌فه‌ و تصوف و عیرفان رازاوه‌ته‌وه‌ هه‌ر ده‌لیی نووسه‌ره‌که‌ی ویستوویه‌تی له‌ نیوان ئیسلام و «مزدیسنا- مه‌زده‌یه‌سنا»دا گونجانیکی په‌یدا بکات. ره‌نگه‌ مه‌به‌ستی دیکه‌شی هه‌بوویت به‌لام من [یوورداوود] بۆی ناچم. به‌لام کتیی به‌خۆی مایه‌ی سه‌رسورمانه‌: فه‌رزانه به‌ه‌رام له‌ لاپه‌ره 228 دا ده‌لی «نایی به‌رواله‌تی نامه‌ی زه‌رته‌شت که‌ پیوستی به‌ته‌ئویل هه‌یه‌ ره‌فتار بکه‌ین به‌لکوو ده‌بی ته‌ئویلی بکه‌ین تاکوو له‌گه‌ل ده‌ساتیر بگونجی» له‌م رسته‌یه‌وه‌ هی دیکه‌شی وه‌ها پیده‌چی فه‌رزانه به‌ه‌رام ده‌ستیکی له‌سه‌روکاری ده‌ساتیر هه‌بی! «محسن فانی» له‌ کتییبه‌که‌ی «دبستان المذاهب»دا که‌ له‌سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی دوا‌زه‌ه‌می کۆچی، نووسبوویه‌تی له‌چه‌ند جیگه‌یه‌که‌دا ناوی ده‌ساتیر له‌ «شارستان چه‌ارچمن»ه‌وه‌ نه‌قل ده‌کات. «محمد حسین کوری خلف التبریزی» له‌ فه‌ره‌نگه‌ ناسراوه‌که‌ی خۆی «برهان قاطع»دا سه‌دان وشه‌ی ده‌ساتیری هیناوه‌ ئه‌مجا له‌ پیشه‌کی فه‌ره‌نگه‌که‌دا ناوی ده‌ساتیر نابات به‌لکوو سه‌رچاوه‌کانی وه‌ک «فره‌نگ جهانگیری، مجمع‌الفرسی سروری، سرمه‌ سلیمانی، صحاح‌الادویه‌ی حسین الأنصاری» سه‌رژمار ده‌کا. له‌مه‌وه‌ گومان نامینتی که‌ ئه‌مانه‌ پیش مه‌لا فه‌یرۆز ده‌ساتیران دیتوه‌. ته‌نانه‌ت مه‌لا فه‌یرۆز خۆی له‌ دیباچه‌ی ده‌ساتیردا ده‌نووسی که‌ ده‌ساتیر تا رۆژگاری «شامجه‌هان کوری شاه‌اکبر» لای زانایان ناسراوه‌ و ناوداریش بوه‌ دواتر که‌وتۆته‌ په‌نه‌انی. کاتیکی که‌ مه‌لا فه‌یرۆز به‌پیی گوته‌ی خۆی نوسخه‌ی ده‌ساتیری له‌ ئیسفه‌هانوه‌ بۆ هیند هینا ناوی هیچ نوسخه‌یه‌کی دیکه‌ی ده‌ساتیر له‌ هیند نه‌بیستراوه‌.

وه‌ک ده‌بینین له‌ هه‌ر جیگه‌یه‌که‌ ناوی ده‌ساتیر هاتیی و وشه‌یه‌که‌ له‌وه‌وه‌ یادکراییی وه‌یا قسه‌یه‌که‌ له‌ ناوه‌رۆکیه‌وه‌ کراییی هه‌مووی هه‌ر له‌ نووسینی نوویه‌ و هیچ یه‌کیکیش له‌و نووسینانه‌ بایه‌خ و گرنگیه‌کی نییه‌. له‌وه‌وه‌ ده‌رده‌که‌وه‌ی میژووی دانانی ده‌ساتیر له‌ 350 سال تیناپه‌ری، واته‌ ناچیته‌وه‌ پیش زه‌مانی شاعه‌باسی گه‌وره‌ی سه‌فه‌وی 995-1038. خۆ ئه‌گه‌ر ده‌ساتیر وه‌کوو شارستانی چه‌هار چه‌مه‌ن و «برهان قاطع» له‌ هیند نووسراییی و نووسه‌یه‌کی له‌ویوه‌ بۆ ئیران هاتیی ده‌بی له‌ رۆژگاری «اکبر شاه‌هندي» په‌یدا بووی. به‌پیی ناوه‌رۆکی ده‌ساتیر پتر هه‌لده‌گرئ که‌ له‌سه‌ر زه‌مینی هیند نووسراییی نه‌ک له‌ ئیران. بووژانه‌وه‌ی ئایینی له‌ زه‌مانی ئه‌که‌به‌ر شاه‌دا زه‌مینه‌یه‌کی هه‌مواری بۆ ئایینسازی پیک ده‌هینا. ئه‌که‌به‌ر شاه‌ خۆی له‌ ساله‌کانی 963-1014 ی ک. حوکمرانی کردووه‌ و خوازیاری ئایینیکی نوئ بووه‌ به‌ناوی «توحید‌الهی».

ده‌ساتیر که‌ ئاویته‌ی باوه‌ری جۆراوجۆر و به‌یه‌کدی دژ و تیک هه‌لشیراوه‌ ده‌بی به‌ره‌می بیروباوه‌ره‌ تیکه‌ل و پیکه‌له‌کانی ئه‌وه‌ سه‌رده‌مه‌ بی که‌وا ده‌وه‌ستیته‌ به‌رانبه‌ر رۆژگاری شاعه‌باسی گه‌وره‌.

که‌ ده‌لیم نایی سازدانی ده‌ساتیر له‌ 350 سال کۆنتریی له‌و روه‌ویه‌ که‌ ئه‌وه‌ ته‌فسیره‌ی به‌سه‌ر ده‌قی ده‌ساتیره‌وه‌ نووسراوه‌ ده‌مودووی ئه‌وه‌ زه‌مانه‌ی هه‌یه‌. هه‌رچه‌ند له‌ ده‌ساتیردا وه‌ها رانویندراوه‌ گویا ته‌فسیره‌که‌ی هی ساسانی پینجه‌م و له‌ رۆژگاری «خسرو پرویز» بۆ ده‌ساتیر نووسراوه‌، به‌لام دياره‌ ده‌بی ئه‌وه‌ فارسییه‌ ساخته‌ و نادروسته‌ هی سه‌رده‌می

سەفەویەکان بى، ئەوەندەش نزم و نارېكە دەبى لە دەرهوئى ئىران نووسرايى. چەندىن پېشگۆبى خراوئەتە دەساتىر [وئەك كە خەبەرى فەتخى ئىسلام بۆ ئىرانى تىدايە] كە دەستى ساختەچىيان دەكاتەوئە.

لە نامەى ساسانى پىنچەم لە بەندەكانى 18، 19، 24، 25، 31 هاتوئە: «دېتت بەدكارى ئىرانىيان كە پەروئىزان كوشت، ئەو كەسەى من بەرزم كردهوئە ئەوان هالىيان داشت، وا لە عەرەبان پاداش وەردهگرئەوئە. هەلگرئەوئە كوژراوى خۆيان لەسەوزپۆش و رەشپۆشان. كە هەزاران سالى عەرەب بەسەر دىندا [دېنى ئىرانە] تىپەرى گۆرانى وەهاى بەسەردا دېت بە خاوەنى نىشان بەدى نەيناسىتەوئە».

ئەم پېشگۆبىيە بەچاكى ئەوئە ئاشكرا دەكا كە نووسەرى دەساتىر هەزار سال دواى رەوى عەرەب ژياوئە كە دەكاتەوئە زەمانى سەفەوى. هەروەها بەندى دوايىن لە پېشگۆبىيە كەدا پاتەوپاتى ئەم شىعەرەيە كە دەلئى:

دین نزا ازبى ارايشند
ازبى ارايش و پيرایشند
بكه بیستند بران برگ و ساز
گرتو به بىنى نشناسيش باز

- - -

خەرىكن ئارايىشتى دىنەكەت دەدەن

ئارايىشتى دەدەن و رېكى دەخەن

ئەوئەندەيان بەرگ و با تىبەستوئە

گەر ببىنئىتەوئە نای ناسىتەوئە

ئەو تەرزه پېشپىنئانە بەتايبەتى لە نامەى ساسانى يەكەم زۆرە جگە لە عىسا خەبەر لە مانى و مزەك و حەزرەتى محەمەدئىش دەدات.

كەواتە دەساتىر سەرەراى ئەو هەموو تەقلەبازىيە رېنى نىيە شانازىش بكا بە كۆننەبى. بۆ ئەوئەى گوتە درىژ نەبىتەوئە چاو لەو نىشانانە دەپۆشپن كە بەلگەى نوئىبوونى دەساتىر بە دەستەوئە دەدەن و يەخەى تەقلەبازىيەكانى دەگرين.

ناوى دەساتىر خۆى وەك ئەو زمانەى پىنى نووسراوئە و بابەتەكانى تىيدان، ئەوئىش نادروست و ساختەيە چونكە وشەى «دەساتىر» رىژەى «منتھى الجموع»ى عەرەبىيە و لە «دستور»ى فارسىيەوئە هاتوئە. فەرھەنگى «انجمن ارأى ناصرى» بەخۆرايى هەولئى داوئە بۆ پەيداكردى رىشەيەكى دىكە بۆ «دەساتىر».

بە گۆتەى دەساتىر شازدە پىغەمبەر، كە بەتەعبىرى دەساتىر پىيان دەلئى «فرچىشور» گەيىشتونەتە پلەى وەرگرئنى قسەى ئاسمانى ئەمانە پىغەمبەرەكانن: 1- مەهاباد 2- جى افرام 3- شای كلو 4- ياسان 5- گلشاه 6- سىامك 7- هوشنگ 8- تەمورس 9- جمشىد 10- فرىدون 11- منوچەر 12- كىخسرو 13- زدشت 14- سكدنر 15- ساسانى يەكەم 16- ساسانى پىنچەم [بەرپىتووسى ناو كىتەبەكە ناوئەكانم نووسى].

دەساتىر برىتییە لەو نامە ئاسمانىيەى كە بۆ پىغەمبەرانى هەناردوون. نامەى «هۆشەنگ» ناوى «جادوان خرد» بوئە. نامەى «تەهورس» ناوى «برىن فرھنگ» هى «جمشىد» ناوى «فرازىن اروند». هى «فرىدون» ناوى «ھنرستان» هى «منوچەر» ناوى «دانشار» هى «كىخسرو» ناوى «سروش كردار». خانەدانى يەكەم پىغەمبەر كە پىنى گوتراوئە «آباديان» لەماوئەى يەك سەد «زاد»دا خوسرەوويان كردهوئە. بابزانين «زاد» دەكاتە چەند سال.

لە دەساتىردا هەر «زاد»ىك هەزار «واد» سالئە. واد سى هەزار «جاد» سالئە. يەك جاد هەزار «مەرەد» سالئە. يەك مەرەد هەزار «وئەرەد» سالئە. يەك وئەرەد هەزار «فەرەد» سالئە. هەر فەرەدئىك يەك ملئون سالئە. ملئارىك سال پىنى

ده‌گوتري «اسپار». ده‌مليون سال «سحار» يکه. سهد هزار سال «سلام» يکه. بهو پييه يه ک زاد سال ده‌بيته هم ژماره‌يه:

3 000 000 000 000 000 000 000 [له نووسيني بوور داوود له جياتي 3 ژماره‌ي 2 نوسراوه به‌لام هه‌له‌يه چونکه ژماره 3 لهو حيسابانه‌دا هه‌يه نه‌ک 2] ئنجا بو خوتان بزنان يه‌ک سهد زاد که دريژي فه‌رمانه‌وایي خانه‌داني ئاباديانه چهند سال ده‌گريته‌وه [سي سهد هزار مليون مليون مليون]. دوایين پادشای هم خانه‌دانه که ناوی «ابادازاد» بوه خسته و دلماو بوه که ئيتر نه‌يتوانيوه مه‌ردم له که چ ره‌فتاري بگيريه‌وه به‌ناچاري له جيهان زويژر بوه و له‌به‌رچاوان بزربوه. جيهان له‌وه‌دا پر بووه له ئازاوه. چهندين که‌سي ميترخاس داوايان له «افرام» کوري ئاباد ئازاد کردوه که له‌سه‌ر ته‌ختي باوکی دابنیشي. له‌وده‌مه‌دا فه‌رمانی ئاسمانيشی پی گه‌بيشت و بوو به هه‌لبژارده بو سهره‌وري و ريتمايي خه‌لقي هم دنيايه. که نوره‌ي پيغه‌مبه‌رايه‌تي و خوسره‌وايه‌تي به ئه‌فرايم گه‌بيشت له‌قه‌بي «جي» بوخوي هه‌لبژارد. له‌وه‌به‌دواوه جيتنشينه‌کاني ئه‌وه‌موويان به «جي» ناو ده‌بران. خانه‌داني «جيان» يه‌ک «اسپار» سال که ده‌کاته يه‌ک مليار سال فه‌رمانه‌وايوون. دوایين مه‌زنی هم خانه‌دانه‌ش «جي‌الاد» وه‌کوو «اياد ازاد» له کرداري نابه‌جيتي مه‌ردم وه‌ته‌نگ هات و رووي له دنيا وه‌رگيتر. ئه‌وسا ديسان ئازاوه ته‌نييه‌وه تاکوو کوري ئه‌وه «کليو» به داخواستي مه‌ردم و فه‌رمانی ئاسمان له شوپتي باوکی دانيشت و له قه‌بي «شای» بو خوي هه‌لبژارد. خانه‌داني ئه‌ميان به «شايان» ناوبران. هم خانه‌دانه يه‌ک خانه‌دانه يه‌ک «سمار» سال که ده‌کاته ده‌مليون سال فه‌رمانه‌وايوو. دوایين مه‌زنيان «شای مه‌يول» له کرداري ناره‌واي خه‌لق په‌ککه‌وته بوو ئه‌ويش وه‌ک «اباد ازاد و جي‌الاد» له گه‌وره‌يي کنارگير بوو له‌به‌ر چاوان ون بوو. ديسان ئاگري ئازاوه زمانه‌ي کيشا تاکوو مه‌ردم به فه‌رمانی ئاسمان «ياسان» کوري «شای مه‌يول» يان به گه‌وره و رابه‌ر و پيغه‌مبه‌ر هه‌لبژارد. خانه‌داني ياسان پي ده‌گوتري «ياسانيان» جوده‌تي ئه‌مانه نه‌وه‌دونو «سلام» سال بووه. گوتمان هه‌ر «سلام» يک سهد هزار ساله. دوایين پادشای هم خانه‌دانه که ناوی «ياسان اجام» بوه. ئه‌ويش له پاشايي و له ژيان کنارگير بوه. ئازاوه دنياي داگرت، مه‌ردم وه‌کوو ديوان که‌وته گياني يه‌کدي تا ئه‌وه‌ي ناوی ئاده‌ميزاديان پي ره‌وا نه‌ديتراهه. دنيا رووي له کاولي کرد. وه‌هابوو تاکو خوداي گه‌وره «گلشان» ي کوري «ياسان اجام» ي به پيغه‌مبه‌ري و فه‌رمانگوزاري خسته‌کار.

له ميژو و داستان و نووسينه دينيه‌کاني ئيران که‌سمن چه‌نگ ناکه‌وي به‌ناوی «مه‌باباد و جي افرام و شای کليو و ياسان». ئه‌مانه فه‌رمانه‌وای ده‌سکردي ناو ده‌ساتيرن. به‌لام دوازه پيغه‌مبه‌ره‌که‌ي ديکه که له ده‌قي ده‌ساتير به ناويک و له ته‌فسيره‌که‌يشي به ناويکي ديکه نووسراون به‌م جوړهن.

1- فرزينسار گلشاه ياخود کيومت

2- سيامر سيامک

3- هورشار هوشنگ

4- تخمورد تهمورس

5- جرشار جمشيد

6- پرسيدوم فريدون

7- ميرزاد منوچهر

8- سکلاسرو کوري سياوخش - کيخسرو کوري سياوش ياخود هيرتاووش

9- هرتوش ياخود هرتوشاد کوري هرسفتمار - زرتشت اسفنتمان

10- سيمکندش سکندر

11- خرمين سراسر يه‌که‌م ساسان

بی ئه وهی بلیم دياره ئه م ناوانه نووسه ری ده ساتیر هه لی به ستوون، هیچ یه کیک له وان ئه و ناوه یان نه بوه که ده ساتیر بوی داناون. له ئافیتادا که کۆنترین سه نه دی نووسراوی ئیرانیان حساب ده کری تا ده گاته «زرتشت» به م جۆره ناویان هاتوه:

•	Gaya- maretan	کیومرث
•	Syamaka	سیامک
•	Haoshangha	هوشنگ
•	Takhmo- urupa	تهمورث
•	Yima- khashaata	جمشید
•	Thrbelana	فریدون
•	Manush- Ichithi ra	منوچهر
•	Haosra vanyhu	خسرو
•	Syavat shan	سیاوش
•	Zarathushtra	زرتشت

ناوی خانه دانی زهرته شتیش spitama سپیتامان.

له ئافیتادا «کیومرث» له جیی ئاده می سامیه کان یه که م مرۆفه. له ده ساتیردا «مهباد» یه که م مرۆفه. ئه وانی دیکه هه موویان به جگه له زهرته شت له ئافیتا و له داستاناندا له چاکان و گه وره پیاوان و ناودارانن، چونکه داستانی پیشدادیان موشته ره که له نیوان ئیرانیان و هیندیان هه ندیک له وانه ناویان له نامه ی دینی بره هه نان «فیده veda» دا هاتوه. به لām له هیچ روویه که وه له گه ل ناوه کانی ده ساتیر یه ک ناگره وه. واتای ئه و ناوانه ی له لیسته ی سه روودا ژماردمان بۆ ئیمه ئاشکرایه، گومانیش له وه دا نییه که له سه رچاوه ی ئافیتا و نووسینه کانی په هله و بیه وه به دروستی پیمان گه یشتوون، ئه و گۆرانه ی له فارسیشدا به سه ریاندا هاتوه به پیتی ده ستوور و قاعیده بووه.

ئه م ما یه که م ساسان و پینجه م ساسان که له ده ساتیردا به پازده مین و سازده مین پیغه مبه ر ژمیراون و گویا یه کیکیان له بایرانی ئه رده شیری پایه کان و ئه وی دیکه شیان له رۆژگاری خوسره وی په رویز له «مرو» پیغه مبه ر بوه. وه ک ده زانین له میژوودا ساسان بایر وه یا یه کیک پیشینانی ئه رده شیری پایه کانه که له سالی 224 ی ز. خانه دانی شاهه نشاهی ساسانیانی بنیاد ناوه. له گوشه و سووچه کانی میژوودا تووشی چه ند که سیک دین ناویان ساسان بوه به لām له هیچ جیگه یه کدا ناویشانی پیغه مبه ر ساسانی یه که م و پیغه مبه ر ساسانی پینجه م نییه. وه ک دیتمان له ده ساتیردا ئه سکه نده ر دوای زهرته شت چوارده مین پیغه مبه ری شیران بوه. له ده ساتیردا ئه سکه نده ر ناوی هاتوه به «سمکندش کوری نشاب واته دارا». ئه م پیغه مبه ره هه مان مه لعوونه که له 330 سال پیش عیسادا ئیرانی له خاک و خوون کیشا، دل ره قی و بیدادی ئه و له عه ره به کان [له نووسینی خۆمدا گوتومه نووسه رانی فاسی سه ر به قه ومایه تی ئیسلام و جه نگیز وه کوو یه کدی حساب ده که ن. م. محمه د] و ته یموور که متر نه بوه. ئه سکه نده ر له هه موو نامه ئاینیه کانی په هله وی به «گجستک- گوجه سته ک» واته پیس و ناپاک و ویرانکه ری ئابین ناوی هاتوه و له کۆنه وه به لای ئیرانیان مه علومه ئه و ئافیتای سووتانده. گومان نییه له وه دا که له ئاکامی داگیر کرانی ئیران له لایه ن ئه سکه ندر و جینشینه کانی «سلوکیه کان» به شیک

نامه‌ی ثاینی ئیرانیان له‌ناوچوو. ته‌نانه‌ت کاته‌کان و سروده‌کانی زهرت‌شتیش هه‌ر له‌و رۆژگارانه‌دا نابوود بوون و ته‌نھا چه‌ند پارچه‌یه‌کیان به‌ ئیمه‌ گه‌یشتوو.

راسته‌ ئه‌سکه‌نده‌ر له‌ داستانه‌کانی ئیمه‌، وه‌ک شانامه‌ی فیرده‌وسی و ئه‌سکه‌نده‌ر نامه‌ی «نظامی» و میژووی «طبری» و هی دیکه‌ش، ناوی به‌ چاکه‌ هاتوو به‌لام ده‌بی بزاینن نزیکه‌ هه‌شت سه‌ده‌ دوا‌ی ئه‌سکه‌نده‌ر کتیبیکه‌ی که‌ یونانیه‌کان له‌ باره‌ی ئه‌سکه‌نده‌ریانه‌وه‌ نووسی و به‌ ناوی «کالیستینس kailisthenes» بلا‌بووه‌ بریتیه‌ له‌ داستان و ئه‌فسانه‌، به‌ پیتی دل‌خوازی خۆیان له‌و کتیبه‌دا ئه‌سکه‌نده‌ریان باس کردوو، ئه‌و کالیستینسه‌ی کتیبه‌که‌یان له‌ ناوی ئه‌و به‌ستوو به‌کیک بوه‌ له‌ نووسه‌ره‌ ناوداره‌کانی یونان که‌ له‌ کاتی له‌شکرکه‌شی ئه‌سکه‌نده‌ر بۆ سه‌ر ئیران له‌گه‌ل کومه‌لیک میژوونوووسی یونانی به‌گه‌ل له‌شکره‌که‌ که‌وتبوون. له‌مه‌دا وه‌ک که‌ دوترا سولتان مه‌حمودی غه‌زنه‌یی له‌ره‌وی بۆ سه‌ر هیند ده‌سته‌یه‌ک نووسه‌ری له‌گه‌لدابوون تا‌کوو به‌ نووسین پیتیدا هه‌لبێن، ئه‌سکه‌نده‌ریش ژماره‌یه‌کی له‌ نووسه‌ران به‌گه‌ل خۆی دابوو تا‌کوو مه‌دحی بکه‌ن و تام و شامیک بخره‌نه‌ داگیرکردنه‌کانیه‌وه‌ باسی پاله‌وانه‌تیی بکه‌ن به‌لام کالیستینس نه‌یویست خراپه‌کانی ئه‌سکه‌نده‌ر به‌ چاکه‌ له‌ قه‌له‌م بدات و پله‌ی ئه‌سکه‌نده‌ر بگه‌یه‌نیتته‌ پایه‌ی خواپه‌کانی یونان. ئه‌مه‌ بووه‌ هۆی نار‌ه‌زنامه‌ندی ئه‌سکه‌نده‌ر له‌ کالیستینس تا به‌ گوناھیکه‌ی تاوانبار کرد و خستیه‌ زیندانه‌وه‌ و تیتیدا مرد. ئه‌وه‌ی کالیستینس له‌ زیانی خۆیدا به‌ ره‌وای نه‌زانی دوا‌ی هه‌شت سه‌د سال له‌ مه‌رگی که‌سانی دیکه‌ هاتن په‌سه‌ندیان کرد و هه‌ر به‌ناوی ئه‌وه‌ و قاتله‌که‌یان، که‌ ئه‌سکه‌نده‌ره‌ وه‌کوو په‌روه‌ردگار هه‌لداوه‌، ئه‌فسانه‌ی ئه‌سکه‌نده‌ر له‌ سه‌ده‌کانی ناوه‌راستا به‌ زمانی لاتینی و ئه‌رمه‌نی و عیبری و عه‌ره‌بی ته‌رجه‌مه‌کرا. هه‌رچی له‌ ئه‌ده‌بیات و داستان و میژووی فارس له‌ باره‌ی دوژمنه‌ کۆنه‌که‌ی، ئه‌سکه‌نده‌ره‌وه‌، یادکراپی هه‌مووی له‌سه‌رچاوه‌ی یونانی و هه‌مان کتیبی ساخته‌وه‌ هاتوو، بیگومان کتیبی «خدا‌ی نامک»ی په‌هله‌وی که‌ کانیای لی‌وه‌هه‌لینجانی شانامه‌یه‌ هیچ باسیکی ئه‌وتۆیی له‌ باره‌ی ئه‌سکه‌نده‌ره‌وه‌ تیتدا نه‌بووه‌. به‌ پیغه‌مبه‌ر زانیی «گجستک ئه‌سکندر» له‌ ده‌ساتیردا باشترین به‌لگه‌یه‌ که‌ ثاینی ده‌ساتیری هیچ سازانیکه‌ی نییه‌ نه‌ له‌گه‌ل دینی زه‌رده‌شت و نه‌ له‌گه‌ل میژوو.

ده‌ساتیر به‌چاولیکه‌ری له‌ ئافیتستا خاوه‌نی مه‌تن و ته‌فسیره‌. مه‌تنه‌که‌ی به‌ 16 به‌ش دابه‌ش کراوه‌ و هه‌ر به‌شیکیشی به‌ پیغه‌مبه‌ریکه‌وه‌ به‌ستراوه‌ هه‌ر یه‌کیک له‌و 16 نامانه‌ خاوه‌نی چه‌ند به‌ندیکه‌. به‌ نمونه‌، نامه‌ی ئاباد 170 به‌نده‌، هی «جی افرام» 88، هی «شای ملیو» 80، هی «یاسان» 12 هه‌روه‌هاش نامه‌کانی دیکه‌ در‌یژترینیان نامه‌ی زه‌رت‌ه‌شته‌ به‌ 164 به‌نده‌وه‌ که‌ هیچ یه‌کیان ویچوونی نییه‌ له‌گه‌ل گوته‌کانی زه‌رت‌ه‌شت له‌ کاته‌کاندا. ته‌نھا پینج سرود له‌ گوته‌کانی زه‌رت‌ه‌شت له‌ گه‌زنه‌ندی ئه‌هره‌مه‌نی رۆژگاری ئه‌سکه‌نده‌ر رزگار بوه‌ به‌ئیمه‌ گه‌یشتوو. سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی که‌ هیچ شتیک له‌و سرودانه‌دا جیتی به‌راورد کردن نییه‌ له‌گه‌ل ناوه‌رۆکه‌ ساخته‌که‌ی ده‌ساتیر، سه‌رتاپای زمانی ئه‌و سرودانه‌ و هی هه‌موو ئافیتستاش له‌ هیچ روویه‌که‌وه‌ خزمایه‌تی له‌گه‌ل زمانه‌ هه‌لبه‌ستراوه‌که‌ی ده‌ساتیر نییه‌.

هه‌ر یه‌کیک له‌و 16 نامانه‌ی ده‌ساتیر به‌ مه‌دحی خودا ده‌ست پین ده‌کا و له‌ ئه‌نجامدا موژده‌ی په‌یدا‌بوونی پیغه‌مبه‌ریکی دیکه‌ راده‌گه‌یه‌نی. له‌ کۆتایی ناوی «منوچهر» خودا پیتی ده‌لی: له‌ دوا‌ی تو پیغه‌مبه‌ریک دیت ناوی «کیخسرو»، له‌ ئه‌نجامی نامه‌ی زه‌رت‌ه‌شت خودا ده‌لی:

«ئه‌ی وه‌خشوور زه‌رت‌ه‌شت، دوا‌ی تو ئه‌سکه‌نده‌ر «چمر» ده‌بی. دواتر یه‌که‌م ساسان به‌ پیغه‌مبه‌ری دیت. نامه‌ی تو «هه‌مسیراز» ته‌رجه‌مه‌ی ته‌فسیره‌.

خراپ نییه‌ چه‌ند ئایه‌تیک یا به‌گوته‌ی ده‌ساتیر چه‌ند «چمراس» یک له‌ مه‌تنی ده‌ساتیر به‌نن و بزاین خوا‌ی ده‌ساتیری به‌ چ زمانیک نامه‌کانی ئاسمانی بۆ «فرجیشوران» واته‌ وه‌خشوورانی خۆی [وه‌خشووران هه‌ر بۆ زه‌رت‌ه‌شت به‌ کارهاتوو] هه‌ناردوو. له‌ «چمراسه‌کانی» 28 - 82 نامه‌ی فه‌رجیشووور «جی افرام» ده‌فه‌رموی: «گرودفرتاش - جمشان - جمساس - چمساش - خمساشان - خمساش - واسالاس - پاساپاس - راساراس - تاساتاس - کریاس نامود - کرتاس نود - الیاس هود - الماس رود - سناساب - ستاشاب - جاماجاب - نوراتوس - سارانوش - اموال فانوس - اهوالی کاروس - گسته‌م توش - سمرونش - جودبروش - اورنگان پوش [دوا‌ی چوار دیری دیکه‌ ئه‌مانه‌ دین]: هه‌مستنی رامستنی شامستنی زامستنی - شالشتنی شالشتنی شالشتنی مزدستنی سزدستنی و زدستنی ازدستنی شالشتنی شالشتنی - شالشتنی

سیدستنی میدستنی جیدستنی هیدستنی شالشتنی - کایستنی کارستنی شارستنی وارستنی شالشتنی - هیرکستنی ترکستنی سرکستنی فرکستنی شالشتنی [شەش دێری دیکەش لەم هەلەق مەلەقە بەسەر دەچی ئینجا بە پینج جارەن شالشتنی ئەو ئایەتە کۆتایی دیت، پێویستە نەدیت هەموویان بنووسمەوێ م. محەمەد].

خوێنەران ناچاران دلیان بیهوێ بزەن «شالشتنی» کە هێندە جارە دەگوتریتەوێ چ واتایەکی هەیە، خۆشەختانە لە زەمانی پەرویزی ساسانی پیغەمبەر ساسانی پینجەم لە تەفسیری خۆی ئەو وشەبەیی لە چاوی «شالستی» وەرگرتوو بەواتای «دانستن - زانین»: لە تەفسیری «چمراس» 88 و 81 دەفەرموێ «دانستنی دانستنی دانستنی». بەلێ دەمانزانی دنیا شتی وەهای تێدایە کە «دانستنی - هی زانین» بن، بەلام هەرگیز نەماندەزانی زمانیک هەبێ لە ماوی سەدان هەزار ملیۆن سال گۆرانی بەسەردا نەبەت [دوای چەند دێرێک نمونەیی نەگۆرانە کە دیت، م. محەمەد] کەچی زمانی ئیستاکەیی فارسی لەگەڵ پەهلەوی و زمانی پەهلەوی لەگەڵ هەخامەنشێ جوداوازییان زۆرە هەموو جوداوازیە کەش لە ماوی یەک هەزار سالدا رووی داوێ چونکە مەعلوومە لە نیوان ئەردەشیری سیتیەمی هەخامەنشێ «359 - 338 پیش عیسا شایەتی کردووە» کە نووسراوی بە فارسی تا ئیستاش ماوێ و لە نیوان «حنظلهی بادغیسی» کە چەند شیعری فارسی لێ بەچی ماوێ تەنھا هەزارو سەدو ئەوئەندە سالێ تێپەریوێ و جوداوازییان دیارە، ئەمما زمانی دەساتیر لە رۆژگاری مەهابادەوێ کە زانیتان پیش چەندین هەزار ملیۆن سالێ ژیاوێ هەتا رۆژگاری ساسانی پینجەم کە هاوچەرخی خوسرەوی پەرویز بووێ هیچ گۆرانیکی بەسەردا نەهاتووێ. بەنمونیە لە سەرەتای نامەیی مەهاباد چمراس 3. دەفەرموێ:

«فرشیدشتای هەرشەندە هەرشەنگەر زەریان فراھیدور». لە سەرەتای نامەیی ساسانی پینجەمیشت دەنووسی: «فرشید شمتای هەرشەندە هەرشەنگەر زەریان فراھیدور».

ئەم زمانەیی دەساتیر نە بە زمانی کۆنی ئێرانی وەک فورسی هەخامەنشێ و ئاقیستایی و پەهلەوی و پازەند، نە بە لەهەجەکانی کۆنی تەخاری و سەکزی و سوغدی و غەیری ئەوان دەچی بە [کورتی] خزمایەتی لەگەڵ هیچ زمانی ئادەمیزادی کۆن و نویدا نییە. ئەم زمانە لەلایەن دروستکەرە کە یەوێ پێی گوتراوێ زمانی ئاسمانی، چونکە لە هیچ جینگە و هیچ کاتیک و لای هیچ یەکیک لە میللەتانی جیھان زمانی وەها نەبووێ هەر دەمینیتەوێ لە چەرخی و فەلەک و ناھید و کە یوان کە لە نەپتییەکانیان ئاگادارن زمانی وەها بەکار بەھیندری یاخود دەبێ بلیین کابرایەکی فیلباز لەم تۆپە خاکییەیی خۆمان زەمانیک گۆشەگیری کردووە و ئەو زمانەیی لەلای خۆیوێ هەلبەستووێ. خوداوەند بەم زمانە، چ ئاسمانی بی چ زەمین، لەگەڵ شازدە پیغەمبەری بژاردە گتوگۆی کرد و بو ئیمەیی بەندەکانی خۆی وەلامی نارد و دەستووری دانا تاکوو بتوانین [راھ ازچاھ شازشناسیم - رینگە لە زیندان جودا بکەینەو] و لەسەر ئەنجامدا رزگار بین. دەستووری ئاسمانی دەبێ لەلایەن مەردەمەوێ تا رۆژی ژیانەوێ بەکاربیت و ئایینی مەهابادی گەورە لە بیر نەکەن. هەر چونکە رزگاری لە هەردوو دنیادا بەند بووێ بەپێرەویکردن لە دەساتیر خوداوەند فەرمانی دایە دوایین «وخشویر»ی خۆی کە ساسانی پینجەمە تاکوو نامەیی پیغەمبەران بەھینیتە سەر زمانی دەورانی خۆی.

ساسانی پینجەمیشت وەهای کرد: هات فەرموودەکانی هەر شازدە پیغەمبەر کە نامەیی خۆیشت یەکیکە لەو فەرموودانە، تەفسیر کرد و بە پێی پێویست روونیکردنەوێ. لە داوی هەر ئایەتیک تەفسیرە کەیی دیت بەو جۆرەیی کە ئیمرو دەزانین پیغەمبەری پێشینان چیان گوتوێ. ئەگەر ئەو تەفسیرە نەبوا یە نەمان دەزانی «کایستنی کارستنی وارستنی شالشتنی» چ واتایەکی هەیە. بەلام لە رووناکیی ئەم تەفسیرەوێ دەزانین «جی افرام» بەوێ دەفەرموێ «گوتەیی خودا و نامەیی خودا و هەناردەیی خودا دەبێ بزەن». هەلبەت ئایەتی کورتیلەیی ئاسمانی واتای زۆری هەبێ بۆیە ساسانی پینجەم و ئەو پینج وشەبەیی مەنتی دەساتیری بە 176 وشەیی دیکە شەرح داوێ [لێرە بەدواوێ 9 دێر لە نووسینە کەیی پووێ داوود جۆرێکە ئەگەر وەکوو خۆی وەرگیردیتە سەر کوردی لیجالیبوونی زەحمەتە، من مەفوومە کەیی بە کورتی دەنووسمەوێ: ساسانی پینجەم کە هاوچەرخی خوسرەوی پەرویزە دەبوو ئەو تەفسیرە بە زمانی ئەو سەردەمە بنووسی. لەو سەردەمەشەوێ نمونەیی کەیی نووسراوی گرانبەها بە ناوی «ماتیکان ہزار داتستان» بەچی ماوێ کەچی تەفسیرە کە هیچ ویچوونیکیی لەگەڵ ئەو زمانەدا نییە بەلکو بە زمانی فارسی سەردەمی شاعەباس نووسراوێ کە هەزار سال لە ساسانی پینجەم دواترە دیارە ئەو کەسەیی دەساتیری هەلبەستووێ لە سەردەمی شاعەباس بە زمانی سەردەمی شاعەباسی نووسیوێ].

زمانی تەفسیری دەساتیر فارسییە ئەمما پارسی نە گەمە! لە ھەر جیگەییەکی بەرانبەر وشەیی عەرەبی ھی فارسی چنگ نەکەوتیبێ یەکیکی ساختەیی بۆ دروست کردوو. ھەر ئەو وشە ساختانەن بە پارسی دروست وەرگیراون و چوونەتە ناو «برھان قاطع و چمن ارای ناصری» لە نامەیی «جی افرام» دا دوو بەندی 70-71 ئەمە دەلی: «دوو جوۆرە نامە خودایی، یەکیان «مەیین نامە- نامەیی گەورە» کە لە خەلقى دوو جیھان دەدوێ، ئەوی دیکەش دەساتیر کە «کەیین نامە- نامەیی بچووکیش» ی پێ دەگوتری.

ئەمەش نموونەییە کە لەو «کەیین نامە» یە کە دەساتیری ئاسمانیە: خودا نو ئاسمانی خەلق کرد. ھەر یەکیکیان خاوەن ھۆش و گیان و لەشە، لە ئاسماناندا فرشتەیی بیئەژمار و ئەستێرەیی زۆر ھەن. ھەریەک لەوانیش ھۆش و گیان و لەشی ھەییە، ئەستێرە گەرۆکەکانیش خاوەن ھۆش و گیان و لەشن. ھۆش و گیان و لەشی مانگ ناویان «فرنوش، ورنوش، اردوش» ھ، ھۆش و گیان و لەشی تیر «عطارد» «وارلاس، فرلاس، وورلاس» یان پێ دەگوتری، ناوی ھۆش و گیان و لەشی ناھید «زھرە» «نروان، فروان، زروان» ھ، ناوی گیان و ھۆش و لەشی رۆژ «شادارام، شادایام، تشادارسام» ھ. ھۆش و گیان و لەشی بەھرام «مریخ» بە «بھمن زاد، فرشاد، رزبادواد» نافرەت بوون. ناویان ھۆش و گیان و لەشی ھرمزد یاخود برجیس «مشتیری» «نجم داد، نجم اراد، شیداراد» ھ. ھۆش و گیان و لەشی کەییوان «زحل» «فرنسا، لاتینا، ارمانا» ناویانە.

جیھان وەکوو ئادەمیزادە: ئاسمان پێستی ئەو، کەییوان سێلی، بەرجیس جگەری، بەھرام زلای، رۆژ دلی، ناھید معیدەیی، تیر میسکی، مانگ سببەرلاکی، ئەستێرەکان و بورجەکان دەمارەکانی، ئاگردتی ھەوا ھەناسەیی، ئاو ئارەقەیی، خاک تۆزی پێیی، بروسکە بزەیی لێوی، گرمەیی ھەور ئاوازی، باران فرمیسکی، کانگەکانی گیاکان و گیانلەبەرەکان کرمی لەشی.

پێستی ئادەمیزاد وەکوو ئاسمانە و ھەوت ئەندامەکانی، سەر و سنگ و معیدە و دوو دەست و دوو قاچەکانی، لەجینی ھەوت ئەستێرە گەرۆکەکانن. خوین و بەلغەم و سەفراو سەودای لە جینی چوار «عنصر» ی ئاو و ئاگر و خاک و ھەوان، ئەستێرە پێ ئەژمارەکان و ھەوت چەرخ لە کاری جیھاندا دەسەلات و تەئسیریان ھەیی پێویستە بۆ ئەوان «سنجستان» واتە جیگەیی پەرستن دروست بکریت و بە بوت برازیتەو.

لە دەساتیردا قسە لەبارەیی «تناسخ» ھو زۆر ھاتو. گیانی ھەموو بونەوەر، لە مرۆف و گیاندار و رۆک و شتی پێ گیان، لە لەشیکەو بۆ لەشیک گۆزە دەکات. لە نامەیی مەھابادا پیغەمبەر ئاباد لە خودا دەپرسی بۆچی پاشایان و فەرمانرەوایان و توانایانیش لە ژیاندا رەنج و غەم دەبینن؟ خودا لە وەلامدا دەلی: چونکە ئەوانە لە ژیان لەشی پێشتریان بەدکار بوون جەزایان لە ژیان دواتریان دەبینن، بەنەخۆشی و رەنجووری لە دایک دەبن وەیا بە دەردی دیکە گرفتار دەبن. گیانداریی زەرەوایی و درندە دەیان گەزن. ئەمانە تۆلەیی کردارەکانی ژیان پێشینی خۆیانە. ھەرەھا گیانەوەری درندە و مەل و چارپێ ھەریەکەیان پاداش وەیا جەزای ژیان پێشینی خۆیان لە ژیان دواتریان دەبینن. ئەگەر سووری یەک ژیان بایی سربنەوہی گوناھیی پیشووتری نەکرد لە دەورەیی ژیان سببەم و چوارەم جەزا دەدرین، ئەو دەچن و دەبنەوہ تاکوو گوناھیی پێشین پاک دەبیتەو. ئەو کەسانەیی بەدکارن لە ژیانیکیی دیکەیان دەچنە قالیی کانگە «معدن» ھو. چارپییەکانی کە لەم جیھاندا وەکوو ئەسپ و گا و حوشر و کەر بارکیشن کەسانیک بوون کەوا چوونەتە قالیی جانەوهران و لە باربەریدا جەزای رەفتاریان دەبینن.

لە دەساتیردا زەحمەت کیشان و وەرزش و خۆشەکاندن زۆر بایەخی پێ دراو، لە ریاژەکیشان و رۆژووگرتن و دوواکردندا دەشی گیانی ئادەمی لە کلێشەیی دەرچیت و بۆ تەماشای جیھان بروت و دواتر بیتەوہ لەشەکەییەوہ کەسیکی گەییشتە ئەم پایەیی چیی دیکە گیانی قالیی گۆری ناکات. ئەو تەرزانە دوای مەرگ لە بەھەشتدا نەمر دەبن.

کوشتنی چارپیی و خواردنی گۆشتیان لە دەساتیردا حەرام کراو. دەبێ مردوویان بەخاک بسپێردری یاخود بسووتیندري، لەو جوۆرە مەبستانەوہ کە پێچەوانەیی ئایینی ئێرانیانە دیار دەدات دەساتیر پێوەندی بەھیندەوہ ھەیی یاخود، وەکوو پێشتر گوتمان، لەھیند نووسراو. جگە لەمە زۆر لە وشەیی دەساتیر ھیندین کە ھاتووە سەرگوئیلاکی شکاندوون و شیوہی گۆریوون و وشەیی نوویی لی سازداون ھەر وەک لەگەل زۆر وشەیی فارسییدا ئەمەیی کردو.

نووسه‌ری دهساتیر هه‌رشتیکی له دینی بره‌همه‌نی و زه‌رده‌شتی و ئیسلام و دینی دیکه‌ی بیستی و یا خویتدین دینیکی نویی لئ پی‌که‌هیناوه و به‌ناوی خودایه‌ک که پئی ده‌لئ «مزدام» و به‌یارمه‌تی 16 پی‌غه‌مبه‌ر بانگ هیشتنی خه‌لق ده‌کا بو‌ئه و دینه. له دهساتیردا دینی بره‌همه‌نی پتر له دینه‌کانی دیکه شویتی دیاره، تصوفیش که له‌سه‌رده‌می ئه‌کبه‌ر شای هیندی ره‌ونه‌قی هه‌بوو له‌و دینه‌دا ده‌رده‌که‌وئته‌وه.

ره‌نگه تا ئیستا که‌س پیره‌وی ئه‌و دینه‌ی نه‌کردبی هه‌رچه‌ند له دهساتیردا نامه‌ی ساسانی یه‌که‌م ده‌لئ ئه‌رده‌شیری پایه‌کان و پیرای ئاته‌شگه‌ده بوتخانه‌ی ئه‌ستیرانیسی دروست کردوو. ئیمرو‌که شتیکی له دهساتیردا گرنگ بی زمانه‌که‌یه‌تی نه‌ک باوه‌ره‌که‌ی چونکه زه‌ره‌ریکی له‌وه‌وه پیمان گه‌یشتی له زمانه ساخته‌که‌یه‌وه هاتوو نه‌ک له دینه ساخته‌که‌یه‌وه. ئه‌گه‌ر زیانیکی دیکه‌ی هه‌بووی له‌غیری زماندا به‌زه‌رده‌شتیانی گه‌یاندوو که بین نامه‌ی وه‌ها ناپاک به‌نامه‌ی ئاینی خۆیانی وه‌ریگر. لیره به‌پیشه‌وه گوتمان نووسه‌ری «برهان قاطع» سه‌دان وشه‌ی هیناوه بی ئه‌وه‌ی بلئ ئه‌و گه‌وه‌ره‌گران به‌هایانه‌ی له‌کام گه‌نجینه‌ی نر‌خدار هینان.

به‌دبه‌ختانه ئه‌و فره‌نگه سه‌راپا نادرسته‌ی که له‌هیند نووسراوه و که‌وتوته ده‌ست ئیرانیان بی ئه‌وه‌ی وشه‌کانی هه‌له‌سه‌نگینن له هه‌له‌سه‌ست و په‌خشان به‌کاریان هینان. داوی بلا‌و‌کردنه‌وه‌ی دهساتیر ئه‌و وشانه ورده پتر که‌وتنه کایه‌وه هه‌رچه‌ند بلا‌و‌که‌ره‌وه‌ی دهساتیر مه‌لا فه‌یروژ له دیپاچه‌یدا نووسیه‌نی: «ده‌بی بزانی زمانی ئه‌سلی ئه‌و «صحایف منزله» بیری بیری خزمایه‌تی به‌زند و په‌هله‌وی و فارسی ده‌ریه‌وه نییه به‌لکو له‌گه‌ل هیچ زمانیکی ناسراوی تایه‌فه جودا‌کانی ئه‌م سه‌رده‌مه نیسه‌تی نییه.» هینده هه‌یه مه‌لا فه‌یروژ نه‌ی گوتوه دهساتیر ساخته‌کاری مرو‌فیکی ته‌قله‌باز بی. له هه‌موو جیگه‌دا به‌تام و بو‌ناوی ده‌بات به‌کتیپی پیروژ و روویه‌ره‌ی ئاسمانی داده‌نی تا‌کوو له ئیران وه‌هایان زانی که‌وا به‌راستی دهساتیر له نووسینه‌کانی ئیرانی کونه‌وه هاوتای ئافیس‌تایه. زمانیسی یادگاریکه له روژگاری تیپه‌ریو. ئه‌مه‌یه ده‌بینین نووسه‌رانی سه‌رده‌می «ناصرالدین شاه» بو‌ئه‌وه‌ی شتیکی نوو بخه‌نه بازار ده‌ستیان دایه تالان‌کردنی دهساتیر به‌لام هیچ یه‌کیکیان له خۆی نه‌پرسی ئایا ئه‌گه‌ر دهساتیر راست و دروسته بو‌چی تا‌که یه‌ک فره‌نگی پینش «برهات قاطع» زمانی دهساتیران یاد نه‌کردوو؟ بو‌چی له شیعری شاعیرانی پینش خۆیان یه‌کیک له‌و وشانه ده‌رنه‌که‌وتوو؟ بو‌چی له هه‌زاران کتیپی هونراوه و په‌خشان قسه‌یه‌ک له باره‌ی «مه‌باد، جی افرام، شای کلیو، یاسان» نه‌گوتراوه؟ بو‌چی دهساتیر خۆی به‌ر له چاپ‌کردنی له‌هیچ کوئیه‌ک ناو و نیشانیکی نه‌بووه؟

«محمد تقی خان» به‌نازناوی «حکیم» و نووسه‌ری «گنج دانش» هیچ به‌دلیدا نه‌هاتوو که دهساتیر ساخته‌ی بابایه‌کی ته‌قله‌باز و نابه‌کاری، بویه له باره‌یه‌وه ده‌نووسی: «دهساتیر ناوی کتیپیکی ئاسمانیه که بو «مه‌باد» یه‌که‌م پی‌غه‌مبه‌ریان (مه‌به‌ست ئابادیه‌کانه) هاتوته خوار و به‌جو‌ره زمانیکی نووسراوه تیگه‌یشتنی مومکین نییه و ساسانی پینجه‌م وه‌ری گیراوه‌ته سه‌ر پارسی کۆن و له «توحید و تجرید و حکمت و طاعت» ده‌دووی و بریتییه له چوارده روویه‌ره «صحیفة» که بو‌ چوارده مه‌زنه پیاو نازل بووه و له به‌نده‌ری بو‌مبای چاپ کراوه وه‌گیردراوه‌ته سه‌ر ئینگلیزی و بو ئیرانیان ناردوووه و وشه‌کانیسی له‌گه‌ل‌دایه [واته ته‌رجه‌مه کراون]. خاوه‌نی «برهان» دیتوویه‌تی و هه‌ندیک له وشه‌کانی وه‌رگرتوو [ذکر کردوه] ئیستا به‌رده‌سته و بابه‌تی هۆشپه‌سه‌ندی تیدا زوره و لای پارسیان گه‌لیک خۆشه‌ویسته و ریژی لئ ده‌نین» من خۆم [پوور داوود] سه‌د وشه‌ی دهساتیرم هه‌ل‌بژارد و ته‌ماشای ئه‌و فره‌نگانه‌م کرد که له ده‌ستمدان، هیچ کامیکم له‌و وشانه تیدا نه‌دیتن. له‌مانه «لغت فرس أسدی» که له‌سه‌ده‌ی پینجه‌می ک. نووسیه‌تی. «فرنگ جهانگیری» که جمال‌الدین حسین به‌ناوی جیهانگیری پاشای هیند له 1017 به‌ئنجامی گه‌یاندوو. «فره‌نگ مجمع الفرس سروری» که محمد قاسم کوری حاجی محمد الکاشی سروری له زه‌مانی شا‌عه‌باسی گه‌وره‌ی صفوی کۆی کردوته‌وه. «فره‌نگ رشیدی» که عبدالرشید کوری عبدالغفور الحسینی المدنی التتوی له‌سالی 1064 له هیند نووسیه‌تی که له‌وده‌مه‌دا محمد حسین بن خلف‌التبریزی له 1062 هه‌ر له هیند «برهان قاطع» ی نووسیه‌وه.

هه‌روه‌ها هیچ یه‌کیک له‌و سه‌د وشه‌یه‌م له‌و شانامه‌یه‌دا که Wolff ریکی خستوووه نه‌دۆزیه‌وه و له‌ناو ئافیس‌تا و په‌هله‌وی و پا‌زه‌ندیش تووشی تاکیکی نه‌بووم. به‌لام هه‌مووم له «برهان قاطع» دا دۆزیه‌وه و دیتم هه‌رگیز ناوی دهساتیران له‌گه‌ل‌دا ناهینتی هه‌رچه‌ند گومانم نییه له‌وه‌دا که نووسه‌ری برهان قاطع هه‌مووی له دهساتیر هه‌ل‌گرتووته‌وه. نووسه‌ری برهان

قاطع دهر بهستی دروستی و نادروستی وشه نه بووه هرچی په یدای کردووه خستوونیه ته فهره ننگه که یه وه، نه وه نده هیزه شی نه بووه وشه کانی تورکی و عهره بی و هیندی له یه کدی جودا بکاته وه وه یا نه و وشانه ی بنج و ره گی فارسییان هه یه له وشه ی ساخته بناسیته وه.

نووسه ری ده ساتیر بۆ وشه سازی چه ندین شیوازی به کاره یناوه: بۆ هه ندیک وشه مه عنای تازه ی داناوه: ئامیغ که به واتای «امیزش - تیکه لکردن» ه له ده ساتیردا بۆته «حقیقه ت - راستی» «امیغی - راسته کی». «یوزه» تووله ی راوه بۆته «تفتیش - پشکنین»... و هی دیکه ش. بۆ هه ندی وشه ی عهره بی وشه ی فارسی سازداوه وه ک: «خانه اباد - خانه ی تاوه دان» به رانه ر «بیت المعصور - کعبه» و «هرسویه پادشاهان - پاشایانی هه رلایه» له جیی «ملوک الطوائف» و «کنور - کون وه ر» بۆ «فاعل - کارا» و «چشمیده - چاوینراو» بۆ «منظور» و «برش دید - برینی دیتن» بۆ «قطع نظر»... یه ک رشته ی وشه کانی له مه فووومی عهره بییه وه هاتوه وه ک «رویش - نه وه تی» بۆ «هویه» و «راست پوش - کافر» و «افرازستان» «هه ررازستان» عالم علوی» و «فسرده شهر - علم سفلی» و «نخستین انداز» «یه که م نه ندازه» بدیهیه «هه ندیک له وشه کانی له ری پیکگرتن «قیاس» ه وه سازداوه. له «خورشید» ه وه وشه ی «هورشید و ماهشید» ی دروست کردووه. له زور وشه ی فارسیدا پیته یه که م وه یا دوایی قرتاندووه یا خود پیته کی به سه ره وه وه یا کو تاییه وه ناوه و وشه ی دیکه ی لی هه لبه ستوون: «نیواره» که تیروکی نانکردنه و «وردنه» شی پی ده لین له ده ساتیردا بۆته «نیور، نیوار» به لام به واتای جو. «باستان» بۆته «باس» به واتای «کونینه» له به رانه ر «حادث». وشه ی «چم = واته» پیته کی «ر» ی پیوه نووساوه و «چمر» به واتای ئاشکرا و په یدا. وشه ی «همه - هه موو» نیشانه ی نه فی «أ» ی چوته سه ر بۆته «اهمه - نه همه» به واتای ناته واو. هی دیکه ش زور. به م شیوازه نووسه ری ده ساتیر ورینه کانی خو ی خستوته قالبی وشه و رسته ی ئاسانه وه و به زمانی سه رده می ساسانیانی له قه له م داوه. بۆ هیچ وشه یه ک په کی نه که وتوووه. جاره ها بۆ وشه یه کی عهره بی چه ندیکی داتاشیوه به نمونه: «هرآینه بود، هرآینه هستی، ناچار باش، باگزیر باش، ناچار هست، گرور فرتاش» هه مووی به واتای «واجب الوجود» و «شایسته هستی، شایسته بود، ناور فرتاش» له جیی «ممکن الوجود».

له ده ساتیردا زور وشه ی هیندیش ده دیتری وه کوو وشه کانی فارسی سه ر و پی و دهستی شکاوه و واتایه کی دیکه یان پی دراوه.

[لیره به دواوه پوور داوود 16 دیر له وشه ی جو راوجوری ساخته کراوی ده ساتیر ده هینیته وه که له فارسی و هیندی و عهره بی و هیچه داتاشراون.. پیویستم نه دیت له چه ند نمونه یه ک به ولاره راگو یزم بۆ تیره کانه چونکه که س پیان ده وله مه ند نایی. م. محه مه د]

پرخیده	صریح و بی رمز
اوچیز	حقیقت و هامیت
پازتازی	جزئی
فرا تین	گفت - اسمانی
روزستان	اهل حرفت
نمشته	عقیده
نوله	کلام
نواد	زبان
وندسار	نقطه وسط دائرة
یمینه	معهده..

گوتمان له برهان قاطع سهدان لهو وشانه يادکراون و ناوی دهساتيريان له گه‌لدا نه‌هاتوه. وهک ده‌شزانين له‌م فهره‌نگه‌دا بؤ هيچ وشه‌يهک شايد نه‌هيتراره‌توه. له‌به‌رته‌مه ناسينه‌وه‌ی وشه‌ی ساخته بؤ تهو که‌سانه‌ی مایه‌يان نييه زور زه‌حمه‌ته. «رضا قليخان هيدايث» له فهره‌نگه‌که‌ی خوی «انجمن ارای ناصری» وه‌کوو خاوه‌نی برهان قاطع سهدان وشه‌ی دهساتيري يادکردوه به‌لام هه‌رچه‌نده له ئاست هيئديک وشه‌دا ده‌لی له دهساتير وه‌يا له برهان قاطعه‌وه وه‌رگيراون، له زور وشه‌دا نه ناوی دهساتير نه هی برهان قاطع ناهيئي. ته‌لېه‌ت بؤ هيچ يه‌کيک لهو وشه ساختانه‌ش شايدديکي نييه. رضا قليخان به‌رانبه‌ر وشه‌ی «فرسنداج» ده‌نووسی: «به هه‌رچی پيره‌ويکه‌ری پينغه‌مبه‌ران هه‌يه ده‌گوتري. له فهره‌نگی دهساتير وه‌ها نووسراوه. زور وشه‌ی که له جهانگيري و سروری و رشیدی و برهان په‌يدانين له فهره‌نگی دهساتير ناوه کونه‌کانی پارسيان به دست که‌وتوه و نووسراوه..» کاتيک رضا قليخان فهره‌نگی خوی ده‌نووسی دهساتير به‌يارمه‌تی مه‌لا فه‌يروز بلا‌وبوووه. رضا قليخانيش وه‌کوو سهدان له نووسره‌ه‌هاوچه‌رخه‌کانی خوی دهساتيري به‌نامه‌ی دینی ئيران کون ده‌ناسی و له زمينه‌ی يادکردنی ورته‌کانی پتر له برهان که‌مه‌ری هيممه‌تی به‌ستبو و له هه‌ندی جينگه‌دا هه‌له‌ی برهانی راست کردوته‌وه و هه‌ر له سه‌رچاوه‌ی دهساتيري ئاسمايه‌وه نرخ و واتای ته‌وانه‌ی چه‌سپ کردوه. زور جیي داخه که برهان قاطع و انجمن ارا له ئيران سه‌رنج‌اکيش بوون به‌لام فهره‌نگی جهانگيري و مجمع الفرس سروری که باشترین فهره‌نگن به‌لاوه نراون. ته‌م گوتاره جیي ره‌خنه‌گرتن له برهان قاطعی تیدا نابيته‌وه، جگه له دهساتير وشه نادروسته‌کانی برهانيش پترن له‌وه‌ی لي‌ره‌دا بگونجین.

يینگومان برهان له مه‌يدانی ره‌واج دان به وشه‌ی دهساتير له پيشه‌وه دیت، به‌لام هویه‌کی که تهو زمانه و وشانه‌ی به‌راوه‌ی قبول گه‌باند مه‌لا فه‌يروزه چونکه پيدا هه‌لگوتنی تهو له دهساتير وه‌های کرد که‌سانیکي له زمانه کونه‌کانی ئيران ناگادار نه‌بوون متمانه بکه‌ن که ته‌م نامه‌يه يادگارین گرانمایه‌ی رۆژگاری تپه‌ريو و ميراتيکی پيروزی پيشينانه.

وهک ده‌زانين چه‌ند که‌س له دوسته‌ زاناکانم خه‌ريکی گردکردنه‌وه‌ی فهره‌نگی فارسین. ئوميد ده‌کری له هه‌ر کوييه‌ک تووشي وشه‌ی دهساتيري بوون، بنووسن که هی دهساتيرين و ساخته‌ن چونکه ته‌گه‌ر ته‌مه نه‌که‌ن له دوا رۆژدا تهو وشانه يه‌خه‌گیری خه‌لق ده‌بن، فوللرس vullers له فهره‌نگی فارسی و لاتینی خويدا که له چه‌ندين فهره‌نگه‌وه پيکی هيتاوه له هه‌موو شوپتيک که له وشه‌يه‌کی دهساتيري نشان دایي نووسيوه‌تی هی برهان قاطع و راگوپسته‌يه له دهساتير، به جوريک که رۆژه‌لات ناسانی ته‌ورویا لهو گه‌زنده دوورن. له ته‌نجامدا ده‌بی به‌سه‌رقسه‌کانمه‌وه بنيم:

وشه‌کانی دهساتير که دزه‌ی بؤ ناو فارسی کردوه زوريان له ته‌فسيري نامه‌ی ئاسمانی سه‌ر به «فرجيشور» ساسانی پينجه‌مه، تهو پينغه‌مبه‌ره‌ی که خودا پي ده‌فهرموي: «ودم تباليس ارجم فرجيشوريک هورانگ زاهد» واته «وه له توخمی تو هه‌ميشه پينغه‌مه‌ريک ده‌ميتي». نامه‌ی ئاسمانی ساسانی پينجه‌م به «پرتوستان - پرته‌وستان» ناوده‌بری. با ته‌وه‌ش بليم که زمانی مه‌تني دهساتير بریتيه له:

يه‌که‌م: يه‌ک مست له وشه‌ی وه‌رگه‌راوی فارسی و عه‌ره‌بی و هيندی وه‌ک: چمين = چونين (وه‌ها). ئام = فام (پاشگره وه‌ک زردفام) زمير = زمين. چار = چهار (چوار). پندم = پنجم. سنجم = ششم. سفدم = هفتم. دشميز = دشمن [سی دپري دیکه‌ش لهو جوړه وشانه. م. محمه‌د].

دووه‌م: لهو وشانه‌ی که به‌هيچ ره‌مل و ئوستورلايیک نازاندری چين و له کويوه هاتوون وه‌ک: جاگفري = بيداری (به‌خه‌به‌ری). پليز = نخست (يه‌که‌م). فرداب = پرتو (تیشک). جمساش = نور (روناکی). گاپ = سایه. هيرتاسيام = ئيرانيان، نوراخ = يونان. کليار = آندوه (غه‌م). شليده = فرزانه (زانا، زيره‌ک، پاک نژاد...).

نموونه‌يه‌ک له کار (فعل): هوزاميدن = په‌نا‌بردن. شالندن = زانين. آدن = بوون. کمدن = کردن. انتامانيدن = انجامانيدن (ته‌نجام پي دان). زاهدن = مان. وختن = گوتن و هی دیکه‌ش..

جگه له‌وه‌ی که ته‌م چاوگانه به پي چاوگی فارسی به دال و نون [وختن = گفتن به‌تی و نونه] دروست بوون، له گه‌ردانيشدا وه‌کوو کاری فارسین. لي‌ره‌شدا دياره که نووسه‌ری دهساتير بيتيکی له زمانه کونه‌کان وه‌رگرتوه ته‌وه‌نده هوشه‌شی نه‌بووه بؤ ته‌م زمانه ساخته‌يه ريزمانیکی ساخته‌ش دابني. وه‌کوو ده‌زانين چاوگ له زمانی تافيستا و فورسی

هه‌خامه‌نشی و له سانسکریتدا که به خوشکی زمانه کۆنه‌کانی ئیران دهناسرئ وه‌نه‌بوو وه‌ک چاوگی په‌هله‌وی هه‌ر به «تن» و وه‌ک چاوگی فارسی هه‌ر به «تن، دن» کۆتایی بیت به‌لکو وه‌ک کۆنه‌زمانه‌کانی هیندی- ئه‌وروپایی و وه‌ک ئیستاکی زمانی ئینگلیزی ده‌شیا به‌هه‌ر حه‌رفیک «ده‌نگیک» کۆتایی بیت.

هه‌روه‌ها له زمانی کۆنی ئافیس‌تا و فارسی و سانسکریت کار (فعل) وه‌ک کاری فارسی [نوی] گه‌ردان نه‌ده‌کران.

ئنجا فارسی نوی ته‌گه‌ر ریشه‌ی به‌مه‌تنی ده‌ساتیریشه‌وه نه‌به‌سترابیتته‌وه که گۆیا به‌ر له هه‌زاران ملیون سال به‌سه‌ر «فرجیشوران» دا دابه‌زیوه، به‌لکو به‌ته‌فسیره‌که‌یه‌وه به‌سترابیتته‌وه که گۆیا له زه‌مانی «خسرو پرویز» به‌ته‌نجام گه‌یشتوهه، خو ئیمه‌ له‌باره‌ی زه‌مان و زمانی ئه‌و ده‌وران [بایی لیک‌کردنه‌وه‌ی راستی و درؤ] به‌له‌دیمان هه‌یه.

لیره‌دا ده‌بی ته‌وه‌ش بلیین که زمانی ده‌ساتیر خه‌تی تایه‌تیشی نییه و به‌ته‌لقبیتکه‌ی فارسی ئیستاکی نووسراوه، ته‌مه‌ش عاجباتیه‌کی کتیبه‌که‌یه. نووسه‌ری ده‌ساتیر بی هیچ ده‌ستور و قانون وشه‌ په‌ککه‌وته‌کانی په‌هله‌وی هه‌لبژاردوه ته‌فسیری پچ نووسیوه. له‌ناو‌خنی دیاره‌ ده‌ساتیر له‌هیند نووسراوه و نووسه‌ریشی ره‌نگه‌ به‌ته‌سلی زه‌رده‌شتی بووبی به‌لام له‌تایینی دیرین رووی هه‌لگیراوه‌ته‌وه و به‌زه‌رده‌شت خوی ده‌لی: «جم ده‌ساتیر کانی له‌ونی = جزدساتیر کاری نکنی. جگه له‌ده‌ساتیر کاریک نه‌که‌ی.» ته‌مه‌یه‌ ده‌ساتیر، کتیبیکی به‌ر له 120 سال له‌نامه‌کانی دینی ئیران حساب کراوه و زمانیشی به‌فارسی پیشکه‌وتوو وه‌رگیراوه ته‌ما راستیه‌که‌ی سوو‌کیکردنیکه‌ به‌ئیران و زمانی فارسی.

به‌مه‌دا گوتاره‌که ته‌واو ده‌بی. له‌ژیره‌وه‌ ده‌نوسن: «ته‌ماشای رووپه‌ره 329 ی ته‌م کتیبه‌ش بکه‌ن» له‌رووپه‌ره‌یه‌دا سه‌ره‌ناوی «ملحقات» (پاشکۆکان) چه‌ند کورته‌نووسین و تیبینی به‌دوا خۆیدا ده‌هینی. یه‌که‌م جار له‌شه‌ش رووپه‌ردا به‌بایی ده‌ساتیر دیتته‌وه، به‌دیرژی باسی ئه‌و به‌لگانه‌ده‌کات که‌دانه‌ری ده‌ساتیر ده‌بی ئه‌و «ادزکیوان» ده‌بی که‌پیشتر ناوی هات و له‌«دبستان المذاهب» ناوی ئه‌و و موعجزاتی و ناو و ئاکاری پیره‌وه‌کانی به‌زۆری هاتوه که ته‌مه‌ش هه‌ر به‌لگه‌یه‌ بو ته‌وه‌ی که‌نووسه‌ری «دبستان المذاهب» یش یه‌کیک له‌و گروویه‌ی به‌دوا ئازهر که‌یوان که‌وتوو و بو ده‌ساتیر خه‌بتاون. پور داوود له‌و پاشکۆیه‌دا هه‌له‌یه‌کی خوی راست ده‌کاته‌وه که له‌گوتاری ده‌ساتیردا بو ته‌وه‌ چوو بوو که‌دانه‌ری «دبستان المذاهب» محسن فانی بیت. ده‌لی: له‌رووپه‌ره 28، له‌گوتاری ده‌ساتیر نووسه‌ری «دبستان المذاهب» م محسن فانی داناوه، ته‌مه‌ش هه‌له‌یه‌که‌ که‌ له‌پیاویکی ئینگلیز «sir w- jones» هه‌به‌خه‌لقی گه‌پیشته‌وه ده‌میکشه‌راست کراوه‌ته‌وه به‌لام من به‌دره‌نگه‌وه‌ زانیم. له‌دبستان المذاهب ناویکی محسن فانی هاتوه و له‌زاری ته‌وه‌وه باسیکی یه‌ک له‌شاگردانی ادزکیوان گیراوه‌ته‌وه تیر به‌هه‌له‌وه‌وه محسن فانی به‌نووسه‌ری دبستان زانراوه. دانه‌ری دبستان نه‌ناسران به‌لام له‌ناوه‌رۆکی را‌دیاره‌که‌میک پیش سالی 1027 ک. له‌هیند هاتوته‌دنيا. به‌گه‌نجی چۆته «اکبر اباد- اگره- aqra» و له‌کشمیر و لاهوری رابواردوه و سه‌فه‌ری بو ئیران کردوه و چۆته مشهد و .. و .. له‌نیوان سالانی 1064 و 1067 دبستان المذاهبی نووسیوه و له‌سالی 1081 له‌پازده‌مین سالی حاکمایه‌تی اورنگ زیب مردوه. وه‌ک خوی ده‌لی: «خرادو قرشیدو ردوبه‌من و خرمند» ی له‌patna و «موبذ هوشیار دوم، سروش، خودا جوی» له‌کشمیر دیتوه. ته‌و کتیبانه‌ی که‌نووسه‌ری دبستان ناویان ده‌بات و ته‌و مه‌به‌ستانه‌ی لیئانه‌وه نه‌قل ده‌کات هه‌مووی له‌نووسینه‌کانی ادزکیوان و شاگرده‌کانی ئه‌ون وه‌ک کتیبه‌کانی: آمیغستان، ده‌ساتیر، اخترستان، جشن سده، سرودمستان، جام کیخسرو، شارستان چهارچمن، زردست افشار، نوش دارو، سکنگین، بزنگاه ارژنگ مانی و هی تریش. چوار دانه له‌و نامانه که «ده‌ساتیر جام کیخسرو و شارستانی چهارچمن و زردست افشار» ن هه‌ن و له‌هیند چاپ کراون. ناوی نووسه‌ری دبستان له‌یاداشتیک به‌«موبذ شاه، یاخود، ملا موبذ» هاتوه [له‌په‌راویزدا ده‌لی سه‌یری ئینسیکلۆپیدی ئیسلام TOMI بکه] .. هتد .. هتد ..

«...»

پراجی له ژبانی دواى مهرگیدا

پیشه کی بو «دیوانی پراجی»، به غدا 1984-01-30

مه کانه شوقی به عیلاته، په شمه کونه ههوار
حه یاته زهوقی به ئه حبابه، بایه تاب و ههوا

په حمهت له گورپ، ئافهرین له یادت ئه ی ئاخپوهر به زمانى غه یب. حاجی قادر! به من چی گولزارى یی بولبول! به تو
چی باخی یی قومری! به جیهان چی مه یکه ده ی یی کورپی دلداران!

توپه له به له کی زهوی له چهرخوفه له کی یی دؤلاب و مهنگه نه دهنیشیت و دانه ته زیبچی نیوه رهش نیوه سپی شه و رؤژان
له گشته کی ئه بهد قه تار ده کات و کورپه هه ره زرینگ و زیت و نرخدار و بایه خداره که ی، مرؤف له کوش و باوه شی پر
گه لا و چقل... پر گول و دروو هه لگپر و وهرگپر ده کات و به هه زاران باری فره چه شنی خوشی و ناخوشی... هیمنی و
بیئوقره یی... هه ستیاری و بیههستی... گومان و یه قین... رق و ئه فین، به ژیر بارانی فرمیسک و تریفه ی بزهدا جؤلانه تاسی
ده هیتیت و ده بات، هه ره له و ده مه را به مه لوتکه له هه ناوی عه ده مه وه به رده بیته وه تا ئه و ده مه ی به کفنه وه به ری ده کری
بو هه ناوی عه ده م. ده ست به تال، مازووچنی کون له پاشول نه تووشه ییکی بیبرانه وه به کوله وه، نه فلسیکی گهنجی داخراو
له گیرفاندا... ده بیته خه یال به سه ره په رده ی خولیاى خه لقه وه... شه به نکیکی یادگار له ده روونی به جیماواندا ته نها بو
ماوه یه کی کورتیله... له وه به ولاره سپیپات ده بیته وه وه ک تیشکی جیلوه نه به ستووی ناو بوشایی، خه ون و وریتنه ی نوستن و
له رزوتا... تو بلئ هه ره هیج... زمانحالی چؤلایی پیش مه رگی له زره تارماییه که ی دم داده پچریتیت و ده مریتتی...

بنواره بوونی ئه ووولت و چوونی ئاخیرت
هاتی چ پرووت و قووت و، هه لاتى چ لووس و بووس

کیلی قه بره که ی؟ له وانه به ناوی لی هه لنه کدرابی! هه لیشکه ندرابی چش، باران ده یسپرته وه، ئه ویش ئه گهر قه بری به کیلی
هه بی!

کور و وه چه ی؟ کی ده لی له ریبازیکی پشت له ریبازی ئه وه وه نارون؟
ماله که ی؟ ره نگه له شوین به رماله که ی عه ره ق بخوریتته وه یان به عه کسه وه...
داهاته که ی؟ به هه موو ئومید و ئاواتیه وه بارته قای له شه عه نبار پویه که ی ناو قه بری، رزایه وه، برایه وه...

ژینیکی که مردنی له دوو یی چ نییه
باغیکی به قونجره و دروو یی چ نییه

ملیونه ها، ملیاره ها ئاپوره ی بنیاده می بی ناونیشان بی شوینه وار بی ئاسته وار ده ورته سلیمی په له کوتکه ی پینج و دوو رؤژی
ژبانی کوله مه رگی له گه ل فریشته ی مهرگ یان له گه ل هیچدا کرد، به چالی نه بووندا سه ره نگرپی برانه وه بوو، وه ک
نه خشی سه ره ئاو... تروو که ی چاو سراپه وه و کوژایه وه مه گهر به خیر و سه ده قه ی فه یله سوفان له ژیر سه ره ناوی ساردوسری

«سەربازى نەناسراو» دا بۇ ئىسپاتى دەستىرەنگىنى و دىئوسۇزىيى سىياسەت بازانەى خۇيان، شىرە ترىنجۇكىكى پوايەو قەلەمچىن بىكەن بە دروشمى «مىژووى گەلان...» كە خۇيان لەژىر سايەيدا دەحەسىنەو نەك گىيانى ھاوړىيە نەناسراو بە قەنارەدا كراو كانى سىپارتا كۆس! ھەر بىر سەربازى نەناسراو، تەپە لەبى چالى بىر بوون و نەبوون ھەلستىنە... زەردايى شەرمەزارى لە رەنگى بىر كاوتەو بەسەر رووى بوونەو ھەرى مىژوودا بەيئە... ئەگەر بۆت بلوئ، كە نالوئ... لىي مەسەلمىنە گۇيا: رەحمەت بۆ مردوان... فاتىحە بۆ گىيانى كۆچكردوان! يەفكەرەو ھى ناوى سراو و گۆرى نراو تەو... كوا دەنگت ئەم زىكە يە بگە يەنئىتە بەر گويى بىسەران؟ كوا رەنگت؟ نە دەنگ، نە رەنگ، نە سەنگ... تۆ نەھەنگ نە بوويت گىردۆلكەى پىشتى پۆزت زگى دەرياي مىژووت بۆ بقەلاشئىتەو... تۆ ھەنگ بوويت شىرنايىت بەسەر لىوى سىياسەتمەدارانەو ملىچوھورى: «ھەربىزى و نەمرى» دەداتە بەر گويى ئەو مىليارەھايەى سەرلەنوئ: نە دەنگىك... نە رەنگىك... نە سەنگىك...!

خەسارەتمەندى دەستبەتال لە مالى دنيا!

رەنجەرۆيى بىبەش لە ناوونىشان!

خۇراكى ھىچايەتى! خۆت.

لەژىن بەدەر... ھەى مىوانى پوانەو!

بۆرەپياو!

لە گەشتى روو عەدەم، بە ياشماو ھى ئەم ديوى قەبر، چى بىمەرگ بۆ مرۆ دەمىنئىتەو، بىزەكى سەرلئوان، تروسكە يەكى فكر، جۆشكىكى دەروون... ئەگەر لىي بەجىمابى بە مىرات بۆ ئەوانەى بەدوا ئەودا لە مەيدانى نئوان دوو عەدەمدا مەقسە دەكەن.

نەسرانەو و لەبىر نەكران و بەردەوامبوون سەرمایەى جاويدانە لە كۆلەبارى ھەموو رىئوارىكدا دەست ناكەوئ: خواپىنداو كەن لە خەونىشدا بالايان كەلەگەتەر دەبى... خەلقوخوا بۆيان بەسەرەو دەنئىن، رەشوروت، ھىچنەدار، بىدەسمایە، جگى نىيە پىي بچئىتە جگىنە لە قۆمەر خانەى مىژوو، دەبى جگ و دەستكەلا لە مەھارەت... لە ھونەر... لە مەعلانى... لە دەستىرەنگىنى بسازئى دەنا پىي دەلئىن و دەرىشى دەكن.

سر زە داخل مشو مىكدە حمام نىست

گوناهى ھەرە گەورەى «عەبدو رەحمانى راجى» بى جگ و دەستكەلايى... بىمووشەيى... بىتووشەيى بوو. گوناهى ئەبەدى... بە درىزايى عومر... لە ھەموو ھەوارىكى لىي باخەبەرم... زارەوزار بىستوومە... بە چاو دىتوومە.

نانىكى بىمنەت و لانىكى بە بنەماى ھەبوایە حالى لە بارىكى دىكە دەبوو. ئەگەر لىستە يەك بگىرئىتەو بۆ دارايى و سامانىكى بە مىرات پىي گەبىشت... ئەگەر بۆچىيە؟ ئەم لىستە كە:

1. لە پارەو پول، ھىچ.

2. لە ملك و خانوو، بەولاي ھىچەو.

3. لە ھەزىفە و داھاتى مسۆگەرەو، توون... چش.

نامزەدىكى زەق و رەق و تەقى ئامادە بۆ چالى فەرامۆشيدا چوون...

لەبەر خۆمەو دەلئىم ئەگەر بەو تەبىاتە و خەسلەتى پىوھى رساكووم چوبامايە كلىشەى ژيانى راجىيەو، ناوونىشانىكم لى بەجى دەما؟ دەستەم قەلەمى دەگرت؟

راچی، به گز هیچایه تی و بۆشایه تی ژبانی مادی خۆیدا، سەرژوور له خورگه مهلهی کرد... دلێ بههیز و میتشکی تریسکه دار و زمانی پاراوی له شه رگه ی گوزهراندا به گه ره هینا. وهک دامه زانی مه علان گرهوی ناسراوی له هه ژاری و نه داری برده وه به ریزلیگی راوی... به خۆشه ویستی... به هه ستیاری... به شاعیری... به چاوی خهلق له ریه وه بوون... به رۆشن دلی، دهشتی کاکي به کاکي ژبانه موفلیسه که ی کرده مه زاری زه کای زگماک و هۆشی به برشت و روحسووکی و قسه شیرنی، ویرای باخه بهری و هۆشیاری و ئازایی و ئازادی.

راچی، له بنی بیرى دهسته تالییه وه به پینلیکه ی لیها تووی فیتیری خۆیدا سهره ژوور چوو، وهک مناره ی چراهه سه ره وه له دووره وه بوو به په نجه نیشان.

په یوه ندیم به راجیه وه به رده وام و نه پساو بوو، تا ئه وه نده ی له کۆیه و ده ور به ری بووی و هه لکه وت یارمه تی دای پی تاموشامم له ره فاقه تی چه شتووه... چه ندین ده یه ها جاروبار، شه وانه له دانیشتنی فه قیانه ی پاش ته راویح و سه ره تایی ده هۆلی پارشیوی ره مه زان، ههر شه وه له مزگه وتیک، به زو ریش له مزگه وتی حاجی مه لا ئه سه عدی جه لی، ته مبوورمان ده به ست... بیته باسووغ و کاکله گوێز... هه لقووم و حاجی باده م... چه ره زی تیکه لپیکه ل... جگه ره ی بی شه ما... سه ماوه ریش گیزه ی دیت و تیکه ل به تریقوهری بیخه م و خه یال ده بیت، ههر که سیکي هونه ری لایه ق به وه مه جلیسه ی هه بویه پیشکه شی ده کرد. سینی و زهرف و کاره مستینه (هه لئا و شه که راتی پیوه بوو)، فه نه ی بینده نگ، قه ساب و گوشت به شینه وه، هیلکه به بۆنی، کوره ی ئاسنگه ر، شاره هه نگ برینه وه، ئاشه وان و جوگه هه لبه ستنه وه، زرموهری گه مه ی جه رده و قافله، «ئیمه نی وه ره» و چه پله ریزانی «هه ی که ره ی که ره» بۆ نه شاره زایه کان، گه نم گه نمینه... و چه ندین فه ندو فیلی فۆکلوری کۆینه که فه قیانی له گه شتی خویندن به هه موو کوردستاندا فیریان ده بوون و شاره وشار له گه ل خویان ده یانگه ریا له وه مه جلیسانه دا ههر شه وه بۆ ماوه ی 6-7 سه عات دنیا په کی گه ش زه نوئی هه ل دهنه.

له و ناوه دا راجی، به راستی، پیشه وای هه موان بوو، چونکه له هه موو گه مه کان شاره زا بوو، چه ند گه مه یه کش هه بوو ههر ئه وه ده یزانین، فیربوونیشیان زه حمه ت بوو چونکه ده م و ئارداویژی تایبه تیان گه رک بوو. گو تو بیژی ناو گه مه کان به ههر له هجه یه ک بویه، بۆ زاری راجی وهک بۆ زاری ئاخپه وه ری له هجه که وه ها بوو، به تام و له زه تیکي کۆبیانه، بلباسانه، مه نگوران، جافانه، دۆمانه، جوله کانه، خۆشناوانه... ئیدی بلیم چی، به هه موو باریک زمانی ده گه ر و خه لقی ده خسته سه ر گازه رای پشت. ناوانه وه رده گه رایه به یتی شیوه به رده شانی، یان له میانه دا چه ند به یتیکی شایی و هه لپه رکی به ده م گه مه وه وه کوو شاباش هه لده دا به سه ر مه جلیسا... له و ته رزه دانیشتنانه و به زم و ئاههنگی ئیجازه ی مه لای موسته عیددا هه بنانه ی فه نده کانی به تال نه ده بوو. به راستی خوی چیش و نه وتی چرا بوو. ده زانن له یاری سباز چی ده کرد؟ له شی وه کوو روحی سووک بوو، به لام هینده ی به عزیکیان قاچ داقلیساو نه بوو بۆ بازی دریزمه ودا بیری. دواین جار که لینی ده کشایه وه و خوی تی ده کرد له بازی سیه مه دا، ده هات به حه واوه له شی خوی وه کوو برکه دار یان جلیت توپ هه لده داشت، کاتیک که وهک داره مه یته ده که وته سه ر زه وی هه ردوو پیی له شوین پیی خه لقه که تیبه ری ده کرد، سه ریش مه تر و نیویک به دواوه بوو. ده یگوت سبازه و پی ده یاته وه نه ک سه ر...

راچی مه لا و شاعیر و نوکته باز و سوچه تچی و فره پیشه بوو، هه ره چه ند ئه هلی خویندن له کۆنه وه به شوهرتی شیخایه تی و مه لایه تی و شاعیری ناوی هه لده درا، دوا ی مه رگیش ئه وه چه ند دیره نووسراوه ی لی به جی ده ما بۆی ده بووه شه هاده ی جنسییه و ده فته ری نفووس، به لام له ژبانی واقعیدا مه لایه تی و شاعیری و شیخایه تی ههر له سه رده می ده رسوده ور یان زیکر و فکر وه یا شیعر خویندنه وه دا بۆ خاوه نه که ی ده بووه ناوه یته ر و بیرخه ره وه. به شی هه ره زوری عومری به هۆی له گه ل خه لقا گونجان و سازان و گوزهراندن ده بیته تۆماری په سه ندایه تی یان نا په سه ندایه تی مرؤف چ شاعیر بی چ مه لا بی چ شیخ. ئه وه به شه ی گه ر به ر نووسین و تۆمار ناکه وی له سه دا نه وه دی عومری مرؤف ده گریته وه، ئه وه یان حه قیقه تی که سایه تی و ئاکاری تاک دنویتی. راجی له م نۆبه شه ی عومردا که به عاده ت له گه ل به سه ره چوونی ده سریته وه، مرؤفایه تی خوی به کار ده هینا، ههر سامانیکي مه عنه ویشی هه بووبا له خزمه تی ئه وه نۆ به شه تۆمار نه کراوه ی خه رج ده کرد. نالیم راجی فریشته بوو، ده لیم بابایه ک بوو مه لای روحسووک، شاعیری دۆسته ره وه، نوکته بازی خزمه تگوزار، شایه ری

كۆرى برادەران، سوعبەتچى بەوفا، كابرايەك بوو ھەزى بە رەفاقەتى بکەيت و چاوت لە رېئى بى. بە بىرمدا نايەت راجى
دوعاخوازى کردیبت و چاوم لەدووى نەبووبیت. جاریکيان لە مزگەوتى ھەتک رووى پرسىارى کردە مەلا محەمدى
مەلا برايم (دلاوەر - بەئەسل دل ئەخگەر بوو) و گوتى:

ئەرى ئەگەر مەسەلەيەك وەھا و وەھا بى چۆن ھەلدەبەرتەوہ؟

لەوہلامدا گوتى: بەپىي شەرع حوكمى مەسەلەكە وەھا و وەھا...

راجى پىي گوتەوہ بە شەرع نا، نا...

مەلا محەمد گوتى: ئەدى بەچى؟

راجى گوتى بە ھەق بە ھەق...

ئەمەى گوت و خوى و خەلقەكەش زۆر پىكەن، مليشى بۇ شەرعەكە راکيشا.

ليرەوہ دەبى بلىم، راجى لەنزىكەوہ دوستى مەلا محەمدى مەلا برايم بوو، ناشزانم لە لاين بۇچوون و دين و
مەزھەبىيەوہ چۆناوچۆنى بوو. مەلا محەمد لە مەسەلەى مالىكى ريباى تىدايى، بانكەنۆتى بە مالى ريبادار حىساب
نەدەكرد و قازانجەكەى بە ھەلال دەزانى. ئەمە دەللىم بە يەقین چۆنكە لە خويىم بىستووہ. ھەتا سالى 1958 بەينمان زىندە
خۆش بوو، لەھەموو بابەتيكەوہ لەگەلم كراوہ بوو. راستىيەكەى يەكيكيش بوو لە قوتابىيە ھەرە زىرەكەكانى باوكم، خوا لىي
خۆش بى و ھەد جاريش گەردەنى ئازاد بى لە ھەر گەلەيەكى كەوتبىتە بەينەوہ.

راجى مامەلەى لەگەل ژيان و كۆمەلدا بەلای گونجانىكى ريز لە خۆگرتوودا بوو، تا بيتوانىيايە بە سينەفەراحي و لىبووردن
و دلدانەوہ و فرياكەوتن، لە پەيوەندى بە خەلقەوہ گەشايى روخسار و بزەى لىوى دەپاراست. رۆژىك لە رۆژان، جارىك لە
جاران، نەمدى شتىك بلى كە دەبوو نەللى، وەيا شتىك بكا كە دەبوو نەيكات. ھەرچەند لە جەواب دانەدەما و ئازاش بوو.
ھەرگىز سنوورى ريزى ئاخاوتنى نەدەبەزانند. دىتووومە لە دەمەتەقەدا گەرم بوو، بەلام چەند جارى پىداويستى جەوابە
جەنگى زۆرى لى کردىي خوى ساردكردۆتەوہ و تىزاوى وەلامەكەى لە لۆكە و ئاورىشمى نوكتە وەيا تەعبىرى حورمەتكار
وہرپىچاوە.

بەينىك لە خانووى مام، شىخ نوورى، كە بانەوبان دراوسى مالى باوكمە شورەش لەنىوان بانەكاندا نەبوو، راجى و خىزائى
بەسەريان برد. ئەوسا راجى بى مندال بوو، لەو ھەموو دەمانەدا كە دراوسى بووين ئەوئەندە دەنگى بەرز نەدەكردەوہ كە
بزائىن لە مالىوہيە يان جارى نەھاوتەوہ، ناوانوہ كە خاموشىيان بى تەقەورەقە درىزەى دەكىشا لەسەربانەوہ
سەرەتاتكەيەكم لى دەكرد. جارىكيان لىي بەدەنگ ھاتم گوتم: ئەرى ئىوہ ماون يان خوانەخواستە چوونەتە بەھەشت؟
گوتى: خوانەخواستەم بۇ جەھەننەم لى بكيشە...

بەعادەت شاعىر فەرھەنگى وشانى تىرۆتەسەلە. ھەرچى راجى بوو بەھوى شايرەشەوہ لە وشە دەولەمەند بوو. سەرەراى
وشە جوړەھا تەعبىرى لە گەشتى فەقىيەتى ھەلگرتبۆوہ كە شاعىرى شارنشىن رېئى بى نابا. سەبرى قافىيەى ھەندىك لە
پارچە ھەلبەستەكانى بکەيت و پاشخانەكەى تىدا بخویتیئەوہ بەلای كەمەوہ دوو شادەمارى تىدا ديارى دەكەيت. بەكيان،
گەشت و گەرانى ھەراو و بەردەوام. ئەوہى دىكەيان، تەنگزەى بارى ژيان كە بەدواى قافىيەى سەخت و دەگمەنىدا
گىراوہ. كورد دەللى شەرى و نىوہشەرى ھەر يەككە، راجىش ھىناوہىتى نىوہشەرى قافىيەى كەمبىستراوى خستۆتە سەر
شەرى گوزەران. بەزۆرىش تىيدا سەرکەوتووہ... لەم تەرزە ھەلوہستەدا، ئەگەر راست بى بگوتى: گەران بەدواى وشەدا
دووركەوتنەوہيە لە سۆز و ناوہرۆك، دەبى قبولىش بکەين كەوا گەران بەدواى قافىيەى سەخت و دەگمەن لە ژيانىكى
سەخت و ئاستەنگدا وەك سۇراغکردنى پەنا و نوايە لە گەرمەى شەردا: ھەمووى ھەر لە چوارچىوہى يەك نەخشە دايە.

نامه‌ویت‌تو ته‌و ته‌رزه تیئینییه بمدزیتته‌وه بو لای نر‌خاندنی دیوانه‌که‌ی چونکه لیره‌دا نر‌خاندن مه‌به‌ست نییه، ده‌مه‌ویت‌تو ده‌ربوونه‌یه‌ک ده‌ر بکه‌م بو ناو ده‌روون و که‌سایه‌تی راجی «مرؤف - شاعیر» له‌گه‌ل ته‌وه‌نده تیشکه‌ی پیوست بی بو روونکرده‌وه‌ی شوین هه‌نگاوی که‌سیکی تازه‌به‌تازه ده‌بیته مشه‌ختی جیهانی «راجینامه».

له‌م کورته پیئشکه‌شکرده‌دا به‌ته‌ما نه‌بووم و نیم شیعی راجی به‌خوینته‌ری کورد بناسینم، هه‌ر نه‌بی له‌به‌رته‌وه‌ی خوینته‌ریش وه‌کوو من شیعه‌کانی ده‌خوینته‌وه و تیئان ده‌گات، ئاسانی و ره‌وانیشیان له‌وه‌یان به‌ده‌ر ده‌با پیوستیان به‌شیکرده‌وه‌ی ورد و واتالیکدانه‌وه‌ی بیندیرژ هه‌بی، ته‌و به‌شه‌عه‌ره‌بییه‌ی نه‌بیت که‌وا ره‌نگه‌هه‌موو کوردیک تیئ نه‌گات، به‌لام راستیه‌که‌ی هه‌لبه‌سته‌عه‌ره‌بییه‌کان له‌سه‌ر ته‌ده‌ب و شاعیرایه‌تی راجی حساب ناکه‌م، شاعیری کورد ته‌گه‌ر له‌رپی خویندن و خویندنه‌وه‌وه له‌گه‌ل شیعی عه‌ره‌بی ناساوی په‌یدا کردی، بی ته‌وه‌ی له‌گه‌ل عه‌ره‌بدا زیایی ناتوانی به‌عه‌ره‌بی به‌ه‌وینته‌وه، چونکه‌خه‌یال و شیواز و بوچوون و دارشتن و ئارایشت و هه‌رچی لایه‌نی هونه‌ری و ناوه‌رؤکیش هه‌یه له‌عه‌ره‌بیدا تایه‌تن به‌زمان و توراسی عه‌ره‌ب، ته‌نانه‌ت شیعی به‌شیک له‌شاعیرانی عه‌ره‌بی دوا‌ی سه‌رده‌می ته‌مه‌وییه‌کانیش که‌تیکه‌لاوییان له‌گه‌ل سه‌قافه‌تی غه‌یری عه‌ره‌بدا ره‌نگی دایه‌وه‌ویژدانیان به‌وه‌دا عه‌بیدار بوو که له‌ده‌ره‌وه‌ی هه‌ست و پیزانینی عه‌ره‌بییه‌وه‌وینه و خولیا و دارشتنی خواستته‌وه.

جگه له «مه‌لا عه‌بدولای بیتووشی» و «جه‌میل صدقی زه‌هاوی» نه‌مبیسست شاعیریکی کوردزمان له‌هه‌لبه‌ستی عه‌ره‌بیدا شانبه‌شانی شوعه‌رای عه‌ره‌ب رویشتی، دیاره ته‌و دوو شاعیره‌ش به‌ه‌وی ژانیان له‌وه‌لاتی عه‌ره‌بدا هه‌ستی شاعیریان به‌چه‌ژی عه‌ره‌بی زاخاو دراوه.

ده‌لین ئاغایه‌کی میراوده‌لی له‌دیوه‌خانه‌که‌یه‌وه دیتی کابرایه‌ک به‌ره‌نگه‌دا ده‌روا، گوئی: ده‌بزانن ته‌و پیاده‌یه‌چ کاره‌یه؟ نوکه‌ریک بانگی راهیشتی پیاده‌که‌ش له‌وه‌لامدا گوئی: به‌ری! ئاگاکه‌رووی له‌ره‌نگه‌وه‌رسوویراند و گوئی: لپی گه‌رین کوپیه. شاعیری کوردیش که‌راده‌سپته شیعی عه‌ره‌بی به‌تایه‌تی که‌خویندنی مزگه‌وتی ته‌واو کردی، به‌حال له‌رایه‌لی ده‌ستووراتی قه‌واعیدی عه‌ره‌بی شه‌رده‌فریکی بو ساز ده‌دری و به‌شروشیتالی کوردی ده‌بئاخنی، با دوور نه‌رؤین، وه‌ها ده‌بی شاعیریکی کوردی ده‌ره‌وه‌ی ناوچه‌ی سلیمانی زور له‌خوی ده‌کات و سلیمانیه‌داده‌برئ، زور نابات ده‌که‌وه‌یته کووسپ و ئاسته‌نگان و لاساییکرده‌وه‌ی پیوه‌دیار ده‌بی. تا راده‌یه‌ک، جارن، شاعیری کوردی عیراقی ده‌بتوانی به‌فارسی به‌ه‌وینته‌وه‌هه‌م له‌به‌ر خزمایه‌تی هه‌ردوو زمان و هه‌م له‌به‌ر زنده‌خه‌ریکبوونی روئشگیری ته‌وسای کورد به‌زمان و ته‌ده‌بی فارسییه‌وه. خولاسه‌من شیعی عه‌ره‌بی شاعیرانی کورد دیوانه‌ده‌ر ده‌که‌م.

بی ته‌وه‌ی ده‌ست به‌رم بو دیوانی راجی، هه‌ر له‌شیوه‌ی تیئینی گشتیه‌وه‌ده‌توانم ری به‌خوم بده‌م و بلینم و له‌شیعه‌کانرا دیاره دوو شاده‌ماری ته‌ستووری په‌یوه‌ندی راجی به‌جیهانی خولیاوه، به‌لکوو به‌جیهانه‌وه‌قول داده‌گرن، یه‌کیان خواپه‌ره‌ستییه و ته‌وه‌ی دیکه‌ش کوردایه‌تییه.

له‌لایه‌نی خواپه‌ره‌ستییه‌وه، وه‌ک من له‌راجی گه‌بیشتیتم، به‌دریزایی ته‌و روژگارانه‌ی لیوه‌ی نیزیک بووم، خرته و ورته‌ی گومان له‌بنی دلپیه‌وه‌میرووله‌ی ده‌کرد، به‌لام هه‌ر جاره زوو به‌زوو سه‌رقاپیکی خه‌فه‌که‌ری باوه‌ر و متمانیه‌به‌سه‌ر جۆش و بلقی ده‌روونیدا ده‌هینا و نه‌فه‌سبری ده‌کرد. به‌شی هه‌ره‌زوری شیعه‌ئایینییه‌کانی، به‌پیی باوه‌ری من شه‌ری نیوان گومان و یه‌قین پیی هه‌لده‌به‌ستن، هه‌ر هه‌تا یه‌قین به‌سه‌ر گوماندا زال بکات. راجی مرؤفیکی دلته‌ری، جیهانه‌سه‌ندی، ژباندۆستی، له‌زه‌تبردووی، سوچه‌تچی، یارانه‌ی مه‌شرب به‌هاری بوو. له‌وه‌شدا به‌په‌چه‌وانه‌ی داخوایی باری ده‌ستکورتی و قیافه‌تی مزگه‌وتی هه‌میشه‌کات خه‌ریکی راست راگرتنی موعاده‌له‌یه‌ک بوو که‌ته‌مه‌سر و سه‌ری تیئیکان نه‌ده‌کرده‌وه و یه‌کدیان نه‌ده‌خوینده‌وه. کتومت وه‌ک «خه‌بیام» ده‌لایت:

ماییم در این گنبداء شعبده فام
نه کافر مطلق، نه مسلمان تمام

راجیش له‌لایه‌که‌وه به‌که‌له‌ی پر هه‌ست و خواستی «ته‌فسیر و حه‌دیس و که‌لام و اصول و صرف و نحو...» هه‌وه، له‌لایه‌کی دیکه‌شه‌وه به‌دل و ده‌روونی ته‌له‌زگه‌به‌ستووی سه‌ر به‌سته‌له‌کی فه‌لسه‌فه و مه‌له‌کردووی گوئی له‌زه‌ت و

حهزی سروشت، به داروه کازی شیعره ئاینیه کانی کوته کوتی به رهو لایه نی کردگاری پهروه رده گاره وه ده کرد. هه رچه نده له سالانی دواپی ژیانی ئه وه ندهم نه دیت، بزائم که شتی گه شته وه رانه ی نیو ده ریای گومان و یه قین به کام به نده روه ی قه دم کرد، به لام به بیی دیوانه که ی وه ها ده رده که وی تا دوایین هه ناسه ی چنگی له خواپه رسته قه بییم کردوه و نه یه یشتوه گومان لیی به مه به ست بگات. ئه گه زه لله ی گه وری فیکریم نه کردی، راجی، له ده می گیانه لاهه دا باوه شی به تارمایی فریشته قه تیس وه ستاوه کانی سه ر په رده ی ته سه وه راتیدا کردوه.

ئهم شه ری نیوان گومان یه قین بو که سیک له راجی شاره زا بی، له سه رانه ری دیوانه که ی به شیوه ی «هیزه کی» (وجود بالقوه Potential) جلوه ده به ستی، به لام له پینج خشته کییه که ی «ئهی خوا له م ماوه داماره به پاوه یان نه جات» دا زیریکه له گیانی راجی هه لده ستی و یه ک تافگه له خلته ی چه ندین ساله ی ناآرامی و ناره زامه ندی و بیثوقه یی و دلّه کوتکه و لیوه له رزه، بوو به گله یی و گازه نده و پارانه وه له باره گه ی دادی خوداوه ندی. راجی له و پینج خشته کییه دا رازی پینه کی له باریکه ری خه بیام و پینه کیشی له ده ربوونه ی مزگه وته کانه. ئهم ره وته ی راجی له ته نگه به ره ی نیوان دوو به رداشی گومان و یه قیندا نمونه ی بچووی ته جره به زله کانی کۆنینه ی به ره له هه زار ساله که بلیمه تی وه کوو «ئیین سینا» و «ئیمام غه زالی» پیوه ی مه شوور بوون. تا ئه وه ی «ئیین سینا» به ره توه مه ی ئه وتو که وت ناچار بی له سه ر ئیمانی خوی بکاته وه و بلّی:

کفر چو منی گزاف و آسان نبود
محکمتر از ایمان من ایمان نبود
در دهر چو من یکی و آن هم کافر
بس در همه دهر یک مسلمان نبود

«غه زالی» یش چه ند کتیبی مه حکمه ی ئه وتو له جه نگی نه فس و شه یان و گومان دابنی بایی برده وه ی گره وه له فه لسه فه و له ئیلحادی تی بیی. راجی له ریگه ی وه ده رنانی هه ستی ده روون بو به ره گوئی و چاوی شیعر خوینان کاریکی راستگو یانه ی کردوه بو ی به چاکه و پیاره تی له قه له م ده دری.

کوردایه تییه که ی راجی، هم له به ره ئه وه ی هه ستی نه ته وایه تی وه ک غه بیپه رستی نییه به دوودلی و گوماندا تیپه ری، هم له به ره ئه وه ی رسکانی گیانی کوردایه تی له ویژدانی راجیدا له و کاتانه دا بوو که جاری راره وه ی نیشتمانپه روه ری له کورده واریدا چ ریچکۆله ی سه ر به فه لسه فه ی چینایه تی و لکه زور و ئه زماره کانی سه ر به کومه لایه تی و مافه جودا کانی تیریزه هه مه چه شنه کانی کومه ل تییان نه ده کرده وه، کوردایه تییه کی ساف و ساده یه.

شاعیری دیکه هه بوون هاوته مه نی راجی بوون و وه ک ئه وه به کوردایه تییه کی بیگری و قورت ده ستیان دایه شیعیری نیشتمانپه روه رانه، دواتر ده موودوو یان گورا، به لام له به ره هه ره هویک بی (که ئیره جیی ده ستنی شان کردنی تیدا نایته وه) تین و تاوی هیچ فه لسه فه یه کی تازه و به ره وستاندوو ی له کوردستاندا نه یوانیوه شالو بو ده روونه دارپه راره وه کوردپه روه رانه خواپه رستانه که ی راجی بهینی و ریگورکینی بی بکات. بویه ده بینین راجی نه له راسته شه قامی کوردایه تییه میراتییه که ی لاداره، نه شیوازی عه روزی کۆنینه شی به لاناوه. نه بزری هه لبه سه کانی راجی دریزه ی ئه و فرکه یه یه که له ده ماری کوردایه تی بیسته کانه وه ده ستی کرد به هه لاویشن و ریشه شی ده چۆوه بو فه رمایشته کانی حاجی قادر. ئهم خۆلکانده ی راجی به فیکری کوردایه تی بیته ئویل به وه دا پتر روون ده بیته وه که وا له نیوان ئه و باس و خواسانه ی له سه رده می راجی تازه به تازه ده که وتنه به ره گوئی کورده واری ته نها بابه تی رووه و کوردایه تی ره نگی داوه ته وه له شیعیری راجی. گه شتیرین نمونه له و پارچه هه لبه سه کانه دلدارییه دا ده رده که وی که سه ره تاکه ی به: «گول پی ئه که نن، لاله ئه پشکوون له چه مه ندا» ده ست پی ده کات و دواتر ئهم دوو به یته ی تیدا ده دیتیرین:

ئو دار و گیای به ره وه ری و به ره مه ی راستی
زه رده شته که چاندوو یه له ناو خاک و وه ته ندا

با هه‌لێن له ئاسۆی ههوسا رۆژی روانت
ئاوایی شهوی بهد، له سه‌مای ئاری و زهندا

له سه‌رده‌می «حاجی قادر» دا ناوی زه‌رده‌شت و زهند و ئاری نه‌ده‌بیستران، که په‌یداش بوون نه‌ له‌ شیعی سهر به‌
ئایین و نه‌ له‌ شیعی سهر به‌ چین ده‌رنه‌که‌وتن و نه‌شده‌بوو ده‌ربکه‌ون، چونکه‌ هه‌ریه‌ک له‌وان کابه‌ی خۆی هه‌یه‌ و
رۆوی تی ده‌نی و ده‌سته‌ودوعا بۆی راده‌وه‌ستی. هه‌رچی راجییه‌ چونکه‌ خۆته‌رخانکردووی شیعی ئایینی نه‌بوو،
به‌ره‌ه‌لستی نه‌دی له‌مپه‌ر بێ له‌پیش کۆکردنه‌وه‌ی ئایین و نیشتمان له‌یه‌ک ده‌فردا، توانی له‌ هه‌ردوو مه‌یداندا زمان
بگێرێ تا ئه‌وه‌ی له‌ پارچه‌ هه‌له‌به‌ستی «میژووی پیغه‌مبه‌رایه‌تی و کورد» دا دیت کوردایه‌تی به‌ قاچاغ بۆ ناو عه‌قیده
ده‌بات و ده‌لیت:

نووح، به‌هۆی که‌شتی له‌ جوودی ئیمه‌ گرتی له‌نگه‌ری
دابه‌زی هۆزی هونه‌ریه‌روه‌ر، له‌ کوردستان خزا

له‌م به‌یته‌ی راجی به‌ ریبازی‌کدا ده‌روات که‌ پیشتر «حاجی قادر» له‌م پارچه‌ هه‌له‌به‌سته‌دا شه‌قلی شکاندبوو:

ئه‌و رۆژه‌ به‌ ئه‌مری حه‌یی ی مه‌ننان
ئه‌م عاله‌مه‌ پاکی بوو به‌ طوفان

بانگه‌وازه‌کانی راجی له‌به‌ر ساده‌یی و سافیان روویان له‌ هه‌موو کورده‌ نه‌ک له‌ چینیکی وه‌با تیریزیکی وه‌با ده‌سته‌ و
تاقمیکی.

له‌ ئایین و نیشتمان به‌ولاره‌ هه‌له‌به‌سته‌کانی هه‌مه‌چه‌شنه‌ی بابه‌تن. به‌شیکی که‌ هی مونسه‌به‌ن له‌ ده‌میکدا گوتراون که‌وا
جاری مونسه‌به‌که‌ له‌به‌ر چاوی خه‌لق نه‌دزا بوون.

به‌هه‌مه‌حال شاعیریکی وه‌کوو راجی لێی ناگیرێ به‌پێی داخواری هه‌لکه‌وت و حالوبار، له‌ سنووری به‌رژه‌وه‌ندی گشتیدا،
شتیک بلی که‌ ره‌نگه‌ شاعیریکی سهر به‌ لایه‌ن لێی بگیری.

راجی سنووری به‌رژه‌وه‌ندی گشتی نه‌به‌زاندا!

دروود له‌ گیانی.

«...»

له ئاویتهی ئەم گوتاره‌دا تیشکی چەند چرایە ک

گۆفاری کاروان، ژماره 19، سالی 1984

هەندێ جار نووسین له باریکدا دەبی بئێ بگوترێ «فەرمانی ناچاری ئیسک قورس»، لایەنی ناچاریە کە ی له‌وه‌وه دیت کە پێوستی سەر شانی نووسەر، تا ئێ و رۆژی پەنجەکانی له نووسین دەکەون، خۆی نەدزیته‌وه له دەرپرینی راستیی شرایه‌وه و راستکردنه‌وه‌ی شتی هه‌له‌دار و سازدانی شتی ناتواو. لایەنی ئیسک قورسییه‌کەشی ئه‌وه‌یه، چەندێکی نووسین خۆی شری بکات دیسانه‌وه کە رووی له رەخنەگرتن و هه‌له‌درخستن و کەموکووری برین بوو هەر ده‌بیته‌وه به وینە ی ناو ئه‌وه ئاویته‌وه عه‌یداره‌ی کە جوانترین رووخسار تێیدا وه‌ک پەتیاره‌ خۆی دهنوینتی، من به‌ش به‌حالی خۆم کە به‌سەر نووسینی یه‌کیکی دیکه‌دا ده‌چمه‌وه هه‌ستی ناراحه‌تی دام ده‌گرێ، ئنجا کوردی گوتەنی دەبی هه‌ستی «خاوه‌ن ته‌عام» چۆن بی! له‌ نیوان هان دان و به‌رتە ک دانه‌وه‌ی ئەم دوو ما‌کە‌ی فەرمان و ئیسک قورسییه‌دا چەند شه‌فاعه‌ت کاریک رووی خامه‌ سپی ده‌کەنه‌وه: ده‌ست خاویتی، نیازی پاک، ئەده‌بی شتواو... نووسینییک ئەم مه‌رجانه‌ی پێوه‌ نه‌بی خویندنه‌وه‌ی لی خه‌ساره، چ جایی نرخی وه‌لام دانه‌وه‌ی هه‌بی.

له‌گه‌ل رەچاوکردنی ئەم خاله‌ سه‌ره‌تاییانه‌دا به‌ره‌و بابه‌تی گوتاره‌که‌مه‌وه ده‌رۆم کە ده‌سکی گۆلی چەند گۆلزاریکی نووسینی ئەم دواییه‌ی رۆشنیری کوردی هه‌لبژاردوه‌و بۆ خامه‌ تاقیکردنه‌وه له‌ ئارایشت دانیان و خستنه‌وه به‌ر نیگای خاوه‌نه‌ به‌رپزه‌کانیان و تیکرای خویته‌رانی خۆشه‌ویستی کوردزمان.

مرو‌ف کە له‌ نووسیناندا شتیکی ئه‌وتوئ دیت تێبینی هه‌لبگرێ «کیچ ده‌که‌ویته‌ که‌ولی» تا تامه‌زرۆی خۆی لی ده‌سکینی به‌ نمونه‌ کە «به‌رگی دووه‌می یادی مه‌ردان» ی ماموستا مه‌لا شیخ که‌ریم خویته‌وه‌ به‌ ده‌ست خۆم نه‌بوو له‌ ئاست ئه‌و به‌یته‌ی کە له‌ به‌راویزی لاپه‌ره 15 دا میژووی وه‌فاتی شیخ عه‌له‌دینی تێدا دیاری کردوه‌و دلم هه‌له‌دچوو بۆ ئه‌وه‌ی ده‌نگی خۆمی بگه‌یه‌نمی و بلیم ماموستای به‌رپزم نیوه‌ به‌یتی «گم شد از باغ محبت گل باغ عمری» کە به‌دواییدا ده‌فه‌رموویت «به‌حسابی حرووفی ئه‌بجد نیوه‌ به‌یتی دوایی ئه‌کاته 1373 و ئه‌وه‌ش سالی کۆچی دوایی شیخه‌» راستییه‌کە‌ی 3198 ده‌گرته‌وه‌ که‌وا جاری نزیکی 1800 سالی ماوه‌ بگه‌ینی. ته‌ئریخه‌کە له‌ «گل باغ عمری» دهر ده‌چی کە ده‌کاته 1373. به‌داخه‌وه‌ ده‌نگم نه‌یگه‌یشتی تاکوو وا له‌ سه‌ر رووی ئەم لاپه‌ره‌یه‌ ده‌لیم، به‌ئه‌ده‌به‌وه، ماموستا دهره‌یتانی میژوووه‌ که‌ راست و شیرینه‌ به‌لام له‌و یادی مه‌ردانه‌دا ئه‌وه‌ی سه‌ره‌رشتی کتێبه‌کە‌ی کردوه‌ به‌ وردی په‌نجە‌ی له‌ جه‌رگه‌ی نیشانه‌ نه‌کیشاوه‌.

هەر له‌و کتێبه‌ی «به‌شی دووه‌می یادی مه‌ردان» دا ماموستای به‌رپزمان کە باسی شیخ نه‌بی ماویلی ده‌گیرته‌وه‌ به‌ چاکه‌ و دینداری و مه‌لایه‌تی ناوی ده‌بات، دیاره‌ ماموستا قسه‌ی له‌ جیلی پێش خۆیه‌وه‌ وه‌رگرتوه‌ چونکه‌ سه‌رده‌می شیخی ماویلی به‌ بیری ئه‌و نییه‌ «به‌پێی نووسینی ماموستا له‌و کتێبه‌دا شیخ نه‌بی له‌ 1301 ک مردوه‌ که‌ 100 سال پتری به‌سه‌ردا تێپه‌ریوه‌». لێره‌دا ناچارم به‌ دلی نا‌ئارامه‌وه‌ بلیم، به‌لگه‌ی بی که‌له‌به‌ر هه‌یه‌ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی کە شیخی ماویلی بۆ ماوه‌یه‌ک له‌سه‌ره‌تای ئیرشادیدا به‌راسته‌ شه‌قامی ریتموونی و خواپه‌رستیدا رۆیشتوو له‌وه‌ به‌و لاره‌ روو له‌ دنیا بووه‌. چونکه‌ به‌ینیکی ته‌واویشی له‌ ده‌وری دنیا‌دوستییه‌کە‌ی له‌ کۆیی رابواردوه‌وه، له‌و به‌ینه‌دا رایه‌له‌ی ره‌فتاریشی که‌وتونه‌ته‌ ریگوزه‌ری حاجی مه‌لا ئه‌سه‌دی جه‌لی و حاجی مه‌لا عه‌بدو‌ل‌لای جه‌لی، گه‌لی خه‌به‌راتی ئه‌و سه‌رده‌می شیخی ماویلی پشتاو‌پشت بۆ رۆژگاری ئیمه‌ هاتوته‌ خوار، هه‌مووشی باسی له‌ دین ده‌رچوونی ئه‌وسای ده‌گیرته‌وه‌ تاکوو باری گه‌یشتنه‌ راده‌یه‌ک بو‌یژیکی ئه‌و رۆژگاره‌ بلی:

«ست عشر» ژنیه‌تی به‌ مه‌زه‌به‌ی حیماری
«ابن آدم» نه‌ماوه‌ سه‌ری پان کا وه‌ک ماری

لهمانهش چاوپۆشی بکهین خو ناشی شایه‌دیی حاجی قادر و کاره‌ساتی بهینی ئەو و شیخی ماویلی به‌لاوه بنیین! حاجی قادر هه‌روا له خۆرای و به‌ربه‌یار نه‌یگوتوه:

شیخ ده‌لی باری ریاشانم جدهو ناکا ئە‌گەر
کیوی کارۆخ بی گوتم صه‌د «بارک الله» که‌ر «نه‌بی»

وه‌یا له ئە‌سته‌مبۆله‌وه به‌ کۆبی-یان راده‌‌گه‌یه‌نی:

له ده‌وری «که‌ر نه‌بی» تا ده‌وری «گای کویر»
له گویی گا نووستوون زۆر حه‌یفه‌ بۆ شیر

شيعره برنده‌کانی حاجی قادریش بوو وه‌های له شیخ نه‌بی کرد فه‌رمانی کوشتنی حاجی قادر به‌ مریده‌کانی بسپیری، ئە‌وانیش رابستنه‌ کوشتنی، ده‌شیانکوشت ئە‌گەر فه‌قی و موسته‌عید و خه‌لقیکی له‌و ده‌مه‌دا حازر بوون چه‌پاره‌ی حاجیان نه‌دابایه، ئە‌م راستییانه‌ هی نه‌سه‌لماندن نین. که‌ بینن رازی بین به‌ ده‌نگوباسی دینداری شیخی ماویلی ده‌بی هه‌م میژوو به‌ درۆ بخه‌ینه‌وه هه‌م حاجی قادریش ئە‌وه‌نده‌ نزم بکه‌ینه‌وه که‌ ره‌وای کوشتن بی، ئە‌وساس نازانین شيعره‌کانی چ لئ بکه‌ین به‌ خۆیان و پرشنگی به‌ هیزی دلسۆزی و رابه‌رایه‌تییان له‌ مه‌یدانی نیشتمانپه‌روه‌ریدا.

مامۆستامان به‌ دلی سافه‌وه له «سیاق التصدیق» دا قسه‌ی ئە‌و که‌سانه‌ ده‌گیرته‌وه که‌ شایه‌دیی چاکه‌ی شیخی ماویلییان سازداوه، له‌مه‌شدا مه‌یلی فطری بۆ زۆربوونی نمونه‌ی پاکي و چاکي له‌ مرۆفدا ری خۆشکه‌ره‌وه‌ی باوه‌ره‌ینان به‌و شایه‌دیانه‌ بووه. له‌ چه‌ند جیگه‌یه‌کی کتیبه‌که‌دا هه‌له‌ی چاپ وای کردووه واتای وشه‌که‌ بگۆری وه‌یا فۆرمی شيعر بشیوی هه‌ندیک له‌و هه‌لانه‌ لیسته‌ی کۆتایی کتیبه‌که‌ لیان بیده‌نگه‌ وه‌ک که‌ نیوه‌ به‌یتیکی حاجی مه‌لا عه‌بدو‌للا له‌ لاپه‌ره‌ 175 دا، نووسراوه:

له جیی من به‌ر شه‌قی ده‌م ئە‌و به‌ر له‌قی دام

وشه‌ی «ئه‌و» له‌م نیوه‌ به‌یته‌دا زیاده‌ و له‌نگی کردووه و بر‌گه‌کانی له‌ یازده‌وه کردووه به‌ دوازده‌ له‌ ده‌سنووسه‌کانی لای خۆمان که‌ من دیتوومن دێره‌ شيعره‌ی ئە‌م نیوه‌به‌یته‌ په‌یدا نییه، به‌هه‌مه‌حال سه‌رله‌به‌ری ئە‌و هه‌لانه‌ی راست نه‌کراونه‌وه له‌ناو کانی کتیبه‌که‌دا وه‌کوو گۆلمه‌ زیخی بنی حه‌وز نموودی نییه‌ و به‌ نه‌بوو حیساب ده‌کری.

له‌ کتیبه‌ سو‌دبه‌خسه‌که‌ی د.کامل البصیر «ره‌خنه‌سازی...» دا که‌ مه‌یدانیکي به‌رفه‌وانی ئە‌و باسه‌ی گرتوته‌ به‌ر، ده‌شی خاوه‌ن رایان ره‌خنه‌ی تیدا ده‌ربرن هه‌ریه‌که‌ به‌ پیی بۆچوونی خۆی، من لی‌رده‌دا له‌سه‌ر خال و نیویکی ده‌نووسم ئە‌ویش نه‌ک به‌ گیانی ره‌خنه‌ لیگرتن به‌لکوو به‌ نیازی خزمه‌تی کتیبه‌که‌ خۆی و فکری ناو کتیبه‌که‌ش.

خاله‌که‌ خزمه‌تی کتیبه‌که‌ی ده‌کات چونکه‌ هه‌له‌یه‌کی چاپ و سه‌هویکی په‌له‌کردنی تیدا چاره‌سه‌ر ده‌کات. له‌ په‌راویزی ژماره‌ 32 ی لاپه‌ره‌ 39 هه‌یما بۆ ئایه‌تی 22 ی سووره‌تی «الشعراء» کراوه راستیه‌که‌ی ئە‌و هه‌نده‌ی به‌ ناوی ئایه‌تی 22 نووسراوه بریتیه‌ له‌ ئایه‌تی 4 ئایه‌ت، هه‌ر له‌ 224 هه‌تا 227 ی کۆتایی ئە‌و سووره‌ته‌:

- ئایه‌تی 224 «الشعراء يتبعهم الغاوون».
- ئایه‌تی 225 «ألم تر أنهم في كل واد يهيمون»
- ئایه‌تی 226 «وأنهم يقولون ما لا يفعلون»
- ئایه‌تی 227 «إلا الذين آمنوا وعملوا الصالحات وذكروا الله كثيرا وانتصروا من بعد ما ظلموا وسيعلم الذين ظلموا أي منقلب ينقلبون».

دیاره ژماره 22 ی په راویزه که هله ی چاپه، به لام وایی ده چی هیماکردن بو تاکه ژماره سه هوو بی. نیو خاله کاش تییینیکردنه له وهی د. کامل له لاپه ره 40 دا له باره ی تهو بیوانانه ی قورئان لهو نایه تاندا بو هه لسه نگانندی هه ستیاره کانی داناوه و ده لئی:

«بیوانه ی یه کم: له جه ماوه ری شاعیره خراپه کانه وه هه لهینجراوه که قورئانی پیروز به نازناوی «الغاوون» وه صفیان ده کات، واته: تهوانه ی پیشه یان رابواردن و له خسته بردنی خله.»

له م قسه یه وا دهرده که وی که مه بهس له «غاوون» تهو که سانه ن که شوین شاعیره خراپه کان ده که ون و ههر تهو دواکه وتوانه شن راده بو پتر و خه لقی له خسته ده بن. وه ک ده زانین «غاوی» خوی له خسته بردراوه چونکه به واتای «ضال» دیت، له «مختار الصحاح» دا ده لئی: «غوی: أَلْغَى، الضلال والخيبة. غوی فهو غاو، وأغواه غیره فهو غوی». هه رچی شاعیره کان یه کسه ر باسی له خسته بردنی خه لقیان نه کردوه به لام له ری تهو «غاوون» لهو به تهویل ده بنه «له خسته بهر». له باره ی ره خنه ی ته ده بیسه وه قسه یه کی کورتم هه یه دواتر بوی دیمه وه.

چاویک به کتیه که ی «ته نجومه نی ته ده بیان» ی ته مین فه یضی به گدا بخشینین: بیگومان لیژنه ی ویزه و که له پووری سهر به ده سته ی کوردی له کوری زانیاری عیراق کاریکی مهردانه ی کردوه به زیاندنه وه ی بیره وه ری ته مین فه یضی و تهو شوینه واره تریسکه داره و مه یله و له بیرکراوه ی. کاشکی لهو کاره یدا به نه فه سیکی دریزتره وه ته مین فه یضی به کورده واری ناساندبايه و پتر تینوه تی و تامه زرویی ته ده ب دؤستانی بشکاندایه، تهویش به دهرخستنی لایه نی نه زانراو له ژیان و سه رجه می چالاکیه زانستییه ته ده بیه کانی ته م به ره وه ره گه وره یه ی کورد. پیشه کیه کورتیله که ی لیژنه میوانی نووسینی مامؤستا رفیق حیلیمیه، چی مامؤستا حیلیمیش نووسیویه تی به حال له میوانه تی ته مین فه یضی به گی دهرداوی. ته نانه ت نازانین «ته کاده می فرانسه» که ی و چوون و به چ موناسه به یه ک «ته قبری که مالاتی ته مین فه یضی کردبو» به پیی ته عبیری مامؤستا حیلیم. ئیمه باوه رمان هه یه به شایه دیه که ی مامؤستا حیلیم به لام تینووشین بو ته وه ی شاره زاتر بین به بناوان و بنه مای تهو خه به ره ی وه ری ده گرین.

بهش به حالی خووم شاره زاییم به ته مین فه یضی چی تهوتو فره قی نه کرد، بگره له په راویزی به رفراوانی که من به دوه ری ناوی ته مین فه یضیما کیشابوو، ههر له بهر ته ننگه به ری پیشه کی و ناوه رۆکی کتیه که، تا لهو په راویزه که میک ویک هاتنه وه روویدا... بیگومان ته مین فه یضی گه لیک زلتره له رانوانندی ته م کتیه ههر نه بی له بهر دوو سه به ب یه که میان هه ژاری کتیه که، دوو میان لهو رووه وه که به ره می نووسراو چه ندیکی بی به شیکه له ته نباری زه خیره ی نووسره که ی، ته نانه ت به ره می نووسره و زانا و هونه رکار به راقه کردن و به سه ره وه نانش هه ر ناتوانی «هه مو» به ره ی خاونه که ی به ده سته وه بدات. ته نجا که من بیم ته مین فه یضی بناسم له ری تهو کتیه وه که چه ند پارچه هه لبه سستیکی زانراو و بیستراوی شاعیرانی سهر به بابانی تیدا کوکراوه ته وه، پیشه کیه کانیشی ترووسکه یه ک ناهاویژن بو هیچ لایه نیکی مه زنايه تی ته م مه زنه زانایه. به ده ست خووم نییه نه ختیک په رگرم ویک ده هیتمه وه... به لئی ده زانین بیر کردنه وه له دهرکردنی کتییکی تهوتوی لهو ساله دا 1920 به لگه ی سوز و په رۆشی خاونه یه تی به لام ده بی ته م خالانهش به چاوه وه بگیری: تهو ساله ی دهرچوونی کتیه که به نیسه ت تهوسا زور زوو نییه به نیسه ت ئیستاش زور کون نییه، دهرکه وتنی گیانی کوردایه تی به نووسینی پتر له چواریه کی سه ده یه ک بهر لهو کتیه خوی نواند بوو. تهوسا 23 سال تیپه ری بوو به سه ر دهرچوونی رۆژنامه ی کوردستان له تهسته نبوول به ناوه رۆکی شاعر و په خشانه وه.

تهو باری چاپه مهنی که له تهسته نبوولدا هه بوو له شویتی بی چاپی وه ک کوردستان په یدا نه بوو. یه کیک ویستبای له قه لادزه ی 1920 کتیب چاپ بکات ده بوو خوی هه لکوتی بو هه ندران. نمونه ی هره جانفیدای کورد له مه یدان ی چاپه مه نیدا سهد حوسین حوزنی موکریانییه. دوور له رووی تهو وه ک که جانه وه ره له ترسی درنده ی گوشتخور بیچووی ده گویتته وه تهویش به ناواری مه کینه ی چاپه که ی به ولاتاندا ده گپرا، هه زار ره حمه ت له گوری...

ژيانندهوهی ناوی ئەدییه کانی کورد دەمیک بوو سەرمەشقی دادرابوو، بەتایبەتی لە شیعری حاجی قادردا که نیگای بەهەموو کوردستاندا گیرا بوو، تەنانت لە قەصیدە «شەهسەواری بەلاغەتی کوردان» دا شاعیرە کانی کۆبەیی پشتگوێ خستبوون.

گەلیک سەربازی نەناسراوی بی ناوونیشان بە دەسنووس کەشکۆلی وەهايان تۆمار کردبوو که دواتر ئەمین فەیزی بەگ و تیکرای کوردیش لەبەریان بنووسنەوه. مەراقی ئەو خەت خۆش و خەت ناخۆشانەیی بی ناوونیشان بۆ نووسینەوهی شیعو خەبەراتی تەفرەقەیی سەربە کورد گەلیک گەنجینەیی ئەدەبی و هەوایی میژووویی بۆ ئیمە کرد بە زەخیرە. لەو مەراقەشدا نە بەتەمای مأل بوون و نە بەتەمای ناو وەک نووسەر و بلاو کەرەوهی ئەم رۆژگارە بەهۆی لە چاپ دان و بلاو کەردنەوهوه لە مأل و ناویش خاوەن پشکن، هەزار جار لێیان پیرۆزی.

ئەم تێبینیانە نرخی کتیبە کە دانالەنگینی بەلکوو وەک کە من هۆشم بەنرخی شتان بشکی نرخی رەوای بۆ دادەنێ. دوای ئەوهی کە تیشکی واقع رۆشنایی خستە دەورووبەری کتیبە کە و هەر هۆیک لەوانەیی رێیان بۆ دەرجوونی خۆش کردوو دەرخسترا ئەوسا بە دلی ئارامەوه دەلێن ئەمین فەیزی بەگ دەست پیشخەریه کی گیان پاکانەیی لەو مەیدانەدا کردوو.

ئەگەر هەلەیی چاپ بەرپرس نەبی بلێن هەندیک لەو نمونانەیی فەیزی بەگ کردوونی بە ناوهرۆکی ئەنجومەن بە ئەسڵ لەنگ و نالەبار نووسراونەوه ناشرانم چۆن بەسەر زێهنی فەیزی بەگدا کشیوەتن. وەک دییارە لیژنەش خۆی بە راستکردنەوهی ئەو نمونە عەبیدرانەوه خەریک نەکردوو بەنجەشی بۆ رانە کیشاون. خۆو تالغ وا بوو هەلەیک لە خۆوه چارەسەر کراوه وەک کە سەرەتا ناتەواوه کە «شەکوای حال» «عارف» کە لە لاپەرە 134 دا نووسراوه، لە لاپەرە 125 دا بەهۆی دەقی قەصیدە کە لە کتیبی «لەخەوما» وە راگوێزراوه ناتەواویە کەیی چار کراوه. هەلە وەیا ناتەواوی شیعری نالی لە رێی شەرەحە کەیی مەلا شیخ کەریم و کاک فاتحەوه بەسەر گیراوه تەوه بەلام لە زۆر شیعری دیکەدا هەلەکان وەکوو خۆیان ماونەتەوه هێماشیان بۆ نە کراوه وەک کە لە لاپەرە 90 دا مەصرەعی یە کەمی بەیتی سییەم لەنگە و بە لەنگی ماوئەتەوه:

«گەر بە ئاوەزەنگی پەراسوی ئەم سەرو ئەو سەر هەلدری» دەبوو بنووسری: «گەر بە ئاوەزەنگی پەراسوی ئەمسەرەو سەر هەلدری». راستیە کەیی هەر لەو لاپەرەیدا دەبوو بنووسری: «سال دوانزەیی مانگ سواری نابم و...» چونکە کە نووسراوه «سال دوانزە مانگ..» بەیتە کە کیشی تەنبەل بووه.

بگەرێوه بۆ لاپەرە 85 دەبینی بەیتە کەیی نالی نووسراوه:

تیپی شکۆفە خەیمەیی هەلداوه لە هەر طەرەف

راستە کەیی ئەمەیه:

تیپی شکۆفە خەیمەیی هەلدا لە هەر طەرەف

پیشتریش لە لاپەرە 78 دا لیژنە چەند بەیتیکی خستۆتە سەر بەیتە کانی ناو ئەنجومەن و یە ک دوو هەلەیی تیرا کردوون. نووسیوەتی:

دەبی ئەشکی تەراروزی ئارەزوو ئەی دیدە بشکیننی

مصرەعە کە لەنگە، نەدەزانم چۆن چارە دەکری نە لە واتاشی دەگەم، دواتریش نووسیوەتی: «رەهائی گەر لە بەندی زولفی یارا گەردنی من» ئەمەش لەنگە، ئەگەر نووسراویە: «رەهائی گەر لە بەندی زولفی یارا گەردن و شانم» لەنگیکەیی نەدەما. بەلام سەیر لەوهدایە لیژنە نیوهی دووهمی ئەم بەیتەیی لە لیستەیی «راستکردنەوهی هەلەیی چاپ» دا چارە کردوو کە نووسیوەتی «بەعدە» هەلەیه و «بەعد» راستە ئەمەش نیوهبەیتە کە بە هەلەیهوه: «بە سەهلی بەعدە ئەزین بازی بە حەلقەیی ئەزەدها ناکەم».

هه‌له‌ی دیکه‌ش له‌و بابه‌ته ده‌که‌ونه به‌رچاو مه‌به‌ستمان نییه سه‌ر ژماریان بکه‌ین. به‌لام ده‌بی بلیم فه‌یضی به‌گ له‌ ژیرووی لاپه‌ره 118دا به‌ دوا قه‌صیده‌که‌ی شیخ ره‌زادا نووسیه‌وتی: «بیشمه» «شاور» «شیتنه» ئەمانه ئیسمی دێهاتن وه‌ک ده‌زانین «بیشمه» ناوی دی نییه به‌لکوو «بی شه‌مه» به‌ واتای بۆن خۆشه و خه‌لق ده‌لین «تووتنی بی شه‌ما». وشه‌ی «بی» لیره‌دا له‌ «به» ی فارسییه‌وه گو‌راوه. به‌ نووسینی کوردی «بیه» ده‌نووسری، وا پیده‌چی فه‌یضی به‌گ وشه‌ی «بی شه‌مه- بی شه‌ما» ی نه‌بیستی. لیژنه‌ش بیلزوم خۆی لی بیده‌نگ کردوو.

له‌ لاپه‌ره 38دا فه‌یضی به‌گ رای خۆی له‌ باره‌ی شاعیریته‌ی نالی ده‌ربریه‌وه ده‌لی «ذه‌کای نالی ئینکار ناکری، لاکین ئەوه‌نده‌ی صنایعی له‌فطییه‌ی ئیستیعمال کردوو پیاو ره‌نگه‌ بلێ: شیعری ئەو نه‌تیجه‌ی عیلم و ئیشتیغاله».

لیره‌دا مه‌ودای موناقه‌شه به‌ر به‌رله‌لایه و هه‌ویره‌که ئاوخوازه به‌لام من به‌ کورتی ده‌لیم: گله‌یه‌کی گه‌وره ناچیته‌وه سه‌ر فه‌یضی به‌گ له‌وه‌دا که قوول نه‌بوته‌وه له‌ سه‌رجه‌می شیعری نالی چونکه له‌ بنه‌ره‌تدا شاسواری زانست و عه‌سکه‌رییه نه‌ک ئەده‌ب. له‌ لایه‌کی دیکه‌شه‌وه ده‌توانم بلیم سامانی هونه‌ری و ئەده‌بی له‌ راده‌به‌ده‌ری نالی وه‌های کردوو له‌چاو هه‌زاری و نه‌داری له‌ راده‌به‌ده‌ری کورد خۆی زه‌ق بنویتی وه‌ک که هه‌زار جلکی پۆشته له‌به‌ر بکات پێوه‌ی دیار ده‌بی ده‌نا ئەگه‌ر هاتبایه هه‌مان که‌ره‌سته‌ی «صنایعی له‌فطییه» به‌به‌ر شیعری حافظ و سلیمان نه‌ظیفه‌وه بایه که‌س لینی به‌سه‌ر نه‌ده‌گرتنه‌وه. سه‌یریکی ئەو نموونه‌ش بکه‌یت که «ئه‌نجومه‌ن..» له‌ شیعری نالی هه‌لبژاردوون وه‌کوو «قوربانی تۆزی ریگه‌تم- له‌ دوگمه‌ی سینه- تا قمی مومتازی شاه- تا فه‌له‌ک ده‌وره‌ی نه‌دا- نه‌مردم من- ته‌شرفی نه‌وبه‌هاره...» ئنجا نموونه یه‌ک له‌ دوا یه‌که‌کانی لاپه‌ره 145، 146، 147 هه‌مویان شیعری نازکی پاراوی ده‌وله‌مه‌ندی هونه‌ره‌کاری شاکارن. هه‌ندێ قه‌صیده‌ی نالی که ئاخراون به‌ وشه‌ی سه‌خت و واتای تیک ئالای ورد و قوول له‌ راستیدا بۆ ئەو سه‌رده‌مه و بۆ هه‌موو سه‌رده‌میک سه‌رمه‌شقی هونه‌ر و ئەده‌بن. به‌ ده‌ست و قه‌له‌می ره‌نگین و هه‌یژا نه‌بی نه‌خشه‌کیش ناکرین. له‌ نووسینی دیکه‌مه‌دا گو‌تومه‌ یه‌ک له‌ هونه‌ره به‌رزه‌کانی نالی ئەوه‌یه که توانیه‌وتی وشه‌ی سه‌خت و سه‌رکیش رام بکات بۆ ناو ترنجۆکی شاعر وه‌ک که ده‌لی:

برق البصر له‌به‌ر به‌رق و ته‌له‌لوئی له‌تالی
خسف القمر له‌ ئیشراقی قیامه‌تی جه‌مالی

وه‌یا که ده‌لی:

طه‌بعی نالی تونده ئیمرو یا به‌ نه‌شه‌ی نیم نیگاه
مه‌ستی ره‌حرّاح و مه‌ی و رّاح و قورّاح و قه‌رقه‌فه

«کوردی» ش له‌ لای خۆیه‌وه وه‌های کردوو که گو‌توه‌تی:

له‌وئیش ثبوتی ده‌عوویه یا راسته یا درۆ

به‌لام «کوردی» که ده‌لی «باعیثی عومیانی به‌سه‌ر» عه‌ره‌بیه‌که‌ی کورتی هه‌ناوه چونکه وشه‌ی «عمیان» به‌ واتای «عمی، کویری» نه‌هاتوو. هه‌رچه‌ند سه‌یری هه‌موو قاموسی‌کم نه‌کردوو به‌لام وابزانم ئاشکرایه «عمیان» رێژه‌ی کۆی «أعمی» یه.

نالی شاعیری به‌هره‌یه نه‌ک راهاتن، به‌لگه‌ش زۆرن یه‌کیکیان ئەوه‌یه که نالی له‌ شیعردا ئاراییشتی وه‌های به‌کار هه‌ناوه گرفت و له‌قی و هه‌ناسه‌سواری تیدا نه‌بی، له‌ زۆر شویتیشدا خه‌یالی وه‌ها ته‌نکی راو کردوو هه‌ر ده‌لی خه‌ریکه به‌ناو داوه شیعره‌کانیدا ده‌ربازی:

به نه‌شئەى سستى و مه‌ستى وه‌ها مستور و مه‌خمووره
نه‌زانم خه‌و له‌ چاوتدایه‌ یا چاوت له‌ خه‌ودایه‌

لیره‌دا چاوى ماددى و خه‌وى مه‌وهوم تیکه‌ل به‌یه‌کدى بوون، له‌ خۆرايش ئه‌و تیکه‌لبوونه‌ په‌یدا نه‌بوه: وشه‌کانى
«سستى، مه‌ستى، مه‌ستور، مه‌خموور» رینگه‌يان بۆ خۆش کردوه. دوو وشه‌ى «مه‌ستور، مه‌خموور» يش تیکه‌ل
به‌یه‌کدى بوونه‌ته‌وه‌ چونکه‌ هه‌رچه‌ند یه‌کیان کوردیه‌ و ئه‌وى دیکه‌يان عه‌ره‌بیه‌، هه‌ردوويان له‌ عه‌ینى دوو واتا به‌شدارن:
مه‌ستور - سه‌رخۆش، داپۆشراو
مه‌خموور - سه‌رخۆشى داپۆشراو- له‌ «خمار» هه‌.

ئیتیر هه‌زه‌که‌ى «مه‌ستور»ه‌ که «سه‌رخۆش» بچ و «مه‌خموور»ه‌ که‌ش «داپۆشراو» بچ هه‌زیش ده‌که‌ى باریان بگۆره‌،
یان هه‌ردوويان به‌ هه‌ردوو واتاه‌ بۆ ته‌ئکیدبوون یارمه‌تى تیکه‌لبوونى مادده‌ و وه‌مه‌که‌ ده‌دات...
هه‌ر له‌م غه‌زه‌له‌ى که‌ ئه‌م به‌یتیه‌ى تیدایه‌ فه‌یضى به‌گ به‌یتى دواينى وه‌ها نووسیه‌:

له‌ دورى تۆیه‌ ئه‌ى خورشیدی پرته‌ و به‌خشی شه‌وگه‌ردان
که‌ نالى وا له‌ حالته‌ى محاقى ماهى نه‌ودایه‌

ئه‌م وشه‌یه‌ى «دوورى» ی سه‌ره‌تای به‌یته‌که‌ بۆته‌ ته‌پکه‌ى ئه‌دیبان، نه‌مدیت یه‌کینى پیوه‌ى نه‌بوویت. وشه‌که‌
«ده‌ور»ه‌ نه‌ک «دوور» به‌ ریتووسى کۆن هه‌ر دووکیان «دور» ده‌نوسران. ئه‌گه‌ر نالى له‌و خورشیده‌ پرته‌ و به‌خشه‌
دوور بایه‌ نه‌ده‌که‌وته‌ حالته‌ى «محاق» به‌لکوو ده‌بوو به‌ «بدر» به‌لام چونکه‌ له‌ شه‌ودا وه‌ها لێى نزیك بۆته‌وه‌ که‌ پیشتر
گوته‌بوو:

هه‌ناسه‌م زولفه‌که‌ى لادا و مه‌یلکى نه‌کرد چاوى

حه‌قیه‌تى بلێ له‌ حالته‌ى محاقى ماهى نه‌ودام، وشه‌ى «نه‌و- نوئ» لیره‌دا به‌ته‌نها خۆى نرخى قه‌صیده‌یه‌کى سه‌رکه‌وتووى
هه‌یه‌.

ئه‌م وشه‌یه‌ یه‌کیکه‌ له‌وانه‌ى کارى ئه‌فسووناوى ده‌که‌ن: وه‌ک ده‌زانین حالته‌ى «محاق» له‌ نیوان کۆتای مانگ و سه‌رى
مانگدا ده‌بێ. ئه‌گه‌ر محاقه‌که‌ به‌ر کۆتایى مانگ بخرى هی پیربوون و به‌سه‌رچوونى مانگه‌ ئه‌گه‌ر هی «ماهى نه‌و- مانگی
نوئ» بچ هی فراژیبوون و گه‌شه‌ى مانگه‌که‌یه‌، دیاره‌ لیره‌دا نالى که‌ به‌ یاره‌که‌ى گه‌یشتوو هه‌بێ له‌ محاقى «مانگی
نوئ»ى به‌ره‌و گه‌شه‌کردن بچ. سه‌یرى ئه‌م نوکته‌ ئه‌فسووناوییه‌ چه‌ند به‌ لووس و لیکى و بێ گرفت و گری، هینده‌ى
هه‌ناسه‌ى ئارام، دیت و ده‌چیت تا ئه‌وه‌ى چا و هۆشى ئه‌دیبانى به‌سه‌ردا ده‌کشیت و هه‌ستى پى ناکه‌ن. ئایا ئه‌مه‌
«صنایى له‌فطییه‌»یه‌ یان هونه‌رى ته‌ژاوى زگماکى سروشتزاده‌؟

له‌ ریزه‌ گوتارى «چه‌پکینک له‌ گولزارى نالى»دا ئه‌م غه‌زه‌له‌م شی کردۆته‌وه‌ و گوتومه‌ سه‌رله‌به‌رى به‌یته‌کان باسى
ته‌جره‌به‌یه‌کى سه‌رده‌مى گه‌نجایه‌تى نالى ده‌گێر نه‌وه‌ که‌ به‌ شه‌و چۆته‌ پارێزى دۆسته‌که‌ى ... ئنجا فه‌یضى به‌گ به‌ چاکى
له‌ واتای به‌یته‌کان ورد بووبایه‌وه‌ هه‌لبه‌ته‌ رایه‌کى به‌ دلدا ده‌هات له‌ باره‌ى خاوه‌نه‌که‌یه‌وه‌ جودا بچ له‌ «صنایى
له‌فطییه‌» ئه‌وسا ده‌شى نووسى «له‌ ده‌ورى تۆ...».

لیزنه‌ ناوانه‌ له‌ چه‌ند و چۆنى نمونه‌ شیعرى ناو کتیبه‌که‌ رایه‌کى خۆى ده‌رده‌برى وه‌ک که‌ له‌ په‌راویزى لاپه‌ره‌ 130دا
«دارى سه‌نگدل» به‌سه‌ر «یارى سه‌نگدل» ته‌رجیح ده‌دات، به‌مه‌شدا کاریکى باشى کردوه. به‌لام داخه‌که‌م له‌ زۆریه‌ى
ئه‌و شویتانه‌ى لى به‌ده‌نگ هاتى ده‌وى لیزنه‌ بیده‌نگه‌. لیره‌دا من ریتووسى ناو کتیبه‌که‌ و شیوه‌ى چاپکراوى وشه‌کانى

ده کهم به شایه‌دی بیروپای خۆم ناشرانم ئەو هه‌لانه‌ی له کتێبه‌که‌دان چه‌ندیان هی چاڤن و چه‌ندیان ئەسلین، ناشرانم راده‌ی ده‌سکاری لیژنه له ریتووسی کتێبه‌که‌ چه‌نده چونکه ئاشکرایه فه‌یضی به‌گ رینووسی وه‌ کوو هی ناو کتێبه‌که‌ی به‌کار نه‌هێناوه. نوسخه‌ی کتێبه‌که‌ی 1920 م لا نییه به‌راوردی بکه‌م له‌گه‌ڵ هی 1983. له‌گه‌ڵ ئەمه‌شدا ده‌بی وتووێژ له‌گه‌ڵ ئەو شیوه‌ ریتووسه‌ بی که کتێبه‌که‌ی بی چاپ کراوه‌ته‌وه.

له ئاست بیروپای لیژنه‌دا تیبینی ده‌رده‌برم له‌گه‌ڵ ریز و سیاسیشم بۆی:

له لاپه‌ره 22، 23 ی کتێبه‌که‌دا لیژنه چه‌ند رایه‌کی ده‌ربه‌ریوه جینی هه‌لسه‌نگاندن، له‌پیشه‌وه ده‌لی نالی له 1215ک- 1800ز هاتۆته دنیا. ره‌نگه‌ ئەم قسه‌یه راست بی به‌لام هیج به‌لگه‌ی له‌گه‌ڵدا نییه. له که‌سیش مه‌علووم نه‌ کراوه چۆناوچۆنی ئەو ساله‌ بووه زادسالی نالی. وه‌ختی خۆی من له «چه‌پکیک...» له باره‌ی سالی بوون و مردنی نالیه‌وه دواوم، دواتر کاک فاتحیش به‌ دریزێی له مه‌سه‌له‌که‌ی نووسیه‌وه، عه‌لی موقبیل و به‌ دوا ئەویشدا هی دیکه ده‌لین نالی له 1797 هاتۆته دنیا، وه‌ک کاک فاتح ده‌لی ئەم ساله‌یان له به‌راورده هه‌له‌یه‌که‌ی عه‌لی موقبیله‌وه هاتوووه که 1215ک به‌رانبه‌ر 1797ز داناه. به‌هه‌مه‌حال سالی له دایکبوونی نالی وه‌ها به‌ راشکاوی نه‌ 1800 و نه 1797 و نه هیچی دیکه‌شی به‌ متانه‌وه بۆ ده‌ست نیشان ناکرێ، هه‌ر نه‌بی پتیسته سه‌یره‌کیک وه‌یا پرسه‌کیک (علامه‌ تعجب، علامه‌ استفهام) بخه‌ریته سه‌ر ئەو ساله‌ی بۆ له دایکبوونی داده‌ندری. به‌لای منه‌وه چه‌ندیکی له سنووری لواندا بوونی نالی پێش 1800 بکه‌وێته‌وه چاکتر ده‌گونجی له‌گه‌ڵ ئەو راستیه‌ی که نالی له حوکمرانی «عبد الرحمان پاشا» دا ده‌ستی کرد به‌ هه‌لبه‌ستی کوردی.

عه‌بدوهره‌حمان پاشا یه‌که‌م ئەمیری کورد بوو بیری له کوردایه‌تی کرده‌وه و گیانی کوردایه‌تی له ده‌وری ئەودا شیعری عروزی کوردی له بابان و سه‌رله‌به‌ری کوردستانی عێراق و ئێراندا داھێنا. من له نووسینی دیکه‌مدا به‌ دریزێی ئەم راستیه‌م باس کردوو، لیژنه‌ش له په‌راوێزی لاپه‌ره 23 ی «ئه‌نجومه‌ن...» دا بی ئەوه‌ی هێما بۆ لیکدانه‌وه‌ی که‌س بکات ده‌لی:

«بنیات نانی شاری سلیمانی له 1784ز و بوونی میرنشینی بابان پال پێوه‌نه‌ریکی به‌هێز بوو بۆ ته‌قینه‌وه‌ی به‌هره‌ی شاعیریتی [شاعیره‌تی] نالی. راستی ئەم باره‌ رامیاری و ئابووری و کۆمه‌لایه‌تییه نوێیه بووه که نه‌یه‌پیشه‌وه ئەم به‌هره‌ی وشک بێته‌وه. دوابه‌دوای خۆشیا ده‌سته‌یی شاعیری مه‌زن و گه‌وره‌ی پێگه‌یاندوووه وه‌ کوو «ساله‌»، «کوردی»، «مه‌حوی» و «حاجی قادری کۆبی»... هتد».

ئهم قسانه‌ی لیژنه بایه‌خدارن به‌لام که‌له‌به‌ریان هه‌یه و هه‌لسه‌نگاندن هه‌لده‌گرن:

له سالی 1784 هوه تا ئەو ساله‌ی نالی گه‌ییشه‌ ته‌مه‌نی شاعیره‌تی به‌لای که‌مه‌وه 30 سالیکی بردوو. ئنجا ئەگه‌ر په‌یدا بوونی سلیمانی خۆی له خۆیدا کاریگه‌ری بووبی ده‌بوو به‌ر له نالی شاعیری دیکه په‌یدا بووبن شیعری عروزی کوردی به‌هۆنه‌وه.

باری کۆمه‌لایه‌تی و ئابووری بابان له و سالانه‌دا که نالی تییاندا بووه به‌ شاعیر وه‌ها له بار و ئارام و تیز و ته‌ژی نه‌بوو له‌چاو سالانی دیکه‌دا که تازه به‌ تازه سلیمانی تیدا بنیات نرابوو.

له کوردستانی عێراق و ئێراندا به‌ر له بنیات نانی سلیمانی شاری دیکه‌ش هه‌بوون ته‌نانه‌ت «سنه» میرنشین و گه‌وره‌تریش بوو له سلیمانی، باری ئابووریشیان له هی سلیمانی ئەوسا به‌ره‌زێتر نه‌بوو که‌چی شیعری عه‌روزییان په‌یدا نه‌کرد.

هۆی هه‌ره‌ گرنگی په‌یدا بوونی شیعری عه‌روزی کوردی له کوردستانی عێراق و ئێراندا ئەوه بوو که عه‌بدوهره‌حمان پاشا ده‌ستی دایه کوردایه‌تی ته‌ویش له‌وه‌دا قه‌رزدارێ شۆرشێ فره‌نسه‌ بوو... سه‌رنج بگرن له به‌یته‌که‌ی عه‌لی به‌رده‌شانی که پینی ده‌گوتری «به‌یتی عه‌بدوهره‌حمان پاشا» چ ئاگرێکی گیانی کوردایه‌تی تیدایه. عه‌لی له و ده‌مه‌دا له باره‌گای عه‌بدوهره‌حمان پاشادا شایه‌ر بووه بۆیه وه‌ها هه‌ستی بزوتوووه دهنه‌ به‌یتی دیکه‌ی زۆرن که‌چی کوردایه‌تیان تیدا دیار نییه.

که بیرسن ئەدی بۆچی نالی یە کەسەر دەستی نەدایە کوردایەتی وەک کە عەلی بەردەشانی کردی؟ دەلێن نالی لە بارەگای عەبدورەحمان پاشادا نەژیاوە وە کوو کە عەلی تێیدا دەژیا. بۆ نالی و برادەرانی ئەوەندە مومکین بوو کە لە ئێلھامی کوردپەرورەری عەبدورەحمان پاشاوە بەرەو هەلبەستی کوردی ڕۆیشتن. تەنانەت نالی کە بۆی ڕیککەوت دۆستی سلیمان پاشا و ئەحمەد پاشا بی «تا فەلەک دەوری نەدا» و «ئەم تاقمە مومتازە»ی ھۆنیەو. لە دەوری عەبدورەحمان پاشادا نالی و سالم تازە مێرد مندال بوون و لە سالی مردنی عەبدورەحمان پاشا 1228ک تەمەنیان 13 سالی بوو [بە پێی ئەوێ لە 1215 بەو لەد بووبن].

ھاوڕێیەتی و بەیە کەوێ ژیان ھۆیەکی زیندە زیندە کاریگەرە. لە ملیۆنی یەکیکی نییە بێرێبەر خودبەسەر بەرەو بیرێکی نوێو بڕوا. دەبینی میلیتیک بۆ ماوەی ھەزار سال لەسەر باوەریک دەژیت ئنجا یەکیکی بەھرەمەند و دلگەرم و قسە پاراو لە باریکی بەبڕشتدا دەم لە بیرێکی نوێ دەبزیوێ و ھەزاران ھەزاری بۆ بەدەنگ دیت و دوای دەکەون. وەھا دەبی خەلق شەیدای شەخسییەتی رابەرە کەیان دەبن ھەرچەندە ناپەسەند و خۆپەرستیش بی وەک مریدەکانی «حسن الصباح» بە بڕۆ ھەلتەکاندن رابەرە کەیان، خۆیان لە شاخی ھەڵدەداشت... ئیستاکەش شەیدای ئەوتویی پری دنیا، ئەم باسە زۆری بەبەرەو یە پتویست نییە پتری بە دوو بکەوین.

لیژنە دەلی سالم و کوردی بەدوا نالی و بە پێرەویکردن لەووە بوونە شاعیری کوردیھۆن. بە پێی ئەو تەرجمە ھالە لیژنە خۆی بۆ سالم و نالی پەسەند کردوو سالم و نالی لە ھەمان سالی 1800ز بەو لەد بوون. لەووە بەسەرچ دان و ئاکام لە واقعەووە وەرگرتن دەرفەت نامینی، وەیا یە کجار تەسک دەبیتەو، بگوترێ سالم بەدوا نالیدا شاعیری کوردی گوتوو.

ئەم راستییە لە ڕوویەکی دیکە واقعەووە مەحکەمتر دەبی کە نالی زادە «خاک و خۆل»ی شارەزور، ئنجا چ بلیین باری ئابووری و کۆمەلایەتی سلیمانی ھاندەر بووبی بۆ پشکووتنی غونجە شاعیری کوردی [وێک کە لیژنە بۆی چوو]. چ بلیین رابەرەتی عەبدورەحمان پاشا لە گیانی کوردایەتی بەدوا بەرپاوی شۆرش فرەنسە ئەو ھاندەرە بووبی [وێک من بۆی دەچم] نالی پێی ناکرێ بووبیتە رابەری شاعیریکی وەک سالم کە خۆی خەلقی سلیمانی و لە بابانەکان نزیکتر بوو. بە پێی تەمەن نالی و سالم ویکرا دەگەنە پایە شاعیریەت، ئیتر بۆ دەبی سالم بەدیار نالییەووە بووستی تا لە دەشتودەر پێ دەگات و دەچیتە عومریکەووە دەست بەدوا بۆ «مستعدی» لە خۆتدنی شارستان و بە ئێلھامی شارستانەتی سلیمانی وەیا رابەرەتی پاشماوەی گیانی کوردایەتی عەبدورەحمان پاشا بەھری شاعیریەتی گەشە بکات ئنجا سالم لێیەووە فیری شاعیری کوردی بی؟ چ شارستانەتی ھاندەر بیت و چ رابەرەتیە کە عەبدورەحمان پاشا. سالم لێووی نزیکترە و زووتر چەشە خۆری دەبی. راستی مەسەلە سالم و نالی پیش و پاش ناخرین و بە کەس ناکرێ ئیستاتی مامۆستایەتی و سوختەییەتی بۆ ئەم و ئەو بکات.

مصطفی بەگی کوردی بە پێی تەرجمە نامە کە ناو «ئەنجومەن...» کە لیژنە دایناو، وەیا پەسەندی کردوو، بە 12 سال لەوان گچکەتر بوو. دوانزە سال جوداوازی تەمەن لە سەرەتاکانی ژیاندا بای پتویست دەکات بۆ ھەلنانی پلیکانە سەری یە کەم و دوووم. کە مصطفی بەگ 10 سالی بوو ئەوان لە بیست سال تێپەریان کردوو. بەم پێی دەشی مصطفی بەگ بە شوین ئەواندا ھاتبی. حاجی قادریش کە کوردی پیش نالی دەخاتەووە و دەلی:

ئەو کە نۆشی شەرابە کە نالی
 نالی لەم عەصرەدا بوو نالی

مەبەستی ئەو نییە بلی نالی بەدوا کوردیدا بۆتە شاعیر بەلکوو مەبەستی پایە شاعیریەتە. بەلام وەھا دەزانم ئەمەیش ھەر رایە کە لە سیاقی شاعیردا ھاتوو نەک بەرھەمی تۆزینەووەیە. حاجی قادر لە گەلیک بەیتدا بە نالی ھەلگوتووە و پێیەووە دیارە چ پایە کە لێ دەنی.

لیژنه سالی مهرگی نالیشی بی لیکۆلینهوه و دوودلی دهست نیشان کردوو. لهوهشدا قسهی له خۆی بهپیشهوه، که بی بهلگه 1856ی بو مهرگی نالی دیاری کردوو، دووباره دهکاتهوه .

سالی مهرگی نالی وهک هی له دایکبوونی سورگوم نییه. دهبوو لیژنه سهریک له پیشهکیه کهی شهرحی ماموستا مهلا کهریم و «چهپکیک...» خوار بکاتهوه، ههر نه بی لهواندا لیکدانهوه بهک کراوه... بهو دواپیهش ماموستا «حهمه بو» - (به پیی تهعبیری خۆی) دهسنووسیکی دۆزیهوه گوتاریکی لهسههر بلاوکردهوه و گومان ناهیللی لهوهدا نالی دواي 1288ک مردوو که دواي 1872 دهگرتهوه. «چهپکیک...» و شهرحه کهی ماموستا مهلا کهریم و گوتاره کهی ماموستا حهمه ههلیان دهگرت دوو قسهیان له بارهوه بکری ههر نه بی بو پووچاندنهوه بان. به پیی ئەم سهراوانهش نالی بهر له 1872ز نهمردوو. شیعرهکانی شیایه دن که زور پیر بووه و ته مهنی 58 ساله جیگه ی بو ناکاتهوه.

لیژنه له لاپه ره 23 دا دهلی «ئه م شاعیره گه وره یه له پاش سالی 1840ز به ناچاری شاری سلیمانی به جی هیشتوو». لیژنه پیمان نالی بۆچی ده بی ئاواره بوونی دواي 1840ز بی، تیشمان ناگه یه نی «ناچاری» یه که چیه. وا من له وه کاله تی ئەو وهلامی ئەو دوو پرسیاره دهدهمه وه:

سالی 1840ز لهوهوه دیته پیش لیکدانهوه ی لیژنه چونکه مهعلومه له سالی 1254ک که ده کهوتته بهرانه بر 1838- 1839ز له سلیمانی بووه. به پیی ئەوه ی لهو ساله دا «تا فهله ک ده وره ی نه دا» ی له لاواندنه وه ی سلیمان پاشا و پیرۆزبایی ئەحمه د پاشای باباندا گوتوو، دیاره له سلیمانی بووه. چونکه دواتریش له قه صیده ی «ئه م تا قمه مومتازه» دا مه دحی سپای ئەحمه د پاشا ده کات ده بی له 1840ز یش جار ی له سلیمانی مایی.

ناچاریه کهش لهوهوه دیت که نالی له پاش تیک چوونی میرنشینی بابان، له ترسی سته می تور که عوسمانلییه کان بۆی ده رچوو. به راستی ئەم «ناچاری» یه لزوم به ناوهی تانی سالی 1840ز ناهیللی چونکه وهک «تحصیل حاصل» ه که رمانی حاکمایه تی بابان ده کهوتته دواي سه ره تاي حوکمی ئەحمه د پاشا. تیناگه م لیژنه، یان ئەو ئەندامه ی له بری لیژنه پیشه کیه که ی نووسیه، بۆچی وه های په سه ند کرد که به وشه ی «ناچاری» ساله که ی 1840ز هه له شه سینتیه وه؟ ج ده بوو بیگوتبایه «دواي رمانی حاکمایه تی بابان نالی به ناچاری ئاواره بووه»، بی ئەوه ی پیویست به ناوبردن 1840ز بکات؟

ساله که ی رمانی بابان له هه ندی نووسیندا که یه ک له وان پیشه کیه که ی شهرحی ماموستا مهلا کهریم و کاک فاتیه، 1264ک بو دهست نیشان کراوه که ده وه ستیتته بهرانه بر به 1847-1848ز. به لام به پیی ئەوه ی که عبدالباقی العمری له پیرۆزبایی نه جیب پاشای والی به غدا به بۆنه ی زالبوونی به سه ر باباندا نیوه به ی تی «بسدید رأیک فتحت بابانها» ی کردۆته میژووی ئەو زالبوونه ده بی له 1845ز بابان تیک چوو بی.

به لای باوه ری منه وه نالی له کزه حه جی سالی 1260 وه یا 1261 به ئاسایی بو حه ج چوو به لگه ش بو ئەم ساله له لیکدانه وه ی پیدایستی حال و واتای هه ندی شیعری نالییه وه ده رده ست ده کری:

هیچ به لگه ی سه لمینراو نییه ئەم ساله به درۆ بختاتهوه.

ئه گه ر نالی له کاتی داگیرکردنی سلیمانی له لایه ن تورکه وه جار ی له سلیمانی بووی و له ترسان هه رای کردی، زه حمه ته دواتر بویری پرس ی گه رانه وه له سالم بکات. به لام ئەگه ر لهو ده مه دا چوو بی بو حه ج جیی خۆیه تی ئەو پرسه بکات چونکه، پیشت ته جره به ی حوکمی تورکی له سلیمانی نه بووه تا بزانی ئایا له وانیه تیدا بعه ویتته وه؟ یان نا؟

سه رنج له مونا جاته کانی رپی حه ج و قه صیده ی «ئه ی ساکینی ریاضی مه دینه ی مونه ووه ره» و قه صیده ی «وه ی که رووزه رده ی مه دینه...» بگه ره هه ست به وه ناکه ی ت نالی ئاواره و لی قه وماوه، به تاییه تی قه صیده که ی دوا بین «وه ی که رووزه رد...» پیوه ی دیباره که نالی عوزری به جی هیشتنی مه ککه و مه دینه به وه دا ده هینتیه وه که ده لی «من که بازی دیده بازم نه ک شه واره ی ده سه مۆم». بازی دیده باز [بازی چاوبر کیکه ر] هی لی قه وماوی نییه.

ئه م چه ند بره شیعره توند و به رزه ی له یه که م سه فه ری حه جیدا گوتوون که جار ی ته نگانه ی نه گه ییشتوه تی. دواي جیهیشتنی حیجاز به ره و مال خه به ری تیشکانی بابانی وه رگرتوو و ماوه ته وه... به یینیکی زوری پی ده چی ده گه ریتته وه بو

حەج. ئەم جارەیان لە قەصيدەى «ئەى تازە جەوان»دا ئاوارەى پىئو دەيارە كە دەلى: «موددىكە كە ھەم گەردشى دەورانى سوپىھەرم» ھەموو بەيتەكانى دىكەشى داد و بروپە لە دەست پىرى و بى وەزعى و لى قەوماوى...

ئەم بۆچوونە رىك دىت لە گەل ئەحوالى مەعلوومى نالى: ئەگەر نالى لە 1280 بۆ حەج چووويت و دوای سەفەرى ئەو مىرنشىنى بابان تىك درايت جىي خۆيتى پاش چەند سالان برس بە سالم بكات بۆ گەرانەوہ چونكە لە خۆى بە گومانە ئايا دووچارى چى دەبى لە سلیمانى. شايدەكەى «خۆدزكۆ» كە دەلى لە سالى 1853ز ئەحمەد خان لە پارس پىي گوتم بچمە شام نالى بىنم، بە چاكى جىي خۆى دەكاتەوہ لەم لىكدانەوہىدا. لە 1845 تا 1853 ھەشت سالان دەگرىتەوہ ئەمەش مەوداىەكى ئەوتۆبە ھەم نالى تىندا سەغلەت بووبى ھەم پرسىش بكا بۆ گەرانەوہ. سالم لە خۆراى جەوابى نامەى نالى بۆ شام رەوانە ناكات، ديارە لەو دەمەى كە نالى كاغەزى بۆ سالم نوسىووە لە شام بوو، ئنجا لەكەيەوہ ھاتووە بۆ شام دەخلى بەسەر سەرەتای ئاوارەبوونىوہ نىيە.

لە پەراويزى لاپەرە 32 لىژنە وشەى «ھەلبەستەر»ى بە واتاى «ناظم» بە كار ھىناوہ. ھەرچەند جۆرە قىاسىك لە دارشتنى بە كار ھاتووە، دىسانەوہ لەبەر زەقى وشە كە چا لىي ھەلدەبەزىتەوہ. جگە لەمە ھوى دىكەى رىزمانى ھەيە دارشتنە كە دەخاتە خانەى رىزپەر «شاذ»:

بە زۆرى «كار»ى كوردى دوو جۆرە «ناوى كارا» (اسم فاعل)ى لى ھەلدەستى. بەنموونە: خواردن، كردن، بردن، كوشتن تاقى دەكەينەوہ دەگوترى:

- نانخۆر / نانخوار دوو
- ھەلەكەر / ھەلەكردوو
- باربەر / باربردوو
- كوردكوژ / كوردكوشتوو

ھەرچى كارى «بەستن، پەستن، پەستن» و يەك دوانىكى دىكەش رىژەى بەرابەر «نانخۆر، باربەر» يان نىيە چونكە لە مضارعدا ھەموو كارەكە دىتەوہ و دەگوترى «دەبەستەم، دەپەستەم، دەپەرستەم». كەچى لە فيعلەكانى دىكەدا دەگوترى «دەخۆم، دەكەم، دەبەم، دەكوژم». ئەم شىوہ كورت كراوہىە دەبىتە ھوى پەيدا بوونى دوو جۆرە ناوى كارا لەو فيعلانەدا.

ئنجا كە گوتمان «ھەلبەستەر» وەك ئەوہىە گوتبىتمان «تىكردەر» لەجياتى «تىكەر» وەيا «نانخواردەر» لەجياتى «نانخۆر»... ھتد. لەبەر ئەمە وەھا بەراست دەزانم لەو كارانەى كە مضارعىان كورت نايتەوہ رىژەى «خواردوو، كردوو، گوتوو..» بەكارىت و بگوترى «ھەلبەستوو» نەك «ھەلبەستەر». كە ويستم رىژەى كارا لىكداروايان لى وەرگرىن بلىين: «خوابەرست، بەرەست، قتووبەست» - دەنا تووشى «خوابەرستەر، بەرەستەر، ھەلبەستەر» دىين.

لىژنە لە لاپەرە 64 دا بە شىوہىەكى گشتى «بۆ سەير كردنى راقەى ھەلبەستەكانى نالى» خويئەر ھەوالەى لىكدانەوہى مامۆستا مەلا عەبدولكەرىم و كاك فاتىح دەكات. لەوھشدا كاغەزى سىي بۆ ئەو لىكدانەوہىە ئىمزا دەكا. دەزانين كەس نەھاتووە سەرلەبەرى ديوانى نالى شەرح بكات وەك ئەو دوو بەرپزە كردوووانە، خويشم چەند گرفتەم بووبى لە راقە كردنى بەيتىكى نالى پەنا دەبەمەوہ بەر ئەو كتیبە، خزمەتەكەشيان بە ئەدەبى كوردى لەلاى ھەموو قەدرزانىكەوہ جىگەى سوپاس و منەتبارى و بەگەورەگرتنە. بەلام لەگەل ئەوھشدا تەواوى ھەر بۆ خوايە، وا لىرەدا چەند نمونەيەك دەھىنمەوہ لەو بەيتانەى كە راقەيان لەو كتیبەدا پىنووستى بە مشتومال ھەيە.

لە لاپەرە 352 دا ئەم بەيتە سەير بكە:

وەرە تا عالەمى قەلبت نىشان دەم
كەوا فەقرى غىنايە مردنى ژين

له شهرحدا «عالمی قهلب» به عالمی دل و خوشهویستی لیک دراوه تهوه و هیچی تر، که چی ئەم عالمی قهلب هه رای ناوه تهوه له بهر زۆری واتایی:

- عالمی قهلب - عالمی دل

- عالمی قهلب - عالمی چرووک «قهلب»

- عالمی قهلب - عالمی وهر گهراو «وهر گهران»

هه ر سێ جۆریش له گه ل «فه قری غینایه مردنی ژین» ریکن، له بهیتی دواي ئەمیاندا کتیبه که وشه ی «تیدا» ی هه لپژاردوه، له پهراویزدا ده لێ چهند نووسخه یه ک «تیا» یان نووسیوه، ئەمه شیان راسته چونکه «تیدا» به یته که وه ها تهنه ل ده کا به لای له نگیه وه ی ده بات:

تیدا ئوممیدو بيم و گریه و سۆز

تیا ئوممیدو بيم و گریه و سۆز

تاشکرایه «تیا» شیره خۆره ی به یته که یه. نالی به پیتی داخوایی کیش و موسیقا «تیا» و «تیدا» ی به کارهیناوه وه ک له م دوو نمونه یه ی خواره ودا دیاره:

به چه ی بهر چه میوو پرچی سیا

هه ر ده لێ مانگه شه وه کولمی تیا

به عنی ریاضی ره وضه که تیدا به چهند ده می

مشکین ده بی باکا کولێ غیلمان و زولفی حوور

له لاپه ره 340 دا سه ره تاي «مه دحی تا قمی مومتازی شاه» که ده لێ:

ئەم تا قمه مومتازه که وا خاصه یی شاهن

تاشووبی دلێ مهمله که ت و قهلبی سوپاهن

له رافهیدا نووسراوه «تیکرای پارچه شیره که وا ئەگه یه نی هه له یه..» له راستیدا به یته که شا کاریکه بۆخوی: ئەم تا قمه مومتازه تاشووبی دلێ مهمله که تن. ئنجا ئەگه ر مهمله که ته که سلیمانی بی تاشووبه که هی خوشویستن و پیوه شه یدابوونه. ئەگه ر مهمله که تی دوژمن بی دیاره تاشووب چ ده گه یه نی. ئەم تا قمه مومتازه قهلبی سوپاهن. جاران له سپادا مه یمه نه و مه یسه ره و قهلب هه بوو. ئەم تا قمه قهلبه که ن که جهرگه و کۆله گه ی سپان و به دهوی سه ر کرده وه ده وه ستن.

ئەم تا قمه مومتازه تاشووبی قهلبی سوپاهن. لپه ردا قهلبی سوپاه هی له شکری دوژمنه.

نالی به مه هاره ته له حد به ده ره که یه وه هاتوه بۆ «مهمله که ت» وشه ی «دل» ی اضافه کردوه و بۆ «سپاه» یش وشه ی «قهلب» ی اضافه کردوه چونکه له زاراوه ی عه سکه ریدا «قهلب» به کارهاتوو هه رچهند له واتادا هه ر ده کاته وه «دل». به م دوو وشه یه ی «دل، قهلب» عه سکه ری و مه ده نی گرتۆ ته وه که ئەوانیش له دوو وشه ی «مهمله که ت، سوپاه» دا در ده که ون.

له لاپهړه 342 بهیټی ژیره وه هه یه:

صه حرا به ته جه للی ده که نه وادیی ټیمه ن
قامهت شهجر و مهظه ری ټه لطفی ټیلاهن

له ټاسټی وشه ی «ټه لطف» دا هر ټه وه نده نووسراوه که له هه ندی نوسخه دا وشه ی «انوار» هاتووه. ټیمه ټه گهر مه هاره تی نالی بکه یه سه ریشک، له و دوو وشه یه دا بیگومان «انوار» ټه سلپی ه ټویش له بهر هو یه کی زیده بنجی: «انوار» ریژه کوی دوو وشه یه: «نور» - به واتای رووناکي و «نور- نه ور» به واتای غونچه. ټنجا که واتای «نور- رووناکي» لی وه ربگرین، بو «ته جه للی» ده چیته وه که ده زانین له قور ټاندا باس کراوه نوری خوا له دره ختیکه وه ته جه للی کردبوو. ټه گهر واتای «نه ور- غونچه» ی لی وه ربگرین، بو دره خت ده چیته وه. وشه ی «ټه لطف» به یته که رووت ده کاته وه له و سامان و ټارایشته ی وشه ی «ټه نور» پیکي ده هیټی چونکه ټه و «استخدام» هی لی ده ستیټه وه. وه ک بزانه «ټیستیخدا م» ه کانی نالی بیمانه ندن و قیاسی ناکری له جیناس و ته ورپی ه و ټه و جوړه هونه رانه.
بگه ریټه وه بو لاپهړه 257 سه ریټکی رافه ی بهیټی خواره وه بکه ین:

دهس به ندیانه دین و ده چن سه روو ناره وه ن
صاحب کولاهو سایه و بهرگن وه کوو ملووک

له واتای «دهس به ندیانه» دا شهرحه که «دهستگرتنی هه لپه رکي» ی په سه ند کردووه، به لام واتایه کی دیکه ی هه یه «دهس به ستراوانه» یه که وه صفی ټینسانی به ستراو ده کات. نالی به م وشه یه وه صفی دره خته کان له دوو رووه وه ده کات: یه کیان ټه وه یه که دین و ده چن به شنه ی با و دهستی یه کدیان گرتووه وه کوو ریزی شایي. به لام ټه و دره ختانه «دهست به ستراوانه» دین و ده چن چونکه دره خت به زهویه وه داکوتراوه و به ستراوه ته وه. جان پول سارتر له وه صفی په رژیټی باغدا شتیکی وه ک ټه مه ی نالی گوتووه، له عه ره پیدا خویندوومه ته وه ده لی: «کانت أشجار السیاح حركة خضراء كبيرة مسمرة». واته «دره خته کانی په رژیټی جووله یه کی سه وزی گه وره ی داکوتراو بوون».

له لاپهړه 440 به ټیټیک نووسراوه:

دنیا بووه به تاوه وو صه حرا به ژیلهمو
دنیا ده لپن که ټاگره ماری سه مه نده ره

له په راویزدا ټیشارهت هه یه بو ټه وه ی که له هه ندی نوسخه دا له جیاتی «دنیا» که ی سه ره تای نیوه بهیټی دووه م وشه ی «دهریا» نووسراوه، ټه مه شیان جیټی خو یه تی چونکه دووباره کردنه وه ی دنیا له و شوینده دا بیلزومه، ده ریاش ده بیته ته واو که ری دنیا به صه حرا و ده ریایه وه ټه وه نده ش گهرمه له و روژدها وه کوو ټاگری لی هاتووه. «دهریا ده روونی ټاگره، ماری سه مه نده ره».

له ټاسټ وشه ی «سه مه نده ر» دا نیشانه یه کی پرسه ک «؟» داندراره یانی واتای نادیاره. ټه م وشه یه «سمندر، سمندل» ی هاتووه، وشه یه کی ټه فسانه یی به و ماره ده لپن گو ی له ناو ټاگردا ده ژیت. له طافه ته که شی به وه دا خه ست ده بی که ماری سه مه نده ر له ټاوی به حرده بزیت دیاره به حره که هینده گهرمه له گهرمای وشکایی ټیپه ر کردووه وه ک ده شینین له به یته که دا صه حرا ژیلهمو یه و ده ریایه ټاگره، ټاگریش له ژیلهمو گهرمتره.

له لاپهړه 489 دا بهیټی ژیره وه هه یه:

له صد جی کلکی ټوشتر گه یی ه ټه رضی مه هله که هیشتا
یه می فه ججی عه میقی ټالی هه ر بی قه عر و پایانه

وشه‌ی «ئال» له شهرحی به‌یته‌که‌دا هه‌ر ئه‌وه‌نده جینگه‌ی بۆ کراوه‌یه‌وه که ده‌لی «که‌چی هه‌شتا ده‌ریای شینی ریگی دووری...» به‌و بییه‌ واتاکه‌ی به‌ ره‌نگی «شین» لیک دراوه‌ته‌وه.

ئهم وشه‌یه «ئال» نییه «آل-ئال» ی عه‌ره‌بییه که به‌ واتای «سه‌راب» دیت. هه‌ر ئهم واتایه‌شه مناسی سه‌حرا و به‌حر بی چونکه سه‌راب دیارده‌ی سه‌حراویه و وه‌کوو ئاویش خۆی ده‌نووتی.

گه‌یشتنی کلکی وشتریش به‌ زه‌وی. وه‌ک بزانه‌م کینایه‌یه له‌ مردن چونکه وه‌ها زانراوه کلکی وشتر له‌ پیربوونیشدا ناگاته زه‌وی. ئنجا ده‌مینیته‌وه وشتر بمرئ بکه‌وێته سه‌ر ته‌نیشته چونکه به‌ زیندوووتیش پال ناداته‌وه.

پیتی ناوی چی دیکه نموونه‌ی ئه‌وتۆیی به‌ینمه‌وه مرزایشم له‌و سه‌رنجراکیشانه ئه‌وه‌یه بلیم حه‌واله‌کردنی خوینهر له‌لایه‌ن لیژنه‌وه بۆ ئهم شه‌رحه‌ نابیته‌وه به‌لگه‌ی ته‌واوی بی که‌له‌به‌ری شه‌رحه‌که. دیاره‌ ریژی لیژنه بۆ شه‌خسی ماموستا مه‌لا که‌ریم که ماموستای هه‌موو ئیمه‌مانانه سه‌نه‌دی سپی پی ئیمزا کردوون. ریشی تی ده‌چی که ئه‌وه‌نده‌ی شه‌رحه‌که‌ی به‌ ده‌ستییه‌وه داوه، به‌لای نووسه‌ری پینشه‌کیه‌که‌وه، ئه‌وپه‌ری واتای شیعره‌کانی نالی بی. ئنجا ده‌مه‌وی بلیم جارێ به‌ که‌س نه‌کراوه بگاته بنی ده‌ریا و ئه‌وپه‌ری ئاسۆی واتاکانی نالی. توێژینه‌وه‌یه‌کی به‌راوردی بکری له‌ نیوان شیعری نالی و هی شاعیری زمانه‌کانی دیکه له‌ تاکه مه‌یدانی «استخدام» دا مه‌علووم ده‌بی نالی جوړیکی «استخدام» به‌کاره‌یتاوه گه‌لیک به‌ولای مه‌به‌ستی وشه‌که‌وه‌یه و به‌ خه‌یال زاناکانی «به‌یان و به‌دیخ» دا نه‌هاتووه. وشه و ته‌عبیری وه‌ها هه‌یه له‌ چه‌قی دائیره‌وه چه‌ند تیر به‌ری ده‌کا بۆ ئامانجی جودا جودا، هه‌ر به‌ریوه کینایه و ته‌ورییه و جیناس ده‌پینکی و سه‌رله‌نوێ استخدام له‌و فنوونه‌وه هه‌لده‌ستینیته‌وه هه‌مووشیان به‌ لووسی و بیگرفت.

به‌لام له‌گه‌ل ئه‌مه‌شدا که شه‌رحه‌که پیوستی به‌ ته‌واوکردن هه‌یه و زۆر خۆی له‌ قه‌ره‌ی ئهم استخدامانه نه‌داوه هه‌ر ده‌لیم که‌س نییه له‌وانه‌ی شیعری نالی ده‌خویننه‌وه قه‌رزدارێ شه‌رحه‌که وه‌یا موحتاجی نه‌بن، به‌لگه‌شم له‌وه‌دا به‌ر له‌ هه‌موو که‌س خۆم که‌وا گه‌لیک پیوه‌ی سوودمه‌ند بووم.

ماوه‌ته‌وه بلیم پیوسته له‌ رووی وه‌فاکاری بۆ حه‌قیقه‌ت و به‌نیازی حورمه‌تگرتنی میژوو ئاشکرا بی که به‌شیکێ گرنگی شه‌رحی دیوانه‌که مالی حه‌لالی سه‌ربازی نه‌ناسراو، کاک محمه‌دی مه‌لا که‌ریمه. له‌و ساله‌ی 1976دا من له‌ کوپری زانیاری کورد وه‌کیلی سه‌رۆک بووم و ئاگادارم کاکه حه‌مه‌هه‌ر چۆن هه‌فته‌ها و مانگه‌ها خه‌ریکی توێژینه‌وه و پرسین و گرد و کوپی بوو بۆ ئهم کتیبه. هه‌ر له‌بیرمه‌ روژیکیان دوا‌ی ده‌رچوونی کتیبه‌که، هه‌ر خۆی سه‌رپه‌رشتی له‌ چاپ دانێ کرد، به‌ په‌رۆشه‌وه گوتی، به‌دره‌نگه‌وه زانیوه‌تی «بوری» واتای حه‌سیری هه‌یه، ئه‌گه‌ر زووتر ئه‌مه‌ی زانی بایه، له‌ شه‌رحی «ریشه‌که‌ی پان و دریزی بۆ ریا خزمه‌ت ده‌کات» دا ئیشاره‌تی ده‌کرد که «بۆریا» به‌ ریتووسی کۆن ده‌شبووه «بوری-بووریا» به‌ واتای حه‌سیر.. شاللا به‌م قسه‌یه‌شم که‌سم نه‌ره‌نجاندی چونکه کوپ و برا و باوک هه‌میشه به‌ شیری یه‌ک بیسه دانراون.

دوایین قسه‌م ماوه له‌ باره‌ی ئه‌نجومه‌نه‌وه، خوا خیری بنووسی، هه‌له‌یه‌کی خۆمی بۆ راست کردمه‌وه. من وام ده‌زانی شیخ ره‌زا گوتویه‌تی:

خۆی کرد به‌ نیره‌ تورک و لیمی خوری کیم بلیر سزی

که‌چی له‌ ئه‌نجومه‌ندا ده‌رکه‌وت که راستی به‌یته‌که ئه‌مه‌یه:

خۆی کرد به‌ نیره‌ تورک و وتی کیم بلیر سزی

من له‌ هیچه‌ دوو برگه‌م بۆ به‌یته‌که زیاد کردبوو. ئه‌مما ده‌بی بشلیم من دیتوومه نووسراوه «خۆی کرد به‌ تورک و لیمی خوری کیم بلیر سزی» به‌حهره‌که‌شی ته‌واوه. دیاره من هه‌ر دوو شیوه‌م لی تیکه‌ل بوون.

له زه مينه‌ی هه‌له‌ی خۆمدا، مامۆستا جه‌میل رۆژبه‌یانی به‌ته‌له‌فۆن پێی گۆتم له‌ نووسینی‌کیدا گۆتوومه‌ وشه‌ی «ئاش» له‌ «ئاشیانه‌»دا به‌ واتای هیلکه‌یه‌ که‌چی فه‌ره‌نگه‌کانی فارسی هه‌مووی ده‌لێن «ئاش» به‌ واتای ته‌یره‌. زۆرم سپاس کرد بۆ ئەم په‌رۆشه‌ی، به‌لام قسه‌یه‌ کیش بۆ دز بکه‌م:

له‌و باوه‌ره‌دام که‌ دیتوومه‌ له‌ کتییکی فارسی نوی، له‌وانه‌ی تۆژینه‌وه‌ی زاناکانی ئه‌وروپا له‌ باره‌ی زمانه‌ کۆنه‌کانی ئێرانه‌وه‌ باس ده‌که‌ن، «ئاش» له‌ کۆندا به‌ هیلکه‌ گۆتراوه‌، ته‌نانه‌ت که‌ ئەمه‌م خۆینده‌وه‌ به‌ بیرمدا هات وشه‌ی «ئاش» نزیکه‌ له‌ «هیک» ی کوردی و egg ی ئینگلیزی. گه‌رامه‌وه‌ بۆ ئەو کتیبه‌ فارسیانه‌ی له‌به‌ر ده‌ستمدان، ته‌نها سییانم لێ چه‌نگ که‌وتن.

- کارنامک اردشیر بابکان

- فرهنگ ایران باستان

- مزدیسناو ادب پارسی

چه‌ند کتییکی دیکه‌ی وه‌ک ئەمانه‌م هه‌ن، له‌ گۆتیه‌ گۆتیه‌ی که‌لوپه‌لی ناوماڵ و راخستن و هه‌لگرتنه‌وه‌ی رایه‌خ که‌وتونه‌ته‌ قوژبنی ته‌وتوو به‌ ئاسانی نایان دۆزمه‌وه‌. له‌ نیوان ئەو سێ کتیبه‌شدا ته‌نها «فره‌نگ ایران باستان» له‌ باره‌ی وشه‌ی «ئاش» هه‌ ده‌دویت و ده‌لی به‌ واتای «خواردن» ه‌ و له‌ بئه‌ره‌تدا له‌ ad ی سانسکریتی وه‌رگیراوه‌ و خۆی سه‌رچاوه‌ی eat ی ئینگلیزی و essen ی ئەلمانییه‌.

له‌و ریشه‌یه‌وه‌ چه‌ند وشه‌یه‌ک ماوه‌ته‌وه‌ وه‌ک:

- «کرگس» که‌ بریتییه‌ له‌ دوو که‌رت، یه‌که‌میان «که‌هرکه‌» به‌ واتای «ته‌یر»، دوهمیان «ئاسه‌» به‌ واتای «خواردن» و ده‌بیته‌ «ته‌یرخۆر».

- وشه‌ی «ناشتا» به‌ واتای خورین، کوردیش ده‌لی «له‌ ناشتا» ته‌ویش له‌ «نا»ی نه‌فی و «ئاش»ی خواردنه‌وه‌ هاتوو ده‌بیته‌ «نه‌خۆر، بی‌خواردن».

- هه‌روه‌هاش وشه‌ی «ئه‌سه‌په‌ست» به‌ واتای «خۆراکی ئەسه‌پ» که‌ ئیستاش یۆنجه‌ی پێی ده‌لێن و له‌ سوربانی بۆته‌ «په‌سه‌په‌ستا» و عه‌ره‌ب کردوو په‌تیه‌ «فصافص».

فه‌ره‌نگه‌کانی فارسی وه‌کوو «برهان قاطع» و هی نویتیش ئاگیان له‌و ته‌رزه‌ تۆژینه‌وانه‌ نییه‌ چونکه‌ کاتیک ئەوان ده‌رده‌چوون جاری زاناکانی ئه‌وروپا نه‌که‌وتبوونه‌ سه‌ر لیکۆلینه‌وه‌ له‌ میژووی کۆنی رۆژه‌لات، به‌ دره‌نگه‌وه‌ش نووسینه‌کانیان به‌ناو ولاتانی رۆژه‌لاتدا بلابوونه‌وه‌. به‌هه‌مه‌ حال ئەو سێ کتیبه‌ به‌لای ئەوه‌دا ناچن که‌ «ئاش» به‌ واتای «ته‌یر» بی. ئنجا ده‌شی من وشه‌که‌م له‌ کتییکی ته‌وتویدا دیتبیت ده‌نا ده‌بی به‌سه‌هوو له‌ جیاتی «مرغ» چاوم «تخم مرغ»ی خۆیندبیته‌وه‌ چونکه‌ وه‌ک «فرۆید» ده‌لی زۆر جار مرۆف شتیک ده‌بینی وه‌یا ده‌بیسی به‌و جۆره‌ له‌دڵدا پێی خۆشه‌.

مامۆستا جه‌میل رۆژبه‌یانی هه‌ر له‌و ته‌له‌فۆنه‌دا نیمچه‌ هه‌له‌یه‌کی دیکه‌شمی بۆم باس کرد که‌ من له‌ گۆتاری «دساتیر»دا رسته‌ی «راهرا از چاه‌ بدانیم»م به‌ «رینگه‌ له‌ زیندان بناسینه‌وه‌» ته‌رجه‌مه‌ کردوو له‌ جیاتی «رینگه‌ له‌ چال بناسینه‌وه‌». هه‌رچه‌ند «چاه» به‌ واتای زیندانی‌ش دیت به‌لام لێره‌دا به‌ جیرانه‌تی «راه - رینگه‌» دیاره‌ مه‌به‌ست له‌ «چاه» قۆرت و چاله‌. سپاسم بۆ مامۆستا.

«...»

سەجادی لە سەرەتای نەمریدا

«نووسەری کورد»، ژمارە 1 ی خولی سێهەم 1985

ئەم ئەرزە گیل گیل بە ئاسمانی بەریندا دەخولایەو بەرەو هەوارێک قورسای تەرمی وەهیبی تێدا هەست پێ کردبوو بەسەر تۆبەلەئی سەریهەو... هێشتا سووری تەواوی نەدابوو ملی کەوتە سەر سنگ لە ژێر قورسای تەرمی سەجادی... سالیکی نەبردبوو چرای دوەمان کوژایەو... چرا نەکوژایەو و شکایی نەوتی هات... سفتوسۆی مەرگی غەریبانە وەهیبی جارێ لە دلاندا کزە کزە بوو سەجادی پشکۆی تازە نا بە جەرگەو... ئەرزى خۆمانە و دەیناسم: ناتوانی بە کەللە دوو کەلمەیت هەلگرێ... گەردەنی چەماپەو و دەستی نایە ئەژنۆی... لە گەل خەلقدا بوخۆی گریا.

خۆت خۆش ئەرزى ماد و زەردەشت! لە جەزیر و بۆتانەو بە بادینان و بابانەو تا موکریان و ئەردەلان... خۆت خۆش هەموو کوردستان لە سنووری نادیار تەو تا سنووری نادیار... خۆت خۆش بە بەرگی سووری شەهیدە کاتەو... بە دایکی بیژۆلە کاتەو... بە باوکە کۆستکەوتو کاتەو... بە ئاودێر و سەپانتەو... بە رەنجبەر و گاوێ و شوانتەو... بە خاک و ئاو و ئاسمانتەو...

ئەو چاوە بەئەسرینەت لە سەجادی لار بکەو... بە زاری منەو زمانى گلەیی لى بیزێو... تۆ دلێت نایەت؟ من پێی دەلیم: چی بوویت بە بەژنی کورت و چاوی کز و عەمامەى سپیتەو ئاگرت بەردایە وەجاغى نووسینی کوردی و پشتت تینکرد بەرەو چالی مەرگ. دەک مالى مەرگ برمی... وەى خانەى دواى مەرگت... خانەى دواى مەرگت با نەشیوی! چ بشیوی هەموو کوردستان و فەرەنگستان...

دەمبەیت؟ یان:

ئەوئەندە خەفەت لە جەستە بارە

نە جیگەى بینین نە رێی گوفتارە

دەمبەیت؟ یان پەردەى ئەستووری مەرگ نە چاوتی بر دەکات و نە چاویلکە... دەسا پەردە هەلەو... پەنجەیه کت لە دامەنى چەنگال بکەیت، بە سەرەتاکە لەم دیوێ پەردەو هەزاران سوختە و هەفالی خۆت دەبینی و لە جیهانی بووندا بۆت نیو مردوون!

بۆ دلایان نادەیتەو؟ گۆلمیک لە گەوهرى «رشتهى مروارى» ی مەرگستان، لە ژێر لچکی پەردەو بپزینە ناو خەونیاو. خۆ تۆ ئیستا گەوهرچنى نالی و رەزا و حاجیت! تیشکیک لە رووناکی نۆدینی کاکەحمەد و مەولەو و مەولانا بە پەیکی فریشتە بۆ مریدە کانت بەرێ کەیت!

تاویک لە گەرمەى تەقریری حەیدەرییان و جەلییان و قەرەداخییان و رۆژبەیان... لە مصنفەو... لە بیتووشیەو... لە پینچوتییەو بەرەو وەجاغە ساردوسرپوویە کانهو گەرماژۆ بکەیت!

هەلکشیی بەرەو شادگەى گیانی جەزیری و خانى و هەمەدانى. جۆش و خرۆشیکى مەجزوو بانەیان لى بخوازیتەو بۆ کۆری رەشپۆشی تازیە دارە کانت!

موژدەیه کی ئاشتبوونەو هێ ئینو ئادەم و میری رەواندزمان لیت دەوی لەبری قورئانی سەر قەبرت!

راز و نیازیکى بلتسەدارى بەدرخان و شیخی پیران و خولە و قازى بە گزنگى خۆردا ئاوەژووی بەفرستانی هەوارى چۆلت بکەیت!

لە دەشتوولە گۆلگۆلییەکانى بەهەشت «گەشتى بکەى بە پرسش و تەفتیشى خوار و ژوور» قارەمانى لەبیر کراومان بدۆزیتەو و فرمیتسکی خەفەت و کەسەرى فەرماوشبوونى بهۆنیتەو بە «رشتهى مروارى» و لاگیرەى کیژی بیباوان!

بۇ ناكەيت؟ خۇ تۆ بە زىمانى ھەموان دوايت و لە گەل ھەموان ئاشنايت! پەنجا سالە بېتەلى ھەستت خەبەرى مردوان بۇ زىندوان سەر قەبر دە كاتەو. لەو ھەتەى بىر دە كەمەو ھە خامەت بىنوبەرامەى مەرگستانى بلىمەتى كورد لەر ووى كوردەوارى دەپزىتت و بە زىندوو كوردنەو ھەيان تىنىكى نوئ لە گىانى زىندوان دە گىرپت.

بۇ ناكەيت؟ خۇ ئىمە لىت بىنپاز نىن.

چاومان لە رپتە... ئومىدمان پىتە دواى كۆچىشت تىشك و پرشنگ لە پەردەى خەيالمان جىلو ھەستت بکەيت... كۆتر و پەپوولە و بولبول لە پەلكەزىرپنەى شەبەنگى گىانتەو ھە پانايى و بەرزايى ئاسوى كوردستانى مەرگتېگەراو ھەلفرپىتت!

بۇ ناكەيت؟ خۇ دەستى زۇردارت ناگاتى بتگىرپتەو لە دەفەزەنپى ئالقهى ئەو روچەرانەى وەك خۇت گەرمەتەرىقى راستى و چاكەن. جەردەى فكر و ئازادى و ئاشتى دووربەدوورى لە دۆزەخى ئەھرىمەنەو ھە تېوھت رادەمىنن باى بەھەشتى بن بال و شاپەرەت بۇيان دەپى بە دەرمانى كۆپرى...

نە جندرمە و نە چاوسوور كەرەو ھە و نە خەفەكەر و نە فەسبىرى حكومەتستانى سەرزەمىن ھىچيان دەست بە قەمچى ناگەنە تازە دنياى گەلاوېژ و مېژووى ئەدەبى دىوى قەبرەكەت... تۆ بەسەر بالى فرىشتە و پەرىيەو ھە پەروازى گىانپاكانە لە گولگەشتى كوردستان دەكەيت و تريفە و برىسكەى شاپەرى ژەنگار بە دەورتەو دەپتە ترسولەرزى كۆمەلەى نوختەى تەفتىش و ەسكەرى «كوا ھەوييەكەت»... رەھایت لە ترس و تەما، بىنپازىت لە نىازبەخشان، پەردەش ھەلستاو لە نىوان دلەكەت و كوش و باوھشى ئەو داىكەى بارى نالەبار لىتى دەشاردەو... دەستىكى بخە گەردن و تىر تىر لە كەوسەرى بخوۋە... لە زەلم و بىخالى مەلە بکە... بچوۋە بۇ لای سەرچنار و:

بەو ئاوە خۆت بشۆ لە كودووراتى سەرزەمىن

شادىن بە وەسلى يەكدى كە تۆى طاھىر ئەو طەھوور

خۇ تۆ لە چامەى نالى و سالمەو ھە شىرمرژى ئەو سەرچاوەبەيت تا ئەو ھى شىرى داىك لە رۆلەى ھەلال بووبى ھەر بايى ئەو ھە كە سەرچنار بۇ تۆ ھەلالە... تاقگە نىيە لە كوردستان لە چاوى تۆو ھەلنەرژايى بۇ ھالى كورد... ھەقالى چل و ئەو ھەندە سالەم!

تۆش ئوغرت كرد بۇ دوايىن قۇناغى چوون... گەيشىتە ئەو مەلەندەى كەس لىى ناگەرپتەو... ئىستە وايت لە كۆچخانەى ئەبەد... بە نۆرە يەك لە دواى يەك ئىمەيش تالەشەربەتى گىانەلا دەنۆشىن و چۆربرى دەكەين، لە تروو كەيەكى چاودا نىوانى ئەزەل و ئەبەد دەپىچىنەو ھە بۇ نەبوونستان... لە ئىمە بەدواو ھە نامزەدانى مەرگ لە مندالدىنى ەدەمەو ھە بۇ دنياكەى كاروانسەرا رەنگ دەخلىسكىن و لىى دەردەچن... دلۆپ دلۆپ ئاوى ژيان دەتكىتە ناو ھىچگەى برانەو... نە دلۆپى ژيان دەوھەستى و نە دەفرى مردن پر دەپى، ھاوار بەمالم!

ئەرى برالە! مامۇستاكەم! چ باسە لەو خامۇشەوارە؟ ئەو خەلقە چالاكەى بەرتىشكى رۆژ كە لىرە تىكىان دەھاویشت و كۆرى ئاشتى و شەريان لە مەيدانى جەنگ و لە بازارى مامەلەت دەبەست، ئىستە چى دەكەن لەو تارىكەمەنىيە؟ بە چ زمانىك دەدوین؟ چۆن تىك دەگەن؟ تۆ خۇت كە لىرە كۆترى ئاشتى و راستى بوويت چ بازارىكى كرىارت ھەيە بۇ چىنىنى تانوپۇيەك لەو قوماشە؟ بۆت دەلوئ گىانە لىكتۆراو ھە كانى سەر زەمىن بکەيت بە ھاوړپى تەباورەباى ژىر زەمىن؟ كەس گوپى لىتە ئەفسوونى شىعريان لى بخوئىتت؟ كەس كارى پىتە بە ئىكسىرى ئەفین گەشەدارى بکەيتەو ھە؟ بۆت سازدەدرى رىزى نوپز كەران لە پەرسنگەى رەنگ و رووناكى، لە دواتەو ھە كرنووش بىەن بۇ نرخە زلەكانى راستى و داد و شەرەف؟

ھەر ساتىك و ھەر كاتىك دلەت لەو نشىنگە تازەبەت تۇرا، سلەت لە نوپز كەر و گویدەر و پەنابەرى بن نواى قەبرىستان كەدو، بادو ھە بۇ مەينەتخانەى پاش كۆچت و لەنوى رابىزىتەو ھە بە چراغانى ھاتنەو ھەت لە ھەج... بە ھەموو عومرت دلەم لىت نەيەشاو، دلە كەست لى نەرەنجاو، ئەمجارەش وەفا بەو ھەدە بکە و دلەم مەشكىنە: بگەرپو ھە بۇ مال و مزگەوت و

کتیب و دەرۆیښه کانت. دلنیا به! کهس به مردووی دانه ناویت... تۆ له مردن گه وره تری... مردن به شاقه لیککی که وا
ئاودامه نه کهشت ناگات... ناتوانی وه ک تۆز له پیلاره کت بنیشی... که ده مگوت مردوویت له په روشی خیری ئه و
فاتیحایانه م بوو بۆت بهرێ ده کران... مردنی تۆ بهنده به مردنی وشه و ئه ده ب و روشنایی و ئه و خاکه و ئه و خه لقه ی
مردنیان بۆ نییه... کورد و کوردستان هه ر زیندوون تۆش له نیوه ندی دلیندا...
تۆ له م دهمه را ژینی بییرانه وه و هه بوونی بیکۆتایی به سه ر ده به یت.

«...»

دهمیکي له میژوهیه خوولیا «رهمزی نهوازی» له گهلمدا دهژیت و خووتکهی ههستی روح پهره ییم بۆ گیانی کوردایه تی لی ده بزیوی. خوولیا ساله و سال له دلندا ترنجوکی شه بهنگی خوی ته نیوه و باله وبال به پیلکیه نرخی به رزه کاندایه ره و تۆقه لهی سهنگانده وه تیه لکشی، خوولیا نر خاندن و سهنگاندن، به ره به ره، لیم بوو به ههستی فرمانی قهومایه تی به سه ر شانمه وه. بۆچی شه بهنگی وه ها گهش و پرسنگدار له زیندانی فراموشیدا ژهنگ هه لیبینی؟ خو پهنجه چیلکه نین قهلم و گوڤاریش کلچوک و کفی به له ک نین به هه موویان نه توانن وینه یی ئه م قاره مانه له گوڤرخانه ی نه به ردیه وه بۆ به ر چاو و دل و میشکی میلله ته کهی نه خش به ستوو بکه ن!! دوو سال ده بی بریاری پیرۆزم به دلی خۆمدا هینا که تۆز له وینه یی ئه م خۆبه خت کردوو به ته کینم و رسی جالجالو کهی فراموشی لی دارنم و به سه رهاته کهی بکه م به دیاری دووه م له خۆیه وه بۆ زیندوو: شاباشی یه که می له ئاههنگی میلله تیه رستندا گیانی بوو، شاباشی دووباره ی له زه ماوه ندی بیره وه ره کهیدا ئه م دراویلکانه ن وا له ورشه خانه ی زینی منه وه دلۆپ دلۆپ به نووکی خامه به ره تو مارخانه ی میژوو به به رچاوی خوینته ردا گلور ده بنه وه. قۆل و باسکی په رۆشم لئ هه لمالی و خامه م به مه ره که ب داشت و له مه زرای کاغه زم گیرساند. وه ک خه ته جووتی جووتیاری کورد که به سه ر خاکی پاکی زهویه کانی کوردستانه وه وهردی رهش ده ده نه وه به بیت و به ره که تی دانه ویله ی هه ژاران منیش به نووکی خامه کاغه زم دایه به ر خه ت له دوا خه تی هاتوچۆی میشک به ناو تانویۆی رایه له ی کاره ساتی قوربانی دانی رهمزی نافع رۆله ی نازدار و شه ره فداری شاری هه ولیر له پینا و تیکرای میلله تی کورددا که هه مووی له ته رازوو ی به راورد و هه لسه نگاندا هه ره هه ژاری دانه ویله و ترووسکه ی ئاگری سه رمای ریه ندان بووه له وه ته ی زه قه ی چاوی له پیلووی شله قاوی میژوودا هاتوو.

دهست و قهلم که گهرم راهاتن له نووسین ده که ونه برشت: «خومخانه ی خه یالی ئه رجومه ندی - حاجی قادر» له گو به ندی یاد کردنه وه ی رهمزیدا، په یتا په یتا، له جیاتی مه ره که ب بژیوی شه رابی به خامه م ده به خشی و منیشی پیوه سه رگهرم ده بووم و «هه یی» م له نووسین ده کرد: چرای گهشی چیه ره ی رهمزی «شه معی موتالا - نالی» م بوو. جاری، وه کوو ئیستا که، له سه ره تا کانی پینشه کیه که دا هاتوچۆی ئه مسه ر و ئه وسه ری کاغه زم به قهلم ده کرد، له وتووێژدا، دۆستی ریزلیگیراووم د. که مال مه زه ره پیی راگه یاندم که کتیپیک به ئه لمانی له لایه ن سه ره به رشتیکه ری ئه و رووداوه ی که رهمزی تیدا بوو به قوربانی ده رچوو. نوسخه یه کیشی لای خوی هه یه، که بۆ نیازیکی سه ر به باسی میژوو ی کورده وه ده رده ستی کرد بوو. هه ر که ئه مه م زانی له نووسین وه ستام. ناشی سه رچاوه یه کی وه ها گرنگی میژوو یی پشتگو ی بخری که پر بی له باسی رهمزی. د. که مال کتیپه که ی بۆ هینام له گه ل چه ند لاپه ره یه ک له پالوته ی کورته ی کتیپه که، له لایه ن مامۆستا سه ردار میرانه وه هینرا بووه سه ر عه ره بی. ویستم بتر له م کتیپه سوودمه ند بیم به ته رجه مه به کی بین دریزتر. بۆ ئه م مه به سه ته کتیپه که م دایه د. فهوزی ره شید ئه ویش دوا ی خویندنه وه ی هه ر ئه وه ندی پیکرا به قسه باسی ناوه رۆکه که ییم بۆ بکات چونکه ده رفه تی ته رجه مه ی به نووسینه وه نه بوو. له نیوان راگه یانده کانی نووسینی مامۆستا سه ردار و گیرانه وه که ی د. فهوزی نه ختیک جوداوازی هه بوو که به من نه ده کرا تیدا به ریوان بیم. ئه م ته گه ره یه ش وه ستاندمی. ره نگه سالیک، زۆرتتر که متر به سه ر وازه یانم له نووسیندا تیه ری بی به دیار په یدا بوونی خیره ومه ندیکی ئه لمانیان و دۆست و خاوه ن ده رفه ت ته گه ره بچوو که که م بۆ به ره وینتته وه، به داخه وه چه ندیکی هه ولیم دا و براده ری نزیکیشم هه ولی بۆ دام به هیچ ئامانجیک نه گه یشتیم، تا ئه وه ی هه ستم کرد که شه رم و خۆداشکانه وه له ئاست گیانی رهمزی چی دیکه م خاله به خش ناکات. بۆیه بوو وا به م شیوه یی لیره دا دیته به ر نیگای خوینته ره وه هاتمه وه سه ر باری نووسین هه میسه ش ئاگاداری ئه وه ده بم شتیک نه یه ته ناو نووسینه وه له گه ل راستیه کی شرایه وه دا نه گونجی. چی باسی ده که م جیی دلنایی خوینته ره، شتیک له وانه بی له گه ل ناوه رۆکی نه زانراوی ئه و کتیپه دا ریک نه یه ت، تا پینم بکری، خۆمی لی لا ده دم، ئه وه ی کاریشمان پییه وه هه بی له و به سه رهاته ی پیوه نیدار بی به رهمزیه وه، وه کوو خه تیکی رۆشن ریگه بۆ سه ر مه به ست ده رده کات. به لام ده بی بلیم ئه و کتیپه سه رچاوه یه کی میژوو یی گرنگ و فراموش کراوه له وانه ی به

کوردەوێ خەریک بوون، سەرگورشتهیهکی خۆشیشە لە گۆشەیهکی کەینوبهینی شەری گەورە دووهم لێی دیت نەختیک تەرای بیخشی بە دماغی خۆتەر کە وشک بۆتەو بە زوربە ئەو نووسینە وشکین و برینگیتە خۆ بە مل حالوباری رۆشنییریماندا دەدەن. بەر لە 1300 سال پتر پیغمبەر د.خ فەرموویەتی «روحوا القلوب ساعة بعد ساعة...» ناوناوە دلتان بحەسیننەو... راستیەکی، لە دەستم هاتبا بە سەرلەبەری کتیبە کەم بە کوردی یان بە زمانیکی ئاشنا لەبەر گوێی کورد بڵاودەکردەو هەر دەشی رۆژە ک لە رۆژان بکری...

ئەم کتیبە سالی 1959 لە شاری شتوتگارتی ئەلمانیا، لە ژیر سەر ناوی In brennedn Orient لە لایەن گتفرید یۆهانس مولەر- هە نووسراوە و بڵاوکراوەتەو. واتای عینوانە کە بە عەرەبی «فی الشرق الملتهب» ی لێ دراوەتەو لە لایەن مامۆستا سەردارەو، ئنجا خوینەر با دەقیکی کوردی بۆ پەسەند بکات وە ک: لە رۆژەلاتی هەلایساو - بلیسەدار - ئاگر تیبەربووی - بلیساوی... یان هەرچی دیکە ی لەبارتر بی.

مولەر لە کتیبە کەیدا دەنووسی کە وەکوو ئەلمانیکی بە پەرۆش بۆ میلیتە کە ی لە جەنگی دووهمدا بیر لە پلانیک دەکاتەو یارمەتی و لاتە کە ی بدات بەرەو سەرکەوتن. لە کولانە ی پنیوستی ئەلمانیا بە نەوت یادی بۆ رۆژەلاتی ناوەراست دەچیتەو کە پیشتر گەشتیکی تیدا کردبوو، لە بەشیکی گەشتە کەیدا بە یارمەتی شیخ مەحمود گەرانیکیشی لە کوردستاندا کردبوو. لە سالی 1943 نەخشە ی پلانیک بۆ سەرکردایەتی جەنگی رایخی سیتیم دەنیری لە بارە ی چۆنیەتی سوود دیتن لە نەوتی عیراق بەهۆی کوردی عیراقنشینەو. وە ک خۆی دەلی، دوا ی حەفتە یە ک فەرمان لە سەرکردایەتی سپا دەردەچی بۆ ریکخستنی پنداویستی بزوتنەو یەکی ئەوتۆی، زوو بە زوو تاقمیک لە دۆستانی ریک دەیهخی بۆ تیبەلچوون لەو پلانە بەلام دەمیتتەو تەگەرە هەرە گەرە برەوتتەو. دەبی کوردیکی وریای ئازا و دلسۆزی عیراقی پەیدا بکەن لە گەلێاندا چاوساغ و هاومەبەست بی. بە بیری دیتتەو، پیشتر لە 1942، بە ریکەوت و لابەلای لە شاری ئەستەنبول شناسایی لە گەل «رەمزی نافیع» دا پەیدا دەکات کە کوردیکی هەولیری و لە بنەمالە یەکی بە دەسەلاتە. گورج دیتتەو بۆ ئەستەنبول و بەهۆی عیراقیەکی سەر بە «مخابرات» ی ئەلمانیاو بە دوا «رەمزی نافیع» دا دەنیری. رەمزی بیوہخران مل دەنی بۆ ئەوی و لە گەل مولەردا دیدەنی دەکات و بە پیشنیزی مولەر رازی دەبی کە هەول بدری بۆ بەریاکردنی بزوتنەو یەکی کورد بە یارمەتی ئەلمانیا. لە ئەنجامدا کورد بە مافی نەتەوا یەتی بگات و ئەلمانیاش لە نەوتی عیراق بەرخوردار بی. (ئەلمانیا لە سالی 1941 بەرەو نیازی گەیشتن بە نەوت رۆی کە رەشید عالی گەلانی سەریچی لە ئینگلیز کرد و ئەلمانەکانیش بۆ یارمەتی دانی کەوتنە خۆیان بەلام ئەو ماو یەیان چنگ نە کەوت هیزی پنیوست بگە یەننە سپای عیراق. م. م) مولەر دەگیریتتەو، رەمزی لە گەلێدا دەچی بۆ ئەلمانیا، لەوی لە گەل ئەو تاقمە ی کە بەشداری دەکەن لەو پلانەدا خەریکی راھاتن بە چەتربازی و خستتە ئیشی لاسکی و ئەو جۆرە فەرمانانە دەبی و بە زووی تیاندا ماھیر دەبی.

پلانە کە بریتی دەبی لەو ی کە مولەر و دوو پسپۆری دیکە ئەلمان لە گەل رەمزی بە فرۆکە بەرەو کوردستان بین و لە شەودا بە پەرەشووت دابەزن و پیوہندی بە شیخ مەحمودەو بەستن. بە پیی گیرانەو ی د. فەوزی ژووان ئەو بوو لە دوورایی 130 کیلۆمەتر لە رۆژاوی شاری ورمی (رضائیە) بەسەر سنووری عیراقەو لە شویتیکدا دابەزن. نووسینە کە ی مامۆستا سەرداریش دەلی دەبوو لە دوورایی 200 کیلۆمەتر لە مووسلەو دابەزن، دیارە مەبەست رۆژەلاتی مووسلە. فرۆکە یە ک لە ئەلمانیاو دەیانھینی بۆ فرم، لەویو بە ریکە ی ئاسماندا بەرەو ئامانج دین. هەر لەو دەمدا کە بە زاھیر نزیکی جی ژووان دەبنەو و فرۆکەوانە کە چەند سووریک بە دەوری شاریکی کارەباگەشدا دەدات، مولەر دەکەوتتە گومانەو، فرۆکەوان لەجیات ی جی ژووان لە رۆژاوی مووسل ھەلیان دەدات. رەمزی بە پرسین دەزان ی جی دابەزنیان کوپتە و چ خزمایەتی لە گەل ئامانجی ئەواندا نییە. مولەر روونی دەکاتەو کە ھەموو کارە کە لە ئەلمانیاو بە ئینگلیزەکان فرۆشرا بوو. بۆی دەردەکەوی کە ناحەزەکانی لە ئەلمانیادا ھەرەکوو لە سەرەتاو و یستیان تەگەرە بیخە پلانە کە یەو، دواتریش کە نەیتوانی بیوہستین بە دۆزمنیان فرۆشت.

بەھەمە حال بەرەو کوردستان مل دەنین و بە مووسلدا تی دەپەرن و لە زتی بادینان دەپەرنەو و بەرەو ھەریمی ھەولیر کە لەویو بگەنە شاخەکان لەو رەتبوونەیان بەرەو کوردستان جلکی کوردی لەبەر دەکەن کە لە ئەلمانیاو لە گەل خۆیاندا

هینابوویان... سەر ئەنجام لە دنیەکی بنەمالەیی رەزمی خۆیان حەشار دەدەن بۆ دەرفەتیک... پۆلیسیش بە دوایاندا دەگەرێ. رەزمی بۆ سۆراغی دۆزینەووی رینگایەکی رزگاربوون لە ئەلمانەکان دوور دەکەوێتەوه، لەو ماوەیەدا خەبەری حال و شویتیا بە حکومەت دەگات و دەردەست دەکری. رەزمیش دواتر لە خزمی خۆیەوه تەسلیم بە حکومەت دەبێ. لە سەرەتاوه بۆ حەپسخانەیی مووسل لەوێش بۆ بەغدا بەرێ دەکری. سەرەنجامیان دەگاتە حەپسخانەیی «مزه» لە قاهرەیی میسر. دواي لیدان و ئەشکەنجە رەزمی لە بەغدا موخاکەمە دەکری و بە 20 سال حوکم دەدریت، بەلام بەهۆی ئازاردانەوه تیک دەچیت. دواي بەسەر بردنی دوو سال لە بەندیخانە بە نامەیی «نەخۆشیەکی که لی دەربازبوونی بۆ نییه» عەفو دەکری و هەر بەو دەردەیی که لە ئازاردانەوه دووچاری بوو دواي دوو سالی دیکە لە تەمەنی 30 سالیان دەسپێریت.

لەماوەی حەپسبوونیدا، بە دوا ئەویشەوه که بەرەللا دەکری خزم و کەس و دۆستەکانی هەمیشە بە دەورییەوه دەبن و بەدەم دلراگرتن و خزمەتکردنییەوه لەبارەیی چەندوچۆنی بەسەرھاتەکی پرسباری لی دەکەن. ئەویش لەو بارە نالەبارەیی نەفسیدا کەمتاکورتیکی لیدەگیریتەوه بۆیان، پیشیان دەلی بەخێر که چاک بوومەوه هەموو شتیکتان بۆ دەگیرمەوه.

حیکایەتی ئەو هیندە بەسەرھاتەیی دواي گەرانەوهی بۆ بەغدا و حەپسوون و بەرەللاکردن و مردنی لە سەرچاوەیەکی جودا لە کتیبە کەوه دیت چونکه کابرای ئەلمان لە وردیاتی ئەم لایەنە بیئاگایە. بۆ وەدەستەینانی خەبەراتی ئەو قوناغە پر سفتوسۆیەیی سەرگورشتەیی رەزمی پرسم لە خزمەکانی کرد لەوانیشەوه چەند لاپەرەیهکم باس و خواس لەو بارەوه بۆ هات و بەوهدا سەرچاوەکان بوون بە سی. هەرچەند جوداوازی لە نیوان وردیاتی ئەو سەرچاوانەدا هەشی، هەموویان شایەدی دان بۆ مەردایەتی رەزمی یەک دەگرەوه. هەر ئەمەیشە لەگەل راگەیانندی رووداوه که و لەگەل چارەنووس و سەرەنجامی رەزمیشدا ریک دیت. ئەو لاپەرەنە، دواي نەختیک لی کورتکردنەوه بەم جۆرە دەدوین:

رەزمی لە سالی 1917 لە هەولیر پی دەنیتە دنیاوه. لە سالی 1947 هەر لە هەولیر کۆچی دواي دەکات. لە سالی 1939 بۆ خویندن دەچیتە زانکۆی ئەمەریکایی لە بیروت و لەوێ پلەیی «فریشمان» تیدەپەرتی. بەدوا ئەودا لە سالی 1942 دەچیتە «رۆبەرت کۆلیج» لە ئەستەنبول. لەوێ پەيوەندی بە د. کامران بەدرخانەوه پەیدا دەکات. رەزمی ئەندامیکی پارتی «هیاو» بووه و لە کوردایەتیدا دەستی هەبووه. لەم کولانەوه بەرێ نموونی کامران بەگ لەگەل ئازادبخوازانێ کوردی تورکیادا تیکەلی پەیدا دەکات بۆ بەرھەمەینانی بزووتنەوهیەکی گشتیی کورد. سالیک لەو مەیدانەدا چالاک بووه و یەکیکی لەوانەیی پێوەندی پێیانەوه دەبەستی «نووری مستەفا بابۆلی» بووه. کاربەدەستانی تورک هەست بە چالاکیی رەزمی دەکەن و نیازیان بووه بیگرن و بیگیرنەوه بۆ عێراق، ئەویش بە یارمەتی کامران بەگ پەنا دەبریتە بەر بایۆزخانەیی ئەلمانیا و پاسپورتیکی ئەلمانی بۆ ریک دەیخەن و لەگەل موستەشاری ئەلمانەکان لە نەمسا بە نامەیی ئەوهی که سکریتیریەتی دەینیرن بۆ سۆفیای پایتەختی بولغاریا (من بەرپرسیار نیم لە چۆنیەتی لوانی ئەو تەرزە تەگبیرە و پەیداوونی موستەشاری ئەلمانەکانی نەمسا لە تورکیا و غافلبوونی تورکەکان لەوهدا که بە دوا کاتەوه سکریتیریکی تازه بۆ موستەشار پەیدا دەبی ئەمانە لە نووسینی خزمەکانی رەزمیەوه بە من گەییشتوو دەرفەتیشم نەبووه توێژینەوهی تیدا بکەم. م. م) لە سۆفیای کوری شەریف شەرف - ئەو شەریف شەرفەیی لە بزووتنەوهی رەشید عالی بوو بە وصی لە بەغدا - که دەبینی ئەلمانەکان وها بە رزدی لەگەل رەزمی خەریکن لی داوا دەکا یارمەتیەکی بدات بۆ رەبیشخستنی حالوباری لای ئەلمانەکان... (ئەم خەبەرە لایەلایە روونکەرەوهیە بۆ پلەیی بایەخی رەزمی لای ئەلمانەکان و دەخلی بەسەر شتیکی دیکەوه نییه. م. م) دواي ئەوهی ئەلمانەکان دلنیا دەبن لەوهدا که رەزمی کەسیکی خاوەن جیورپیە لە ولاتی خۆی و کوردیکی پاکە، نە جاسوس و نە مفتهخۆر، لە کۆتایی سالی 1942 دا دەینیرن بۆ بەرلین، ئەوسا حکومەتی ئەلمانیا دوو تا قمی ریک خستبوو لە گەنجانی ئەلمان، یەکیکیان بۆ پێوەندی بەستن بە ئازادبخوازانێ خەلیجی عەرەبی، ئەوهی دیکەشیان لەگەل ئازادبخوازانێ کورد (دیارە ئەم خەبەرە لە رەزمیەوه بە خزمەکانی گەییشتو. م. م) ئیتر رەزمی پێوەندی بە میجەر مولەرەوه دەبەستی و بۆ ماوەی سی مانگ خۆی و تا قمەکی خەریکی گرد و کۆیی دەبن. لەو دەمانەدا کابرایەک لە تورکیا بە وەکالەتی رەزمی ئەو پارە و پوولیکی لە عێراقەوه بۆی دەچیت وەری دەگری و بە ناوی کوردستانەوه بە

صهلیبی سووری دهبهخشیت رهمزی لهو ماوهیهدا دهزانی ئەلمانەکان به نهینی دۆستایهتیان له گه‌ل سوارغای سه‌ره‌ک عشی‌ره‌تی بلباس له بیتوتنی سه‌ر به قه‌زای رانیه هه‌یه.

رهمزی مه‌شقی به‌کاره‌یتانی چه‌کی نو‌یی ئەوسا و راهاتن به‌رۆیشتن له‌چۆلی و شاردنه‌وه‌ی ئەو شتان‌ه‌ی له‌فرۆکه‌وه هه‌لده‌درین و ئەو جو‌ره‌ فه‌رمانانه ده‌کات. له‌ مارشال کاتیل به‌لین وهرده‌گرئ به‌هینانه‌دی ئامانجه‌کانی ئازادبخوازان‌ی کورد به‌رانیه‌ر به‌ نه‌وت، هه‌ر له‌ بنکه‌ی سه‌رکردایه‌تی ئەویشدا خۆی و هاو‌په‌ییه‌ ئەلمانه‌کانی که‌ بریتی بوون له‌ موله‌ر و هوفمان و کۆنچین - به‌ئەسل پۆلۆنی - سو‌یند ده‌خۆن. رهمزی به‌ ئالای کوردستان ئەوانیش به‌ سو‌یندی ره‌سمی خۆیان، که‌ خیانه‌ت له‌ گه‌ل یه‌کدیدا نه‌که‌ن و هه‌ردوو لا به‌لین بگه‌یه‌ننه‌ چی ئەم کاره‌ش به‌ به‌ریاکردنی شو‌رشیک‌ی کورد و هاتنی یارمه‌تی پینو‌یست له‌ ئەلمانیاوه مه‌یسه‌ر ده‌بی له‌ هه‌مان کاتدا رینگه‌ی یارمه‌تی هه‌یزه‌کانیان وه‌یا چه‌ک و ئازوو‌قه‌ی ده‌وله‌ته سو‌یندخواره‌کان که‌ له‌ رۆژاواوه بو‌ رووسه‌کان ده‌چیت ده‌به‌ستری.

له‌ سه‌ره‌تاکانی هاوینی 1943 ئەم کۆمه‌له‌ی چوار که‌سی به‌ فرۆکه‌وه له‌ ئەلمانیاوه دین بو‌ قرم له‌و‌یتشه‌وه فرینیکی شه‌وانه له‌ ده‌وروبه‌ری 23 ی ته‌مووز ده‌که‌ن بو‌ عی‌راق به‌ نیازی ئەوه‌ی له‌ بیتوتن به‌ چه‌تر دابه‌زن که‌چی فرۆکه‌وان له‌ نیوان موصل و ده‌وک دایان ده‌به‌زیتنی بو‌ سه‌ر زه‌وی (بیتوتن له‌ گه‌ل ئەو قسه‌یه‌ی که‌ بلی ده‌بوو له‌ دوورایی 200 کیلومه‌تره‌وه دوور له‌ موصل دابه‌زن ریک دیت چونکه‌ له‌ موصله‌وه بو‌ بیتوتن نزیک 200 کیلومه‌تر مه‌ودا هه‌یه، جیگا‌که‌ش مه‌له‌بندی ده‌سه‌لاتی سواراغا بوو. م. م) له‌و شو‌ینه‌دا چی که‌ره‌سته و پاره‌ی زیاد و چه‌کینکی له‌ گه‌لیاندا بوو به‌چی ده‌میننی خۆیان دین تا له‌ قه‌یاغی گو‌یر به‌ره‌و قه‌زای مه‌خموور، لیوای هه‌ولیر، ده‌په‌رنه‌وه. (په‌رینه‌وه‌یان له‌ گو‌یره‌وه بو‌ به‌ری مه‌خموور پتر به‌لای ئەو قسه‌یه‌دا ده‌چی که‌ بلی له‌ رۆژاوا‌ی مووسل دابه‌زیون نه‌ک له‌ نیوان ده‌وک و مووسل چونکه‌ ده‌وک خۆی له‌به‌ری رۆژه‌لاتی ده‌جله‌یه، زۆریش دووره له‌ گو‌یر، بیلزوومیش له‌ شاخه‌کانیان دوور ده‌به‌خه‌ته‌وه. م. م) شه‌و له‌ دێی ته‌رجان (به‌ری مه‌خموور) ده‌بن، له‌و‌یوه به‌ سواری و لاغ دین تا‌کوو له‌ دمه‌و به‌یاندا ده‌گه‌نه هه‌ولیر. له‌ باغه‌که‌ی پشت مالی «عطاء الله ئاغا» ی مامی رهمزی خۆیان په‌نه‌ان ده‌که‌ن بو‌ جلک گو‌یرین و له‌و‌یوه به‌ ره‌فاقه‌تی ئاموزایه‌کی «خورشید» ده‌چنه‌ دێی بنه‌سلاوه که‌ له‌ دوورایی سی سه‌عات ری به‌ سواری له‌ رۆژه‌لاتی هه‌ولیر که‌وتوه. رۆژی دیکه ده‌چن بو‌ دێی بیوکه‌ به‌ نیازی ئەوه‌ی بچن بو‌ تورکیا و به‌ویدا بگه‌رینه‌وه بو‌ ئەلمانیا چونکه‌ ئاشکرا‌بوونیان هه‌موو رینگه‌یه‌کی سه‌رکه‌وتنی پلانه‌که‌یان لی ده‌به‌ستنی، به‌ تایه‌تی که‌ هه‌رچی که‌ره‌سته و پاره و چه‌کینکی بو‌ شو‌رش پینو‌یست بوو له‌ کیسیان چوو بوو. ریکه‌وت وه‌ها ده‌بی قاچاغ‌چییه‌کی ئەو ده‌وروبه‌ره‌ی بیوکه‌ ده‌یانیننی که‌ خۆی کونه‌فلووسه‌یی بوو، حکومه‌تیش 1000 دیناری پاداش دانا‌بوو بو‌ که‌سیک خه‌به‌ر له‌و کۆمه‌له‌ بدات، کابرای کونه‌فلووسه‌ییش خه‌به‌ره‌که‌ی له‌ رینی جووله‌که‌یه‌که‌وه به‌ حکومه‌ت راگه‌یانند. له‌ پیشه‌وه‌ سی ئەلمانه‌که‌ ده‌گیرین. رهمزی له‌و دمه‌دا له‌ گه‌لیان نابی.

حکومه‌ت باوک و مامه‌کانی رهمزی ده‌گریت. مامینکی، نورالدین ئاغا، به‌ ئیزنی حکومه‌ت ده‌چی به‌ سو‌راغیه‌وه و لینی داوا ده‌کا خۆی ته‌سلیم بکات و خزمه‌کانی بیوه‌ رزگار بن رهمزی ویستبووی خۆی بکو‌ژیت به‌لام مامی ته‌مای ژینانی له‌به‌ر ده‌نیت و ده‌یه‌ینیته‌ سه‌ر ته‌سلیمبوون (خزمانی هه‌یج هه‌ولیک نه‌ما نه‌یده‌ن بو‌ رزگار‌بوونی رهمزی، ره‌نگه‌ هه‌ر ئەو هه‌وله‌ش بووبی له‌ ئیعدامی رزگار کردنی) له‌وه به‌ولاوه ده‌یاننیرن بو‌ مووسل و به‌غدا و قاهیره، له‌ قاهیره‌وه رهمزی ده‌نیردریته‌وه بو‌ به‌غدا و به‌ دوا موحا‌که‌مه‌دا 20 سال حوکم ده‌دری... ئنجا نه‌ساغی و تیکچوون و مه‌رگ...

من چه‌ند جارن له‌ ریکه‌وتدا رهمزیم دیتوه. ئەم دیمه‌نه‌ی رهمزی که‌ له‌ یادکردنه‌وه‌وه دیته‌وه به‌رچاوم، له‌ قژی زه‌رد و چاوی کال و رووی سوور و بزهی سه‌رلینوانی که‌ وه‌کوو شکۆفه‌ی گو‌ل هه‌میشه‌ لینی چه‌سپ بوو، له‌ ورتنه‌شدا خه‌یالی نه‌ده‌بردمه‌وه بو‌ چه‌تربازی و گیانبازی، به‌ پینوانه‌ی ئەو رۆژگاره رهمزی گه‌نجیکی خواپیداوی هه‌سایه‌وه‌ی شه‌نگی به‌رچاوی ده‌سکه‌ گو‌لی هه‌وا له‌ ده‌ستدا بوو. له‌لایه‌ن پینداو‌یستی ژینانی کامه‌رانه‌وه ئەگه‌ر ته‌ماعیشی تیندا به‌ کار بیت، رهمزی به‌ولای تیری و ته‌سه‌لییه‌وه بوو. نیازیک نه‌بوو له‌وانه‌ی دلی گه‌نجیکی خورتنی کوردی ئەوسای بو‌ بچی رهمزی پینی نه‌گات. هه‌تا خه‌یالی چرووک به‌ دلی کرمیندا هاتو‌چۆی پلانگه‌یری بکات بو‌ هه‌له‌بسته‌نی نیازیکی قریوک له‌ ویزدانی رهمزیدا له‌وه پتر به‌ ده‌سته‌وه نادات که‌ پیاوه‌تی وه‌ها مه‌زن له‌ رهمزییه‌وه وه‌ک زه‌هر بی وه‌هایه بو‌ ناو زار و گه‌رووی بیگه‌ن. ریک که‌وتنی بی ده‌سه‌لاتانه‌ی له‌ گه‌ل ئەلمانه‌کان بو‌ ئامانجی وه‌ها گه‌ش و پاک و گه‌وره پاکتر بوو له‌ ریکه‌وتنی نیوان ستالین و هیتلر

چونکه رهمزی بۆ تاكه مه بهستی وه دهستهینانی مافی میلیله ته که ی ده کوشا، له وهشدا رپی هه موارتر نه ده کرد بۆ داگیر کردنی شوینی بی لایهنی وه کوو هۆلهنده و به لچیکا و دانیمارک... بهر له رهمزی خه لقی دیکه هه بوون به ئومیدی رزگار بوون له دهسه لاتی ئینگیلز و فرهنسای ئیمپیریا لیست مه یلیان چووینی بۆ هاریکاری له گه ل ئه لمانیادا. به هه مه حال میلیله تان که له مهیدانی مافی نه ته وایه تی خۆیاندا ده کوشن ده بی تاكه پیوانه ی به رژه وهندی بیگه ردی خۆیان بکه نه عیاره ی نرخاندنی هه لوه ستیان، ئنجا ئه گه ر میلیله تیک هه بی عیاره به کی دیکه له نرخاندندا به کار بهینی هه له ی کوشنده ده کات، خۆ ئه گه ر میلیله تیکی دیکه وه ته نگ هات له عیاره ی به رژه وهندی راستینه و پاکی ئه و میلیله ته دیاره هۆی وه ته نگهینانی ده چیته وه بۆ چهوتی و نادروستی عیاره ی خۆی. کوردیکی دهستی کۆتا بی له دراوسیکانی، بزهی داگیر کهریشی بۆ نه بزوی چۆن گله بی لی ده کړی هانا بیاته بهر هه رچییه ک بی که بۆره ئومیدیکی بی به خشی بۆ رزگار بوون له زیلله ت و کوپره وهری ئه و حکومه تانه ی ئه وسا له خه باتی به کیکی وه کو رهمزی ده ترسان له نیوان خۆیاندا «میثاق سعداباد» یان به ستبوو که به کیک له ئامانج و به ره مه کانی سه ر کو تکر دنی خه باتی میلیله تی کورد بوو. حاجی قادر به خۆرای بی بهر له سه د سال نه یگوت:

گه ر ه یچ نه بی به ئو یین تابع به ده وله تی بن

له و ساله ی 1943 دا ئه گه ر کورد ئاو نیکی روونی شک بر دبا به بۆ نه تانه وه و حه سانه وه نه ده شیا رۆ له ی وه ها به ناز په روه رده کراوی، خۆی له با وه شی گه رم و گوپی باوک و دایکی وه هه لدا ت بۆ گالته به گیان کردن، بۆ رپی هاتیک و ده جار ان نه هات. ئه وه ونده ی بیست بیتم و زانی بیتم، رهمزی به کم کورد بووه بۆ کور دایه تی، یان بۆ هه ر نیاز و ته ماو مه به ستیک بی، به پیلزهی هه وادا، له شهوی تاریک، سه ره ژیر بوو بیته وه بۆ مه جه وولینی پر له ترسی سه که تبوون و ملشکان و مه رگ.

بنه ماله ی رهمزی که ئیستا له هه ولیر به «حاجی ره شیداغا» هه لده در یته وه له سه ره تا وه تا دوایی ناحه زی ئینگیلزه کان بوون. جگه له م هه سه ته کۆنه ی دزایه تی ئه و بنه ماله له گه ل ئینگیلز، ته جره به ی خۆیان و تیکرای کوردیش له گه ل سیاسه تی عیراقی ئه وسادا به رانه ر کورد که پیوه ندی به ئاره زو و به رژه وهندی ئینگیلزه وه هه بوو، به نا چاری گه نچی وه کوو «رهمزی» ی ده بر ده وه بۆ لای در دۆنگی له و سیاسه ته. له م رو وه چ سه یر و سه مه ره له وه دا نییه گه نچیکی ئه وسای کورد رینگایه کی خه بات بگرتته بهر پشت له ئینگیلز بی، ته نانه ت پیاو نیکی مه لای سه ر به رمالی وه کوو باوکم پاته و پات گوتوو ی:

سووری موو زه ردی چاوشین نه که ی به ئومیدی بی

به لی له وه دا سه یر هاتنه وه په یدا نییه به لام سه یر له وه دایه به کیکی وه کوو رهمزی زیاد له و هه موو خه لق و خوا به خۆ به مل شه پۆلیکدا بدات ئه وه ونده ی له مه رگ نزیک بکاته وه. ئه گه ر ئاگری کور دایه تی می شکۆ له ی ناو ئیسکه کانی نه سوو تاندبا به ئه و گوپی بی نه ده به ست که به کم هه نگاوی به «مل له چه قۆ» خشان دن ده ست بی بکات، چونکه به راستی خۆ هه لدا ن به چه تر له تاریکایی شه ودا مل له چه قۆ خشان دنه. تۆ له وه بگه ری ئایا هیچ جو ره سه لامه تی له به ره نگار بوونی ئامانجی وه ها سه خت و دووره ده ست به دلاندا دیت یان نا، هه ر له وه تی بفره، ئایا چه ند که سی تیرو ته سه ل ئاماده بوو له جیاتی رهمزی به و فرۆ که له قریمه وه به شه و روو له بی توین وه یا هه ری می ورمی بکات و له وی به په ره شووت خۆی فری بدات بۆ ئه وه ی که به سه لامه تی گه یی شته سه ر زه وی بی که ن به وه زیر؟ له وه دا ملشکان و کوژران و تیدا چوونم کرده خاترا نه ی ئه و که سانه ی فکر ده گیرن به دوا به هانه یه کی له رهمزی به دا وئوه بکری.

له لایه ن دره ختی خانه واده ییه وه، رهمزی کورپی نافیعا غای حاجی ره شیدا غای به حیا غای عه بد و له وه ها با غای ئه حمه دا غای حارسا غایه، له عه شیره تی مه موندی، ناو چه ی مه موندی بناری چیای سیلک نزیکی دبی سیساوا، به سه ر رپی نیوان شه قلاوه و ره وان دزه وه له سه ر ده می حارسا غا، یان باوکی ئه و که ناوی بۆم روون نه کرایه وه، بنه ماله که ده گو یز یته وه بۆ هه ولیر و ده بن به خاوه ن ملک و مال و دیوه خانه هه ر وه ک له شوینی خۆیاندا خاوه ن ملک و دیوه خانه بوون. رهمزی له لای دایکه وه ده چیته وه بۆ مه ره کانی شه قلاوه، که وه ک بزانه م، خوارزای میرانی قادر به گ و نه وه ی میرانی موسته فا به گ

بووه. بهمه‌دا دياره رهمزی به ريشه و دهمار له جهرگه‌ی كورد‌ه‌واريه‌وه سه‌ری هه‌لداوه، وه‌ك بشزانم رهمزی هه‌رچه‌ند به اصطلاح، له ناز و نيعمه‌تدا په‌روه‌رده‌ی هه‌ولير بوو، له لايهن ره‌وشت و ته‌بيات و ره‌فتاره‌وه ده‌ماری گيانی عه‌ش‌ره‌ت و ده‌ش‌توده‌ری به‌هيزتر بووه.

خويته‌ری كوردی به‌رپر!

چی له‌م رووپه‌رانه‌دا هاته به‌ر نيگات بايي ئه‌وه بوو قهرزی ئه‌ده‌بی سه‌رشانمی بی بده‌مه‌وه به كورد و ميژوو. نه‌خشه‌كيشانی ئه‌و ژيانه كورته ناکامه جوانه‌مه‌رگانه‌ی رهمزی و دوزينه‌وه‌ی هه‌سته قووله‌كاني و باسی سه‌ر جومله‌ی كووشان و له‌خوبووردن و ره‌فتار و كرداری كاريكه‌ ده‌بی له ده‌می وه‌رگيرانی كتیبه‌كه‌ی موله‌ر بو سه‌ر زمانی كوردی ئه‌نجام بدریت. له‌م هه‌لوه‌سته‌مدا هه‌ر ئه‌وه‌نده‌م بو ده‌ميينته‌وه بلیم: رهمزی! روله‌ی به شه‌ره‌فی كورد و هه‌ولير! نامه‌وی له بيره‌وه‌ريته‌دا چه‌تری فيزوناز به قه‌له‌مه‌كه‌م لی بده‌م و بلیم، بی ناوی بو شه‌هيدان شيوه‌ن و گرین... به هه‌موو ماناوه شاگولیک بوويت له باغی كوردایه‌تیدا، به‌ر له پشكوتن هه‌لوه‌ريته... ئاواتیک به ناکامی له کيس نيشتمان چوويت... بزه‌یه‌ك بوويت، له شه‌به‌قی به‌يانیدا، به‌ر له خوره‌ه‌لات به‌سه‌ر ليوانه‌وه وشك بوويته‌وه. وای له ره‌نجی به‌فیرۆ رويش‌توو... وای له زيانی بی ئامان و سامانی ميلله‌ته‌كه‌ت به كوژانه‌وه‌ت... وای له بی ره‌حمی رۆژگار به ته‌نينه‌وه‌ی فه‌راموشي له ده‌وری پرشگی ناو و خه‌بات!

بلیم چه‌سامه‌وه به رزگاربوون له شه‌رمه‌زاری به‌رانبه‌ر يادت؟ جارێ ماومه بو خۆم و له جياتی ميلله‌تیش به‌رباری قهرزت بيم. هه‌زاران هه‌زار فرميسکی به كۆل بو سه‌ر خاکی قه‌بره پيروژه‌كه‌ت، نازداری كورد و هه‌ولير رهمزی گيان!

روونكرده‌وه‌یه‌ك

له سالیك زياتره به هه‌ويا بووم بو یادكرده‌وه‌ی رهمزی دووانیک له‌گه‌ل ماموستا د. ئاوره‌حمان عه‌بدو‌للا بکه‌م بو تۆمارکردنی ئه‌و هينده ئاگاداریه‌ی كه له باره‌ی چه‌ندوچونی به‌سه‌رهاته‌كه‌ی رهمزيه‌وه پی گه‌يشته‌وه. له‌و ساله‌ی 1943، د. ئاوره‌حمان «ضابط احتياط» بووه له «حاميه» ی هه‌ولير. رووداوی ده‌ستگيربوون و چه‌پسکردنی رهمزی و ئه‌لمانه‌كاني له‌به‌ربرسياری پۆلیسی هه‌ولير به دريژی بيستبوو، زۆر شایه‌دی بايه‌خداريشی ده‌ماوهم پيگه‌يشته‌بوو له ئه‌لمانه‌كانه‌وه ده‌رباره‌ی پله‌ی كوردایه‌تی و مه‌ردایه‌تی رهمزی. داخه‌م ناچی، له ماوه‌ی سالیكدا ريك نه‌كه‌وت ئه‌و دووانه له‌گه‌ل شایه‌دی و هه‌ا چاوساغ و راستگۆدا بکه‌م، سه‌به‌بیش ده‌چيته‌وه بو گه‌رانی بیسوودم به دوا ئه‌لمانيزائیکي ئه‌وتۆ روونكرده‌وه‌ی ته‌واوی كتیبه‌كه‌ی موله‌ری لی نه‌بيته بارگرانی، یان فه‌رمانیکي ره‌زاگران. تکی كوردانه‌م له دۆستی به‌رپریم د. ئاوره‌حمان ئه‌وه‌یه چی ده‌يزانیت، یان چی به بیردا دیته‌وه له به‌سه‌رهاتی رهمزی به نووسین بیپاريزیت، ئاخ‌ر به سألدا چوونیش ده‌ماری فه‌راموشکردن له مرۆفدا ئه‌ستوورتر ده‌كات. وا ليره‌شدا به نیازی هاندان ئه‌و شایه‌دی له دده‌م تاكوو ئه‌مانه‌ته‌كه پشنگوی نه‌خات و له فۆتانی چه‌پاره بدات.

«...»

میرزا حاجی کهریمی ئاسنگر سەربازیکى بیتاوى

کاروان، ژماره 49، سالى 1986

بەدلىكى ئاتارامەو دەلىم، لەوانە يە گوتهى «بەختوتالە بۆى هەيه» بىتتىكى راستبوونى پىنوبەي. لەو بەگەرئى كە زۆر كەسى كەمزان بى ماندوو بوون و دەردى سەر، چ لە رىيى مىراتەو بى و چ لە رىيى رىكەوتى يانەسىب و پارە دۆزىنەو بى، تىرۆتەسەل و حەسايەو، بەسەر دەبات و ژيانىكى مزرۆكە رادەبوئى. لە دەرهوى مەيدانى پوول و پارەش كەسانى وەها هەن ناو لە خەسلەتى چاكەى وەكوو سەخاوت و ئازايى و دلسۆزى دەردەكەن چەند جارەن لىيان زىادە. بەرەو رۆشنىرى و ئەدەب و هونەرەو بىت دەبىنى شاباشى «ئافەرىن، ئافەرىن زارخۆش..» بۆ بەرپىيى مرۆى ئەوتۆو هەلدەدرئى مەگەر هەر خۆى بزائى بەرگىكى چەند پان و درىژ لەبەر لەشى كورت و بارىكى دەكەن. راستىيەكەى، قەسە قەسە دەهينى، مەسەلەى رۆشنىرى و پلە و پاىەى لىهاتوو بى بوو تە خزم خزمىنە وەكوو كابرأى عەرەبى سەربە «مسيلمە الكذاب» كە گوئى: خۆ دەزانم پىغەمبەرەكەمان درۆزە بەلام هى خۆمانە.

ئەم لاىەنانە لە ژيانماندا وەك لە ژيانى گەلانى دىكەى پاشكەوتوو جىهاندا، تا بلىي بە تالى لەگەرودا دەچىتە خوارئى بەلام لە چاوى تامە زەهراو بىەكەى بەختوتالە و خزم خزمىنە و لاىەنگىرى لە مەيدانى كوردايەتى و نىشتمانپەرەرىدا تالايى ئەو لاىەنانە بەرەو شىرىنى دەچىتەو چۆنكە خۆ نەناسكردنى گشتى لە پاكترىن هەستى دەروون كە كوردايەتییە تا ئەو هەى خاوەن ماف ئىفلاس بكات و بىمافىش نازوفىز لى بدات، ئىسكە ماسىيە و بە گەرودا ناچىت، هەزاران خۆبەختكردوى رىيى ئازادى ناويان لە رووپەرەى بوونەو دەسرىتەو. هەزاران لەو هەزارانە هەر لە سەرەتاو بىتاو بوون و بە بى ناویش چوونە ژىر خاك، نە كەس ناسىنى و نە كەس فرمىسكىكى بۆ هەلرشتن و نە كەس فاتىحەيەكى نابەدلىشى بەدوادا هەناردن، كەچى داىكى جەمال و مرىم خان لەوانەن سەبەى رۆژ پەيكەريان بۆ داتاشرى يان فىرگە و هۆلى مۆسىقيان بەناو وە بكرى. قوربەسەريان ئەگەر نىشتمانپەرەرى دەبوون، دەرووتانەو چۆنكە بەر لە هەموو شتىك دەبوو واز لەو كەسبە بەهینن كەوا هەرچەند لەگەل نىشتمانپەرەرىدا رىك ناكەوى هەر خۆبەتى ناويان بۆ نرىك ئەستىرەكان بەرز دەكاتەو...

لىيان پىرۆز بى.

تالەوبەخت بۆى هەبى و نەبى، ئەگەر ئىمە بارى سازگار نەرەخسىن زۆر بەختى رىوجى ناگەشپنەو. دەبىنيت نووسەرىك دىت و موزدەى دۆزىنەو هەى شاعىرىيەتىكى بىتاومان دەداتى. مالت ئاوا كاكى نووسەر، دىووخانى ئەدەبى كوردىت بە تازه مۆناىكى سەر سفەرى ئەدەب گەرمتەر كرد. كەچى شرمىرمىك لە شىعەرەكان دەخويتىتەو ناگا بە خلت و خاشى شىعەرى شاعىرىكى پلەى سىيەم و بەرەژىرتىش.

حەماسەتى دواى راپەرەينەكەى 1948 كە «وئىبە»ى پى گوترا زمانەى دەكىشا. شاعىر كووچە و مەيدانەكانيان پر كرىبوو. نرەكەى سىنگ و گەرودى هوتاف كىشان بوو. شەرە چەپەلۆك بوو. بىنبرىكى چوونە پىشەو بوو، هەرايەك بوو خوا بەخۆى بزائى، چ پشكى كوردىش لەو بەرژەوئەندەدا نەبوو كە هەراى بۆ دەكرا، بەرژەوئەندەكەش نەهاتە دى. تازه برىن و گەرماوگەرم پارچە هەلبەستىكى ئەو رۆژەيان بۆ خويتندەمەو هەتا بلىي قەلب و بىنرخ... گوتم منىش دەزانم شىعەرى وەها چرووك و بىتارائىشيت هەلبەستم، فەرموون گوئى بگرن:

دەرۆم نازانم دنيا زۆر سەيرە

كۆترەبارىكە و پەنبرى مەيرە

دلشاد رەسوولئى لىم بەدەنگ هات و گوئى. فلان غەدرە لە شىعەرەكەى خۆت چۆنكە هەر نەبى بە «تصوف» واتاى بۆ پەيدا دەكرى. كۆترە بارىكەى بالندەى هىلكە كەر گوشتىشى ناخورى. ئاژەلى بىچوولەبەر شىرەكەشى دەبىتە خۆراك بە ماست و پەنبر و ژاژى و كەشك. ئا ئەمەتە گەرەبى و شكۆى پەرەردگار حەقتە سەرت لىي سور بىننى و دنيا بەلاو سەير بى. دلشاد، خوا لىي خۆش بى لىم نەگەرەدا دنا منىش دەبوومە شاعىر...

دوو که لای شهخته‌ی سهر خری گهرم
زهق زهق ده پینکی گاسنی نهرم
ئحم سهد ئحم ئاقار به ئاقار
ئه ژماری داری به ختی سهر ته ختی نه کی ئیستیعمار
بمری مار و هار

ئینجا ئه گهر خوینتهر لیم بیرسی ئهم قسه تیک هه لشیلاننه چ پینهنندی به میرزای حاجی که ریمه وه هه یه. پینی ده لیمه وه
میرزاش له فه راموشبوونیدا بهر هه لشیلاننکی ئه وتویی که وتوو. له دابه شکردنی ناو و شوهرتی میرخاسیدا به تیکه هه لدایی و
بی سهره بیری و ناله باری سهرخه رمان و بنخه رمان چوو هه گبه ی که سانیکه وه که زوریان ئه وه نده پاداشه یان به سه لیان
بینده نگ بیت.

میرزای حاجی که ریم به کیکه له وانته ی پشکی له به ره که تی خزمزمینه نه بوو. زور عه جاییم هات که بیستم خزمانی پینان
خوش بوو به لیم داوه له سهری بنووسم، دهر که وت هه قیشم بوو چونکه که سیان وه لایم هیچ به کیک له و پرسیارانه یان
نه داوه که به عاده ت روو له نووسه ره که کن. له چ بنه ماله ییکه؟ هی لای باوکی و لای دایکی؟ که ی هاته دنیا؟
مندالییه که ی؟ خویندنی؟ ژیانی وه زیفه ی؟ که ی بوو به ئه ندایم پارتی؟ له و روژه وه که داوام لی کردن ئه وه هه والانه م پین
راییگه یه نن تا ئه مرۆ که 27/5/1986 دوو سی مانگ تیپه ریوه، له و روژه ی به لینه که شم تیدا بلاو کرده وه تا ئه و روژه ی
ته کلیفم لی کردن نزیک دوو مانگ تیپه ری بوو، ره نگه هینده ی دیکه ش تیپه ری ت و هیچ شتیکم له باره ی میرزاهه پین
نه گه یه نن. ناچارم پشت به ئاگاداری خوم ده به ستم و چی ده زانم ئه وه دهنووسم. ئه وی ده شیرانم له جیرانه تی و هاویری
و هاومه شه ری و به رده و امبوونی براده رایه تی و ئه و جو ره پینهنندیانه وه دیت. مه گهر به سه هوو دنا ری به هه له داچوونم
زور فره وان نییه، سه هووش بکه م له بابته ی بنه مایی و بابه خدار نایکه م.

وه ک بزانه م بنه ماله ی ئه و مرۆیه چه ند پشتی که له مه وه به ره له لادیوه هاتوونه ته کوینی. به پینی ده ماری دوستانه تی و هاتوچو
ره نگه له دینی «الا الله ئیلله لالا» وه رایان گوئیستی. نازناوکی «چیلی» یان له گه لدا هاتوو، پین ده چی له پاش ماوه ی
لادیی بویان مایته وه که ماوه یه ک له شار چیلیان به خیتو کردی. ئهم نازناوه ده میکه له بیران چوو ته وه چونکه چینی تازه
و چینه مزاشه که ی پیشتریش له باریکدا نه مان به گهرموگوری ئاور له ره چه له ک و بنه چه ک و که ی و کوینی خویان
بده نه وه. به زوری خه ریک بوون به ره نگه کانی په لکه زترینه ی سیاست و ته نگوچه له مه ی ژیان و هه لسو که وتی روژگار.
ئیسنا که گه نجیکی کورد پشتاویشتی لینین و ماو باشتر ده زانی له هی خوی.

حاجی که ریم، باوکی میرزا، جیرانکی نزیکه مان بوو، له گو شه یه کی سهر بانیکمانه وه بو بانی مالی ئه و ده مه تریک دوورایی
هه بوو، له دهر گه شمانه وه بو دهر گه ی ماله که ی له چل مه تری تی نه ده په راند. حاجی که ریم و سو فی نه شه ته تی برای و
تاهیری حه مه لالی برای له دایکرا، به دریزایی ژیانی باو کم له هه موو دانیشتنیکی ماله وه ی یان له مزگه وتی حاجی مه لا
ئه سعه د به شداریان ده کرد هه تا مه جلیسه که بلاوه ی لی ده کرد. حاجی که ریم ئاسنگر بوو. له لایه ن ئاکاره وه پیاوی وه ها
شه رم به خو و دیندار و راست به ده گمه ن په یدا ده یی. له هیچ که س نه بیستراوه ئهم خواناسه پینی به خواری دانایی.
ده نگیکی به سوژی هه بوو، له قامه تی پشنوئیز و له ته نزیله ی مونساه به ی دینیدا ئه و سوژه ی سهرنجی خه لقی راده کیشا.
چه ند سالی که دوی باو کم ژیا به لام سالی مردنیم له بیر نییه. بنه ماله ی حاجی که ریم هیچ پینهنندی به ئاغا و پیاوی
دنیا ییه وه نه بوو.

دایکی میرزا کچی حاجی حه مه رومی بوو. من مندال بووم ئهم مام حاجیه کوچی دوایی کرد. ماله که ی له مزگه وتی
کونه جومعه و مالی جه میلاغاوه نزیکه بوو، له مالی ئیمه ش دوور نه بوو به لام نوئیزی له و مزگه وته ده کرد، وه ک بزانه
دیواریان به ین بوو. کوره گه وره که ی فهقی ته ها، خالی میرزا، جلدروویه کی بهرچاوی کوینی بوو، وه کیل خه رچی باو کیشم
بوو له و که متاکورته داها ته ی ناوشار که به میرات ما بووه بو ی. فهقی ته ها بی پرس و دهر گه لینان ده هاته زووره ی

مالمان، ههموو جاریکیش باوکم بۆ سهفه‌ری هه‌ولیر له‌گه‌ل خۆیدا ده‌بیرد. ههموو هاوینیکیش ده‌هاته چنارۆک چه‌ند
حه‌فته لای باوکم ده‌مایه‌وه... فه‌قی ته‌هاش ده‌نگخۆش و شاره‌زای گوتنی کوردی بوو. جاریکیان له‌ بن سوولی پاشای
چنارۆک ته‌خمیسکی ئه‌دیبی به‌سه‌ر غه‌زه‌لیکی تاهیربه‌گه‌وه خوینده‌وه سه‌ره‌تاکه‌ی ده‌لی:

سه‌رفی عومرم کرد چوو ره‌ممالان به‌ زه‌وج و فه‌رده‌وه

به‌لام وشه‌ی «ره‌ممالان- رمالان»ی به‌ هه‌له‌ وه‌رگرته‌بوو بووبوه‌وه «زه‌مماران» یاخود «زه‌ممالان». من شلک بووم تی
نه‌گه‌یشتم و بۆم راست نه‌کرایه‌وه، خۆیشی هه‌روه‌ها بۆی نه‌چوو. رام کرده لای باوکم، ئه‌و بۆی راست کردینه‌وه به
«ره‌ممالان» و واتاکه‌ی تی گه‌یاندین: ته‌مه‌نی خۆم وه‌ک ره‌ملگره‌وه به‌ تاک و جووت سه‌رف کرد. وه‌ستا ته‌ها تا دوو
سالیکیش دوا‌ی شو‌رش‌ی 1958 زیا.

سو‌زی ده‌نگی حاجی که‌ریم و سازگاری ده‌نگی وه‌ستا ته‌ها به‌ جووته له‌ ده‌نگی میرزادا دیاریان دا‌بو‌وه. به‌لام جارێ زووه
بۆ باسی ئه‌م لایه‌نه.

میرزا به‌ دوو سی سال له‌ من گه‌وره‌تر بوو هه‌رچه‌ند ناتوانم سالی له‌دایکه‌بوونی بپێکم. له‌لایه‌ن به‌شداریکردنی گه‌مه‌ی
مندالانی گه‌ره‌ک، میرزا به‌هۆی دوکانی باوکیه‌وه به‌ زۆری پاش به‌سه‌رچوونی خویندنێ رۆژانه‌ی سه‌راسۆبی که‌سبی
باوکی ده‌کرد بی ئه‌وه‌ی شاگردی بیت، له‌شیشی به‌به‌ریه‌وه نه‌بوو ته‌قل و شه‌قلی یاریه‌ قورسه‌کان هه‌لگریت. زۆر جار
دوا‌ی رۆژتاوا یان له‌ مالی ئه‌وان یان مالی ئیمه‌ توله‌ی عه‌سرانمان ده‌کرده‌وه به‌ یاری ناو خانه نه‌ک هی گۆره‌پانان...
هه‌روه‌ک عه‌سران نه‌ده‌هاته یاری ئه‌وانه‌ی وه‌کو خواجه‌رۆبی (خوازه‌لی) و زرینگ زرینگ تاوه و به‌رده‌گه‌رمۆکی که‌ له
کووچه‌ی به‌رده‌کی ماله‌که‌یان به‌ریامان ده‌کرد. له‌ سه‌یرانی به‌هارانیش به‌شدار نه‌ده‌بوو، نه‌شم‌دیت له‌گه‌ل که‌س به‌شه‌ر
بیت، ته‌بیاتی به‌ره‌و هیمنی و ئارامیه‌وه بوو له‌گه‌ل لاوازیه‌که‌ی ریک ده‌هات.

ده‌لین مانگه‌شه‌و سه‌ر له‌ ئیوارانه‌وه دیاره. ئه‌م گوتیه‌ ئه‌گه‌ر له‌ ئاست مانگی حه‌فده و هه‌ژده شه‌وی راستیش نه‌بی،
مندالیه‌که‌ی میرزا له‌ هیمای به‌ره‌و دوا‌رۆزی راستگۆ بوو. له‌لایه‌ن ده‌نگخۆشیه‌وه که‌ گه‌یشته ته‌مه‌نی 15-16 سالی به
به‌ر ده‌نگیه‌وه هه‌بوو بیکاته گۆرانیه‌ی پهنجه‌نیشان. ده‌نگی پری مه‌خمه‌لی بیندیریزی سه‌ره‌ژووور چووی به
له‌ره‌وله‌رزه‌ی سازگاری هه‌بوو له‌ تایپی ده‌نگی تاهیر توفیق، فه‌رید ته‌له‌تره‌ش، عه‌بدوله‌هاب به‌لام هی میرزا ئه‌گه‌ر
له‌لایه‌ن پسپۆرانه‌وه مشتومال درابایه و راهیترا بایه به‌ره‌و ئۆپه‌رالیه‌وه ده‌چوو. هه‌تا به‌رزی ده‌کرده‌وه له‌ پانای و
ئه‌ستوورایی کورتی نه‌ده‌هینا و باریک نه‌ده‌بووه‌وه.

له‌ ته‌مه‌نی 17-18 سالی بوو، سه‌به‌ینه‌یه‌ک پیش به‌رچایی به‌یه‌که‌وه له‌ بن داروباره‌کانی کانی خاتوونی چنارۆک بووین.
دنیا‌یه‌کی گه‌ش و فینکایه‌تییه‌کی به‌هه‌شتی و کزه‌بایه‌کی عاشقانه و دل و ده‌روونیکێ ئاسوده له‌و ده‌مه‌دا ده‌نگی به‌ میرزا
هه‌لبه‌ری و گۆرانیه‌ مه‌شووره‌که‌ی ئاوسای «یا لوعتی»ی عه‌بدوله‌هابی به‌ ئاگرۆچکه له‌ ده‌روونیه‌وه ده‌ره‌ینا و به‌سه‌ر ئه‌و
باغ و مه‌زرایه‌دا شه‌پۆلی پی دا. که‌ گه‌یشته «ومن قلبی طاوعته ورحه‌ت بایس ایدی» سو‌زیکێ ئه‌وه‌نده خه‌ست له‌ ده‌نگی
گه‌را ئاوی له‌ چاوی من و خۆیشی هینا. پشوویه‌کی کورتی دا ئه‌مجا گۆرانیه‌که‌ی بۆ ته‌واو کرا. دوا‌ی چه‌ند سالیکی لینی
پرسیم: توخوا ئه‌و سه‌به‌ینه‌یه‌ی خاتوونی چنارۆک «یا له‌وعه‌تی»یه‌که‌م له‌ عه‌بدوله‌هاب باشته نه‌گوت؟ ده‌سا ئه‌شه‌دوبیلا
باشتری گوت. له‌ دانیشتنی براده‌رانه‌دا ئه‌گه‌ر ده‌نگی هه‌لینابایه گۆرانیه‌ی کوردیه‌ی ده‌گوت. له‌ چ ده‌نگخۆشیکم نه‌بیست
«وه‌ک قومری سه‌ربالم شینه»ی به‌کول ده‌بریه‌ی وه‌ک که‌ له‌ ده‌نگی میرزادا ئاورینگێ گه‌رمایی و سو‌زی ده‌دایه‌وه. به‌لام
به‌و ههموو ده‌نگه‌ خۆشه‌یه‌وه هه‌زی نه‌ده‌کرد ناو به‌ گۆرانیه‌یه‌وه ده‌ربکات، هینده‌ش خۆی لی ده‌پاراست که‌ که‌س
به‌راشکاوی داوا‌ی گۆرانی گوتنی لی نه‌کات. وه‌ک که‌ به‌سه‌رنجی دواکاته‌وه لینی ورد ده‌بمه‌وه، ئه‌م ته‌بیاته‌شی ده‌چوووه بۆ
مه‌یله‌ بنه‌ره‌تییه‌که‌ی دژی خۆنیشان‌دان و ده‌رکه‌وتن و ناووشۆره‌ت، هه‌زی له‌ رابواردنی بیه‌ه‌رای خالی له‌ ئه‌رکی
ناووشۆره‌ت بوو. دواتر بۆ ئه‌م خاله‌ دیمه‌وه.

له هېماکانی مندالییوهی تهوه بوو که لاشه رېوهی و نه له گهوره ییدا، نه مدیت به دمه قال بیت یان له موناقه شهدا سوور هه لگه رېی. ته م لاشه رېیهی و مهیلی سه لامه تی، ویرای خه سه لته تیکي دیکه ی که هه ر ئیستا ده یگه می، له سه ره تاوه راره وی ژیان و گوزهران و به سه ربردنی دواړوژي بو رهنگرېژ کرد. له هېچ پله یه کی ته من و قوناغیکي دواتریدا نه که وته سه ر زوره ملی له گه ل ته م و ته ودا بو ته مای به ره وپیشچوون و فره کردنی رزق و روژری و ده سه لات گرتنه ده ست. هه ر چونکه رازی بوو به و قسمه ته ی بو ی هه لکه و ته وه بی ته وه ی که سی تیدا مه غدوور کرابی بو یه ش بوو به توندی، به لکوو به په رو شه وه، له سه ر مافی ره وای خو ی ده کرده وه. ته گه ر له ودا سه ریش نه که و تابه په شیمان نه ده بوو وه و خه فه تی نو یی له سه رنه که و تن نه ده خوارد، قه تیش له سه رنه که و تندا ته و پهنده ی به کار نه هینا که ده لی: ده ستیکي نه توانم بیبرم ماچی ده کم. ده سه ته که شی بی نه ده بردرا و ماچیشی نه ده کرد. له نمونه ی مافپاریزی ته و مرو یه رووداویکی کور تیله ی لی ده گپرمه وه. له سییه کاندان من به میوانه تی له مالی مه لا ته فه ندی قوتایی فیرگه ی ناوه ندی هه ولیر بووم، میرزا کاتبی دادگه ی کو یه بوو. روژیک، سه ر له سه یینه، کو یه کی دیکه که له دووره ولاتان کاتبی دادگا بوو فره مانی راگو یترانی خو ی بو کو یی و هی میرزا بو شو یته که ی ته و ده خاته سه ر میز و به فیزیکه وه پیی ده لی: هه لسته له سه ر کورسییه که ت، بوو ته هی من. میرزا هه ر ته و روژه هاته هه ولیر... برده مه خزمه ت مه لا ته فه ندی، نامه یه کی سفارشی لی وه گرت بو کاربه ده ستیکي گه و ره ی به غدایی (وابزانم وه زیری عه دل). له سی روژاندا به خو ی و ئیلغای فره مانی پیشووی گه راپه وه کو یه و هه ر له ده وای روژری سییه مده (یان چواره مده) فره مانی نو یی خسته وه سه ر هه مان میزی (که مالی باوکی که س نییه) به ئارداویزی ئاخافته که ی به ر له چوار روژان پیی گوته وه: هه لسته له سه ر کورسییه که ت... هه ر له بیبرمه که مه لا ته فه ندی گو یی له ناوه که ی میرزا بوو به زه رده یه که وه فره مووی: کورم چما ته توو عه جه می؟ میرزا گو تی: جه نابی ته فه ندی خه ریکم بکه ومه شک ده نا ته گه ر عه جه م نه بم لو نه قلم ده کن.

خه سه لته که ی دیکه ی که ته و او که ری لاشه رېیه که ی بوو بریتی بوو له وه ی که له زوویکه وه خو ی ناسی (چهنده خوا و چهنده به زری). پله ی زه کای خو ی تندی فیرگه ی ناوچی بوو، هیزی ماسوولکه کانی له مامناوه نجیش به ره و ژیر بوو. له ده سه لاتی دنیایی ته وه ندی هه بوو که خانه واده یه کی شارستان به نامووسپاریزی و ریزی خو رآگرتن و سنوور نه به زانندن په رژی نی سه لامه تی به ده وری خو یه وه ده ته نی. به کور تی، مو عاده له ی کومه لایه تی و باری که سایه تی سروس تکرد له میرزادا سازابوون و له نگه ریکي به ستبویان له ق نه بوو. ته مه ییش که من ده یزانم و له گه ل خو مده وردبوونه وم تیدا کردووه یه کجار یاریده ی میرزیان دا که هه نگاوه کانی له هه لسو که و تی ژیاندا مه حکم بن و به ملابوه ولایدا نه بن. به دریزیایی وه زیغه بیینی شتیکی نه کرد ناچار بی به شار دنه وه ی. هه رگیز به رتیلی وه رنه گرت و پاره ی له که س قبول نه کرد له جاریک به ولاره که ته ویش ناوی به رتیل هه لئاگر ی. که کاتب بوو له دادگه ی کو یی تو جاریک ده وای هه بوون لییان به په له بوو. میرزا به خو می گوت که دوا ی ده وام، عه سران، ده چووه وه بو دایره به نیازی راپه راندنی شکلیاتی ده واکان و به س. گو تی خو خزمه تکاری بابی مام حاجی نیم، له ده وامدا دریغ ناکم له فره مانم، دوا ی ده وام ته رکی بیمزه هه لئاگرم ته و ئیشم به پاره ی ئو فته رتایم بو مام حاجی کرد. ده ستیشی خو ش بی.

گو تم دواتر ده گه ریمه وه بو خه سه لته تی هه زنه کردنی له ناووشوره ت. چی تازه نووسیم هېماکانی سه ره تایی ژیانی تیمان ده گه یه نی که مرو ی ته و تو یی له کو ری سیاست و خه باتیشدا تیزرو نه بی. میرزا نمونه ی واقعیینی و بابه خناسی ناو بزووتنه وه ی نیشتمان په روه ری و کور دایه تی بوو. هه روه ک شاره زای خو ی بوو (چهنده ده خوا و...) هینده ش به روونی ده دیدت و ده یزانی، خو ماندوو کردن به شتی نامومکین له هه ر مه یدانیک بی کاریکی نه زو که. ده یزانی، چاکیشی ده زانی خه یالبازی و مندالبازی و قوته قوتی سینگده رپه ریتان و نه رنه ری ژیر دروشمی ورپته کرد هه مووی هه ر ته له زگه به ستنه بو ناو هېچه. که ته مه باوه ری بوو لیشی روون بوو نیشتمان په روه ر و کورد په روه ر و تیکرای سیاسیان ریی واقعییه تیان له خو یان کو یتر کردووه ته وه تا ته وه ی یه کینکی به مومکین رازی بی رووت ده بیته وه. له مه وه میرزا یه کجاره کی ده ماری چوونه ریزی پیشه وه ی سیاستی له دلی خو ی ده ر کیشابوو. به زوره ملیش نه یده سه لماند بکری به چاوساگی بچوو کترین تا قمی خه باتکه ران. ته م باوه ره و ته بیاتی له سه ره خو یی هه میشه له ریزی هه ره پشته وه ی حیزبایه تیدا میرزای شارده وه.

میرزا دوو سالیکی بهر له من قوتابخانهی سهرتایی کویهی تیپه‌راند. تا من دهرچووم و دوو سالانیش دواى دهرچوونم ئینجا چووم بۆ ناوه‌ندیی هه‌ولیر، ئه‌و خویندنی ناته‌واوی هه‌ولیری چی هیشتبوو بۆ قوتابخانه‌یه‌کی که‌مه‌سره‌فی که‌مماوه له به‌غدا. به‌رده‌وام نه‌بوونیشی له هه‌ولیر هه‌ر ده‌جیتته‌وه بۆ بنه‌مای خۆناسین و توانای بیندریزێ و کورتی له پله دوا پله‌ی ناوه‌ندی و سانه‌وی و... شه‌ری به‌ خۆی نه‌فروشت و خیرا سه‌لماندنی ئه‌م سه‌فه‌ره دریزه‌ی خویندنی سه‌رله‌به‌ر و سه‌رتاسه‌ر قاچ و قولیکی درشتتری ده‌وئ له هی ئه‌و که به‌ مندالیس سی بازی پی نه‌کردبوو. له‌گه‌ل چه‌ند هاوړییه‌کی خویندنی کویهی بوو به‌ قوتایی «دارالعلوم» ی «ئه‌عه‌زمیه» ی به‌غدا. نه‌ خۆی و نه‌ هاوړیکانی کوری ئه‌و مه‌یدانه نه‌بوون به‌لام ته‌مای ژبانی داخلی و مه‌سره‌ف گیرانه‌وه، که ئه‌وسا به‌ زه‌حمه‌ت په‌یدا ده‌کرا، بۆ ئه‌و شوپنه‌ ناچۆره دژبا‌به‌ته‌ی بردن. ساله‌های دواتر گالته‌ی به‌ سه‌ر و میزهر و جبه‌ی به‌ر خۆی و قوتاییه‌کانی دیکه‌ ده‌کرد و نوکته‌ی له‌سه‌ر ده‌هینایه‌وه که خۆیشی ده‌گرته‌وه.

هاوینی 1935 له که‌رکووم دیتته‌وه به‌ کاتبی (وابزانم دادگه). ئه‌و یه‌کدی دیتته‌وه‌مان له حه‌دبه‌ده‌ر خۆش بوو. له‌گه‌ل ته‌ودا بۆ یه‌که‌م جار چوومه‌ سینه‌ما که پیشتر هه‌ر ناویم بیستبوو. هه‌ر شه‌وه بۆ فیلمیکی ده‌بردم، یه‌کیان میسری ته‌وی دیکه‌ ته‌مه‌ریکایی. له پاش ده‌وامه‌وه هه‌تا کاتی نووستن له‌گه‌لمدا ده‌بوو. زۆری پی نه‌چوو خۆی نه‌قل کرد بۆ دادگه‌ی کوی به‌ کاتبی به‌رده‌ستی حاکم. به‌ینیک گوێزرایه‌وه بۆ رانیه و قه‌لادزه. ئه‌و ماوه‌یه که له قه‌لادزه و پژده‌ر بوو دوو یادگاری له‌بیرنه‌کراوی پی به‌خشی. یه‌کیان نوکته و قسه‌ خۆشه‌کانی حاجی سالح‌اغای پیمالک، ته‌وی دیکه‌شیان رووداویکی سه‌یر و سه‌مه‌ره‌ی که‌سه‌بیستوو که بۆ کچیکی هیرویی ره‌خسابوو، چ ته‌فسیری عیلمی و نیمچه‌ عیلمیش ری پی نابات. من ئه‌م رووداوه‌م له زۆر که‌سی دیکه‌ش بیست ده‌بوو لیشی بکوئریته‌وه به‌لام لی‌ره‌دا مه‌ودا نییه‌ ته‌نانه‌ت ناویشی به‌ینم چونکه به‌ ئه‌فسانه‌ی باوکی ئه‌فسانان ده‌ژمی‌دری..

وه‌ه‌م له بیره که جه‌نگی دووه‌م به‌رپابوو جار له رانیه بوو. ئه‌و سالانه‌ی چله‌کان و پاش چله‌کان زۆر جیگه‌ی به‌ میرزا کرد هه‌مووش به‌ کاتبایه‌تی دادگه. له ده‌می جه‌نگدا که هیتله‌ر به‌ شیوه‌یه‌کی په‌ره‌سه‌ندوو له‌لایه‌ن ئاپۆره‌ی گوئگرانی رادیوی به‌رلین و «یونس به‌حری» یه‌وه بۆ ئاسمان به‌رز ده‌کرایه‌وه، میرزا به‌ ته‌بیات دژی دیکتاتۆرایه‌تی بوو تا بشلی هیته‌له‌ری ده‌دزا، زۆریشی پی ناخۆش بوو که وه‌ستا ته‌های خالی به‌ دل شه‌یدای هیتله‌ر بوو. به‌ بۆره‌ ته‌ئویلان خه‌تایه‌که‌ی ده‌برده‌وه بۆ ته‌جره‌به‌یه‌کی تالی خالی له‌ ته‌زیه‌تیکی که له ده‌ست ئینگلیزه‌کانی چیشتبوو. میرزا خزمی خۆی به‌ زیاده‌وه ده‌ویست.

ده‌نگ و سه‌دای جه‌نگ و شکۆفه‌کردنی بی‌ری نوئ له‌ سیاسه‌ت و خه‌ستبوونی بزوتنه‌وه‌ی کوردستانی ئیران به‌پیکه‌هاتی کوماری مه‌هاباد بوون به‌ هانده‌ری میرزا به‌ره‌و ساغبوونه‌وه بۆ کوردایه‌تی و تیدا قالبوونه‌وه، ئه‌ویش به‌و جۆره هیتنه واقیعیینه‌ی که ده‌میک بوو له میرزادا ده‌ژیا.

هاتنه‌وه‌ی به‌لای کوردایه‌تیدا چ پیوه‌ندیی به‌ ده‌ماری چینه‌یه‌تییه‌وه‌ی نه‌بوو ئه‌گه‌رنا ده‌بوو چینه‌ره‌وه‌ر بی نه‌ک قه‌ومپه‌روه، هه‌زاران هه‌زاری له‌و تیروته‌سه‌لتر (که کاتیکی دادگه بوو) له کوردستانه‌که و عیراقه‌که و ده‌ره‌وه‌ی عیراقه‌که‌شمان. پاش جه‌نگی دووه‌م و سه‌رکه‌وتنی یه‌کیه‌تی سوڤیه‌ت به‌سه‌ر ئه‌لمانیادا، به‌ گورجی و گه‌رمی و چالاکی چوونه‌ باوه‌شی فه‌لسه‌فه‌ی سه‌ر به‌ چینه‌وه. زۆربه‌ی کوردپه‌روه‌ریش له‌ کولانه‌ی ئه‌و فه‌لسه‌فه‌یه‌وه له‌ چاره‌نوسی کورد راده‌ما. هه‌رچی میرزا بوو، بی ته‌وه‌ی شیروتیر له‌ که‌س هه‌لگرئ و هه‌ناسه‌سواری پیوه‌ دیاریی کوردیکی بیه‌ئویل بوو، ده‌شیا به‌ باوه‌ری دواى شه‌ری دووه‌مییه‌وه له‌ سه‌ده‌ی نۆزده‌یه‌مدا کوردایه‌تی کردبایه.

هه‌رگیزاوه‌رگیز لیم نه‌دیت و لیم به‌بیست تا‌که یه‌ک داوی کلافه‌ی کوردایه‌تی به‌ هیچ فه‌لسه‌فه‌یه‌کی غه‌یری کوردایه‌تی به‌سه‌تته‌وه. به‌رژه‌وه‌ندیی گه‌لی کوردی به‌لاوه به‌ند بوو به‌ گه‌لی کورد خۆیه‌وه نه‌ک به‌ پیوریتانیزی نه‌شمیله‌ی ناو نه‌زه‌ریانه‌وه که‌وا لپی چاوه‌روان نه‌ده‌کردن ئاشقی چاوی ره‌شی کوردی بیده‌سه‌لات بن. هه‌موو خاوه‌ن نه‌زه‌ریه‌ک قسه‌ی لووس و لیک و شیرینی بی ئه‌رک و مه‌سره‌ف ده‌به‌شیتته‌وه که ده‌کا چش.

گهلیک جار و سهدان بار له ماوهی پتر له سی سالل هاورپیی دواى تهمهن و تهجره بهی هوش به دنیا شکانمان، به تاییه تی له پاش راپه رینه که ی 1948، له گه ل میرزادا بهیه که وه بزووتنه وهی کوردایه تی و چینایه تی و سیاسه تی دهوله ته (چه پی و راستی) یه کانمان داوه ته بهر هه لسه نگاندن و لیتوژینه وه و بهر تاقیکردنه وه وه. میرزا له و باوه رده بو، منیش ههروه ها، که کوردایه تییه کی نیگافه وان و دوور له وریته ی ره گه زه رستی، سه ره رای ته وهی که شه قامه ریگایه که کوردی ههست به دنیا و به خو کردووی به ره و چاره نووس و مافی قهوما یه تی تیرا دهروات، هه موو ته و داد و چاکه و بهرزه وه نده شی تیدایه که ده شی له هه ره فله سه فه یه کی مرؤفدوستدا هه بیته، ئینجا به زیادیشه وه ته و چاکه یه ده خاته وه سه ره چاکه ی فله سه فه کان که هه ره به دوا داچوونی ریچکۆله ی کوردایه تی به دهست کورد ده که ویت. کوردیکی خاوین له ری هوشی فره وانییه وه دنیای خوش ده ویت به لام ته وه نده خوشویستنه گشتیه هه ره بای ته وهی لیکه و ماویکی ژاپونی سوودی لی ده بیته کوردیش سوومه ند ده کات. ده بی کوردی خاوین به کرده وه له وینه ی تاییه تیدا کوردی خوش بویت، په رۆشیشی بو تیکرای ئاده میرزا وه ک په رۆشی تیکرای ئاده میرزا بی بو کورد. ئینجا ته گه ره گوترا کورد هیچی به به ره وه نییه له دووره وه میلیله تان بو ی به په رۆش بن یان له سه ری به ده ننگ بین ته وسه هه ره به جار کورد رزگار ده بی له په رۆش خواردن بو غه یر چونکه که لپی نه وه شیتته وه چاکه ی له گه لدا بکری دیاره لیشی هه لئاستی له کوله مه رگی و کویره وه ری خویدا به غه یره وه خه ریک بیته. من که ناساغ بووم و پیت گوتم: تو ته وه ناهینیت خزمهت بکریته، تازه به هیچ مه زه بان ریت نامینی داوا ی خزمه تم لی بکه یته.

میرزا له روانگی ته و تو ییه وه سه یری بزووتنه وهی کوردایه تییه ده کرد و بزووتنه وهی دیکه شی پی تاقی ده کرده وه. رای ته وه بوو ده یگوت، من که کوردایه تی بکه م ده بی من هه زاری کوردم به لاهه مه به ستر و خوشه ویستتر بی نه ک به کینکی دیکه. له ری فله سه فه وه په رۆش و هه ولی ته و ته رزه که سه که م ده بیته وه وه ک ته وهی که دایکیک هه موو مندالی دنیای به قه ده ره یه ک خوشویستن ناتوانی شه ونخوونی بو مندالی خو ی بکات چونکه دیاره پی ناکری شه ونخوونی بو مندالی هه موو دنیا بکات.

میرزا چه ندیکی له ده رسی قوتابخانه مامناوهنجی بوو له وهی پی ده لین common sense هه ستیار و زه ره ک و نیگا به رین بوو. هوشی به رامیاری ناوه وه و ده ره وه و نیو میلیله تان ده شکا. زور به ئاسایی و راشکاو ی و ئاسانی ده یزانی فه رقی نیوان سیاسه تی روو که شه ی ده وله تیک له گه ل سیاسه تی راسته قینه دا چه ند گه وره یه. هه ره وه ک برای نه بوو به و شتانه ی له شیوه ی پرؤیا گه نده دا به دنیادا بلاو ده کرتنه وه هه ره وه هاش له شیوه ی به دیه ییه دا ده یزانی هیچ ده وله تیک ناتوانی له قسه خوشه سه رزازه کییه کانیدا راست بکات. ده وله ت نییه بتوانی به یه ک لایی به خشنده بی، که به خشنده بوو زور نابا ئیفلاس ده کات. ته وه پیری ئینساف له سیاسه تدا ته وه یه له مامله تدا فیل نه کریته و په یمانی دروزن ئیمزا نه کری.

له ده وله ت وازیته: برایه تی که پیوه ندیه کی نیوان دوو مرؤفه و هیچ مافی میلیله تانی تیدا زده نابی ته گه ره برایه ک له براکه ی سه له مینی ئینجا ده بیته ئه م سه له مانده وه زه حمه ت ده که وی، خو ته گه ره وه زه حمه ت بکه وی و نه که وی هه ره ده مینیه وه بلین ناشی ته رک به لای به کیکاندا بکه وی و ته وی دیکه یان له په نا برایه تیدا لوقمه ی چه ورتر بخوات، برایه تیش به خشنده یی دوولایی گه ره که. که ته مه وه ها بی ئایا ده بی برایه تی کورد و ئوستورالیان چۆن بی؟ ئا له م باه ته لیکدانه وه و بوچوونانه دا که وا بیگومان ته ویش له وتووژی دوولایی په یدا بووه، میرزا گه یشتوو به و قه ناعه ته ناشی چ میلیله تیک به ره یار و بی سه نه د و سه بوت و په یمان و قه ولوبه ره گله یی له میلیله تیکی دیکه بکات له سه ره که مه ره خه مییه کی به رانه ره خو ی لی بیته. گله یی له په یمانشکینی ده کری نه ک له نه بوونی سه خاوه ت. له بیرمه ده یگوت، سوله یمانی که یفی هات که قه زای رانیه ی خرایه سه ری هه ولیریش پی ناخوش بوو لی پچرایه وه، خو نه سوله یمانی فازانجیکی گه ره ی ده ست که وت نه هه ولیریش زه ره ریکی لی که وت رانیه ش به هه ره لایه کدا بکه وی ده چیه باوه شی دایکی خو ی ئیتر بوچی سه یرم بیته وه له وه ی رووسیا و چین له سه ره سنووری له یه کدی سوور هه لگه رین خو هینده ی هه ولیر و سوله یمانی خزم نین؟ سه یر له وه دایه خه ل له ری نه زه ریه وه به ته ما بیت دوو ولات هینده ی دوو هه ری می یه ک ولات له گه ل یه کدیدا بی فه رق یان بی فه رقتر بن. هاوولاتییه تی سوله یمانی و هه ولیر و هاوواوه ری رووسیا

و چینیڭ له جغزی واقیعی مروّقایه تیدا، کهوا نه فریشته و پهرییه و نه کومپیوتەر و تهرمؤمه تریشه، خو دهردهیه خیت. له کس داوا ناکرئ پتر له خهلق خوئی له بیر بکات.

له میرزام بهدی ده کرد قسه و بیرورای ژیرانهی هه لده گرتوه ته نانهت له ئیزاعه و چاپه مه نیشدا گولبژیری ده کردن. به نمونه، جارینکیان بی ئه وهی بزائم لیم سه یاده له باره ی عه بدولکه ریم قاسمه وه شتیکم دهربری، عه بدولکه ریم دوای کردنه وهی ده روزه ی ئازادی بو هه موو لایه نیک، پاش به نیک که وه ته سهر سیاسه تی لی که مکردنه وه و فلان بگره و فلان به رمه ده... به نیازی له قالدانی خه لقه که به و جوره ی که عه بدولکه ریم خوئی به چاکی ده زانی. من گوتم، هه روه ک که به رخت گروو جارینکی دیکه له شه که ت بو ناچیته وه ناو پیسته که ی هه روه هاش میلیله تی عیراق، تازه به که س ناکرئ بیخاته وه قه پیلکیکی وه کو پینش چوارده ی ته مووز. دوو سی حه فته تیپه ری له رووداویکی ئه و روژگاردها میرزا گوئی: قسه که ی تویه، خه لک ناچیته وه ناو پیستی جارانی.

ناوانوه که پیاوه ده سه لاتداره کانی 1959-1960 له وتووژیاندا ورینه ی مندالانه یان ده کرد و له زور لاهه چه پله ی ئافه رینیان بو لی دهدرا میرزا له بهر خوئی وه تیی دهرسرواند و قسه یه کی مزری رامال ده کردنی به لام نه یده هیشت خوینگه رمه کانی شوړش تیی بگهن. سیاسه ت به لای میرزاوه نه بووو به دین، دروشمه کانیشی لی نه بوونه په روئی سهر چاک و پیران. بروای به کوردایه تیی بی که له بهر و که موکورتی بوو به لام ئه و هه نگاهه ی به ناوی کوردایه تی بو کوردایه تی له واقع و ئیمکان دهرده چوو به خرابی داده نا.

میرزا بوو به ئه ندای پارتی دیموکراتی کورد به لام نازانم له که یه وه. هه م به یی ته بیاته هیمنه که ی خوئی و هه م له بهر وه زیفه که ی، جگه له له مپه ری ته مه ن، نه یده توانی ئه ندایه تیی هوتاف کیشان و دروشم هه لگرتن و نه شره بلاو کردنه وه به رتیه بات. ئه و (وابزانم) له سالی 1937 هوه بوو به خاوه ن خیزان و هه لگری ئه رکی مال و مندال. ژنیکی دوای به ره مه پینانی کور و کچیک جوانه مه رگ بوو، ژنی دووه می په یتا په یتا ساواله ی بو ده خسته ناو بیشکه وه. گرانبوونی نرخی که ره سته ی گوزه رانیش دوای جهنگ قورسای زیا تری خسته سهر بودجه ی مانگانه که ی که به حال له چه ند سالیکندا نیوه هه نگاهویکی کورتی به ره و پینش هه لدینا. له باری وه هادا میرزا ده ی توانی له سنووری مالی خوئی و دایه ره که ی خزمه تی ئامانجه کانی پارتی بکات. ئا له م مه یدانه دا، بی ته قه وهه را، هه ر جانفیداییه کی له ده ست مرویه کی وه کوو ئه و هاتی کردوو یه تی. سالانی سال نه شره ی نه یینی پارتی له مالی ئه و دهرده چوو. به یینیکی به مه ودا مالی له که ر کووک بوو، که ر کووکیش له چاوشاره کانی دیکه پتر جینی مه ترسی بوو بو چالاکی دژ به حکوومه ت. له ده می ده سه لاتی شه ریکه ی نه وتی ئینگلیز چاوساغ و خه به رده ر و هه ستر اگ و ئیخباریه ساز له و شاره تیکیان ده هاویشت. زوربه ی موته هه می سیاسی کورده واری له عورفی که ر کووک موحا که مه ده کران. دوای راپه رینی «وئبه» و ئاشکرا بوونی خه باتگیره کان خه ته ری ئاشکرا بوون و تیوه گلان خه ستر بوو له جارن، میرزاش له نزیکه وه براده ری هه موو ئه ندایه ناسراوه کانی قیاده ی پارتی بوو، له زور هه لکه وندا بو سهر داوه ت و دانیشتنی شه وانیه نادی له گه لیاندا کو ده بووه وه و ترسی گیران و ئیخباریه ی به ودا له خوئی ده ته کاندوه که له رواله تی وه زیفه به جیه پینان و ژیان بردنه سهردا بابایه کی بیلابیه نی قسه خوئی ئیسکسو کی بیه لپه بوو. ئه وه ونده له وه زیفه که ی شاره زا بوو حا که کان موحتاجی بوون.

ئه م وه زیفه یه ی که هه میسه له گه ل کاربه ده ستاندا کوئی ده کرده وه له رپی ده عوای سیاسیه وه شاره زای مه ئمووره کانی ته حقیقاتی جینائی و خزمه تی نه یینی ده کرد و زور خه به ری شرایه وه ی پیوه ده زانی، ئا ئه م وه زیفه یه هه ر وه ک بوئی بووووه قه لغانی سه لامه تی، دهربوونه یه کیش بوو سر که و کور که ی حکوومه تی لیوه ده زانی و حیزبی پی خه به ردار ده کرده وه. تو بلی چه ند جارن ئه مری گرنتی خه باتگیره ی که رپی مه حکه مه وه به میرزا گه یشتوو و له ویشه وه به حیزب و له حیزبیشه وه به و خه باتگیره بهر له وه ی پولیس که و تبتیه خوئی بو گرنتی کابرا؟

له م مه یدانه ی ئاگادار کردنه وه ی حیزب به خه به راتی ده ولت خو م ئاگاداری گه لیک چالاکی میرزام، یه ک له ان ئه وه بوو که له هه لبژاردنه کانی 1953 و 1954 میرزا کاتبی دادگه ی کوپه بوو. به ریکه وت خه تی ته له فونی کاربه ده ستانی کوپی له روخا ورؤخی شووره ی بانی ئه و خانوووه تی ده په ری که میرزا تیندا کریگرته بوو. شه وان، به ئه سپایی ته لی ده هاویشته سهر ئه و خه تانه و گوئی له قسه و موخابه ره ی ناوه وه و دهره وه ی حکوومه تی کوپی ده بوو هه تا خه و له حکوومه ت

دەكەوت. چى لەو گويگر تانەدا بيزانبايە بە دەوروتەسليم دەيگە ياندە پارتى. كە خۆم نوپتەرى پارتى بووم لەو ھەلبەزاردانەدا ميرزا رۆژانە دەيدىتم و روونى دەكردمەو. ھەي كاشكى ئەو دەمە جىھازى تۆمار كۆردن ھەبايە و ئەو موخابەرانەى بۆ دوارۆژ بە نمونەى جۆرى بىر كۆردنەو ھەي حكومەتى ئەو رۆژگارە بەجى ھىشتبايە.

ميرزا بەدرىژايى سالانى ئەندامەتى لە پارتى سەربازىكى نەناسراوى زىدە چالاک و ژىر و دلسۆزى كۆردايەتى بوو، بە بەخشنەى نەك بە مزە.

لە نوكتەبازى و سوخبەتچىبەتدا ميرزا گرەوى لى نەدەبردرايەو. كە نەشەرى پارتى لە مالى ئەو دەردەچوو خىزانەكەى دووھى (ئافرەتتىكى دل لەخۆبووردووى ھەولپىرى بوو) ھەستى دەكرد ئەم كارە گەپ و گالئە نىيە. ميرزا دەيگىرپرايەو كە خىزانەكەى دلخۆش دەكرد بەوھدا بەخىر لە سايەى ئەو مەكئىنۆكەى چاپ خىشلى زىر و جلكى ئاورىشم و تاقمى ناو مالى ھەرە نايابى بۆ دەكړى. ھەر سەبرىكەم لى بگرە! خىزانەكەى ھەرچەند بى ئەو بەرتىلە مەوھومەش پراى بوو بە چارەنووس، ئەمما بىگومان خەيالى خوشكەلەى بەدلدا تىپەراندوو.

ميرزا لەگەل ئەندامانى كۆمىتەى ناوھندى و مەكتەبى سياسى و شەخسىياتە بەرچاوەكانى پارتىدا نەك ھەر بە پتوھندى حىزبايەتتەو بەگرە بە رۆجى گەش و قسەى خۆش و مەجلىس ئارايى و تەبىيات لەبارى ھەمىشە دلخوازى ئەو كەسانە بوو. خواخوايان بوو ھەلى دانىشتن رىك بەكەويت و ميرزا تىيدا بەرپتە قسە شىرىن و خوشەكانى. ئەگەر رى ھەبايە بۆ گىزانەو ھەي ئەو نوكتە سياسىيانەى لەو دانىشتنەدا بە زمانى ميرزادا دەھات دەتزانى چ جۆرە مەجلىسى شەنگ و دلگىش و خوشىبەخش بوو. مەجلىسىكى ميرزا تىيدا دەكرايەو ھىچ پەناوپەسيوىكى مەفھومە سياسىيەكانى بەر لە شۆرشى تەمووز و دواتر كە لە كۆردەوھدا خەباتگىرەكانى بەگژ يەكديدا دەھىتا، نەدەما لە ميرزاو نوكتەى تى نەگىرا بى.

بە درىژايى سالانى ئەندامەتى لە پارتى، ميرزا راي خۆى دەربىرپو و چى بە ھەلەى زانىبىت گوتوھتى ھەلەيە، بەلام ھەرگىز جوداوازى بىروراى نەكردووتە ھۆى كزبوونەوھى پتوھندى خۆى بە حىزب يان بە ئەندامەكانى. چونكە شوتىشى لە حىزب ئەو نەبوو لە جىبەجىكردنى بىرپارەكانىدا ناچارى ھاتوچۆ و جموجوول بىت رەخنەكانى لە سنوورى «بىرورا» دا دەبوونە موخالەفە نەك لە شىئوھى سەرىپچىدا. ئەندامەكانى حىزبىش لە رەخنەكانى زىز نەدەبوون رەفتارىشيان لەگەلدا ھەرگىز لە جغزى خوشەويستى و رىز دەرنەدەچوو. لەلایەن پاداشىشەوھى ميرزا نەك ھەر ئەركەلگىرىكى بىزمە بوو بەلكوو تا ئەوھندەى بشى لە ئاسۆشەوھى موژدەى مزە بۆ كۆردپەرورەرىكى وھ كو ئەو تارمايى بداتەو يەك پنۆكى تارمايى لە كەسەوھ ديار نەبوو.

پاداشى ميرزا لە كۆردايەتدا بەپتەى ئەو بارەى كۆردى تىدا بوو وھ كوو بەھەشتى دواى مەرگ بوو كە لە ژياندا ھەر داواى نوپۆ و تاعەت لە ئىمانداران دەكات. تۆ واز لە پاداشتى مادى بەھىنە، لەلایەن ئەو نازەى كە ناو دەركۆردن بە كۆردايەتتەوھى خەباتگىرى بى دەناسرايەو، لەوېشدا ميرزا پشكى نەبوو چونكە خزمەتەكانى نە بە بلاوى دەزانداران نە لەوانەش بوون بەچا و بدىترىن. كە دىتربايە يان بىستربايە نەشەرى پارتى لە مالى ئەو چاپ دەكړى بەندىخانە و برسپوون دەبوون بە پاداشى..

ئەم راستىيە زىدە گرنگە بىفئەلە پرمەترسىيە لە خەباتى ميرزادا كەوا دواى مردنىشى نەبوو بە فاتىجەى سياسى لە موناسەبەيەكدا بۆ گىيانى بەرئ بكرى، بە قەرز ماىەوھ لە زىمەتى شوتنەوارى كۆردايەتى ھەرچەند لە ئاست چارەنووسدا قەرزىكى بچووكىش بى. مرۆى دىكە ھەن لە غەبرى مەيدانى كۆردايەتدا گىانازىيان كۆرد و بەسەر چوون، لەوانىشدا ھى وھا ھەيە بىسەرروشوون ماىەوھ بەلام قەرزەكەى بەسەر شانى كۆردايەتتەوھى نىيە. تۆ نايەت شەھىدەكانى غەزاي قارس و بايەزىدى بەر لە سەدەيەك كە بە ناوى ئاينەوھى خزمەتى پىچكەى تەختى سولتانى عوسمانلىيان دەكرد بە شەھىدى كۆردايەتى لە قەلەم بدەيت. تەنانەت لە رشتەى زىانى شۆرشگىرىكى وھ كوو شىخ مەحموددا بەشدارىكردنەكەى لە شەرى عوسمانلىيەكان دزى ئىنگلىز بە درىژايى سالانى جەنگى يەكەم ناخەيتەوھى سەر خەباتەكەى بۆ كۆرد. ئەگەر لەو بەشدارىكردنەدا مەرجىكى مافى كۆردانى بەسەر عوسمانلىياندا سەپاندبايە حىسابەكە بەلای كۆردايەتدا دەھاتەوھى. رەنگە دىندارىكى ئىمانەكەم بە عيارەى خۆى شەرى دز بە ئىنگلىز لە ژىر ئالای عوسمانلىياندا بەولای كۆردايەتتەوھى بىات

بەلام ديسان راستىيەكە لە جىيى خۇيدا دەمىنئىتەوھە كە كوردايەتتى تىدا نىيە. مەسەلەكە پتر روون دەبىتەوھە بەوھدا كە دەزانىن دىندارى ئەوتۆيى خەباتى كوردايەتتىشى دژى پاشاي ئىسلام نە نارەوا دادەنا. ئەدى نالەن مەلای خەتئى فەتوای ئەوتۆيى دژى پاشاي رەواندز دەر كەرد؟ ئەمە بۆ روونكردنەوھە دەلەيم دەنا من لەو باوهرەدام فەتوای مەلای خەتئى بەنىيازى چەپارەدانى بەرەى كورد لە تەفروتوونبوون بە رەزامەندىيى پاشا بوو (لە بەرگىكى كىتەبى حاجى قادرى كۆيى ئەم مەسەلەيەم بەپىي قەناعەتى خۆم روون كەردوھەتەوھە).

ھەموو بىروباوھەرىكى راست و چەوتى ئەم جىھانە خەتئىكى بە دەورى خۇيدا كىشاوھ لىدەرچوونى بەدەرچوون لە باوهرەكە حىساب دەكات. كوردايەتتىش دەبى ھەر وھەا بى و خەتئى دەورى خۆي تۆخ رابكىشى دەنا لە ھەموو تىك ھەلقزانىكى لەگەل باوھەرى دىكەدا بە عەيارەى ئەو باوهرە كوردايەتتىيەكە تاوانبار دەر دەجەت. مەسەلەكەشى ھىندە روونە دەبوو لەخۆوھ بەلای كورد و ناكوردەوھە ديار بى. مىرزاي حاجى كەرىمى ئاسنگر وھكوو مېروولەيەكى بىناوونىشانى مېرووستانى كوردايەتتى دانەكىشى لە ناو ئەو خەتە رانەكىشراوھەدا دەكرد. مالم ھەقە يەك كەرتە گەنم يان جۆ يان پووشكەى نەكىشا بۆ غەيرى كوردايەتتى. ئەشەدووبىللا لەو كەرتە دانەوئىلانەش يەك تۆسقال ئارد نەچوھە ھەناوئىيەوھە.

من سەيرم لەوھە نايەتەوھە كە مىرزا ھەرگىز رىيازى خۆي نەگۆرى. سەيرم لەوھەش نايەتەوھە كە بى ئومىدى سوود كوردايەتتى دەكرد. سەيرم لەوھەش نايەتەوھە كە مزەى ئەركى خۆي بەلاوھە نابوو. سەيرم لەوھەش نايەتەوھە كەوا بىمزمە و بىئومىد خەباتى پتر خەتەرى دەكرد، سەيرم لە تاكە يەك خەسەلەتتى دىتەوھە كەوا رەنگە سەرنجى كەس رانەكىشى. سەيرم لەوھە دىتەوھە، چۆن تەوانى بىوچان و بى لى كەمكردنەوھە - بىئومىد، بىسوود، بىناو - لە شەقامەرىگەكەى خۆي بەردەوام بىت و ھەناسەسواریيى پىوھە ديار نەبىت و خۆ بەرەنجەرۆ دانەنەت و پەلپ و بەھانان نەھىنئىتەوھە خۆي پى بدزىتەوھە لە ئەرك و رەفتار و كەردارى نەگۆرىت چ لە كوردايەتتى بى چ لە وھەزىفە، چ لە بواری كۆمەلايەتتى.

لە ھەستىارتىنى ھەنگامەى دلگەرمى و تىزرىوى و گەشىنى و «قەرسىل لە چۆكان» ئەو مەروئە ھەمان واقعناسە بىتەلپە بىتەكلىفە خەزمەتگوزارە بىناوھەكە بوو كە لە كەركووك و شوئى دىكەدا مالمەكەى كەردبوو بە چاپخانەى حىزب... چەندىن جار گوتوومە، بەردەوامى لەسەر فەرمان و پىداوئىستى ئەدەبى كە بەرژەوھەند و گوزەرانى پىوھە بەند نىيە ئەستەمترىن كارىكە مەروؤ بە خۆيەوھە بگرى. ئايەتى «فاستقم كماً أمرت» بە روالەت بىتەكلىفە كەچى ھىچ تەكلىفىكى گەورە و گچكە و كوشندەش نىيە بەر مەفھوومى نەكەوئى. ئافەرىن بۆ بابايەك بە ناوى دىوھەخانە كونە بۆقرىك دەكاتەوھە و ھەتا مردن خۆي پىوھە دەلكىنى با مەسەرفەكەشى ئەوھە بى كە يەك جگەرە بە مەيوان بەدات. بەردەوامبوون لەسەر راپروئىكى قەرار دادەى بى پىچوپەنا زەحمەتتەرە لەو ئەركەى تىدایە. تۆ وھەر ئەركى سالىك لە خەزمەتتى دىوھەخانەم بە دوو حەفتە لە كۆل بگەوھە و مالم سەد جار ئاوا بى. مىرزا ئەو بەردەوامە بوو كە من سەيرم پى دىت: بەردەوامبوون لە شتىكدا چ سوودىكت بى نەگەيەنى.

لە وھەزىفە نەختىك ھەلكشا تا بوو بە معاون تەسوئىيە ئەمما ئەگەر لەوانە بايە خۆرەپىش دەيەخن ئەوھەندە لىزان و مەعلانى كارى وھەزىفە بوو ھەموو ماوھەكى مومكىنى دەبرى. كە خۆرەپىشكەر نەبوو يارمەتتىشى لە كەس داوا نەكرد پلەيەكى بەرەژوور بەت. ئەم دوورىيەى لە ھەلمەتەكاسەى بەلايەكدا، تەواو كەرى ئەم خەسەلەتەى بە ئەركتر بوو لە پىشتگوىخستنى بەرەو پىشچوونى بە منەت. ھەتا مندالى ھەراش دەبوون و گوزەرانى زەحمەتتەر دەبوو لە بودجەى مەسەرفەى كەم دەكردەوھە تاكو داھاتى كەم بەرى مەسەرفەى فرازىبووى بەكات. بەر لە ھەموو شتىك خەرجى خۆي داشكاند، وازى لە جگەرە ھىنا... چوونە نادىي كەم كەردەوھە ھەتا وازى لەوئىش ھىنا. سەرت نەيەشىنم وھەى لى ھات ئەو جاروبارەى داوھەتى يەك دوو برادەرى تىدا دەكرد ئەوئىشى پىچايەوھە. كە مندالەكانى بە دامەزران و شوو كەردن لى دەبوونەوھە بەرەژوورچوونى رىكارى گوزەران و نرخی كەرسەتەى خۇراك و پۇشاك فەرقەكەى تى دەبرد، ددانى چىر كەردنەوھە لە نەخواردن و مەسەرفە كەمكردنەوھە ھەتا ناچارى بەرتىل و قەرز و دەست پانكردنەوھە نەبى.

مىرزا دەتەوانى بە بەرتىل دەولەمەند بى، برادەرى ئەوتۆشى ھەبوون حەزىان دەكرد يارمەتتىيان لى قبوول بەكات يەكىك لەوان نازدارى ھەموو لايەك، زەدەى مەرگى ناكات ئەحمەدى حەمەدەمىناغای دزەي، بەلام مىرزا لە مندالىيەوھە ھەتا مردن ئەو دەزنوئىزەى «لە كەس وھرنەگرتن»ى راگرت لەگەل مندا كە ھىندە برادەر و لە يەكدى نرىك بووین ھەمان

خوگر توو بوو که هه بوو. رۆزهک له رۆژان رووی ته کلیفی لی نه نام. نهک هی پاره که منیش نه بوو، بگره له هیچ ته گهریه کی که له وهزیفه دا هاتبته پیشی (له وچاره به ولاره که سفارشنامه له مهلا ئەفهندی بو وه رگرت، ئەویش هی بهرهبویشچوون نه بوو، له سه ر خوگر دنه وه بوو). له م مهیدانه دا سی هه لکه وتی لی ده گێرمه وه که خو م تییاندا شایه دم و بهر ته جره به ی خو م ده که وی:

به کیان ئەوه بوو که له هاوینی 1961 میرزا له گه ل خو پار یژی شی گیرا و دوور خرایه وه بو «رمادی». خوا ورا ستان دوور خرا نه وه ی له و ماوه دا بوو که عه بدولکه ریم قاسم له لای خو ڤه وه بنیاتی دو ستایه تی له گه لمدانا. میرزا که م و زور داوای یارمه تی لی نه کردم، له خو مه وه خوایشتم له حاکم عه سکهری عام کرد که میرزا بو مال و وهزیفه که ی بگێر یته وه. ته رده ست میرزای به ردا... له ئوتیل هاته لام بو می گێر یه وه که چه ندی پخ خو ش بوو له وتوو یژدا حاکم عه سکهری پیی گو تبوو فلان پاکانه ی بو کردی، تومه ز کابرایه کی سه ر به عه بدولکه ریم وه های رانواند بوو خو ی یارمه تی داوه له بهر بووی. میرزا گو تی: رازی بووم به دوور خرا نه وه م هه ر هینده قه رزدار ی ئەو کابرایه نه بم.

پاکانه که ی من بو میرزا ئەوه بوو که له وه لامی ته کلیفدا لیوا عه بدی گو تی «میرزا ئەندامی پار تییه» منیش بی کومه کردن پی م گو ته وه، له پار تی بی ت و نه بی ت یه کیکی وه کوو میرزای واقیعناسی له سه ره خو هی ئەوه یه حکومه ت ئاوانه خواز بی ئەندامی هه موو حیز به کان و یته یه کی ئەو بن. ئەم قسه یه م یه کسه ر چوو ه دل ییه وه. که له ره مادییه وه گێر یه وه بو به غدا، زوری ر یژ لی نابوو کولیکش عوزر خوازی لی کرد بوو. دواتر لای منیش مه دحی هوش و زیره کی و هیمنی میرزای کرد.

ته جره به ی دووم ئەوه بوو که له ده می وه زیری مدا میرزا به هیچ جو ریک تکا و خوایشتی بو خو ی نه کرد به لام بو گه نجیکی که له سالانی 1959 و 1960 دا بزۆز و بی عار بوو هاته لام و رووی ته کلیفی لی نام و گو تی: فلانه که س فه سل کراوه، له دایه ری ئەمن معامله ی گێر انه وه ی بو وهزیفه که ی نارو یتن زور یش ده ستکورت ه چه ندیکی بشل یی شه رم ده کا بیته لات منی به وه کاله ت نار دووه بو عوزر خوازیش. ئەو گه نجه به زوو یی گه ر یه وه سه ر وهزیفه که... بهر له دوو سال یک مه رگ گلاندی.

ته جره به ی سییه م ئەوه بوو که له «مجلس الخدمة» ئەندام بووم میرزا بو ته رفیع له 100-70 هاته دیده نی مه جلیس. نه یشت ر داوای کرد یارمه تی بده م بو ته رشیکردنی له لایه ن دایه ره که یه و نه له دیده نیشدا هانای هی تنامه بهر. به لی نه اتوو یی خو ی مه جلیسی منه تبار کرد که مه تمووری ئەو تو یی به ر یزه وه وه رگری. من له م ته جره بانه دا چ نیازیکی خو هه لدانه وه م نییه که ده زانم نازو فیزی خو هه لدانه وه و په روبال فشکردن له مرۆیه ک ناوه شیتته وه خو به مرۆ بزانی. من که شایه د بو پیاوه تی که سییک په یدا بکه م خو م به شایه د پتر جی متمانه ی خو م، ئەوه ی به شایه دیشی ده هی نمه وه بنیاد میکه وه کوو خو م ده بی پاکانه ش بو قسه کانی بکه م.

گو تار به به ر ییه وه نییه هه موو لایه نیکی که سایه تی مرۆی باسکراو بگریته وه دنا وه هام لی خو ش دیت چ به نووسینی خو م و چ به هی که سیکی دیکه بی سه ر له به ری بابه تی نووسین به سه ح بکاته وه تا ئەگه ر باسی شاعیر یکم خو یته وه شه ر زام بکات به و که سه وه ک ئاده مییه ک نه ک ته نها وه ک شاعیر، خو ئەو کابرایه سالی دوا زده مانگ، شه و و رۆژ 24 سه عات، هه ر شاعر نالی، کی ده لی شاعره کانی ته رجومانی و یژدانییه تی؟ هه لسه که وتی ژیا نی تیم ده گه یه نی چه ند له ره نگی شاعره کانی ساخته و چه ندی دروسته. ده زانم ده بی بایه خی زور به شاعره کانی بدریت به لام رۆبۆت و کو ته لی بی لایه ن شاعر نالین بو یه یه ده بی «شاعیر - مرۆ» بناسم نه ک مه کی نه ی کو کراوی ئەده ب و سیاسه ت. میرزا و غهیری میرزاش ده بی له سنووری ده سه لاتدا به و شیوه یه بناسریت تا هه ر نه بی «پرسه ک» ی گه وره ی له سه ر هه لسه تی (پرسه ک: علامه استفه ام).

تو که فیلمت ده ره ینا له سه ر شاعیر و نووسه ر و هونه رکار و سیاسی وه یا بو ره پیاوی کورد خو ی نایه ت کامیرا به سه ر تا که داوی ئەو سیفه ته ی راگری ت، به لام هه تا ئیستا ئەو نووسینانه ی نووسه ره کانی کورد که مرۆی کوردیان به خه لقی ناساند بی لیان هه لئاستی بای فیلمیکی ده ده قیقه یی چه ندو چونی مرۆیه تیان ره نگر یژ بکه ن. ئەمانه راستی ئەوتون

دەمەتەقە ھەلئانگرن بەلام لەلایەکی دیکەشەو دەرفەتی بەسەر راگەشتنی سەرلەبەری بابەت لەبەر نووسەری کورددا ئەو فرەوانە نییە بتوانی زات بکات قەلەم و کاغەز و چاپەمەنی و مەسرف و کات و رەنج خەرج بکات لە نەخشە کێشانی ئەو لایەنە شەخسیانەیی که بە رۆاڵت پێوەندی بەتینیان لەگەڵ چارەنووس و دەردە کوشندەکانی کۆمەڵدا نییە. ئەمە راستە و زۆریش تالە بەلام خۆ ئەگەر ئاوەبوو دەبی «تیمم» بکەین. لەسەرینکی دیکەشەو ئەو پێی دەلێن شیکردنەوێی مادی فەرمانیکی ناچاری بەملدا بریوین که دەبی رەفتاری «کەس» لەگەڵ داخوایی دەورووبەریدا بگونجین. دەورووبەریش تەنها کاریگەرە گشتییەکان ناگریتەو دەنا دەبوو زۆری خەلق وەکوو یەکدی رەفتار بکەن. لە دەورووبەردا کاریگەری تایبەت بە «کەس» شەقڵی دیارتر دەبی پێوەی چونکە مرۆ بە خۆی و بە سەرلەبەری پیکهینەرەکانی مادی و مەعنەویی خۆیەو تەفاعول لەگەڵ دەورووبەری فرەواندا دەکات ئیتر یا سەر دەنی بە ملکهچی یان یاگیگەری یان یەکیک لە پلە بی ئەژمارەکانی نیوان ئەو دوو سەرپەرە. لە حالەتی میرزادا بایی نیمچە پێویست دەورووبەری، لەویش پێویستتر، تەبیات و رەفتاری سروشتکردی باس کراو، لە ناچاریشەو بەوئەندە رازیم چونکە رینگام نییە ھەموو شتیکی دەربیرم، دەرفەتیش لە گوڤاردا چەنگ ناکەوئ بۆ ئەوێ ھەموو مومکینیش بگریتەو. ئیستا ماوہ بلیم لە میرزادا خەسلەتی دیکەیی بەرچاو دووان بوون:

یەکیان ئەو بوو تا رادەیی بیزبوونەو رقی لە تاکپەرستی بوو. ئەگەر قسە سیاسییەکانی گرد بگریتەو بەشیکیی بەپۆزی رەخنەگرتن و عەیب دۆزینەو و درۆ بەسەرگرتنەو بوو لەو کەلەمێردانەیی ناویان بە تەقدیسەو دەھات.

لە زۆر باردا ئەوانەیی بە دوژمنی میللەتەکیان دادەنا. نابیی لە بیڕ بکەین خەلق تیکرا ئازان لە عەبیدارکردنی سەرۆکی باوہرپیکراوی غەیری خۆیان کەچی کورنوو دەبەن بۆ ئەوێ خۆیان کە بەلای غەیرەو عەبیدار، ھەرچی میرزا بوو لە ئاست ھەموو باوہرپیک و باوہرپیکراویک بیرورای خۆی ھەبوو. کورتەیی قسە ئەوێ میرزا تاکنەپەرستیکی بوو تاکی نەبی.

خەسلەتی دیکەیی کە ئەویش سببەریکی یەکەمیانە ئەو بوو خۆی بە گچکەیی کەس نەدەزانی. ھەرچەند رازی بوو بە پایەیی خۆی لە کۆمەڵایەتی، بەلکوو رەنگە بەھوێ ئەو رازیبوونەو یەو بووبی کە ژووچوونی بە مایەیی کەمایەتی نەدەزانی. ھەتا بلیم لەنگەربەستنی واقع لەسەر ئەو بارەیی کە ئەوێ تیدا بەرەژیرە بی تەزاندن و دارووشاندن بەسەر ھەستیدا دەھات. نامەوئ بلیم میرزا بەتەما بوو یان دەییووست ئەو لەنگەرە ھەرەوھا بەردەوام بی و نەگورئ، نەخیر بەلەنگەریکی بەدی دادەنا بەلام نەووستنی ئەو لەنگەرە نەیدەخستە سەر ھەلپەیی بیجی و پەلەیی بیسەرەوہەر. تا ئەو رۆژەیی باری کۆمەڵایەتی بە چاکتردا دەگورئ میرزا لە پایەیی خۆیدا چەسپاو بوو، کە یەکیکی لە خۆی بەرەژوورتری پندا رابوو رەدبایە بەرزەبی بۆی بلند نەدەبوو مەگەر لە دلدا بە موحتەرەمی زانیبی. لیژەشدا نامەوئ بلیم میرزا شەری بەدنی دەفرۆشت. حورمەتی ئەو حاکمە دادپرسەیی دەگرت کە خۆی کاتب بوو لای بەلام بیقانوونی بۆ نەدەکرد و ھەلەیی بی دەگوتەو و لە حالەتی چوونە کەشفی لادئ داب و دەستووری خەلقەکی تی دەگیاندا جا ئەگەر قسەیی نەبیستبایە لی بیباک دەبوو.

کوردپەرەوہری بیفیل بەلای میرزاوہ چەندی بلیم ریزلیگیروو بوو بەلام کویرانە و دەرویشانە ریزی نەدەبەشیوہ. مترزا لای بۆرە پیاو بوو. ھەرچەند لە سنووری قانوندا بیی بە خواری دانەدەنا ئەمما ئەگەر بۆرەپیاوی ھەژاری بەدەست قەرزەوہ سەغلەت دیتبایە وەیا لە شکاتی تیوہگلاندن و پێوەکردندا خەتەری گیران و مەسئولبوونی بۆ کابرا چاوہروان کردبایە تی دەگەیاندا ج بلیمت و بکات باشە بۆی. بیزانیبایە خەلق قسەکانی دەبیەن لە بن لیوانەوہ وەک یەکیکی قسە لەگەڵ خۆیدا بکات چی پێویست بوو بۆی دەدرکاند. کە لە یەکیکی وەکوو منی تەقیە نەدەکرد بە روونی ھەژارەکی تی دەگەیاندا، لە زۆر باردا ئەرزوحالی گەلەلە دەکرد کە مافی ھەژارەکی پاریزیت بەلام نەک بە خەتی خۆی. میرزاش و سەمەدی حاجی مەمەدی بەنا کە بە سەمەدی حاجی مەنچەل بی قانونی رۆیشتبایە، حسین بازانیش، خوا لەو و لەوانی دیکەش خوش بی، ئەو جورئەتەیی لی چاوہروان دەکرا. چەند کاتبیک ھەبوون لە تاکامی پاکی و زانی و بیترسیانەوہ حاکمەکان کۆمەیان لی دەکردن.

میرزا ھەرەو ک دەنگە خوشەکی بە کار نەھیتا دەسەلاتی نووسینیشی لە بیڕ خۆی بردەوہ. لەلایەکەوہ وەزیفەیی میری بۆ تەبیاتی ئەو شتیکی نەبوو لەگەڵ نووسینی سەر بە سیاسەتی بەرەو کوردایەتی بگونجیت، لەلایەکی دیکەشەو کە بوو بە موزەف جاری شلک بوو مابوو لە رۆشنیری و بەھری نووسەری دابمەزیت، دواتریش کە وردە وردە ھیزی قەلەمی

له مهیدانی نووسینی رهسمی گهشهی کرد، چاپمهینی کوردی گهشهی نه کردبوو، له باریکیشدا نه بوو وه کوو ئهوانه‌ی له چلهکاندا به نووسه‌ری کورد ناسران پیوهندی به جیهانی نووسین و بلاوکردنه‌وه‌ی کوردیه‌وه هه‌بیت. که له کهر کوو کیش هه‌لقه‌نا به‌رهو کۆیی و رانیه و قه‌لادزه هه‌ر به کاتبی، به‌جاری له هه‌ریمی ئه‌فسووناوی «وشه‌نووسی» دوورکه‌وته‌وه. ئه‌گه‌ر له چله‌کاندا بۆی ریک بکه‌وتایه ماوه‌یه‌ک له به‌ندیخانه بمینیتته‌وه بایی ئه‌وه بکات گه‌رانه‌وه‌ی بۆ وه‌زیفه و زه‌حمه‌ت بکه‌وی ده‌شیا رینگه‌ی نووسین بگریته به‌ر و تیشی بناسریت هه‌ر نه‌بی له دوو باب‌ه‌ت، هونه‌ری «مۆسیقا و ده‌نگ» و سیاسه‌تی کوردبابه‌ت. له مۆسیقا چهند رۆژیکان په‌نجه‌ی له عوود (یان که‌مان) راهینا و «رێ. می، فا...» یشی له‌گه‌ڵ مامۆستایه‌کیدا گوته‌وه، هه‌ر له‌ویشم ئه‌و زاراوه مۆسیقیانه بیست به‌لام خیرا پشتی تینکرد و بۆی نه‌چوو‌ه‌وه. به‌هه‌مه‌حال وزه‌ی هونه‌ری و ئه‌ده‌بی لای میرزا، تا راده‌یه‌ک، بوونه قوربانی ته‌بیاتی دووره‌پاریزی و مه‌شره‌بی خاکی و خۆه‌له‌ندانه‌وه و ئه‌و جو‌ره خه‌سله‌تانه‌ی.

که به وردی سه‌رنج له میرزا راده‌گرم نموونه‌ی مرۆبه‌کم به به‌ر زه‌یندا تیده‌په‌ریت که به که‌لکی ژیا‌نی نارام و کومه‌لایه‌تی بی هه‌رای وه‌ک سوید و نه‌رویح دیت که به‌ره‌م و تیری و ریکوینکی به خه‌لق ده‌به‌خشیت و تاکه یه‌ک پاله‌وانی سیاسه‌ت و قاره‌مانی بگره به‌رمه‌ده‌ی بۆ نارِسکینیت. له شویتی وه‌ها هه‌میندا پاله‌وان سه‌ر به‌رز بکاته‌وه حه‌بسی ده‌کن.

مه‌رگی میرزا

له هاوینی سالی 1978 ماوه‌ی چهند مانگیکی حه‌سانه‌وه‌م له «عمان» پاته‌ختی ئوردن رابوارد. شه‌ویک به عاده‌تی هه‌میشه‌یی، له سالۆنی ئوتیل، میوانانی به ده‌مودوو کومه‌ل بووبووین قسه‌ی باب‌ه‌تمان ده‌کرد، له سۆنگه‌ی شتیکه‌وه گوتم، چه‌ز له زه‌ری زیلی ته‌له‌فۆن ناکه‌م، ئه‌م چه‌ز نه‌کردنه‌شم شه‌رح دا... دوای ئه‌م قسه‌یه‌م تا کۆبوونه‌وه‌ی سه‌به‌ی شه‌ومان، له به‌غداوه ته‌له‌فۆنیک و له له‌نده‌نه‌وه دوو ته‌له‌فۆنم بۆ کرا مه‌رگی پینج خزم و دۆستیمان پی راکه‌یاندم، یه‌کیک له‌وان مه‌رگی میرزا بوو له له‌نده‌نه‌وه پییم گه‌یشت، ته‌له‌فۆنه‌که‌ی به‌غدا جاری خه‌به‌ری کۆیه و هه‌ولیری نه‌بیستبوو. پیی ناوی بلیم له‌خۆوه دیاره خه‌به‌ری ئه‌وتۆیی له غه‌رییدا چ کاریک ده‌کاته سه‌ر کانیای هه‌ست و سۆز له ده‌رووندا، له و ده‌مه‌وه که ئاشکرا بوو مه‌رگ شوینه‌واری خه‌باته هه‌مینه پر خه‌ته‌ره بیناو و شو‌ره‌ته‌که‌ی میرزا کویر ده‌کاته‌وه به‌دل به‌رباری قه‌رزیکه ئه‌ده‌بی قورس بووم به‌وه‌دا که‌وا له ده‌رفه‌ت و به‌پیی توانین تۆز و رپی فه‌رامۆشی له وینه‌وه‌که‌ی به‌ته‌کینم، به‌م گوتاره‌ش به‌شیکه قه‌رزه‌که‌م له‌سه‌ر لاده‌چی چونکه که‌سایه‌تی میرزا ماویه‌تی به مافی خۆی بگات له جلوه‌به‌ستن و تیرره‌نگی.

«...»

لە یادکردنەوہی نەمراندە جووتە ھەستیک بەیە کەوہ سەر دە کەن: ھەستیک بیگەردی زامدارانە یاک و پیرۆز لە کانی نرخە زلە کانی نەمریہوہ خۆی لە دەروون و زمان و قەلەمی بیر کەرەوہ دە گێرئ و بەرەو باوہشی نەرمونۆلی وریئە خۆشکەلە کانی دەمی وەنەوزیہوہ دەبات، خۆی لە بیر دە کات.

ھەستی دووھەم ھیندە سادە نییە، تیکەل پیکەلییە کی لە گەلدا یە: ھەتا یاد کراو لە تەمی نەناسراویدا بیت مەیلی بیژۆکی خۆویستی وەھا لە یاد کەرەوہ دە کات کە خۆی بە خاوەن چاکە و منەت بزانیئ. ھەر دەلیی کابرایە کە خیر و سەدەقە دارەبەش دە کات، کەچی لە ناخی ناخیہوہ خەجالەتیہ ک بە کزی دەبلاچینی و وردە ختووی پیندا دەھینی کە بە ساختە ھەستی منەتباری خۆی بەرانەر ئەو یادە گۆریہوہ بە منەتداری. ھەتا مرۆ دەگاتە ئەو پلەبەھی لە سەرەتاوہ لایەنی منەتداری لە دلی خۆیدا ھەلە کیشی و شوینە کە ی پر دە کاتەوہ بە ھەستی قەرزدار، خۆراھینانیکی دەرویشانە ی گەرە کە. کە یاد کراو ناو و شۆرەتی ھەبوو ھەستی یاد کەرەوہ باریکی دیکە ی دەبیت، مەگەر ھەستە کە دەمکووت بکریئ، یاد کەرەوہ ھەستی منەتداری ناکات چونکە خیر بە دەولە مەند ناکرئ، رەنگە کەم و زۆر، بە پیتی کەلە گەتی خۆی لە تە ک ھی یاد کراو دا مزاشیکی شانازی و لە خۆرازیبوون حندرحویی لە ھەناویدا بکات. من کە دیم لە یاد ی حاجی میرزا عەبدوڵا (خادم) دا مەشقی قەلە مگێرئ دە کەم نە منەتداری و نە منەتباری لە خۆمدا نادۆزمەوہ چونکە ئەو ھەندە دۆست و ئاشنام بوو «دق الباب» لە بەیندا ھەلستا بوو. منەتی کیسە جووادی مەعنەوی ھیچا بووہوہ.

ھەرچەند «خادم» لە تەمەندا بەلای جیلی پیش منەوہ دەبووہوہ بەلام تەبیاتی رەندانە و دلنەرانە ی لە گەل ھەموو تەمەنیکی دە گونجاند. بە بیرمدا نایەت لە ئاخوتن و گوتوبیز لە گەلدا تیر بوویم. خادیم ناچاری کردبووم کەوا با یی ھیزپیشکانم، لە میراتی حورمەتی ئەو بو باوکم و بنەمالە ی جەلیزادە، رازی بیم بە پیشیکی زیاد لە مافی خۆم. من لە دلدا جینگە ی مامیکم بو دانابوو. بە تاییەتی لە دوا کوچی مامم شیخ نووری کە لە رۆژانی ناوہندی تەمووزی 1952 مالاوایی لیکردین، خادیمیش بە رەفتار و گوفتاریش تۆلە ی دە ئەو ھەندە ی بو دە کەرمەوہ. ئا ئەم ھەلۆہستە ی لە ئاستمدا، بە تەمەنی ھەلکشاویہوہ لە چاو تەمەنی من، نایەلی قەلەم لە یاد ی ئەودا بە لووسی و رەوانی لە سەر کاخەز بخشیت و زمانگیریم پیئە کات⁹ و ھەستیک خەجالەتیم و بەرەدەنی کە دیم بە تەمای قەرزدانەوہ خەریک بم چەند ئەمانە تیک ی لام ھەیە

⁹ - لە شەوی نیوان 1/1/1987 و 1/2/1987/ نزیک سەعات دوو کەوتە سەر نووسینی ئەم گوئارە. کە گەیشتمە ئەو وشە یە «دە کات» کە ژمارە یە کەم لە سەر داناوہ بە نیشانە بو پەراویز لە سەر داناوہ، وازم لە نووسین ھینا. رۆژیک دیکە تا دوای نیوہرۆ دەرفەتم نەبوو بۆی بگەریمەوہ. کاتیک بۆی چوومەوہ خە یالیکم بە دلدا ھات، بۆچی نەزانم فەرقی تەمەنمان چەند بوو؟ بەرگی دووھەمی دیوانە کە ی لامە، بەلکوو لەویندا سالی لە دایکبوونی نووسرابی. داخە کەم تیندا نەبوو دەبی لە مەرگی یە کەمی دیوانە کە یدا سالە کە ی نووسرابی. لە گەل ئەم دەستبە تالییە شدا گەر انم بە دوای سالە کە دا نیگامی بو لای ئەو چەند وشە یە «پیشکەش» کەوت کە لە لاپەرە ی 3 دیوانە کە دا سی نیازی دەربریوہ، ھی سێھە میان دەلی: «بەوانە ی لە ئاستی ناراستی پیئەنگ نابن». چەندم لیخۆش ھات کە یە کەم ھەنگاوم لە نووسینی بە ریکەوت جووت ھات لە گەل نیازە کە دا بەر لەوہ ی ھاندەری ئەو نیازە بمبزیوت، چونکە شاردنەوہ ی ئەو ئەمانە تە کاریکی ناراستە بەو پیئە لە خۆ دەبوو «پیئەنگبوون لە ئاست ناراستیدا». ئەم ریکەوتە خستیمیہ سەر چاوخشاندن بە پیئەکیہ کە ی دیوانە کە دا.

منیش ئافەرین دە کەم لە کۆششی کاک جەمال کە شیعرە کانی میرزای خستە بەر رۆشنایی و تۆزی رۆژگار و رپسی جالجالۆ کە ی لیتە کاندن بەلام کە ھاتم لە سەر راگە یاندنی رپووپەرە ی یە کەمی پیئەکیہ کە (دە کەوتە لاپەرە پیئە کە ی دیوانە کە دا) کە گویا بە ھۆی وانا لیدانەوہ ی بەیتە کان پیویست بە فەرھەنگۆک نەما، ھاتم ئەو وانا لیدانەوانەم بە تاقیکردنەوہ دیم زۆر شوینی ئاستەنگ بە جی ھیتراوہ، زۆر وشە ی نا ئاشنا لە بەر گوئی نەوباوہ کانمان رپوون نە کراوہ تەوہ.

له نموننه‌ی وشه‌ی ئه‌وتویی بنواره لاپه‌ره 21ی دیوانه‌که ده‌بینی له دێری سیه‌مه‌دا «پیره‌زال» هه‌یه. کچی ده‌زانی چ مه‌به‌سته لێ له دێری 5دا «ره‌زم، مه‌ساف – مه‌ساف» چین؟ ده‌لێین به‌زموره‌زم بچی ئه‌وه‌ی به‌ ته‌واوی لیکیان بده‌ینه‌وه. له دێری 7دا وشه‌ی «نه‌به‌رد» واتاکه‌ی چیه‌؟ به‌ نه‌به‌ردی که «پاله‌وان» ده‌گه‌ییته‌ی لێ به‌ سه‌هوو مه‌چۆ، لیره‌دا شتیکی دیکه‌یه شه‌ر و جه‌نگه... «نه‌هال – نه‌هال» له‌و لاپه‌ره‌یه‌دا ده‌بوو روون بکریته‌وه، به‌ تابه‌تی «نه‌هالی که‌شت» که هه‌ردوو‌یان نا ئاشنان و شیوازی کلاسیکی هیناویه‌ته ناو هه‌له‌به‌ست.

له‌و لاپه‌ره‌دا ته‌نیا په‌روانه و بیپه‌روانه له په‌راویزدا واتای ده‌قه‌کانیان لیدراوه‌ته‌وه به «په‌پوله و بیباک» به‌لام تیمان ناگه‌یه‌نی بۆچی په‌پوله «بیباک» حساب ده‌کری؟ دوایین وشه‌ی ئه‌م رووپه‌ره‌به وشه‌ی «مه‌نده‌بوور» که روون نه‌کراوه‌ته راستیه‌که‌شی «مه‌نده‌بوور»ه.

له نموننه‌ی شوینی ئاسته‌نگ بروانه کۆتایی لاپه‌ره 248 و سه‌ره‌تای 249 که ئه‌م دوو دێره ده‌خوینیه‌ته‌وه:

له ناکاو سه‌با هینای بۆ ده‌ماغ
بۆنی پیراهه‌ن بۆ دلی پر داغ
کولبه‌ی ئه‌حزانی بۆ کردمه‌ گولزار
رووناکیی دایه‌ چاوی ئینتیزار

ته‌نیا وشه‌ی «پیراهه‌ن» واتای لیدراوه‌ته‌وه به «کراس» له‌وه‌شدا حیره‌تی خوینده‌واری نه‌واو پتر ده‌بی چونکه نازانی مه‌به‌سته‌ی حاجی میرزا کراسی یوسفه‌ که بۆ یه‌عقوبی باوکی چوو گوته‌ی: «انی اجد ریح یوسف». که خستیانه سه‌ر چاوه کوپه‌بووه‌کانی «ارتد بصیرا – بۆوه چاوساغ». کولبه‌ی ئه‌حزان ماله‌که‌ی یه‌عقوبه‌ که له‌وه‌ته‌ی یوسفی لێ به‌ مردوو حساب کرابوو بووبوو «بیت الحزن – مالی تازیه‌دار». من لیره‌دا مه‌به‌ستم نه‌بوو واتای هه‌چ شتیکی روون بکه‌مه‌وه به‌لام نایایی به‌یته‌کان زۆری بۆ هینام.

به‌ نیازی خزمه‌تی دیوانه‌که و شیعری حاجی میرزا و له‌ گۆشه‌ی بایه‌خدا به‌ هه‌ولێ کاک جه‌مال محمه‌ده‌وه ماوه‌به‌ک له‌ گه‌ل رووپه‌ره‌کانی ئه‌و دیوانه‌ ده‌رۆم و شوینیکی که‌موکۆری تیدا بی هه‌له‌سته‌ی تیدا ده‌که‌م. راستیه‌که‌ی ده‌بوو پرس به‌ شاره‌زایانی عه‌رووز و واتا‌ئارایی شیوازی کلاسیکی بکری ئنجا فه‌ره‌ه‌نگۆک دابنریته‌ و ده‌قی به‌یته‌کان له‌سه‌ر کیشی راستیان بنووسریته‌وه، به‌یتیکیش که به‌ فه‌ره‌ه‌نگۆک روون نه‌بیته‌وه ئه‌و شاره‌زایانه شه‌رحی بدن.

له لاپه‌ره 14 دێری پینجه‌م وشه‌ی «بووه‌ته» له‌نگی کردوو. ئه‌گه‌ر «وابۆته» بچی له‌نگیه‌که هه‌له‌سته‌ی:

گولشه‌نی شادی به‌ وه‌یشوومه‌ی خه‌زان وا بۆته‌ پووش

له دێری 15 وشه‌ی «داخی» ده‌بی «داخی» بنووسری «داخی به‌ جه‌رگم».

له لاپه‌ره 15 دێری سیه‌مه‌ی له‌نگه، به‌ په‌راویز هینا کراوه له هه‌موو نوسخه‌کان هه‌روه‌ها به‌ له‌نگی هاتوو. ئه‌گه‌ر وشه‌ی «بگرن» ئه‌و «ب»یه‌ی لێ بقرتی له‌نگایی هه‌له‌سته‌ی:

گوێ له‌ قرچه‌ی جه‌رگی سووتاوی گرن بۆته‌ که‌باب

قرتانی ئه‌م «ب»یه‌ی که‌ پێی ده‌لێن ئیلتیزامی زۆر باوه، حاجی میرزا خۆی له‌ چه‌ندین جیگه‌دا قرتاندوووه‌تی.

له لاپه‌ره 16 دێری ده‌هم له‌نگه‌وشه‌ی «گولوو» به‌م شیوه‌یه جیگه‌ی له‌قه له‌ به‌یته‌که‌دا. به‌یته‌که‌ به‌م شیوه‌یه چار ده‌کری:

ههم بریقه ی گۆله ئاوا، بهرق و تریشقه ی ههوره کان

دیڤری یازدهه مینیش لهنگه. سه ره تاکه ی «مهل ملی درهخت به خویندن» واتاشی دیار نییه و لهنگیشه. وهها بزانه
راستییه که ی ئه مه یه.

مهل ملی درهخت به خویندن بلبلیش پهرواز ئه کا

له دیڤری 13، وشه ی «سهروو» له کۆتاییدا ده بی «سهرو» بنوسری. له دیڤری 14 شدا «سهرووی رهوان» ده کریتته
«سهرووی رهوان».

له دیڤری 16 وشه ی «بر» ده کریتته «پر».

له دیڤری 17 «خوره می دلگوشای» ده کریتته «خوره می وو دلگوشای».

له دیڤری 22 «خان و مان» وهها بزانه «خانمان» ه وه ک «نیشتمان». ئه م «مان» ه پاشگره ده لاله تی جینگه ی هه یه. له
ئافیسنا به عه رش گوتراوه «گهرووده مان».

له لاپه ره 17 دیڤری یه که م، وشه ی «تۆ» ته نه لێ ده کا ده بی «تو» بخویندریتته وه. له دیڤری دووهه م وشه ی «زستان»
ده کریتته «زمستان» دهنه لهنگه.

له لاپه ره 18 دیڤری دووهه م، وشه ی «چییه» ئه گه ره به «چییه» نه خویندریتته وه لهنگ ده بی ئه وساش ناقۆلا درده چی،
ئه گه ره «کوانی» بی عه بیی نامینی.

له دیڤری سی «خۆبی و مه ی» ده کریتته «خۆی و مه ی».

له دیڤری 5 «په زموورده و» ده کریتته «په زموورده وو» دهنه دپه ره که لهنگه.

له دیڤری 9 «بۆ گه داوو» ده کریتته «بۆ گه داو» هه تا لهنگ نه بی.

دیڤری 13 زۆر لهنگه واتاشی نایهت «که یفه کهت ئازیز مردوو مه ماته می داگرتوو» ده ستخه تی نه بینم خه ریکی
راستکردنه وه ی نابم.

دیڤری 15 «بووته» ده کریتته «بوته» «که ندووشیو» ده کریتته «که ندووشیو».

دیڤری 19 «ولاته که ی تۆی تیکر ووخاند» ده کریتته «ماله که ی تۆی تیکر ووخاند».

له لاپه ره 19 دیڤری شه ش، وشه ی «کوچه یی» ده کریتته «کوچه یی».

له لاپه ره 20 دیڤری چوار «بۆ» ده کریتته «بوو».

دیڤری 5 «سهوزه یی» ده کریتته «سهوزه یی». «کردوو» ده بی بخویندریتته وه «کردوو – ووم». دیڤری 15 وشه ی
«ئومیدم» ده خویندریتته وه «ئومیدم». له لاپه ره 21 قه سیده که وهها ده ست بی ده کات:

خاوه نی عه زم و سه بات و سه فدری مه یدانه کورد

مه نشه ئی سیدق و وه فا و روسته می مه یدانه کورد

بۆ شه جاعهت رۆسته می زالی له لا وه ک پیره زال

وهها دهزنام له دېړی دووههدا «حهدهری مهیدان...» گوراه به «رسته می مهیدان...» چونکه له گهل «سه فدر» باشر دېروات و له دېړی سپهه میشدا روسته دهشکینیتوه و ئیتر چون دوشی جاری به مدح جاری به شکانه وه ناوی روسته می بی؟

له دېړی 4 «بازی» ده خویندیته وه «بازی».

له دېړی 11 «ثومید» ده خویندیته وه «ثومید». له دېړی 15 «به» ده خویندیته وه «با». وه ک بیشتر گوتم «مهنده بور» له کوتایی لاپه ره که دا ده کرتیه «مهنده بور».

له لاپه ره 23 دېړی 9 «خه پاتی» ده کرتیه «خه پاتی».

له لاپه ره 24 دېړی 3 «به ده ورا بی» ده کرتیه «به ده ورا بی».

له لاپه ره 26 دېړی 2 «بوی» ده کرتیه «بوی».

واتای «چشمه یی حه یوان» له دېړی ده ههدا «تاوی حه یات» ه که هه رچی لئی بخواته وه نامریت، نه ک «سه رچاوه ی زیان» که واتای بیسنووره.

له دېړی 14 «تاشنامه و» واتاکه ی ده باته وه بو بیگانه، ده بی بگوتری «تاشنامه».

له لاپه ره 27 دېړی 3 «په رگار» ی ناو قه سیده که راسته نه ک «په رگال» ی شهرحه که.

له دېړی 4 «یه بازی» و «سه بازی» که له په راوز کراوه جیی لی توژینه وه یه. لیره دا مه ودام نییه، چونکه ده چینه وه بو «باختن و می بازت» و دارشتنی ئیسمی فاعیلی لیکدراو به «سه باز» و پیوه لکانی «ی» ی ئیسمی مه عنا و ... و ... کورده که له جیاتی «باخت» ده لی «بهخت - خوی بهخت کرد» که جوړیکه له به کاره یانی قرتا و... له دېړی 5 وشه ی «نییه تی» ده خویندیته وه «نی ییه تی» ده نا ده بیته «لایملک».

له لاپه ره ی 28 دېړی 10 «کردیه» ده کرتیه «کردیه».

له دېړی 19 «بووم» ده بی بخویندیته وه «بوو - ووم».

له دېړی 21 «ره حه تیتان» ده کرتیه «ره حه تی تان» واتا ره حه تی خوی تان.

له لاپه ره 29 «مهله جوانه که ی سهر شاخ و کیوان» مهله له دهریای بیپایانی ئاسمان ده کات نه ک له دهریای قوول و بیبن وه ک له په راوزدا شهرح دراوه. به مر له سهر کیوان چی ده کات؟

له دېړی سپهه می بره شیعره که «پیروزی» له جیاتی «پیروزه» ی ده گوتری. نه شم بیستوه «پیروزه» به هووما گوترا بی وه ک له شهرحدا هاتوه.

لیره به دواوه ته نیا هیما بو ژماره ی لاپه ره دیره کان ده کم که هه له وه یا که موکورپیان هه بی بی ئه وه ی ساخیان بکه مه وه مه گهر شویتی زیده گرینگ:

لاپه ره 33 دېړی 10، لاپه ره 35 دېړی 9 و 17، لاپه ره 37 دېړی 3 و 9، لاپه ره 38 دېړی 17 وشه ی عیجز هه له یه راستیه که ی «عه جز» ه. دېړی 19 میشک نه ک «میشک». له لاپه ره 39 دېړی 4 سهرله بهری ته ماوییه، «سه نجیه» چییه؟ نازانم. سهره ناوی قه سیده که نابی «روژ» بی چونکه نه عتی پیغه مبه ره.

لاپه ره 40 دېړی 1 «عومری» نه ک «عومری».

لاپه ره 42 دېړی 7 «نالهی» نه ک «نالهی».

لاپه ره 43 دېړی 6 «جیلوه بی» نه ک «جیلوه ی». دېړی 7 «ریگه ییکه» نه ک «ریگه یه که».

دېرې 8 «په‌رده‌ی» نه‌ک «په‌رده‌ی».

لاپه‌ره 44 دېرې 5 «تیا» نه‌ک «تیا». نالی ده‌لی:

په‌چه‌ی په‌رچه‌می یوو زولفی سیا
هر ده‌لی مانگه‌شوه کولمی تیا

دېرې 7 «بیدار» هه‌له‌یه، «بیدار» راسته. دېرې 10 «ده‌ریای» نه‌ک «ده‌ریای».

لاپه‌ره 47 دېرې 3 «به‌قهد سه‌روی جو‌بیار» نه‌ک «سه‌روی جو‌بیار».

لاپه‌ره 48 «بیدار» راسته. دېرې 3 «بووی» نه‌ک «بووی».

لاپه‌ره 52 دېرې یه‌که‌م «تو» نه‌ک «تو». دېرې 2 «ته‌ماشای ئه‌وا» نه‌ک «ته‌ماشای ئه‌وان». دېرې 3 «ده‌ردی دلی» نه‌ک «دلی ده‌ردی».

لاپه‌ره 54 دېرې یه‌که‌م «قسیکت» نه‌ک «قسه‌یه‌کت». دېرې 8 «جیا‌که‌ر».

دېرې 9 «بوته» نه‌ک «بووه‌ته».

لیره‌دا کوتایی به‌و ته‌ته‌له‌کردنه ده‌هینم چونکه له سنووربه‌ده‌ر درټزه‌ی هه‌یه، هر ئه‌وه‌نده ده‌که‌م که چاویکی خیرا به دیوانه‌که‌دا بگپرم تا ئه‌گه‌ر توانیم چند زه‌ق و زو‌بیه‌ک به قازانجی دیوانه‌که و خوینه‌رانی چاره‌سه‌ر بکه‌م به دل‌یکی نارامه‌و مال‌ئاوایی له یادی خادیم بکه‌م بو هه‌لیکی له‌بارتر.

لاپه‌ره 62 به‌یتی حه‌فته‌م:

وه‌کو تم دای ده‌پوشی رووی خه‌زرا
به ئه‌شکی خویتی چاوان سوور بوو غه‌برا

له په‌راویزدا هر ئه‌وه‌نده هاتووه که «خه‌زرا» سه‌وزاییه. مه‌به‌ست له خه‌زرا «خضراء» ئاسمانه که هه‌ناسه‌ی دوو‌که‌لاوی بیچاران ده‌بوو به تم و رووی ئاسمانی داده‌پوشی. غه‌برا «غبراء» یش زه‌وییه که به فرمیسکی خوینین سوور هه‌لده‌گه‌را. تم خه‌زرا و غه‌برایه زور هاتووه‌ته ناو شیعری شاعیرانه‌وه.

له لاپه‌ره‌ی 67 به په‌راویز هیما بو ئه‌وه کراوه که نیوه‌به‌یتی خواره‌وه له‌نگه:

که‌سی نه‌دیوه وایی هیچ قه‌ومی

تم مصرعه له‌نگ نییه، ده‌بی به پیی ده‌ستووری کیشی کوردی وشه‌ی «هیچ» بیته دوو بر‌گه «هی - ج» نه‌ک یه‌ک بر‌گه. وه‌ها دابنی که تم «ج» له به‌رایی رسته‌وه دیت وه‌ک که نالی ده‌لی:

تو که حووری وه‌ره نیو جه‌ننه‌تی دیدم «ج» ده‌که‌ی
له‌م دل‌هی پر شه‌ره‌ر و سینه‌یی سوزانمدا

یان هر نالی له به‌یتیکی دیکه‌دا بو کیشی شاعر ده‌نگی «س» قورس ده‌کات:

راستی سه یقه لیه تیغی زمانی نالی

لیره دا «راستی» سی بر گه یه: «را - س - تی». له ئه سلیشدا دووه: «راس - تی». ده بوو له لاپه ره 64 بهم مصره عه بلی له نگه:

عه شایری له کوردان زۆر له گه ل بوو

ئهم مصره عه ئه گه ر «عه شایر» ی نه کریتته «عه شایر» له نگه، بهو شیوه بهش هه ر عه یباره. له لاپه ره 60 مصره عه ی: «نه یانه هشت مریشک و گوشتی کاوور» دوو بر گه ی نوqsانه ده بی وه ها بنووسری: «نه یانه هشت هیچ مریشک و گوشتی کاوور» جینگه ی دیکه ش زۆره له م بابه ته.

ئهو «مه نزوومه ی سه فه ره بزلگ» که له لاپه ره 54 هه تا 74 ی دیوانه که ی گرتووه ته وه، له به ره و کوتاییه که یدا نه ختیگ به نااشکرای ده دویته. به پنی سه رگوزشته که له سه ره تاکانی سالی 1920 یان له ده ورو به ری ئهو سالداه به یارمه تی براده ریکی چوو ته قه لادزه (ئهو براده ره حاجی تاهیری کویی بووه) له وئ سی سال ماونه ته وه چوو نه ته سلیمانی:

هه تا نیزیکی سی سالی له وئ بووین
له ئاخو بۆ سلیمانی به ری بووین

به دوا ئه مه دا ده لی:

فه له ک بۆ قیسمه تی ئیمه له هه ر لا
به چه پدا مۆره بی ئه ردی فری دا
سلیمانی هینا قیسمه ت وه ها بوو
موعین و ناسری ئیمه خودا بوو

له مه دا دوو پرسیار هه لده ستی: یه کیان ئه وه یه که حاجی میرزا عه بدولا و حاجی تاهیر، وه ک بزانه، پتر له سی سالان له قه لادزه مانه وه. پرسیار دووه هم ئه وه یه که ئهم مۆره نه حسه ی فه له ک به چه پیدا فریدا بۆ ئه وان چی بوو؟ «سلیمانی هینا» مانای چی؟ سلیمان کینه؟ پیغه مبه ر سلیمانی موباره که دیاره ئهو مه به ست نییه. یاخود شاری «سلیمانی» یه؟

لیزه دا به ته له فۆن له گه ل کاک محمه دی حاجی تاهیرم پرسیار کرد، نومره ی ته له فۆنه که شیم له ماموستا به کر ئیسماعیل سه روکی دادگای حوکمی زاتی وه رگرت، کاک محمه د تیی گه یاندم که مالی ئه وان و مالی حاجی میرزا عه بدولا پتر له 25 سال دانیشتووی قه لادزه بوون. ده وری 1946 هاتوون بۆ سلیمانی. ئهو نه ردی فه له کی چه پ گه ردیش هی ئهو سالانه ی قه لادزه یه که دوو جارن له دوو رووداوی ناخۆشی گشتیدا ناچار بوون به راگویتسن له قه لادزه تا به زه ره ر و زحه مه تی زۆره وه سه ره له نوئ هه ر جاره که وتوونه ته وه سه ر باری ئاسایی. به مه دا ده ر که وت که من ژماره ی «سی» م به «سی» خویندوه ته وه له دیوانه که ش هه ر «سی» نووسراوه، توومه ز به ته ما نه بووم ئهو دوو بنه ماله یه سی سال له قه لادزه بووین (ئهم دیاره ده یه له نووسینه کانی فرۆیدی نه فسناس شیکراوه ته وه).

ده متوانی له م کیشه یه دا نووسینه که م بگۆرم و جیکایه تی ته له فۆنکاری تیدا ره شبکه مه وه، به لام چ زه ره ر له و راستیه ساده یه ناکه ین، خوشتیش دیت له گه ل ته بیاتی ژیانمان که هینده توند نه پتچراوینه وه به سه هوو نه چین. وه ها بزانه حاجی میرزاش سه هووی کردووه که له لاپه ره 76 دا ده لی سالی 1939 ته شکیلاتی حکومه ت له قه لادزه کرا، وه ک له

بیرمه ئەو تەشکيلاتە لە ساڵی 1937 بوو. بەهەمەحال ئەم لایەنە لە منیش ڕوون نەبێ میتزووی هەیه. دواى ئەو تەلەفۆنەش دیتم حاجی میرزا دەلی لە ساڵی 1946 چووین بۆ سلیمانی.

لە لاپەرە 88 شەرحی «ئافەرىن گۆیان» هاتوو بە «ئافەرىنیاں کرد». ئەم وشە لیکدراوه لیدوانی دەوێت. لیکداناوە فارسییە، لەوێشدا «گۆیان» دەخوێندریتهوه. وشە لیکدراوه کە فاعیلیەت و وەسف دەبەخشی، لە لایەن ڕێزمانیشەوه کە کەوتە ڕستە بەلای «ئاوئەلکار adverb» دا دەچیتەوه چونکە وەسف «کردیان بە جەژنە» دەکات. ئەم «ان» هە هی فاعیلیەتە لە فارسیدا، بەزۆریش لە کاردیت وەک: «لەرزان، دەوان و خەندان... هتد». لە کوردیدا باوی نەماوه مەگەر چۆناوچۆنی دەنا بۆ فاعیل بە کار ناهێنین تەنانەت کە دەلێین «لەرزان، ڕێبەندان و هەرزان...» لە بیرمان چوووەتەوه کەم ئەم وشانە ناوی کاران (اسم فاعل).

وشەى ئافەرىن تورکی نییە (وەک لە شەرحە کەدا دەلی کوردی و فارسی و تورکییە). بە ئەسڵ وشەیه کى ئافىستایە لە قالی «ئافرىنه، ئافرىتى و ئافرىقنه» هاتوو بە واتای ئافەرىن کە لە ڕیشەى «فرى» وەرگیراوه بە واتای خۆشویستن و پەرستن و دلخۆشکردن و خوێندن و خەلقکردن. کە دەگوترێ جیهان ئەفەرىن بە واتای «خالق الكون». ئەم «ئافەرىن» لە لێرەدا خەلقکردنە. لە کوردیدا زۆر جار بە شوخی یەک بە یەکیک دەلی «ئافەرهوان» و بە خەیاڵی خۆی واتای «ئافرهت» ی لیدارشتوو، لە راستیدا ئەم «ئافرىقنه» یە دیتەوه سەر زمانان. دوور نابینم وشەى «ئافرهت» یش هەر لە «ئافرىتى» وەرگیرایی کە نازیبندانیکى تىدايه، نەک لە «اروادى» تورکی. لەم مەیدانەى «ئافەرىن» دا تەماشای لاپەرە 206 و 207 بکە لە کتیبى «مزد یسنا و ادب پارسی، جلد اول، د. محمد معین» (هەرچى لەبارەى ئافرهت و ئافرهوانەوه گوترايى هی خۆمه - م.م). نەفرین کە نەعلەتە بەرانبەر ئافەرىن هاتوو.

لە لاپەرەى 59 وشەى «تەل» شەرح دراوه گۆیا فارسییە بە واتای تەلەفۆن ئەم وشەیه telephone نە فارسییە نە ڕۆژەهەلاتی. کەرتى یە کەمى بە واتای دوورە نەک تەل. وەک «تەلەپاڤى، تەلەگراف و تەلیکس». کەرتى دووھەمى «فۆن» بە واتای دەنگ بە هەردووکیان دەکەن «دوورەدەنگ»، دەنگى دوور. وشەکان لاتینى «فۆن» لە «تەلەفۆن، گرامۆفۆن و دیکتافۆن...» دا مانای دەنگ دەبەخشی.

هەر لەو لاپەرەیهدا «موهاجیر» بە «کوچکەر» لى دراوه تەوه باشتره «مشخت» بە واتای موهاجیر لە کاربیت. لە زارى کرمانجى سەرودا بیستووومە ئەو واتایە هەیه.

بازیک دەهاوێژم بۆ لاپەرە 142 کە سەرەتای مەرسییە کەى بۆ باوکم لەوێه دەست پى دەکات. لە کۆتایی دێرى یە کەم وشەى گریان لە صیغەى فاعیلیەتى فارسییەوه هاتوو بە واتای «باکى» نەک لە «گریان» ی کوردی بە واتای «بکاء» چونکە سیفەتە بۆ چاو. پێشتر باسى ئەم ڕێژەیه کرد لێرەدا شاھەدم بۆ هینایەوه.

لە دێرى نۆھەم «فاخته» کۆترەباریکەیه. دواى ئەمە «نالەى تەزەر» نووسراوه و واوى عەطفى پێوهیه بوو تە «تەزەرەوو» ئەم وشەیه «تەزەرەوو» وە کە ناوى تەبیریکە وەک کۆترەباریکە، نالی مەدحى تاقمە مومتازە کەى «خاصەى شاھ» دەکات و جارێکیان دەلی: «سینەى تەزەرەوو».

لە لاپەرە 145 دێرى 3 «دوو دەماغ» هاتوو هەلەیه. «دوو دمان» راستە بە واتای نەسەب و ڕەچەلەک، لەم وشەیه شدا «مان» پاشگرە بە واتای جینگە وەک لە نیشتماندا دەدیترى پێشتریش لەمە دوا بووین. لە لاپەرەى 147 نیوهدیرى دووھەم «زانو» ی دە کریت بە «زانوو». لە نیوهدیرى چوارەمى شیعرە کە هەلە زۆرە کە نووسراوه:

موتالای سەفحەى دیوانى مەعنایى کامەرانیم بوو

ئەمە راستە کەیه تی:

موتالای سەفحەى دیوانى مەعنایى کامەرانیم بوو

کامران له «کام» و «ران» پیکهاتوو. «کام» به واتای ئاره‌زۆ، هه‌وه‌س دیت. «رام» کهرتی ناوی فاعیلی لیکدراوه له راندنی فارسییه‌وه هاتوو به‌واتای «لیخوورین، رواندن» – له رۆینه‌وه نه‌ک روان هاتوو «تیکرای ده‌بیته «ئاره‌زۆ لیخوور – چی بیه‌ویت ده‌یکات».

له لاپه‌ره 149 نووسراوه:

له نه‌سلی ئه‌و ره‌زا بوو گهر ره‌زا نه‌بوو قه‌زا بوو
له شیع‌ر و قافییه‌ی جوانی ره‌زا بوو بی ره‌زا بوو

هه‌ر دوو مه‌صره‌عه‌که له‌نگه ئه‌مه راسته‌که‌پانه:

له نه‌سلی ئه‌و «ره‌زا» بوو گهر ره‌زا نه‌بوو قه‌زایی بوو
له شیع‌ر و قافییه‌ی جوانی ره‌زابوو بی ره‌زایی بوو

دیسان له مصره‌عی شه‌شه‌م «بو» بکریته «بوو» ئینجا «بوو» بکریته «بو». له سه‌ره‌تای لاپه‌ره 150 مصره‌عی دووه‌م ده‌نگی «ح» له وشه‌ی «فه‌تح» سووک بخویند‌ریته‌وه. «خالید» ده‌بیت «ی» وه‌سلی به‌دوادا بیت بکریته «خالیدی» ئینجا «ئه‌وه‌هل» ده‌بیته سیفه‌تی. ده‌چم بو لاپه‌ره 299 دوو مصره‌عی به‌یتی شه‌شه‌م نووسراوه:

خاکساری مه‌قامی بالایه

نیستی حازری مه‌قامی بالایه

مصره‌عی دووه‌م هه‌م له‌نگه هه‌م واتای ناله‌باره. راستی نیوه به‌یته‌که ئه‌مه‌یه:

نیستی حازری مه‌قامی جزوور

که ده‌بیته هاوقافییه له‌گه‌ل «طیور، لچور، طور و غه‌فور...» که قافییه‌ی به‌یته‌کانن. «نیستی» به‌واتای «نه‌بوون» له فارسییه‌وه هاتوو. مه‌عنای به‌یته‌که ئه‌مه‌یه: وه‌کوو خاکبوون مه‌قام به‌رزیه. نه‌بوون بریتییه له حازربوونی مه‌قامی «حضور» ی لیکای خوا.

له لاپه‌ره 300 مصره‌عی یه‌که‌می به‌یتی سینه‌م نووسراوه:

گاه ته‌سییحی زوهده ئه‌یگری

که سه‌یری مصره‌عی دووه‌م بکه‌یت نووسراوه:

ده‌ستی ساعیز گرم که ئه‌یزانم

مصره‌عی یه‌که‌م جگه له له‌نگی واتاشی روون نییه، مصره‌عه‌که به‌یه‌کیک له‌م دوو شیوه‌یه چاره ده‌کری:

گاه ته‌سییحی زوهده ئه‌یگری

گاه ته‌سییحی زوهده ئه‌گری مه‌ی

چونکه «ده‌ستی ساعیزگر» که ده‌ستی‌که جامی شه‌رابی گرتوو، جیگه‌ی هه‌ردوو شیوه هه‌موار ده‌کات.

چەند بەيتىك دواتر «زەننار» نووسراوھ لە جياتى «زىننار»، پاشتر «رېنگەيەكە» لەنگە «رېنگەيىكە» دەست دەدات. پاشتر نووسراوھ:

نەشرى ئەم شىعرەيە بوو لە ديوانم

يان دەيى بکريته نەشرى شىعرەيە لە ديوانم يان بنووسريت:

نەشرى ئەم شىعرە بوو لە ديوانم

لە لاپەرەي 301 مصرەعي سېھەم «ھەرۆك ئەلفى جانە ستوونى» لە قەسىدەي مەدحەكەي حاجى قادر بۆ بارەگەي قەرەنى ئاغاي پيران وەرگىراوھ كە سەرەتا دەلي: ئەم خەيمە كە شەمسىيەيى شاهەنشەي ئەرزه «شەمسىيە – چەتر». دەيى دەنگى لام لە وشەي «ئەلفى» قورس بکري و وشەكە بە سى برگە گو بکري «ئە – لە – فى».

لە لاپەرەي 304 مصرەعي يەكەم بەخۆرايى لەنگ كراوھ. ئەگەر وشەي «ئەدەبدا» بکرايە «ئەدەبا» لەنگىيەكە ھەلدەستا.

لە مصرەعي يەكەمى بەيتى دووھەم دەيى «كە» بخريته دواي وشەي «ئەووەل». لە دېرى 11 «ئەم قائىدى ئەعلايە لەپاش مورسەل» سى برگەي كەمە دەيى بگوتري: «ئەم قائىدى ئەعلايە لەپاش ريحەلەتى مورسەل».

لە دېرى 17 «سايە» دەبيته «سايەيى». ئىنجا دواي «عەرشايە» وشەي «لە» زياد دەكري. پيشتريش لە دېرى 14 «خەرقەي» دەكريته «خەرقەيى».

لە لاپەرەي 306 «سېحاب» بە واتاي «جيوھ» يە. لە كورديدا «زىواو» بوو تە «جيوھ». واتەكەي ئەوھ دەبەخشى كە زيوپكە شلە وەك ئاو لە عەرەبیدا كراوھ بە «زئبق».

لە دېرى 14 «ئەيقان» دەكريته «ئيقان».

لە لاپەرەي 307 دېرى 6 «شوجاعەت» ھەلەيە «شەجاعەت» راستە.

لە لاپەرە 311 دېرى يەكەم مصرەعەكە «غوباريكى ئالوودەدايانى تۆم» واتاي نىيە راستىيەكەي «غوباريكى ئالوودەدامانى تۆم».

ليزەدا ئەم رەچەيەي تەتەلەكردن دەبرمەوھ. ھەر ئەوھەندە دەليم گەلي جيگەي ديوانەكە دەيى راست بکريتهوھ بە نمونە: لە لاپەرە 284 ئەو پارچە نازكەي شەش بەيتى دېرى 4, 7, 9, 10, 11 تييدا زەدەيە ھەريەكە بە جوړيك «دەھانى» فارسىش خزمى «دەدان» كوردى نىيە، لە فارسى «دەدان» دەدە.

لە كۆتايى ئەم گوتارەدا راستكردنەوھى ھەلەيەكە گىرنگى ناو ديوانەكە دەكەم بە «مسك الختام» ي ئەم ئاھەنگى بىرەوھرى خادىمى نەمرى ئەديبى جگەرسۆزى وەفادار. ھەزاران ھەزار رەحمەت لە گوړى.

لە لاپەرەي 119 بەيتى كۆتايى مەرسىيەكەي بۆ مەرگى «بيخوود» نووسراوھ:

لە تەئريخى وەفاتی بىرى مەعنى پيى وتم ئىمشەو

دەلي «مەغفوورە» ئەم پىرە لە رەنگى نەوجەوانا روويى

لە پەراويزدا نووسراوھ كە وشەي «مەغفوورە» بە حىسابى ئەبجد سالى 1955 دەگرىتەوھ. بە ليكدا نەوھى «مەغفوورە» ژمارەي 1342 مان بەدەستەوھ دەدات. كەواتە سالى 1955 مەبەست نىيە لەو مصرەعەي كۆتايى مەرسىيەكە. بە پيى

بیاندمهوه به تۆمارخانەى میژووی نەمران، کەچی تەوازووی حاجی میرزا لەو ئەمانەتانەدا دەمهاوێتە سەر باى پاكانه کردن بۆ خۆم کە جگە لە حورمەتی یادی ئەم دۆستە و دەرھینانی یەك دوو گەوھەری ئەو لە قەدووی داخراودا ناشی گومانى چ نیازىكى دیکەم لیبکری.

حاجی میرزا لە سالی 1952-هوه هەتا رۆژانی پیش مەرگی دۆست و ئاشنا و برا و کەس بوو. رەنگە بە هەمووی دوو سی هەفتە کەوتیبێتە نێوان دواين نامەى بۆ یەكدیمان هەناردوو لەگەڵ رۆژی مەرگی. بەر لە 1952 ناوناهەیهکی زۆر دوور لە یەكدیمان دەبیست و دەزانی، چونکە هاتووچۆ لە نێوان کۆیە و سلیمانی لەو سەردەمەدا ئاسان نەبوو. لە کۆتایی سالی 1952 سی چوار مانگ بە وەزیفەى حاکمی لە سلیمانی بووم کە ئیتر دیدەنى بووە کاری رۆژانە یان هەفتانەمان. بە دەم زیادبوونی پێوەندیمانەوه هاتووچۆی نامە لە نێوانماندا زیادى کرد. بە مناسەبەى جیگە دەلیم هەتا حاجی میرزا مابوو دەمگوت بە دەست نامەى دوو کەسەوه تیدەمینم، یەکیان کاک حسینى خانەقا و ئەوى دیکەیان حاجی میرزا عەبدوڵایە چونکە هەردووکیان هەتا بلیى خەتیان خۆشە و چەندىكى بشتەوى ئینشایان جوانە، خۆ ئەگەر لە وەلامدا چارى ئینشاکەش بکەم هەر دەمینیتەوه دەستەتەرازووی خەتم لەنگ بێ. جارێکیان لەم رۆووه نامەم بۆ برادەریک (شیخ ئاورەحمانى شیخ سالی) لە کەرکووک نووسی و گوتم: «خەتەکەم لەگەڵ خەتەکەى خۆت ساپینەیان پێ بکە».

لە سالی 1965 بەدواوه نشیمەنم بوو بە بەغدا، بە تايهتی لەو دەمەوه کە کەوتمە «مجلس الخدمة» حاجی میرزا بە هۆی ئاسانبوونی گەیشتنى نامە پێم لەبەر ئاشکرایى ئەدرەسم خیرایى دەکرد لە نامەنووسین، منیش بیوهخران وەلامم دەدايهوه. جارێکیان نەبى پتر لە عادت نامەم دواکەوت ئەویش لەبەر هۆیهکی لاوهکی کە هیچ درێخى منى تیدا نەبوو بەلام تۆلەم کردوه بۆی بە نامەیهکی درێژى نووکنەتامیز و هۆی وەخرانم بۆ شەرح دا کە چۆن راستیان گوتووه: «پەك لەسەر کشتەکی مەزراح کەوتووه». منیش لە دایەرە کاخەزم هەیه زەرەم نیه، لە مالهوه زەرەم هەیه کاخەزى لەبارم نیه. لە هەردوو حالدا پۆولم نیه لە زەرەمى چەسپ بکەم، پۆولیش چەند نەووعە (هەى بەرید و هەى ديفاع مەدەنى و نازانم چى). ئەوهى کاخەزى تەسليم دەکەم کەى دەگاتە بەرید، کە ئەوسا دەبوو سەفەرى بۆ بکەى، پۆولان چۆن تەدبیر دەکات و تیان دەکات. لە وەلامدا حاجی میرزا لە رۆژی 1969/3/27 کاخەزىكى بۆ ناردم بە عادتەى هەموو جارانی پر لە نەوازشت و تەوازووع، لێرەدا چەند گۆلیكى مناسی ئەم گوتارەى لى رادەگوێزم دواى پيشهکی دەلى:

«لەم رۆژانە زۆر بێرم ئەکردن، ئەم شیعەرەم هاتە سەر زبان کە بۆتان بنووسم:

وهها مات و پەريشانم لە میحنەت دەردى بى تویی

وهکوو کوردیكى مەرمدوو لە حەسەرەت دەردى بى دویی»

بەردەوام دەبى لە نامەکەى و دەلى:

«لەم رۆژانە بە خزمەت نامەتان گەیشتم، فەرمووتانە زۆرتان فەرزدارم قوربان بە دەرەجەیهک قەرزارت کردوومەوه بەم عیبارەتە جوانە و بەم نکاتە شیرنانه وهکوو سەلهمی توجارەکانى خۆمان کە لەگەڵ تووتنەوانەکان ئەیکەن قەت لە ژیری دەرنایەن، بەخوا منیش ئەم قەرزەم پێ نادریتەوه، جا بزاین خوا بەرەکەتى بخاتە زراعاتەکەمان و لە خۆشى قسە خۆشەکانت ئەوا چەند شیعریکم بۆ نووسی و نامەکەشت بەشى موودەتییكى زۆرم دەکا پێی رابوێرم و هەموو رۆژی جارێكى ئەخوینمەوه:

نامەى شیرینت گەیشته دەستم

بە بادەى یادت تا ئیستا مەستم

جۆگەلەى سالانى هیجرى و زاینى 1955 بەرانبەر 1374 – 1375 هیجرى دەوستى. بە نەختیک زەینکاری دەرچوو کە ئەوهى تەئریخەکەى لى وەردهگیرى «دلى مغفوره» یە کە 1375 لى پینک دیت و سلوا لە خوینتەران.

شەمال چرپاندی مژدەى تۆ بە گویم
لە خوۆشى ئەو نەمزانی لە گویم
فەرەحى داىە دلّی غەمناکم
رووناکی داىە چاوی نمناکم
نامەت ئەنسى مەحفەلى شادى
قسەت جەلىسى لە غەم ئازادى

جا قوربان با سەرت نەيشینم...». کۆتایى نامەکەى بە سفارش بۆ «سەلام حاجى سوور – که ئیستا نایەتەو بەیرم» دەهینتیت لە گەل سلاوى چەند برادەریکی ئەوسام که لە سلیمانی موهزەف بوون.

ئەم نامەىەى حاجى میرزا یەکیکە لەو پینچ نامەىەى که فۆتان رێی پینەبردوون. هەرە کۆنیان ئەوەىە لە 1968/5/14 بۆمى نووسیوه. دواى پینشەکی سلاو و ئەحوالپرسی دەلی: «ئەحوالی ئەم موخلیسه پرسىار ئەفەرموون ئەوراقم لە موعامەلەىە (مەبەستى نزیکبوونەوەى مەرگە) دوعا بۆ عاقیبەتم بفرموون...». لەدوا ئەمەدا بە شعر دەمدوینت، 9 بەیتى لاینووسیون لەمانە شەشى پینشەوەیانى بە نامەى هۆنراوہ بۆ مەلا محەمدى قەلادزەشى ناردووه ئیتر نازانم زووتر بووه یان دواتر بۆى ناردووه. بەیتەکان لە نامەى که بۆ مەلا محەمدى ناردوون یەکەم و سێهەم و چوارەم و پینجەم و هەفتەم و هەشتەمى بەیتەکان دەگرەنەوہ. پاش ئەم شەش بەیتە دوو دێرى دیکەى بۆ من نووسیوه که لە نامەکەى بۆ قەلادزەشى هەناردووه دەرناکەون:

تەمەننا جلوهى رازى ئیوہىە
تەماشانەغمەى سازى ئیوہىە
لە کام خلۆتە رى بۆ وىصالتان
لە چ ئاوینەىەک ديارە جەمالتان

یەکسەر دواى ئەمە دەلی: «جا لیرەوہ نەمتوانى هیچى تر خوۆماندوو بەکەم وە سەرى ئیوہش بیەشینم، دوعاى بەرزى و موهفەقیتان بۆ دەکەم، بیستوومە ئەلین دوعاى ئینسانى فاسق قبوول ئەبى جا بزاین والسلام علیکم».

جلوهى هەرۆک و بەرقى سینەما
بوو بە ئاگرئ لەناو سینەما

ئەوہى لەبیرمە که نامەم بۆ هات تاکە بەیتیکم نووسى لە بەرانبەر هیماى بۆ نزیکبوونەوہى مەرگ لى. بەیتەکە ئەمەىە:

ئەگەر مەولانا دوعاى فاسق ئەدا کا
دوعاى من عومرى تۆ بى ئینتیها کا

بەرەلستنامەکەمى وەخراند، بەلام تاکەبەیتەکەى پینگەیشتبوو، لە سالى 1968/10/28 نامەى بۆ ناردم، لە پاش دوعا و سەلام دەلی: «هەتا لەم رۆژانە وەرەقەىەکیان بۆ هینام شعریکتان بۆ تەمەندرێژى من نووسیوو، زۆر مەسرور بووم». منیش ئەم چەند شعرەم بۆ نووسى، هەرچەند جەسارەتە ئەمما گووتویانە «الجاهل جاسر» و لە دواى چەند شعریک دوعام بۆ کردووى دوعاى فاسق قبوول بى هی «أفسقیش – ئەفسەقیش» هەر قبوولە. پاش چەند بەیتیکى که لە مونسەبەى دیکەدا بۆمى ناردبوو ئەمانە دین:

خه یالم په رتبوو بۆ تۆ سووبه سوو
دلش پیم ئەلئ «ولاتیاسوا»
بیر و بیتاقهت قامهت چهماوه
جوزیادت موونیس له لام نهماوه

بیبچرانهوه ئەم رسته به و شعره کانی دوايهوه دهنووسی و دهلئ: «ئهمهش چند شعریکی تره دعای ئەفسهقه ئینشائەلا
قبوول دهی:»

«قول أعوذ» ههردوو پارێزگارت بی
بهرگی بهلا و چاوهزارت بی
«قول هو الله احد» یارت بی
«الله الصمد» مهدهد کارت بی
«انا فتحنا» بۆت بی ناماده
دهرگه ی رهحمهتت بۆ بکا گوشاده
مهستی شهراپی «الم نشرح» بی
دل پر زانین و سینه فهرح بی
قهله و حهسارت «آية الكرسي»
قووتی رووحت بی قهت نهی برسی
له تینی تیشکی حادیسە ی زه مان
شابهری جیبریل بۆت بی سایه بان
هاوریت له ریگه ئیسمی ئەعزەم بی
دلئ بی کینهت دايم بیغهم بی

ئینجا دهلئ: «قوربان هه رچەند زۆرم مابوو نیهایه تی پیبینم، وهک چاوهشی چاک، تازه سه رپیکم بۆ خوش بووبوو ئەمما
له بهر ئەوه که تۆ سه رت ده ئیشا، ئینشائەلا عومرم هینده مایی هه تا ئەمجارهش چاوم به دهستخه تی ئیوه ده که ویت...»
به سه ر ئیمزاکه یه وه ئەمه ی نووسیوه:

ویستم بنووسم بۆ ئیمزا موخلیس
خامه راستی کرد که نووسی مو فلیس

ئەم بره شعره له لاپه ره 257 ی بهرگی دووه می دیوانه که ی نووسراوه بی ئەوه ی بلئ بۆ کینی بهرئ کردوو، هه ر دهلئ:
«دوعا و پارانه وه ی خادیم بۆ هاورییه کی». به یتی دیکه ش هه ن خادیم له مونساه به دا یادی دۆستی دیکه ی پیکردوو نه وه
وهک که له لاپه ره 252 ی بهرگی دووه می دیوانه که یدا بۆ ئەحمەد شوکری دهنووسی.

نامه یه کی دیکه ی له 1969/7/11 بۆ ناردوو له سه ره تاوه دوا ی سه لام و پینشهستی دهنووسی: «به عزی شه و له گه ل
کاک به کر حاکم و کاک حاجی قائی مقام باستان ئە که یین...» ئنجا دهلئ: «لهم چند رۆزانه جهنابی شیخ محمه دی خال
قازی پيشوو سووئالی له بهنده کرد گوتی: ئەزانم مه لا محمه دی کوپی کوری حاجی مه لا عه بدولایه، ئەمه وی به

ته حقیق بزائم هه تا سهر مه لا عومهر که ئاخری هه موانه بزائم کامیان کوری کامیانه. منیش عه رزم کرد ههر ئه وهنده
ئه زانم حاجی مه لا عه بدولای کوری حاجی مه لا ئه سعه ده و ئه ویش کوری مه لا عه بدوره حمانه له وهش ههر موته ئه کید نیم.
جا لام وایه ئه یه وی بیکا به ریساله ی جهلیزاده کان، زۆر هه ز ده کم ئه گهر ته فسیراتم بۆ بنووسی وه عدم پیداه و ئه م
شعره شم بۆ نووسی ئینشائهللا ههر وایه:

دلته ئاویته ی ئه سراری نوور بی
له ژهنگ و تۆزی حادیه دوور بی
باقی باقی نه بی ههرچی باقی تۆی نه وی...

ئسته له بیرم نه ماهه له ئاست داخواییه که ی چیم نووسیوه یان ههرچیم نه نووسیوه. لیره ده ده لیم: بنه چه که ی جهلیزادان
ناچیته وه سهر مه لا عومهر رهنگه عومهر ناو له و سیلسیله یه دا ههر چنگ نه که وی. حاجی مه لا ئه سعه دیش کوری «وائق
بالله مه لا عه بدولای جهلیزاده یه که ده کاته عه بدولای دووهه م. عه بدولای سیهه م باپیرم کوری حاجی مه لا ئه سعه ده».
مه لا عه بدوره حمانی کاکی جهلی باپیری حاجی مه لا ئه سعه ده و کوری مه لا عه بدولای کاکی جهلییه که عه بدولای
یه که مه. به میان ناگوتری جهلیزاده وه ک که به ئاده م ناگوتری بنیاده م، چونکه مه لا عه بدولای یه که م زاده ی جهلی نییه،
خۆی یه که م که سه له و بنه ماله یه هاتوته جهلی. ئاده میش کوری ئاده م نییه. جهنابی شیخی خال ئه و ریساله یه ی نه نووسیوه
چونکه له مانگی یازدهه مینی سالی 1968 سهر دانیکم کرد له گهل هاورئ مسته فا سالح که ریم، یه کیک له داخواییه کانی
شیخی خال ئه وه بوو که میژووی جهلیزادان بنووسم، دیاره ئه گهر خۆی کردبایتی داواکه ی نه ده کرد.

نامه ی پینجه می خادیم له رۆژی 1969/12/8 نووسراوه. ئه مه یان بریتی وه لامیکه له پرسه نامه یه کی من که بۆ مه رگی
خوشکه زای خۆی سهره خوشیم پیکردبوو له عه بدولحه میدی حاجی توفیق، که خوارزایه تی و برای ئه م خاتوونه یه، خال به
زاری خوارزاهه دنووسی تا له کاخه زه که ده بیته وه، ئینجا له دامه نی کاخه زه که به مائیلی سی دیری خۆی بۆ نووسیوم
ده لئ: «سهرورم زۆر عه ززی ئیحترام و سه لامه هیه. موده تی بوو به خزمه ت نامه تان نه گه یشتبووم ههر
وته ماشاکردن و یادتان باری ناساگییه که می سووک کرد ئیتر ههر بز ی به خوشی». دیاره مه به سستی ئه وه یه که چاوی به
پرسه نامه که ی من و عه بدولحه مید حاجی توفیق که وتوووه. خادیم هیچ هۆیه کی موجه له ی نه ده هیشته وه بی ئه وه ی
نه وازشتی دۆستی خۆی پیوه بکات. به داخه وه له و نامانه ی بۆی ناردمن ته نیا ئه م پینجه یان له ده سستی ته فروتوون بوون
رزگار بوون. له وانه ی منیش بۆ ئه وم ناردوون ته نیا نوسخه ی یه کیکیان هه لگیراوه ئه ویش نازانم چ ریکه وتیک وه های
کردوووه نوسخه ی لی وه ربگیری.

لایه نی شاعیرییه تی حاجی میرزا سی شه قلی پیوه دیاره: یه کیان به هره ی زهوقی ئه ده بی. دووهه میان نه فه سدیریژی.
سیهه میان سۆزی عیشقیکی سووتینه ری ناومیدانه که له سهره تای ژیانیدا میشکوله ی ئیسکه کانی وه برژه برژ هیناوه. ئه م
سۆزه زۆر له هه نیسکه کانیدا به لای نمونه شعره ههره سۆزناکه کانی شاعیره مه شووره کانی پیش خۆیدا ده باته وه تا
ئه وه ی هه ندئ جار به «تضمین واقتباس» رسته ی ته واه، هه ندئ جاریش مصرعه ی ته وایان لی راده گوژی بۆ نا و
هه لبه ست، ئه میش دیارده یه که له ئاکاره کانی مرؤف که له غه می غه مباردا له دوو غه مده ده ژیت. یه کیان هی خۆی.

سه قافه تیکی حاجی میرزا هه بیوو وه ک هه نگوینی هه نگ خۆی له شه ربه تی کتیه ئه ده بییه کلاسیکیه کانی هه لمشتبوو،
کمیك نه بی له چه ژی دهرسی مزگهوت که ناوانه له شعره دنیا یه کانیدا تام ده داته وه. ههرچی شعری ئاینی حاجی
میرزایه یه که سه ره له عه قیده وه هه لده قولی و بۆ چه ژی دهرس و دهر ناچیته وه. به لای منه وه سوودی شاعریه تی له وه دابوو
که زۆر قول نه بوو بووه وه له زانسته کانی سهرده م چونکه له باریکدا نه بوو به م زانستانه بیته مامۆستای زانکو و به ره مه می
کاره بایی و فه له کی پیشکه ش به جیهان بکات، ههر ئه وه نده ی سوود لیوه رگرتن که سه کویه کی په ند و وه عزی تازه مؤدیل
له و زانستانه دا سازدات و خۆیانی پی بکاته په ندیار که ئیتر نه تام له شعریدا ده ما نه که سیس به دوو وه عزه کانیدا ده چوو.
بۆ ئه و به س بوو که مرؤیه کی رۆشنیر و به رژه وه ندناسی میلله ت و وه لاتنی خۆی و تیکرای جیهانیش بوو، ئاکاریشی له

خۆوه بهرهو میرخاسیدا چوو بوو، من و تۆیش سه دجاران به په رۆشتر شعره عاتیفیه کانی ده خویینه وه له وهی خۆی لیکر دباینایه ئه فهندی و به مه نتیق له خشتهی بردباین. مامۆستا له مەیدانه دا زۆرن چ لزووم نه بوو به وهی که خادیم ژماره یه کی لیز یاد بکردایه، ئه وساش ژماره یه کی به نرخ له مریده کانی جهزبه ی سۆز و فرمیسک که م ده بووه وه ئیمه ی تیدا خه ساره کردوو ده بووین.

له گیانی خادیم داوای لیبووردن ده که م که هاتم ئه م چند دیرانه ی دواییم وه بال یاداشته کانی دا. ئینساف داوای ده کرد من ته راتینه له وه مەیدانه دا نه که م، به لام نییه تم پا که و له بهر تیشکی ئه ودا چند ههنگاوم به م لایه دا هه لهیتنا.

کاک جهمال محمه د، که نازانم ئیستا له کوئییه و له چ بارینکدایه، خزمه تی هه ره گه و ره ی به گیانی خادیم و خادیم دۆستان ئه وه یه سه رگوزشته ی ته وای ئه ومان بو بگپرتته وه به هه موو لایه کانیه وه. ده بی بزاین ئه و عیشقه ی میرزا چ کاریکی له ره فتاری کرد، له وه ده مانه دا چه ندی شیعر پی هه لبه ست، کوا نمونه ی؟ مه عشووقه چی لی به سه ره ات؟ و چه ندانی دیکه له پر سیاری ئه وتویی به ده وری تا که روودای عیشق قوت ده بنه وه. ژیا نی قه لادزه ی، پاشتر له سلیمانی به هه لسو که وتیه وه، به جۆریک که ئه گه ر ته ئسیریکی تیکرد بی بتوانین له هه لبه سته کانیدا بیدۆزینه وه... خولاسه، وه ها خۆشه نامه زرۆییمان بشکینتی، هه تا یادیشی کۆن نه بووه کاره که ئاسانتره، که ده ورائی به سه ردا تپه ری ده بیته ته یری هه لفریو:

ئیسته که ش فرسه ته گه لی یاران

که په نک بۆچییه له پاش باران

«...»

بەردەۋامبوون لەسەر رەۋشتى چاك پىيىلەكەى بەرەزۋورچوونە، بگرە لە بنەرەتدا ئەم خوۋەى ئۆگرگرتن بەداۋودەستور بەلاى چاكە و بەرژەۋەندىيى مروفدا دەچىتەۋە ھەرچەند ھەموو داۋودەستور چاكىش نىن. بەرژەۋەندەكە لەۋەدايە كە گەلىك لە شىرازە پىرۆزەكانى كۆمەلايەتىمان قەرزارى ئەو خوۋەيە، بە نمونە: ئۆگرگرتن بە خاك و تىكرى كى پىكەپنەرەكانى سروسىتى و مروفى لەو دەۋرۋەبەرەى تىيدا دەژىن بنەماى ھەستى نىشتىمانپەرۋەرىيە. لە بارى پىچەۋانەدا كە ھات مروف لە دەۋرۋەبەرەى مندالىيى خۆى دوور كەۋتەۋە و ماۋەيەكى درىژ لىيى دابرا ھەستى بزە و سۆزى بۆى دەپويىتەۋە. بەكورتى، گىيانى ئاشنادۆستى و دەمارى كۆنەويستى (نەك كۆنەپەرستى) لە سەرچەمدا خزمەتگوزارن نەك بەدكار.

جاران، بەر لە سەدان سال و ھەتا سەردەمىك كە بە بىرى زۆر كەس لە زىندوۋاندا دىتەۋە، چەنگال گىر كردن لە داۋودەستور و نەرىت و بىروباۋەر تا رادەى دەرويشابەتى ھاندەرى بەردەۋامبوون و پەكخەرى نوپكردەۋە بوو بە ئاسايى و بى ھەناسەسۋاربوونى كەس، چەرخى بەرەۋىپىشبوون و نوپخۋازى تىدا تەنەل دەكات ھەر بەۋ پىيەش فرچكگرتن بە نەگۆراۋى و يەكنەۋايى شەقلى خۆى لە رەفتار و ئاكار دەدات. 450 سال تىپەرى بوو بەسەر دۆزىنەۋەى گەرانى زەۋى بە دەۋرى رۆژدا ھىستان تەقەى ئوستورلايى كۆن لە سەرى فەلەكناسەكانمان دەھات، جا ئەو كۆنە فەلەكناسەش گەلىك بەرەۋىپىشبوون لە چاۋ زۆربەى ھەرە ھەرە زۆرى مىللەت كە پتر ھەزى دەكرد زەۋى تەخت بىت و شەيتان و جنۇكە رۆژ و مانگ تارىك بكن. پارەدارى زەمانى عوسمانلى دۋاى شەرى يەكەم تىياندا بوو پارەى كۆنى بە نوى نەگۆرىيەۋە ھەتا ئىفلاسى كرد... بەنىكى درىژ سۋاربوونى گەرۆك و بىستنى رادىۋ بە ھەرام لە قەلەم درا... ئەگەر ئەو زانين و دروستكردانە لە ھەناۋى خۇمان رسكابانايە ھەلبەت ھىندەيان بەر بەرەكانى لە گەلدا نەدەكرا.

نوپخۋازەكانمان بەر لەۋەى قۋولپىش بىنەۋە لە زانست و سەقافەتى سەردەم، بە زوۋيى، پىشت لە كۆننە راۋەستان و چاكىشان كرد ھەرچەند لە ھەندى رۋوۋە پەلە و لە ھەندى بۆچووندا ھەلەيان كرد بەلام وا پى دەچى پەلە و ھەلە باچىكە، نوپوۋنەۋە لە مروفى دەستىنى.

دژۋەستان لە ئاست گىيانى داۋەستاۋى كۆنەخۋازى كارىكى رەۋايە، لە رەۋاش بەۋلاۋە پىيوستە: ئىمە كە ھىندە بە ئىنساف بىن لە گەل كۆننە مافى لەسەر خۆكردەۋە و بەردەۋامبوونى عادەتى لى بسەلمىنن دەپى ھەر نەبى ھەمان ئىنساف لە گەل نوپخۋازىش بەكاربەننن و چاۋ بپوشين لە وردە تىژرۋيى و كەمسەبرىيەكى كە لە ھەۋلى نوپكردەۋەدا پىۋەى ديار دەپى چونكە ھەرۋەك كۆنەخۋاز بە سروسىتى مەيلەكەى بۆ ۋەستان و ۋەستاندن تى دەنوۋسى بەرەۋ پىشەۋە.

بەرەۋىپىشچوونى راست و دروست بە زىادەۋە مافى چاۋلپىۋىشنى بەسەرمانەۋەيە. لەم قسانەدا شتىكم گوتوۋە رەنگە دەمەتەقە لە نوپخۋازەۋە ھەلنەگرىت بەلام ھەر ئىستە دەگەمە خز و خلىسكى ئەوتۋ دووچارى وىككەتەۋەم دەكات لە گەل نوپخۋازدا.

رۆشنىبىرى نوپخۋاز ناشى لە شەقامەرىنى خۆيدا بىتەۋە بە كۆنەخۋاز. ناشى دەق بە شتىكى تازەبابەتەۋە بگرىت و چنگالى لى گىر بكات ۋەك كە فەلەكناس چەنگالى لە خولانەۋەى رۆژ گىر دەكرد. سووربوون لەسەر بىروباۋەرىك و قەناعەتىك كە گومانى تىكەل دەبىت بەلاى كۆنەخۋازىدا دەچىتەۋە چونكە گومان پەيداۋوون بەسە بۆ ئەۋەى رۆشنىبىر بەۋىتە سەر كەكردن لە بنەماى ئەو گومانە، ئاخۇ لى پەيدا دەپى. كە ھات و گومانەكە بەلاى چەسپانەۋە بۆۋە ئەۋسا سووربوون لەسەر ھەلەى كۆن سنوورى كۆنەخۋازى تى دەپەرپىتت و دەبىتە كوردەغىرەتى و ھۆى ۋەستاندن. بگرە پاشەكشەش.

چى لەم گوتارەدا بە بەرچاۋى خۆمەۋەم گرتوۋە چەند خالىكە لە ھىچياندا ھەستىارى (حساسىيە) نازىتەۋە چونكە بابەتى ئەوتۋن بە ھەر لايەكدا بكنەۋ چ حىسابىكى بنەرەتى لە كەس ھەلناۋەشپىنەۋە بەلام دەشى سەلماندىان لەلايەن نوپخۋازەۋە بىتە رىياز بۆ سەلماندىنى شتى ئەوتۋيى لە دۋارۋژدا. بەھەمەھال كوردەغىرەتى لە نوپخۋاز ناۋەشپتەۋە.

له پيشهوه كيشه‌ی سالی بوون و مردنی نالی ده‌خه‌مه پروو كه ده‌نووسرا له 1800 ز بووه و له 1856 مردووه، ماموستا سه‌جادیس ده‌یگوت له 1779 بووه.

ئهم دوو ساله‌ی هاتن و چوونی بی به‌لگه و بی لیکدانه‌وه و بی سه‌رچاوه و بی به‌راوردکردن له‌گه‌ل داخوایی حال، وه‌کوو نیرای عاسمان نه‌قشی له دلاندا به‌ست، هه‌رچی هات له و کانیاوه‌ی خوارده‌وه و پی مه‌ست بوو.

عه‌ج‌هب و سه‌د عه‌ج‌هب له بیده‌نگی نووسه‌رانی نه‌و‌باوی نو‌خ‌واز له خه‌به‌ریکی بی ئه‌سه‌ری بی سه‌روشویتی بی به‌لگه كه ده‌زانین نو‌خ‌وازان‌ی دوا‌ی شه‌ری گه‌وره‌ی دووه‌م گومانیان خسته به‌دییه‌کانی کونیشه‌وه. به‌ریکه‌وت من حیکایه‌تی نو‌یم لایبو له‌م مه‌سه‌له‌یه‌دا، وا بوو له حه‌فته‌کاندا كه له کۆری زانیاری کورددا ئه‌ندام بووم به‌ خو‌ینه‌ری کوردم را‌گه‌یاند كه حاجی مه‌لا عه‌بدو‌لای با‌پیرم له سالی 1288 ک كه ده‌وه‌ستیه‌ به‌رانبه‌ر 1871 و 1872 له سه‌فه‌ری حه‌جی بو مه‌كه «نالی» دی‌توو. ئه‌ما به‌ پیری و زۆریش به‌ پیری. به‌دوا شایه‌دی با‌پیرمدا لیکۆلینه‌وه‌شم له هیمای شیعره‌کانی نالی کرد كه ته‌مه‌نیکی هه‌لکشاوتر له 56 سال راده‌گه‌یه‌نن. ئهم حیکایه‌تانه‌ی من هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی لی كه‌وته‌وه كه كاكه فاتیحی مه‌لای موده‌ریس له پيشه‌کی کتیه‌ به‌نرخه‌كه‌ی «دیوانی نالی» - له چاپکراوه‌کانی کۆری زانیاری کورد، 1976» به‌ گه‌رمی لایه‌نی رایه‌كه‌ و خه‌به‌ردانه‌كه‌می گرت، خه‌لقی دیکه هه‌ر له‌سه‌ر رچه‌ی بی سه‌روسؤراغی کونینه‌ به‌رده‌وام بوون. خوا و راستان ماموستا حه‌مه‌بوور له ژماره‌کانی 695، 696 و 697 هی مانگی حه‌فت و هه‌شتی سالی 1983 دا گوتاریکی با‌یه‌خداری روونکه‌روه‌ی له‌م با‌به‌ته‌وه‌ نووسی كه له كه‌شکۆلی عه‌لی ئاغای نه‌فتچی هه‌لینجا بوو، مه‌رگی نالی ده‌برده‌وه بو سالی 1289 ک كه ده‌وه‌ستیه‌ به‌رانبه‌ر 1872 و 1873 ز.

لی‌ره‌دا پیوسته‌ بلیم ئا‌غا له نیوان سالانی 1269 و 1313 ک ئهم كه‌شکۆله‌ی له گه‌شتی نیوان كه‌رکووک و کویه و سلیمانی کۆکردۆته‌وه كه گرینگیه‌كه‌ی له‌وه‌دایه‌ بو‌چوونه‌كه‌ی له وه‌ختیکدا کردووه چهند سالیک به‌سه‌ر مردنی نالیدا تییه‌ری کردووه، واته به‌لای ئه‌وه‌وه سالی 1289 زۆر له‌بار بووه چونکه له‌وه‌مانه‌دا ئه‌و ساله‌ ریک هاتوو له‌گه‌ل ئا‌گه‌داریی خۆی ده‌رباره‌ی مه‌رگی نالی. ئه‌گه‌ر نالی له 1273 ک مردبا‌یه‌ عه‌لی ئا‌غا بیری له‌وه‌ نه‌ده‌کرده‌وه له‌ ری حیسابی ئه‌بجه‌ده‌وه سالی 1289 نامزه‌د بکا بو مه‌رگی نالی، ئه‌وساش جارێ نه «عه‌لی موقبیل» و نه كه‌سی دیکه‌ش په‌یدا بووبوون به‌ هه‌له مه‌رگی نالی به‌ سالی 1273 به‌خشن و عه‌لی ئاغای نه‌فتچی بیه‌خه‌ گومانه‌وه، كه ده‌زانم له جیاتی ئه‌وه‌ی بکه‌ویته‌ گومانه‌وه ده‌سته‌یه‌خه‌یان ده‌بوو. ماموستا حه‌مه‌بووریش به‌م به‌لگه‌یه‌ی لیکدانه‌وه‌کانی ئاغای نه‌فتچی پشتگیری له رایه‌كه‌ی من کردبوو.

مالی ئا‌وا بی. ده‌بی ئه‌مه‌ش بلیم كه من گوتوو مه‌ با‌پیرم له 1288 ک نالی له مه‌ككه دیتوو قسه‌كه‌م له‌وه‌ دیت كه ئه‌و له‌گه‌ل باوکی، حاجی مه‌لا ئه‌سه‌دی جه‌لیزاده. سه‌فه‌ری حه‌جی کردووه بو مه‌كه له سالی 1288. دياره حه‌جه‌كه له «ذو الحجة» ی ئه‌و ساله‌دا بووه. به‌لام با‌پیرم له خزمه‌ت باوکیدا ماوه‌ته‌وه هه‌تا ئه‌و ساله‌ به‌سه‌رچوو و دوا‌ی مه‌حه‌ره‌می 1289 ش نالی به‌ زیندوو‌یه‌تی دیتوو و له مه‌ككه به‌جیی هیشتوو.

ئه‌مانه به‌جیی خۆیان. له به‌ره‌و کۆتایی سالی 1986 ماموستا عه‌بدو‌لا حه‌داد كه له پاریس خه‌ریکی ته‌واو‌کردنی خو‌یتندی به‌رزه و سه‌ردانیکی نیشتمانی کرد و به‌ خه‌لقی را‌گه‌یاند كه له کتیبیکی تورکیدا خو‌یتندوو‌یه‌وه، نووسه‌ری کتیب ده‌لی له سالی 1290 ک نالی له ئه‌سته‌میول مردوو و خۆی به‌شداریی کردووه له مه‌راسیمی ناشتن. من دیده‌نیم بوو له‌گه‌ل ماموستا حه‌داددا، تومه‌ز گوتاریکیشی له‌م با‌به‌ته‌وه بو ده‌زگه‌ی رو‌شنبیری و بلا‌و‌کردنه‌وه‌ی کوردی ناردوو به‌لام له پۆسته تیچوو. خه‌به‌ریشم پی درا كه ماموستا حه‌داد له ته‌له‌فیزۆنی كه‌رکووک دووانیکی بووه ئه‌م راستییه‌ی تیدا ده‌برپوه. ئهم دۆزینه‌وه‌یه لیکدانه‌وه‌كه‌ی عه‌لی ئاغای نه‌فتچی گه‌لیک له راستی نزیك ده‌کاته‌وه، بو ئه‌ویش كه له دووره‌وه خه‌به‌ری مه‌رگی نالی وه‌رگرتوو، کۆتایی 1289 و سه‌ره‌تای 1290 تیک ده‌که‌نه‌وه.

وابزانم تازه كه‌س مافی ئه‌وه‌ی نه‌ما به‌ كورده‌غیره‌تی و كوته‌كم حه‌قی چن و سووربوون له‌سه‌ر زۆره‌ملی بینه‌فاهه‌ی سالی 1856 ی زاینی و 1273 ی کۆچی بگرت به‌ نامزه‌دی میژووی مه‌رگی نالی، خو له ئیمکاندا نییه نالی خۆی یان كه‌سیکی هاوکاتی خۆی بژیته‌وه و شایه‌دیمان بو بدات. ئه‌وه‌ی راستی بی كه‌سیکی بیه‌وی پی داگرت له‌سه‌ر هه‌له، به‌تایبه‌تی له

نیوان ئیمه ماناندا، که برشتی سه قافیمان له مپهر نایه خیتته بهر ههنگاوی ههله کردوو، ده توانی بلت و بنووسیت ههر دهبی نالی له 1856 مردبیت. نووسینه که شی بو بلاو ده کریتته وه چونکه چاپکراو و چاپکهر پیی عهیدار نابیت.

بگه ریمه وه بو لیکدانه وه که ی عهلی ئاغای نهفتچی و هیمایه کی لی وه برگریم که به که لکی ئه م نووسینه دیت.

من ئه و ژمارانه ی 695، 696 و 697 ی «هاوکاری» م له بهرده ستدا نییه. به تهله فون له به یانییه که ی رۆژی 1987/1/10 له ماموستا حه مه بۆرم زانی که عهلی ئاغا بو ئه وه چوو که حاجی قادری کۆبی له و پهره شیعهری که به «شه هسواری به لاغته تی کوردان...» ده ست پین ده کات مه به ستی له نیوه دتیری «اسمی صاحبقران خاص اوه» ده رهینانی میژووی مه رگی موسته فا به گی کوردییه و 1276 ده گریته وه. دواتر که ده لی: «ئه و که نووشی شه راییککی تالی - نالی له و عه سه رده دا بووه تالی» وشه ی «بووه» که 13 ده گریته وه به حیسابی ئه بجه د ده خریته سه ر 1276 و میژووی مه رگی نالی پی ده دریت. دیاره به م حیسابه سالی 1289 ده ست ده که وئ.

من وه های بو ده چم عهلی ئاغا نه هاتوو له سه ره تاوه به وردبوونه وه له واتا و هیمای شیعهره کان ژماره ی 1276 و 13 ی دۆزیته وه و میژووی مه رگی ئه و دوو شاعیره ی لیوه وه رگر تین. عهلی ئاغا له سه ره تاوه زانیوه تی نالی له ده ورووبه ری 1289 مردوو چونکه خو ی له و سالددا به رحه یات و شیعردۆست بووه تا ئه وه ی دوا ی حه وت سال که وتوو ته سه ر کۆکردنه وه ی که شکۆل ئیتر خه ریک بووه به وردبوونه وه ی دوا کاته وه دوو ژماره که ی هه لئاوه ته نانه ت بو ئه وه ی له نیوه دتیره که ی «اسمی صاحبقران خاص اوه» سالی 1276 هه لستی ئه و «ی» ی ئیزافه ی به وشه ی «اسم» هه ناوه که چی له وشه ی «خاص» ی ستاندۆته وه که ئه ویش ده بوو به پیی ده ستووری اضافه «ی» به دوا دا هاتبا یه. ئه وساش ژماره که ده بوو 1299 و که لکی پیوه نه ده ما. خو ئه گه ر بگوتری چ زوو له بیری چوو نالی له 1290 مردوو نه ک 1289: ده لیم من و توش له ماوه ی 4 سال و 6 سالددا تووشی له بیر چوو نه وه ده بین.

ده سا بهر له وه ی ماموستا حه مه بۆر پیم بلی گوتاره که ی هاوکاری له 1983 ده رچوو له بیرم نه ما بوو که ی ده رچوو هه رچه ند خو ی نوسخه ی دا بووم.

ئه م هه لسه نگانده ی بۆچوونی عهلی ئاغا جاریککی دیکه ش یارمه تی ده دا له وه دا که نالی له ده ورووبه ری 1290 مردوو هه رچه ند دوا ی دۆزینه وه ی ئه و کتیه تورکیه پیوست به لیکدانه وه و ده لاله ت وه رگر تین نه ماوه.

کیشه ی «به روار» که وا گه لیک له نووسه ران به هاوواتای date ی ئینگلیزی ده زانن وه ک که ده نووسن: رۆژی پینجشه مو به روار ی 18 ی مانگ... تا ئه م کیشه یه ش هه تا ئیستا به توندی هه ناسه هه لدین، تا ئه وه ی بهر له یه ک دوو حه فته نامه ی ناسیاویکم پینگه یشت زۆر به راشکاوی «به روار» ی تیدا نه خشه ست کردبوو.

به ش به حالی خو م ده میکه به خه لقم راگه یاندوو، ئه م وشه یه چ په یوه ندیی به و واتا یه وه نییه وا لیره شدا حکایه ته که ی دووباره ده که مه وه:

براده رانی مه هابادی که به شداری شۆرشه که ی قازی بوون گیرایانه وه که له ده می جمهوریته تی مه هابادا نامه یه کیان له عیراقه وه بو هات له کۆتاییدا نووسرا بوو «به روار ی 94/4/7...» تومه ز له «به روار ی بالا» وه نووسرا بوو براده رانی مه هابه دی وه یانزابیوو که «به روار» به واتای میژووی نووسینی نامه که یه، ئه و «ی» ی کۆتاییشی هی اضافه یه وه ک که بلتی رۆژی 7/15 ... له و رۆژه وه ئه م وشه یه وه کوو دانه گه وه ره ریکی به نرخ چوو هه ره نه نگمانه وه. تۆ سهیری، ریکه وت چۆن وه های کرد نووسه ری ئه و نامه یه نه هات ته وای ناوی «به روار ی بالا» بنووسیت و ئه و کیشه یه مان بو نه نیته وه. له مونسه به دا ده لیم، مندالیک ده گریا خوشکی گه وره شی بو ژیر کردنه وه ی بانگی کرد، وه ره کنم شته کت بده می منداله که ش گریانه که ی بریه وه پرسى چم ده ده بی ئه ویش هه ر به زمانی کۆبی گوتی «چی کووت ده وئ» واته «چی چۆنت ده وئ» منداله که وه های زانی «چی کوو» شتیکه و ئه و نه بیستوو، دایه وه گریان و گوتی «چی کووم ده وئ، چی کووم ده وئ...» ئیمه که مندال نین نابی «به روار» مان بویت، چونکه خه ت و سه وادیشمان هه یه ده بی واز له نووسینی به نین.

له باسی «راناو» درېزه هه یه ټیره جی نییه، من ته نها له یه ک دوو خالوه بو دی ده چم. له حه فتا کاندا به درېزی له سه ر راناوم نووسی و چهند جاریکیش بو دی گه رامه وه تا ټه وه ی مه ټه لی ټم دوو چوره جیگور کئی سیفه تی راناوی کارا و بهر کار که له م دوو رسته یه دا ده رده که ویت بابه تی به شیک یه ک له نووسینه کانم بوو. رسته کان ټه مانهن:

- ده دیتم

- ده تینم

له رسته ی سه ره وه دا راناوی که سی دووه می تاک «ت» کارایه و راناوی که سی یه که می تاک «م» بهر کاره. له رسته ی دووه مدا بی ټه وه ی راناوه کان رابگوتیزین ټه وه ی کارایه بووه ته بهر کار ټه وه ی بهر کاره بووه ته کارا... زمانه کان ټه گه ر هه مووشیان نه بن به شیک ی زوریان وه ها داده نین که ټو «ت» هی کوتای فیعلی وه ک «ده چیت، ده کات و ده ټیت» راناوی که سی سیه می تاکه. له روونکرده وه دا نووسیم، ټه گه ر راناو بایه ده بوو ټه ویش وه کوو راناوه کانی دیکه بووبایه مه فعول. له وه ش زیاتر: ټه گه ر راناو بی له ری قیاسه وه دیاره مادم له «ده چیت، ده ټیت و ده بیت» دا ټو «ت» هی کوتای فیعله کان راناو بی له فیعلی «چوو بیت، هات بیت و نووست بیت» یشدا هه ر راناوه. ټنجا که ټمه وه ها بیت ټه دی چی بلین له «چوو بیت، چوو بیت، نووست بیت و هات بیت...»؟ تو بلین ټریریزی (گوته ن = منطق) لیمان به سلیمینت یه ک فیعل راناویکی که سی سیه می تاک و یه کیک ی که سی یه که م و دووه می هه بیت؟ له م نمونانده دا فیعله کان هه موویان ټینه په رن. نمونه ی فیعلی ټیپه ری وه کوو «کردن و بردن...» ده شی بکرته «کردیت ی - بردیت ی...» که له واندا دوو راناوی که سی سیه می تاک له یه ک فیعلدا به دوا یه کدیدا دین جگه له وه ی که گوترا «کردیت ی، بردیت ی، خواردیت ی، دیبیت ی و بواردیت ی» له هه موواندا دوو فاعلی «راناوی» کو ده بنه وه که شتی ټه وټوی له کدووله ی ټه ریشدا نه بیستراوه و نه دیتراوه و به خه ون و خه یالدا نه هاتووه. له مه وه هینده ی ټیشکی روژ ټاشکرایه ټم «ت» هی کوتای فیعله کان زیاده یه کی گهردانی «تصریفی» یه بی زیاد و که م، له زوردا له هجه شدا تی ده بردری و گو ناکریت وه ک که ده لی «ده خوا، ده روا و ده چی... هتد». هه ر خوم تازه نووسیم «ده لی» له جیاتی «ده لییت»: نه شمنووسی «تی ده بردریت».

وا بزانه به لگه له م به لگه یه به هیتر بو هیچ شتیک پیوست نییه، جا ټه گه ر نه سه لمیندری هه ر ده بی کورده غیره تی هوی نه سه لماندن بیت. له لای هه ندی نووسراوه له فیعلی وه کو «بده، بکه و بیه» دا ټم ده نگی کوتای فیعله کان که شکلی «ه» ی بو داده نین راناوی که سی دووه می تاکه. ټه گه ر وه ها بی ټه دی له «بکه م، بده م، بده ی، بکه ی و بده ن...» دا چوناوچونی راناویک ده رده چی؟ لی ره شدا دوو راناوی له یه کتر جودا بو دوو که س له یه کتر جودا کو ده بنه وه وه یا دوو راناوی یه ک تاکه که س له فیعلیکدا ده رده که ون.

ټه گه ر کورده غیره تی له به یندا نه بی چ ریگه ی پیگیری له پیش که س نامینته وه ده بینن له «بیه» دا نه شیا بلین «بیه م، بیه ن و بیه ت» تومه ز گهردانی فیعل جاریکیان ټم بزونه ی «ه» ی هیلابه وه و جاریکیشان تی برد. مه سه له که ده چیته وه بو قالی «گهردان» که هه ر جاره به پیی هه لکه ووت ده گوری و هیچ ده خلیکی به سه ر راناو بوونی ټم بزونه وه نییه.

که سی سیه می تاک له رابردووی فیعلی ټینه په ردا ده رناکه ویت. له ټاینده دا هه ر به جار ی ری ده رکه وتنی نامینی چونکه راناوی که سه کانی یه که م و دووه می تاک و کو و که سی سیه می کو که له رابردووی ټیپه ردا «م - مان، ت - تان، ی - یان» له ټاینده دا وه کوو راناوی فعلی ټینه په ری لی به سه ر دیت که له رابردووی و ټاینده دا «ین، ی، ن» ه.

ټنجا که راناوی به هیتر له ټاینده دا بیته ی بیت چون فیعلی وه کوو «رؤی - هات» که راناوی نییه له ټاینده دا لی ټه رسکیت. ریزه ی ټه مری که سی یه که می تاکیش چونکه که سه که له روودایه لزوم به راناو نه ماوه هه تا له لایه ن ژماره ی تاک و کوی که سی دووه مه وه پیوست به راناو په یدا ده بی ټه وساش راناوی بیته ی بو به کار دیت. که فیعله که بوو به ټیلیزای و گوترا «بکه ی» و له ټه مری سه ریخ ده رچوو ټه وسا راناو په یدا ده بیت، که «یت» ه.

لزوم نه‌بوون بۆ ده‌رکه‌وتنی راناو باری دیکه‌شی هه‌یه، که ده‌لێی: خواردم، دیتم، بیستم، کردتان، بریمان و گوت، له خۆوه دیاره به‌رکاری ئەم فیعلانه تاکی سیهه‌مه چونکه ئە‌گەر به‌رکار شتیکی دیکه بووایه ده‌بوو ده‌رکه‌وێت.

ئەم راستییه زۆر به‌سه‌یری وه‌ها ده‌کات هیندی زمانزان بۆ ئەوه بچن که له فیعلی «خواردی، کردی و بردی...» دا ئەم «ی» مه‌فعوول بیت چونکه هه‌بوونی مه‌فعوول له شکلی که‌سی تاکی سیهه‌م یه‌کسه‌ر به‌ بیردا دیت، ئینجا که ئەم «ی» ده‌رکه‌وت خیرا بیر بۆ ئەوه ده‌چیت که مه‌فعوول بیت. بۆ پتر روونکردنه‌وه سه‌یری نمونه‌یه‌کی دیکه بکه. که ده‌لێی: «ده‌ی دیت»، ئە‌گەر ئاگه‌داری خۆت نه‌بیت یه‌کسه‌ر ئەو «ی»‌ه‌ی دوا‌ی «ده‌» به‌ مه‌فعوولی بی ده‌مه‌ته‌قه داده‌نیت به‌لام له‌گه‌ل نمونه‌ی وه‌کوو: «ده‌ی دیتم» خیرا بۆ‌چوونه‌که‌ی هه‌وه‌ل جار ده‌بوو‌چیت‌وه هه‌ره‌ها که ده‌لێی: «ده‌م دیت»، لیت مه‌علووم ده‌بی که‌سی سیهه‌می تاک له شکلی راناودا که ده‌رنه‌که‌وتوه مه‌فعووله، ئە‌گەر راناویکی دیکه بایه ده‌رده‌که‌وت وه‌ک: ده‌م دیتن، ده‌م دیتیت.

دیتوومه نووسراوه که راناوی لکاو له کوردیدا نییه گۆیا ئەوه‌ی به‌ راناوی نه‌لکاو داده‌ندریت شتیکه وه‌کو verb to be له ئینگلیزیدا، له‌م گوتیه‌شدا پتر راناوی لکاوی بیهیز مه‌به‌سته وه‌ک: نوستن، چوون، هاتیت، ئیمه کوردین، ده‌بینین و ده‌خۆن.

له‌باره‌ی راناو‌بوونی ئەوانه‌ی که له‌م فیعلانه ده‌رده‌که‌ون: دیتان، خواردتان، بردیان، کردت، بیستم، هینای، ئەوه به‌سه که ده‌بنه «مضاف الیه» وه‌ک: براتان، ده‌ستمان، خزم، مألان، هاوتات و باوکی. ده‌شبنه به‌رکار (مفعول) وه‌ک: دیتمانی (دیتینی)، ده‌ناناسم، ده‌مگرن، ده‌تئاخووم، ده‌یگێرین و ده‌یانکیشین. که‌واته گومان نییه له‌وه‌دا که راناوی لکاوی به‌هیز هه‌یه و جی ده‌مه‌ته‌قه نییه، ده‌مینته‌وه لکاوی بیهیز.

بۆ به‌ تاقیکردنه‌وه‌یان نایه‌ین له‌گه‌ل فیعلی رابردوودا بیانیه‌نین چونکه له‌گه‌ل ئەو فیعله‌دا گومانی راناونه‌بوونیان لی ده‌کریت، له‌به‌ر هه‌مان سه‌به‌بیش نه‌هاتم لکاوی به‌هیز له‌گه‌ل فیعلی رابردوودا به‌ینم ته‌نها له نمونه‌ی یه‌که‌م نه‌بی. راناوی لکاوی بیهیز ناتوانی بیته «مضاف الیه». به‌لام ده‌بیته به‌رکار (مفعول) وه‌ک له‌م نمونه‌دا ده‌رده‌که‌وێت:

- دیتینی - ئەو ئیمه‌ی دیت (ین، مفعوله).

- ده‌م ویستن - من ئیوه وه‌یا ئەوانم ده‌ویست (ن، مه‌فعوله).

- هه‌لیان بژاردیت - ئەوان تۆیان هه‌لبژارد (یت، مه‌فعوله).

پیشتر گوتم که‌سی سیهه‌می تاک به‌ مه‌فعوول له‌م شوینانه‌دا ده‌رناکه‌وئ هه‌رچی که‌سی یه‌که‌می تاکه له هه‌ردوو حالێ به‌هیزی و بیهیزیدا هه‌ریه‌ک فۆرمی «م»‌ی هه‌یه وه‌ک:

- ده‌م بینی، ده‌یدیتم (ده‌یدیتین و ده‌یدیتیت...)

ئەم راناوانه‌ی له‌ رسته‌ی بی فیعلی ئاشکراش دین. دیاره رسته‌ی ئەوتۆی به‌ناچاری داوا‌ی راناوی بیهیز ده‌کات چونکه راناوی به‌هیز هه‌ر له‌گه‌ل تیه‌ردا دیت، ئەویش له‌ رابردوودا. ئە‌مانه نمونه‌ی رسته‌ی بی فیعلن:

- من ئازام، تۆ راستگویت، ئیمه کوردین، ئەوان - ئیوه کورتن.

که ده‌گوتری «ئهو کورته» راناوی که‌سی سیهه‌می تاک ده‌رنه‌که‌وتوه، ئەوه‌ی له‌ کۆتایی رسته‌که‌دا یه‌ پاشماوه‌ی verb to be کۆنه. له هه‌ندی له‌هه‌دا ده‌گوتری: «کورته‌س». بگه‌رێته‌وه بۆ پتر له دووه‌زار ساڵ ئەم فیعلی هه‌بوونه رابردووشی هه‌بوو. ئیسته له‌ فارسیدا «است» به‌کار دیت له‌گه‌ل راناوه‌کان وه‌ک: مرداستم، بالاستی، خوب، استیم... هتد.

ههروه‌ها بی‌ئو «است»‌ه‌ش رسته دروست ده‌بی وه‌ک: خوبم، خوبی، خوبیم، خوبند، خوبید. تهنه‌ها له‌گه‌ل که‌سی سیه‌می تاکدا ده‌بی است - هست به‌کار بی‌ت.

من له نووسینی کۆنمدا ئەم بزویته‌ی «بالات راسته»‌ی کۆتایی «راست»‌ه‌که‌م به‌راناو داده‌نا، له‌مه‌دا سه‌هوو بووم تومەز لیره‌شدا راناوی که‌سی سیه‌می تاک جیی ده‌رکه‌وتنی نییه هه‌روه‌ک له‌ فیعلی تینه‌په‌ردا نه‌بیوو. فیعلی بوون له‌م رستانه‌دا سوواوه‌ چی ماوه‌ته‌وه راناوه‌ جگه‌ له‌ که‌سی سیه‌می تاک.

راستییه‌که‌ی ده‌بوو بۆ مه‌فهوومی «فعل - کار» وشه‌یه‌ک دابنری نه‌ک تهنه‌ها کردن و پروودان بگریته‌وه به‌لکو ئەوه‌ی پروودان و کردنیشی تیدا نییه وه‌ک «دارا مه‌رده» ئەویشی به‌ر بکه‌وێت... له‌م ته‌رزه‌ رستانه‌دا گه‌لیک جار «کات»‌یش مه‌به‌ست نییه: تۆ که‌ ده‌لیی: «به‌فر سارده» ناته‌وی بلیی ئیسته سارده یان دویتی سارد بوو، سبه‌ی سارد ده‌بی. تۆ ده‌ته‌وی راستییه‌کی «مطلق» ده‌ربیریت که‌وا نه‌ پروودان نه‌ کات، هیچیانی تیدا نییه. له‌ ئاست زاراوه‌ی verb تیبینیم هه‌یه چونکه‌ له‌ قامووسه‌کانی من دیتوومن نه‌نووسراوه واتای وشه‌که له‌ ده‌ره‌وه‌ی ریزمان چی ده‌گه‌یه‌نی.

که‌ وردتر بی‌بین تا قمی «افعال المطاوعة»‌ی که‌ من له‌ کوردی «کاری پروودان»‌یان پی ده‌لیم له‌وانه‌شدا «کردن» په‌یدا نییه. به‌نموونه، که‌ ده‌لیی «دیواره‌که‌ رما» دیواری به‌سته‌زمان هیچی نه‌کردوو، بی ئەوه‌ی ویستبیتی پروودانی «رمان»‌ی به‌سه‌ردا هاتوو. ئەم تا قمه‌ وه‌کو تا قمی کاری کارا نادیار (مبني للمجهول) خۆ ده‌نوینتن له‌ پرووی ده‌وری کارا (فاعل) تیباند که‌ هیچ لایه‌نی ئیجاییه‌تی تیدا نییه: له‌ رسته‌ی «دارا دیترا»‌دا دارا چهند ماندوو بووه، که‌ گوترا «دارا که‌وت، پووش سووتا» له‌ویشدا دارا و پووش هه‌ر هه‌نده ماندوو بوون، که‌ ده‌کا هیچ. هه‌ر بۆیه‌ش ریزه‌ی کاری پروودان به‌زوری وه‌ک ریزه‌ی کارا نادیاره، گه‌ردانیشیان یه‌ک جۆره وه‌ک:

- سووتا - ده‌سووتی - ده‌سووتیم

- رما - ده‌رمی - ده‌رمیم

- پسا - ده‌پسی - ده‌پسیم

- دیترا - ده‌دیتری - ده‌دیتریم

- خورا - ده‌خوری - ده‌خوریم

- کیلرا - ده‌کیلری - ده‌کیلرین

... هتد

بیینه سه‌روکاری ئەم زاراوه‌یه‌ی مامه «راناو» که‌ له‌سه‌ریشم نووسیوه و لیره‌شدا بۆ ئەو و زاراوه‌یه‌کی دیکه‌ش ده‌گیرمه‌وه.

وه‌ک ده‌زانیت و ده‌زانم مه‌به‌س له‌ وشه‌ی راناو ئەوه‌یه واتای وشه‌ی pronoun به‌ده‌سته‌وه بدات، واته‌ وشه‌یه‌ک بی‌ت له‌ تا قمی «ناو» حساب بکریت... هه‌ر به‌م مه‌به‌سته بوو، هیندی زانای زمانی «بۆناو، جیناو»‌یان له‌ بری «ضمیر - pronoun»‌دانا.

ئەم دارشتنه‌ی «راناو» که‌ بریتی بی له‌ «را + ناو» به‌ هیچ مه‌زه‌یه‌کی ریزمانی کوردی ره‌وا نییه چونکه‌ وه‌ک چهند جارێک لیره‌ به‌پیشه‌وه‌ گوتوو، ئەگه‌ر ئەم «را»‌یه‌ی به‌رای وشه‌که پیشگه‌ه‌که‌ی «راخوورین، راپسکووتن و راکیشان...» بی‌ت دیاره هه‌ر ده‌چیته‌ پیش کار (فعل) و ناشی به‌ هیچ جوړیک بخریته به‌رای ناو و غه‌یری ناویش. ئەگه‌ر کورتکراوه‌ی «ته‌را» بی به‌ واتای «بۆ، له‌بۆ» ده‌بوو هه‌ر نه‌بی بگوتری «رای ناو». به‌هه‌مه‌حال «ته‌رای ناو، رای ناو» هه‌ردوو یان ناقولان به‌لام هینده‌ی پیشگری «را» بیجی نین. به‌ کورتی ئەم زاراوه‌یه ناله‌بارترین دروشمه‌ بۆ زمانناسی که‌ بیکا به‌ عینوانی زانسته‌که‌ی مه‌گه‌ر هه‌ر زاراوه‌ی «فرمان» له‌و ناله‌بارتر بی‌ت که‌ نه‌ختیکی دیکه‌ لێ ده‌دویم.

لەم «راناو»دا سەیریکی دیکە هەیه لیبیدەنگبوونی دەبیتە بیئاگایی: ئەو زمانناسانەیی لە بری «ضمیر - pronoun» هاتن «راناو، بۆناو، جیناو»یان رەچاو کرد، ویستیان خۆیان لە «ضمیر» بدزەنەوه بۆ زاراوهی pronoun گۆیا ئەمیان لەگەڵ کوردی ریک دیت. کە ئەمەیان کرد چۆناوچۆنی هاتن بایاندایەوه سەر عەرەبی و دەقوادەق «متصل و غیرمتصل "منفصل"»یان لی خواستەوه بۆ راناوی «لکاو و نەلکاو»؟ راستییە کە ئەم لکاو و نەلکاوه هەرچی دەوری راناوه کە هەیه لە زمانی کوردیدا پیشیل دەکات چونکە راناوی لکاو شیرازەهۆنی رستەیی کوردییە تا ئەوهی لە رابردووی کەسی سێهەمی تاکی کاری تێنەپەر و لە ئەمری کەسی دووھەمی تاک بترازیت رستەیی تەواو لە کوردی پەیدا نابێ بێ راناوی لکاو. قسەش لێرەدا لەگەڵ لەهجەیی کرمانجیی سەرروو نییە کە لە بابەتی راناودا ئەو لەهجەییە توژینەوهی خۆی هەیه.

هەرچی لە عەرەبیدا پێی دەگوتری «جملة اسمية» لە کوردیدا راناوی لکاو جێی کاری هەبوونی تیدا گرتۆتەوه واتە verb to be لە رستەیی کوردیدا سواوه و ماوتەوه راناوه کە (جگە لە کەسی سێهەمی تاک کە گۆتم پاشماوهی ئەو کاری هەبوونی پاراستوو) خۆ دەزانین کە هەرچی فیعل هەیه بێ لەو دوو ریزەییە باس کراوه بێ راناوی لکاو نایەن. من ئەم لایەنەم لە دەمیکەوه رەچاو کردوو تا ئەوهی لە حەفتەکاندا زاراوهی «راناوی مەند» بۆ «نەلکاو» و «راناوی چالاک»م بۆ «لکاو» پیشنیاز کرد ئیستەش هەر وهە کەم هەرچەند دەزانم کەس بەدوا قسەمدا نایەت. چ بلیت «تادەمی گیانلەبەرێکە دوو چاوی هەیه» و چ بلیت «راناوی لکاو و نەلکاو» هاتوویت وەسفیکت بە کار هیناوه هەرچی سروشتی بنەرەتیی وەسفکراو هەیه تێی بردوو. راناوی لکاو و زاراوهی تاوانبارن.

بێنە سەر باسی «فرمان»: ئەم فرمانە هیچ پێوەندییەکی بەمەفهوومی «فعل، وقوع و روودان»ەوه نییە. هەر وه کە پێوەندییەکی بەوانەوه نییە، زۆریش ئاشکرایە چ واتابە ک بەدەستەوه دەدات.

فرمان بێ زیاد و کەم ئەو «فەرمان»ەیه کە پاتەوپاتە لەگەڵ «امر» فەرمان لە «فەرمان»ەوه بەشیوهی «ناوی چاوگ» هاتوو وە کە «ترس» ناوی چاوگە «پرس و لەرز...»یش. هەر وه جارێ دەگوترێ «فەرمانی سولتان» ئیستە وا دەلێن «فرمانی ریزمان» بەلام دوور لە واتای خۆی.

ئەم «فرمان»ە لە زاری بازار و ئاخوتنی عادییەوه وەرگیرا کە خەلقی نەخویندوو دەیانگوت و دەلێن «فرمانی خۆم بەجی هینا» مەبەستیشیان ئەوهیە بلین «ئەو کارە بەسەر شانمەوهیە» واتە «ئەو واجبە بەسەر مەوهیە». لەم بەکارهینانەوه خویندەواری نوێ بۆ ئەوهی چوو کە «فرمان» بەرانبەر «کار، عمل و فعل» دەوهستیت ئیتر گۆرج پەنجەیی لێ گیر کرد و لەبری «فعل»ی عەرەبی کەلینی لە ریزمانی کوردی پێ گرت. چ فەرقیکی نییە لە نێوان «واجب» بەجی هینا» و «فعل» بەجی هینا» لە نەزەر ئەو کەسە کاری خۆی بە واجب دەزانێ هەر وه هاش چ فەر ق نییە لە نێوان «فرمان» بەجی هینا» و «کار» بەجی هینا» لە نەزەر ئەو کوردە نەخویندوووەی کە ئاگای لە ریزمان نییە، ناشزانێ چۆناوچۆنی وشە جینگۆرکی و واتاگۆرکی دەکات.

لەو زاراوانەیی تا ئیستە بۆ «فعل» دانراون هیچیان ناگەنە زاراوهی «کار» چونکە وشەیی «کار» لە هەموو وشەیه ک دەلالەتی «فعل»ی هەبێ پتر بەرهو «تجرید» چوو. ئەو لە «کردار، کردن» گەلێک «مطلق» تر، ئیمەش زۆرمان پتویست بە «مطلق و تجرید» هەیه بۆ ئەوهی نزیکی بێنەوه لە سروشتی ئەو فیعلانەیی هەر رووداویان تیدا پە بێ کردەوهی راستەقینە. ئەمە لەلاییکەوه، لەلایەکی دیکەشەوه دەبیتە «کارا، بەرکار» بۆ «فاعل، مفعول». کارگێری لێ وەر دەگیرێ بۆ «مدیر».

هیندیک لە بری «فاعل» دەنوسن «بکەر»: چەندیکی بمرۆی خۆمی پێ ئیقناع بکەم بێ سوودە. بەلام دەتوانم بە رەهایی بلیم ئەم ریزەیی «بلی، بخۆ... بکەر» بواری خۆی هەیه، لە باریکی تاییەتی ئاخوتندا راگەینن. جگە لەمەش، هەر دەمیتێتەوه بلیم ئەو کەسە لە هەوڵەوه «بکەر»ی بەکار هینا دوو دەستووری «اسم الفاعل»ی کوردی تیک بەست چونکە قالبی «بلی، بوێر، ...» پتویستی بە «ر»ی فاعلییەت نییە بۆ هەلنانی فاعیل وە کە دەلێن «ئاخوێور، کوژەر و بیسەر، ...» لەبەر ئەم هۆیە دەبوو «بکەر» بە فاعیل دابنیت ئیتر خۆشە ئیمەیی تیدا بە پرس نین. ئینجا ئەگەر بگوتری. لە «کردن»دا دەنگی «ر» هەیه خۆ لە «خواردن»یشدا هەیه کەچی کەسی نالی «بخۆر، بخور» ناشی بلین

«بدر» به قافیہی «بکەر». له قالبی «بلی، بخۆ» دا که فیعلیک ریژهی ئاینده «مضارع» ی دهنگی «ر» ی تیدا مایهوه له فاعیلیه تیشدا دیتهوه، بویه دهلیی «بویر» چونکه دهنگی «ر» له «ویرای، دهویر» بهرهوامه کهچی له «خواردی، دهخوا» دا بهرهوام نییه. وشهی «بیر» کهوا پین دهچی بوویته «بیوور» له موزاریعدا «ر» کهی دهمینیت: «بری، دهبر» جیی خۆیهتی لهو قالبهشدا دهکهویتیتهوه. کورد له ریژهی موزاریعهوه ناوی کارا (اسم فاعل) ههلهنی. له «کردی، دهکا» دا ئه «ر» بهرهوام نییه کهواته ناشی بگوتری «بکەر».

له نووسینی ئه م گوتاره م نه بوو بوومهوه ژماره پازدههی گۆفاری دهستهی کوردی کۆری زانیاری عیراقم پین گه بشت، دیتم مامۆستا محهمه دی مه لا که ریم له گوتاری «به ریگای راستکردنهوی شیعره کانی حاجی قادری کۆیدا، ئه مهیش ههنگاوینکی تر» ده نووسی کهوا له چاپکردنی دیوانه کهی حاجی قادر که مامۆستا سهردار خۆشناو و مامۆستا که ریم شارهزا گردو کۆیان کردبوو، منیش (مه سعوود محهمه د) پیندا چوو بوومهوه، دهسکارییم له زۆر شویتیدا کردوو. پینستر ئه مه م نه ده زانی له بهر ئه مه پیندا چوو نه وهی من ئه و به رپرسییهی تیدا نه ماوه که ئه گه ر وه کوو خۆی مابایه وه رووی له من ده کرد. ده شبوو کا که محهمه د پرسم پین بکا له گۆرینی ئه و ده قانهی که به گۆراوی له سه ر من حیساب ده کری. راستییه کهی من هیچ سه رچاوه یه کم لا نه بوو پشتی پین بیه ستم، خۆ هه رچی هه بین له و سه رچاوانه هه ر هیندی من په بیان به شیعی حاجی بر دووه. ئه م کاره ی کا که محهمه د که ینگومان له په رو شه وه کردوو یه تی، ئه ویش کورده غیره تی پین ناوی که نه ختیک سنووری «ئازادی له کردهوه» ی به زاندوو، به هه مه حال له لای منه وه گه ردنی ئازاد پین، به تیبینی ئه وه که له دوارۆژدا پرسم پین بکری.

«...»

بەر لە ماۋەيەكى چەند مانگى ۋە يا پتر لە سالىك گوتارى گوفارىكى كوردىم سەير كرد، لە ناوتويژىدا ۋەها هاتبوو كە شىعەرى نالى لە چاۋ ھى حاجى قادر ھىندە بەرزە، كوردى گوتەنى، ئاسمان و رېسمانە كە ديارە رېسمان واتە پەت، بە بالاي ئاسمان راناگات.

ھەرچەندە دەزانم قسە كە لە چەژى موبالەغەدوستىدا خۆى لەبەر زارى نووسەرى گوتارە كە شىرىن نىشان داۋە، دەشانم موبالەغە رەوايە لە تەقالىدى شىعەردا بەتايبەتى شىعەرى خۆرھەلات، دىسانەۋە لەبەر دوو سەبەب لىم خۆش نەھات. يە كيان ئەۋەيە كە شىۋازى دەبرىنى قسە كە دۆستانە نەبوو. دووھەم ئەۋەيە موبالەغە كە خۆى موبالەغەى تىدا بوو، لە ھەموو ئەۋەيارانەى لە بەراورددا لايەنىك بەسەر لايەنىكى تردا رادەشكىت دوو عەيارە ئەۋەپەريان گرتۆتەۋە يە كيان ئەم «ئاسمان و رېسمان» ەيە، ئەۋى دىكەشيان «قەترە بەدەريا» يە كە لىيان تىپەر بوويت بەراورد لە نىۋان بوون و نەبووندا دەكەيت.

پىنى ناۋى بلىم، لە دەمىكەۋە و بەزۆرى سەلمىندراۋە كە نالى لە مەيدانى شىعەرى كوردىدا پىشپۆيە، حاجى قادر خۆشى لە چەند قەسىدەدا بە نالى ھەلدەلىت و تەنھا شاعىرىكى ئەۋ سەردەمانەيشە بە تەۋازووع و حورمەتەۋە خۆى بۇ شكاندېتەۋە تا ئەۋەى لە بەيتىكىدا پاتەۋپات دەلى:

بە تەمىن فەردەكى نالى دەھىنم تا رەفىقانم
بزانن فەرمان زۆرە خەزەف قەت ۋەك گەۋھەر نابى
«كە مەندى زولفى دوولانە لە بۇ گەبز و مسلمانە»
«دەكىشى بى محابانە چ لەملا بى چ لەولا بى»

دەبىنن خۆى بە خەزەف و نالىشى بە گەۋھەر دانائە بەۋەشدا خەرىكە ۋەك خاۋەن گوتارە كە قسە بگەيەنئە ئاسمان و رېسمان.

كە پىۋىستىش بى پاكانە بۇ خۆم بكەم لەۋەدا كە مەبەستم رۋونكردەۋە نەبى ھىچى تر نىيە، بەبىر خۆينەردا دەھىنەۋە كە چەندىن جار لە تەلفەزىۋن و لە چەندىن نووسىنمدا پاىەى شاعىرىەتى نالىم بىپەروا لە تۆقالەى شىعەرى كوردى دانائە تا ئەۋەى لە شىكردەۋەى بەشىك لە بەيتەكانى بۇ قوولايەك چووم، بەلاى ھەندى كەسەۋە، سنوورم بەزاندوۋە بۇ ئەۋدوۋى مەبەستەكانى نالى. ھەلبەت گۆمى نالى لەۋە قوولترە كەسىك بىت بە خىرى خۆى بىرى تازە لە تەختى بىنەۋە لى بدات بەرەۋ قوولترەۋە، بەلام رەنگە من پتر لە يەكىكى دىكە بە ھەناسەى درىژەۋە بناوم لەۋ گۆمە لى دايت بۇ دۆزىنەۋەى گەۋھەرەكانى، بەۋەشدا مافى تەۋاوم ھەبى بىرورا دەربىر لە ئاست ھەلبەستەكانى ۋە يا لە بەيەكدى گرتنى شاعىرىەتى ئەۋ بە شاعىرىەتى يەكىكى دىكە چ خۆم چ بەكىكى دىكە كرىدبىتى.

خواروژوور نەك ھەر لە نىۋان دوو كەس و دە كەسدا بگرە لە نىۋان دەستى چەپ و راستى تاكە كەسىشدا ھەيە... دوو چاۋى خۆت و دوو گۆبى خۆيشم لە ھىزى بىستن و دىتندا بەرانبەر نىن. شىعەرى تاكە شاعىرىش ھەموۋى ھەر تا تەرازوۋى ھاۋسەنگ نىن. تۆقەلانەى گردىكى سەد مەترى لە نەۋەد مەترى لاي دامەنى كەژىكى دوو ھەزار مەترى بەرزترە. ئىنجا ئەگەر سەرۋى بەرزايى شتان و كەسان و ھونەران بەيەكدى نەگرىن بۇمان ئاشكرا نابى كام لە كام و كى لە كى بەرزترە.

دىۋانى نالى بگرە بە شايەدى ئەم قسەيەم: بەر لەۋەى زەبىنى خۆت بە نرخاندىن و ھەلسەنگاندەۋە خەرىك بەكەيت دەبى لە پىشەۋە دان بەم راستىيانەدا بەننىت:

یه کهم راستی ئه‌وه‌یه که شیعری سهره‌تای دهمدان له شاعر له چاو شیعری ته‌مه‌نی قالمبونه‌وه‌دا وه‌ک پله سهره‌تاییه‌کانی بپیلیکانه‌ن له چاو پله ژوورچووه‌کاندا. کهس له پرئ نابی به کورئ. له‌مه‌وه به‌دییه‌یه‌ک تووش دین له ئاست هه‌موو خاوه‌ن مه‌هاره‌تیکدا به‌راست ده‌گه‌رئ. ئینجا سه‌یر نییه‌ ببینین دوانی شاعیریک نمونه‌ی له یه‌کدی دووری تیدا بیت که ئه‌وانیش له پرئ موباله‌غه‌وه هه‌ندیکی له چاو هه‌ندیکی «ئاسمان و پرئسمان» بیت.

دووه‌م راستی ئه‌وه‌یه که به‌ره‌می قوناخی لیکه‌وته‌یی و په‌رپووتیی ده‌می پیری سهره‌ژیر ده‌بیته‌وه نه‌ک تی هه‌لده‌کیشیت. پاش قالمبونه‌وه‌ی ته‌واو قوناخیکی وه‌ستان ده‌ست پین ده‌کات که له ئاکامدا ورده‌ ورده‌ ده‌سته‌وناو ده‌بیت و خوڤگه‌ی به‌ره‌ژیری لئ په‌یدا ده‌بیت. ده‌شی مرؤ هه‌بج به‌و پله‌یه نه‌گات، به‌ جوانه‌مه‌رگی وه‌یا مه‌رگی ده‌می قالمبونه‌وه... ئه‌م راستیه‌ش له‌گه‌ل راستی پینشووتر به‌ بیژنگی له یه‌کتر کردوو به‌ره‌می شاعیر و هونه‌رکار داده‌بیژن له‌گه‌ل تیبینی ئه‌وه‌دا که داهیزرانی ده‌می پیری پینگه‌یشتوویی قوناخی قالمبونه‌وه‌ی پینوه‌یه هه‌رچی پله‌ی سهره‌تای مه‌هاره‌ته کالی و کرچی ساوایی تیرا ده‌خویندریته‌وه.

سینه‌م راستی و چوارم راستی ئه‌وه‌یه که له ده‌می قالمبونه‌وه‌شدا خاوه‌ن مه‌هاره‌ت به‌پینی ریکه‌وت و هه‌لکه‌وت و باری نه‌فسی و ده‌وربه‌ر به‌ره‌می له یه‌کنه‌چووی ده‌بیت وه‌یاخود مه‌هاره‌تی گه‌وره له هه‌ندی مه‌یداندا له ئاست مه‌هاره‌تی مامناوه‌نجی که پسپۆری ئه‌و مه‌یدانه‌یه کورت دیتیت. ده‌بینی پاداشتی گه‌وره و مزه‌ی ئه‌رک هه‌ندی کهس وه‌ها چالاک ده‌کات پینش له خو مامناوه‌ستار ده‌که‌ویته‌وه که بو ئه‌و پاداشته تامه‌زرؤ نه‌بووه.

کورتیی قسه‌ی دریز لیره‌دا ئه‌وه‌یه که نر‌خاندنی شاعر وه‌یا هونه‌ر گه‌لیک گه‌لیک به‌ دره‌نگه‌وه ده‌گاته ئه‌وه‌ی ته‌عبیری قه‌تره به‌ ده‌ریا و ئاسمان و پرئسمانی تیدا به‌کار بیت چونکه له‌وانه‌یه ته‌نها که‌سپیش له دوو به‌ره‌می به‌رز و زمیدا به‌ر ئه‌و ته‌عبیره بکه‌ویت وه‌یا به‌ره‌می خاوه‌ن هونه‌ری مامناوه‌نجی له هه‌ندی بواردی پینش بکه‌ویته‌وه وه‌ک تازه گوتمان... نر‌خاندن له نیوان دوو که‌سی هاوکه‌سیدا، چ شاعیر بیت و چ نووسه‌ر و هونه‌رکار بیت، له تیکرای به‌ره‌میان و له تۆقه‌له‌کانیادا ده‌کریت دهن، کهم و زۆر، به‌شیک به‌ره‌می ئه‌و مه‌هاره‌تدارانه له هیز و پیزدا دراوسین وه‌ک ئه‌وه‌ی که سه‌رمایه‌ی 100 دینار پیکه‌لپیکه له‌گه‌ل 100 دیناری یه‌که‌می سه‌رمایه‌ی هه‌زار دیناری وه‌یا ملیۆن دیناری.

له‌و هه‌لبه‌ستانه‌ی که وه‌پال نالی دراو تیباند هه‌یه کهم شاعیر پینان رازی ده‌بی وه‌پال خویان بدرین تا ئه‌وه‌ی من له ئاست هیندیکیاندا هه‌رگیز ئالای سه‌لماندنم هه‌لنه‌کردوو و به‌ هی نالیان نازانم، تیشیاندا هه‌یه شه‌قلی نالیان پینوه ئاشکرایه به‌لام له لووسولیکی و گه‌واراییدا تۆزی هیندیکی دیکه که شیعره‌کانی ناشکینن.

حاجی قادریش له‌لای خۆیه‌وه ئه‌م خواروژوور و نیوداشت و تۆقه‌لانه‌ی هه‌ن له‌گه‌ل تیبینی ئه‌وه‌دا که مه‌راقی کورداییه‌تی وه‌های لئ کردوو زۆر جارن گوی نه‌داته به‌لاغه‌ت و ره‌وانی و جوانی له هه‌لبه‌ستدا تا ده‌بیه‌ین، له خۆی، پاته‌وپات پیمان ده‌لی:

با بلین ئه‌م شیتته قه‌حبه‌ مردوو
چهند وه‌رپوه چهند ورپته‌ی کردوو
حق ته‌عالا واقعی ئه‌حوالمه
خالیه‌ن لیلایه ته‌رقیمی ئه‌مه
به‌یته‌کان عه‌بی مه‌که‌ن خوار و که‌چن
مه‌قصه‌دم له‌م به‌ند و باوه‌ دره‌بچن
وه‌رنی ئه‌م دونیایه نه‌فسی نه‌فسیه
گه‌ر له‌به‌ر ئیوه نه‌بج باکم چیه
من له تووفانا به‌ری خۆم ده‌رده‌که‌م
وا مه‌زانه دامه‌نی خۆم ته‌ر ده‌که‌م

حاجی که لیره‌دا دان به‌عه‌ی‌داری شی‌عری خویدا ده‌نیت نه‌هاتوو له رووته‌نی بی شه‌قل و دروشم و هی‌مامان سه‌ر‌گه‌ردان بکات. هه‌ر له‌و بره‌ شی‌عه‌دا که تو‌مه‌تی خواری و که‌چی‌ان تی ده‌گری‌ت، مال‌م هه‌قه، زورینه‌ی ئه‌و 53 به‌یته وه‌ک گه‌لیک قه‌صیده‌ی دیکه‌ی، نموونه‌ی ره‌وانی و به‌لاغه‌تن به‌لام به‌ شی‌وازی‌ک که بو «سه‌ل ممتنع» ده‌چیته‌وه. حاجی له پشت ته‌ستووری خو‌ی به مه‌تانه‌تی دار‌شتن و سامانی ناوه‌روکی شی‌عه‌کانیه‌وه بی‌نا‌کانه له جیاتی خه‌لق عه‌ییان بو ره‌چاو ده‌کات، ئه‌م راستیه‌ش نه‌ک هه‌ر ته‌نیا به‌ قوول‌بوونه‌وه له جووت سه‌رواکانی، که سه‌ووله‌تی قافیه‌گو‌رییان تیدا‌یه، به‌ل‌کوو باشتر به‌وه‌دا ده‌رده‌که‌وی که له چه‌ند به‌یتدا پاته‌وپات خو‌ی هه‌ل‌داوه‌ته‌وه که لیره‌دا نموونه‌یه‌کیان لی ده‌هینمه‌وه:

خه‌زنه‌یی‌که به‌یتی من دوو می‌صره‌عم داخستوو
 که‌س ته‌ماعی تی نه‌کا ری‌گه‌ی دزم لی به‌ستوو
 بی‌که به‌ر، دی‌بابی نه‌ظم، تا قیامه‌ت نادرئ
 چونکه ئه‌بکاری مه‌عانی تار و پۆی رستوو
 زاهیره‌ن به‌یتم له نالی و کوردی زور که‌متر نیه
 تالعم به‌رگه‌شته‌یه، به‌دبه‌خته به‌ختم نوستوو

ری‌که‌وتیکی له‌باره بو ئه‌م نووسینه که حاجی قادر خو‌ی له موباله‌غه‌دا به‌ی پی‌ویست ئه‌م ئاسمان و ری‌سمانه‌ی له هه‌لبه‌ستدا به‌کار هیناوه ئه‌مما له‌به‌ر کیشی شی‌عه‌ر وشه‌ی ئاسمانی تیدا گو‌ریوه به‌ فه‌له‌ک: هه‌روه‌ک له‌و بره‌ شی‌عه‌دا ته‌فعلیه‌ی به‌یته‌کان ده‌لیی خه‌ریکی سه‌ما‌کردن و ئوستادانه‌ش داستانی می‌ژووی کونی ناو حکایه‌تانی کردوو به‌ ئاوباره بو واتاکانی، ئه‌م گو‌رینه‌ی ئاسمانیش به‌ فه‌له‌ک هه‌م ده‌سه‌لاتی زمانناسی و هه‌م تیر‌کردنی ره‌نگی داستانی ته‌قلیدی‌شی پنه‌و دیاره:

به‌رچه‌م و فی‌سی که‌چی تو ئه‌ی جه‌وان
 تاجی که‌یان و عه‌له‌می کاویان
 من له غه‌مت ری‌گه‌یه‌کم که‌وته به‌ر
 خوانی به‌هه‌شت و سه‌فه‌ری هه‌فت خوان
 بی‌ژه‌نی چاهی زه‌قه‌نی تو‌یه دل
 راهی نه‌جاتی: فه‌له‌ک و ری‌سمان
 تیری موژه‌ت بو دلی ئه‌سه‌فهن‌دی‌ار
 تیری گه‌زی رو‌سته‌می مازهن‌ده‌ران
 فی‌رته‌ی تو له‌شکری ئیرانییه
 سه‌بری منیش له‌شکری توورانییان
 به‌سه‌یه‌تی سا خو‌یتی سیاوه‌ش نیه
 جان و دل‌ت بردوو هه‌م دینمان
 حاجیه‌ فی‌رده‌وسی کورد سا ته‌توش
 گو‌ی وه‌کوو مه‌حموود مه‌ده قه‌ولی به‌دان

دهبی بلیم لهم «ش» هی دواى «تۆ» ی بهیتی پاینی غهزه له که دلگرانم، باشر ئه وهیه «ئه تۆ» بی چونکه ئه م «ش» ه وهها راده گه یه نی که ده شی مه حموود گوئی نه دابته قه ولی به دان ههروه ک ده شی گوئی دابته به لام ئیحتیمالی گوینه دان به هیتره. «ش» ی پیوهندی وه کوو «و، هم» «معطوف و معطوف علیه» ده خه نه وه سه ر یه ک نه ک له یه کدیان داده برن. که «ش» ه که هه لستا و گوترا «ئه تۆ وه ک مه حموود گوئی مه ده»... ئه تۆ و مه حموود لیک داده برین و بهر دوو حوکمی جودا ده که ون: مه حموود گوئی داوه تی، تۆ گوئی مه ده ری. ناشزانم ئاخۆ به ئه سل حاجی چی گوتووه. ئه گه «ئه تۆش» ی گوئی وه ک ئه وهیه، پیسه کی، له بهر زیده ترسی له و گویدانه وه های دانایی یار گوئی داوه ته قه ولی به دان ئیتر به گله ییکردن له و تۆمه ته مه وه وومه ده یه وئ ری گویدانی لی بپرته وه. له لایه ن دارشتنیشه وه «ئه تۆش» تیرتره له «ئه تۆ» ئیتر ره نگه ئه م ورده زینه ته حاجی بر دپه ته وه بۆ ئیحتیماله بپه یزه که ی باس م کرد.

دیوانی حاجی قادر بهیتی واتاسه ختی زۆرن که جارن له که سم نه بیستووه به ره های و بیگرت ساغی کردیته وه. بهر له بیست سالیک مه رحووم مه لا ره ئووفی سه لیم ئاغا لیسته یه کی 20-30 به یته ی بۆم هه نارد که به باشی لیان حالی نه بوو بوو. به داخه وه لیسته که م نایه ته وه بهرچاو، ته نها به یتیکیم به بیردا دپه وه که ده لی:

لئوی وه ک قه نده مو که ره ره له ده ما شیرینه
بۆیه ته کراره وه کوو ناله ئه نیسی نه فسه

له مه جلیسی خدمه ئه ندام بووم، مه لا ره ئووف هاته لام و له و به یانه وه دواين واتای ئه میانم تی گه یاند که شه کر به «تکریر - دووباره سافکردن» شیرینتر ده بیته وه ک که ده گوتری عه ره قی دووباره به دووجار تکاندن په سه ندر ده بیته. له بهر ئه م زیده شیرینییه وه کوو ناله که ی هه مده می دائیمی هه ناسه یه لیوه که ش هه میشه به سه ر زارانه وهیه. حاجی له م به یته دا لیوه که و وشه ی لئوی به مه هاره تی ته عبیر خستۆته ده می خۆیه وه و به دووباره کردنه وه ی ناوه ی تانیسی سات له سات شیرنتری ده کات، یاخود هه تا ده یمزئ شیرنتر ده بی. مه لا ره ئووف له م «تکریر، تکرار» هی شه کر به له د نه بوو بۆیه مه عناکه ی لی روون نه بوو. ئیستا له سایه ی ته کریری نه وته وه قوتایی سه ره تاییش ئاشنایی بووه.

جگه له ئیشکالاتی واتا داخراوی و نه کراوه یی هیندیک له به یته کانی، گرتی دیکه ش هه ن پیوه ندیان به ژیان و به سه ربردنی حاجیه وه هه یه که له دیوانه که یدا دپه بهرچاوی خویته ره. من له و سی بهرگه ی «حاجی قادری کۆبی» که له سالانی ئه ندامه تیم له کۆری زانیاری کورددا نووسیم نه گه یه شتمه شه رحی دیوانه که ی چونکه جارن زۆرم ما بوو له توژیته وه ی ژیا نی بمه وه، خوا کاری خزمی چاکه خوازم راست به یته یته ئه و ئه ره که یان له سه ر شانم لادا به دوور که و ته وه وه له کۆر. ئیستا له مونساه به دا گرتیکی ئه وتۆبی ناو دیوانه که بۆ بهرچاوی خویته ره هه لده ستینمه وه.

بره شیعیکی پینج بهیتی که سه ره تاکه ی به م دپه ده ست بی ده کات:

مه تنی کوتوبی ئه م دهره با شه رح کرابی

به یپی نووسینی مامۆستا گیو موکریانی له هه جووی قازییه کی سابلاغی داناوه که سه روکاری له گه ل مروه ت ناویکدا هه بووه... هتد. له کۆتایی شیعه کاندای ئه م به یته ده خۆیتیه وه:

حاجی ده لی ئه م میسه ره عه ته ئریخیه قازی
«انصافی نییه، عاری چییه، مروه تی گابی»

ئه م ده قه هی دیوانی حاجی، له لیکۆلینه وه ی سه ردار حه مید میران و که ریم مسته فا شاهه زایه. مامۆستا گیو نووسیه تی:

هه ر حاجی ده لی ئه م قسه ته ئریخیه قازی

ئىمە ئىشمان بە مىسرەسى دووھەمە كە تەئرىخى رووداوه كەى تىدايه ھەرچەند رېم ھەيە بلىم دەقەكەى موكرىانى وشەى «دەلى» تىدا بى گرفت ھاتووه... بە حىسابى ئەبجەد ئەگەر «مروت» بنووسىن لە جياتى «مروەت» ھىستان ژمارەى نرخی پىتەكانى مىسرەكە (ئەگەر بەسەھوو نەچووبىتم) 1285 دەگرىتەو. ئەم سالە بە ھىچ لىكدانەوھەك، لەگەل گەشتى ژيانى حاجى ناگونجىت. من لە لىكدانەوھى دوور و درىژ و بەيەكدى گرتنى سال و رووداو و كەين و بەينى ژيانى ئەو و باپىرم و كەيفى و شىخ رەزا كە لە بەرگىك لە بەرگەكانى «حاجى قادرى كۆبى» دا بلاو كراوھتەوھ مانەوھى حاجى قادرم لە سابلاخ گەياندە 1279. ئىنجا ئەگەر لە 1285 جارى لە سابلاخ بووبىت چۆن دەشى حاجى پىش كەيفى بە جەند سالىك كۆبەى جى ھىشتىت؟

دەربەدەربوونى كەيفى جى گومان نىيە كە لە 1286 رووى داوھ، ئەوئىش بە شايەدى باپىرم كە خۆى لەبەر خاترى شىخ رەزا كەيفى سەرشكىن كرددوھ و تاران دووھەتى... لە دەقى شىعرەكەدا بنگەيەك نابىنم بۆ داشكاندى 5-6 سالىك لەو مېژووھ تا بەرەو ھەوراز بچىتەوھ بۆ 1279، 1280 ناشكرى خۆم لە راگەياندى مىسرەكە نەزان بكەم و پشتگوئى بخەم. لەلايەكى دىكەشەوھ بە زەحمەت بىش بگوترى برە شىعرەكە ھى حاجى قادر نىيە چونكە شەقلى ئەوى پىنوھ ديارە ھەرچەند لە نووسىندا ھەلەى تى كەوتوھ. ئىنجا ئەگەر بە كىك بلى ئەم مېژووھى 1285 بەرەو سەلماندى رىوايەتىكمانەوھ دەبات كە دەلى حاجى و كەيفى بەيەكەوھ بەرەو ئەستەنبول رۆيشتن، پىنى دەلىمەوھ: باپىرم كە لە سالى 1288 لەگەل باوكىدا بۆ حەج دەچىت لە حەلب كەيفى دىتوھ، مامۆستاي كورانى والى بوو. جگە لەمە، كە لە كۆبەش دەرچووھ بەينىك لە ھەولتر مایەوھ بايى ئەوھ بكات كە رەشىداغاي حاجى بەكراغا بە نامە لىي داوا بكات بگەرىتەوھ بۆ كۆبى. ئەوئىش وەلامە ئاگرىنەكەى:

ئەى نوحى نەجانم لە دەسى چەرخى جەفاكار
وھى روح و سەر و مالى منت جوملە بە «اىثار»

بۆى دەنرىتەوھ و تىدا دەلى:

بى عىزەت و بى عارم ئەگەر بىمەوھ كۆبى

ئەم كەين و بەينانە ھەمووى دواى ئاوارەبوونى حاجى بووھ...

خولاسە ئەم ئىشكالە ھەتا ئىستە بۆ من ساغ نەبۆتەوھ. كە لە ئىشكال و گرفت بدوئىن جى خۆبەتى بلىم چوارىنەيەكى حاجى ھەيە لەوانەيە خويتەرى بە پەلە تەلەزگەى تىدا بكات و واتاكەى بە بەرەواژى بۆ روون بىتەوھ و وھە تى بگا حاجى لەو چوارىنەيدا نالىي شكاندىتەوھ لە ئاست شاعىرىتەى خۆيدا. حاجى دەلى:

بەيتى نالى و بەيتى من گەر تىكەلى يەكدى دەكەن

ئەحمەقى سورەت پەرسەت و جاھىلى مەعنا نەزان

حاجى لەكلەك لەك بەلەك فەرقى لەگەل تووتى ھەيە

وھك ھەزارى ئەو بەھار و بلبولى فەسلى خەزان

لە وشەى حاجى لەكلەكەوھ ديارە كە حاجى خۆى بە لەكلەك داناوھ لە ئاست نالىدا، تووتى بۆ دەمىتتەوھ لەو مىسرەكەدا. من دەقەكەم لە ديوانى حاجى، بەلىكدانەوھى مامۆستايان سەردار و شارەزا، بۆ ئىرە راگوئىست كە خۆشبەختانە وشەى «ھزار»ى بە واتاى بولبوليان بە «ھەزار» نەك بە «ھوزار» نووسىوھ. خۆزى لە ھەندى ھەلەى بەرچاو و زەقى ناوناوھى ديوانەكە ھەمان نىشانەشكىننىيان بكردايە وھك كە لە لاپەرە 271 ھاتوون «كەلبى رەقىب»-يان لە جياتى «كەلبى رەقىم» نووسىوھ و مىسرەكەكەى پى لەنگ بوو. ئەمەش تاكە نمونە نىيە، لە كۆتايى لاپەرە 270 شدا مىسرەكەى يەكەم جگە لەوھى كە ھەلە و لەنگە سەرەتاكەشى بە بەحرىك دەست پى دەكا جودايە لە بەحرى مىسرەكەى

دووههم... چەندىكى دىكەش ھەن من خەرىكىيان نابم و زۆرىش سوپاسگوزارى ئەو ئەركەم كە گەلىك لايەنى شىعەرەكانى حاجىيان پى روون كىردۆتەوہ...

تا ئىرە چى نووسىم لە قالىبى ۋەلاۋەنانى تۆمەت و لەسەر كىردنەۋەى بەرگىرەنە و روونكىردنەۋەى چەندوچۇنى ھەندى ھال و بارى حاجى و بەشىك لە ھەلبەستەكانى بوو، كە بمانەۋى، پىۋىستىشە بمانەۋى بەر مەيدان و بى تەقىە لە بەرزايى شىعەرى حاجى بدوۋىن نمونەى تۆقلانەى زۆرن لە دىوانە كەيدا كە لىيان بوەشىتەۋە شەرى گەردەنكىلى بە خەلق بفرۆشن. جارئ لە پىشەۋە با بلىم گومان ناكەم چ ئەدىبىك رى بە خۆى بدا دوودل پى لەۋەى قەسىدە كەى «بەھار»ى حاجى لە رىزى ھەرە پىشەۋەى شىعەرى مروفايەتتەۋە دىت نەك ھەر ھى كورد. لەلايەن دەسلەتتى ھونەرى شاعىرىيەۋە حاجى بە قەسىدەى و نمونەى دىكە كە لە زىدە جوانى و سفتى و چرى و پتەۋىيان خەرىكەن بقلشن، لەۋە دەرچوۋە شاكارەكانى بدرىنەۋە بە كارى رىكەوت و تەقلەى مامە ھەمە و پىكانى رەشھاۋىژ. سەبرى ئەم چوارىنەى كە لە ۋەسفى كابرايە كى تەقتەقىى داناۋە:

شەۋكەتى جووتەى سمىلت تاكە مانەندى كەمە
تەركەشى تىرى تەزاۋ و شىرى دەستى رۆستەمە
رووى لە تەختى روومەتت ھىناۋە بۆ شانت دەلىنى
مارى سەرشانى زوحاك و دوشمنى تەختى جەمە

تەركەش (تىردان) بەمەدا ھەر داۋە موۋىيە كى سمىلە كە ۋەكوۋ تىرىكى تىراۋە، تىكرى مۋوۋەكانىش ۋەكوۋ شمشىرى دەستى رۆستەمن. ئەمەندەم گوت لە شەرحدا ھەتا خوتىندەۋارى نەۋباۋ بچىتە ناۋ چوارىنە كەۋە دەنا دارشتن و مۇسقىاى چوارىنە كە مامۇستاي شەرحدەرى ناۋىت.

سەرىكى ئەم پىنچ بەيتە بكة كە لە مەدحى ئەمىن ئاغاي حاجى بە كراغاي ھەۋىزى داناۋە:

ئەى محەمەد ۋەى ئەمىنودەۋلە ئىمرۆ كۆيى توو
جەننەتتە كەۋتە دۆزەخ ھەرچى لىى دوور كەۋتەۋە
مودەتتە دەربەدەر گەردى دىارى غوربەتم
بەندە يادى ئاستان بۆسى ئەتۆى كىرد ھاتەۋە
چونكە توحفەى لازمە ھەر كەس لە غوربەت بىتەۋە
بەم دوو فەردە من قەزاي سەد گۆنە توحفەم كىردەۋە
قاۋەچى بەزمى ئەتۆ دىنايە، سىنى ئاسمان
ئافتايى زەرفە، فنجانى مەھە، قاۋەى شەۋە
ئەۋ شەۋە بۆ ھەر كەسى دۇنيا بىكەتە رۆزى روون
شەۋ لە خىتەى ئەۋ عەنقاىە دەربانى خەۋە

خوتنەر سەرنجىك لە بەيتى چوارەمى مەدحە كە بگرى. دىنا قاۋەگىرې دىۋەخانەى. ئاسمان سىنىيە كە فنجانەكانى قاۋەى لەسەر دادەنرىن. رۆژ ئەۋ ژىر پىلالەيەيە فنجانى بە سەرەۋەيە، مانگى سىنى فنجانى قاۋەيە. شەۋ خۆى قاۋەيە. چ ماۋەتەۋە بە بەلگەى گەۋرەيى بخرىتە پال شەۋ و رۆژ و مانگ و ئاسمان و ھەموو جىھانەۋە؟

بەيتى پىنجەم لە داخراۋەكان دەژمىردىت و رەنگە كەم كەس مەتەلە كەى ھەلھىنايى. من لە خۇم گومانائىم بەلام بەرىك دەھاۋىمە مزگەوت بە ھىندە مەعنايەى كە بۆى چووم:

شەوى ئەو بەيتە دوو مەعنا دەبەخشىت و لە ئاکامدا تىكىش دەكەنەو. يەكيان ئەوئەيه كە شەوى بەزمى ديوەخانەى ئەمىناغا وەك «شەوى قدر» (ليلة القدر) كەسىك تىيدا بى تا سبەينه، تارىكايى لە ژياندا دەبىتە عەنقا كە ھەر ناوى ھەيه و ناوكى نىيە. مەشورە دوعاى شەوى قەدر قىبولن ئىتر ژيانى ئەو كەسە دەبىتە بەختيارى و ئاھەنگ كە خەو تىيدا دەبىتە دەرگەوان، دەرگەوانىش وەك دەزانين لە دەرەوئەى خانە دانەنىشى.

ئەوئەى دىكەيان قاوئەكەى تى دەخوئىتتەوئە كە شەوى بى تەشبيھ كرابوو، واتە:

ھەر كەسىكى قاوئە لە فنجانى مەجلىسى ئەمىناغا بخواتەوئە ھەتا رەشايى قاوئەكە سپايى فنجانەكە بەر دەدات وەك كە رەشايى شەو بەسەر چوو دنيا روون دەبىت، ئا ئەو كەسە شەوى رەش لە عومرى وەكوو عەنقاى لى دىت... خوئاسە خوئىبىھى كى بۆ دەبى وەك لە شەونخوونى شەوى قەدر دەست دەكەوئىت. تەشبيھى فنجان بە دنيا لەم مەعنايەدا لەوئەوئە دىت، كە قاوئەمان دانا بەشەو فنجانىش دەبىتە دنيا، چونكە شەوئەكەى لە خوئىدا گرتوئە، قاوئەكەش ناو فنجانەكەى پر كرووئە وەك كە شەو دنيا دادەگرئىت.

غەزەلىكى چوار بەيتى حاجى ھەيه زۆر ئاوكىشە و گەلىك شەنگە و يەكجار وەستايانەش دارزاو، وا بۆتى دەنووسمەوئە:

لە نەزاكەت كەمەرى وەك خەتى ئەھلى حىكەمە
لە نەبووندا دەھنى بى قسە عەينى عەدەمە
چىن يەكىكە لە كەچى زولفى كەچى عاجزە، بۆ؟
دلى سەودايى خەتاي كرووئە بۆيە نەدەمە
ماچى ئەو غونچەدەمە بى «حەق»ى جان «مەر»ى دەمە
سالىكى راھى عەدەم بى دەمى نەقشى قەدەمە
گەر رەزا بى چىبە بۆ ماچى دەمى جاني عەزىز
تەجرووبەم كرووئە عىشرەت بەدەمە نەك بە دەمە

شاعىرانى رۆژھەلاتى موسلمان مەبەستيانە بلىن كەمەر و دەمى يار لە بارىكى و بچوو كيدا دەگەنە سنوورى نەبوون. ئىنجا خەتىكى ئەھلى حىكەت بىكئىشى دەبى يەكجار بارىك و راستىش بى وەك كەمەرى يار. دەھنى، واتە زارى، لە نەبووندا، بى موناقدەشە عەدەم خوئەتى. «بى قسە» ئەوئەش دەگەيەنى كە ئەگەر يار قسە نەكات زارەكە وەك عەدەم دەبى. «عەينى عەدەم» لە واتايە كيدا «بىتى عەين» كە وا لە سەرەتاي وشەى «عەدەم» دا، يە، زارى عەينەكە لە شكلا وەك دەم، زار دەنوئىتى بەلام چونكە ھى عەدەمە ھەر دەبىتەوئە نەبوون.

چىن كە ولاتى چىنە پىنچىكە لە كەچى زولفى چىن چىنى، كەچى يار عاجز و نارەزايە، چونكە بە دل سەوداي خەتاي كرووئە. خەتا ولاتىكە مەشورە بە مىسكى بۆنخۆش كە مناسى زولفەكەيە لەبەر بىن و رەشايىش. وشەى خەتا بە واتاي «ھەلە»ش دىت، ئىتر سەودا و ماملەتەكەى كە چىنى خستوتە كەچى زولفى ھەلەيە و يار لى پەشيمانە. وشەى «ندم - نەدەم» جگە لە پەشيمانى «نە - دەم، بى دەم» یش رادەگەيەنى كە برىتتەيە لە زىدە بچوو كى دەمى يار، وە يا قسەنە كروئى. مرؤ كە عاجز بوو قسەش ناكات.

لە بەيتى سېھەمدا «حەق» لە شىوئەنووسىنى كۆن بە «حەق، حەق» یش دەخوئىندرايەوئە. «حەق» بە واتاي قتووى مەھوھەرات دىت. «حەق» نرڤ و كرئىھ. وشەى «مەر» یش ھەم بە «موھر، مۆر و خەتم» ھەم بە «مەر - مارەيى» دەخوئىندرايەوئە. ئەگەر لە «حەق»دا واتاي «حەق» مەبەست بى «مەر» دەبىتە «مۆر، خەت»، ماچى ئەو غونچەدەمە ئەگەر لە نىو قتووى جاندا نەبى كە ھىچ دەمىكى ناگاتى، دەبىتە مۆرىكى سوورى وەك خوئىن بەسەر لىوى عاشقەوئە چونكە غونچە خوئى وەك خوئىن سوورە. وە ياخود دەبىتە مۆرىكى كە عاشق لە خوئىنى خوئى ھەلكئىشايى.

ئەگەر «حق» كرى و نرخ بى ئەو دەگەننى كە ماچى غونچەلنۇە كە جگە لە نرخی جان خويىتى عاشقىشى دەوى بەمارەبى. خويىتە كە چونكە مناسبى رەنگى غونچەبە لە ھەموو باراندا بەردەوامە. بۇبە لە ميسرەبى دووھەمدا دەبىن شاعىر دەلى: كەسكى رىگەبى عەدەم، نەبوون (كە زارى يارە) بگرىت شوين پىبى لە خويىتى خوى نەقش بەستوو دەبىت چونكە لە نەبوون و عەدەمدا خويىن بە ناچارى دەدوربىت. مومكىنە بشلين: بى دەمى، نەقشى قەدەمى سالىكى راھى عەدەمە.

ئەم شىكە يەكجارەكى ماندووم دەكا ھەتا لە شەرحى دەبەمە: بى دەمى = بى زارى، بى وەختى و بى خويىتى. بى دەمىبەك بە ھەر كامىك لەو سى واتايبەبە خىشەت شەرحىكى سەربەخوى دەويت، سەرىشەكە بۇ خوت بەجى دەھىلم و دوو دانە ئەسپرىنىش... سەرىكى لاپەرە 111 بىكە لەو كىتەبە باسكراوھى ديوانى حاجى غەزەلىكى ھەفت بەبىتى دەبىنيت نمونەبى زىدە پاراوى و مەتانەبى شىعرى تەقلیدى كوردىن.

قافىەكانى لەوانەن زىنگەدار ناو بنرىن، لە ھىچىشاندا كەم و كەسرى نىبە. لە روالەتدا ھەر بەبىتە سەربەخو خەرىكى مەبەستىكى تايبەتیبە بەلام بەبىتى شەشەمى غەزەلەكە تىمان دەگەننى سكاللا لەگەل كىبە:

ئەو نەورەسەبى ئىجبارەبى مسكىنەكان دەكا
ھەججە گەرچى سەيدە بەم خورج و ھەستەو

دبارە لاوىكى شلكى خاوەن قەبالەبى ھكومەتبى و سەيدىش بوو. چەزى بەبىتەكان تام و شامى ولاتى خومانىان تىدايە بەلام بەبىتى يەكەمى، لە روالەت، بۇ دەمى پىرى دەجىتەوھە كە دەلى:

دالى قەدم كە ئەلفى عەسای گرت بەدەستەو
تير و كەمانە، سەيدى جەوانىم نەبەستەو

قەد بوو بە دال و ھەك كەمانى لى ھات عەساشى بەدەستەو گرت، لە پىرى بەولابە لى نافامرىتەوھە. لەگەل ئەمەشدا بۇرە ئىجتىمالىك ھەر دەمىبى كە مەبەستى حاجى داھاتنەوھى خەفەت و كەسەر بىت نەك پىرى، بەبىتىش ھەن لە غەزەلەكەدا بىنى جىللى لى بىت ھەك بەبىتى چوارەم و پىنجەم:

بۇ قەسرى وەسفى ئەو مەھە مەعمارى فىكرەتم
وہستاوہ كولى لەحزە بە خوى و كەرەستەو
قوربان رەقىبى سەگ سەر و چاوى شكاندووم
چون بنگەمى بەبىتى شەل و دەستى شكستەو

قەسەبى خومان بى، وا دەزانم حاجى لە جىاتى «وہستاوہ» گوتووبەتبى «وہستايبە» لەسەر لەھجەبى كۆبى و بەرى سوران، دواتر نوسخەنووسان گۆرىوہتبان چونكە «وہستايبە» لەگەل «معمار»دا رىك دىت جگە لەوھى كە «وہستاوہ»ش رادەگەبەبىت.

قەسەبەكى كورتم ھەبە لەگەل قەسیدە مەدحەكەبى «شەمسىبەبى شاھەنشەھى ئەرز» كە لە لاپەرە 108 و 109بى كىتەبە باسكراوہكەدا نووسراوہ:

لە پەراويزى ژمارە 1 دا ھاتووہ كە دەقى قەسیدەكە لە بەشى دووھەمى كىتەبى «حاجى قادر كۆبى» وەرگىراوہ. من لە لاپەرە 248 ھەتا كوتابى لاپەرە 283 بەو قەسیدەوھە خەرىك بووم. ھەك لەوئىشدا نووسراوہ قەسیدەكەم دايبە خوا لىخوشبووى مامۇستا ھىمن كە بەبىتى بۇچوونى خوى بەبىتەكانى بەھاوتەوھە سەرىكە. من ئەودەمىش و ئىستاش لەو

باوهره‌دام که به‌یتی کۆتایی ئه‌و ریز کردنه ده‌بوو بیته به‌یتی هه‌شته‌می قه‌سیده‌که. قافییه‌ی به‌یتی حه‌فته‌می قه‌سیده‌که‌ش که «له‌غز»ه من به «له‌غز»ی ده‌زانم.

کورده‌واری هه‌ر گووتووویه‌تی «له‌غز»، له‌م به‌یتهدا له‌بهر کیش و قافییه‌ کراوته «له‌غز». وه‌ها پی ده‌چی حاجی قادریش له‌و سه‌رده‌مه‌دا هه‌ر به «له‌غز»ی زانیی چونکه‌ چهنده‌ی مه‌لای لیم بیستی ئه‌م وشه‌یه‌ی گوته‌یت هه‌ر «له‌غز»ی به‌کاره‌یناوه وشه‌که‌ خویشی بابه‌تی ناو مه‌لا و فه‌قیانه.

پیویست نابینم گوته‌ره‌که‌ درێژ بکه‌مه‌وه. به‌ هینانه‌وه‌ی نمونه‌ی دیکه‌ بۆ به‌ئیسپات گه‌یاندنێ شاعیره‌تی حاجی، له‌مباره‌وه هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ ده‌لیم حاجی قادر یه‌کیکه‌ له‌ سی شاعیری کورد که‌ به‌یتی سه‌رکه‌ش و داخراویان وه‌هایه‌ هه‌موو مه‌هاره‌ت و شاره‌زایی به‌ ته‌قالیدی شاعر و زانسته‌کانی مزگه‌وت و ته‌سه‌وفیان پیویست بی، وپرای زه‌هنیکی مووقلاش. دووه‌که‌ی دیکه «نالی و مه‌حوی»ن که‌ هه‌ریه‌ک له‌وان شه‌قل و شیوازی خۆی هه‌یه. ئه‌م قسه‌یه‌م شیخی خانی و مه‌لای جزیری ناگرته‌وه چونکه‌ له‌بهر که‌م شاره‌زاییم له‌ زاری کرمانجی سه‌روو ری به‌خۆم ناده‌م بریاریان له‌باره‌وه بده‌م هه‌رچه‌ند له‌ خویندوه‌یان له‌زه‌تیکی زۆر وه‌رده‌گرم.

حاجی قادر دوو کاریگه‌ر سنووریان له‌ ده‌وری شاعیره‌تی کینشا.

یه‌کیان له‌ سه‌ره‌تای ژبان و شاعیره‌تیدا ئه‌وه بوو که‌ دووچاری عیشقی ئاگرین نه‌بوو به‌وه‌شدا مه‌یدانه‌ هه‌ره‌ به‌رین و مه‌وداداره‌که‌ی شاعیری رۆژه‌لا‌ت که‌ غه‌زه‌له‌ لێ ته‌سک بووه‌ تا ئه‌وه‌ی مه‌زرایه‌کی مه‌یدانه‌که‌ بوو به‌ هی شاعیری سه‌ر به‌ ماده‌ی ده‌رسی مزگه‌وت، له‌ غه‌زه‌لێشدا حاجی بوو بو نازم. سه‌یریکی دیوانه‌که‌ی بکه‌یت له‌ زۆر به‌یتدا تووشی شیوه‌ی کوری جوان ده‌بیت وه‌ک که‌ ده‌لی:

تا له‌ مه‌کته‌ب ئه‌و مه‌هه‌م دی مه‌شقی ئه‌لف و بی ده‌کا
چاوه‌که‌م بۆته‌ دویت و گریه‌ سوخی تی ده‌کا

وه‌ یاخود ده‌لی:

خه‌تی، ده‌وری روخی داوه‌ وه‌کوو مووری سوله‌یمانی

خه‌ت مووی ریشیه‌تی.

دیسان ده‌لی:

چونکه‌ نرخ‌ی ماچی تۆی گوڤری هه‌موو ده‌سته و دوعان
خه‌تی نه‌وخیزت وه‌کوو زولفت خودا پیری نه‌کا

خه‌تی تازه‌ ده‌رچووی ریشیه‌تی، نرخ‌ی ماچی گوڤریه‌ به‌لای که‌مبوونه‌وه‌دا، هه‌روه‌ها:

با وجودی نه‌وجه‌وانی، خه‌تی سه‌وزی ده‌رکه‌وی
عه‌د و په‌یمانی نه‌بوو موو، بۆیه‌ پشتی پی نه‌به‌ست

دیسان:

ئەمىش جاران نىيە قوربان توفەيلى بىمە سەر خوانت
خەتت مېھانىيە ئەمسال ئەماو لەزەتى پارم

واتە: ئەمسال موو بۆتە ميوانى رووى يار...

ديسان:

پەرچەم و فيسى كەچى تۆ ئەى جەوان
تاجى كەيان و عەلەمى كاويان

نمونهى دىكەش زۆرن يەك لەوان «ئەو نەورەسەى ئىجازە...» بوو كە پىشتەر لە نمونهدا هات.

نەبوونى عىشقى سووتىنەر وەهاى كردوو كە شىعريكى بۆ مېنەش هەلبەستىج لە پەراويزى دەستوورانى شاعير و
نوكتەبازىيەو تەماى تى دەكات... من ئەم لايەنەى نەبوونى عىشقى ئاگرين لە تەجرەبەى حاجيدا بە دريژايى لىنى دوام لە
بەشىكى ئەو سى بەرگەى «حاجى قادرى كۆيى» لزووم نابىنم لىرەدا چى دىكە لەسەرى بۆم.

كارىگەرى دووھەم ئەو بوو كە لە پاش ئاوارەبوونى كەوتە سەر خولياى كوردايەتى و خەرىكبوون بە وشياركردنەوھى
نوستووان، بەمەشدا دوو ئەنجام هاتە دى يەكيان ئەو بوو ئاگرىكى لە عىشق هەلنەبوو لە كوردايەتى بلىسەى سەند.
دووھەمیان ئەو بوو كە پەرۆشى چارەنووسى هەرەشە لىكراوى كورد، حاجى قادرى خستە جانبازىيەك كە زۆر گوى
نەداتە خەرىكبوون بە ئارايشى بەيتەكانى، بگرە هەر ئەم ھۆپەش بوو واى كرد زۆر لەو بابەتە شىعەرى كوردپەرستى بە
قالى «جووت سەروا» دابريژيت.

لىرەدا قەلەم رادەگرم چى پىشكەش كرا، لەم هەلۆهستەدا بايى مەبەست دەكات، زۆرىش بەداخەوھم نە لەبىرم ماوھ ئەو
گوتارەى خستىمە سەر نووسىنى لە چ گوڤارىك بلاوكرايەوھ نە بە تەواویش گوتارەكەم بۆ خويندرايەوھ نە گەراشمەوھ بۆ
سەرەتاكەى كە بزائىم نووسەرەكە كىيە، گوڤارم لىك كردهوھ وەك كىيىگرەوھ، ئەو شوپتە كرايەوھ كە ئاسمان و
رېسمانەكەى تىدا چەسپ بوو.

گەلى قسەم لە دلا بوو حىكايەتم مابوو
كەچى گرىنى دلى پەستم مەجالى بەستنى نەدا

«...»

له به‌رېوه‌برایه‌تی رۆشنییری جهماور، له سلیمانی، بانگه‌یشتنیکم بو هات ویرای نامه‌یه‌کی دل‌سوزانه له ماموستا عه‌بدوللا تاگرینه‌وه به بونه‌ی سازدانی میهره‌جانیکی بیرخه‌روه‌ی شاعیری مه‌زنی کورد «مه‌حوی» له رۆژانی 17-18\12\1987 هه‌ر له سلیمانی. چهن‌دیک بهو میهره‌جانه دل‌خوش بووم هیندهم په‌رۆش خوارد له نه‌لوانی ده‌رفه‌ت بو تاماده‌بوونم تیندا. باری ناله‌بار و تنسازمی مه‌یله‌و لار، بوونه سه‌رباری چهن‌د هۆیه‌کی دیکه‌ی نه‌گوتنه‌ی له شویتنی خۆمدا پیشیان پین خواردمه‌وه. چ ماوه‌یه‌کیش نه‌بوو له نیوان شه‌وی 11-12\12\1978 که نامه و بانگه‌یشتنه‌که‌م پین گه‌یشت له‌گه‌ل رۆژی به‌رپابوونی میهره‌جانه‌که بایی ته‌وه بکات به‌ گوتار پایه‌ی ته‌و که‌له شاعیره له هه‌ستمدا بده‌مه‌وه به خامه و بیکه‌مه نامه‌ی پیروزیایی و منه‌تباری به‌لکوو قه‌رزداریم له ئاست گیانی مه‌حوی و چاکه‌ی به‌رېوه‌برانی میهره‌جانه‌که نه‌ختیک که‌متر بکاته‌وه. ئیستا له 19\12\1987 که‌وا گاگۆله به خامه‌ی ساوا ده‌که‌م بو ناو باغ و راغ و ده‌شت و به‌هه‌شتی جیهانی مه‌حوی نازنم میهره‌جانه‌که‌ی به‌ چ گه‌یشت. ته‌ما و راپه‌رموونم به‌ پایه‌ی مه‌حوی و هه‌ستی نرخ زانی و بایخ ناسی ئه‌دیپ و ئه‌ده‌بدوست و جهماوره‌ی خوینته‌ری کورد به‌ گشتی و هی شاری سلیمانی به‌ تایبه‌تی هانم ده‌دا له تاریکی بی‌خه‌به‌ریدا گه‌شینه‌نه‌ چاوه‌چاوه‌ی ته‌و ده‌مه پیروزه‌یم که‌ موژده‌ی نه‌ ته‌نها سه‌رکه‌وتن به‌لکوو هی هه‌لمه‌ته‌ری و به‌هه‌رهبه‌خشی و به‌ره‌مداری میهره‌جانه‌که‌ گیانم ده‌گه‌شینه‌نیتته‌وه، وا له ئیستاوه‌ش ریم به‌ خۆم داوه‌ ختوو‌که‌ی شادی ده‌روونم به‌و موژده‌یه‌ بگرژینیتته‌وه و به‌وه‌دا تام و شامی کوړی مه‌حوی بیژیتته‌ مه‌ره‌که‌بمه‌وه و به‌ خۆشاو بتکیته‌ ناو دیره‌کانم بو به‌ر چه‌ژی خوینته‌ران:

دلی بردم به شوخی دل‌به‌ریکی تازه، سه‌رله‌نوئ
موباره‌ک بی له دل سه‌ودایه‌کی که‌ی که‌وته سه‌ر، له نوئ

به‌ راستی و بی‌ته‌ئویل، مباره‌ک بی له دل و سه‌ودای ده‌ریا و ده‌شت و دۆل و که‌ژ و چه‌مه‌ن و باغی مه‌حوی که‌ به‌ ته‌فسوونی شیعره‌کانی جلوه له‌خه‌یالی خوولیا‌دار ده‌به‌ستن، نرکه و نه‌عه‌ته و هه‌ره‌شه‌ی ته‌م سه‌رده‌مه له‌به‌ر گوئی دل‌دا ده‌گۆرن به‌ ئاهه‌نگی بلبل و ساز و عود یان هه‌ر نه‌بی وه‌ک به‌نجی برینکاری ئازاری هه‌ستی زامدار سر ده‌که‌ن. کن بی له ئیمه‌ی کوردی ئاخه‌لپوی سالی به‌دیوومی 1987 و سه‌ده‌ی بیسته‌می خوین لی چۆراو دل‌یکی یان ملیکی به‌ر تیغی برنده‌ نه‌که‌وتیت.

له‌ چاوا نه‌م نه‌ما بو گریه‌ نۆبه‌ی سه‌جده و به‌ر ده‌ربه
سیاسالم نه‌باره نویتنی ئیستیسقا نه‌که‌م چ بکه‌م

خۆم له جیاتی قه‌له‌م سه‌د جار «سه‌جده به‌رده‌به‌ر» ی په‌رستگه‌ی دیوانی مه‌حویم که‌ له‌ویندا بی له‌ چاکی و پاکی شتیک نییه سه‌جده‌ی بو ببردیت.

خه‌یالی کۆن و نویم لی تیکه‌ل ده‌بن و ده‌مگپرنه‌وه بو رابوردووی ده‌ دوازه‌ه سالیک له‌مه‌وبه‌ر و حیکایه‌ت خوانیم پین ده‌که‌ن تا بلیم: به‌کیک له‌و خوولیا‌پانه‌ی ده‌می ته‌ندامه‌تیم له‌ کوړی زانیاری کورد که‌ هه‌ست و خوازمی بو خوی ده‌کیشا ته‌وه بوو. دوا به‌ دوا لی بوونه‌وه له‌ باسی حاجی قادر، یان به‌ کتیب یان به‌ زنجیره‌ گوتار له‌سه‌ر شاعیرانی ریزی یه‌که‌می خاوه‌ن دیوانه‌کانمان بنووسم. بیگومان مه‌حوی لوتکه‌یه‌ک بوو له‌وان. هه‌رچه‌ند شیعری مه‌حوی تا هه‌فتا‌کانیش هینده‌ی شیعری نالی و سالم و کوردی و شیخ ره‌زا و وه‌فایی و مصباح‌الدیوان... به‌ به‌رچاومدا تینه‌په‌رپبوو، به‌لام ته‌و

نمونه‌های بیستبوومن و خویندبوومنه‌وه، بی هه‌لوه‌ستکردن، شه‌بنگی مه‌حویبان له هه‌ستمداه‌ره‌وه پایه هه‌ره بلنده‌کان ده‌برد. مه‌هاره‌تیکی له‌وه نمونه‌ده‌اندا ره‌نگی ده‌دایه‌وه ده‌تگوت له‌گومی نالی بلق ده‌دات:

ئه‌وا له‌یلا به‌رۆژی حه‌شر ئه‌دا واده‌ی لیقا محوی
هه‌تا قامی قیامه‌ت ئاه‌ و واوه‌یلا نه‌که‌م چ بکه‌م

چه‌ند ئاشکرایه «واوه‌یلا» جله‌وی هۆشت به‌ره‌وه «وا له‌یلا» وه‌ ده‌بات که له‌ به‌رایه‌ی نیوه‌ دیزی یه‌که‌می به‌یته‌که‌ ده‌دره‌وشیته‌وه: «وا» ی سه‌ره‌تای وشه‌که‌ سیبه‌ری ئه‌وه «و» هی بۆ ناو وشه‌ی دواتر برده‌وه و «له‌یلا» ی کرده‌وه به‌ «وه‌یلا». سه‌یریش بکه‌ی ده‌بینیت له‌ «ئه‌وا له‌یلا» ده‌قی «وا له‌یلا» به‌ ته‌واوی دروست بووه. ئنجا له‌ وشه‌ی «واده» ی دوا‌ی وشه‌ی «حه‌شریش» ته‌کانیک بۆ ئه‌وه «و» ه‌ باس کراوه‌ ده‌چیت که «له‌یلا» ی کرده‌وه به‌ «وه‌یلا» و به‌ تیریک دوو نیشان پیکراوه. ئه‌م مه‌هاره‌ته، به‌ر له‌ مه‌حوی، ته‌نهما له‌ نالی به‌دی کراوه‌ که‌ گوتوه‌تی:

بۆ شه‌دی کلامت که‌ به‌ اشرا‌یی لطافت
«لذة» ده‌گه‌یینی به‌ دل و «ده‌ن» ی مخاطب

به‌ ئانقه‌ست و بۆ خاتری باشتر روونکردنه‌وه به‌یته‌که‌م به‌ رینووسی کۆن نووسی، دارشتنی به‌یته‌که‌ و که‌ره‌سته‌ی ته‌عبیری تیندا به‌کار هه‌تراوه‌ نوخته‌یه‌کی پیتی «ذ» ی گوشراو له‌ «لذة» هوه‌ ده‌گه‌یه‌نی به‌ «ده‌ن» و ده‌یکاته «ذه‌ن». شه‌هدی که‌لام له‌ «ده‌ن» دا که‌ به‌ واتای دهم و زاوه‌ جینی ده‌بیته‌وه به‌لام که‌ «لطافت» ی تیکه‌ل بوو حه‌قیه‌تی بگاته «ذه‌ن» یش. شه‌هد و دهم هه‌ردوو‌یان ماددین. به‌لام «ذه‌ن» مه‌عنه‌ویه‌ به‌ «لطافت» که‌ وه‌ک ذه‌ن مه‌عنه‌ویه‌ ئه‌وه شه‌هدی پچ ده‌گات. وشه‌ی «ده‌ن» ی فارسی ئه‌گه‌ر وه‌ک خوی «ده‌ن» بخویندریته‌وه کیشی به‌یته‌که‌ تیک ده‌چیت به‌وه‌شدا دیاره‌ ته‌رخان کراوه‌ بۆ قوستنه‌وه‌ی نوخته‌که‌ی «ذ» تا‌کوو ببیته «ذه‌ن» که‌ له‌گه‌ل «ده‌ن» نه‌ک «ده‌ن» دا هاوکیشن.

سه‌یه‌ری دوا‌ی «لذة» بکه‌ یه‌کسه‌ر «ده‌گه‌یینی» هاتوه‌ که‌ هه‌ر «گه‌یاندن» چاری را‌گو‌یستنی ئه‌وه‌ نوخته‌یه‌ ده‌کات بۆ سه‌ر «ده‌ن». ده‌میینته‌وه‌ بلین «دل» هه‌ر شیرنا‌یی مه‌عنه‌وی شه‌ده‌که‌ هه‌ست ده‌کات. نه‌ نوخته‌ی را‌گو‌یزراو به‌خویه‌وه‌ ده‌گریت و نه‌ په‌کیشی له‌سه‌ری که‌وتوه‌ بویه‌یه‌ ئه‌وه‌ نوخته‌یه‌ له‌ شیوه‌ی «حتمی» بۆ «ده‌ن» ده‌چیت. وه‌ک که‌ شیرنا‌یی مه‌عنه‌وی بۆ دل و ذه‌ن له‌باره‌، شه‌هدیش بۆ «ده‌ن» که‌ دهمه‌ له‌ شوینی خویدا به‌ ماددی ده‌میینته‌وه.

مه‌حویش که‌ له‌یلا‌ی له‌ جیگه‌ی «یارم، مه‌حبوبه‌...» داناو نه‌یگوت:

ئه‌وا یارم به‌ رۆژی حه‌شر ئه‌دا واده‌ی...

ئه‌وا مه‌حبوبه‌ رۆژی حه‌شر ئه‌دا واده‌ی...

نیگارم وا به‌ رۆژی حه‌شر ئه‌دا واده‌ی...

مه‌به‌سته‌یه‌تی تیی بگه‌ین ده‌یه‌وی «واله‌یلا» ویردی زاری بیت تا رۆژی قیامه‌ت. له‌ سیبه‌ر یاخود له‌به‌ر تیشکی وا وه‌یلا و وا له‌یلا «قامی قیامه‌ت» یش قوته‌ قوتیک له‌گه‌ل هه‌یما ناسینه‌وه‌ماندا ده‌کات. ئه‌گه‌ر نه‌گونجانی کیش لی گه‌رابایه‌ ده‌شیا «قامی قامه‌ت» له‌ جیی «قامی قیامه‌ت» بی وه‌ک که‌ شیا واوه‌یلا له‌ جیی واله‌یلا بی چونکه‌ له‌ پیشه‌وه‌ باسی حه‌شر هاتوه‌وه. له‌ واتادا فه‌رق نامینی له‌ نیوان قامی قیامه‌ت و قامی قامه‌ت که‌ ده‌زانین قامی قامه‌تی ئه‌وه‌ نازداره‌ له‌یلا‌یه‌ هه‌زاران جار پتر په‌سه‌ندی مجیزی عاشقه‌. هه‌تا قامی قیامه‌ت ده‌بی بلیم واله‌یلا... ده‌رکه‌وتن و راستبوونه‌وه‌ی قامه‌تی له‌یلاش ئاواتیکه‌ هه‌نده‌ی حه‌شر له‌ ته‌مای عاشق دووره‌. هه‌نده‌ی حه‌شریش ئاشوویی شه‌یدایی له‌ جیهان په‌یدا ده‌کات.

مه‌به‌ستم نيهه بلّيم تهو مه‌هاره‌ته و هونه‌ره‌ی مه‌حوی له‌م به‌يته‌دا چاوليکه‌رييه له‌وه‌وه بو نالي. خو ته‌گه‌ر وه‌هاش بيت چ که‌مايه‌تي تيدا نيهه. بگره‌ زنده به‌هره‌يه‌کي مه‌حويه له‌و به‌يته‌دا ديار دهدات چونکه ته‌م جوړه چاوليکه‌رييه ناسته‌نگترين ريگه‌يه شاعير پيدا بروات له هونه‌ره‌ی شيعري خوښه‌ستنه‌وه به شيعري به‌کيکي ديکه‌وه وه‌ک: اقتباس، تضمين، معارضه... راستيه‌که‌ی ته‌گه‌ر مه‌حوی هه‌ستي به‌و هونه‌ره‌ی نالي کرديت، که به‌ترجیحه‌وه ده‌لّيم هه‌ستي پي کرده، تاکه که‌سيک ده‌بيت له شوعه‌رای کوردی ده‌ياناسم ته‌و هونه‌ره‌ی له ناليدا دوزيبته‌وه. من له‌گوتاريکي زنجيره‌ی «چه‌پيک له‌ گولزاري نالي» دا ده‌وری ته‌م شيوه هونه‌ره‌ی نالي هه‌لا‌تووم، ته‌وساش جارئ به‌يته‌که‌ی مه‌حويم نه‌ديتوو بو به‌ه‌نجه‌م بو نمونه شيعري رانه‌کيشا له‌بابه‌تي به‌يته‌که‌ی نالي بيت، ته‌و هونه‌ره‌ش نه‌مبیس‌تووه ناوی بو داندرايت مه‌گه‌ر به‌ته‌ئويليکي دوور بدریته‌وه به «استخدام» ته‌وساش په‌راویزي ئیستخدام وه‌ها ليک ده‌کيشريته‌وه زورينه‌ی جوړه‌کانی «محسنات» ی تيدا جئ بيه‌ته‌وه. ئيره‌ش جي ليکولینه‌وه‌ی باسی ته‌وتويي نيهه له‌مه‌حويان بدریته‌وه بو خوئی...

دوای دابراڼم له‌کور باری چالاکيم له‌مه‌يدانی نووسيندا گورا. حاجی و نالی جگه له‌وه‌ی که‌خوم به‌دل و زمانيش پيانه‌وه خه‌ريک ده‌بووم، برياری ته‌نجوومه‌نی کوړيش ته‌وه‌بوو لنيان بکولمه‌وه و بو حيسابی کوړ ته‌و ليکولینه‌وانه بلاو بکريته‌وه. له‌به‌ره‌و کوتايی سالی 1978 هوه ئيمکان نه‌ما خوم ته‌رخان بکه‌م بو تاکه باسی که‌سيک يان بابه‌تيک ساليکم لي بخاييني مه‌گه‌ر به‌کيک يان لايه‌نيک به‌رباری ته‌رکی ته‌و کاره بيت، ئيتر نه‌شيا چي ديکه‌ی به‌پلان و نه‌فهي دريژه‌وه ته‌مای خوم له‌توژينه‌وه‌ی ته‌ده‌ب وه‌يا زيانی که‌سانی ده‌ستنيان بنيم. لوان و ريکه‌وت چونی هينا و کي خسته‌توري فکرمه‌وه ديمانه‌ی به‌خير، قه‌ده‌ر، ريکه‌وت وه‌ها بوو که‌ته‌م سالی 1978 له‌گيانه‌لاوه‌ی به‌سه‌رچوونيدا هات دوو ليوه‌ی مه‌رگی ليک بنيت بابه‌تي ته‌م نووسينه‌ی به‌رکه‌وت و به‌ميراث بو مني به‌جي هيشت. ئاخ‌ر منيش 365 روژي ره‌به‌قي ره‌ق رووليم کرده و ليی بووم به‌ميراتگر. ده‌لّين سه‌يره له‌کويي به‌لام سه‌يرتره له‌روژگار که‌سالی وه‌ها ره‌ش ميراتي وه‌ها گه‌ش به‌جي به‌يليت. ئايه‌تي «يخرج الحى من الميت» م به‌بيردا ده‌هينته‌وه.

مه‌حوی و هاومه‌سله‌که نه‌مره‌کانی له‌و جوړه ته‌ستيرانه‌ن ئاوابوون و بزربوونيان بو نيهه. له‌ده‌ميکه‌وه به‌دل و هوّش ئاشنايانم. پي به‌پي فرازيبوونيشم له‌ناسينه‌وه‌ی بايه‌خ و نرخ و جوانی پتر ئوگري ناو و شاعيره‌تيان بووم. ته‌و راستيه‌ش له‌زنده پياوچاکي خو‌مه‌وه نيهه. بگره له‌زنده پياوه‌تي ته‌وانه‌وه‌يه که‌له‌سه‌ر بنگه‌يه‌ک دامه‌زراوه به‌دروستترين عه‌ياره‌ی نرخپو سفتی و پته‌ويه‌که‌ی به‌ئيسپات ده‌گات، له‌گه‌يشتن به‌و ئيسپاته‌ش ره‌نجم برده.

من له‌عه‌ياره‌ی نرخپو هه‌رچي خاترايه‌ تيم نه‌خويتدوته‌وه، مه‌رجه‌کانی په‌سه‌ندايه‌تي عه‌ياره‌ش له‌بابه‌تيکه‌وه بو بابه‌تيک ده‌گورين. ته‌و بابه‌تانه‌ی که‌لايه‌نی «جوانی» تياندا بنه‌ره‌تبييه ده‌بي له‌پله‌ی جوانيدا زووروی «ناوه‌نجی» که‌وتبيته‌وه ده‌نا به‌عه‌ياره‌ی من له‌سه‌نگ ده‌که‌وي، ناچاريش نه‌بي خوميان تي ناگه‌يه‌نم. بيکه‌س له‌مونا‌سه‌به‌يه‌کدا گوتی: هه‌ردوو گويم پر بوو... منيش ده‌لّيم ته‌رز و ئاسمان پر بوو له‌گورانيی ناهه‌نجی و موسيقای ناهه‌نجی و به‌سته‌ی ناهه‌نجی و شيعري ناهه‌نجی و چيروک و ره‌سم و په‌يکه‌ر و شله‌ساواری ناهه‌نجيش تاکوو له‌ده‌فري ته‌حه‌مولمان که‌له‌ريزيان کرد. ته‌و بابه‌تانه - جگه له‌شله‌ساوار - تيکرايان به‌ر جغزی مه‌هاره‌ت ده‌که‌ون، بابه‌تيش هه‌ن وه‌کوو پزيشکی، به‌ننایي، خه‌باتی، دارتاشی، شه‌عه‌ده، چاپوک ده‌ستی... و ده‌يان و صه‌دان که‌سب و کار له‌هه‌مواندا مه‌هاره‌ت هه‌يه تا ته‌وه‌ی پزيشکی ناماهر ده‌بيت مه‌رگی نه‌خوش به‌لام دوو نوخته (ناليم پتر) ليکيان جودا ده‌کاته‌وه. نوخته‌ی به‌که‌م ته‌وه‌يه که‌هه‌رچي به‌ره‌و هونه‌ری ته‌واوه‌وه ده‌چيت لايه‌نی جوانی و مه‌هاره‌ت تيدا به‌رچاوتره تا ته‌وه‌ی ره‌نگه هونه‌ر هه‌بي هه‌ر مه‌هاره‌تی رووت بيت که‌چي پزيشکی له‌سه‌ره‌تاوه زانسته دواتر مه‌هاره‌ته. نوخته‌ی دوهم ته‌وه‌يه پزيشکی و نه‌جاری و ليخوری و به‌ننایي به‌رادیو و ته‌له‌فزيون و سينه‌ما و شانؤ و نووسيني روژانه ناخريته به‌ر چاو و گوتی خه‌لق. گورانيي‌زيکی نيوداشت له‌هه‌موو زاناکانی ولاتی خوئی مه‌شوورتر ده‌بيت، تيشياندا هه‌يه له‌مه‌رگيدا کچان خويانيان بو کوشته‌وه.

شيعر بابه‌تيکه له‌لايه‌ن مه‌هاره‌ته‌وه ده‌که‌ويته نيوان ته‌ده‌بی په‌خشان و هونه‌روه. باي زنده پشکی له‌جوانی و موسيقا په‌خشان به‌جي ده‌هينته‌وه بو لای هونه‌ر. هه‌رچي بابه‌تيکی پشکی جوانی و مه‌هاره‌تی تيدا به‌رچاو بيت له‌پله‌ی به‌که‌مدا روخساره ته‌وجا ناوه‌روک. تابلويه‌کی ره‌سم که‌مه‌رچي هونه‌ر و مه‌هاره‌تی تيدا نه‌هاته‌دی نرخي ناييت با له‌ناوه‌روکدا

پیش نیسبەى ئاينشتاينيش كهوتبیتەوه. رەنگە مولحیدیک ویتەیهکی مەهارەتی کهعبە بە دەیان هەزار دینار بکریت هەر وهک دینداریش لهوانەیه رەسمیکى پشت له دینی پر له مەهارەت بهو نرخه بکریت به مەرچیک خۆی مەیلی هونەری هەبیت. ئنجا که زانیمان شیعەر خزمی هونەرە هەقمانە لئی داوا بکهین جوان و رازاوه بیت، که وهها نهبیت له شیعرايهتی دهکهویت.

راستییهکی دیکه ی گرنگیش ههیه داوا له شیعەر و تیکرای هونەر دهکات رازاوه و بی عەیب بیت. شیعەر و هونەر له چاو قسه و پهخشان ئامیری مام سهلامهتۆکهی تهعبیرن. جاری له پیشهوه با بلیم هونەری پرووت چونکه قسه ناکات په کجار په کجار به درهنگهوه رقی خهلق ههلهستینیت له خۆی، شیعریش به دریزایی رۆژگار به قسهی خۆش و جوان و شیرین له قهلام دراوه و خاله بهخشیش کراوه له جورته تیکی تیندا بوویت. شیعری بی پرده و پشت له دین که به رههایی له ماوهی ههزار و چوار صد سالدا بلابووتهوه رپی خۆش نه کرد بو بلابوونهوهی په ک لاپه ره نووسینی پهخشانی پشت له دین و بی پرده.

چەند سەیره که دەبینین هه موو ئەو تامه زرۆبیانهی خهلق بو لای زایه ند «جنس» که به قسهی نووسراو له کتیب و گوڤار و رۆژناماندا ناشکیندریت به رەسمی پرووت خۆی دا بین دهکات هەر چونکه رەسم هونەرە و قسه نییه گوڤار و رۆژنامهش هەر ئەوهن که هەن. له مەوه ده لیم پهخشانیکی هه لمتی تیندا بی بو سەر روویه کی کومه لایه تی ناله بار ته گەر رواله ت و روخساری کزیش بیت جیتی خۆیه تی ریزی لی بندریت چونکه نازایی شه فاعه تی بو ده کات، قوتته راتیشی نه گرتوه جوان و شلک بیت. به لام هه مان هه لمت به شیعری لاواز نرخی ناییت چونکه مەرچی شیعرايه تی تیندا نوقسانه. په کیک نه توانی به شیعری جوان هه لمت به ریت خۆ په نه چی له پهخشانی رهق نه بووه هه لمته که بداته وه به پهخشانی. بۆیه ده بینین نووسینی لاواز پتر له شیعری لاواز بلاو ده کریته وه. به یتیکی له نگ بیت له خۆوه ده سرپیته وه.

لزوم نایینم خۆم له خویته ران بکه م به پسپۆری نرخی جوانی و بایه خی بابته له کاری ئەده بی و هونەری و هی دیکه شدا هه رچەند ده شرانم بازاری رۆشنی ریمان تا بلیی پیوستی به ناسینه وهی ئەو نرخانه و پایه یان له پله ی خوار و ژوورودا هه به چونکه به داخه وه له گه لیک نووسیندا دیتوومه به ره همی ترسو ک وهها بردراوه ته به رزایی هەر ده لپی قاره مانه تی دوازه سواره ی مەریوانم بو ده گپرتیه وه.

شیعری شاعیره به سه رچوه کانی قوتابخانه ی «نالی» ده بی له و کولانانه وه سه یری بکریت. له لایه ن ناوه رۆکه وه ناشی له کو تایی سه ده ی بیسته مەوه عه یاره ی نرخاندن به دیاری بنیرم، وه کوو کو تک و ته به قی ده سه وایی، تاکوو «ساقی له پرده درهات و مه ستوره و غه یری وه حده ت له وجودا نییه و له ته ققه ی نال و شه فقه ی پانی به رزی و به هودی به چچه...» ی بی هه لسه نگیندرین.

مه حوی که بدریته وه به رۆژگاری خۆی تۆقه له یه که له و تۆقه لانه ی گه رده ن کیل که له و دیوی ئاسوی به سه رچوونیانه وه به پرشنگ و تاووتین، روونا کایی و گه رمایی و جوانی له شیوه ی میراتی بی برانه وه بو چین له دوا چینی زیندوووان به دیاری ده نیرن. چی گوتوه تی و کردوه تی به روخسار و ناوه رۆکه وه ده بی له نرخاندن ئینسافی دۆستانه ی له گه لدا به کاریت، ئینسافی دۆستانه ش پیوستی به لایه نگیری نییه. دوو نوخته ی سه ره کی ساده ی تیندا ره چاو بکری به سه:

1- داوا ناکری له شاعیر قاره مانی خۆبه خت کردوو بیت.

2- کهس بی عەیب نه خو لقاوه.

به سه بو مرۆ عه بیی ئەوتوی نه بی شه رمه زاری بکات.

ئنجا ته گەر که سی وهها هه بوو به نازایی له نیوان هه موو عاله مدا خۆی له پیناو گه ل و مه فته ن گه یان دبیته په تی سینداره وه یا هینده بینگه رد بوویت له عومەری عه بدولعه زیز و غاندیشی تپه راندبیت، به لام ناشی ئەو پاله وانه تیه سیته ر به اویته سه ر خه لقللای جیهان که خۆیان به خت نه کردوه کاتیک گه ییه ک به سه ر شانی تیکرای میلیله تدا دوورا ئەوسا جیتی خۆیه تی عه بیداری وه کوو بارانی په له ی ئیقلمیگیر هه موو شاعیر و ئەدیب و شیخ و مه لا بگریته وه.

لیره دا راستییه کی سهر به کومه لایه تی هه یه بهر په راویزی ئەم باسه ده که وئ له و ده مانه دا که کومه ل وه کوو گۆمی داوه ستاو بی جووله ژیانیکی رۆژانه ی کهم رهنگ به سهر ده بات و وهک چوئلکه و که رویشک خه ریکی گوزهران و خۆپاراستنی «ئاگره سووره له خۆم دووره» یه هه موو چالاکیه کی گۆم شه قین که باری ئارام و مه ندی کووچه و بازاری رێ و بانان له بهر هه نگاوی که سابهت و گوزهران ده شوینی خۆی زه ق و ره ق و ناحه ق ده نوینی. که گوتراوه له قه ده ر به ری خۆت پیت راکیشه وه باخود مریشک هیلکه ی فاز بکات وه های لی به سهر دیت ته عبیری له دل و ده روونی ئەهلی بازار و کاسی عاده تی و هه ژاری بی ده سه لات داوه ته وه ئنجا هی ده سه لاتدار. به درێژی رۆژگار بۆره پیاوی سه ربزیو له لایه ن ره ش و پرووت و بی ده سه لاتوه سه رشکین کراوه «ئه گه ر به ده ستم بوايه په یکه ری سه ربازی نه ناسراوم بۆ ئەو سه ربزیوانه هه ل ده نا» دواتر قسه گه شتۆته توجار و شیخ و مه لا. حاجی قادر له کۆیه ی صه ده ی نۆزه مه دا نمونه یه کی بیمانه ند و ده گمه نی چه ندین صه د سا له بوو، خو ئەگه ر مه لا نه بوايه و زمانی له شیعی برنده نه گه رابایه هه رگیز نه ی ده توانی له بهرگی فه لاحتیکی نه خویندوو یه خه ی شیخ نه بی و شیخ غه فوور بگریت، که یه خه شی گرتن توانی له په نا مه لایه تی و شاعیری و شه خسیه تی خۆیه وه ریزی خۆی پیاریزی ده نا که س به ده نگییه وه نه رۆبی. مریده کانی شیخ نه بیش که بریتی بوون له ره ش و پرووت و کاسی بازار و به شیکی توجاره کان و ئاغای لی که وته وه ها چاوا ئازا بوون په لیه ان کرد له رۆزی رووندا هه لی بدرن. حاجی له گه ل ئەو ئازایه تی و هۆشیاریه شییه وه نه ی توانی له کۆبی بگاته ئەو بزوییه ی پی ده لاین چالاکی کوردایه تی، دواتریش که له ئەسته نبوله وه په ندی کوردایه تی بۆ هاو نیشتمان کانی ده ه نارد که س به کرده وه گۆبی به قسه کانی نه بزووت. گۆمی داوه ستاوی کومه ل که له بنه رته دا به سهر هه ژارییه وه داوه ستاوه و په ننگ خواردووی ژبانی کوله مه رگییه، هینده ی عه زابی گۆره وشار وه ته ننگ دیت له بزوی بی سه روبه ر و داک و باب که وا تروسکه ی ئومیدیکی نزیک و بهرچاوی لی ده رناکه ویت.

کومه لی ده وله مه ند ئەگه ر به حه قیش نه بی به ناحه ق ده ستریزی له جیرانی ده کات. فه لسه فه و بیی رووناکی به ره و هاندا ن و هه لگه رانه وه ش له کومه لی نیوه مردوو کار ناکات. له نوخته نیگای ئەم قسانه شه مه وه نه بوونی کیان له هه موو هۆیه ک بی ره زاتره بۆ چه سپاندنی ئەو مرده لیه ی له هه ژارییه وه ده رپسکیت.

به بیرم دیت له بیسته کان و سییه کان خه لقی شار له شای و به زمی شه وانیه چایه خانه و دانیشتی دیوه خانه کان له شیعی غه رامی به ولاره گوئیان له شتیکی دیکه رانه ده گرت، ناوانه یه ک نه بیت گۆرانینی بای ده دایه وه سه ر شیعی ئاینی. ئنجا له خۆوه دیاره که وا بهر له 40-50 سالیش زووتر ئەو خه لقه هه ر شیعه دلداریه کانی حاجی قادریان له کۆری شادیدا ده خویندوه. قوتابی مه کته ب هه وه ل جار بوون به ئیستگه ی بیته لی شیعی نیشتمانی. له وانه وه ورده ورده خه لقه که راهات ئاردی گۆرانی له مزاشی شیعی دلداری و وه ته نی بهارن. ره وای حه ق نییه ئیمه مجیزی سیاسی و فه لسه فی خۆمان له چه زوی بهر له صه د سال بگرین وه یا به عیاره ی ولاته هۆشیاره کانی ئەو سه رده مه کوردستان و کورده واری هه لسه نگیین.

ئایا ئەگه ر ئیساته که ی خۆمان به ئیساته که ی ئەلمانیا و سوید بگرین چ ده رده چین؟ تا نووسینی ئەم دێرانه یه ک بانکی کورد له مندالانی میژوو نه رسکاوه. نه ک بانک، تا که یه ک «صراف» ی کورد په یدا نه بووه. ئیمه هه تا ئیستا له قسه به ولاره فیتری هیچی دیکه نه بووین قسه که شمان له خه لق وه رگرتوو. ئەگه ر له وانمان نه بیستبایه هه ر گال و بوغی رۆژگاری سه رده می حاجی و بهر له ویشمان ده کوتایه وه. با ئەوه ش له بیر نه که یین که حوکمداری بابان و سۆران و ئەرده لان و نازانم کوئ له سه رده می خۆیاندا له گه ل هه موو شانازییه کی ره وای پیانیه وه ده که یین، به ند بوو به ده سه لاتی که سانیکی وه یا بنه ماله یه کی بهر زاراوه ی «ده ره به گ» ده که ون و له لایه ن به شیکی زۆری رۆشنییرانی سه رده مه وه تۆمه تی برنده ی درنده یان تی ده گیری تۆمه تیش له به یندا نه بی ده بی بزاین ئەو ئەمیرانه و حوکمداران به کرده یان له واقعی دواکه وتووی کورد زماندا تیمان ده گه یه نن که بهرزه وه ندی خۆشیان نه ی خستنه سه ر باری هاریکاری و دۆستایه تی ناوکۆبی له ئاست هه ره شه ی هیزه بیگانه زله داگیر که ره کانی ئەوسای کوردستان. خه لقه که ی ئەوساش، له ده ره وه ی جغزی له شکر و ده ست و پاوه ندی حوکمداره کان ده ورینکی بهرچاوی تایبهت به خۆیانان نه بوو له هه لس و کهوت و

چەند و چۆنى رووداوى سەر بە حوکم و ئەوەى لە پەلامارى بېگانەووە بۆ سەر حوکمدارەکان و خاکی کوردستان بە نڭبەت بۆيان دەمايەووە.

چ سەیر و سەمەرەش لەو تابڵۆیە رەشەدا هەل نازەقیتەووە چونکە کەسانیکى لەوانە نەبووین پرسیان پى کرابى وەیا تیخویندراينەووە لە شەر و ئاشتى و شیوازی حوکم و چەند و چۆنى یاسای مالی و ئابوورى... و هتد. بە جۆریکی حەتمى و ناچارى هەر خەریکی خەتەجووت و دیزراوى شیناورد و سەلەم و پیندەى بازار و مەر و ئازەل لەووەراندن و ئالى دەلى بابای مزگەوت و زەرگ خۆدان و شەپلته خواردن و خەرەک رېسى و مازوو چنن و جموجۆلى گوزەران دەپى، چاوەروان ناکرى لە یەکیکی وەها پى کیفایەت کە پرسى پى نەکرابى حەز لە چ دەکات ئا ئەو پى کیفایەتە سەر لە قور بىت بۆ حاکمیکى لى دەقەومیت هەرچەند لى قەومانەکەى بۆ ئەویش بە سفتوسۆ بىت. لەم سەردەمەدا من و تۆش کەمتەرخەم دەبین کە پرسیمان پى نەکرىت. خۆ بە خۆشمان دەلین رۆشنییر، پيشرۆ، رابەر... ئنجا مام بارامى عەبابەیلی سالى 1787 و 1887 کە نەیدەزانى کاغەزیش مۆر بکات دەپى چ بە خەمى ئەم دنیاووە بووینت؟ کابرای جاف کە گوتى: مەحمود پاشا دەمرى نامرى وەقوتەووە. وامى دەمرى، ئەگەر وەهای نەگوتبايە زۆلە رۆلەى ئەو سەردەمە دەردەچوو.

پىت سەیر نەبىت بابایەکی ئەو سەردەمە چ مەلا بىت و چ شاعیر و چ کاسبکار بۆ تیشکانى پاشای ئىسلام لە ئاست پاشای نائىسلامدا پەرۆشى پتر بووینت لەو پەرۆشەى بووینت لە تیشکانى حوکمداریکی کورد بەرانبەر پاشای ئىسلام چونکە باوەرى ئىسلامەتى لە شوبهەدا نییە کە هەبوو بەلام هەبوونى باوەرى قەومايەتى ئەو پى شوبهەى نییە. ئىستاکەش خەلقە کە بە پى باوەرى خۆى پەرۆش دەخوات چ رۆشنییر و چ نەخویندوو تەنانت باوەرە سیاسییەکانى ناو کوردایەتى و هەموو جیهانى سىبىم هەموو بۆتە ئاینیک کە رەخنە هەلنەگرى و رابەرەکانیان لە پایەى پىغەمبەرە تیدان ئىتر سەیر نییە ئەوانیش قەومايەتى بە قوربان «خەلیفە» ی شەقامەرى باوەرەکانیان بکەن وەک رۆشنییران پى پەروا دەیکەن.

مەحوى مەلا و تەریقەدار و شاعیر بوو. نە لى داوا دەکرى بە تەنها شیروتىر لە زۆردار هەلگىریت کە ئەگەر هەلگىریتا یە دەبوو بەر لە هەموو زۆردارىک یەخەى ئىمپراتۆرى عوسمانلى بگریت. نە گلەبشى بۆ دەجیتەو لەوهدا کە زیدە لە هەموو میللەت کوردایەتى هەلنەکردووە. ئەگەر لە خۆمان بەسەلمىتین دروشمى سیاسەتى سالى 2087 بەسەر دارووە کازى مەحویەووە بشە کىنینهووە دەپى خەریک بین لە خەيالووە دروشمە سیاسییەکانى سالى 2087 بە چەرەگە و نەقیزەکانى نەمايشتى ئەم رۆژەماندا بدرووین، بە گەز و گرى خۆمان ئىفلاس دەکەین.

بە پى ئەو باس و خەبەرانیە لە مەحویەووە بە ئیمە گەيشتووە لە لایەن رەوشت و ئاکارووە هەرچى خەوشیکى لەوانە پى ئادەمزاد بە داوێو بکرى تىیدا نەبوو. مەلاى تەریقەتدارى خواناس، لە جغزى باوەرى ئىسلامەتى خۆى دەرنەچوو. گوزەرانیشى هەر باپى پەلەکوئەى ژيانیکى سادە بوو کە بە حال لە مەلايەکی مەدرەسە و فەقى دەوەشیتەووە. ئەو سەفەرى کە بە پى قسەى مامۆستا سەجادی بۆ ئەستەمبۆلى کردووە لە سالى 1883 ز گویا چاويشى بە سولتان عەبدولحەمید کەوتوو. ئەگەر رووى داپى، خەبەریکی خۆشە پایەى مەحوى لە سادە مەلا و تەریقەتدارىکی بەرماڵ بەرەزورتر دەبات، زۆرىش نەک کەم، چونکە گەيشتن بە سولتان لەو سەردەمەدا کارىکی ئاسان نەبوو. پیاویکی شۆرەتى مەزنايەتیەکەى بەر لە خۆى چوونە لای سولتانى بۆ هەموار نەکردبىت تەماى سەردانى سولتانى ناپىت. سولتانیش لە حسابیدا نەبوو هەر بۆرەپیاویکی ئارەزووى کرد خیرا دەرگای «بابى عالی» بۆ بکرىتەووە. خۆ ئەگەر دروستکردنى خانەقاكەى «مەحوى» ش ماى ئەو ریزگرتنە بىت هیندە بەلگەى شەخسەتى مەحوى دەچەسپىن. ئەو روباغیە فارسىەش کە لە لاپەرە «بىستوحەوت» ی پيشەکیەکەى دیوانى مەحوى، لە شەرحى مامۆستا مەلا عەبدولکەریم و کاک موحەمەد، بە عەیب حىساب کراوە لەسەر مەحوى بەوهدا کە حەمە عەلى شای قاجارى پى هەلداووەتەو، ئەویش دەپى بدریتەووە بەو سەردەمەى تىیدا هۆنراووەتەو تا ئەگەر خەلقى سلیمانى وەیا کوردستان بە تىکرایى لەسەر مەحویان بە عەیب حىساب کردبىت ئیمەش پترەویان لى دەکەین. بەلام دەپى کە ئەمەمان کرد هەموو ئەو رۆشنییرە کوردانەش تاوانبار بکەین کە بە بروسکەى گەرم و گور پىرۆزبایان لە عەبدولکەریم قاسم کرد لەسەر بۆمباردمانەکەى کوردستان لە یانزەى ئەیلولى 1961...

من دلتيام لهووی که مهحوی گلهیی لی نه کراوه چونکه ټو خهلقهی که به خه یال دهیاخهینه سر گله ییکردن له مهحوی بو خوځان بهرزه پې بو زابتيکی تورک راست ده بوونهوه و دهسته ونه زهر بهرانبه ری ده چه قین. کورده که ی ئیرانیش له ئاست حکومته که ی قاجاری ههروه ها بوون که سیش به ته ما نییه گلهیی به خه بهر بهیئی لیان. واقیعیکی هه ناسه بری پشتشکینی ټو خهلقهی تیدا گرفتار بووه ټوه نییه له ترسی گلهیی دواروژ (که هه ر به وه همیش دانه هاتووه) سه ریچی و سینگ ده ربه راندنی پی کور دن له ئاست داگیر که ری بی ره حم. سه ری میژووی کون و نوی بکه یت ده بینیت کورد که متر له میله تانی دیکه مه ودای کورینی و ده ماغ به رزی شک بر دوه.

قسه له م ریبازه وه شریته ی هه یه من لئی ده برمه وه. به لام راستیه که ی حزم ده کرد بز انم ټو روبا عییه له چ زه رفیک و به چ نیازیک دان دراوه و چوناوچونی بو مه دح کراوه که به ری کراوه. مه حوی هیئنده کون نییه سه روشونی خه به راتی بزر بوویت، له غه ربیش نه ژیاوه تا کوو مه ودای دوور باس و خواسی کپ کردییت. له نمونه دا ده لیم ټو نه فی کرانه ی ټو و چند مه لایه کی دیکه ی سلیمانی بو به غدا که له سالی 1291 ک رویداوه و له لاپه ره «شش» ی دیوانی مه حوی باسکراودا هویه که ی به نه زانراوی هیلراوه ته وه خستیه سه ر پرسکردن. به کور تی ده لیم به ته له فون داوام له برادر م عه لی ده رویش کرد له سلیمانی، ټو ویش قسه که می به ماموستا عه بدوللا تاگرین راگه یاند، ټو ویش له هه مان ده مدا به ته له فون پی گوتم که له مه لا ټه سه عدی مامی خوی بیستوهه چند مه لایه ک به حکومتیان راگه یاندوه که مه حوی و مه لاکانی دیکه پیوه ندیان به حکومتی ئیرانه وه هه یه بو سستکردنی ده سه لاتی عوسمانلییه کان... گو تیشی ټم باسه ی له گوتاریکی خوی که سالی، وا بز انم، 1977 له گو قاری زانکوی سلیمانی بلا و کراوه ته وه، شرح دراوه، دیاره هه سوودی، مه لاکانی خه به رده ری خستوته سه ر ریگه ی وه ها دزیو، پیشی ناوی به ته ئویل عوزریان بو بهیینه وه به وه دا که وا ره نگه جودایی مه زه هب له سنییه وه بو شیعه که مه ری هیممه تی بو چوغلی پی به ستن...

مه حوی که به به عیاره ی ئاکار و ره فتار و ټه ده بیاتی سه رده می خوی هه لکیشریت له ئاکار و عه قیده دا خواناسیکی راست و حه قبه رست ده رده چیت، دیاره مروی ټه وتویی راست و حه قبه رست لای چاکه ی خه لق ده گریت که ټه گه ر به کرده وش نه یتوانی بیت حه ق به خاوه ن حه ق بگه یه نیت به دل و به زار و به قه لم راره وی حه قناسی و حه قسه لمینتی و دزه سته می ده گریته به بهر. لیره دا ده بی بلیم، په ندی «له شاری کوپران ده بی چاو بنوو قینیت یان ده ست له سه ر چاوت دابنیت» هه ر نه بی بوره سیبه ریکی خوی ده خاته سه ر ره فتاری ئاده می. ټو بوره سیبه ره ش له که س به عیب ناگریت.

حه دیسی مه شووری «من رأی منکم منکرا فلیغیره بیده فان لم یستطع فیلسانه فان لم یستطع فبقبله وذلك اضعف الایمان» ده ستووری واقیعی و ئینساف کارانه یه له م مه یدانه دا. چاره سه کردنی به دایه تی و سته م و بیویلی و ئاکاری وه ها چه په ل به پاله وانبازی تاک تاکی مروی که م ده سه لات وریته و وه همه، له زور باردا خو دزینه وه ش له به دایه تیه کی که زوردار به سه ر خه لقیدا ده سه پینی ئاسان نییه. به سه بو شه رافه تی مه حوی و که سانی وه ک ټو له جغزی ټو هه دیسه ده رنه چن. ټیمه ټه گه ر له کولانه ی «نظری» یه وه سه ری کومه لایه تی بکه ین ده بی به وه رازی بین مرو خراپه ناکات، که خراپه ی نه کرد خاله به خش بیت له به ره له سستی نه کردن له خراپه ی غه بر، کومه لایه تیش لیره دا ټه وه یه که خو مان و مه حوی تیدا ژیاوه نه ک هی سویره و فنله نده. لایه نی «نظری» ش لیره دا ټه وه یه که «مرو» خراپه ی نه کرد خراپه نامینی به ره له سستی لی بگریت.

دوای ټه وه ی له لایه ن ئاکار و کرداره وه له مه حوی بوینه وه بو ټو ټه نجامه ی پی گه یشتن له شه رافه ت و خاوتنی و خواناسی و دادخوازی، چ ریگایه ک له بهر هه نگاوی مندا نامینی تیپرا بروم له باسی ژیان و به سه ربردن و رووداویکی به ده نگ و سه دا دوو چاری بوویت چونکه هه ر ټه وه ی لی ده زانم که به کور تی له پیشه کیه که ی دیوانی مه حوی باسکراودا هاتوه. له مه ش بترازیین، من نه هاتووم له ژیان و به سه رهاتی مه حوی بکولمه وه چونکه مونسه به که ی میهره جان په راویزی به دوری ټم نووسینه دا کیشاوه که مه به سستی بنجی تیندا ده بی ټه ده ب بیت نه ک به سه رهات. ټه مه له لاییکه وه.

له لاییکی دیکه شه وه به پی تیگه یشتنی من له هیمای رووداویکی رهنگی دایته وه له دیوانی مه حوی به و جوهری تیم بگه یه نی که ده خلی تابه تی هه بوویت له ټه ده بی مه حوی وه یا رووکاری به ره و لایه نیکی نویدا سووراندینت هیچی ټه وتو نابینم له چاوه ته قالیدی شاعیره کونه کانمان زه ق خو بنوتیت. له نمونه دا ده لیم سه ریکی قه صیده ی لاپه ره 121، 122.

123. 124 له دیوانه که ی مه حوی بکه که له تیشکانه که ی پروسان به رانبر ژاپونیا ی سالی 1905 هونراوه ته وه و به همووی یه ک سال ماوه ژبانی مه حوی له 1906 کوتای بیته. ده بی نیت چ فهر قیک نییه له نیوان ته وه قه صیده یه و ههرچی پیش خوی گوتراوه له لایه ن دارستن و فهره نگوک و باوهر و ته صور و ههرچی شتیکی که ری تی ده چی بیته ناو شعیری شاعیر وه یا ره نگیکی جودا که ره وه ی تی هه لسویت. باوهر ناکه م له و تاکه ساله شدا که ته مه نی مه حوی (1252 – 1326) به لای که مه وه 73 سال بووه مه ودا هه بی بو گورانیک و پروسوورانیک کار بکاته سهر خوی یا ته ده بی. گه وره ترین بنگه ی خه یال له وه قه صیده یه دا دوو شته. یه کیان ته وه یه که «زور» له ئاست «که م» دا هه لانووه به وه شدا باشتر توانای کردگار بو خه لئ ئاشکرا ده بیته، ته مه ش عه قیده دلخوش ده کات. دوه میان ته وه یه که «قیصر» له زمانی پروساندا «چار» ه ئیتر ده رفه ت په یدا بووه بو که لک وه رگرتن له ریکه و تیکی خوش که له کوردی و فارسیدا وشه هه ن «چار» بیته وه یا «چار» ی تیدا بیته و اتای هه مه چه شنه:

چاری قه ده ر بزانه نیه، چه نده چاری وا
 بی چاره ما که بوو به دوو په نجه ی قه زا دوچار

ئا له م دوو نیوه دپرده چوار جارن جیگه بو «چار» دوزرایه وه، له به یتی دیکه شدا «چار» هاتووه له جیاتی «چوار» ته مه یش شتیکی له چه ژی شعیر شیرن دیت. له م قه صیده یه دا ده رفه ت بو منیش هاتوه که ده وری به یتی چواره می هه لیم:

درره تریشقه ییکه که کیوی ده دا به باد
 ته شباه – ته وه نده زوره به که س نایه ته شو مار

له م به یته دا هیمایه کی به هیز هه یه بو ئایه تی «فلما تجلی جعله دکا وخر موسی صعقا». ماموستا مه لا که ریم و کاک محمه د ته م لایه نه یان تینه خویندو ته وه. سه یر ته وه یه پاش مه رگی مه حوی به 39 سال بو مای ئاتوم «ذره» به سه ر ژاپوندا هاته خوار و ته و تریشقه یه ی لی که وه ته وه که ده زانین کیو ده دا به باد. ته گه ر مه حوی مریدی مابانایه «ذره تریشقه» یان بو به پیشینی و که رامه ت له قه له م ده دا.

که ده لیم له م نووسینه دا باسی چو نیه تی ژبان و رووداوه کانی به ره ه نگاوی مه حوی مه به ست نییه نه هاتووم بلیم زانینی ته و لایه نه که م بایه خه، هه ر ته وه یه که جیگه ی لی ره دا نابیته وه. ته ممما ته گه ر بلین بو تینگه یشتنی مانای شعیره کانی دیراسه ی ژبان و میژووی سه رده مه که ی پیوسته، راستییه که ی زور به داخه وه، ناوانا وه یه ک نه بی شاعیره کانمان تابلوی ده ورونی خو یانان به شعیر کینشاوه نه ک بوونه ته ئاوینته ی روژگاریان. بوونی شاعیر و مه لا و خوینده وار به ئاوینته ی واقع به وه نده نابی باسیکی زولم وه یا خه فه تیک بو داد وه یا ره نگیکی عاده تی واقع بکه ویتته به ره ه میانه وه چونکه مرؤف هه ر زار هه لنینت به نا چاری شتیکی به زماندا دیت پیوه ندی به بازار یا خود کولان یا خود مزگه وت و ته کیه و خه رمان... هوه هه بیته با هیچ مه به ستیکی نه بیته من و تو له نووسیندا به دؤستی میژووی هه لده ینه وه. که مرؤفه که که وه ته سه ر باری شعیردانان ده ست ده کات به بزاردنه کردنی ویتنه ی شعیری. له روژگاری مه حوی و پیش مه حویدا «ویتنه ی شعیری» ته وه بوو که له دیوانه کاناندا ده بی نین. خه یال، ورده کاری، ئارایش، نوکته ئارایی، مه هاره تی دارستن، ویتنه ی هونه ری تازه یا خود ته قلیدی به پی ده سه لاتی شاعیر... و شتی ته و تویی که چار چی وه ی مه فه وومی سه لمیندراو و به عه یاره ی مه قبول پیوراو کیش و قافییه ی ریک بن. ته وه نده ی شاعیر خه ریک بوو به زمانی شعیری ته وسا ئیساتی نه بوونی ده می یار بکات و که مه ره که ی له موو باریکتر بکیشیت گویی نه دا وه ته روودا، بگره خوی له چاکه و خراپه ی دنیا نه گه یاندووه. سه رنج بگریته ده بی نیت شاعیره کان مه نه جیکان نه بووه بو خو تینگه یاندنی کاروباری ته م دنیا یه، که ی رووداویک که وه ته به ر مجیزی یا خود خزمه تی مه هاره تیکی ناو شعیری کرد نیگایینی لی خوار ده کاته وه. سالم ته و شیوه نه ی بو بابانه کان کرد له وه وه بوو که برین که وتبوه له شی خوی ده نا هه شت سالیک پیش تیچوونی بابان ره واندز لپی قه ووما بوو بیری بو ی

نه چوو. هه لېبته من زور مه منوونی سالمم که شیعری خوئی کرده لاواندنه وه بو شیوهنی تیچوونی بابان، خو دهیتوانی به و
 نه دهبه پیدزلیکه بکات به رهو دهسه لاتی نوئی، که نه یکرد له مهردایه تی و ههستی بریندار و ده ماری که رامه ته وه بوو. به لام
 ده بی خو مان به سه هوو نه به یین له ده لاله تی رووداو. لهو ده ماندا که س گلایی نه بووه له خو دزینه وه وه یا خاموشبوون له
 نگه تی به کیکی له نزیکه وه خزم و دؤست نه بوویت. به ریکهوت مه حوی و سالم و کوردی... شیعریان هه به لیان ده بیته
 شایه دی چاکه و خراپه، ئەدی ئەو عالهمه ی که شیعری نه گوت خو هه موویان هه ر بیباک بوون بوچی جاهلیبوونیان بیته
 شه فاعه تکار؟ هه ر ئەو جاهیله له سه ر گیسکیکی خوئی ناماده بوو دز بکوژیته که چی بو ره واندرز گوئی نابزویتی!!!
 شاعیره کان کفریان نه کرد به هره یان هه بوو. ناشاعیره کانیش چ چاکه یان نه کرد که به هره یان نه بوو. با ئیمه عه یاره مان
 خوار نه بیته و ته رازوو مان له نگ نه که یین به وه دا که چاکه ی شاعیره کان له بیر بکه یین هه ر چونکه وه کوو ئاپوره ی خه لقی
 هه ستیان به ئیش و ئازار کرد بیته نه ک وه کوو غاندى.

من که له سه ر شاعیر ده که مه وه جه ماوه ر خه تابار ناکه م. ده مه وئ به چاویکی ئینسافه وه سه یری خه لقی لیره به پیشه وه
 بکریته. نه شاعیر و نه غه یری شاعیره له باریکی نه فسی و ژیا ری و رامیا ری و ئابووری ته وتودا نه بوون ریز بگرن و له
 دژی زور و سته م هه لچه قن. هه زار لومه ی به دوا کاتی ئەم رۆژگار هه با یی هه زار به کی ئەو نه گبه تیبه که به با به کی به ر له
 100 سال به شه ق و شو یلاق ده خرا به زیندانه وه و مال و مندالیشی له ترسان و له برسان زیره یان لی هه لده ستا. هه ستی
 سړی کومه لایه تی ئەو سه رده مانه که میژوو کرد بوو نه ک ه ی نامه ردا یه تی خه لقه که، وه ها نه بوو بو ئازاری غه یر به خه به ر
 بیته وه یا بتوانی تیماری ده ردی غه یر بکات. هه ر که سه خه ریک بوو بو خوئی بژیته و به ره که ی له ئاو ده ر کات، ئینجا که
 من گله بیته لی نه که م توش گله بیته به سه رمه وه نامیته...

چ شاعیر و چ غه یری شاعیر له ه یچ سه ره ره ریکی کاری دنیا به شدار نه بوون هه تا چاوه نو رپین ده نگی هه لوه ستی
 ره خه گرانه یان له کاری ناره وا بیه یین. هه لوه ستیش قسه ی رووت نییه، کرده وه ی له گه له چ زالمیکیش به ته ما نه بووه له
 قسه ی رووت تووره بیته. له نووسینیکی عه ره بیه م، که جارئ له ژیر چاپدایه گوتومه «کل فلسفة فی الارض وکل حکمة
 فی السماء تکنون معطله اذا عدمت بشرا یؤمنون بها ایمان اداء و تنفیذ» دواتریش لهو نووسینه دا ده لیم: سته مکار چونکه
 ده یزانی ته وانیه له دیوانی داده نیشن ریا کارن هه رگیز خه یالی بو ئەوه نه چوه که له شیعردا دژی سته م قسه ده که ن
 ئەویان مه به ست بوویته خو ئەوان پاته و پات به داد و ئینسافی ئەویان هه لده گوت. له کورده واریدا شاعیری «مداح» به
 واتای مه فهوومی سه رده مه کونه کان په یدا نه بووه چونکه باری وه های به خووه نه دیتووه له ده وله مه ندی و سیاسه تمه داری
 و به رزه وه ندی زل که بو ده ولته پاریزی په کی له سه ر شاعر که وت بیته. له کوردستانی باشووردا به ر له ئاخه لیوه ی حوکمی
 عه بدور ره حمان پاشا شیعری عه رووزی کوردیمان نه بوو چ جایی شاعیری مداحمان هه بیته. شیخ ره زا به هه ره شه نه ک
 ده ست پانکرده وه مزه ی مه دحی له که سائیک ده ستاند که چه زیان ده کرد باسیان نه کریته. ئەم حاله ته ی ده سکتور تی و
 بی سامانی و هه زاری سیاسی وه های کرد که شیعری سه رده می مه حوی لهو جغه ردا بمینیتته وه که شیعری شاعیره
 گوشه گیره کانی سه رده می عه باسی و دواتریش تییدا قه تیس مابوو. لهو ده ماندا که شاعیری مزه خو ر دیوانی خه لیفه و
 ئەمیر و وه زیره کانیا ن به شیعری زرینگه دار ده رازانده وه شاعیری گوشه گیر زور بوون شیعریان بو ده روونی خو یان ده گوت.
 بیگومان ئەگه ر له کورده واریشدا بازاری شیعری مه دح به بره و با به مه حوی هه ر ئەوه ده بوو که ده یناسین. ئەو تاکه
 روبا عیه ی بو شای ئیران به سی به لگه ی مه حکه م ئیساتی قسه که م ده کات: به لگه ی به که م ئەوه یه که تاقانه یه. به لگه ی
 دووم ئەوه یه که ده ست پانکرده وه ی تییدا نییه.

به لگه ی سییه م ئەوه یه که ئەویش وه کوو حاجی قادر مه دحی ده سه لانداری نزیکه نه کرده خه یالی پاداشی لی بکریته.
 له نووسینیکی هه فتا کاندای زانیی خو م و هوش پی شکانم دیارده ی کناره گیری و خو له دنیا نه گه یاندن و وسکتبوون
 له رووداو و ئەو جو ره دووره پاریزی شاعیره ناسرا وه کانی لیره به پیشه وه مانم شیکردوته وه که، وه ک به بیرمدا دیته وه و
 پیشی رازیم، دیارده که ده چیتته وه بو بیده سه لاتی و به شدار نه بوون له هه لسه کوه تی دنیا و قه ومانی کاری گرنگ و
 چاره سه رکردنی گرفت و کووسی کومه ل و ئەو ته رزه بی ته ره فییه ناچار ییه ی که ده کیشیتته وه بو به خووه خه ریکبوونی

شاعیر و پهنگ خواردنی دەرروونی، تا ئەوێ وەک ئەو حەبسانە ی که لە ماوێ 10 – 12 سالددا دەبنە ماھیرترین کەس لە هونەری نەخش.

شاعیری بێ بەشیش لە کاری دنیا دەبێتە وەستای نەخش و تەونی ناو شیعەر، بێگومان هەندێ باوەری سەر بە قەزا و قەدەریش دەبێتە رێخۆشکەرەووە بۆ پەیکە خواردنی شاعیر و غەیری شاعیریش لە حالوباریکدا که هەرگیز پرسیان پێ ناکرێت و تیناخوێندریتەووە. بەلام قەزا و قەدەر بە تەنها قەت نەبۆتە هۆی پرپوون. لە دەمی پێغەمبەرایەتیدا شاعیر هەبوون و پێویستیش بوون بۆ لەسەر خۆکردنەووە و وەلام دانەووە و بردنەووەی شەرە دندووکی و شەیی.

من نامەوێ لێرەدا بچمە ناو درێژە ی ئەو هۆیانە ی وەهایان کرد کۆمەلایەتی کورد مردەلە ی نەزۆک بیت. هەر ئەوێ دەندە دەلێم نەدەشیا کورد لەم بارە ی تیدا دەژیا مردەلە نەبیت و شاعیر و غەیری شاعیری دوورەپاریز و روهو قەزاوقەدەر نەبن. ئیساتە که لە سالی 1987 من ئەگەر دوورەپاریز نايم چیم؟ حکومەت بە خیری خۆی رێ دەدات نووسینم بلام ببیتەووە، لەو بەولواوە چ دەکەم؟ هیچ هەر هیچ. ئیتر مەحوی و کوردی و وەفایی چیان کردبایە دەبوونە رۆلە ی سەردەمی خۆیان!

بەشیک زۆری نووسەری کورد خەریکی بلام کردنەووەی حەیران و بەستە و بالۆریه که ئەمانە لە تاي تەرازووی هیچ سەردەمیکدا نابنە هاوسەنگی شیعری ئەو باسکراوانە، نە لە روخسار و نە لە ناوەرۆک و نە لە هێمادا. ئەگەر بالۆرە بلام نەکەنەووە چیان پێ دەکرێت؟ سەقافەتی نوێ وەهای کردووە هەلگەرانەووە هەبیت بەلام مەرجی زۆرە. مەرجیش واز لێهێنین بە دەگمەن نەبێ کەس لە رابەرە بەسەهوو چوووە کە ی خۆی هەلناگەریتەووە. کەس بەتەما نییە بە رەخنە لەخۆگرتن واز لە باوەری پووجەل بەیت تا ئەوێ که تەجرەبەش ئەو پووجەلییە بە ئیسیات دەگەپەنیت وازی لێ ناهێندریت. ئنجا که گەنج و خوێندووی ئاخەلیووەی صەدە ی بیستم سوور بیت لەسەر بوتپەرستی مۆدیلی نوێ بۆچی داوا بکەین لە مەولەووی و مەحوی واز لە «قدریە» بەیتن که هەر نەبێ «قدریە» بە عیارە ی خۆی راست دەردەچیت و وەک ئەو نییە که شێلم چاند و شین نەبوو بەردەوام بم لەسەر شێلم پەرستی.

گلەیم لە مەحوی نییە که رمانی حاکمایەتی بابان دەنگی نەداووەتەو لە دیوانی چونکە لە غەیری دیوانی سالم دەنگی لە دیوانی کەسی دیکە نەداووەتەو. حاجی قادریش پێش ئاوارەبوونی بۆ ئەستەنبۆل نە باسی رمانی رەواندز و نە بابانی نە کردووە. پێم بلین شەشی ئەیلول لە چەند جینگە ی کوردستان دەنگی دایەووە؟ سلیمانی که بۆ شەشی ئەیلول دەنگی بەرز کردۆتەووە خۆی تازە یەدار بوو. لە 1957 که لافاو زەرەری لە سلیمانی دا چالاکانە هونەرکار و مۆسیقار و گۆرانییێژیان کەوتنە پیتاک کۆکردنەووە، بەلام چەند ماله هەزارێک لە هەولێر ئاوردنی یەک سەلکە پیازیان پێ رەوا نەدیترا. برین کولاندنەووە خۆش نییە بەلام بێ سوودیش نییە.

شیعری مەحوی دەبێ بە کیش و تەرازووی سەردەمی خۆی هەلبکیشریت، ناشی لە پەنا فکری «نوێ» وە تیری تانە و رەخنە بۆ صەد سال بەر لە ئیمرو بەری بکریت. هەر وەک رەوا نییە بە خۆرای گلهیی ساز بدریت هەر وەهاش رەوا نییە لە دەرەوێ شاعیر واتای بۆ بخوازریتەووە و لێی بار بکریت.

دۆزینەووە ی واتا لە دەقی شیعەر جودایە لە بەسەرەووەنان. ناشی پەرۆشی دەرروونی خۆم وەیا باوەرم بە چاکە و خراپە وەیا بە ئیسیات گەپاندنی نیازیکم بمهاوێتە سەر تەئویلی بێ بنگە لە شیعری مەحوی وەیا ابن الفارض وەیا ابو نواسدا. که شاعیری کورد گوتی: قەزاوقەدەر حوکمی خۆی دەکات ریم نییە بلیم بەوهدا مەبەستی بزاونتی گیانی کوردایەتیە گویا ویستووێتی بلی خزمینە بە ئومید بن!

لە نموونە ی روو بە واتا گۆرین لە رێی تەئویلی بێ بنگەووە ئەم بەیتە ی خوازەووە لە لاپەرە 17 ی دیوانی مەحوی دەهێنمەووە:

بۆ دوکانی مشتەری گر حەول ئەدا کالا فرۆش
دینی وا دینیتە قیمةت خواجە ئەعضایی بکات

لهو لاپه رهيده دا شهرحي به يته كه وها كراوه كه مهلايه كي بو خواستوتهوه و ريشيشي له خواجه خواستوتهوه بو...
 هم ته ئويله هه رگيز لهو دهقه هه لئاستيت چونكه مومكين نييه ريشي خواجه لهو دهقه دا به شهويله ي كه سهوه بنووسيت
 چ مهلا و چ غه يري مهلا. ريشي خواجه هه ر له شويتني خويدا دهبيت و به ريشي جووله كايه تيبهوه دهبي بجيته تهو
 تهنجوومه نه ي (رهنگه هي دادگا بيت) تهعضايي تندا دهكات. كالافرو شيس كه تهو دينه ناباوه ديتته قيمهت بو تهعضايي
 خواجه ي جوو جهربه زه ييكه، فيلبازيكه، قولبريكه، بيدنيكته نمونه يي و نوتهري بهدايه تي. تهگه ر به مل مهلا وهيا شيخ
 وهيا توجار وهيا والي و قاضي و سه ركه وهزيرانيشدا بيريت له واتاي كه م دهبيتتهوه و بايه خ ده دورينيت چونكه له
 «مطلق» ي بيدين و ساخته چي ويك ديتتهوه بو «مقيد» ي مهلا كه ده زانين زوربه يان برسي و هه زار بوون و دهسه لاتي
 جووله كه دامه زرانديان نه بووه به تهندامي دايره ي بهرزي حكومهت. به هه مه حال دهسه لاتي شيان هه بووي تهوان بهر
 نه عنعه ي به يته كه ناكهون مهگه ر وه كووه هه ر كه سيكي ديكه بيت له هه موو ته سنافي كومه ل كه تواناي دهسه لاتي
 ساخته ي زلي هه بيت.

نمونه يه كي ديكه له ليك كيشانه وه ي پهراويزي واتا بو وه بهر خستني مه به ستيك كه شاعير نه يو يستووه و شيعره كه هه لي
 ناگر يت. له لاپه ره 90 ي كتبي «له باره ي مه حوي لوتكه وه» به يتيكي ديكه ي مه حوي كه ته مه دهقه كه يه تي:

قهزا، بي دهسته لاتت كا، چيه غه يري رهضا چاره
 له بهر دهستي جهلانا ريوينيكه شيري پهل بهسته

مانا كه ي له «قضاء» هوه بو «ريكهوت» و له تصوفه وه بو كومه لايه تي بادراوه ته وه. هم ته ئويله نه به يته كه قبولي دهكات
 نه مه حوي خويشي بي رازيه چونكه ته وهنده ي لي شاره زانين كه به لاي ته وه وه بي دهسه لاتي كومه ليش هه ر ده چيته وه بو
 تهقدير. ئيمه پيشتر ديمان تيشكاني رووساي زل و زه به لاج له ناست ژاپوني بچووكي كه م شورته ده داته وه به
 قهزاوقه ده ر. ئايا به كي ده كرئ هم قه ده رهيان باهه لداته وه له خواوه بو كومه لايه تي؟

مه حوي به يتي وه هاي هه يه هه لده گرئ دلداريه كه ي به دلداري راستينه لي بدريتته وه ئنجا ده شي له ده مي گه نجايه تيدا
 شيعري وه هاي گوتبيت وه يا له كاملشدا پيره وي ده ستوراتي شاعيره تي تهو روزه ني كرديت. هيندي قه صيده شي هه ن
 مزاشه له تصوف و غه زه لي بي ته ئويل. ئنجا هه ر وه ك ناشي شيعري دلداري به زور هه لگيردريتته وه بو تصوف
 ههروه اش جابه ز نييه تصوف له مه عنه وياتي خوي رووت بكرتته وه و بخريته قالي كومه لايه تي.

راسته ييه كه ي له لايه ن به خودا رابه رموونيشه وه چ شيرنايي هه ست ناكه ين له وه دا كه مه حوي وه ها شاعير و دهسه لاتدار
 له تهعبير و تهبيات خورت خو بدزيتته وه له «صراحة» بو ناو ته مي تصوف وه يا راسته عه قيده. به به يتي سه رپوشكراو
 كومه لايه تيمان فير بكات. تهگه ر «قضا» قهزاوقه ده ر نه بي و كومه لايه تي بي دهبي مه حوي ترسا بي وه يا نه يزاني بي
 ههستي دهروون بداته وه به هيزي ئاخوتن. له لايه ن ترسانه وه بي ته وه ي من بليم ديوانه كه ي شايه دي بو ده دات كه چي
 ويسته وه ته وه ي گوتوه. خو نه هاتوه شه ر به م و به و بفروشيت و ناوي خه لق به يتت ئيتر ته قيه له چي بكات؟ كي ته قيه ي
 كر دوه تا ته و بيكات. له لايه ن تهعبير و زمانزانشه وه هه موومان ده يناسين چ ئوستاديكه له گوتار.

گه ليك به يتي دواي هم به يته ش دوور خراونه ته وه له مه به ستي خويان وه ك كه رهنگي سووري ياقووت و جلي شيني
 پيروزه له به يتي:

له كي پرسم دلي بو پر له خويتي هه سرته ياقووت
 عه زابوشي چيه و كييه؟ جلي پيروزه بو شينه

وهها لیک دراوهتوه که مهحوی لهم شته جوانانه «تازار و ژان و فرمیسک و هه نسک و هه سرهت و دلۆپی خویناوی و قولپی گریانی دهرهیناوه که گه ورهترین شیوهی تازاردانی مرۆفی خستوته بهرچاو... تازاره له بهر سزادان. له بهر چهوساندنوه. له بهر دارکاری گیان و ههست». بناوهره لاپهره 91، 92 له «... مهحوی لوتکه».

مه بهستی مهحوی له سهراپای قهصیده که دا دیاره و تهئویل ههئناگریته تهنانهت ته گهر ریئی تهئویلی مامناوهنجیش بدریته دهیی له بهتی دووهمدا که دهلی:

دهینی جیهک ته مرۆ بهزمی عهیش و باده نۆشینه
سهینی زوو زهمانه وهضعی گۆریوه له نۆ شینه

دهیی مه بهستی مهحوی شیوه نکردن بیت بو تهو خواپیداوانهی لینیان تیک دهچیت چونکه «بهزمی عهیش و باده نۆشین» هی چهوسایه وه و سزادراو نییه... گلهیی مهحوی له هه موو وجوده نهک له بهشیکی. سه رهتای قهصیده که ش ههروهها دهگه یه نیت و وهها دهست پی دهکات.

له رۆژی هه لدره تهم کونه خهیمه ی تان و پۆشینه
له سایهیدا شهراپی بهزمی عوشرهت گریه جۆشینه

هه روا له نمونه ی زالکردنی ههستی دهروونی بیژهر بهسه ره دهقی شیعردا زوربه ی تهو بوچوونانه ی نیوان لاپهره کانی 197 – 266 له کتیبه که ی «مهحوی لوتکه» دا به ئاشکرای ویزدانی نووسه ره که که له هه موو نووسینه که خو دهنوینیت، تیکه ل به دل و دهروونی مهحوی ده که ن. له لاپهره 266 که روباعیه که ی «تهم پاره په رستانه...» شی ده کریته وه نووسه ر پال به مه بهسته ئاشکراکه ی مهحویه وه ده نیت هه تا به راره وی خویدا دهیگه یه نیته کوتایی قهصیده ی:

دهنی طبعی به جارێ عالمی داگرت تهوا مهحوی
د رهنگه ئیلتیجا به بهر دهری عالی جهنابی زوو

ئیتیر به چه ند دیتریک له لاپهره 227 کار ده گاته دهره به گایه تی و نیمچه سه رمایه داری و چینیایه تی...

من ناتوانم لی ره دا به دوا تهو تیبینییه بنجیانه م بکهوم کهوا له ئاغله بی بیروراکانی تهو لاپه رانه دا داوا ی شه رح و که لینگرتن و خسته نة قالب و راستکردنه وه و بادانه وه بو راره وی مهحوی ده که ن چونکه به نیمچه کتیبه ی لئی نابمه وه. هه ر ته وه نده ده لیم ده بوو نووسه ر بو مان ساغ بکاته وه که روباعیه که زووتر هونراوه ته وه له قهصیده که بو ته وه بشی. هه ر نه یی رواله تی بسه لمینین که مهحوی به پلیکانه ی روباعیه که دا سه ره ژوو ر چوه بو قهصیده که.

پره شیعی «ئه له یاز» که رووبه رووی تیکرای ته هلی «شار» گوتراوه:

بوته موئنیس، بوته مهئا قهوم و شارێ ئه له یاز
دیوی بیته جیه جی ده روا به بارێ ئه له یاز
هه ر که سی ساتی له گه ل تهو قهومه بووی تا ته به د
بیته وه فکری له زاری دادهباری ئه له یاز

باداروا ته بو سه ر «دهسه لاتدار و دهسترۆبی» – لاپهره 288 کتیبه مهحوی لوتکه – نه مهحوی و نه بهر له مهحوی که گله بیان له زهمانه و خه لقی کردیته مه به ستیان جودا کردنه وه ی چینی زوردار بووه له زور لی کراو. ناواناوه له به ی تیکدا وه یا له قهصیده که دا ته م هه لاواردنه هه بوو بیت «منهجیه» ی نه به خشیوه. هه ر لهم شیوازه ی مهحویدا بهر له هه زار سالیش

گلهیی وها له زهمانه و عالم کراوه تا ئەگەر مهحوی له قهصیدهکانی هی وههای ههبووینت «زهده» ی گرتبیتته بهر. شاعیر ههبوون له کۆنهوه هه «زهده» یان کردوه به راره و هیچیشیان به شوویشی فکری داناندرین دژی چین وهیا زرچین و تیریژ وهک بیشتیش گوتم کهس لهو تهرزه شاعرانه وهتنگ نههاتوووه چونکه به هاندان و خهلق تیزکردن حساب نهکراوه. لهو ئەلعهیادهدا بهیتیک ههیه دهلی:

ئههلی تهزویر و فهسادن غاصبی مالی عیباد
موبهلابن بهم بهلایه ئههلی شارئ ئەلعهیاد

ئیشارهیی بو «غصب» ههیه. ئەم غهصبه به زۆردار و ئههلی بازارپیش دهکهوینت که پیشهیان بهسهرهوهنانی قهرزه بو حیسانی قهرزدارهکانیان تاکوو وها دهیت قهرزه که دهکریتهوه سهلهم بو کۆزی دانههاتووی بهرخ و گیسک ئیتر له ئاکامدا رهنگه له بری دیناریک قهرز پینج دیناریش وهگرابیتتهوه. ههه چۆنیک بیت زۆردار مهلعوونیککی بهرچاوی ئههلی شاره لپی دهوهشیتتهوه ئەوهنده موجهمهلهی لهگهلا بکریت، خوا لهناوی بیات که مرۆ نهتوانی لهناوی بیات.

تیک هاویشتنی چینیایهتی و بیری چینیایهتی له کوردستانی خۆماندا ههتا سهکانیش سهری ههلهدابوو، که سهری ههلا له ئاکامی بلاووونهوهی بیروباوهرکانی شوویشی ئوکتۆبهه بوو نهک له نمای چینی بۆرجوازی که تا ئیستاش پهیدا نهبووه. گوتمه و لهم باسهشدا گوتم تاکه «صراف» یک له کورد نه رسکاوه. مهحوی بهوهدا پهنجه نیشان نابیت که به سهروپوتهراکی خراپه و بی دینیدا هاتوته خوار چونکه تهقلیدیکی کۆنی شاعر و ئههلی «وشه» یه گلهیی له بهدایهتی بکهن. ئەبونواس که به پارهی پاداش دهژیا خو گیف دهکاتهوه و دهلی:

ومستبد اخوانه بترانه
لیست له کبرا ابر علی الکبر

مهحوی لهلایه شاعرهوه به مهتانهتی دارستن و نوکته ئارایی و سهرهزور چوون له دهستوره سهلمینراوهکانی شاعیرهتی سهردهمی خوی و دهبرینی ههست به شیوازی هونهری قهشهنگ و داهینانی وینهی زیهنی نوئ و بهجی هیشتهوهی شاعیرانی تر لهو مهبهسته شاعیرییه ئاشنایانهی ههموو تییاندا بهشدارن... لهمانه و له جۆره دارشتنیکی لوغهوی تایهت بهخوی که شهقلیکی جوداکهروهی تهعبیری ئەوه له شاعیری کوردی، مهحوی دهچیتته ریزی یهکهمی شاعیرهکانمان و له تهنیش نالی پال لی دهاتهوه. لیره رابهک دهردهبرم دهپی له بیستنی و بهلاوهنانی پهله نهکریت: هههچهند جاری ریم نهبووه به وردی دیوانهکهی مهحوی بخوینمهوه، بگره ههولی قهرزدانهوهم بهم گوتهاره ماوهی نهدامی ههمووشی بخوینمهوه، لهگهلا ئەمهشدا که من له خویندنهوهی شاعیری کوردی سهه به هیروگلیفیدا ناگرم بهلکوو نهبزی ههه بهیتیکی له دهمارمدا فرکه دهکات، سههیر نییه به زوویی دیاردهی بهرچاوه له دیوانیکدا بهدی بکهم. من وها دهبینم شهبهنگی نالی له شاعیری مهحویدا بزهره و دیاریشه، نهک ئەمه و بهس بهلکوو بزربوونهکهی لهو شویتانهدا که پیویست بوو دهردهکهوینت بهلگهیی دیاربوونیهتی له ویزدانی مهحوی.

سهرنجیک بگره قهصیدهی «بهحری نوور» پاتهویات «معارضه» ی قهصیدهی «ئهلاه ئهئ نهفسی بووم ئاسا ههتا کهی حیرسی وئران» ی نالی پی کردوه، وهک دهشرانین معارضه هۆینهوهی شاعیره له قافیه و کیش و ناوهروکی شاعیریکی مهشور. له موعارهزهدا دوشمنایهتی مهبهست نییه مهگهه هۆنهروه بیکا به دوشمنایهتی. لهم قهصیدهیهی مهحوی که به ریبازی نالیدا رویشتوووه دیت لهبهروه کوئایی ههلبهستدا دهلی:

ئهو کهرهر بوو قهصیدهی بورده نهشتهی عالمی پر کرد
فهروو بهم قهصیدهی کورده نۆبهی نهشته پیوانه

واته: قهصیدهی «برده، بردیه» بوسیری که لهعنه تی پیغه مبه ره «د» زۆر گوتراوه، فهرموو بهم قهصیدهیهی کورده دهست به نهشته پیوی بکریت. مهحوی به ئانقهست معارضه ی نالی دهکات که چی ناوی «برده» دههینیت که کیش و قافیهی جودایه له بهیته کهی مهحوی، خو مهعلوومیشه قهصیده کهی «نالی» ی بیستوه و به دلّیشی بووه و خویشی خهریک کردوه له قهصیده کهی خویدا له نالی دانه مالّیت، بهلگهش، جگه له دهلاله تی «معارضه» خو، که بهیتی چواره می قهصیده که دهلی:

تاریکی شهوی کوفرا به یه ک دهم له معهینکیدا
ههزار و سیصه د و بیست و دووه، دنیا چراغانه

دیاره له 1322 ک. قهصیدهی داناوه. نالی له 1290 ک مردوه، تا دهمی قهصیده کهی مهحوی 32 سالّ تیپه ری کردوه، له وهدا نییه بگوتری دهشی مهحوی جاری چاوی به دیوان وهیا قهصیده کهی نالی نه کهوتوه. له ناوه رۆکی قهصیده کهی ههردوانیش بهراوردیک بکریت گهلیک شوین په نجهی نالی له مهحویدا ده دۆزیته وه به نمونه مهحوی دهلی:

مه دحیکت بکه م لائیق به تو «یا خیر خلق الله»
بی خیری نالائیق که جیبریلت ئەنا خوانه

له نهعته کهی نالی ده خوینیته وه:

مرادم زیللهت و پارانه وهی حالّه نه وه ک نهعته
به چهند بهیتیکی کوردانه که قورئانت ئەنا خوانه

ههم بهیته تازه باسکراوه کهی مهحوی و ههم بهیتی «موکه رره بو...» ت به بیردا دیته وه. وشه ی کورد له وپاندا و «ئهنا خوان» له میاندا «قاسمی مشترک» ی ههردوو قهصیده کهیه...

له م قهصیدهیه و له بهیت و دوو بهیته تی دیکه شدا نالی بزریکی دیاره، سهیری بهیتی سییه م بکه له لاپه ره 110 ی دیوانی مهحوی ده خوینیته وه:

«رهحه» بهو شیتیه ئه لحه ق قصیکی عاقلانه ی ووت
منم عاقل له بهرگی عاریه خویم که عاری کرد

ئینجا ته ماشای ئەم بهیته ی نالی بکه:

من له بی بهرگی ئەحه م پرسى که بۆچ رووتی گوتی
یاره بی شیت بم ئەگه ر شاد بم به بهرگی عاریه

وا دهزانم «رهحه» و «ئهحه» ش یه ک ناو بیّت له نووسیندا به ههله گۆراوه یاخود مهحوی به ئانقهست ئهحه ی کردوه به رهحه. له واتادا ههردوو بهیت یه ک شتن.

له م بهیته دا مهحوی که دهلی:

ئەم فیزاعهت به دووه حهفته که ناپرسی چیه
تو یه کی دائیم ههزاریکی وه کوو من دوو به دووت

وهك نالى شاعيرانه و ئوستادانه وشهى «ههزار» ى به واتاى دهجاران صهد و به واتاى بولبوليش له كار هيتاوه. سهرحى ديوانه كه بو ژماره ى ههزار نهچوه. له ئهسليشدا عه ره ب كه بولبولى گوت «هزار – ههزار» وشه ى «هزار داستان» ى كورت كرده وه به واتاى «ههزار ئاههنگ». ناليش گوتوه تى:

رۆخى تۆ گوليكه صهد بهرگ و ههزارى عاشق ئه ماما
له هه موو چه مهن دياره به ئوصولى ناله نالى

نالى ژماره ى «تاجاد و ميئات و ئولووفى» كو كرده وه، مه حويش دوو ژماره ى تاجاد و يه كيكي ئولووفى كو كرده وه له به يته كه دا. كورد به تيكرايى كه مه به ستي بولبول بوو ده لى «هوزار» زورى ئه دييه كانيش ههروه ها ده كه ن بويه به له «هزار – ههزار» هه ر بو ژماره كه ده چن.

له ديوانى مه حوى بگه رييت نمونه ى ديكه زور ده بينيت له حازرى و بزرى نالى هه موويش هه ر به گيانى «تحدى» يه وه هاتوون كه وا بى ده برينى پاته و پات په رده عازهبانه يه ك هه لده گريت هه ر به نالى هه لگيراوه. حاجى قادر له چه ندين جيگه ى ديوانه كه ى ناوى نالى و شيعر و مه تانه تى ده بينيت تا ده گاته ئه وه ى كه ده لى:

به «تضمين» به يته كى نالى ده هينم تا ره فيقانم
بزانن من به ئه و ناگه م خه زه ف قه ت وه ك گو هه ر نابى

مه حوى بى ناوه ينان ملانينى له گه لدا ده كات. ئه و رايه ى له لاپه ره 218 ى «مه حوى لوتكه» دا كه شيعرى مه حوى له «سبكى هندى» داده نيت پيويستى به روونكر دنه وه هه يه ده بوو نووسه ر شه رحى بدات، به لام من وه ها ى بو ده چم كه دارشتنى «سبكى مه حوى» يه پتر له وه ى چاوليكه رى بيت. مه حوى له هه لنانى به يته كانى ئه و مامله ته له گه ل وشه دا ده كات كه وه ستاى به ننا ديت بو دوزينه وه ى جيگه ى له بار به دوا به ردى له باردا ده گه ريت. گه ليك له به يته كانى مه حوى ئه وه نده سفته ده لى وشه كانى له پال يه كتر هه لئاوه شين له و وه ستاييه شدا ناوانه ده گاته تۆقه لانى ئه وتو هه ر داره وان و شاخه وانى مه علانى ده يگاتى. له و بره شيعره ى كه به م جوړه ده ست بى ده كات:

بيبيى يا نه بيبيى من داد و بيدادى ده كه م
گوئى بداتى يا نه داتى ئاه و فه ريادى ده كه م

چه ندى ده گه مه ئه م به يته:

بيستوونى عيشقى شيرينيك ئه وا هاتوته پيش
گه ر له حه ق بيم و نه يه م ته قليدى فه رهادى ده كه م

موچر كيك ده مگريت (وا ئيستته چاوه كانم ته ر بوون).

نمونه يه كى وردى و مه تانه ت له م به يته ده رده كه و يت وه ك كه له صه دان به يتى ئه وتوييدا.

زمانت كه ببرى قسه ت دى به كار
قه لاهم داده ده م، په ندى خو داده ده م

ئه م به يته له لاپه ره 36 ى ديوانى مه حوى وه ها شيكراوه ته وه كه مرو زمانى خو ى بپرېت و قسه ى پرپوچ نه كات قسه ى كاريگه ر ده بيت وه ك قه لاهم كه دا بدرى باشتر ده نووسيت، به لام شيكردنه وه كه نه ده لى كه زمانت بپرېت چو ن قسه ده كه يت نه خو له دووباره بوونه وه ى «داده ده م» ده گه يه نيت.

وهك من بۆي دهچم مهحوى روالهتي زمان بريني به تهپكه داناوه تهپكه كەش وهك «دهر و دوو هۆده» واته دەرگهيك بهلاي دوو ژورودا دهكرتتهوه. به شيوه نووسيني سهردهمي مهحوى «بيري» دهنووسرا دوو جوړ خويندنهوهي هه لده گرت. «بيري» بۆ كهسي دوهمي تاك و «بيري» بۆ كهسي سييه مي تاك. ئنجا كه گوتت «زمانت برنده بي» ريكوپييك قسه ت دپته كار چونكه ماناي رسته كه نهوه دهگه يهني كه «زمانت برنده بي».

له «قهلم دادهدم» دا «بيري» به خه بهر دپت كه موناسي قهلم دادانه. داداني دوهم «داداني ئاو» وهيا ههر شتيكي دابدات دهگه يهني. كه قهلم دادرا پند به مهره كهدا بۆ سهر كاغز داده دات. نه گهر خو نووسيش بيت پهنده كه بي مهره كه ب ههر بۆ سهر كاغز دهچيت به لام گومان نييه مهحوى قهلمه مي قاميشي مه بهست بووه كه به مهره كه ب دهنووسي.

نيمچه واتايه كي وهك زيده پارووش له وه دايه كه نه گهر به ريتووسي كو ن بنووسري: «پندي خودا دهدهم» دهشي بخويندريتتهوه «پندي خودا دهدهم» واته نهوه پهنده دهدهم كه هي خودايه. له بهر خاتري كيش واوي «خودا» نهختيك دريژ دهكرتتهوه. من ههر نالي و مهحويم به بيردا دپت له كورد نهوه جوړه هونه رهيان خوش جله و كرديت بۆ ناو هه لبهست.

به ره له وهي بچم بۆ شيكردنهوهي چهند نمونه يه كي ديكي كه له «ديواني مهحوى» دا پنيوستيان به تهواو كردن هه يه تيبينييه كي كورتيله له باره ي گوزهران و دوور كهوتنهوهي نالي له ولات ده كه م كه له لاپه ره 219 و 220 ي «مهحوى لوتكه» دا به جوړيك هاتووه تاركيه كي خستوته سهر نالي كه بهلاي منهوه رهوا نييه. گويا نالي به دوور كهوتنهوهي له ولات و رووداو و ئازاوه و پشيو ي كه سه رجه مي ناوچه كه ي گرتبووه ئازاديه كي به خو ي دا كه «به كه يف و هه وه سي خو ي بدوي».

نهوهي من بۆي دهچم، نالي له ده مي حوكمراي نه حمهد پاشادا چوو بۆ حه ج. جاري حه جي تهواو نه كرديوو يان ههر نه بي له حه ج نه گه رابوو ه حاكمايه تي بابان به سه ر چوو. پاش چهندين سال كاغزي بۆ سالم نووسي و وه لامي يه ئسي لي وه رگرتتهوه. ئنجا نه گه ر وهها نه بيت و له پاش تيكچووني پاشايه تي نه حمهد پاشا نالي هه لاتي بۆ دهره وهي سليماني و حه جي ناچاري كردي (كه نه مه ش من بۆي ناچم) ده بي له ترسي كوشتن وهيا به نديبوون ري غه ربي گرتيته بهر. له هه ردوو حاليشدا نالي بي مال و حال بووه و به نه داري سه فه ري كروه. نالي له سليماني مزگه وتي نه بوو. ههر هيچي نه بوو بويه تواني ئاواره بيت. حاجي قادر و كه يف جوازيو ييش بي مال و حال بۆي دهرچوون.

چي له لاپه ره 221 يشدا گوتراوه كه نالي له سليماني و غوربه تدا به ناز و نيعمه تي ميره كاني بابان حه وا بووه ئاواتيكه له منهوه به ره و نهوه سه رده مانه. وه ي كاشكي بمانتوانيبايه بلين نه حمهد پاشا و باوكي له سليماني خزمه تي ناليان كروه به ناز و نيعمه تهوه دواتريش نه حمهد پاشا دريغي بۆ نالي نه كروه به لام چ فايده! ناليه ك له سليماني نواي نه بووييت، بهر له دهوري نوا به يدا كرديش به دريژاي ته مه ني فه قيه تي وه كوو گه ريديه كي هه ژار نه م دي و نهوه دي و نه م شار و نهوه شاري كرديت چ دهر فه تيكي بووه به نازوه له نيعمه تي پاشا كاندا ژيا بيت. له غه ريبيشدا به ينيك له شام دهرسي به خه لق گوتوه بۆ نان په يدا كردن. له ئاخ و ئوخرى ژيانيشي، سالي 1288 و به شيكي 1289 ك حاجي مه لا عه بدوللاي جه لي نالي له مه ككه ديتوه بي مال و حال. چهند بزنيكي هه بووه پيئانه وه ژياوه. وهك ده بينين ته نها له وه ده مانه دا كه نهسته نبول نشيمه ني بوه و نه حمهد پاشاش تييدا ژياوه جي خو يه تي چاوه روان بين نه حمهد پاشا خزمه تيكي كرديت... تيكراي باري ژياني مهحوى ئاسووده تر بووه له هي نالي خو ههر نه بي مهحوى خانه قه ي هه بووه. به ته نيشت خانه قاوه ماليكيشي هه بووه تييدا به سه يته وه. مندال و وه چه شي هه بووه پيئانه وه روون بيته وه. سه د جاران لي پيروژ بيت كه ده نه وه نده شي لايه ق بووه. وه هاش بووه به سه ريه وه نراوه. به تيكراي ته هلي خه يال له ويته كيشاني حال و باري خو يان هونه ري ته عبير تيكه ل به واقيع ده كهن. ههر وهك له دلداريدا به هه لبه ست خه ويان نامييت و فرميسكيان ده بيته خو ين و هه روه هاش له تصويري ته نگه تاو بوونيان فه لك له گه ل خو يان به شه ر ده هينن، زوربه ي خه لق ليان دهن به ره قيب و دوشمن. له جياتي ئاو خو يتي جگه ر و له جياتي نان گوژال ده خو ن...

وهها دهبی له ناحهزیدا شاعیریته به کار دههینن تا ئهوهی دوشمنه کهیان له شهیتان مهلعووتر دهنوینن... له تهبیاتی به شهر دهو شهتیهوه دلّی نههینی باسی ئه و بیحورمه تیه بکات که به راستی تووشی هاتوه بهلام له شیعردا ریژ و حورمه تی که پئی رهوا دیتراوه به شکستی خوئی له قهلهم بدات. شیعرم دیتووه به حال کیش و قافییه ریگ دهیه خیت کهچی تف له زهمانه ده کا که حورمه تی بلیمه تی وه ک ئه و ناگریت. خولاسه، ئه میناگی حاجی به کراگی کویی به ناز به روه رده کرابوو له شیعردا ده لیت:

ئوه ندهم خاک به سهردا کرد له هيجرت
زهمین دووی بوو به توژ ئیستیکه په نجه

تهقالیدی شیعرمان موبالهغه و به سهروهوه نان و ئاراییشتی زیاد و ئه و جوړه نیگار کیشیهی تیدا باو بووه. نالی بی یا مهحوی یان هه کهس دهبی بیج حال و باری ناو دیوانه کهی دوو کهل و ئاگر و نهنگی و تاریکی تیدا قهلهم کیش کراوه. مه به ستم نییه بلیم ئازاریان نه بووه بهلام ئازاریکی که هه بووه خراوته ژیر عهدهسهی زلکه رهوهی خه یالی شیعر.

له گه ل ئه مه شدا دهبی حورمه تی ئه و مه هارته بگرین که له سه رهنیا کردنی ئیش و ئازاردا خزمه تی خه یالی رهنگین و وینه کیشی هونه راوی و زاخاوی می شک، ویرای دهوله مه ند کردنی زمان و ئه ده بیان کردوه. چه ند شیرینه ئه و به یتهی طاهر به گ له شکانی په نجهی به گوللهی ده مانچه گوتوه تی:

فهله ک زانی که دهشکی رهونه قی بازاری مانگ و خوړ
شکاندی په نجه کهم تا من نه نووسم وه صفی روخساری

ئیمه ئه گه ر تنه نا دیوانی مهحوی بکهین به شایه دی خوئی و ناخوئی رۆزگار و به سه ربردنی. هه رگیز ئه و روداوه خو شکه له یه ی لاپه ره کانی 246، 247، 248 ی «مهحوی لوتکه» ناخوینینه وه که هه موو ناگرووریه کی گۆریوه به ئیرویی. بهلام نه مزانی پتوهندی چوارینه کهی لاپه ره 246 که ده رگایه بو گپرانه وهی روداوه که، به و خه ونه سهیره ی که ناییبی والی دیتوویه تی و له ئاکامدا کردوویه تی به کوپله ی «مهحوی» چیه؟ به داخه وه هیچ تاکیک له و هه شت نووسراوه ی باس کراو له لاپه ره 255 ی «مهحوی لوتکه» دا نه هاتوته به رچاوم کهوا بینگومان گه لیک شتم لئ وه رده گرتن له باره ی مهحویه وه ئیستاش مه ترسی ئه وه م هه یه لیره دا رایه ک به ناوی خو مه وه ده ربیرم دواتر ده رچی که یه کیک یان پتر له و سه رچاوانه بو ی چوون.

وه ک گه لئ جار گوتراوه و نووسراویشه شیعی مهحوی غه رقی واتا و نوکته و وینه و جوانیه، له وانیه مرؤ پئی وایی له به یته کی قوول بوته وه بو ته ختی بی که چی به رۆچوونی قوولتر گه وه هری نه دۆزرایه وه به ده سته وه ده دات. بو به سه ر کردنه وهی چه ند و چۆنی واتای دیار و نادیا ری شبعره کانی هه ر ئه و دیوانه له به رده ستدایه که مامؤستا مه لا عه بدولکه ریم و کاک محمه د شه رحیان داوه.

لیره دا هانا ده به مه به ر ئه و دیوانه بو مه شقی وردبینی له چه ند نمونه شیعی کی بایی ئه وه ی تروسکه یه کی زیاد به او ویرئ بو ناو دیوانه که و به ر نیگای ئه ده ب دؤست و ئه دیبان له قه واره ی گوتاریشدا جیی بیته وه. ده شی بلیم کاریکی من ده یکم گه لیک ئاسانتره له وه ی مامؤستا و کاک محمه د کردوویانه چونکه هه میشه ره خنه وه یا به سه ره وه نان له بنیات نان سوو که له تره. ئه وان مه دیدانیا ن خو ش کردوه ئینجا من دیم به وه کازی قه له مه وه پیاسه ی تیدا ده که م. ئه و نمونه نانه ش ه ی به دوا دا گه ران نین. لاپه ره م سه یر کردوه و به یته یکم ره چاو کردوه ئنجا ده په رم هه لدا وه ته وه تا له سه ر لاپه ره یه کی به ند بووم، وه هاش بووه کتیبم داناوه، که بو ی گه را وه تمه وه له و لاپه رانه گیر بووم که پیشتی پیناندا تیپه ری بووم، تا ئیستاش نه گه ییشتوومه به شی فارسیه که ی.

له لاپه ره 64 ی دیوانه که هاتووه:

ئه‌گه‌ر ئازاده‌گيه‌ک بئ له عه‌ده‌مدا بۆمان
چئ هه‌يه‌ غه‌يرئ به‌ بئچئ په‌له‌په‌ل داوئ حه‌يات

له شه‌رحدا هاتوو: نه‌بوون هئچ نه‌بئ سه‌ربه‌سته‌يه‌کئ بۆ بنياده‌م تئدايه‌ له‌م هه‌موو کۆت و زنجيره‌ جوړ به‌ جوړه‌ ماددئ و
رووحه‌يانه‌ئ به‌ خۆيانه‌وه‌يان به‌ستۆته‌وه‌... هتد. من ته‌نها ده‌خلم به‌سه‌ر وشه‌ئ «به‌ بئچئ» يه‌وه‌ هه‌يه‌ که‌ وه‌ک بۆئ ده‌چم
«بئچئ» يه‌ واتاکه‌شئ ده‌بئته‌ «په‌له‌په‌ل – خئرا خئرا بئچئ داوئ حه‌يات» وه‌ک که‌ داو به‌ بئچانه‌وه‌ هه‌ل ده‌کرئته‌وه‌.
«به‌ بئچئ په‌له‌په‌ل» لووس و لئک نئيه‌. به‌ بئچئ داوئ حه‌يات جومله‌ئ ته‌واو دروست ناکات چونکه‌ «اسناد» ئ تئدا
نئيه‌ وه‌ک که‌ له‌ فئعلئ «بئچئ» اسناد په‌يدا ده‌بئ.
له‌ لاپه‌ره 66 هاتوو:

خه‌لاصئ بوونئ قه‌ت ناوئ ئه‌سئيرئ زولفئ زنجيرت
له‌به‌ر تيرت، مه‌له‌ک بئ هه‌له‌فئرنئ نه‌بووه‌ نه‌خچيرت

له شه‌رحدا هاتوو: دئلي که‌مه‌ندئ زولفئ تو هه‌رگئز نايه‌وئ رزگار بئ و نئچئيرئ راوت ئه‌گه‌ر فرئشته‌ش بئ هه‌رگئز
له‌به‌ر تئيرئ تو هه‌له‌فئرنئ و ده‌يه‌وئ به‌و تئره‌ بئکئرنئ چونکه‌ دلدار ده‌يه‌وئ هه‌مئشه‌ له‌ ياره‌که‌يه‌وه‌ نئزئک بئ. من وه‌هائ
بۆ ناچم: شئعره‌که‌ نه‌يگوت نئچئير ده‌يه‌وئ به‌و تئره‌ بئکئرنئ به‌ بئچه‌وانه‌وه‌ گوئئ نئچئيرت مه‌لائئکه‌تئش بئ خه‌لاصبوونئ
له‌ داوئ زولفت ناوئ چونکه‌ هه‌ر هه‌له‌فئرنئ تيرت ده‌يکوژئ. مانه‌وه‌ئ له‌ داوئ زولفئ چاکتره‌ بۆئ... داوه‌که‌ سه‌لامه‌تتره‌ له‌
تئره‌که‌. وشه‌ئ «مه‌له‌ک» به‌ واتائ «يه‌ک مه‌ل» یش دئ. مه‌به‌ست له‌ نئچئير نئچئيرئ کوژراوه‌.
له‌ لاپه‌ره 70 دا هاتوو:

له‌بئ حه‌رامه‌ زه‌ئ سئلسئله‌ئ موقه‌ده‌ده‌سئ عئشق
بئ به‌ شئير و مه‌گه‌ر هه‌له‌گئري له‌ دنئا ده‌ست

له شه‌رحدا ده‌لئ:

زنجيره‌ئ عئشق ناکرئته‌ بئ هه‌موو که‌س و هه‌موو که‌س شائانئ خه‌لائي واپئروژ نئيه‌. بۆ ئه‌وه‌ئ ئه‌م زنجيره‌ بکئرنئته‌
پئت و له‌ پئتدا زه‌ره‌ئ بئ، پئويسته‌ بئ به‌ شئير و ئه‌وه‌نده‌ ئازا بئ بتوانئ ده‌ست له‌ دنئا هه‌له‌بگئري.
من وه‌هائ بۆ ده‌چم، به‌ رئنوسئ کۆن وشه‌که‌ ده‌نوسرا «شئير» و به‌ هه‌ر دوو جوړ ده‌شئا بخوئندريته‌وه‌ واته‌ «شئير، شئير
= اسد، سئف». بۆ شکلئ «شئير» هه‌ر واتايه‌ک لئ بدريته‌وه‌ قه‌يدئ نئيه‌ به‌ مه‌رچئک له‌ گه‌ل ده‌قئ شئعره‌که‌ بگونجئ
ئه‌ک به‌ زۆره‌ ملئ به‌ سه‌ريدا بسه‌پئ.
چه‌ندئ ده‌که‌م بۆم نالوئ بلئيم ده‌ست له‌ دنئا هه‌له‌گرتن سزائ زنجئرکردنئ پئوه‌ بئ. وا ده‌زانم نئوه‌ دئيرئ دوهمئ به‌يته‌که‌
ده‌بئ بخوئندريته‌وه‌: «بئ به‌ شئير و مه‌گه‌ر هه‌له‌گئري له‌ دنئا ده‌ست»
بوون به‌ شئير «سئف» و ده‌ست له‌ دنئا هه‌له‌گرتن «تمرد» ده‌گه‌يه‌نئ ئه‌ک وازلئه‌ئنان. له‌ سه‌بکئ به‌يته‌که‌ ئه‌و
ده‌سته‌ه‌له‌گرتنه‌ وه‌کوو ئاله‌ه‌له‌گرتن و رمه‌ه‌له‌گرتنه‌ بۆ جه‌نگ. تو که‌ خوئت شئير بووئت ده‌ست هه‌له‌گرتئش ده‌بئته‌
شئيره‌له‌گرتن چونکه‌ شئير ده‌ستئ هه‌له‌گرتوو. ئه‌م سه‌رکه‌شئيه‌ يه‌که‌ مناسبئ سزائ زنجئرکردنه‌، چونکه‌ له‌ واقئعدا دنئا
ته‌لاق دانه‌ ده‌بئته‌ هوئ حه‌له‌له‌گرتنئ زه‌ره‌ئ سئلسئله‌ئ موقه‌ده‌ده‌سئ عئشق.
له‌ لاپه‌ره 78 ئه‌م به‌يته‌:

ئیتیفاقی، ئافتاب ئانی موقابیل بوو به پرووت
ئافه تیکی دی، نه ما تابی، بوهستی پروو به پرووت

له شهرحدا هاتووه:

به ریکهوت جاریکیان رۆژ تاویک له گه‌ل پرووت پروو به پروو بوو. دهردیکی وای به سهر هات توانای نه ما له به رابه رتدا
خوی بگری.

وهک من بوی دهچم: رۆژ خوی له ئاویتتهی پرووی یاردا دیتوه. رۆژ به «افتاب» نووسراوه له بهیته کهدا. که دیقته
بکهی له وشه‌ی «افتاب» «افت» هه‌یه که ده کاتهوه «افه» ی نیوه دیری دوه‌می شیعره که. ئنجا ئابی نه ما چونکه له
وشه‌ی «افتاب» که «افت» لابه‌ریت «اب» ده‌میته نهک تاب. «اب» یش که ئاوه ناتوانی بوهستی.

له لاپه‌ره 152 ئەم بهیته:

له زولفیا ونه پروو لیوی هه‌ر له کارایه
ئه و ئافتابه گه‌ر ئاوا بووه مه‌سیحا خوش

نیوه دیری دوهم له‌به‌ر کیش ده‌خویندریتتهوه «ئه‌وا فتابه گه‌راوا بووه...» له شهرحدا ده‌لی: ئافتاب: خۆر ، مه‌به‌ست له
هه‌زه‌تی عیسیا. مه‌سیحا: عیسا، مه‌به‌ست لیوی یاره که هه‌ناسه‌یه‌کی لی دهرده‌چی وهک ئه‌و هه‌ناسه‌یه‌ی له ده‌می
هه‌زه‌تی عیسا دهرده‌چوو مردووی پی زیندوو ده‌بووه.

من وا ده‌زانم ئافتاب که ئاوا بووه پرووی یاره له زولفدا ون بووه، ئەمما لیوی له کار نه‌که‌وتوه چونکه نه‌فه‌سی هه‌ر دیت و
خه‌لق زیندوو ده‌کاته‌وه وهک مه‌سیح. نه‌فه‌سیش مووی زولفی لاده‌دا بایی دهرکه‌وتنی ده‌می. له لاپه‌ره 219 ئەم بهیته:

له پاداشی قسه‌ی سه‌ردا هه‌مه‌ ئاه و هه‌ناسه‌ی گه‌رم
که‌سی شیتانه به‌ردم تی گری من به‌رقی تی ده‌گرم

له شهرحدا ده‌لی: له تۆله‌ی قسه‌ی سارد و ناخۆشی و وهک به‌ردی رقی یارانی بی به‌زه‌ییدا منیش هه‌لکیشانی ئاخ و
هه‌ناسه‌ی گه‌رم هه‌یه وهک هه‌وره بروسکه و به‌رقی ئاسمان کاریگه‌ر و سویتنه‌ره.

من دوو تیبینیم هه‌یه: یه‌کیان ئه‌وه‌یه که مه‌حوی ده‌لی «به‌ردم تی گری» ئەم به‌رده‌ی له خۆرای نه‌هیناوه. وشه‌ی به‌رد
ده‌نووسرا «برد» ئەم وشه‌یه به‌عه‌ره‌بی ده‌کاته‌وه «سه‌رد» ی نیوه به‌یتی یه‌که‌م. که‌واته به‌ واتای «حجر» یش ده‌روات
و له مونا‌سه‌به‌ی قسه‌ی ساردا به «برد، ساردی» ش ده‌روات. تیبینی دوهم ئه‌وه‌یه که وشه‌ی «شیتانه» هه‌رچه‌ند جیی
بۆته‌وه به‌لام زیده له هه‌موو وه‌سفیک بۆ «شیتی» په‌سه‌ند کراوه؟ بۆچی گیلانه نه‌بی؟ وه‌ها ده‌زانم وشه‌که به‌ ریتووسی
کۆن «شیتانه» ی بی چوکره ده‌نووسرا. ئەم شکه‌له هه‌لده‌گری «شیتانه» بیت و به‌ زاری کورددا ببیته «شیتانه» له
هه‌مان کاتیشدا «شیتانه» ش له کیسه ده‌مینیتته‌وه:

- که‌سی شیتانه به‌ردم تی گری...

- که‌سی شیتانه به‌ردم تی گری...

- که‌سی شیتانه به‌ردم تی گری...

رهنگه مهحوی له ئاسۆی وشه‌ی «شیطان» هوه به‌ته‌مامان بووبیت خه‌یال له «برق» بکه‌ینه‌وه که ئه‌و «شهاب» ه‌ بی رامالی شه‌یاطین ده‌کریت وه‌ک له قورئاندا هاتوو «... فأتبعه شهاب مبین» ئنجا ئه‌گه‌ر شریته به‌م خه‌یاله‌ دریز بکه‌ینه‌وه ده‌گه‌ینه راده‌ی ئه‌وه‌ی که وشه‌ی «سه‌ردا» ئه‌ویش «سه‌ر» بیته و ته‌واوکه‌ری حرف جری «له» که «دا» یه به دوایدا هاتیته وه‌ک که «سه‌ردا» ش هه‌ر «سه‌رددا» یه و دالیکی لی قرتاوه. ئه‌وسا «سه‌ر» به واتای «سه‌روو، به‌رزایی» دیت به مه‌به‌ستی «ئاسمان» چونکه شه‌یاطین گوئیان له قسه‌ی ئاسمان راده‌گرت و شهباب، به‌رقیان تی ده‌گیرا. له پاداشی قسه‌ی ئاسماندا من به‌رق ده‌گرمه شه‌یطان... نه‌ختیک چاوپۆشی و یارمه‌تی دان پیوسته تا ئه‌م واتا لی دانه‌وه‌ی «ئاسمان و برق» له شه‌یطان‌ه‌وه له‌به‌ر ته‌بیاتماندا ده‌سازیت.

یارمه‌تی دان و چاوپۆشی ئه‌وتۆی هه‌میشه له‌گه‌ل لوغز و مه‌عه‌مادا کراوه بو ئه‌وه‌ی بتوانی هونه‌ری وه‌ها سه‌رکیش رام بیته. هیندی له شیعری مه‌حوی و نالیس به وردی و قوولییاندا خویان له رۆخی موعه‌مما ده‌خشین. له مونساه‌به‌ی موعه‌مما باسیکی کورتیله ده‌گیرمه‌وه.

عبدالباقی العمری به شاعیری سه‌ده‌ی نۆزده‌می به‌غدا داده‌ندریته. خۆی مووسلییه هاتوته به‌غدا. ده‌گیرته‌وه ده‌لی رۆژیکیان به عاده‌تی خۆم ده‌چووم بو لای مه‌ولانا خالید. به بیرمدا هات فیراسه‌تی تاقی بکه‌مه‌وه. به ریگاوه موعه‌ممایه‌کم ریخست، که گه‌یشتمه خزمه‌تی گوتم: موعه‌ممایه‌ک هه‌یه بو‌م لیک نادریته‌وه. داوای کرد و منیش خویندمه‌وه:

بان لام العذار من ألف القد
فتم الوصال فی عامین

ده‌لی بی وه‌ستان گوتی: «ئه‌فسه‌نتین» له ولاتی مووسل زۆر هه‌یه. لیکدانه‌وه که به‌م جۆره ده‌بیته: لام دوور بکه‌ویته‌وه له «الف» ده‌می‌نیته‌وه «اف» که وصال له دوو سالدا پیک بیته. سال وه‌ک «عام» ی هاتوه «سنة» شی هاتوه. دوو سال ده‌بیته «سنتین» له‌گه‌ل «اف» به یه‌کتر بگه‌ن «اف سنتین – افسنتین» دروست ده‌بیته. ئه‌فسه‌نتین روه‌کینه‌که. واتای به‌یته‌که‌ش به کوردی ئه‌مه‌یه: لامی بسک له ئه‌لفی قه‌د دوور بووه. له دوو سالدا وصال پیک هات. له لاپه‌ره 298 که شه‌رحی ئه‌م به‌یته دراوه:

روخیشی کرده ئه‌ولا ده‌ی شی پرسی
به شوخی شاهی من تو بوچی مانی

ده‌بوو بگوتری «روخ و شا» دوو به‌ردی شه‌تره‌نجن هه‌روه‌ها «مات» یش زاراوه‌یه بو مردنی شا که ئیتر یاری ده‌دۆری. «روخیشی کرده ئه‌و لا» له نوخته‌ی یاری شه‌تره‌نجه‌وه ده‌شن ئه‌وه بی که روخیکی خۆی به‌لاوه‌نا «وه‌ک که له به‌یته‌که‌شدا رووی خۆی به‌لاوه‌ناوه» دیسانه‌وه یاریه‌که‌ی بردۆته‌وه که مه‌حوی مات کردوه. ده‌شن ئه‌وه‌ش بی که روخیکی مه‌حویشی لاداوه و کوشتوه‌تی ده‌شپرسی بوچی ماتی؟ روخ له پاش وه‌زیر له هه‌موو ئاله‌ته‌کان به‌هیزتره. له لاپه‌ره 300 ئه‌م به‌یته:

مه‌گه‌ر قه‌طعی نه‌فه‌س چاری بکا، وه‌رنا نیه هه‌رگیز
له بیوه‌ندی که‌مه‌ندی پر خه‌می طولی ئه‌مه‌ل چاری

شه‌رح دراوه به‌وه‌دا که: له گیان ده‌رچوون به‌ولاوه هه‌چ چاری نه‌فس ناکا و له که‌مه‌ندی ئالۆزکاوی هیوا دریزی رزگاری ناکا.

راسته قه‌طعی نه‌فه‌س، هه‌ناسه له خۆ برین، ده‌بیته مردن، رواله‌تی به‌یته‌که‌ش ئه‌و واتایه به ده‌سته‌وه ده‌دات به‌لام وه‌ک من دیته به‌رچاوم، مه‌حوی ته‌پکه‌ی داناوه بو خویته‌ر. دواي ئه‌وه‌ی فیلت لی ده‌کا به‌وه‌دا که ده‌لی هه‌ر قه‌طعی نه‌فه‌س

ئەو پىئوئىدىيە چار بىكات، ئىنجا ئەگەر زىھنمان مووقلاشى بىكات دەپىنن ئەو پىئوئىدىيە بە طولى ئەمەلەو بە كجار بىئەيزە چونكە مەحوى بىت دەلئىت قەطعى نەفەس بە واتاى ئەو قەطعى كە نەفەس دەيكات وەك «قەطعى شىر، تىغ» پىئوئىدى كەمەندى پىر بىچى طولى ئەمەل ھەلدەبىرئەتەو، واتە ئەمەلى بەو يارە ھىندە سست و بىئەيزە كە ھەناسە بەك داوھە كانى دەپسىنئىت. ئەم قەطعى نەفەسەش وەكوو «دەرەو و دوو ھۆدە» ى بىشتر گوتمان بە لای دوو ژووردا دەكرىتەو. جارىكىان بەلای برانى نەفەسەو كە مردنە، جارىكىان بەلای برندەيى نەفەسەو كە خۆى طولى ئەمەل دەپسىنئىت.

وشەى «مەگەر» لىرەدا كە وەھا دەگەنەنئى ھىچ شتىك نىيە غەبرى قەطعى نەفەس طولى ئەمە چارە بىكات، لە پەنا واتاى «برندەيى ھەناسە» دا تى دەگەن كە شتىكى دەرەوئى وجودى شاعىر ئەو داوھى ئەمەلە نابرىت. چ ھەناسە بران بىت كە مردنە و چ برندەيى ھەناسە بىت ھەردوويان زەنەى عاشقن، لە دەرەو نەھاتوون. داوھ پىئوئىدىيە كانى طولى ئەمەل بەرانبەر كارىگەرى دەرەكى پسانيان بۆ نىيە. ئەو داوھ پىئوئىدىيە ھىندە سستن بە باى ھەناسەى عاشق دەپسىن.

دەگەرئىمەو بە قەسە كى زووتر كردم كە ناشى لە لاوھ واتا راگوئىزىن بۆ ناو شىعر. چى لە شىكرندەوئى ئەم چەند بەيتە كر دوومە راگوئىستنى واتا نىيە بۆ ناو شىعر چونكە لە بەيتە كاندا وشە و تەعبىر و ھىما ھەن بۆ واتاكان، تا ئەگەر بە سەھووش چووبىتم و شتىكم ھەلئىت كە بە خەياللى شاعىردا نەھاتى ھەر نايىتە بە سەرەوھەنان بەلكوو وەك ئەوھى لى دىت تۆ بلىى 35 دەرەم بزر كردوھ من 40 دەرەمت بۆ بدۆزمەو. ئەگەر ھاتىمايە «قەطعى نەفەس» م بردبايەو بە خەفە كرنى سولتانى عوسمانلى و شای قاجار وەيا خنكاندى ئەمىر دەرەيى ھىزى دەرەيى بەرىتانيا دەبوومە قاچاغچى... مەحوى و نالى و وەھا بە چەرخ و دۆلابن تا لىيان بىچىيەو ھەقتە، فەرموو برانە ئەم بەيتە مەحوى:

نەگەيە دامەنى، دەستى دوعا، جا دەبمە خاكى رىي
طەرىقەى گوشە گىرى بەردەدەم ئەمجارە رى دەگرم

لەوانەيت ھەموو لايەنىكى وشەسازى و واتا ئارايى و نوكتە سنجى و... و... ى ناو بەيتە كەت بە تەواوى و دروستى لىك دايتتەو بەلام بەسەر شتىكى وردىلەى نىگارنە كىشدا تىبەرى بىت وەك ئەوھى كە «جا» ى مەصرەى يەكەم وا لەناو «ئەمجارە» ى مەصرەى دوھمدايە و لە لای خۆيەو وەك بورغووى مەكىنەيەك لەنگەرى دوو مەصرەكە رى راگرتىت. جا، ئىنجا، ئەمجا، ئەمجار، ئەمجارە ھەمووى يەك واتاى ھەيە، ھىندىكىان لىيان كورت كراوھتەو. بە زۆرى و بە كەمى. تا ئەمجارە بۆتە جا.

نالى دەلى:

واى فەرموو كە ماچت نەدەمى پروپەشى «تو» بم
ئەمسالە بەجى دى ئەسەرى وەعدەيى پارى

ھەموو ئەدىب و شاعىرەكان دەيانخوئىندەو و دەخوئىننەو «تۆ» كەچى بەمەدا بەيتەكە دەمرى. نالى «تو – توو» ى گوتوھ چونكە لەم شكلەدا ھەم بە واتاى «تۆ – أنت» دىت و ھەم بە واتاى «توو – تووك – شەعر – موو» دىت. تومەز لەم سالەدا «پروپەشى توو – تووك، موو» بوھ چونكە رىشى رواوھ. ئەو واتاى لى «توو – بە واتاى تۆ – أنت» دىت ئەوئىش لە جىي خۇيدا بەردەوامە. وەك ديارە مەحوى و نالى ناوناوھ بەزارى دەرەوھى بابان دواون ئىتر لە وشەيەك، لە تەعبىرەك بىت، مەبەستيان پى دەربرىوھ.

مەحوى دەلى:

ئەم عالەمە كە مونئەظىرى جىلوھى ئەو مەھەن
دەمرن بەو ئىنتىظارە ھەموولا «بلا خصوص»

به‌یته‌که‌م به‌ریتوووسی دیوانه‌که‌ی مه‌حوی را‌گوپست. له‌م به‌یته‌سه‌رم سو‌رماوه. لی‌م سووره‌که‌له‌ته‌عبیری «هه‌موو لابلا، همولا بلا، همولا به‌لا، همو - لابه‌...» جارێکیان له‌وه‌رگیرانی «هه‌م» ی سه‌ره‌تای «هه‌موولا» وشه‌ی «مه‌ه» په‌یدایه‌که‌له‌مه‌صره‌عی په‌که‌مدا‌عالم‌موتنه‌زیری جیلوه‌ی ئه‌ون به‌لام‌نازانم‌له‌کوپوه‌ئهو‌وه‌رگیرانه‌ده‌ست‌ده‌که‌وئ. جارێکی دیکه‌له‌«هه‌موو‌لا‌بلا» که‌بخویندریته‌وه‌«ه‌مو‌لا‌به‌» ئهو‌«مو» ه‌لاده‌چیت و ده‌مینیته‌وه‌«ه‌-‌لا». «لابه‌-‌لابه‌» ده‌گه‌یه‌نی: وه‌ک‌گوتم‌مه‌حوی‌زاری‌ده‌ره‌وه‌ی‌بابان‌به‌کار‌ده‌هینیت.

ئهو‌هی‌ده‌مینیته‌وه‌له‌«هه‌موو‌لا‌بلا‌خصوص» ته‌نها «لا‌خصوص» ه‌. به‌جوړینکی‌که‌باشی‌بو‌ناچم‌له‌«لا‌خصوص» مانه‌وه‌ی «لا - به‌واتای‌حرفی‌لام» مه‌به‌سته. ئنجا‌که‌ئهم‌به‌دوا «ه‌-‌لا» دا‌هات «هلال» دروست‌ده‌بیت‌که‌ئهو‌یش‌مه‌هه‌که‌یه، ده‌کاته‌وه‌یار. ده‌زانم‌شیکردنه‌وه‌که‌ناته‌واوه‌به‌لام‌په‌نجه‌م‌لی‌به‌ر‌نابیت‌چونکه‌ئاین‌و‌ئۆینی‌مه‌حوی‌گه‌لته‌ی‌له‌گه‌لدا‌ناکرئ. ده‌قی‌شيعره‌که‌له‌رواله‌تدا‌تیمان‌ناگایه‌یه‌نی‌بو‌چی‌عالم‌له‌و‌ئینتیزاره‌ده‌مرن. به‌لام‌ئه‌گه‌ر «مه‌ه - هلال» له‌شيعره‌که‌دا‌دۆزینه‌وه‌یان‌مه‌به‌ست‌بی‌به‌به‌ریه‌وه‌ده‌بی‌چین‌له‌دوا‌چین‌بمرن‌و‌نه‌یدۆزنه‌وه. قسه‌زۆره، مه‌ودا‌کورتە، ئه‌مه‌ل‌دوو‌ره!

خوینته‌رانم‌به‌خه‌یالی‌دلی‌ته‌ری‌هه‌موو‌شاعیره‌کوچ‌کردوه‌کانمان‌له‌گه‌ل‌مندا‌ئهم‌غه‌زه‌له‌ی‌مه‌حوی‌بخوینته‌وه. له‌هه‌موانه‌وه‌گولاو‌پژینتی‌یادی‌باغ‌و‌به‌هه‌شتی‌دل‌ه‌بولبوله‌که‌ی‌مه‌حوی. ئاهه‌نگ‌گیرتی‌شه‌ره‌ف‌و‌قودسییه‌تی‌کوردستان‌و‌کورد‌زمان‌بی.

شمشاده‌ئهمه‌یا‌قه‌ده‌یا‌سه‌روی‌زه‌وانه
یا‌عه‌ره‌ره‌یا‌نه‌خلی‌مرادی‌دل‌و‌جانە
داخۆ‌ئهمه‌ئه‌گرجه‌یه‌په‌خشاره‌به‌سه‌ردا
ياسونبوله‌و‌کردوو‌یه‌سه‌با‌زولفی‌به‌شانه
ئاهووی‌خوته‌نه‌جیلوه‌ده‌کاتن‌له‌خه‌طادا
یا‌چاوی‌ره‌شی‌فیتنه‌گه‌ری‌سوورمه‌که‌شانه
دل‌هایمه‌دایم‌که‌ئهمه‌قه‌تره‌یه‌داخو
یا‌جوژئه‌کی‌بی‌جوژئه‌موسه‌مما‌به‌ده‌انه
ئهم‌مه‌ی‌صیفه‌تی‌خوون‌خوره‌وا‌نازک‌و‌سووره
یا‌قووتی‌له‌به. یا‌گوله. یا‌قووتی‌ره‌وانه
نالاندم‌و‌فه‌رمووی‌که‌ئهم‌ئازاره‌حه‌زینه
یا‌مه‌حوویه‌یا‌بولبوله‌که‌ی‌فه‌صلی‌خه‌زانه

به‌غدا‌هه‌ینی 1988\1\8

«...»

ئهم جیهانه بی سهروینه، بی سنوور و کوتاییه، کهس تی برنه کردوهی وا له بهر چاو و ههست و هوشماندا، به روالهت، هینده کراویه هه ده لئی بانگه وازی ئاشکرای و دهروون شکافی خوی به بهر گویی بیهردا بهرز هه لده بری، که لئی ورد ده بته وه ده بینهت ده و رانده ورتی ته نیوه ته وه به ته لهی فکر و ته پکهی هوشی ته وتو که هه یه کیکي له وانه یه به تروو که چاوئیک چه ند خلیسک به نیگات ببات بو ناو زیندانه داخراوه کانی.

من لی ره دا نامه وی ری کورت دریز بکه مه وه بو باسه دووره دهست و په نامه کی و ورده کانی فهلسه فه و میتافیزیک و ماتهماتیک و... تیک... و تیک و هه زار و یه ک تیک و ئیزم ISM ی زانا و پسیور و په ندیار و رابه ره ورد پیو و ته نکداب و هیماساز و زار قه له بالعی زانسته به ده رگه و دولا به کان و هونه ره لوولخوار دوه کان و فیل و فره خو- داپینچاوه کان، که له واندای ته پکهی فکر بو زاناکان نراوه ته وه نه ک بو زور بهی خهلق چونکه زور بهی خهلق ههستیان پی ناکه ن تا تییان بکه ون مه گه ره له ریگه ی به هه له چوون و سه ره لی شیوانی زاناکان له و ته پکانه دا ساکاره کانیش به دوا ئه واندای پابه ندی ته پکه کان بین وه ک که قوتایی له شیوهی تووتی قسه ی ماموستا کانی ده لیته وه، دیاره زور بهی خهلقیش له ته ک ئه و زانایانه دا وه ک قوتایی و به ره ژیر تریش. ئنجا بویه یه لی ره دا ته نها دهست بو ته پکهی ئاشکرا ده به م که هه موو چاوئیک ده بیینهت و پییه وه ده بیت، ناواناویه ک نه بی، که به پیی داخوازی، سه رکلیکی هه ندی ته پکهی نابه رچاو ده که م. به لام له پی شه وه دل خوشکهریه کی مرؤفی ساکار ده ده مه وه [که خو م یه کیکیانم] به وه دا به شیکی ته پکهی به رچاوه کان له کونه وه رابه ره کانیش وه ک ئیمه لئی به سه هوو ده چوون و تیی ده که وتن و لیکدانه وه ی زانستیانه ی ئه وسایان لی هه ل دینجا، واته شه رمی تیوه گلانی سافیلکانه بایی نوشتوویه کی به پوز به سه ره شانی ئه وانیشدا ده دوورا، هه ره له م نووسینه شه دا ئه م لایه نه ت به بهر چاورا تی ده په ری.

مرؤف یه که م تیوه رامانی هوشدارانه ی به ره و شتیکی روون و ئاشکرا و بهرز و پان و خاوین بوه که ئه گه ره له ئاستیدا به سه هوو چوو بیت به زور له سه ری که وتییت ئه ویش «ئاسمان» ه به خوی و به رزی و جوانی و ره نگینی و مانگ و ته ستیره و هه ور و برووسکه و کاکیشان و... و... یه وه، هه ره له یه که م نیگاشیه وه لئی به سه هوو چوو که وای زانی شینه [چونکه شین نییه] که وای زانی گونبه ته [... گونبه ت نییه]، که وای زانی سه رقا په به سه ره زه ویدا نخوون بو ته وه [نه سه رقا په و نه نخوون بو ته وه]، که وای زانی بگی ری بوونه وه ره گه شه ئاسمانیه کانه [نه بگی ره و نه هیج...]، دواتریش که فه له کناسه کان به ورد بوونه وه له بزوتنه وه ی ئه و بوونه وه ره ئاسمانیانه حه وت هه شت فه له کی ته به ق له سه ره ته به قی بی تیک و ده رزیان کرده هه لسوور پیی چه رخ و دولا بی هه موو جیهان، خو یان و زانستی زیده گرنگی فه له کیان له و به رزاییه وه برده ناو زیندانیکی فکری وه ها که دوو هه زار سالیکی پی چوو تا کوو له سه رده می کو په رنی کو س و گالیلیو به ره له 400 سالیکی دوا ی ترس و له رز و قوربانی و زمان برین و کافر کردن و سووتاندنی چه ندین بی خه تایان ته به قه کان پیچرانه وه و رۆژ و مانگ و ته ستیره وه ستاوه کان و گه رۆکه کان له کاروانی شه وان و رۆژانه ی ئه زه لی ره ها کران و هه ره یه که یان به پیی تی برکردنی هوشی فه له کناسه کانی ئه و سه رده مه بی شه کی حه سانه وه یان بو ساز درا. مانگ و ته ستیره گه رۆکه کانیش مانه وه له سه ره تا که بزوتنه وه ی تاییه تی خو یان که پیوه ندی به هه لانتن و ئاوابوونه وه نییه. ئنجا که ئه مه کرا یه کسه ره و به ناچاری «مامه زه وی» که تا کوو ئه و کاته له مه ره کزی جیهان پالی لی دابووه خرایه گه ره و کرایه به ره رسیاری ئه و چاوبه سته کینی زه لی که بزوتن و گه ران و سوورانی ئاسمان و بوونه وه ره پر شنگداره کانی له هوشی مرؤقیان ده کرد چونکه ده ره که وت «زه وی» خوی بوو ده سوورا و ده بزوت و ئاسمانی له بهر چاوی سافیلکه و پسیوراندا ده کرده چه رخه فه له ک. تو ئه گه ره بیر بکه یته وه له چاوبه سته کیکه تا هه لوه شه انه وه ی، که هیشتا که ش بایی سه ردی رتیکی لی ماوه ته وه، ئنجا بگه رییت به دوا ئه و کاره زیده گرنگ و به ئه رک و ژانو ژواره ی که کردوتیه سه ره زیهن و باوه ر و ئایین و زانست و هونه ره و

ئەفسانە ... و... بەدريژاي ميژووي مروّف سەيرت لەو ديتەووە كە چۆن ميشك و دل و دەروون و ناخى ھەست و نەستى مروّف ھەر لە رسكانيەو مەحكوم بوە بەو ديمەنە بى رەزايە، چاوغەلەتینە ھۆش، ھەپەسینە، گيان ورووژینەى پاك و روون و بەرز و ھېچ و پووچەش.

و ھا تى نەگەى تەپكەى «ئاسمان» ە شینی بان ھەروا بە سینی و بى سەروسەمەر و کاریگەرى، ھۆشى مروّفى لە خۆیدا ھەشار دا تا ئەو رۆژگارەى كە بەرەو پيش چوونى زانست فيلەكەى بۆ دۆزىووە ئەویش وەك دىلى حوكم تەواو كر دوو لى دەرچوو. لە تاو کاریگەرى دیمەنى ئاسمان بۆ ناو دل و دەروونى ئادەمیزاد ئەوئەندە بەسە كە بەشى ھەرە گەورە و پیرۆزى ئەوەى پى دەلین «زورخان- بناء فوقى» ى كۆنینهى ئادەمیزاد راستەوخۆ و بى ماموستا و یەكسەر لەو شینە پانەو بەو شۆرپۆتەو، تەننەت بۆ ماوەى دوو و درىژى ھەزاران سال بە «خوا» ناسراو و ھا ھەر نەبى ھیندەى خوا ھیز و پیرۆزى پى بەخشاو، زۆرىش لەو خاوانەى گەلان پەرستويانن بەچكەى ئەو ئاسمانە بوون.

گوى بگرە لە وتووژى دیندار و پەنديار و شاعیر و قسەكەر و ريش سپى و حيكايەتخوانى گەلانى ھەزاران سال لەمەوبەر لیان دەبیەت كە چارەنووسى مروّف لە تەگبیرى ئەو شینە پانەى نەك لە گەنم و جۆ و بەرخ و گیسكىكى پى دەژیت. بەرخ و گەنمەگەشى مەحكومى ئەو بریارەى كە ئاسمان و ھیزە نەینەكانى پى رەوا دیتوون، تەننەت گیسكى بۆ ھەزاران سەرنەبریو ئەگەر بەنیازى رازىكردى ئاسمان نەبووینت. چەند سەیرە بەزى مروّف بۆ ئاسمان بەرز بیتەو ئنجا لەوئە بەسەر برسى و لى قەوماودا نشیو بیتەو پیاوئەتیەكەش بۆ ئاسمان حیساب بكریت. ئەم «قدریە- Fatalism» ەش تا بەرەو چینی ھەژار و زەحمەتكیش و نەخویندو دەبوو بە پتر ئەستور و خەست دەبوو تا ئەوەى قسەى كى مەیلە و ئازادى بابایەكى ميشك كراو لای ئەو كەرەوارانەى بە كفر لە قەلەم دەدرا ئیستاش پاشماوەى ئەم حالە ھەر بەرچاوە.

بەدوادا گەرانى ھەزاران ھايدیۆلۆجیا و باوەر و ئەركى مادى و پاداشتى مەعنەوى و پەلەفرەى گيان و شاگەشكەبوونى دل و شەر و ئاشتى و جموجوول و جانفیدایى... و... و... كە ئاسمان بەسەر مروّفیدا بریو بۆ لىكدانەوئەى خوینتەر بەجى دەھیلن چونكە كاریك نییە من و ھا یەكینى دیکە بە نووسین و بە ئاخوتن و لى بە كۆتایى بگات. ئاسمان گەورەترین و وردترین و قوولترین فیلى لە ھۆشى سافیلکان كردو، ھەزاران ھەزار دنیاپەرستیش بە ناو ئەو فیلەدا بۆ ئومید و ترسى ئەو سافیلکانە چو و بۆ خۆى دابریون. پیاوى ئایینى فكرروونیش بەشیکى ھەول و تەقەلای بۆ ریسواكردى ئەو تەرزە تەلەكەبازییە بوە بەلام چى بۆ كراو؟ ئەگەر خوینتەر لیشم ناسەلمینى، كوردى گوتەنى، ئەمە گەز و ئەمەش رابردووى مروّف برۆ بییو.

مروّف كە نیگای لە ئاسمان بەر بوە سەر زەوى، دیسانەو، دەكەوئە ناو تەپكەهای بە گریوگال و بە بیئەوبەرە كە دەبینى زەوى وەك ئەستووكى نانەوا لەبەر دەست و دەمیدا بە ھەموو لایە كدا پان بۆتەو و بە پەراوژى ئاسمانەو نووساوە بى تەقەل و بى تىك. لەم روالەتەو بۆ ئەو چو كە رۆژ و مانگ و ئەستیرەكان ھەر جارە لە زەویەو دەردین و بە چەرخوفەلەكى ئاسماندا لە ئەنجامى گەشتىكى نیو ئەلقەیدا دەچنەو ناو ھەناوى رۆزاواى زەوى و دەحەسینەو بۆ گەشتىكى نویی سەر لە بەیانى.

ھەندىك لەو كەسانەى شەیدای جەبەرۆتى ھیزی پەنامەكین، تا ئەو رادەى بە قسەكانیاندا دەسەلاتیشى بۆ دەخوازنەو، و ھاىان لایەقى دەسەلاتى ئەزەلى دیت بلین لە سەرەتای ھەر بەیانى كدا رۆژىكى تازە دروست دەكریت و لە كۆنە چەرخوفەلەكە تى دەنیشیت. ھەر ئەم قسەى سەرەراى خۆشكەلەبى، پتریش، لەگەل قودسیەتى ئاسمان و رووناكایى و بەرزایى دەگونجیتن لەوەى ھەر شەو رۆژى نوورانى بچیتە ناو باخەلى خاكى ساردوسر و بە تەپوتۆز و تاریك. خۆ ئەگەر بشى لە كاتى رۆژگیران و مانگگیران بە تەنەكە لیدان ھوتە قووتدەرەكە بترسیت و یەقیان بكاتەو. ئەو ھەموو تەبەق لەسەر تەبەقى خاك و بەردەى كە بە شەو رۆژەكەى تیدا ھەشار دەدرى لەوانە نییە رى بە ھېچ گرمە و لرمەىەك بدا بەرەو تاریكستان و غەیبستانى ھەناویەو بروت، ئنجا ھوتیش لەویدا نییە بترسى بانەترسى چونكە سەرلەبەرى ئەستووكى زەوى، وەك گوتمان، كورسى ئەفسانەى رۆژى قووت داوە ئیتر چى لەگەلدا دەكرى ئەگەر ھات و رۆژەكەى نەدایەو؟

وا چاکه به خشندهیی غیب هموو سبهینهیه ک رۆژیکی تازه به مهخلووقات بیهخشی وهک به دریژایی ئەزەل و له بهر ژیان و بوونی بهخشیوه و دهبهخشیته هەر چەند له دەمیکیشهوه زاناکانی فهلهک به خهلقیان راگه یاندهبوو زهوی خهه و مانگ و ئەستیره له بهر چاوان ئاودیوی ئاسۆی رۆژاوا دهنهوه و قووت نادرین به لکوه له ولاتیکی دیکه هه لدهتهوه تا سووری تهواو به دهوری زهویدا ده کهن و له ئاسۆی رۆژه لاتهوه سبهینان قوت دهنهوه. له گه ل ئەمه شدا له چەند فهله کناس و سوختهی زیرهک به ولاره کهسی سافیلکه به دوا ئەو ته رزه قسه به ره واژانه نه کهوت.

ته نانهت مه لاکانی خۆمان که فهله کی کۆنیان به دهرس ده خویند و ده گوتهوه تهواویک له دهست حیکایه تی «ئه رز له سه ر پشتی گایه...» به تهنگ ده هاتن و له مونا سه بهی دینی عاده تیدا ناچار بوون وهک خه لقی دیکه پیشیدا ده هاته نه وه و تووژی فهله کناسانه یان هەر له ئالقهی خۆیاندا ده کرد چونکه چی ئەوان له زانستی فهلهک باسیان ده کرد شتیکی نه بوو بچیته فامی نه خویندووانه وه. حال گه یشته رادهیه ک مه لایه کی مه غریبی دانی به کافر بوونی «شیخ محمه د عبده» دا هینا له بهر ئەو جو ره رایانه ی که یه کیکیان بزوتن و خربوونی زهوی بوو وای کرد هه ندی بابای پیتۆل چیا ی قاف به رۆخا ورۆخی ئەستوو که ده ه لئێ نه وه ک کهس سه ره تاته که له لیواریه وه بکات وه یا بگاته پینکا دوورانی ئاسمان و زهوی و دهست له کاری نار هوا بدات، دیو و عیفریتی پشت چیا ی قافیش هەر به ره می لابه لایی ته ختبوونی رووی زهوی بوو چونکه زۆر حه یفه ئەو مه لبه نده کهس نه دیتوه ی پشت چیا ی قاف به به تالی بمینته وه له کیس خوولیا ی ئاشقه دیو و جنۆ که په رست بچیت.

سه ر له وه دایه [رهنگه سه یریشی تیدا نه یی] که میشکی مرۆف ئەفسانه ی هه لمشت و زاخواه که ی به خو یه وه گرت بارته قای ئەفسانه دۆستی شه ر له گه ل راستیدا ده کات و به گز بیری رووناک و پاکدا دیته وه. ته نانهت که داهینانه نو ییه کان وهک ته له فۆن و گرامه فۆن و فرۆک هاتن و سه ری رییان به هۆشی مرۆف گرت و ته نگیان به ئەفسانه بابلیه کان هه لچنی، پاسه وانه کانی ئەفسانه به کاری شه یتانیان دانان و له خه لقیان حه رام ده کردن. دواتر نه ختیکی به شه رم و ته وا زعه وه ده یانگوت ئەمانه هه موویان «گا ورکار» ن و عه قیده تیک ده دن. تا ئیستاش مرۆفی وه ها هه یه له په رۆشی بیفیل ه وه ده سکیک به لگه به ینته وه بو درۆزنبوونی چوونه ناو مانگ، تا کوو جار یکیان به یه کیک له وانهم گوت ئەدی ته گه ر په لیان گرتیت و له ناو که شتییه کی ئاسمانگه ریان دانایت و له سه ر مانگ دایانه زاندیت؟ گوتی ئەو دهمه ش ته ئویلیکی بو دهبینمه وه. له ناسیاوی خۆم کهسی وه هام دیتوه، تۆش دیتوته. که شه وان که شتی ئاسمانگه ر وهک ئەستیره به ناو ئەستیراندا ده گه ران ده یگوت کورینه ته ماشای مه که ن!! بو خۆشی چاوی ده بریه زهوی... ئەویش و زۆری دیکه ش شادیی دای ده گرتن گه شتیکی ئاسمانی تیک ده چوو وه یا ئاسمانه وانیک تی ده چوو، له مه شدا هەر هینده ی ساوا ی نه فام گله بیان ده چیته وه سه ر.

ته رکیبی زهوی سه ره له نو ی فیلیکی گه وره ی له زانا کونه کان کرد که وا به رواله تی هه ل خه له تان و وایانزانی زهوی له چوار ما که مه شووره که ی «ئاو، ئاگر، خاک، هه وا» پیک هاتوه که چی ئیستا ده زانین هەر چواریان ماده ی ئاویته ی هه ره گرنگی زهوین. دۆزینه وه ی ئەو چوار ما که ش به ره می بیر کردنه وه و لیکدانه وه ی زاناکان بوو نه ک هه لپه ی مه یلی ئەفسانه وه یا روانینی سافیلکه.

ئه فسانه په رست و سافیلکه به عاده ت به رانه ر دیمه نی نامه فهوومی سروشت یا هەر ده حه په سی و به کسه ر بو غه بیی ده باته وه، یا له ئاستیدا بیباک و بی وردبوونه وه ده بیت. به تایبه تی ئەو شتانه ی هه میشه ده یانینیت. تا ئەو دهمه ی که خه ریکبوونی به زیان و گوزه رانه وه له شتانی هه لده ئەنگو ینیت ئیتر حیسابینکیان بو ده کات. سافیلکه ده زانی ئاو له خۆل سوو کتره، هه ست به هه واش ده کات، دیاره ئاگریشی دیتوه: به لام ئەو لیکدانه وه مه یله ورده ناکات که هه رچی له سه ر زهوی به رچاو و به ره سه ته یه کیکه له و چوار شته. بو ئەم مامله ته نیمچه «تجریدی» یه له گه ل سروشتدا گو ی له مامۆستا که ی ده گری، هه تا راگه یانده کانی مامۆستا که شی ساده تر بی لی خۆشتر دیت: دنیا بی ورد کردنه وه مهخلووقی خوا بی خۆشتره له وه ی ئاو و ئاگر و خاک و هه وا بی، چواریش بی له نه وه د خۆشتره.

تۆ له سافيلكه بگهري: رابه ره موژده دهره كاني ئه و چوار ماكه چهندين حيسايي زانستيان له سهر جيهاني «چوار ماكي» ههلساندوه. ته نانهت ميزاجي مرؤفيان به پيي نزيكبووني له خاسيه تي ههر كاميك له و چواره به چوار جور دابه شي كردوه. دهرمانى نه خوشيشيان به پيي ميزاجي نه خوشه كه ساز داوه.

ديارده به كي هه ميشه يي ديكه ي زهوى هه به هه موو چاويك ده بيبنييت و هه تا سه رده مي «نيووتن» يش به داخراوى له شيوه ي ته پكه ي فكر مايه وه، فيلي گه وره شي لي كردين: هه رچي قورسايي هه به به ره و نزمي ده بيته وه. ئه م ديارده به رواله ت به ديه ي و سه ره تاييه واي له نيگاي زانا و نه زان كرد بؤ ئه وه بچي كه «ژووروو» هه تا سه رووي هه ره سه ره وه ههر به رز بيت و «خواروو» ش هه تا ته ختي بني دنيا ههر نزم بيت. ئنجا كه ئه مه ي لي بوو به باوه ري بنجي، به لگه ي هه ره گه وره ي ته خت و راستبووني رووي زهوى لي داتاشي به و گوتيه ي كه ئه گه ر زهوى خر بي له پيشه وه هه رچي ئاو هه به ده رژه ته بوشايي ژيره وه ي زهوى، هه رچي شتي ره قيش هه به له ته نيشته كان و ديوي بنه وه ي زهوى ئه وانيش به ر ده بنه وه بؤ بوشايي نزم. چ قه لاتيكه ئه و خراييه ي زه نديقه كان به مل زهويدا ده برن! خري چي و ماشينه ي چي!! (زاناكاني يونان و فه له كناسه كاني فيرگه ي به تله ميؤس له و حيسابه به دهرن). من سافيلكه ي وه هام ديتوه كه ده گوترا زهوى به ده وري خويدا ده خوليته وه گورج قسه كه ي به درؤ ده خسته وه به ودا كه ئه گه ر خولابايه وه ده بوو سه بينان كه له خه وه هله دستا سه ري له جي پي بيت و پيشي له جي سه ري.

چاوبه سته كي بوونه وه ر، ناوانه، بؤ تيوه راماني عاده تي به لاي سيحر و ته له سمد ده چيته وه وه ك كه كانياوه كان هاوينا ن ساردن و زستانايش هينده ي حه مام هه لميان لي هه لده ستي و خه لق خوواني تيدا ده شون، ههر له په نا ئه م ته له يه دا به كيكي ديكه هه به ئه ويش به لاي نيگاي ساده وه چ ته فسيريكي ژيريژانه ي نيه كه ده بين هه تا پياو به ره وه به رزايي سه رووي شاخه كان تي هه لكشيت ساردتره هه رچه ند له رؤژيش نزيك تر ده بيته وه. ئه م ديارده به واي كرد به ر له چه ند سه د ساليك «ابن خلدون» بلي گه رمايي رؤژ دواي گه يشتي تيشكه كه ي بؤ سه ر زهوى و عه كسيوونه وه ي ئنجا په يدا ده بي. به راستي ئه و جو ره دياردانه كه له رواله تدا دزي به ديه يه ن و به ر هيج ساده حيساييكي مه فهوم ناكه ون وه ك پلانگيري به ئانقه ست سه ربوشي په نامه كيه تي به سه ر هه لكه وت و بوونه وهردا داده نه وه، هيج گوشه يه كي په رده كه ش ديار نيه په نجه ي هوشي لي گير بكه يت و هه لي بده يته وه: ئاخه ر ئه گه ر كاري جنوكه و ميرده زمه نه بي چون زستانان هه لم له كانياوي سارد هه لده ستي؟ نزيكبوونه وه له رؤژ ساردايي په يدا ده كات؟ ئاگر له ئاوي باران به ر ده بي؟ ئه م پرسيارانه و سه داني وه ك ئه وان بؤ مرؤفي نه خو يندووي به ر له هه زار سال و دوو هه زار سال براي سيحر و جادووگه ري بوون و خورجينه ي ئه فسانه ي ميراتييان ده ئاخني و ريان به مرؤفي فيلباز ده دا به ناو تاريكايي هه ر يه كيكي له و پرسيارانه بؤ ده روون و گيرفاني سافيلكان خشكه بكات.

ديمه ن و ديارده ي ديكه زورن كه له هيج كه لينيكه وه هوش و گوشي مرؤفي نه خو يندوو تي بر ناكات و به رانه ري ده حه په سي. له مانه دوو ديارده سه ير و نامه فهوم كه ي برووسكه و په لكه زيرينه ن: ئه گه ر له غه بيه وه هويه كي رقبزين بؤ برووسكه و يه كيكي نه شمیلانه بؤ په لكه زيرينه په يدا نه كرئ ئه و خه لقه سافيلكه و ساده يه ده بي هه ر ده مه به شكه ي سه رسورماني پتوه بيت. خو ينده واريش له كوني كونه وه هوي راستينه ي ئه م دوو ديارده يه ي نه ده زاني، ره نكه تا ئيستاكه ش به ته واي روون نه بوو بيته وه بؤ چي هه وري فشه لوك ده تواني برووسكه ي 20 كيلومه تري به رپا بكات كه چي گه وره ترين رسته ي كاره باسازي ناتواني له چه ند مه تريك دوورتر كاره با به هه وادا راگويزي، واته برووسكه ي مرؤفكرد هه زاريه كي برووسكه ي سه روستكرد ده رناچي؟ له مه ش بگه ري، ئه دي چون تاكه گه واله يه ك هه ور هه ر ده روات و به دريژاي هه زار كيلومتر ليشاوكه ي ويرانكه ر هه لده رژه ي خو ئه گه ر هه موو هه وره كه هه لگوشيت سه ده يه كي ئه و ئاوه ي لي په يدا نابي؟ له وه رامي ئه م لايه نه، كه جاري نازنين چيه، بير له و ده ربايه بكه وه كه له كونه وه خه لقي نه خو ينده وار واين ده زاني به ئاسمانه وه يه و له سه ر شتيكي وه ك بيژنگ راهه ستاوه كه كونه كاني كرانه وه دلؤپه كان هه لده رژه ي! ئه م خه ياله يان ده كرد هه رچه ند له عقيده شياندا، كه قورئانه، باسي باران به رووني كراوه، نه به حر و نه بيژنگيشي تيدايه.

په لكه زيرينه له بارانيش سه رنجراكيستره و سه رسورپيتتره. من تا ئيستاش له باره يه وه هه ر ئه وه ندمه خو يندؤته وه و خو يندوه كه دلؤبي باران شيوه ي «منشور» ره نكه كاني تيشكي رؤژ ده شكيتته وه له وه به ولاره چ ته فسيريكم به ده سته وه نيه

لهویدا که چۆن رهنگه کان وها پان دهن که له دووروه بدیترین چونکه ئەو تەفسیره ی من خویندوموه هەر ئەوئەندەم تی دهگه یه نی که رهنگه کان تاکه یه ک زنجیره ی سهرووتر وهیا خواروتر دهسکیتتهوه له بیلبله ی چاو بهره ژووتر وهیا بهره ژیرتر دهوستی، خو ئەگەر وا دابنن هەر رهنگه له ریزه دلۆپیکه وه عه کس دهبیتتهوه ئەوساش حهوت زنجیره ی دلۆپه باران بهسهریه کهوه هەر هینده ی خه تیکی باریک خو دنوین، وه هاش له یه کدی نزیک دهن که سه رله نوئ تیکه ل بهیه کدی بینه وه و بگه رینه وه بو شکلی تیشکی روژ، که چی وهها دهی، ناوانه، په له هه وریک له دوورایی پازده کیلومه تره وه هه مووی دهبیتته په لکه زیرینه، ئنجا ناشزانم بوچی به زوری دوو په لکه زیرینه هه لدین: هه لبه ت ئەم پرسیارانه م نامکه ن به ئەفسانه په رست چونکه سه رپنچیم له ئەسلی تەفسیره که نیه که ده لی مەنشووره کانی دلۆپه باران رهنگه کانی تیشکی روژ ده دهنه وه، من هەر ئەوئەندە ده لیم که تەفسیره که، جارئ بای هه موو دیارده که ناکات. هه رچی ئەفسانه په رسته له پيشه وه په نا بو دیو و په ری و فه مچی فلانه پاله وان و کهزی فلانه فریشته ده بات. ئەو قسانه شم له لای خومه وه ترنجانده ناو نووسینه که م بو ئەوه ی باشر ده رکه وی که چه ند زه حمه ته مرؤف له رتی خویندنیشه وه به راستیه بنچیه کانی دیارده ی سروشت بکات، ئنجا ده بی حالی مام باپیری گوندی «دهوزان» ی به ر له 500 سال چي بوویت!! ئەوه ی راستیش بی زوری خوینده واره کانی ئەم سه رده مه ش له لایه ن ته سلیمبوون به وه ی پی ده لین تەفسیری عیلمی هینده ی ئەو مام باپیره خوش جله ون هەر بویه شه له ناست گورانی هیچ تەفسیریکی عیلمی ناکه ونه ره خنه کارییه وه و بلین چۆن ده شی که فلانه شت تا دویتی به راست داده ندرا ئیستا ده رکه وی هه له ی رووت بی؟ به هه مه حال باده ده مه وه سه ر رچه ی نووسینه که.

وه رزیری ولاتی کورده واری له ته جره به ی خویدا ههستی به وه کردوه که بای شه مال هه رچه ند له له شی مرؤف خوش دیت نه خووشی شیناوردی وه ک شوکه و دوی پیوه یه. ره شه باش، پیچه وانه، له له ش ناخوش دیت به لام نه خووشی شیناوردی پیوه نیه، بگره نه خووشی ده په رتی. ئەم دیارده یه له هه چ روشنه و که له به ریکه وه تەفسیر به ده ست وه رزیری ساده ی بیسه واده وه نادات، ئەویش ناچار هانای برده بهر ئه رشیفی بیروباوه ری میراتی و گوتی هه رچی ره شه بایه بای به هه شته به سه ر جه هه نه مدا تی ده په ری، شه مالیش بای جه هه نه مه به سه ر به هه شتدا دیت. سه ر له وه دایه که هیشتا ئەم بنۆسکاریه [تفسیر، ته علیل] خاوتتره له وه ی نه فسی ئەژدها و ورشه ی بالی په ری وهیا هاتوباتی پشت چپای قاف تیکه ل به مه سه له که بکری چونکه هەر نه بی به هه شت و جه هه نه م له ئایینی بی فیل و بی ته ئولدا هه ن هه رچه ند چ ده خلیشیان به سه ر شوکه و دووه نه بی.

خه لق فیلیکی بچووی دیکه ش له خویان ده که ن له وه دا که هه ر جار له نکاو سه رمایه ک دیت و ده بینن به فر له شاخان باریوه گورج ده لین سه رمایه که هی به فره که بوو که چی، به پیچه وانه، به فره که هی سه رمایه که یه. کاتیک سه رما هی به فر ده بی که بین له لاوه به فر بهین و به سه ر شاخانیه وه بلاو بکه ینه وه و ولاتی پی فینک بکه ین. ئەم سه هوه بچووکه ئەگەر زه ره ری نه بی سوودیشی نیه راستکردنه وه شی زه ره ری تیدا نیه، جگه له وه که راهاتمان به سه لماندنی سه هووی بچووک له کاری گرنگیشدا به لای بنۆسکاری چه وتماندا ده بانه وه وهیا هه ر نه بی فیری چاوپوشی ده بین له هه له ی گه وره ش.

ئوه ی راستیش بی گه لیک باوه ری چه وتی زیده گرنگ و به ئه رک له بنه رتدا له سه ر هه له یه کی فکری بچووک هه لستاوه، ورده ورده ته نیوه تیه وه و ره گی داکوتاوه، مرؤفیش به تیکرایی زوو ده سه له ت ده درئ تا ئەوه ی [گوته] مه شوهره کی «عه قلی له چاودایه» ی لی به راست ده گه ری له و رووه که ئەوه ی چاو ده بینیت به رواله ت دیمه نی راسته قینه ی شتانه وه ک که پیست سه رپوشی راسته قینه ی له شه. هه ر بویه شه پیاوی فیلباز هه میشه به جوری سه رنجراکیش و له باری نااسایدا خوی به خه لق نیشان ده دات.

بروا ده که م ئەگەر ساحیری نیوان هیندییه سووره کان خه تی سه وز و شین به سه ر و روویاندا نه کیشن که سی ئەوتویان به داوا ناکه وی، وهیا گه وره ترین سه رکده ی شه ره له چه مامدا بی تاج و ئەستیره و قایش و قرووش که س سلی لی ناکاته وه. گومان له ودا نیه که ئەم جیهانه هه زاران هه زار ته پکه ی فکری ناوه ته وه ئیتر سه روستکرد بی وهیا مرؤفکرد، له وه ته ی فکری روونیش خه باتی ده ست پی کردوه هه ر خه ریکی ئاشکرا کردنی ئەو فر و فیله بوو که له و ته پکانه وه دزی بو ناو میشک و ده روونی ئاده می کردوه و نرخی قورسی لی ستاندوه، زور جارن خو کوژیسی پی کردوه.

بى ئەۋەى من بلىم له خۆۋە دياره ئەركى رەۋاندنەۋەى تارىكايى تەپكەى فكر دەچىتە ئەستۆى رۇشنىر چۈنكە ئەۋ وىراىى زىدە تواناى تىگەىشتن و وردبۈنەۋە كە بە خويتدن بىى گەىشتۈۋە ھەر خۆىشى خۆى بە رابەر و چاوساغ و قوماندان داناۋە. بەلاى منەۋە رابەرايەتى و بىشەۋايەتى رۇشنىر له مەيدانى فكردا سى مەرجى بنجى گەۋرەى پىۋەى:

1- لەسەرەتى بە درىزايى عومرى رۇشنىرايەتى خۆى خەرىكى ۋەدەستەپىنان و پتر كوردنى زانبار (معرفة) بىت و شان بەشانى قافلەى بەرەۋ پىش چوۋى فكر و ئەدەب و ھونەر و كۆمەلايەتى ھەنگاۋ ھەلىنى تاكو ھەمىشە چاۋى بە ھەموۋ لايەكدا بىۋرپت و لە رەشكەۋىپىشكەى تىۋە رامانى تاكە قوژبن رەھا بىت. لىرەدا دەبى بلىم بەرۋش بۇ بىروباۋەرى شەخسى داۋا لە رۇشنىرى دەكا كە خۆى بە ھەموۋ چەكىكى فكرى ئاراستە بكا نەك تاكە چەكى باۋەرى خۆى كەۋا رەنگە ھەر بە قەدەر كۈلە خەنجەرەكەى باۋەرى ناخەزەكەى بىرشتى ھەبى. زانست و ھونەر و ئەدەب و تەكنىك لەم سەردەمەدا ۋەھا خىرا بوە ئەگەر لىنى لەلىنگان نەكەيتە دەنگ تۈزىشى ناشكىنىت.

كىتىكى بىى ناۋ و نىشانى ئەۋروپا دەخويتتەۋە سەرت سور دەمىنى لەۋ ھەموۋ وردپىۋى و قول داگرتن و بەرفرەۋانىيەى كە لە ۋەھا، بە زاھىر، كەمبايەخدا بەكار ھاتۋە. من نالىم رۇشنىر مەيدانە تايەتەكەى خۆى چول بكا بۇ گەشتى ناۋ مەيدانەكانى دىكە: من دەلىم وىراى پىسپۈربۈۋن لە مەيدانى خۆيدا دەبى ئاگادارى ھاتوباتى مەيدانەكانى دىكەش بىى بەتايەتى ئەۋانەى لەھى خۆى نىزىكن ھەر نەبى بەنىازى ئەۋەى خۆى پىيان دەۋلەمەندتر بكا و پىشتوانى لە كاتى پىۋىستدا لە چاۋبەستەكىى حىلەگەرى ئەۋ مەيدانانە رىزگار بىى و رىشى خۆى تەسلىم بە غەىر نەكا.

من لە تەجرەبەى خۆمدا شتى ۋەھام دىتۋە بىمھاۋىتە سەر گومانكردن لە بىرارى پىسپۈران، بە نمونە لە تەلەفزىۋنى ۋلاىكى ئەۋروپا دىتم كىتەركى لە نىۋان گۆرانى 18 دەۋلەتدا دەكرا. ھەر گۆرانىيەك لە لايەن تاقمە پىسپۈرى غەىرى خاۋەن گۆرانىيەكەۋە نومرەى دەدراىى. بەزۋرى ۋەھا دەبۈۋ گۆرانىيەك لە لايەن پىسپۈرىكەۋە 100 نومرەى بۇ دادەندرا لە لايى يەكىكى دىكەشەۋە سفر (0) ى دەدراىى. ئنجا كە حالى پىسپۈر ۋەھا بىى باپىن كۆپر و كەر بکەينە حەكەم ۋەيا تىروپىشكى و خەتۋىپىرانى بەكار بېتىن خۇ ھەتا سەھوۋ بكرى لە نىۋان صەد و صفر تىپەر ناكات. ئەم مەرجەيان لە مەيدانى فكر [ئەدەب، ھونەر، فەلسەفە...] بە سەنگە، مەيدانى زانست و تەكنىك مەگەر فەلسەفەيان لەسەر ھەلئىرى نەخۇ رۇشنىرى فكر ھاتۋچۇيان تىدا ناكات.

2- پىۋىستە رۇشنىر ئەۋە بە چاۋى خۆيەۋە بگرئ كە مومكىنە خۆىشى ۋەك خەلقى دىكە بە تەپكەى فكرەۋە بوۋىت، بۇيە لەسەرەتى ھەمىشە بە بىنن و باۋەر و ھەلۋەستى خۆيدا بىتەۋە و تاقىيان بكاتەۋە نەۋەك بە دزىۋە ھەلەيان تى خزاىت. ئىمە دەبى بزائىن، مرؤف بە عادتە لەگەل قەناعەت و بىروراى خۆيدا دەگونجىت و پىى دەحەسپتەۋە، ھەر كەلىشى بەگومان كەۋت، كوردى گوتەنى، كىچ دەكەۋىتە كەۋلىيەۋە. ھەر ئەۋ حەسانەۋەى گونجان لەگەل قەناعەتە ۋاى كردۋە باۋەرى پوۋچەل بۇ ماۋەى ھەزار و دوو ھەزار سال لەگەل كۆمەلى دواكەۋتوۋدا بژىت چۈنكە بە ھىچ مامۇستايەكى فىلپاز و جادوۋگەر ناكرى ھەزاران ھەزار مرىدى سادە بھاۋىتە سەر رىبازىك زەرەر بىت ئەگەر لىيان خۇش نەيەت. تۆ سەىرى رابەرى دلسۆز بکە، چ عەزايىك دەخوا بە دەست ئىقناعكردنى سافىلكان لەۋ رىتمايەى كە ھەموۋى پاكى و چاكە و بەرژەۋەندە ئنجا بە ھەزارى يەكىكىش بە دوا قسەكانى ناكەۋى. لە دەۋرۋبەرى خۇمان دلسۆزىكى ۋەكوۋ حاجى قادر بەر لە 115 سالىك ۋەختا بوۋ بكوژرى بە دەستى ئەۋ مرىدانەى بە ئەرک و مەسرفەى خۇيان خزمەتى ۋرپتەكانى شىخى ماۋىلىيان دەكرد. دواتر، لە ئەستەمبۇلەۋە، حاجى بە بىر خەلقكەى دەھىتايەۋە كە دەىگوت:

لە دەۋرى كەرنەبى تا دەۋرى گاي كۆپر
لە گۆبى گا نوستوۋن زۇر حەيفە بۇ شىر

بهه مه حال مرؤف كه باوه رېكي به دلدا چوو، با هه لهی رووت و ره جالیښ بی، وه های بو دیته جوش خوی تیدا له بیر ده کات، روښن بیریش مرؤفه و فریشته نییه، گه لیک جارانیښ پتر له سافیلکان شیتگیره ده بی بو باوه رېکی فرچوک وه یا هه لوه ستیکی پووج. جا ته گهر خوی رانه هیښی به وهی نوانوه چاو به هه لوه ست و قه ناعه تیدا بگپرتته وه که لکی رابه رایه تی پیوه نامینی.

3- مهرجی سییه م که ته واکه ری مهرجی دوه مه، ته وه به که پیوسته مهیدانی ره خنه گرتنی دلسوزانه ی بینیا له بهر فکر و نوریندا به ره به رله لای و روښن بیر لای وه تنگ نه یه ت هه رچهن د ره خنه که روو له خوی و باوه ریشی بکات. فکر و ته دهب و زانست و هونه ر و داهینان و به ره مه پیتان و گه شتی بن ده ریا و فرینی ئاسمانان هه مووی له پیناو خزمه تی ئاده میزادا شهره ف په یدا ده کن، که هات و په کیک له مانه ژوو رووی مرؤف خرا و لپی کرا به بوت له خانه ی شهره فی مرؤف دوستی لاده چیت بو خانه ی مرؤفنه ویستی.

له سه رده می گه شه ی ژیا ری عه باسیه کاند ا دوری حه فتا باوه ری سه ر به تا که ئایینی ئیسلام ویکرا ده ژیا ن و هه ره شه له هیچیا ن نه ده کرا، به سه رنجگرتنیښ له و باوه رانه و کاریکی کردوو یانه ده رده که وی به رزه وه ندی گشتی لیا ن زه ره مه مند نه ده بوو. خه لق له رپی باوه روه په خه گیری په کدی نه ده بوون ته نانه ت مه سیحی و جووله که و زه رده شتی و هی دیکه ش له په راویزی باوه ردا پیکه وه یان هه لده کرد. بیگومان گه شه ی ژیا ر- [حضاره] ی عه باسیه کان قه رزدا ری ئازادی باوه ره نه خو ته گهر ده نگی ته دیب و خاوه ن فکر و زانا کان خه فه کرا بابه ده ریا ده ریا ی کتیا ن کووچه و بازا ری به غدا و شا ره کانی دیکه ی ته وسای ئیسلامیا ن پر نه ده کرد. ئیسلامه تیش ته وه نه ده بوو ئیستا مسلما ن و عه رب شانا زی پیوه بکه ن.

به لای منه وه ریدان به ره خنه گرتن جیی سه رپیجی و نه سه لماندن نییه، ته وه ی ده شی له با ره ی چه ندو چونی ره خنه گرتنه وه قسه ی لی بکری شیوه ی ره خنه گرتن و ده رب رینی باوه ره، لیره دا خاوینی زمان و دل و قه لاهم پیش مافی ره خنه گرتن ده که ونه وه چونکه به هیچ مه زه بان ره وای نییه «ماف» بیته هه لی تیچینکردنی نیاز ی به د و وشه ی بی حوورمه ت. بیگومان جو ری ره خنه گرتن و وه رام دانه وه پیوانه ی هه ره راسته بو ته زمونی پله ی په سه ندا یه تی و سوو دبه خشایه تی ته و هینده روښن بیریه ی که مافی ره خنه گرتنی تیدا تا قی ده کرتته وه. هه تا ریکاری «ره خنه و وه رام» به رزتر بیت پتر به لگه به ده سته وه ده دات له سه ر سوو دبه خشی و جوامیری کاره که و هه مو سه رو به ریکی روښن بیر لای و خویته وه واری ره خنه گر و وه رام ده ره وه کان.

ته م نووسینه له وانه نییه کوتای بیته چونکه هه تا به دووی بکه ویت شریته دریز ده کاته وه: هه رچی بوونه وه ره هیه به سه روست و مرؤفیه وه ده شی خورد بکریته وه بو ته پکه ی فکری بچوک و گه وره که هه ر په کینیا ن روژیک له روژان فامی مرؤفی به هه له برد بی تا ته و راده یه ی تاریکایی گه یان دبیته بیرو باوه ر و پیوانه ی چاکه و خرا په، که سه ری ره وتی میژووش بکه یته ده بینیت هه موو هه نگا ویککی به ره و پیسه وه ی مرؤف به دوو قاچی ئیعتباری هه لئراوه: په کینیا ن دوزینه وه ی هیندیک راستی، دوه میشیان پووچاننده وه ی هیندیک هه له، ئنجا وه هاش بوه ته و راستیه ی دوینی چرای کومه لایه تی بوه، بی ته وه ی باری ئابووری وه یا روښن بیر لای، ورده ورده [له بهر ته و هو یانه ی که لیره دا جیی باسکردنیا ن نایته وه] تاریکایی داوه ته وه. سه رله نو ی خه باتی تازه بابته ی به مل دلسوز و میشک روونه کان دا برپوه.

ناچارم واز له شریته ی نووسینه که ده هیتم تا کوو ماوهم بمینی بو ته وه ی ته پکه یه کی فکری زور به ناوبانگ بده مه به ر نیگای خویته ر و مافی ره خنه گرتنی تیدا به کار به یتم. ته م ته پکه یان وه ک هه ر ئیستا روون ده بیته وه فیلی له زانا کان کردوه له رپی ته وانیسه وه قوتابیه کانیان پابه ندی بوون. منیش که دیم ره خنه ی لی ده گرم هونه ره که ده گه رپته وه بو ته و که سه ی که له سه ره تاوه بیر لای وه های کردوه من به خویته وه خه ریک بکات:

له شیکردنه وه ی میژوو که به سه ر راره وی ماددی میژوویدا ده روا ت عه بدایه تی به قوناخی میژووی داندا روه وه ک ده ره به گایه تی و سه رمایه داری. به پی بوچوونی من که له بهر تیشکی مادی میژوویدا سه ری پرسیاره که م ده که م

عەبدایەتی دیاردەیه کی کۆمەلایەتییه نەک قۆناخی میژووپی چونکە لەو نەزەرەدا ئەوەی سیفەتی «قۆناخ» بە پلێکانەیه کی میژوو دەبەخشیت لایەنی ئابوواری و جۆری «بەرەمەپێنان» ە واتە دەبی «قۆناخ» زادە ی عەمەلیەتی گۆرانی ئابوواری بیت و ڕووداویکی میژووپی و ناچاری بە ئابووارییەوه بەستراو بیت وەک کە فەلاح و مەلکدار لە بەرەمەپێنانی کشتوکالی سەردەمییدا لە شیوەی حەتمی پەیدا دەبن، هەرچی عەبدایەتییه زادە ی عەمەلیەتی بەرەمەپێنان نییه، بەچکە ی راستەوخۆ و یە کسەری ئابوواری نییه، بەلکو بە زۆری لە ئاکامی دۆرانندی شەردا دانێشتوان وەیا عەسکەرەکانی ولاتە تیشکاوه کە بە دیل گیراون و بوونەتە عەبد، وەیا لەبەر ناگرووری خەلق مندالی خۆیان فرۆشتو، ڕەنگە خۆشیانیان فرۆشتی. مندال فرۆشتن بەوەندە نایتە بنجە ی پەیدا بوونی «قۆناخ» بە ئابووارییەوه بەستراو» کە فرۆشتنی تێدایە چونکە مەر و گیسک و عەلیشیش و کەلەشیریش دەفرۆشێن چ قۆناخانیس دروست ناکەن. حالوباری مندال فرۆشتن و مەر فرۆشتن پێوەندی بە جۆری بەرەمەپێنان و هۆی بەرەمەپێنانەوه نییه. مامەلەتیکە دەشی شانبەشانی چەندین قۆناخ بەردەوم بیت، ڕەنگ بوو ئەگەر یاسا مرووف فرۆشتنی مەنع نەکردبایە ئیستاش لە هەندی شوینی رووت و برسی و دواکەوتوودا هەر لە برەبووایە، لە برەویشدایە. راستیە کە ی، لە ولاتی خۆمان تا ئەو نزیکانەش وەها بوو مندال فرۆشراوه بەلام نەبیستراوه قانون نە لە کۆن و نە لە نویدا سەلماندبیتی.

چی لیژەدا گۆتم لە بارە ی قۆناخ نەبوونی عەبدایەتی بەوەندە هەلئاوێشتەوه کە لە پایتەخت و شارە گەورەکانی دەولەتە زلە کۆنەکاندا لە ئاکامی شەری بەردەوام و سەرکەوتوو، هەزاران عەبد و جارییه لە ژێرووی هەموو چینه کانهوه کۆمەلەیه کی دەسبەسەر و بی ماف و بی مزەیان لی پەیدا بوو و شیوەی «چین» یان وەرگرتو، چونکە قسەمان لە گەل «قۆناخ» ە، جا ئەگەر ناوی قۆناخت لەسەر هەلگرت با لە شیوەی «دیاردە» دا هەر ناویکی بی دەدری بدری بەهەمەحال ئەو عەبدانە ی پارە و پوولیان چنگ کەوتو خۆیانان کړیووتەوه و ئازاد بوون. لەوانەیشە لە شەریکی دیکەدا کۆنە عەبدە کە خاوەنە کە ی خۆی بە دیل گرتی و کردبیتتە عەبد. هیچ دوور مەبیتە یە کێک عەبدی ئازاد کردی و دواتر خۆی هەزار بووبیت و کۆنە عەبدە کە ی کړبیتتی. تۆ ناتوانیت وا بە قسە «فەلاح» رەها بکەیت وەک کە بە قسە عەبدیک ئازاد دەکەیت، کړیکاریش بە قسە نایتە مالداری وەیا ئاغا کە چی دەشی هەر لە شیوەی عەبدایەتیدا عەبد فەلاح بی وەیا سەرباز بی وەیا بازرگان بی واش بوو بۆتە «سلطان» یکی وەک کافووری ئیخشیدی. عەبدایەتی بە قەدەر «بوتپەرستی» دیاردەیه و هەردوو یان بە بەریانەوه هەیه پیکهوه شانبەشانی چەند قۆناخ بە میژوودا سەرژێر ببنەوه. هەردوو شیان «چۆنیەتی» ن و بە بریار و بە قسە بەردەوام دەبن یاخود هەلئەوه شیئەوه.

ئەو بیراری دیاردە ی عەبدایەتی بە قۆناخ دانا بە تەپکە ی لیکدانەوه و رووینوی خۆیهوه بوو کە دیتی لە رووپەرەکانی میژوودا دیمەنی هەزاران هەزار عەبد لە شکلی ریزەبەردی دیواری چینیکی هەرەژێرەوه ی قەلافەتی کۆمەلایەتی پیک دیتی ئیتر بۆچی پێی نەگوتی چین؟ کە کړین و فرۆشتیشی بەسەرەوه بی بۆچی قۆناخی میژووپی نەبی؟ لە راستیدا عەبد وەک «قوتابی» و «عەسکەر» چەند خاسیەتە ک لەوه ی دادەبرێ قۆناخ بی:

- 1- عەبد و قوتابی و عەسکەر هەرەمە ی هەموو چینه کانن بگرە لە شازادەوه تا هەزار ی رووت و برسی.
- 2- زادە ی یە کسەر و راستەوخۆی بەرەمەپێنان نین بەلکوو پێداویستیکی چاک وەیا بەدی کۆمەلایەتین، ئەو پێداویستییه پێوەندی بە ئابووارییەوه هەبی یا نەبی.
- 3- دەشی هاوعومری زۆری قۆناخە میژووپیەکان بن هەرچەند لە لایەن سەرەتای پەیدا بوونەوه عەبد و عەسکەر کۆنترن لە قوتابی، عەسکەر و قوتابیش پێتر دەوام دەکەن، ڕەنگە قوتابیش بەردەوامتر بی لە عەسکەر.
- 4- هەر وەک قوتابیەتی و عەسکەری حالەتیک ی کاتییه بۆ تاکەکانیان دەشی عەبدایەتیش بۆ تاکە عەبد کاتی بیت بە هۆی ئازادکردن وەیا خۆ کړینەوه وەیا هەلاتن بۆ چینی دوور دەست وەیا بە دەرچوونی یاسای ئازادکردنی عەبد وەیا مردنی خاوەنەکانی...

هەلبەت گەلیک دروشمی جوداکەرەوهش هەیه لە نیوان ئەو سی تاقمەدا وەک ئەوه ی کە عەسکەر تابی بە سنوورە، قوتابیش لە چاو عەبد عومری تابیەتی هەیه کە مەتریش خیزان پیک دیتیت...

دەتوانىن لە قوتايەوه بەلگەيەكى بەهيز وەرگرين بۆ روونترکردنەوهى لايەنى قۇناخ نەبوونی عەبدايەتى. قوتايى بە پىي بەرهوپيش چوونى كۆمەلایەتى گەيشتە پلەيەك كە ژمارەى بە قەدەر تىكرای كرىكار و فەلاح بىت. لە زۆر ولاتى پيشكەوتوودا چوارىەكى كۆمەل قوتايين، بگرە نىسبەتەكە لەوہش تىبەر دەكات چونكە زۆرىەى ھەرە زۆرى ھەموو ئەوانەى تەمەنيان لە نيوان شەش سال و بىست سالدایە قوتايين. خۆ ئەگەر ئەو ساوايانەى جارئ نەگەيشتونە تەمەنى خويندن لە حىسابەكە دەرھاويزين ژمارەى قوتاييان خۆى لە نبوہى ژمارەى ھەموو دەخشيئىت. دەرھاويشتنى ساوايانيش لەوہوہ دىت كە ئەوان جارئ لە ئالقەى ھىچ بەرپرسيدا نين ئەركىكى پىوہ بى و ناويكى لى بندرى ئەوہ نەبى كە خويان ئەركن بەسەر شانى غەيرەوہ، يەكەم پلەى بەرپرسيشيان قوتاييەتییە جارائيش وا دەبوو دەبوونە شاگرد.

بەھەمەحال رۆژەك دىت ھەرچى پى لە كۆرى ژيان بنىت بىتتە قوتايى لەگەل ئەمەشدا كەس نالى قوتايەتى قۇناخە چونكە بە پىي تىك بەسترانى «قۇناخ» بە «ئابوورى و بەرھەمەنيان» ھوہ قوتايەتى سىفەتى قۇناخى نايىت ھەرچەند خويشى سەرچاوەى ئەو كەسب و كاروانە دەبى كە قۇناخ و چين پىك دىتن. رەنگە نەزەرە پەيدا بىي حىسابىكى تازە بۆ قوتايى بكات و زوورووى چينەكان و قۇناخەكانى بخاتەوہ بەلام ئىمە قسەمان لەگەل رارەوى مادى ميژوويە كە لەويدا مەرچەكانى قۇناخ [ھى چينيش] لە قوتاييدا نايەنە جى ھەرەك لە عەبديشدا نايەنە جى. قوتايەتى پىوہندى بە ئابوورى و گوزەران و بەرھەمەنيانەوہ نىيە ھەرچەند زۆر جارائ شوين پەنجە لە كارەساتى راميارى زيئە گرنگيش دادەنى چ جايى كۆمەلایەتى و رۆشنييرى.

لە عەسكەرى و قوتايى ھەلكشيين بۆ «موظف» كە دەزانين

- 1- كار دەكات
- 2- مەعاشخۆرە
- 3- بەرپرسە
- 4- كارىگەرە
- 5- ناوى «چين» ھەلدەگرى،

ئىجا پىي ناگوترى قۇناخ چونكە بەراستى دياردە و پىداويستى كۆمەلە نەك قۇناخى ميژوويى. ئەگەر ھاتبا «موظف» دوو مەرچى لى ھاتبايە دى دەبوو بە قۇناخ:

- مەرچى يەكەم: پىوہندى راستەوخۆى بە بەرھەمەنيان و ئابووريەوہ ھەبوایە.
- مەرچى دوہم: ئەويش وەك ئەو چينانەى بە دوا يەكدا دىن شتىكى دىكەى زادەى ھەناوى خۆى بە دوا خويدا ھىتابايە وەك كە سۆشالييزم بە دوا سەرمايەداريدا دىت و لەويش دەكەويتەوہ.

عەبدايەتى بارتەقاي سەربازى و قوتايى و موہزەفە كە ھىچيان زادەى قۇناخ نين و دايكى قۇناخ نين و خوشيان قۇناخ نين: لە ھەموو حالاندا دياردەى كۆمەلایەتییە بەلام ھىندەى قوتايى و موہزەفە حەتمى و ناچارى نىيە چونكە دەشى لە كۆمەلدا عەبد ھەر پەيدا نەبى وەك كە نەبىستراوہ لە كوردەواريدا عەبدايەتى ھىندە ھەبووبى كە سەرنجراكيشيت وەيا پىي بگوترى چين.

بەھەمەحال ئەگەر عەبدايەتى دياردە بىت و بەس، كار ناكاتە سەر ھىچ سەروہەريكى ناوہرۆكى نەزەرەكە ھەرچەند كەمىك لە چۆنايەتىي رۆخسارى دەگۆرى ئەويش ھەر بايى جوداوازي عىنوانى «قۇناخ» لە عىنوانى «دياردە» بەسەر قورنەيەكى نەزەرەكەوہ.

«...»

به دەم رۆژگارەوه، له ژیر ئاسمانی شینا. به تەک گۆل و بۆلبۆلی گیل و ویلدا، هەنگاوی شەكەت بووی هەزاران هەزار سالی ئادەمی نەخشی كەنەفتی و پەژارەى خۆی له رێبازی سەخت و دروو كاوی ئەم «ئەرزە كۆنە هەوارە» وەك مۆركی بابای گومان لێكراوی دەفتەرى پۆلیسخانە چەسپ كردو. هەموو نینگایەكى سەرنجدەرى بەرەو رابوردوو لیستەى بێ برانەوهی ئالقه له دوا ئالقهی شیوه زنجیرهى هەلکەوتی درنده و رووداوی برنده و دیمەنى تاریك و مۆنى تابلۆی نەیار و نەساز دەخوینیتەوه... چەندىكى خەيالَم گێرايیت له دۆزینەوهی موعادەلەیهكى ساخته كه تێیدا «س - نوینەرى خۆشى» زال بیت بەسەر «د - نوینەرى ناخۆشى» دا هەمیشە كشاومەتەوه بەرەو ئەنجامی ناقولای ناحەزى نەویستراوی خەفەبوونی «نا» له ژیر سنگی «نا» دا هەر لهو وەختەوه كه بەر له هەزاران سال دیمەنىكى لێ بەدى دەكەین تا ئەم رۆژانەى به دوا جەنگ لەسەر جەنگی بێ ناوهرۆكدا خەریكىن بەرامبەر پلوسكەى خوینی دەیان هەزار مرۆی بێ تاوان به پانایی پرووی ئەم زەویەى پەمەیدا چاو بزرگا و حەپەساو دەبین... من بابایىكەم لەوانەى به ئاسانی و زوو به زوو برژە برژی برینیان داناكەویت... لەوانەم به تەنیشت و رۆخی مالی خەفەتبارەوه محەلەبى و لوقمە قازییان بۆ ئاوا ناکریت... نەك چونكە رەشبینی لەمندا به زیادەوه هەستى نایەتى (سلبى) خوڵقاندو. به پێچەوانە، ئەوەندە بۆ ئایەتى (ایجابیة) هەستیارم و وەها شەیدای کامەرانى و خۆشى و بى ئازارى و تەبایى و رەباییم هەموو هۆیهكى ناپەسەندى ئازاوه و دەم تێكنا و یەكتر ئازاردان وەها دەبوغزیتەم سەد ئەوەندەى خۆی پێی ئاتارام دەبم. بۆ جووجەلەیهكى له خۆرایى به ساواى بمریت خەفەتى خۆی و ئەو هێلكە و مریشك و كەلەشیرانەش دەخۆم كه ئەگەر جووجەلەكه بووبایە مریشك لێی دەكەوتنەوه... هەر ئەم تینووتەیهم بۆ تروسكەى خۆشى وەهای كرد رێكەوتی تی هەلئەنگووتەم له یادنامەى دوو دۆستى كۆچ كرووم شیرنایى لهو مەرگە تالە بگێریت كه دیت ئازیزیك له كفنێ نەبوون و بەسەرچووندا دەپێچیتەوه سۆزیک له دەرووندا دەگێریت گەلیك زامدارترە لهو سۆزەى بۆ ئازیزیكى ئاواره و سەفەر كروو دەگێریتەوه... ناگەهان و بێ مەبەست، چەند كاغەزىكى لى نووسراوى بەرەو زوورەوه قەد كراو، لەپر، كەوتە بەرچاو و ناودەستەوه... دیمەنى زەردەهەلگەراو و تۆزىكى لێی نیشتبوو پتر له دەسالى گۆشەگیرى و سەرنانەوهى رادەگەیاندا... هەلَم گێرایەوه بەرەو پرو! له سەررووی هەوێل لاپەرەى دەسنووسم خویندەوه:

دەسكەوتى خەبات

له تەنیشتى دەستە چەپەوهى «هێمن» ی بى نۆختەى «ی» هەكەى نووسراوه و خەتىكى به ژێردا كیشراوه... گورج هێمن و رۆژەكەى ئاهەنگى پەردە لادان له پرووی پەيكەرى حاجى قادرم هاتەوه بىر كه هێمنیش شاكارىكى خۆى تیدا خویندەوه. ئەو رۆژە رێكەوتى 1973\11\29 بوو. له پەراویزى لای دەستە چەپى پەرەى هەرە دوايیندا هێمن 1973\11\26 ی داناوه به رۆژى لى بوونەوه له نووسینی شاكارەكه. چاكەم له بیره، چەند رۆژىكى بەر له ئاهەنگەكه بەشێكى بەرچاو له بەشدارەكانى ئاهەنگ گەیشتنە كۆبى... گرووبى هێمن و مەلا رەسوول و هەقالە كوردە ئێرانییهكان لەوانە بوون. لهو چەند رۆژانەدا، فەرەكات یەكترمان دەدیت و زۆر جار له مالی كاك مەجیدی ئامۆزام كه ئەوسا لەناو شار بوو منیشى لى دابەزى بووم، بەیەكەوه كۆدەبووینەوه. لهو 1973\11\26 هوه دیاره هێمن برە شیعەرەكەى لهو رۆژەدا هۆنیووتەوه... ئەگەر بىر كۆولى فیلَم لى نەكات له هەوێلەوه وەهام دەزانى كەوا له شەوى پێش رۆژى ئاهەنگەكه هێمن هەلرژاوه دەروونی خۆى لهو ئاگرە شلە بوركانییه بەتال كرد. ئەوهى راستى بیت من خۆم بۆم نەلوا تا شەوى پێش ئاهەنگەكه هیچ بنووسم. خواوراستان له شەوه درێژەكانى كۆتایی سال بوو، به بەریهوه هەبوو خۆى لىك بكیشیتەوه... وا پێ دەچى به خەيالى ئەوهى كه خۆم لهو شەوهدا دەروونم گورا به نووسینەكەم وەها له مجیزم خۆش هاتبى كه هێمنیش وەكوو من تا ئەو شەوه هەر

پهنگاوی دابیتتهوه. سهره‌رای ئه‌وه‌ی که نایه‌ته بیرم هیمن له‌و رۆزانه‌دا گوتبیتی جارئ هیچی نووسیوه. به‌هه‌مه‌حال وه‌ک له‌لاپه‌ره 217 ی دیوانی «تاریک و روون» دا ده‌رده‌که‌ویت هیمن هه‌تا به‌ره‌به‌یانی 1973\11\26 خه‌ریک بووه. ره‌نگه رۆژی پیش ئه‌و به‌ره‌به‌یانه‌ش گه‌یشتیته‌کویی...

نوسخه‌ی لای من که به‌خه‌تی هیمن نووسراوه‌ته‌وه له‌وانه‌یه ئه‌وه بی که له‌ ئاهه‌نگدا به‌ ده‌ستیه‌وه بوو ده‌یخوینده‌وه. ئه‌گه‌ر راستی بۆ چوو‌بیتیم، چ هۆی گومانیش له‌وه‌دا هه‌ل‌ناستیت. بیه‌ندیی زیده‌ دۆستایه‌تی و برایه‌تی وه‌های لی خۆش هیناوه نوسخه‌که به‌ من بیه‌خشیت که ئادگاری نووسینی هه‌وه‌ل جارئ دیاره‌ وه‌یا هه‌ر نه‌ی نووسینه‌وه‌ی هه‌وه‌ل جار، چونکه له‌ چهن‌دین جیگه‌ راستکردنه‌وه و گۆرینی دارشتن و وشه‌ تیترنجاندن به‌رچاو ده‌که‌ویت. له‌ نیوه‌ی دوه‌می دیره‌ شیعری به‌که‌می قه‌صیده‌که وشه‌یه‌ک په‌ریوه. که‌ گه‌رامه‌وه بۆ ئه‌و ده‌قه‌ی له‌ دیوانی «تاریک و روون» دا بلا‌بوته‌وه مصره‌عه‌که بی که‌م و که‌سر ئه‌مه‌ بوو:

نه‌ شۆره‌ژن و رینگه‌ی دئ له‌به‌ر بێر

له‌ ده‌سنووسی لای مندا وشه‌ی «به‌ر» په‌ریوه. له‌مه‌دا بیر بۆ ئه‌وه ده‌چیت که نوسخه‌که‌ی لای من له‌سه‌ر یه‌کیکی دیکه نووسرا‌بیتته‌وه به‌لام شویتی دیکه هه‌ن به‌ پیچه‌وانه‌وه راده‌گه‌یه‌نی. له‌ دیره‌ی دوه‌می شیعره‌که وشه‌ی «کیژ» ی له‌بیرچوو، هاتوو خه‌تیکی بۆ هه‌ل‌کیشاوه و له‌ سه‌رووی دیره‌که‌ی نووسیوه. له‌ دیره‌ی چوارده‌میندا هه‌وه‌ل جار نووسیوه‌تی: په‌ریوه سونبول و پی خوسته‌ سوور گۆل، ئنجا هاتوو وشه‌کانی به‌ قه‌لم س‌ریوه‌ته‌وه و له‌ سه‌رووی سونبول سوور گۆلی نووسیوه خه‌تیکی له‌ سوور گۆله‌وه بۆ په‌راویزی کاغه‌زه‌که راکیشاوه و سونبولی نووسیوه. ئه‌مه‌شیان ده‌شی هی نووسینه‌وه‌ی دوواتر بیت به‌لام له‌ دیره‌ی 29 دا «که له‌ دیوانه‌که‌دا که‌وتۆته‌ لاپه‌ره 213» هه‌وه‌ل جار نووسیوه‌تی:

ق‌ریوه و چۆپی و گۆه‌ند و سه‌مايه

ئنجا هاتوه خه‌تی به‌سه‌ر هیندیکیدا هیناوه و نیوه دیره‌که‌ی وه‌ها گۆریوه:

ق‌ریوه و داوه‌ت و چۆپی و سه‌مايه

خه‌تی دوه‌م جارئ به‌ قه‌لمه‌یکی جودا نووسیوه هه‌ر ئه‌م ده‌قه‌یشه له‌ دیوانه‌که‌دا چاپ کراوه له‌ چهن‌د جیگه‌ی دیکه‌ش وشه‌ی ره‌ش کردوونه‌وه و گۆرینیکی تیدا کردوون و له‌ سه‌ره‌وه‌ی نووسیونه‌ته‌وه. له‌ ده‌سنووسه‌که‌دا نووسیوه‌تی:

بوتی صاحب‌دلانی دل به‌سۆیه

که‌چی له‌ دیوانه‌که «صاحب‌دلانی» بوته «ساحه‌بدلانی». دیاره‌ دوواتر ئه‌م گۆرانه کراوه که نه‌ویستراوه پیتی «ص» بیتته ناو ریتنووسی تازه‌وه.

له‌ ده‌سنووسه‌که‌دا نووسراوه:

به‌ گز خۆمانه و بیگانه‌دا چووی

له‌ دیوانه‌که‌دا بوته:

به‌ گز بیگانه و خۆمانه‌دا چووی

له‌مانه‌هه‌مووی گرنگتر ئه‌وه‌یه که دیره‌ شیعریکی سه‌ره‌له‌به‌ری ناو ده‌سنووسه‌که له‌ دیوانه‌که‌دا ده‌رنه‌که‌وتوو. ده‌قی دیره‌ شیعره‌که ئه‌مه‌یه:

که شیعی تۆ نه بایه هاندەری کورد
ئەویستا چۆل و هۆل بوو سەنگەری کورد

ئەم دێرە دەکەوتتە دواى دێرى پینجەمى لاپەرە 215 ی دیوانە کە. هەرچۆنیک بووبیت برایەتی و دۆستایەتی هیمن و من بەوئەندە زیاد و کەم ناکات ئایا کام نوسخە لە کامیان گیراوتەو.

ئەم دە لاپەرەیهی تەمەن 12 – 13 سالی کە رۆژی کۆتایی مانگی مایسی 1989 بە ناکاوا ئەمانەتە کەى هیمنی خستە دەستمەو زۆر یادى لەبیرنە کرایى هیمن و برا پەنابەرە کانی کوردی کوردستانی ئێرانى لە پەردەى بێرکردنەو هەمدا تیر رەنگتر کردەو. نەختیکیش بە کراندنى ژەنگى فەرامۆشى، هەستى نیوہ خەوآلوم دارووشاپەو بە تايبەت بۆ ئەوانەى بەر زەبرى قەدەر کەوتن و بوونە قوربانى سەربەراوى دواى سالیەى سالی ئاوارەى و بێتۆقرەى و ناکامى و تەنگەتاوى. لە نمونەدا دەلیم چ هێزى عادتى لەبیربەرەو زەبىحى و قزلیجیم لى دەشاریتەو؟ لەتیکى دلەم لاینا! هەندى جار خەيالى بلاو شەرم یى دەفرۆشیت و لیم دەبزرکینیت و دەلێت: ئەو شیت و شەیداىانەى و تەنپەرست و باوەر قايم لە کویوہ زیاد لە ملیۆنەى خەلقى تەسەل و نیوہ تەسەل نیدای غەیبیان بیست کە هەر دەبى «کۆتە لە دەس و دەس لە مل و مل لە تەنفا» بن؟ چ وە کالەتیاں لەو حەشامەتە وەرگرتبوو؟ کەس هاتبوو دەست و پینان ماچ بکات هەتا خۆ بەاوتنە باوەشى بەندىخانە و شکەنجە و مەرگەو؟ چ عەیب و شوورەى یەخەى دەگرتن ئەگەر وە کوو، ملیۆنەى مەردمى گۆشەگیرى بەرژووندىن زيانکى یى بەندى و نازار و خنکاندىن رابواردایە؟ چ دەبوو هەر هیندەى «جەماهير» بۆ مافە نیوہ خوراوە کان گیانبازىيان کردبایە؟ مەتەلە و هەلنەهاتووہ یان من هۆشم تیر ناکات لەوہدا کە دەبینن لەخۆبووردووہ کان و گیانبازەکان سەریان دەسووریت و با دەدەنەو بۆ لای یە کتر لەناو بردن هەر دەلێى بە سازى دوژمن هەلدەپەرن؟ بەو ئاگر و نوورەى فریشتان هیچیان مەتەل نین.

مەتەل هەبى مرۆفە کە خۆیەتى کە خوتخوتە چووہ دلێوہ تۆقرەى لى هەلدەگیریت، هەتا کرمى دلێ دانەمریتى ناسرەویت... سەبرى مەراقى پۆکەرچى و دامەچى و راوکەر و کۆترباز و تاوڵەباز و ریسزاب و ميباز و هەمەبازیک بکەیت، هەریە کە لە مەیدانى خۆیدا وە کوو نیشتمانپەرورە و چىنپەرورە و شىخپەرورە و خەو و خۆراکى لى حەرام دەبیت هەتا مەراقە کەى دادەمرکینى، ئەویش بۆ ماوہ یە ک. هیندە هە یە مەراقى تاوڵە و دۆمىنە و جگینە حکومەتى لى بەخەبەر نایەت وە ک کە لە باباى سیاسى بەدەنگ دیت وە هاش دەبى لزوم بە حکومەت نەمىنێ کە دۆمىنە بازەکان خۆیان لەسەر هەبى بە یازیک یە کدى دادەپەلۆسن. ئنجا هەرورە ک پىوستانە پیتۆلکى کە یەچى بىرى لە تاوڵە و دۆمىنە و دامە کردبیت و دایهینابن و خەلق پینانەوہ مەراق گرتوو ببن هەرورە هاش دەبى بزووتنەوہى چىنپەرورەى و دىنپەرورەى و نیشتمانپەرورەى لە پزدانى مێزوو گورابیت ئنجا خەلقى بۆ شەیدا بیت و ئەوساش لە پینشەوہ نازاندريت کى لە راست و کى لە چەپ و کى لە ناوئەندا دەروات و چەندى لى بەردەوام دەبیت و چەندى بۆ شەیدا دەبیت.

سەرىکى تىوہرامان لە هیمن خوار بکەینەوہ دەبینن بە چارەنووسیکەوہ گیرسایەوہ دوور لە هەموو حىسابان بوو. لەجیاتى ئەوہى لادانى مێردەزمەى ئىستىعمار، حەمە رەزا پەهلەوى، دەرگەى بەهەشتى بۆ بکاتەوہ کەچى بە خۆى و چارەنووس و رابووردووہ بوو بە پتۆکىکى شەوہزەنگى بى تالەترى و بەدبەختترى و قوربەسەرتترى لەچاو رۆژانى غەربى و ئاوارەى... هەزار رەحمەت لە کفندزى پيشوو، بەلام چ فایدە! دواى مردنى حەمە رەزا ئومید بەو کفندزەش نەما! ناچارین چاوہنوورى مێردەزمەبە کى دیکەى کۆنە جەهەندەمە کە بکەین. هەتا فرشتەبە کى عەرشى بەرىن لە بەردەى غەیبەوہ سەر وەدەردیت... یى و قەدەمى بەخیر، چەند فینکە باى بالە رەنگارە کانت!!

لەو سالانەدا کە هیمن پەنابەرى عىراق بوو وە کوو هەزاران هەزار کوردى گەنج و پیر، کور و کچ، چەپ و راست، دۆستیکى قەدرزانی ریزلینەرى دل لە دەست داوى بووم. پاش ئەوہى نیشیمەنم بووہ بەغدا هیمنیش هەر بووہ بەغداى، یە کتر دیتن و پیکەوہ ژيانمان وەها بوو دەررون بۆ یە کتر بکەینەوہ. لەو حەفت سال و نیوہى سەرەتاکانى 1971 و حیزرانى 1978 کە لە کۆرى زانیارى کورد ئەندام بووم و سى سالی دوواینیشم بە جىگرى سەرۆکى کۆر بردەسەر

حەفتەى چەند جارێك يەكترمان دەدیت هەر نەبێ كە من دەمراستى سى لێزنەى زمان و ئەدەب و فەرھەنگ بووم
 ھېمنىش تىياندا ئەندام بوو. ھەفتەى دوو جارمان بۆ رێزمان كۆدەبوونەو ھەمە بەلاى كەمەو جارێك، ناوناوھىش
 بۆ فەرھەنگ جگە لەوھى كە خۆى و ھاوڕێكانىشى بى حىساب و بى ژووان سەردانى كۆرپان دەكرد و ھەرنەبا بەشێكى
 ئەو سەردانەيان لای من رادەبووارد و كۆرپى نوكتە و قسەى شىرن و باسى ھەمە بابەتيان دەگێرا. پى ناوى بلىم، لە
 ھەموو دانىشتنەكاندا ھېمن ئاخۆھەرىكى بەرچاو و سەرنجراكىشى بىسەران بوو. بابايەك بوو قسە بە تامى نوكتە ئاراي
 كەشكۆل ئاوەدان كە بە پى بابەتى قسە لێوھەردن بتوانى كوتال و كاللای گوتەسنجى. چ لە شىعر و ئەدەب بىت و چ لە
 خەبەر و گێرانەوھى رۆوداو بىت و چ لە بىروراى پتوھەند بە ناوھە و دەروھى و لات وەيا سەر بە فكر و سىاسەتەوھە بىت،
 ئاھە تەرزە كوتال و كاللایە بخاتە بازارى كرىار و نرخىنەر و رەخنە سازانەوھە. ھېمن لە وتووێژى ھىچ مەجلىسىك
 دانەدەما، لە مندالىيەوھە راھاتووى ئالغە قسەرەوان و ئەدەبەدۆست و خۆپتەواران و كارگوزاران بوو، بۆ خۆبىشى بەھەرى
 رايوێژى سازگار و ئارداوێژى لەبارى ھەبوو كە لە شىعر و پەخشانىشدا بەرە و رىزى ھەرەپىشەوھى ئەدىب و نووسەرانى
 كوردىيەوھە دەبرد.

ھېمن خۆى و ھەقالەكانى و تىكرای برا كوردە ئىرانى پەنابەرەكان دۆست و خۆشەويست و جى متمانەم بوون، وابزانم
 ھەمان ھەستىش لەوانەوھە بۆ من پەندى «دل ئاوتنەى دلە» ى بە راست دەگێرا. لە پەراوێژى تەسكى دەسەلاتىدا كە
 وەھا دەبوو بە عىارەى حال و بارى ئەوان بە تەسك حىساب نەكرىت، پايەى ئەو برا كوردانە لای من رەنگى تەقدىسى
 پتوھە بوو، ئىستاشى لەگەلدا بىت... ھەرگىز نەيانتوانى ھىندەى كە من خۆشمويستىن خۆيانيان خۆش بوو پت دەنا نەدەشيا
 ناوناوھە ساردايان بكەوتتە نىوانەوھە.

پتوھەندى توندوتۆلى ئەو برايانە بە كۆر و منىشەوھە بەشێكى بەرچاوى لە كەسانى دلكرمى و دەروون كەرواوى و ھەناسە
 بىگەنى بى شەرم و شكۆ بەرەو پىسكە رىگايەكەوھە برد ھەرگىزا و ھەرگىز چ مرۆپەكى پىدا ناروات باى تۆزقالبىك ھەستى
 مەردايەتى تىدا ھەبىت. شكاتيان گەيانە بەرزترىن پايەى دەولەتى كە ئەو كوردە پەنابەرە ھەمووى جاسوسى ساقاكي
 ئىران ئىنجا كۆرپى زانىارى كوردىش بەھۆيانەوھە بۆتە دايەرىيەكى ساقاك. دوو جارمان لە حكومەتەوھە لىپرس ھاتنە لام، لە
 كۆر پىسارم لى كرا لەبارەى ئەو تۆمەتەوھە. حكومەت لە من و لەو كەسانەشى باشتر دەزانى كە تۆمەتەكە لە زەر
 بوختانىكى شەرم ھىنەوھە زياتر نىيە بەلام دەبوو بە روالەت لەبارەىوھە پىسك بكات چونكە دەستەىيەكى ھۆرھۆپ بە
 ئاگادارى ھەندى كاربەدەستى كوردەوھە بوختانەكەيان ھەلبەستبوو.

وھەلامى پىويستىم دايەوھە كە لە حوكمى بەندەكانى ياساى كۆرپى زانىارى كوردەوھە ھەلدەستا. لە ياساكەدا ھاتبوو كە دەبى
 ئەندامى كارا لە كوردى غەبرى عىراق ھەلبژىردىن و سالى مانگىك ئەو ئەندامە كارايانە داوھت بكرىن بۆ بەشداربوون
 لە كۆبوونەوھەكانى ئەنجومەنى كۆر و پاداشيان بدرىتى و مەسەرفى ھاتوچۆ و ميانەتيشيان لەسەر ئەركى كۆر بىت. ئەو
 برا كوردە ئىرانىيانە تىياندا ھەيە ئەندامى كارا و ئەندامى يارىدەدەرى كۆر كە بە پى فەرمانى ياسايەكى حكومەتى
 «بعث» دابناوھە ئەو سىفەتەيان وەرگرتووھە. كۆر ھەتا ئىستاش (واتە ھەتا دەمى شكاتەكە) قصورى كردووھە لەوھەدا كە ھىچ
 كامىك لەو ئەندامانەى كوردى ئىران و ھى يەكەتى سۆڤىھەت و شوپتى دىكەشى بانگھىشتن نەكردووھە. ئەوھەندە نەبى كە
 د. عەبدولرەحمان قاسملۆ وھختىكى لە خۆوھە ميانى عىراق بووبىت بۆ كۆبوونەوھەكانمان داوھت كراوھە چونكە يەكەكە لەو
 كوردانەى غەبرى عىراق كە بە ئەندامى كارا ھەلبژىردراون. ئەو و ھەموو پەنابەرە بەرپزەكانى دىكەش لە كوردى
 كوردستانى ئىران ميانى حكومەتى عىراق ئىتر «ساقاكيەتى» لە كۆتوھە ھەلقولبەوھە...

شكاتەكە فشايەوھە ھەرچەند وەھا دەزانم فتىلخۆشكەرى ئەو كارە بە ھىما لە لايەنىكەوھە بەخۆى رەوا دىت لە چەقى درۆ و
 بوختانى وەھا رەجالدا ھەلوھەستىت. دواتر ناوى ئەو خەبەردەرانەم لە بەرپرسىكى زۆر گەورە بىست كە بە قىزەوھە باسى
 دەكردن.

من ھەرگىز لە ھېمن و ھەقالەكانىم نەپرسى ئايا ھەلوھەستيان بەرانبەر ئەو تەرزە كەسانە چ دەبىت چونكە پىسى ئەوتۆبى
 لەو بارەى ئەوانى تىدا بوون بە ئاوارەبى و پەنابەرى، دەبوو بە رىگە لى برىنەوھە لەو رەوھە كە لە تەنگەتاوى و بىدەرەتانىدا
 مرۆ ناچار دەبى سەر بە مالى دوزمندا بگرىت.

له وتووێژدا که باسی پێنوهندیی باپیرم، حاجی مهلا عهبدووللای جهلیم به مالی قاضی و ئەمین ئەلئیسلامی سابلأغهوه کرد، هێمن گوتی خۆی نهوهی ئەمین ئەلئیسلامه. له مهوه ده رکهوت، تازه ده زووی ته نینه وهی دۆستایه تیی نیوانمان له ریشالی بنه یه کی سه د سالیی ئاشنایی و ئەمه کداری کوچ کردووانمان ده ئالیت. له و کۆنه نامانه ی بهر له سووتانی برویگور و کهلوپهل و کتیب و متیبی ژووره کانی نهۆمی خواره وهی ماله که مان، سالی 1963 نه کهوت، وه لام نامه یه که له حاجی مهلا عهبدووللای جهلیزاده ی باپیرمه وه بو «امین الاسلام» ی سابلأغ سه ره تاکه ی به م دوو به یته ده ست پینده کات:

آنکه امرو بحر اکرام است
نور ایمان امین الاسلام است
ملک صاوجبلاغ ازیمنش
مرجع خاص ملجأ عام است

به دوا ئەمه دا سپاسنامه ی کاغه ز و دیاریی ئەمین ئەلئیسلام دیت که «هه زار پیشه» یه کی تا قمی چایه ی بو باپیرم هه ناردووه. سه یر له وه دایه که ئەم ته رزه پێوه ندییه ی بهر له سه د سال به وه هه موو زه حمه تی به یه کتر گه یشتن، له خۆوه و بی هۆی ده ستنیشانی وه ک ئاواره بوون و لی قه ومان به رده وام بوو، که چی له سه رده می سه یاره و رادیو و فرۆکه و پۆسته ی چالاک، له کۆتایی سه ده ی بیسته مدا هێمن و من له یه کدیمان نه ده بیست، چ جای براده ر بین، ئەگه ر حه مه ره زای په هله وی له پیاوچاکیی خۆیه وه هێمنی به دیاری نه نارد بایه بۆمان. به لام ده بی له بیر نه که ین که وا بهر له سه د سال و دوو سه د سال حکومه ته کان وه کوو ئیستا ها توچوی خه لقیان مه نع نه ده کرد، بگه ره ئەوسا جارێ بو حه شاماتی خه لق پاسپۆرت و فیزه ش جیی لیتۆژینه وه نه بوو.

بگه ریمه وه بو قه صیده که ی هێمن، کارم به به شیککی دوو لاپه ره ی دوا یینی شیعره که وه هه یه. له و دیره شیعرا نه دا هێمن سۆز و مه هاره تی تیکه ل کردوون، پێانه وه به ره ژوو ر تیهه لکشیه هه تا سنووری سه رسورکی خه یالی بیسه ر له گه لیدا بال ده گریت. له سه ر سه کۆی مه دحیککی زیده خه ست و خۆلی حاجیه وه که به م چوار به یته ده یگه یه نیته تۆقه له:

په ری دیوانه که ت گه نج و خه زینه
وشه ی شیرینی تۆ دوژمن ته زینه
هه موو په ندن قسه ی سووک و دزیوت
وه کوو بالی په ری پا که جنیوت
به نرخه، تازه یه، به رزه، به هیزه
ئه وی فه رمووت له باره ی پیاوی دیزه
ئه گه ر کوردیک قسه ی بابی نه زانی
محقق زانی

به دوا ئەمه دا، پاش سی دیر له هه لدانه وه ی ده وری شیعی حاجی بو بزاونتی گیانی شو ر شگیره نه له ده مار و میشکی «کوره کورد» دا ده سه ملانی واقیعی بیفیل ده بیته و که سه ری تازه هه ل ده ریت:

ئه ویتاش ده رده کورد نه کرا عیلاجی
ئه ویتاش کوردی کۆپله ماوه حاجی

لەم بەیتە و چەند بەیتێکی دیکەى وەک:

ئەوێستاش ھەر دەمانکەن تیرەباران
دەنەخشین بە خوین کۆلانی شاران

دلی بۆ کوردستانی دیوی ئێران و غەیری ئەویش لی دەدات بە پینی واقعی ئەو دەمەى شیعەرەکەى تیدا دەخویندەو،
لەبەرەو کۆتایی سالی 1973... تا لەم دوو بیتهى خوارەویدا خۆی دەکا بە کۆتەلێکی زیندووی حاجی قادریکی بەر لە 76
سال کۆچ کردوو:

ئەوێستاش گۆر غەریب زۆرن وەکوو تۆ
ئەوێستاش بی نەسب زۆرن وەکوو تۆ
ئەوێستاش بی کەس و دوورە وەتەن ھەن
ئەوێستاش شاعیری پیر و رەبەن ھەن

شاعیری دوورە وەتەن و پیر و رەبەن ھینم خۆیەتی، کە نوسخەیکەى حاجی قادری سەردەم بوو لەو دەمەدا... ھەقم بوو
بلیم مەرگ ناوانە شیرینە. ئەگەر مەرگ لە بەیندا نەبواوە ئەو ھەموو تام و شام و ھیز و پیزە لە دەمارى بەیتەکاندا
نەدەگەرا و دەبوو بە چیشتیکی کەم خوی...

بەلی راستە مەرگ و ھەموو ھۆیکەى ئازار و پەژارە نرخى ئەو زیندە تاو و تینەى بەرھەمی ئەدەبى و ھونەری بریندار لە
مرۆ وەردەگرنەو و دنیاى بە تیکرایى و لە ھەموو روویکیشەو گەش و خۆشتر دەبوو ئەگەر ئازار و کەسەر و سفتوسۆ
فەریان بزرپایە بەلام مادەم دنیا بە کەسەر و خۆشییەو تیمان ئالاوە ویا ئیمە تیی ئالوین با لە رووی راستییەو، وەک
کوردی دەلی: قسەیکەى باشیشی بۆ بکەین بەویدا کە لەو تەتى مرۆف تەعبیر لە خۆی دەداتەو بە ھەلرشتنى خەفەت و
کەسەر فتیلەى چرای مەنەویاتی ھەلکیشاوە.

ئەو دلدارانەى بە ئاگرى عیشقەو سووتان لە یادى پشتاویشتى زیندوواندا دەژین... زولمی بی ئامان و سامانى داستانى
زوحاک نەورۆزى گەشاندۆتەو. بە دەگمەنیکى زیندە دەگمەن نەبی گەلان بیریشیان لەو نەکردۆتەو ئاھەنگى
بیرکردنەوێى خۆشییەک بگێرن کە ھەر خۆشییى رووت بووینت و ھیوینى بەلایەکى گەورەى تیدا نەبووینت.

بەھەمەحال لە سالی 1979 بارى سیاسى ئێران گۆرا و برا پەنابەرەکان دوعاخواریان لی کردین بەرەو ولات و
کەسوکاریان. من لە رووی نوکتەو گوتم: بەم گۆرانەى وەزعی ئێران لە دوو کەس قەوما، یەکیان حەمە رەزا شا و ئەوى
دیکەش ھینم. قسەکەم نوکتە بوو بەلام دەمزانى ھینم بە زەحمەت بتوانی لە ھیچ شویتینى کوردستاندا بگاتە ئەو پایەى
خۆشەویستى کە لە کوردستانی عیراقى ھەبوو... خۆی زۆر جارن باس و ھەوالی وەھای بۆ دەگێرینەو لە نمونەى روح
پەرەبى گەنجەکان بۆی، بە تاییەت کێژەکان، کە ھەر لە خەيالدا شتى وەھا بۆ مرۆی ئاسایى دەسازیت کەچی بۆ ھینم بە
رەھایى دەسازا... ئەوێ من لە دەرووی نوکتەو بۆ ھینم کرد بە پشگوێ، زۆر بە داخەو، رۆژگار قۆستییەو و کردى بە
نوکتەیکەى دەسکردى خۆی کە ھات «گۆر غەریبى» یەکەى کە ھینم لە سالی 1973 بەرانەبەر بەیکەرى حاجى قادر
دادوېروى لە دەستاندا دەکرد، زۆر بە سفتوسۆ و برژە برژەو جیگۆرکى پى کرد بۆ جەرگەى زیند و مەفتەن و نشیمەنى
لە دیوی کوردستانی ئێران، کە زانیمان ھینم دواى گەرانەوێى بۆ ئەوێ ھەناسەى راحەتى تیدا ھەلنەھینا ھەتا بە دل
شکستەبى و ئومیدی کوژاوەو چاوەکانى بەسەر مەرگی تاریکدا لیک نان...

خوینەر لیم بەسەلمینى کە دەلیم ھەرگیز دلیم نەھینتا پیرسەمەو لە چەندوچۆنى ئەو بارە بەرەواژەى بۆ ھینم خیچا چونکە
ھۆى ئەو رووداوە لە خەتای ھەر لایەکەو سەرى ھەلدايیت وەھای پى سەغلەت دەبم کە تەسکینى تیدا نەبیت، با ھەر
لە پشت پەردەى گوماندا بیت کە دەتوانم بە مل بارى نالەبارى دابیرم...

مەرگ درندهیه کی بیبهزهیه به لَام ژیان خویشی لی دیت به جوړینک بزیتوهه تالایی مەرگ به لای شیرناییدا بیات...
که بلیم هیمن له بیر ناکه م شایه دیی پیاوچاکی خۆم داوه چونکه هیمن له گهل نه بزی میژووی خه بات و نه ده بی کورد
فرکه ده کات...

هه روا به دهم نووسینی رووپه ره کانی سهر به بابه تی پیشوهه، دیسان به ریکه وتی بی نیاز، له کاتی کاغزه دهره پیمان و سهر
بهم و بهودا گرتن و سهره تاکه ی بیلزوم لیره و له وی کردندا روخی کاغزه یکی ناو کتیبکی بهرگ سبی، بارست
مامناوهنجی بی نه خش و نیگار به سهرنجه موه نووسا و لپی نه بووه... نهو هینده نووسینه ی که به سهر کوتایی دیره کانی
کاغزه که وه دیار بوو، راید هه یاند خوړایی نییه کتیبک په ره کاغزه یکی لاره کی به هه ناوی خویره وه گرتی... سهری
بهرگی کتیبه که م کرد دیتم لپی نووسراوه: «عیزه ددین فهیزی یه کیتی نووسه رانی کورد و دوو کور».

بی نه وه ی زه کای مووقلاش پیویست بیت یه کسه بیرم بو سهر او و دهرای نهو کتیب و کاغزه رپی. نامه که هی کاکه
سورانی ماموستا عیزه ددین فهیزی به له رژی 1988\2\28 بومی نووسیه وه و له گهل کتیبکیدا بومی هه نارده وه... پیشتر به
ته له فون له گهلما دووا و له سهر خوایشتی خوم کتیبه باسکراوه کی بوم هه ناردا تا له دهره فیتکیدا بو به شیکي ناوه رۆکی
کتیبه که بجمه وه که پیوه ندیی هه یه به ئالقه یه ک له ئالقه کانی زنجیره ی «گه شتی ژیانم» دا... با له نووکه وه حیکایه تی نهو
پیوه ندیه ت بو بکه م!

له ئالقه یه کی «گه شتی ژیانم» دا که ده گمه باسی هه لباردنه که ی سالی 1953 بو خویته رم گیراوه ته وه که خاتون
ماموستایه کی قوتابخانه یه کی کچانی کوپی به بونه ی سهر که وتی به ره ی نیشتمان په روه ره کانی نهوسا شه کر و چوکلاتی به شی
بووه. نه م خاتون ماموستایه «نظیره محمد»، شه ویکیان ته قه ی لی کرا و هه روا به حال گولله ی ده مانچه که دوو ئینجیکی
له شوینی سهری به سهر بایفه وه ی لادابوو... حکومه ت له جیاتی دلدانه وه و لاواندنه وه و به دوا گونا هباردا گه ران خوشکه
نه زیره ی بو رواندز هه لداشت... کاره که سهر له به ری، به تاوانبار و حکومه تیه وه، نامه ردا نه بوو چونکه بیگومان نه گه ر
مرشحی حکومه ت له هه لباردنه که دا سهر که وتوو بایه و خوشکه نه زیره شه کر و قه یماغی به شی بایه وه ره نگ بوو
ته رفیعی پی بکه ن، خو نه گه ر ته قه ی لی کرابایه دلنایم که به ره ی ئیمه ی هه لباردنه که ته پلی توپانی پی ده کرا...
به هه مه حال هه لوهستی خوشکه نه زیره هه رچهنده لهو ده مه دا دهردی سهری بو نایه وه و له مردنی نریک خسته وه،
دیسانه وه لاپه ره یه کی گه شی ژیانی پر ده کاته وه و مایه ی شانازیشه بو خوی و منداله کانیشی...

تومهر ماموستا عیزه ددین فهیزی له ژماره 109 ی رۆژنامه ی هه ولیتر، ریکه وتی 1953\3\3، گوتاریکی رق هه لستای
نه ترسای بویر له باره ی نه م ره فتره درنده یه ی بی به زه یی و شهرم بلاو ده کاته وه که وا ره نگه کانی خوی هه ر پیم
نه گه یشتبیت، دواتر نه گه ر زانیبیتیشم تا ده می دهرچوونی ئالقه کانی گه شتی ژیانم هیچم له باره یه وه له یاد نه مابوو ده نا
منیکی به چرای گه نه گه رچه ک به دوا هه لوهستی شه رافه تکارانه ی خه لدا ده گه ریم چوناوچونی مه ردا یه تی وه ها زل له برا
و دوستیکی زیده به ریز و خو شه ویستی وه ک عیزه ددین فهیزی وه که هه تا سهر مه رگ و گیانه لاره به کوردی و مه ردی
و پاکی ژیانی برده سهر، چون نایکه م به پریشنگیکی گه شی تریفه داری راگوزهری گه شته که م به تایبه ت که گه شته که
خوی داوای ده کات، بگره لی وسکتبوونی نو قسانیه...

دباره پاش دهرچوونی نهو ژماره یه ی گو فاری «رۆشنبری نوی» که له ناوتویژی ئالقه ی گه شتی ژیانمدا باسی نهو
رووداوه ی تیدا هاتوه، کاکه سوران ته له فونی بو کردم باسی کتیبه که ی باوکی کرد ئیتر له سهر ته کلیفی خوم کتیبه که ی
هه ناردا بوم به لکوو له دهره فیتکیدا هه لی دهرخستنی نهو هه لوهسته شیرینه ی ماموستا فهیزی دهره خسیت، دهره فیتیش
نه مابوو که لینیکی بو بکه موه له ئالقه کانی گه شتی ژیانمدا چونکه چی هه بوو له یاداشته کانم تا ده گه نه ناوه راستی
حه فتاکان به سهر په رشتیکه رانی «رۆشنبری نوی» گه یشتبوو، زوریشم لی گران دیت هه لی ساخته هه لبه ستم... نه م
ریکه وته ی دهر که وتنه وه ی لاپه ره باسکراوه کانی قه صیده که ی هیمن و به دوا نهودا سهر که لبوونه وه ی کتیب و کاغزه که ی
باوک و کوران له خووه و بی ئه رک و هه ناسه سواری من سوزیکی له دهروونم گیرا بو نهو دوو کوچ کرده ی ئازیز، به
جوړینک، دهرگای کرده وه بو تارمایی گیانی چهن دین ئازیزی دیکه ی کاروانی رووه و مه رگستان... له یاد کردنه وه دا گه لیک

دیمه نی گهشی ئەو کۆچ کردوانەم هینایەوه بەرچاوی خەیاڵ و لەگەڵیاندا سەرلەنوێ بە هەندیک لە سەفەری ژیاپاندا دەهاتمەوه و تییدا ڕۆدەچووم تا ئەوێ بە دزە بۆ بەراوردکردنی یادی ئەوان لەگەڵ یادی زیندوووان دەچووم دەمدیت دەستە تەرازووی ئەوان قورسترە لە هی زیندوووان. لە ژێر نواو سایەبانی مەرگدا تۆزە غەریبەیی سالاخی لەیە کتر دابراومان بە گەشایی بیرەوریان وەکوو خەرمانەیی شەوان کە تەنانتە وردە ئەستێرەش بزر دەکات، ئەویش هەموو کەموکەسری مەروفاپەتی عەدەتیانەیی لە خۆیدا دەشاردەوه و هەر تریفەیی گیانیان دەمایەوه بۆ بەر نیگای فرمیسک تیدا قەتیس ماووم... مەرگی تال و ژار ناواناوه شیرینت...

لە یادی ئەو مردووو ئازیزانەدا و بە ئافەربینیک لە گیانی پاکی عیززەددین فەیزی، بە بلاوکردنەوهی ئەو دێرە شەرافەتمەندانەیی کە لەو ژمارەیهی گوڤاری هەولێریدا بلاو کردبوو و لە من لێرەدا بە دووبارە بلاوکردنەوهی ئەرکینیی قەرزداریی خۆم بەرانبەر فەیزی بەجی دەهینم و کەلینیکیی گرنگی ئالقهیەک لە ئالقهکانی گەشتی ژیاپانم پڕ دەکەمەوه ئەمەیه دەقی ئەو دێرانە:

«شەرمە و ناشرینە

لە شەوی شانزەدی مانگی شوبات هەندیک لە چەتە بێ دەسەلاتەکان لە کۆیە بەشەو بە تەنگ پەلاماری مالی تانیسە نەزیرە... مودیرەیی قوتابخانەیی کچانی کۆیەیان داوه، چەند تەقەیه کیان لە پەنجەرەوه بۆ کردووه کە بیکوژن، ئەم خێزانە بەرێزەش ژنن هیچ پیاویان تیدا نییه، زۆر خۆشی کە خۆی مەزن رزگاری کردوون لە دەستی بەدکاران و هیچ گوللەیه کیان پێ نەکەوتوو. جا برادەرەن وەرن سەیریکیی ئەم سەیرانە بکەن لە هیچ شوپتیک کە کۆمەلێک پیاو دوژمنداری کچیک بکەن کە چەکەکی قەلەم و نووسینە. هیواپەکی زۆرمان هەیه لە دانیشتوانی کۆیە کە هەموو خۆیندەواریکیی تیگەبیشوو ئیفتیخاریان پیوه دەکات ئەم نەوعە کەسانە نەپەلن لەناویاندا بژین، ئاشکرایان بکەن، تەبشیر بکرین لە ناو کۆمەل و حکوومەتدا. بەراستی مامۆستایان لە هەموو لایەک بە تاییەتی مامۆستایانی کۆیە بەم بزوتنەوهیه زۆر دلگیرن، هەموو خوشک و برایانی تانیسە نەزیرە لە لیوای هەولێر ئیحتیجاجیان پیشکەش دەکەن و تکایەکی زۆریش لە کاربەدەستان ئەکەن کە بنج و بناوانی ئەم ئیشە بیجییه دەربخەن و بە قانون جەزای خۆیان ببینن».

خۆینەر چاوپۆشی بکات لەوهی کە من خوشکە نەزیرەم بە خاتوو مامۆستا دانا و تەقەکەیشم بۆ دەمانچە بردەوه هەرچی مامۆستا فەیزییه بە «مدیرة» ی ناو دەبات و باسی تەفەنگیش دەکات... بێ دوودلی دەلیم شایەدیەکی مامۆستا فەیزی بۆ مودیرایەتی نیشانە پیناکوترە، خۆ کارەکە لە بنەرەتدا نە بە مودیرایەتی و نە بە تەفەنگبوون و دەمانچەبوونیش ناگۆریت. پڕووشکیکی بزوتنەوهی نیشتمانی بوو بەرەواژ گەراپەوه بۆ کچیکیی کوردی خاوەن هەست، کوردیکیی مەردیش دەنگی تاوانبارکردنی لێ بەرز کردەوه، مەسعوود محەمدیکیش کە قەرزداریی هەلۆهستی ئەو کچە و ئەو مەردیه دەیهوێ بەم یادکردنەوهیه قەرزەکە کەم بکاتەوه، با بلین قسطنی بەکەمی لێ دەداتەوه، زمانیکیی میژووی لەبیر کراویش لە هەندێ دێری تۆمارخانەیی دەفتەری شەرافەت دەگیرێ... دەقی ئەو دێرانەم بێ دەسکاری و بە شیواز و ریتووسی خۆی بۆ ئێرە راگوێست.

ئەم گوتارەم، هەر دەلیی نەزری کردووه و لە خۆی گرتوو سەرەتا و ئەنجامی بە مەرگ بگەنەوه یە کتر چونکە وەک لێرەدا دوخاخوازی پاش مەرگ لە یادی مامۆستا فەیزی دەکەم، کە جاری بەرحەیاتیش بوو دوایین جار لە خەستەخانە نەخۆش بوو چوومه هەوال پرسی... دواي چەند رۆژیک لە هەولێرەوه خەبەری مەرگی هات. کەلینیکیی گەورەیی لە شارەکی خۆی و لە دلی هەموو قەدرزانییک بەجییهشت.

«...»

له ژماره 53 ی رهنگینی که ژال و ده‌لادا باسیکی خوشکه‌له‌ی گوندی (نوره‌ددین) ی پژدهرم خویته‌ده‌وه، گهلنیک بیره‌وه‌ری دوور و نزیکي لی به ناگا کردمه‌وه که رووداوی ناگه‌هان و به سفتوسوی رۆژگار سووره له‌سه‌ر سپی پاتکردنه‌وه و زران‌دنیان. وه‌ک بلیی به‌لایه‌وه ته‌سته‌مه، دیارییه وه‌شوممه‌کانی رهنگیکی ره‌شتاله‌ی خویان نه‌هاویژنه‌ سهر په‌لکه‌زیرینه‌ی خه‌یال... پیوه‌ندیی خۆم و پشتاو‌پشتی باب و باپیران تا ده‌گاته یازده‌ پشت، به نوره‌ددین و عه‌شیره‌ته‌که‌ی و خاوه‌نه‌که‌ی هه‌ره دوایینی باپیری بابه‌کری مه‌حموودئاغا و براکانی بوون. هه‌ستیاریه‌کی سۆزناک له ده‌رووندا ده‌بزویت چه‌ندیکی به‌سه‌ر ناوی یاخود یادیدا بکه‌وم، له‌مه‌شدا حه‌قم به‌لایه‌وه چونکه به‌لای که‌مه‌وه 450 سالیکی ده‌بیت هه‌وه‌ل پشوه‌ بای ته‌وه‌ریمه‌ بوته‌هه‌ناسه‌ی باپیره‌ گه‌وره‌مان شیخ براییمی جه‌زیری که یازده‌مین باپیری منه. دوو سه‌د سالیکی ده‌بیت باپیری پینجه‌مم، مه‌لا عه‌بدورره‌حمانی کاکی جه‌لی، له دینی جه‌لییه‌وه هاتوته‌ کوپیی، که ئەم پینج پشته 200 سالی بریبیت دیاره‌ شه‌ش پشته‌که‌ی پیش ته‌وانیش 250 سالیکیان رابردوو، به تایبه‌تی که بزانین مه‌لا عه‌بدورره‌حمان 9 – 10 سالیکی کوتایی عومری له کوپیی به‌سه‌ربردوو، هه‌ر نه‌بی پینج به‌شی عومری پیش هاتنی بو کۆیه ده‌چیته‌وه سه‌ر حیسایی ته‌وه 250 سالی. که‌وا بیگومان ته‌گه‌ر وردپیتی تیدا بکه‌ین له‌وه‌مقداره‌ تیده‌په‌رتی.

له هه‌ندی ئا‌غای میراوده‌لیم بیستوهه‌ که باپیره‌ گه‌وره‌ی ته‌وان و شیخ براییم به‌یه‌که‌وه له جه‌زیر و بو‌تانه‌وه هاتوون بو مه‌لبه‌ندی پژده‌ر به‌لام قسه‌که‌هه‌ر هی ده‌ماوده‌مه، نه له ته‌وانه‌وه و نه له پیشینانی ئیمه‌وه شتیکی نووسراو له ده‌ستدا نییه‌ ئەم لایه‌ی ساخ کردبیته‌وه. به‌هه‌مه‌حال، هانده‌ر هه‌ستی ده‌روونی بیت وه‌یا داخوازیی نووسه‌ری گوتاره‌که‌ بیت یاخود هه‌ردوو‌یان بن، وا لیره‌دا باپی ته‌وه‌ی باسه‌که‌هه‌لبگریت خامه‌گیری تیدا ده‌که‌م به‌ سپاسه‌وه بو کاکه‌ حه‌مه ته‌حمه‌د جاف و کاک عومه‌ر حاجی خدر نوره‌ددینی که یه‌که‌میان نووسه‌ر و دوه‌میان سه‌رچاوه‌ی بابه‌ته.

له لایه‌ن هه‌له‌که‌وتی شویتی گوندی نوره‌ددینه‌وه پیوسته‌ بلیم ته‌وه په‌راویزه‌ی ((دامینی زنجیره‌ چپای ئاسۆس و چواس و بلّغت و هه‌رمین و قه‌ندیل)) که له گوتاره‌که‌دا به‌ ده‌وری نوره‌ددینه‌وه کیشراوه، هه‌موو پژده‌ر ده‌گریته‌وه به‌ میراوده‌لی و مه‌نگور و مه‌نده‌مه‌ره و ورده‌ تیره و عه‌شیره‌تی دیکه‌ش. له‌وه‌ریزه‌ شاخانه‌ که هه‌ره‌ نزیکیان له گوندی نوره‌ددین شاخی ئاسۆسه‌ که‌وتوته‌ به‌ری باشووری زیی گچکه‌وه و به‌ر حیسایی دیوی مه‌رگه‌ ده‌که‌ویت. ((چه‌واس)) یش ناچیته‌ هاوشانی ((بلّغت و هه‌رمین)) هه‌وه‌ ده‌شی له‌گه‌ل شاخی ((گرده‌بیناسه‌)) ناوی بیت. هاوتای هه‌رمین و بلّغت له‌وه‌ریزه‌ شاخه‌ی پژده‌ر که سنووری نیوان عیراق و ئیرانه‌ دوو لووتکه‌ی ((دوو‌په‌زه‌)) و تا راده‌به‌ک ((باربرنج)) یش دیته‌ حیسابه‌وه. هه‌موو ده‌شتایی ولاتی سه‌ر به‌ قه‌لاده‌ ده‌که‌ویتته‌ نیوان نوره‌ددین و ریزه‌ شاخی باسکراو... له‌گه‌ل((قه‌ندیل))دا هه‌ره‌ نزیکي له نوره‌ددین قه‌ندیلی مه‌نگوران و لووتکه‌ی هه‌ره‌ به‌رزی ((کۆره‌ش))ی پی ده‌لین، به‌ پیوانه‌ی عاده‌تی نیوان ته‌وه‌ خه‌له‌که‌ چ پیوه‌ندی له‌ به‌ینیاندا نییه‌ و رهنکه‌ به‌ سواریی و لاخ هه‌ر نه‌بی 6 – 7 سه‌عات رینگه‌ له‌یه‌کتر دوور بن. به‌ هه‌مه‌حال ئەم ورده‌ حیسابه‌ کاریک ناکاته سه‌ر ته‌سلی بابه‌ت و مه‌به‌ستی نووسینه‌که‌، به‌لام چ زه‌ره‌ریکیش نییه‌ له‌ تیخوتنده‌وه‌یان.

له لایه‌ن باری میژوویی کۆنی گونده‌که‌ و ناوچه‌که‌وه، که‌سیک بیه‌وی به‌ وردی به‌ جوړیکی میژووناسانه له‌سه‌ری بروات، خۆته‌رخانکردن و ماوه‌یه‌کی پشووداری ده‌ویت هه‌ره‌نه‌بی له‌ رووی ته‌وه‌ راستیه‌ گرنکه‌وه که له‌وه‌ته‌ی ماده‌کان به‌ر له‌ هه‌زار سال پتر پیش مه‌سحدا نیشته‌جیی کوردستانی ئیستا که‌ی ئیران بوون و هیزوپیزنیکیان پیکه‌وه‌ نا، بوون به‌ ئامانجی له‌شکه‌رکیشی ئاشووریه‌کان بو تیک شکاندنیان به‌ زوریش ره‌وی ئاشوور بو سه‌ر دیوی کوردستانی ئیران له‌ ده‌ره‌ندی ره‌مه‌کانه‌وه‌ تیی کردوو و به‌ ناوچه‌ی ئیستا که‌ی پژده‌ر تیه‌ریه‌وه‌ هه‌تا له‌ سالی 612 پ. ز ماده‌کان به‌ یارمه‌تی بابلیه‌کان توانییان ئاشوور له‌به‌ریه‌ک هه‌له‌وه‌شین، شه‌ست سالی‌ه‌ک دواتر کۆرش هه‌خامه‌نشی ماده‌دی تیک داو به‌ دریزایی پتر له‌

ههزار سال ناوچه که بوو به پي خوشی تهسکه ندر و تهشکانیه کان و ساسانیه کان... کاتیک عهره بی موسلمان دهسه لاتی پیکهوه ناو بهرنگاری ساسانیان و رۆمه کان بوو، له ماوهیه کی کورتدا ساسانیه کانی ریشه کینس کرد و رۆمه کانیسی بره ئاسیای بچووک ره تاند.

شهری ناوداری قادسیه له رهمه زانی سالی 14 ی کۆچی، بهرانه بر 636 ی زاینی روهی داو دهسه لاتی ساسانیان له پاته ختیان تیک شکا... دواتر له شهری نه هاوهند که عهره به کان پینی ده لاین ((فتح الفتوح))، سالی 21 ی کۆچی، بهرانه بر 641 - 642 ی زاینی، ئیمپراتوریه تی ساسان کۆتایی هات. یه زدگورد ده سالان په له کۆتکه ی لیره و له وی کرد هه تا له 652 ی زاینی به دهستی ئاشه وانیک کوزرا ئیتر رووپه ره ی میژوو به ته واوی وه گه را. ئیمه به چاکي نایزاین کوردستان به چند سال و مانگ که وته دهست عهره ب به لام دوو شت له و میانه دا جپی متمانه یه. یه کیان ته وه یه که کورد به حوکمی بی دهسه لاتی و مافخوراوی به به ریه وه نه بوو بهرگری له هیچ داگیر که ریک بکات، بگره له وانه بوو به هوی زولمیکي لپی ده کراو تیندا ته نگه تاو بوو بوو هاتنی داگیر که ری تازه ی به هلی پشوودان زانیوه. له به لگه ی ئه م راستیه شتیک ده هینمه وه بهر نیگای خوتنه ر. وه ک به دیهیه ئاشکرایه دانیشتووانی ده ور به ری مه داین، پاته ختی ساسانیه کان که وا له خوارووی به غدا ی ئیستا که بوو هه مووی فارس بوو که چی به فه وتانی دهسه لاتی ساسانیه کان نه ک هه ر فه رمانه روا و دهسه لاتدار به لکو هه رچی فارس بوو به ره و دیوی ئیران کشایه وه. کورده که چونکه هاو لاتی چواره م پینجه م بوو نه ک هه ر له جیگه ی خوی مایه وه به لکوو دوا ی به تالبوونی ده ور به ره که ی له فارسه کان به شیکي ئه و به تالایه شی بو مایه وه و به ره و باشور داخزی، عهره بی تازه حاکم چ خه ته ریکي له کورده وه هه ست پي نه کرد هه تا حیساییکی قایمه کاری له دزی بکات، کورده که له خۆه به ره و دینی نوی هات چونکه میژوو بو مان باس ده کات دینی زه رده شت به دهست شاهه کانه وه وه ها دزیو کرابوو چی هه ژار بوو لپی به زا که زا ک که وتو بوو ته نانه ت ئافیشتایه کی نووسراوی ره سمی هه بوو به که لکی سیاست ده هات و له کاردا بوو، یه کینکیشیان له سینه ی هیر به د و مووبه ده کاند بوو ده ماو ده م ده گو یتر رایه وه. حاشیه و ده ست و پاوهندی شاهه کان له ره گزی فارسی سوو دمه ند بوون له و شیواندنه ی ئافیشتا، بویه پشگرییان له یه زدگورد کرد و بو ماوه ی 40 سالی ک در یژه یان به هه ولی بيسوو دا. کورد و میلیه تی دبکه ی وه ک کورد ئه و هانده ره ی شک نه ده برد خوی به قوربانی جه لاده که ی بکات.

راستی دوهم ته وه یه، داگیر کردنی کوردستان له لایه ن عهره به وه که وا بیگومان بلا بوونه وه ی ئیسلامی له گه لدا بوو بی ته گه ره ی گه وره، له ده ور به ری 20، 21 ی کۆچی مه ودا ی باشی بری بوو. میلیه ته بیده سه لاته که ی کورد هه روه ک له ئاست ساسانیه کان بیچاره بوو له ئاست دهسه لاتدار و سه ره ک ئیل و فیودالی کوردیش ئه و بیچاره یه بوو، تا ته گه ر یه کیک له وان بهرگری ئیسلامی کرد بی بو پاراستنی سوودی خوی خه لقه که ی به ره و شه ر رامال داوه به لام شه ری توپی که گیانی هه لمه تبه رانه ی تیندا نیه.

ناوچه ی نوره ددین و پزده ر به عمومی سه ره ریگایه کی له شکر ی ئیسلام بوو به ره و دیوی ئیران. له ناو تو یژی گوتاره که دا ناوی دانیکور پاشا ده مانباته وه بو ئه و سه رده مه ی که له شکر ی ئیسلام ئه و ناوچانه ی کوردنشینی که وتبووه سه رریگه ی به ره و رۆژه لاتی روه و ئیرانی تیندا فه تح کرد.

ناوی دانیکور هه وه ل جار له کتیه ناو ده ر کرده که ی مه لا صه مه دی مه رگه یی که وته بهرگوپی بیسه رانه وه. کتیه که بن بوو کرا، مه لا صه مه د خوی سوور بوو له سه ر هیندی که کتیه که فه وتا وه ئیتر به سووتان بیت یان به هوییه کی دیکه. من خۆم له م باره وه لیم پرس ی، وه لامه که ی هه ر ته وه بوو که کتیه که نه ماوه. ته وه ی من خۆم چاوم پي که وتی له سه ره باسه کانی ئه و کتیه ته نها ئه و به شه بوو که باسی هاتنی سپای ئیسلام، له هه ولیره وه، بو هه رمۆته و کویه و رۆندیات (رانیه) و گوندی رۆسته م (میرزا رۆسته م) و سه نجان مه رجین (سیناجیان و مه رگه) و قه ربابا (قه ره ته په) و دو قمان (دوو گو مان) و شیده ره (پزده ر) و قه لاتی (داینکور)... هه تا ته و دیوی ئیران بو ته وه، ده کات. ته وه ی دیتم ده سنوو سیکي نیوداشی خۆشخوین و به قه له می ره صاص نووسرابوو. ناوانه ده یگوت «قال الامام الواقدي» وادیاره حیکایه ت له غه زه واتی واقدی ده گیت ته وه و پینه ی دیاره غه له تی میژووی تی که وتوو به لام له لایه ن توپوگرافیای

ناوچه كهوه ههتا بلیتی راست و وردپیو بوو. به پیتی ئەو دەسنووسه پاش داگیرکردنی ولاتی بەردەربەند، لەشکری ئیسلام بۆ سەر دووقمان دەچیست. حاکمەکی دووقمان – دووگۆمان – داوا لە دانیكوری شیدەرە دەکات که بەهانی رابگات، دانیكور پشت ئەستور بوو به محکەمی قەلاکە خۆی و عەرەب بەهەند هەلناگرێ و گوی ناداته حاکمی دووقمان. ئەو شۆینە ئیستا پیتی دەگوتری «شەیدان – شەهیدان» شەرگە لەشکری عەرەب و حاکمی دووقمان بوو... ناوی دانیكور بەر لە کتیبەکەمی مەلا صەمەد نەبێسترابوو بەلام لە ریتی هەبوونی «قەلاتی دینکە» وە که بەسەر دەشتی خاسدا دەنۆریت، ئەو دەشتەمی وا نۆرەددینی تیندا بنیات نراوه، زانرا که دانیكور هەمان «دینکە» یە که لە کۆندا خاوەن قەلاتە که بوو. نەشەزاندرە که دینکە، دانیكور شەری لەگەڵ موسلمانان کردوو، تەنانەت مەرقلەدی دوو مردوو بەسەر گردی قەلاتی دینکەوه بوو بە ناوی شیخ و چاک و پیر رۆیشتبوو، کهچی لە کتیبەکەمی مەلا صەمەددا دەرکەوت که ئەو دوو قەبرە هی دوو صەحابەمی عەرەبه.

گرده کهمی قەلاتەکەمی دینکەمی بەسەرەوهیە (قەلات شۆیتەواری دیاری نەماوه) نەختیکی بە ناوی زیی بچووک که لە بنیهوه رەت دەبیت داشۆراوه و رماوه بەلام بەشی هەرە زۆری زەق ماوهتەوه. لەو کتیبەمی مەلا صەمەددا باسی شەری قەلاتی دانیكور و گرتنی لە لایەن ئیسلامەوه مەیلەو بە دریزی هاتوو.

کتیبە که دەلی لە سەرەتادا لەشکری ئیسلام نەیتوانی قەلاتە که بگریت لەبەر محکەمی دروستکرانی و قایمی جیگاکی بەسەر ئەو گرده بەرزەوه. لە ناو قەلاتدا بۆ ناوی زی رارەو هەبوو وەک بێر که ئیتر تینۆیتەمی جیی نینگەرانی نییه. دەرگاگەشی لەوانە نەبوو بە ئەبزاری قەلاگیری که لە دەست عەرەبهکاندا بوو بَشکیت، بۆیه بوو چەندیکی قوربانیشیان دا هیچیان بۆ نەکرا هەتا فیلکی ژیرانیان بەکارهینا.

گردی کهوا قەلاتەکەمی لەسەر بنیات نراوه و لایەکی زیی بچووک، لای باکوری لە شکلی نیمچە کهوانەمی مەیلەو پینچ دەکاتەوه بە جۆریک ئەگەر پاسەوان لە سەربانی قەلاوه دنیا بە سەح بکاتەوه ناتوانی بزانی کهس هەیه لە حەشارگەمی پینچە کهدا خۆی دانووساندیبت. موسلمانەکان بەشیکی لەشکرە که لەو پشت ریزە گردەمی پینچ کردوو دادەمەزرتن بی ئەوهی ئەهلی قەلات هەستی پی بکەن. بەشی زۆری لەشکرە کهش لە پیندەشتی بەردەمی دەرگای قەلاتەوه هیرشی توند دەهینن... دواي ماوهیەکی ئەوتۆ که باي ئەوه بکات هیرشەر تیندا شەکەت بیت لەشکرە که بە زاهیر دەشکیت و رۆو لە هەلاتن دەنیت. لەشکری ناو قەلات بەهەلی دەزانن و دەرگا دەکەنەوه و بەدوا هەلاتواندا بەنیازی لەناوبردنی یە کجارەکیان هیرش دەهینن بۆ پیندەشته که. ئەو تاقمە موسلمانەمی لە حەشارگەدا بوون بە غافلگیری و زۆر بە سینایی لە پشت گردەکانەوه بۆ قەلاتی دەرگا کرایەوه هروژم دینن. کاتیک لەشکری دانیكور بە ئاگا دیتەوه قەلاکە گیراوه. ئیتر دەکەونه نیوان دوو ئاگری لە رۆوتەنی پیندەشتی خاس و تەفرووتا دەبن، دانیكوریشیان لەگەلدا...

جاریکیان لەگەل شیخ حسینی حاجی سەیدا، لە قەلازەوه دەچووین بۆ نۆرەددین بەسەردانی پایزئاغا که گەبشینه نیهایەتی بانووی که بەسەر رۆوکاری قەلاتی دینکە و دەشتی خاس و نۆرەددیناندا دەنۆریت، لەو شۆیتەمی پیتی دەگوتری «سەرنیل» شیخ حسین هەلۆهستی پی کردم گوتی سەیری ئەو دیمەنه بکە. سەحابەکان لە بەناویچی دریزی گردی قەلاتەکەمی دانیكور کهوا لەبەرچاومانە خۆیان دانووساندوو که بە هیچ جۆریک لە قەلاتەوه نادیتین. لەشکری هیرشەریشی لەو دیوی ریزەگردە که لە پیندەشتهوه هجومی هەلخەلەتاندیان هیناوه و خۆیانان شکاندوه، ئیتر لەشکری ناو قەلات که دلنیا بوو لە نەبوونی هیچ هەرەشەیهکی ناگەهان دەرگای بۆ مەرگی خۆی کردۆتەوه...

وەک کتیبان باس دەکەن نەهاوهندیش بە فیلکی ئەوتۆیی گیراوه لەگەل تیبینی ئەوهدا که شەری نەهاوهند لەگەل سەرلەبەری لەشکری یەزدگورددا کراوه و لەو شەرەدا، زۆر بەسەیری، یە کیک لە ئەسبایی سەلامەتی لەشکری نەهاوهند لە ئاکامی شەردا بوو بەهۆی تیچوونی لەشکرە که. بە نیازی ئەوهی هیرشی عەرەبهکان بۆ سەر شارە که لە ماوه برینی گەیشتن بە نەهاوهند خۆی سارد دەبیت، لەمپەریکی چروپریان هەلنابوو وەک سەکو و کوچکە و بەرد و ئەوهی پیتی دەلین «عوارض») که ولاغ لە غار دەوهستینی چ جایی عەرەبانە، ئنجا که عەرەبهکان لەویشدا بە روالەت هەلاتن و لەشکری فارس رابیان نان کاتیک که بایانداوه سەر فارسەکان و رابیان پی لە شارکردنەوه فارسەکان لەبەر ئەو

لهمپه‌رانه نه‌یانتوانی بگه‌نوهه شووره و قه‌لای شار و ههر له رپی هه‌لاتندا پامال بوون به‌تایه‌تی له‌بهر ئه‌وه‌ی سواره و پیاده‌ی فارس به‌چه‌کی زۆر قورسه‌وه شه‌ریان ده‌کرد، عه‌ره‌به‌کان له‌چاو ئه‌واندا وه‌ک کارمامزی به‌هاران بوون له‌هیرش بردن و خۆزگار کردندا...

له‌وه‌ی خسته‌مه‌ به‌رچاوی خوینه‌ر ده‌رده‌که‌ویت که دینکه کورت کراوه‌ی ناوینکه به‌ر له‌ نزیکه‌ی 1350 سال عه‌ره‌به‌کان به «دانیکور» یان گو کردوو، ناشرانین ناوه‌که چه‌ندی لی گۆراوه به‌سه‌ر زار و زامنی عه‌ره‌به‌کاندا چونکه بینگومان وه‌کوو کورده‌کانی ئه‌وسایان له‌فز نه‌کردوو. ده‌توانم بلیم ئه‌و «ک» هه‌ر کاف بووه نه‌ک «گ - گاف». چونکه به‌قیاس له «مه‌رگه» که کردوو یانه به «مرجین» ده‌بوو بلین «داینجور» ته‌گه‌ر پینه‌که گاف بوایه. چه‌ندیکی ناوی کوکی ئه‌و رۆژگارانه‌ش به‌بیری خۆمدا تیده‌په‌رینم به‌سه‌ر ناویکدا ناکه‌وم له‌میانه‌وه‌هه‌نیک بیت ته‌نانه‌ت ناتوانین بلینم ئه‌م که‌رتی «کور» هه‌مان کویری ته‌مرۆکه‌یه وه‌ک که ده‌لین «پاشای کوره» چونکه لیمان روون نییه له‌ سه‌رده‌مه‌دا «کور، کویر» چۆناوچۆنی له‌فز کراوه. ناوه‌که وه‌کو خۆی، لای من، بیسه‌رو شوین ده‌مینیتته‌وه‌هه‌تا له‌ که‌لینیکه‌وه‌ تیشکیک دیت و روونی ده‌کاته‌وه. به‌لام ده‌توانم بی دوولدی بلیم ناشی بلین «دانیکور پاشا» وه‌ک که ده‌لین «عه‌بدو ربه‌حمان پاشا» چونکه نه‌ بیستوو مانه‌هیچ سه‌رداریکی ئه‌وسا «پاشا» یی گوترا یی و نه‌ وشه‌ی «پاشا» ش له‌و سه‌رده‌مانه‌دا پاشا بووه. وه‌ک بزانه‌م «په‌تخشا» گوتراوه هه‌ر وه‌کوو «شاه» ییش «خشجتره» بووه هه‌رچه‌ند به‌شاریش گوتراوه خسه‌تره، ته‌نانه‌ت شه‌ه‌ره‌بان «خستره‌پاوه‌ن» گوتراوه و یۆنانه‌یه‌کان کردوو یانه به‌ساتراب. خستره‌پاوه‌ن به‌واتای ئیستای «محافظ» رۆیشتوه.

دیی نوره‌ددین خۆی مه‌رکه‌زی عه‌شره‌تی نوره‌ددین بووه و هه‌موو ئه‌و رۆینوه‌ی ئیستا پی ده‌لین پژده‌ر پی گوتراوه نوره‌ددین. له‌نیوان نوره‌ددینیان و میراو - ده‌لیان که به‌لای خه‌لقه‌وه له‌گه‌ل پژده‌ر یه‌ک شتن قه‌ول و بریه هه‌بووه که مه‌جلیسی ماقوولان له‌نوره‌ددیان پینک بیت و سه‌رۆکایه‌تی عه‌شیره‌تیش هی میرواده‌لیان بیت مه‌جلیسی ماقوولانیش ده‌سه‌لاتی سه‌لمینراوی هه‌بووه له‌کاروباری ئه‌و زه‌مانه‌دا.

به‌ر له‌وه‌ی ئه‌و قه‌ول و بریه‌یه هه‌بیت، ولاته‌که له‌ ژیر ده‌ستی عه‌شره‌تیکی مه‌یله‌و دردا بووه پی گوتراوه (سه‌کر) چه‌ند دینه‌کیان هه‌بووه به‌لام ده‌ستدریژیان له‌و خه‌لقه‌ کردوه گه‌لیک مولکی ئه‌م و ئه‌ویان داگیر کردوو تا کار ده‌گاته جینگه‌یه‌ک که بریار له‌سه‌ر هه‌ندی بده‌ن چی میرواده‌لییه له‌ناوی بیه‌ن... له‌ رۆژیکه‌ی جه‌ژندا که میرواده‌لی و نوره‌ددینی کوپونه‌وه‌یان هه‌بوو بۆ چاره‌سه‌رکردنی زولم و زۆری سه‌کران، ئاگانانی سه‌کر ده‌بانه‌وی غافلگیریان بکه‌ن، ئیتر گورج بۆیان ده‌چن به‌و نیازهی دوا‌ی له‌ناوبردنیان نانی جه‌ژنه‌ بخۆن... خه‌به‌ره‌که له‌لایه‌ن خیرخواپانه‌وه به‌و مه‌جلیسه‌ی میرواده‌لی و نوره‌ددینیان ده‌گات، ئه‌وانیش بی ئاگاداری سه‌کره‌کان بۆیان له‌بۆسه‌ داده‌نیشن و له‌ده‌می گه‌یشته‌یه‌کتردا شه‌ریکی خویناوی رووده‌دات و به‌شکستی سه‌کره‌کان کوئایی دیت و له‌شکری میرواده‌لی ئه‌و نان و پاته‌ی سه‌کران که بۆ جه‌ژن دروست کرابو لیان بوو به‌جه‌می هه‌سانه‌وه... ئیتر سه‌کره‌کانیان ده‌رکرد ئه‌وانیش له‌و شوینه‌ی نزیک گه‌لاله‌ که پی ده‌لین سه‌کری سه‌کران جینگیر بوونه‌ته‌وه و که‌وته‌ سه‌ر باری که‌سابه‌تی بی ده‌ستدریژی. ده‌گیرنه‌وه ده‌لین ئا‌غای سه‌کران له‌ پژده‌ر هینده به‌زه‌بروزه‌نگ بوون ئا‌غای پژده‌ریانیان ناچار ده‌کرد که شه‌وی هاوینان خه‌ریک بن نه‌یه‌لن بۆقی دم ئاوان بقرینن نه‌کا ئا‌غای سه‌کری خه‌وی بزپیت.

یه‌کین له‌ رۆپه‌ره به‌ده‌نگ و سه‌داکانی میژووی نزیکی دی نوره‌ددین باس و خواسی «قۆمیته» ی سالانی 1941 بوو، دواتریش بۆ چه‌ند سالیکی دریزه‌ی کیشا... هه‌راوزه‌تای قۆمیته به‌ده‌نگ هاته‌نه‌وه‌ی هه‌رایه‌کی کۆنتره که‌وا لیره‌دا بۆیان ده‌چینه‌وه. کورته‌ی باسه‌که ئه‌وه‌یه که میرواده‌لی و نوره‌ددینی، به‌ر له‌حوکمی ره‌زاشای په‌هله‌وی، مولک و زه‌ویه‌کی فره‌وانیان له‌دیوی کوردستانی ئیران که‌وتبووه ده‌ست. ره‌زاشا به‌فهند و فیل له‌ده‌ستی ده‌ره‌ینان. دوا‌ی پشوویه‌ک میرواده‌لی و نوره‌ددینی به‌له‌شکریکی ته‌یاره‌وه هیرش ده‌بانه‌ سه‌ر سپای ئیران و ده‌یره‌تین هه‌تا له‌سه‌رده‌شت ئابلۆقه‌یان ده‌دن. دوا‌ی بیئومیدیبوونی حکومه‌تی ئیران له‌رزگارکردنی سپا ئابلۆقه‌دراوه‌که‌ی خوایش له‌شیخ مه‌حموود ده‌کات که بکه‌ویته به‌ینه‌وه، ئه‌ویش کاغه‌ز بۆ ئا‌غاکانیان ده‌نوسی و له‌سه‌ر ئه‌مری ئه‌و، دوا‌ی 45 رۆژ ئابلۆقه‌دان، سوپاکه

رەھا دەكەن بەرەو دەرەوھى ناوچەكە برون. ئەو مولك و زەويانەى رەزاشا بە فىل لە دەست پزدرەبىيانى دەرەيتابوو سەرلەنوئى كەوتەو دەستيان ... رەزاشا زانى بە زەبروزەنگ چارەى گرفتهكە ناكريت لە رىي مەسلەحەتییەو پزدرەبىيەكانى بە پارەيەكى سەككەى زىرى چەند جار ھىندى نرخی حەقىقى رازى كرد و ناوچەكەيان بەجىھىشت و ھاتنەو پزدرە ئەم روداوانە لە سالى 1927 سەريان ھەلدا. دواى ئەوھى لە سالى 1941 ئىنگليز و سوڤىەت ئىرانيان داگير كرد و رەزاشا دوور خرايەو و ھۆمەتى ئىران دەسلەتى كز بوو بە تايبەتى لە خاكى كوردنشىن، پزدرەبىيەكان ھەوای وەرگرتەوھى ئەو مولك و دىھاتانەيان كەوتەو كەللە، بارەكەش و ھەابوو، لەو بى ھۆمەتییەدا ھەرچى چاپوكى و نەترساوى و دەست پىشخەرى كردبايە، كوردى گوتەنى، رىزى سوار دەبوو، لەو رۇژانەدا كە سەرۆكايەتى پزدرە ھى بابەكرى سەلیم ئاغا و ھەباسى مەھموود ئاغا بوو، ئەوانىش بە پىي تەجرەبەى كە ھەيان بوو لە ئىدارە و راپاھتووى دوور ئەندىشى بوون و تا رادەيەكيش لەوانە نەبوون خىرا بە خىرا لەسەر تەمايەكى و ھەا رىكەوت يەك قسە بن، ھەل پەيدا بوو بۆ يەككى و ھەكوو باپىرى بابەكرى مەھموودئاغای خاوەنى دىي نۆرەددىن كە گەنجىكى پىنگەيشتووى خاوەن قۇناغ و ناودەر كوردووى پياوھتى و نەترساوى بوو، بە گەرم و گوپى و بە پىي داخوازیى حال چاكى لى بەلادا كرد و ھەنگاوى ھەلئىنا بۆ وەرگرتەوھى مولك و مالى دۇراو، خەلقىكى زۆرى لە دەورە ئالا بوو بە سەرۆكى ئەو گروپەى پىي دەگوترا قۇمىتە، دوو سەرۆكى تەقلیدی لەو ناو ھەرانبەر جموجوولى بى ئۆقرەى خاوەن تەمايان دەست پاچە مانەو، باپىرئاغا بوو بە تاقە سوارەى مەيدانى مولك وەرگرتەوھى خۆ ئەگەر بويسىتابە لەو گوپ و بھەدا سەرۆكايەتى پزدرەبىيەى لە بابەكر ئاغا و ھەباس ئاغا، كە مامى باپىرئاغا بوو، شلوك دەكرد، ھەر خۆيشى بۆى گىرامەوھە كە مامى ترسى لى نىشتبوو رەئاسەتەكەى لى بستىنى بەلام بە دەموودووى گەپئامىزى پزدرەبىيە پىي گوتبوو، مامە دلئابە رەئاسەتى پزدرەم بە پووشكەيەك ناوئەت.

قۇمىتە بەھىزى تەواوھە مولك و مالى لە كىس چووى خستەو ژىردەستى خۆى و مەرکەزى چالاكىشى شارى سەردەشت بوو. و ھەا رىك كەوت دوواى سالىك، واتە لە 1942، شىخ لەتفى شىخ مەھموود، بە خىلافى رەئى باوكى كە لە ھەراى رەشىد عالی بۆى رىك كەوت بگەرىتەوھە سەر جىگە و رىگەى خۆى و تەماى سەرىپىچى نەبوو لە ھۆمەتى دواى رەشىد عالی، شىخ لەتفى دەستى چىاى گرت و لە ھۆمەت ھەلگەرايەو. داخوازیى حال و ھەاى ھىنا شىخ لەتفى بچىتە بانە و مېوانى ئاغاكانى ئەو مەلئەندە بىت. ھەمە رەشىدخان كە خزمایەتى لەگەل شىخ لەتفى بەست و حورمەتى تەواوى لىنا، بە پىي بەرژەوھەندىكى كە رەچاوى كوردبوو داواى لە قۇمىتە كرد كە رىي پى بدن شىخ لەتفى راگويزى بۆ سەردەشت، ھەرچى بانە بوو لە جغزى ئەو ناوچەيەدا بوو كە بەر ئىدارەى ئىنگليزەكان كەوتبوو. مانەوھى شىخ لەتفى لە بانە لەگەل سىياسەتى ئەو دەمەى ئىنگليز بووزى نەدەخوارد. كۆمەلەى قۇمىتە بە سەرۆكايەتى باپىر ئاغا شىخ لەتفىيان بە رىزەو ھەرگرت و شارى سەردەشتىشيان بۆ بەجى ھىشت ھەتا دواى سالىك كە شىخ لەتفى لەگەل ھۆمەتى عىراق پىك ھاتەو و گەرايەو بۆ مەلئەندى سلیمانى، ئەوسا قۇمىتە چووەو سەردەشت. ھەراى قۇمىتە بەردەوام بوو ھەتا ھۆمەتى ھەمەرەزا ھىزى پەيدا كەردەو و سىياسەتى جىھانىش كەوتە بارىكى تازەو كە ئىتر قۇمىتە چارى نەما و ئەو ناوچەيەى جى ھىشت و گەرايەو دىوى كوردستانى عىراق و لەبەريەك ھەلئەشايەو، چونكە ھۆى يەكگرتنى كە ملك و دىھاتى دىوى كوردستانى ئىران بوو لە حىسابيان سەرايەو... لەو چەند سالەى بەزم و رەزمى قۇمىتەى تىدا لە كار بوو دىي نۆرەددىن بە راستى بووبو مەرکەزى پزدرە. من لەو سالانەدا خەرىكى خويئندى حقوق بووم، لە دوورەو دەنگوباسى قۇمىتە و باپىرئاغام دەبىست كە ئەوسا شناسايم نەبوو لەگەلئىدا، بەلام بەر لە بەسەرچوونى چلەكان و پىش 1950 سەرەتای ئاشنايمان دەستى پى كرد تا و ھەاى لىھات باپىرئاغا بوو بە دۆستىكى زىدە خۆشەويست و باوەر پىكرام... بە داخەو، نەخۆشى زۆرى مۆلەت نەدا، لە تەمەنىكى مەیلەو زوو رووبەرەى ژيانى پىچايەو.

لە پاشماوھەكانى دەنگوباسى قۇمىتە، كە بەشى زۆرىم لە عەولآغای پزدرەى بىستووە، ئەم سى بەتەى خوارەو لە شىعەرى خوالىخۆشبووى مەھەندئاغای (فانى) مەشور بە مەھەندى قايمقام كە بەشكىن لە قەسیدەبەكى مەدحى باپىرئاغا دەخەمە بەر نىگای خويئەران، ئەو سى بەیتەش ھەر لە عەولآغاو پى گەيشتو، ھەر ھىندەشى بە بىر مابوو:

ئەوا سەردەشتە یا ساحەى جنانە
كە غەم فەوتاوە عالەم شادمانە
بەسەف وەستاوە عالەم ریزەریزە
بەریكى هەر وەكوو ئالقەى زریزە
ئەلین هەر زیندە بیت ئاغایى باپیر
بەسەر بەرزى بژی و هەرگیز نەبى پیر

دەگەریمەووە بۆ گوتارەكەى ناو رەنگین، بە كورتى دەلیم ئەووەى لە بارەى «كانى نەوت» كەوا بە پى دەقى نووسینە كە (بۆ زۆر لە پىپۆر و زانایان و پشكینەرانیس دەر كەوتوو... شوینى نەوت بیت و كبریتی هەبى) بۆ من خەبەریكى نووییە چونكە نەم بیستووە پىپۆر و زانا و پشكینەر بۆ ئەو ناوە هاتبن و لییان داویتتەو، تەنانەت دویتى كە ریکەوتى 1993/4/29 بوو لە عەولآغا و ئەحمەدئاغای حاجى عەباساغام پرسی، كە هەردووین پزدهرین، ئەوانیش لەم بارەو خەبەریکیان پى نەبوو، ئیتر پرسیارە كە وەكو خۆى بەجى دەهیلیم. بەلام لە ئاست گوندی نورهەدین كە گوتارەكە دەلى نەزانراو لە چیبەو هاتوو، ئەووەى مەعلومە نورهەدین ناوى عەشیرەتەكەى و بەسەر گوندەكەدا دابراو هەرچەند نەشزاندرى چ نورهەدین ناویك و لە كام زەمانەو گوندەكەى ئاوەدان كردۆتەو یاخود بە ناوى خۆیەو ناوى ناو، دەزانین میراودەلى نەووەى ئاودەلاغای بەكەم، لە ریزی سەرۆكانى عەشیرەتەكەن. ئەووەى ئەویش ئاودەلاغا بوو... دریزەى درەختى خانەوادەى میراودەلییان لە یادداشته كانى عەولآغای پزدهرى كە لە سالى 1992 بڵاوبۆتەو بەس كراو، بە داخەو ئەویش لە رەچەلەكى عەشیرەتى «نورهەدینى» نەداو. تا هیندە هەیه بە پى ئەو یادداشته، كاتیک باپیرەگەرەى میراودەلییان هاتۆتە پزدهر عەشیرەتى نورهەدین هەبوو و بەخیریشى هیتاوە.

تا ئیترە قسە كۆتایى دیت، نەك یەكجارەكى، چونكە باسى ئەو هەریمە زۆرى بەبەرەووەیە رەنگە بەر و باوەشى رەنگینى كەژالیش ئەو هەموو دەنگوباسە دریز و بە پىچوینەناپە و بە سەر و صەداپە نەگریتە خۆیەو

سەرچاوەكان:

- رەنگین ژمارە 53 یى 1993
- یادداشته كانى عەولآغای پزدهر، 1992
- فرهنگ ایران باستان (پەتخشەى – لاپەرە 61) بەشى یەكەم
- پورداد عەزەدین و ادب پارسی – جلد اول-
- د. محەمەد معین چاپى سیپەم ل. 13، 14.
- كەلەپوورى بنەمالەى جەلیزادان
- بەشیک لە كتیبهكەى مەلا صەمەدى مەرگەبى
- زانیاری شەخسى

بەغدا 1993/4/30

«...»

رۇژىك لە رۇژەكانى سەرەتاي سالى نۆي 1993ز. لە دىدەنىيەكى دەستەي كوردى كۆرى زانىارى عىراق چەند دانەيەكم لە چاپكراوى ھەمەچەشنى كوردى لەو بەرپىزانە پى گەشىت. بە منەتبارىيەو چاويكى خىرام بە چەند بابەتتىكى ئەو چاپكراوانەدا گىرا و بووشن بەسەرنج بۇ ھەلسەنگاندن كە بەعادەت بەرەو رەخنە و راستكردنەو و لى بەسەرگرتنەو دا دەرۆن. وەك لە خۆو ديارە، ھەلسەنگاندن چەندىكى جورئەتتىشى تىدا بىت، پاكەنە بۇ خۆى دەكات، كە بە نيازى خزمەتى رۇشنىرىيەو تەرازووى ھەلبىبىت. دوودلىيەكى بىھىز شەبەنگى دا و رەويىيەو لە ئاست تىشكى ئەمەكدارى بۇ راستى و دروستى كە بە بەرزكردنەوئى فتىلەي چرا پتر پىرئىنگ دەداتەو.

لە پىشەو دەستىم بۇ «ئەنجومەنى ئەدىبان»ى ئەمىن فەيزى بەگ برد كە بە چاودىرى «لېژنەي وىژە و كەلەبوورى كوردى»، لە سالى 1982 ز. بە چاپ گەشىتو.

بەر لە ھەموو شتىك چووم بۇ لىستەي ھەلە و راست لە كۆتايى كىتەبەكەدا نەوەك من شتىك بە ھەلە بزەنم كەچى خلىسكى چاپ بىت. ھەر جارە ئەوئى بەراست داندراوو لەو لىستەيەدا ھەلەم پى چارە دەكرد لە شوپتى خۆيدا. كە وىستەم ھەلەي دىرى 16 لە لاپەرە 13 دا بەو جۆرە چارە بكەم كە لە لىستەي ھەلەكاندا كراو، دىتم چى لەو لاپەرەيە و دىرەدا بە ھەلە داندراو ھىچ ھەلەي تىدا نىيە: وشەي «بە دانش» رافە كراو «بە زانست، بە ژىرى».

لە لاپەرە 63، دىرى 6 دا وشەي «وہزنى» راست كراوئەو بە «وہزن» كەچى «وہزنى» لە ھەموو روويەكەو بى عەبىيە. دەبوو «يەك بۇ سەد» لەو دىرەدا بە «يەك بۇ سەو» راست بكىتەو لەبەر خاترى كىشى بەيتەكە. بەر لەمانە دەبوو لە نىوئى دىرى دووھەمى بەيتى دووھەمدا وشەي «نىشترە» ئىشارەتى لى بدىت كە بە چوار بەرگەيى و بەقورسكردنى دەنگى «ش» تىدا بخوتندىتەو دەنا بەيتەكە لەنگ دەبىت «نى ش تە رە» لە پەراوئىزدا بەيتى كۆتايى قەسىدەكەي لاپەرە 63 كە نووسراو:

وہختى خەندە و نىگە و عىشوە و ناز

وا چاكتر بوو بنووسرى «عىشوەو» چونكە سەرلەبەرى بەيتەكان 11 بەرگەين دەبوو ئەمەيشان ھەرەھا بىت بەتايەتى لەبەر خاترى مۆسقىاي ناو بەيتەكە. بەحرەكە 10 بەرگەيى ھەلدەگرىت.

بەيتى سىھەمى پەراوئىزەكە، نىوئى دىرى يەكەمى نووسراو:

وہسلى ئەكسىرە وەلى زەحمەتە

لەلايەكەو كىشى لەنگە، بەرگەيەكى كەمە بۆتە دە بەرگەيى واتاشى نىوچەلە بۇ شعر. لە خۆمەو رىم نىيە وشەيەكى لەبار پەيدا بكەم نەكا ئەو نەبى سالم گوتووتى، دەبوو لىژنە ئەم لايەنەي ساغ بكردايەتەو يان پەنجەي بۇ ناتەواويى نىو دىرەكە راکىشابايە، وشەي «ئەكسىر» ىش وەك بزەنم دەبى «ئىكسىر» بنووسرىت.

لە لاپەرە 64، لىژنە نەختىك پەراوئىزى مافى مامۆستايى خۆى فرەواتر كروو لەوئى رەوايە كە لە خوتتەر دەگەيەنى دەبى ديوانى نالى، لە رافەي مامۆستا مەلا عەبدولكەرىم و فاتىح سەير بكىت بۇ چەندوچۆنى واتاي بەيتەكانى نالى. بىنگومان ئەو شەرە كارىكى گرانبەھايە و يەكەم ھەولى سەرلەبەرە بۇ تىگەيشتنى نالى، بەلام بىنگومان ئەو بى كەلەبەرە نىيە كە رىي «نالىناسى» حەرام بكات لە بابايەكى بىوئى بوارىكى دىكە پەسند بكات، خۆ ئەوئى راستى بى شەرەدانى ئەو ديوانە پىر بەدەم دەريان بەرپو كە كارىكى كرووئەبانە ناتەواو بەرگە سەرەتايە، لە زۆر شوپتىشدا ديارە

ئەو واتايەى بە بەيتەكان دراوھ چاوپۆشى لە كەموكەسىرى و نەگونجانی كراوھ. بەنيسبەت خۆمەوھ. ئاگام لە ھەموو سەرۆبەريكى بەوھلەدبوونی ئەو شەرحە ھەيە و بارەھا و جارەھا ش پەرسم پى كراوھ لە واتا ليدانەوھى شيعرەكان. ھەوھل جار شەرحىكى كەم قەوارە و سادە ھات بۆ ئەنجومەنى كۆرى زانیارى كورد كە من ئەندامى كارا و تەرخان و نائىبى سەرۆكيش بووم. مەرحووم فاتىح، داخى بە جەرگم، چەند جارن بۆ لپيرسينەوھ دەھاتە كۆر و بەزۆرىش لای من دەمايەوھ... من بى دوودلى تيم گەياند كە شەرحە كە سادە و بى كىفايەتە و بەو شەرحە نانسريت. لە نموونەدا شەرحى چەند بەيتىكم بۆ كرد كە خۆم بە واتايان گەيشبووم. يەك لەوان ئەمە بوو:

خاو و بى خاوى دوو زولفى خاوم ئەز
چاوەچاويیەك غەزالە چاوم ئەز

گوتم: سەير كە لە نيوەى دپرى يە كەمدا «خاو» و «بى خاو» دپيتت حالى خۆى پى شەرح دەدات بەرانبەر «دوو» زولفى خاو. بە ليك نۆرىن «تناظر» ھەريەك لە وشەكان روو لە زولفىك دەكەن وەيا ھەر زولفە وەسفىكى پى دەبريت. لە نيوەى دپرى دووھەمدا «چاوەچاو»ى ھيتاوە بە واتاى «ترقب» لە لەفزا دووھ لە واتادا يەكە. كەچى «يەك غەزالە چاو» بە ژمارە يەكە لە واتادا «دوو» چاو رادەگەيەنى چونكە مامز دوو چاوى ھەيە. بەو پيە «دوو بە يەك» و «يەك بە دوو» سەرلەنوئى «تناظر» پەيدا دەكەنەوھ و لەنگەرى ناوھرۆكى شيعرەكە رادەگرن.

مەرحووم فاتىح بە تەواوى متمانەى ھات كە دەبى ھەوليكي زلتر بدرت بۆ تەواو كردن و قوولتربوونەوھ لە شەرحى ديوانەكە. وا بوو ئەو شەرحە كورتيلەيەى وەرگرتەوھ، كەوتە سەر ئەم شەرحەى وا لەبەردەستدایە، لەوئيشدا كاكە محەمەد كە ئەوسا خۆى كارگۆزارىكى كۆر بوو بەگەل باوك و برا كەوت و فەرھادانە تيدا سەرگەرم بوو. وەك لەبیرمە شەرحە كورتيلەكە لە 1973 يان 1974 خرايە بەر نيگای ئەنجومەنى كۆرەوھ، ئەم شەرحەيان ھەتا سالى 1976 ى خاياند... مەرحووم فاتىحيش لە لاپەرە 6 ى كتيبەكەدا ئەم لايەنەى بە كورتى باس كردووە كە دەلى: «... پاش ئەوھى چەند جارىك چوو مە - لای فلان و بەركوليكى بەردلگرم سەبارەت بە نالى» و ھەست و چەشنى «نالى» لا كرد... لە نموونەى بەسەرگرتەوھى كە لەبەر لەو شەرحە بەھادارەى مامۆستا و كوراني بەيتىكى موناجاتەكەى رپى حەج لە نالى و شەرحەكەى دەخوازمەوھ كە دەلى:

لە سەد جى كلكى ئوشتەر گەيە ئەرزى مەھلەكە، ھيتا
يەمى فەجى عەمىقى ئالى ھەر بى قەعر و پايانە

لە شەرحيدا وشەى «ئال» نووسراوھ و ھەر بە واتاى رەنگى ئال ليك دراوھتەوھ ھەرچەندە خۆى لە واتاى پاتەوپاتى وشەكە دزيوھتەوھ و بە رستەى «ھيتا دەرياي شينى ريگای دوورى...» رەنگى ئالى بە «شين» گۆرپوھ كە دەزانين لە بەيتەكەدا ئەم رەنگە ھيچ ناوى لە ناودا نيە. راستى «ئال، آل» بە واتاى «سەراب» ديت، سەرابيش دەشوبھيتە «يەم، بەحر» چونكە وەك ئاو دەردەكەويت. لە كوردەواريدا كە دەشليين كلكى وشتەر گەيشتە ئەرز مەبەستيان مردنيەتى لەو رووھو گۆيا ھەتا نەمریت كلكى بە زوھى ناكەويت چونكە كە يخ دەبيت بەسەر ئەژنۆكانیەوھ ھەلدەترووشكى و پال ناداتەوھ وەكو ولاغى ديكە...

لە لیستەى ھەلەكاندا ئیشارەت بۆ لاپەرە 117 كراوھ كە سەھويكى تيدايە و راستى كردۆتەوھ. بەلام لە ھەمان لاپەرەدا و لە نيوەدپرى پيش ئەو سەھوودا سەھويكى وەك ئەو ھەيە بە زەقى ماوھتەوھ. لەو لاپەرەيدا بەيتى چوارەمى قەسیدەكەى شيخ رەزا بە ھەردوو ھەلەيەوھ وەھا نووسراوھ:

طەبعى جەواد و كەرىمى ھەر وەكوو قاتانى دەلى
زەرھەمى بە قنطار ھەمى بەخشد و ئوشتەر بە قيطار

هه‌له‌ی نیوه‌دێری دووه‌می به‌یته‌که که له لیسته‌ی هه‌له‌کاندا ئیشاره‌تی بۆ کراوه‌ ئه‌و وشه‌یه‌ی «هه‌می» یه‌که‌مه و ده‌بی بسپه‌ته‌وه. به‌لام له نیوه‌دێری یه‌که‌مدا وشه‌ی «هه‌ر» زیاده و شیعره‌که‌ی له‌نگ کردووه. ئه‌گه‌ر «هه‌ر» بمینیتیه‌وه ده‌بی له جیاتی «که‌ریمی» بنووسریت «که‌ریم» ئنجا «جه‌واد» یه‌ش ده‌کریته «جه‌واد» له‌به‌ر خاتری کیش:

طه‌بعی جه‌واد و که‌ریم: هه‌روه‌کوو قاتانی ده‌لی
طه‌بعی جه‌واد و که‌ریمی وه‌کو قاتانی ده‌لی

له نیوه‌دێری دووه‌می پاش ئه‌م به‌یته‌ له‌نگیه‌کی زه‌ق هه‌یه، نووسراوه:

میثلی به‌حریکه نه ساحلی بیت و نه کنار

ئه‌م ده‌قه یه‌ک بر‌گه‌ی که‌مه، ره‌نگه به‌م جو‌ره چاره‌سه‌ر بکریت:

میثلی به‌حریکه نه هیچ ساحیلی بیت و نه کنار

له به‌رانبه‌ر ئه‌م دێره شیعرا‌نه‌دا، له لاپه‌ره 116، ئه‌م نیوه‌دێره شیعره‌ی ئاه‌ی:

ده‌بی ئاه‌ی له جه‌ژنی وه‌سلی دلبه‌ردا به‌ قوربان

یه‌ک بر‌گه‌ی که‌مه، پێویسته «قوربانی» بیت له جیاتی «قوربان» هه‌م له‌به‌ر کیشی شیع‌ر و هه‌م له‌به‌ر خاتری واتا‌که‌ی که‌ په‌کی له‌سه‌ر «ی» ئیزافه‌ که‌وتوووه.

ده‌چمه‌وه بۆ لاپه‌ره 79 که له لیسته‌ی هه‌له‌کاندا ئیشاره‌ت بۆ هه‌له له نووسینی به‌یتیک‌ی «حافظ» کراوه که‌وا له جیاتی «ألیا أیها» نووسراوه «ألا أیها». ده‌بوو لیژنه هه‌له‌یه‌کی گه‌وره‌تر چاره‌سه‌ر بکات که به‌ کو‌تایی غه‌زه‌له‌که‌وه نووساوه و له جیاتی «اهملها» هاتوووه «أمهلها» یه‌سه‌ند کردوووه که‌چی له په‌راویژدا «أمهلها» یه‌ به «بیخه‌ره لاه» رافه‌ کردوووه که «اهملها» ده‌به‌خشیت. له جلدی 23-24 ی «گو‌فاری ده‌سته‌ی کورد» سا‌لی 1992، له ناو‌تویژی گو‌تاره‌که‌ی د. ئه‌مین موتا‌بجیدا ئه‌م به‌یته به «اهملها» کو‌تایی هاتوووه. له دیوانه چاپ‌کراوه‌کانی حافزیشدا هه‌روه‌ها نووسراوه. لیسته‌که ده‌مانتیریتیه‌وه بۆ لاپه‌ره 81 ی ئه‌نجوو‌مه‌نی ئه‌دیبان که وشه‌ی «کر» بگو‌رین به «کز». سه‌رخوار‌دنه‌وه‌یه‌ک له‌و لاپه‌ره‌یه چه‌ند هه‌له‌مان دیتیته به‌رچاو:

وشه‌ی «طوره‌ی» له یه‌که‌م به‌یتی غه‌زه‌له‌که ده‌بی «طوره‌یی» بیت ده‌نا کیشی تیک ده‌چیت، وشه‌که خویشی «طره- طوره» یه.

له په‌راویژدا، دێری چه‌فته‌م وشه‌ی «بیداء» ده‌کریته «بیدار» به واتای «به‌خه‌به‌ر، ئا‌گادار» ئه‌دیبه‌کانمان له‌م وشه‌یه و چه‌ند وشه‌ی دیکه‌شدا که فارسین هه‌له‌ ده‌که‌ن. به‌یتیک‌ی حاجی قادر له مه‌دحی کرد‌گادا ده‌لی:

ئه‌ی بی نه‌زیز و هه‌متا هه‌ر تو‌ی که به‌رقه‌راری
بی دار و بی دیاری بیدار و پایه‌داری

هه‌میشه ئه‌م «بیدار» ه‌ی ده‌که‌نه «بیدار»، وشه‌ی «هه‌زار» به واتای بولبول «هوزار» ده‌نووسن. به‌یتی نالی که ده‌لی:

روخی تو گۆلیکه سەد بەرگ و ھەزاری عاشق ئەما
لە ھەموو چەمەن دیارە بە ئوسۆلی نالە نالی

جوانییەکی لەو ھەدایە کە وشە «ھەزار» ھەم بە واتای بۆلبول و ھەم ژمارە ی ھەزار ھاتوووە ئیتر لە قەتاریبونی «یەك گۆل - گۆلیك» و «سەد بەرگ» (بە واتای شەستپەر) و «ھەزار عاشق» سی پلە ی تاك و سەد ھەزاری ژمارە ریز کردوووە سەرەرای واتا گشتییە نازدارە کە ی بەیتە کە. لە شەرھە کە ی مامۆستا مودەرپس ئەم بەیتە بەم شەکلە نووسراوە:

روخی تو گۆلیکه سەد وەك ھواری عاشق، ئەما
لە ھەموو چەمەن دیارە... ھتد

تاشکرایە کە «سەد وەك» لە جیاتی «سەد بەرگ» نادرۆستە لە زۆر رووھو، کە یەك لەوان ئەوھییە ئەم نیوھدیترە تەنھا خۆی لە ھەموو قەسیدە کەدا دەبیترە 15 بەرگە ئەوانی دیکە سەرلەبەریان بەرگەیین و یەك نەفەس و گردن.

وشەییکی دیکەش لەوانە ی بە ھەلەیی لە کار دین وشە ی «نما - ئەما» یە کە کوردە کە دەیکاتە «نوما» و دەلین «قیبلە نوما - جیھان نوما» لە جیاتی قیبلە ئەما و جیھان ئەما.

لە مونسەدا دەلیم لە رۆشنیبران نەدوھەشایەووە سی وشە ی «راناو، فرمان، زانکۆ» بە واتای «ضمیر، فعل، جامعە» بە کار بەینن. لەلایەن «راناو» ھووە ئەم پیشگرە ی «را» سەر بە فیعلە نەك ناو ئیتر کە ئەمە درۆست بیتر دەبی «راماست، راخوری...» و گەلیکی دیکەش بەیدا بن و دەلین «راماست» بە واتای «پەنیر» ھو «راخوری» ش لبادە.

فرمان ھەمان وشە ی «فەرمان» ھە بە واتای «أمر». لە گوتە ی خەلقی نەخویندوو دەبیەیت دەلین: فرمانی خۆم جیھەجی کرد، بە واتای ئەوھ ی کە بلێ: ئەوھت فەرمان بوو بەسەر مەوھ جیھەجیم کرد. ھەلبەت ئەمە بە کارھێنانیکی رەمەکی وەك ئەوھ ی کە بەر لە جەنگی دووھەم خەلقی دەزیاتی و دەورەبەری کەرکووک دەیان گوت: زەویە کانم «لاین» کرد، مەبەستیشی تەسویە بو کە بەینیک کۆلۆنیل «لاین» سەرۆکایەتی تەسویە ی بەدەستەووە بوو. ئەم فەرمانە رەمەکیەش لەلاین خویندەواری شارستانەوھە فەلسەفە یەکی کالۆکرچی تیدا بە کار ھات لەوھدا کە «فرمان» ی بە «عمل» لیک دایەوھە ئیتر توند دەستی لی گیر کرد و لە جیاتی «فعل» ی ریزمانی عەرەبی بە کاری ھینا، گۆیا «عمل و فعل» یەك شتن.

«زانکۆ» دارشتنیکی تیدا بە کار ھاتوووە پشت لە ھەموو دەستوورانی کوردییە. من ئەوھ ی لی بە عەیب ناگرم کە بە ریکەوت «زان» لە گەل «ولادە» یەك دەگرەوھ و دەشیا لەم بوارەوھە زانکۆ بە جیگە ی «مندال لیوون» برۆات، بەلام لە دەست مندا نییە کە «زان» کورتکراوھ ی «زانین» بی بە ناچاری دەبیترە کەرتی ناوی کارای وەکوو «زۆرزان، کەمزان، لیزان» لەمەوھ ھەرگیز ناشی بجیترە بەرای وشەوھ دەنا دەبیترە «زان» بە واتای مندالبوون مەگەر بلێی «زانینگە» وەك کە دەلێی ئیستگە، جوگە، ئەوساش نایترە «جامعە». ئیمە ئەگەر لە «گەلەخەرمان، گەلەکۆبی» یەوھ بو زاراوھ کە بجین وەك کە لە «کۆمەل...» دا بە روالەتیش بی ئەو «کۆ» یە لە وشە کەدا ھەبە، دیسانەوھ بە چاوپۆشی نەبی زاراوھ کە لە چەژدا شیرن نەبەت: کۆزانست، کۆزانین، کۆ؟ بەھەمەحال ئەم بیرگیرییە زیانیکی تیدا شک نابەم ھەرچەند پیوھندی بە کسەری بە «بیدار» ھووە نییە. دوا ی «بیدار» لە نیوھدیتری یە کەمی بەیتی دووھەمدا وشە ی «طۆرە» وەك پیشتر باسی لی دەکرا دەبی «طۆرە» بیتر لە ھەر شوینتیکی دیکەش ھەبیتر دەبی راست بکریترەوھ.

لە بەیتی سێھەمی پەراویژدا «مەشاطە» دەکریترە «مەششاطە» کە ئەمە راستی وشە کە یە و کیشی شیعریش وەھا داوا دەکات. بەیتی چوارەم لە نیوھدیتری یە کەمیدا وشە ی «بەرزو» نە واتای ھەبە و نە کیشی شیعریشی پنی ھەلەدەگیریت. تنجا دەبی بلین بەیتی دووھەم و سێھەم و چوارەمی پەراویژە کە واتایان دیار نییە دەبی لە نووسینەوھدا ھەلەیان تی کەوتیتر. ئەمەش دەقە کەیانە بە ریتووسی ناو کتیبە کە:

سازشی طورە وە روویدا بە فنون
باری راخستووە بۆ دۆشەکی یار
بەریدا شانە بە دل دامەنی زولف
شانى مەشاطە جودا یی بە چنار
گەر قیاسکەم بە قەدەت قەدی بەرزو
هەر وەکو سەرووە موقابل بە چنار

ئەم «قیاسکەم»ەش دەبی «قیاس کەم» بیئت.

لە لیستەى هەلەکانەو دەچم بۆ کتیبە کە خۆی و چەند تیبینیەکی پینوسیت هەن دەیخەمە بەر لیژنە و خۆیتەرانیەو:
لە بەلگەى راستنەبوونی «قیاسکەم» شایەدیک دەهینمەو لە نووسینی لیژنە خۆیەو، دێرە شیعریک لە ناوەراستی لاپەرە
6 دا بەم جۆرە کوتایى دیت «مەگەر خۆم کەم بە قوربانى».

لە سەرەتای دێرى سێهەمی لاپەرە 7 نووسراوە «سێهەم»، لە وێشدا کیشەیک هەیه بە کەس چارەسەر نەکراوە. بۆچی
ئەم دوو «ى»ە لە نووسیندا لیک دەترازین، خۆی «ى» بە پیتی دواى خۆیەو دەلکیت؟ ناخۆ ئەگەر وشە کە «سێسەم»
بووایە دەکرایە «سى سەم»؟ زۆر بە سەیری دەنووسى: ئەو پارەى پیمە، پیمانە، پیتە، پیتانە، پینەتی، پینانە! کە دەگەنە
دراوسییەتی دوو «ى» لیکیان جودا دەکەنەو، من خۆیشم بە پێرەوی رینووسی باو گەلیک جار گوئ نادەمە مەنتیقی
نووسین کە نابى ماملەتجودایى تیدا بیئت، بە زۆری ئەگەر «ى» ئیزافە بە دوو وشەیکە وەک «شووتى» دا هات
دەنووسن «شووتی قلیاسان» ئەگەر بە دوو کالە کیشدا هات دەنووسن «کالەکی قلیاسان». سەیرە لە کوئى! بگەرێو بە
لاپەرەى سەرەتای کتیبە کە دەبینى لە دێرى سێهەمی «گەشەپندان» کەچی لە دێرى نۆهەمی نووسراوە «دەستپێکردن».
هیچ بەهانەیک بەدەستەو نییە «پێکردن، پندان» بەم شیوەیە وەها ناچۆر بنووسین. بێگومان هەلە و ناچۆرى لە هەر
کەسیک و لایەنیکەو بیئت نا دروستە بەلام دەستەى کوردی خۆی خاوەن بریارە لەسەر رینووسی کوردی دەبوو ئەو پتر
لە بەرۆشى چاوەدێرى دەستوورەکانیدا بیئت.

لەبەرەو کوتایى لاپەرە 7 وشەى «بەرامبەر» نووسراوە، ئەم وشەیکە دوو هاوڕێی دیکەى هەیه «سەرانسەر، دەوراندهور»
خۆیشى «بەرانبەر»ە بەلام لە دەربڕیندا بە پنی داخوایى فونەتیک ئەو نوونە وەستاو لە بەرایى دەنگى «ب» دا دەبیئتە
«م» وەک لە وشەکانى «هەنبان، عەنبار، چەنبولە، زەنبەرەک...» دا نوونەکان دەکریتە «م». ئەک هەر لە بەرایى «ب»
بەلکوو لە بەرایى «پ» ش هەمان ماملەت لەگەل «ن» دا دەکریت بەلام وشەى ئەوتۆی دەگەنن لە کوردیدا، یەکیان
وشەى «قەنبار»ە بە واتای گاز لیگرتن کە دەکریتە «قەمبار» و کورت دەبیئتەو بۆ «قەپار». مەرحووم مامۆستا زەبیحى
«سەرأسۆ»یشى بە خزمى ئەمانە دانا بەلام بە وردبوونەو قەناعەتی هینا کە «سەرأسۆ» راستە ئەک سەرأسۆ، بەرانبەر
و هاوڕیکانیشى یەک کەرتى دووبارە دەبیئتەو.

«سەرأسۆ» ئەو دەگەینى کە لە «سەر ئاسۆ» وە تەماشای شتیک دەکریت و بەسەح دەکریتەو. ئەم «بەسەح»ە
ئەسلەکەى «بەسەه»ە لە «سەهینەن»ى پەهلەوییەو هاتوو بە واتای «تفقّد» بەلام «ه» کەى گۆراو بە «ح»
هۆیکەشى ئەو بە کوردی هەموو «ه»ى کوتایى وشە تى دەبات، لێرەدا گۆریوەتى «ح» وەک کە «پەه» دەکریتە
«پەح». لە نمونەى قرتانى «ه»ى کوتایى وشە: پەنا، شا، ئەللا، کوتا...

لاپەرە 9، 10 ی کتیبە کە هەلۆهستیکى گەرەکە. لە لاپەرە 9 وە هەتا لاپەرە 17 نووسینیکی مامۆستا رەفیع حیلمی لە
کتیبى «شعر و ئەدەبیاتی کوردی»یەو بە دەقی خۆی بۆ ئەم کتیبە راگوێزراو. بریتییە لە ناساندنى فەیزی بەگ بە
خۆیتەرى کوردی سەردەم. لیژنەى وێژە و کەلهپوور زۆر بە زانایى و ناسکیەو لە ئاست گۆتەیهکی مامۆستا حیلمی کە

دهلی فیزی به گ «عسکه ریکی عالم و ئه دبیکی عسکه ر بوو»، له پهراویزدا ئهم دوو دیره شیعره ی «فهیزی به گ» ی به شاید هیناوه ته وه:

که جهی غم هجومی کرد نیظامی عومری من تیکچو
ئیت مومکین نییه ئاسایش حالی په ریشانم
بینای بورجی به دهن روخا به گولله ی حادثان ئیمرو
نه ما قوهت له ئه ژنوما برا پشتم شکا شانم

سه یر ده که یت دوو به یته که چه ند پره به که رسته ی له شکر.

چوارینه که ی شیخ رها له هه مان پهراویزدا دهنگی قسه یه کی دیکه ی ماموستا حیلمی ده داته وه له باره ی فیزی به گه وه که ده لی: له زه مانی حکومه تی عوسمانی، که هیشتا قول ئاغاسی بوو، مودیری مه کته بی عسکه ری به غدا بوو. ئه مه ده قه چوارینه که یه:

چ عجب گر به وجود تو بنازد بغداد
ای وجود تو محیط دوجهان استعداد
گرواز مهربرد ذره بدان ناچیزی
اگر از رأی منیر تو کند استمداد

دهنگدانه وه که له وه وه دیت که «بنازد بغداد – به غدا ناز بکات» وا راده گه یه نی له وه ده مه دا فیزی به گ نیشته جی به غدا بووه. به داخه وه له رافه کردنی چوارینه فارسیه که دا لیژنه دوو چاری یه ک دوو خلیسک بووه. ده بوو له جیاتی «لی وه شای» به واتای «استعداد» بلی «لیوه شای» وه ک که ده لئین «ساده ی، ئاماده ی» نه ک «ساد، ئامادی». ئه گه ر وشه که «لیوه شای» بوو یه نه ده بوو به لام «لیوه شانه وه» وه ک به شیک له فیعلی دیکه ی کوردی ئه پاشگره «هوه» لی بوته وه که رتی بنه رته ی. ده بینن نالی گوتوویه تی:

گه رمی و ته ری به هاره که پشکو کوژایه وه

نه یگوت «کوژاوه» چونکه «کوژانه وه» بنه رته. له شهرجی دوو میسرعه ی دواینی چوارینه که لیژنه ده لی: گره وه له خور ده باته وه «ذره» به و هیچ و پیچی وردیله یه ئه گه ر داوای یارمه تی له بیرو پای تو بکات ((یاخود ئه گه ر له مه زترین به شوق – واتا خور – سود وه ربگری))، جاری له پیشه وه، ده بوو «ذره» به ته وای خرابایه سه ر ریتووسی کوردی و بگریته «ذره» دنا ئه گه ر «ذره» بخویند ریته وه به بی گوشینی دهنگی «ر» ئه وسا وشه که واتای نامینیت و کیشی میسرعه که ش له نگ ده بیت. ئنجا نه ده بوو بلی ((یاخود له مه زترین به شوق «واتا خور» سوود وه ربگری)) چونکه ناشی ذره له خور شوق وه ربگری و گره ویشی لی بباته وه، سه ره رای ئه وه ی که ئه گه ر ذره به شوقی خور گره وه له خور و ئه رز و ئاسمانیش بباته وه چ مه دجیکی فیزی به گ له وه دا په یدا نابیت...

له لاپه ره 10 لیژنه دوو سه رنجی هیناوه ته وه:

سه رنجی یه که م ئه وه یه که له هه ندی سه رچاوه دا له جیاتی میسرعه ی چواره می چوارینه که نووسراوه «اگر زنی اعظم بکندا استمداد» هه ر سه رچاوه یه کی ئه مه ی په سند کردییت له راسته ری ده ستوورانی مه دحی لاداوه چونکه له ده قه که دا هیچ بنگه یه کی وشه یی وه یا مه عنه وه ی په یدا نییه که مه به ست له «نه ییری ئه عظم» فیزی به گ بیت. له فه رزی بیگوتبایه له «از نه ییری عوظمات...» ته ئولیکه هه لده گرت که مه به س له «نه ییری عوظمات تو» هوش و گوش و بیرو پای مه دحکراو بیت.

وابزانم لیژنه ئەم دەقە ی پەراویزی لاپەرە 10 ی لە نەزەردا بوو، کە لە پەراویزی لاپەرە 9 دا واتاکە ی بە کوردی لئ داووتەو بەلام ئیشارەتی بۆ ئەم لایەنە نە کردوو.

سەرنجی دووھەم ئەو یە کە دەلی: وا بەناوبانگە کە ئەم دوو ھەلبەستە دەربارە ی «موفتی زەھاوی» یە.

وشە ی «ھەلبەست» کە بە واتای «شعر، نظم» دیت لەو سەرنجەدا دەچیتەو بە دوو بەیتە کوردییە کە و چوارینە فارسییە کە ی لاپەرە 9. دیارە مەبەسێش چوارینە فارسییە کە یە چونکە کوردییە کە خاوەنی دیاری ھە یە و مەلوومە بۆچی داندراو، کە شەکوای حالە و مەدحی کەسی پێ نە کراو. ھەرچی چوارینە کە یە مەدحە، ریی تێ دەچی بۆ مەدحی موفتی زەھاوی داندراویت، ھەم لە بەرئەو ی کە لە بەغدا ژباو و ھەم لە بەر دەلالەتی «محیط دوجھان استعداد» کە لە شان و عیلمی زەھاوی دەو شیتەو. بەلی دەزانین شیخ رەزا ھەجووی توندوتیژی موفتی کردوو بەلام دەشی ئەم مەدحە ی بەر لە ھەجووکان گوتبیت وە ک کە لە مەدحدا گوتوو یەتی:

مومکین نییە ئیدراکی حەقیقەت بە تەواوی

مومکین نییە ئیدراکی نەکا زیھنی زەھاوی

لە گەل ئەمەشدا، چەزی شیعر کە لە گەل ئەو مەدحانە بینگومان بۆ فەیزی بەگی داناون ھیوتی یە ک سەرجاوی مەدحکراون. بەھەمە حال دەبوو لیژنە لە جیاتی «ئەم دوو ھەلبەستە» بلی «ئەم چوارینە یە، ئەم روباعییە...» یان «ئەم دوو بەیتە فارسییە» ھەتا خۆیتەر حیسایی لئ تیک نەچیت وە ک کە من بۆ ماو یە ک لیم تیک چوو. واتای چوارینە کە ش وە ک من تیی بگەم ئەمە یە: چ سەیر لەو دەدا ھە یە بەغدا بە بوونی تۆ تیبدا ناز بکات، ئە ی ئەو کەسە ی و جوودت «محیط» ی دوو جیھانی ئامادەییە، زەررە بەو ھیچیە ی خۆبەو گرو لە خۆر دەباتەو لە بیرورای رووناکی تۆ داوای یارمەتی بکات.

ئەم «محیط» وە ک بزانی بە واتای دەریای «محیط»، واتە ئوقیانوس ocean ھاتوو نە ک ئابلوو قەدەر وە ک کە لیژنە بۆی چوو، دوو جیھانە کە ش بۆ دنیا و قیامەت دەچیتەو نە ک دوو جیھان وە یا دە جیھان کە ژمارە ی خۆرای پتوہ لکابیت و ھیچی تێ ناچیت. لە لایەن کیشی چوارینە کە وە جگە لە ژمارە دوو ژمارە «دە، سی» ش دەست دەدەن. ژمارە «سە، نە، سی، نو» ی فارسیش دەست دەدەن بەلام ھیندە ی «دوو، دە و سی» گورج نین. لە لایەن واتای بە کیش و تەرازوو وە تەنھا «دوو» دەست دەدات کە دنیا و قیامەتە.

لە لاپەرە 11 وشە ی «مشیمە» بە مندالدان داندراو. وە ک بزانی مندالدان رەحمە، ھەرچی مەشیمە یە «پزدان» ی پێ دەلین. ئەم «پز» وە ک لە «پسمام، پزمام و کورمام» دا دەردە کەوی ھەمان «پسر – پسر» ی فارسییە لە کوردیشدا ھە یە بەلام بە زاراوہ بۆ مشیمە رۆشتوو.

راڤە ی بەیتی یە کە م و دووھەمی قەسیدە کە ی لاپەرە 11 بە یە کەوہ شیرن دین. من واتای ھەردوو بەیت بەم جۆرە تی دەگەم، ئەمەش دەقیانە بە ریتووسی کوردی:

ز نوظفە یی قەلەمەت دەر مەشیمە یی قیرطاس

نەتیجە ھاست بە قییمەت گرانتر ئەز ئەلماس

صەحیفە موعجیزە پیراست بەسکی چون مەریم

بە بەر گروفتە مەوالیدی عیسەوی ئەنفاس

شیخ رهزا دلۆپی قهلهمی مه دحکراوه که ی که ده بیته وشه له «قرطاس» دا به «نظفه» داده نی و قیرطاسه کهش به پزدان. «نظفه» سه رهتای رسکانی منداله له پزداندا. ئیتر ئه م نوظفه یه ی قهلهمی مه مدووح له پزدانی کاغه زدا ئاکامی وه های هه یه گرانتتر بی به نرخ له ئه لماس.

صه حیفه «واته: رووپه ره که ده کاته وه قرطاس» موعجیزه نه خشینه چونکه وه کوو مه ریه م له هه ناوی خویدا گه لیک مندالی عیسه وی نه فسی هه لگرتووه. وه ک ده زانین هه ناسه ی عیسا ئیجیا که ره وه بووه. ئنجا هه ناوی مریه م به ک عیسا ی تیدا بووه (عیسا ش مندالی نه بووه ئه م ما دلۆپی مه ره که به که نه زوک نییه) هه رچی پزدانی کاغه زی دۆسته که یه تی چهندان مه والیدی وه ک عیسا ی تیدایه که وشه کانی نامه که ن.

له «معجزه پیرا» دا وشه ی «پیرا» که رتی ناوی کارا - اسم فاعل - ی دارپژاوه له چاوگی «پیراستن» ی فارسی هاتووه که بریتیه له جوانکردنیکی عه بیبر بیت و ده بیته ته واوکاری «آراستن - ئاراستن» که زیاد کردنه له جوانی. کورد که «ئارایشت» به کار ده هینیت له «ئاراستن» هه وه هاتووه به لام که ئاراسته به واتای «تیگرتن - توجیه» له کارده هینیت تیدا به سه هه وو چوو. ئاراستن و پیراستن هه ردوویان پیکه وه به واتای جوانکردن دین. به مه جاز ده شی ئاراسته کردن به «ته یار کردن» بروات که له شکر به چه ک ئاراسته ده بیت.

له دیره شیعی سیه می قه صیده که دا که شیخ رهزا له رووی قیاسه وه، ئه ی ئه مین فهیزی به جوهره ئیلی ئه مینت داده نی، پالپشته ته که ی له و قیاسه دا ئه وه یه که وا هه ره ک جوهره ئیل هه لگری وه حیی خودایه و ئه مینی وه حییه، ئه مین فهیزیش هه م ناوی ئه مینه هه م کاغه زیشی پره له موعجیزه. من ته مام نییه به سه ر هه موو کتیه که دا بجمه وه و ره خنه کاری له گه ل ئه مین به گ و لیژنه دا ساز بده م چونکه پتر له کتیه که ده خایینی. ناوانه ویک نه بی ده ست بو چقلیک وه یا قه سه لیک ده به م ئه ویش به نیازی خزمه تی کتیه که خو ی.

له لاپه ره 13 دا راقه ی ده قاوده قی «در یتیمی» به «دوربیانی» کراوه که نه ختیک له راسته واتای وشه «یتیم» دووره، به لام له راقه ی سه ره له به ردا به «دوربیه کانه» لیک دراوه ته وه و جیی خو یه تی و راسته، ته نها زیده شه رحیک پنیوسته بگوتری: «دری یتیم» ئه م دووره یه که له قه پیلکینکا ته نه یه و دانه ی دیکه ی له گه لدا نییه ئیتر گه وره تر ده بی له وانه ی به ته نه یی فرازی نابن. وشه ی «نایاب» یش هه رچه نده له واتای زیده په سه ند به کار دیت له حه قیقه تدا به شتیک ده گوتری هیچ هاوتای نه بیت بگره هه ر ده ست ناکه ویت چونکه «یابیدن» واته دۆزینه وه و ده سته وتن. که گوت «نایاب» ده ست نه که وتن ده گه یه نی. له ته ک نایابدا وشه ی «کمیاب، که میاب» هه یه که ده کاته وه که ممانه ند.

له لاپه ره 22، 23 دا لیژنه بو سالی له دایکبوون و مردنی نالی هات ئه و سالانه ی داناوه که له کۆنه وه بی به لگه و لیکو لینه وه باوی ستاندووه بی ئه وه ی هیمایه ک بکات بو رایه کی دیکه که له و سالی بو مردنه که دانراوه کۆلیوه ته وه و کۆمه لیک به لگه ی له دیوانه که ی نالی خو یه وه هه لئینجاوه که ناشی نالی له ته مه نی 56 سالی مردبیت. ئه م رایه ی من له کتیی «چه پکیک له گولزاری نالی» که له حه فتا کاندایا کرایه وه هاتووه. سه پریکی لاپه ره 31 ی شه رچی دیوانه که ش بکه یت ده بینی مه رحووم فاتیح له په راویزدا نووسیویه تی به لگه کانی سه ر به ساغر دهنه وه ی سالی مردنی نالی له ده سنووسیکی «مسعود محمد» وه رگرتووه. رایه که ی من جگه له لیکدانه وه و شایه دی باپیرم حاجی مه لا عه بدوللای جه لیزاده شی له گه لدا یه که گوتبووی کاتیک سالی 1289 ک مه که ی به جی هیش نالی به رحیات و زور به سالدا چوو بوو. ته مه نی 56 سالی له چاو ئه و پیرییه ی که حاجی مه لا عه بدوللا دیتبووی و ده لاله تی چهندان شیعی نالیس رای ده گه یه نی ئا ئه و ته مه نه زور کورت دیتیت. به هه مه حال ئه و لیکو لینه وانه ی ساله که ی مه رگی نالی به سه ر ده که نه وه و ئه و پیندا گر تانه ی له سه ر سالانی 1800 و 1856 ز بو ژیان و مه رگی نالی به دلگه رمییه وه به رده وامن هه مووی بیلزووم ده بن پاش ئه وه ی ماموستا عه بدوللا حه داد، دوا ی گه رانه وه ی له خو یندنی ئه و رووپای له ته له فزیونی - وایزانه ی موسل - باسی کتییکی نووسه ریکی فره نسه یی گپراوه که ده لئ له سالی 1290 ک نالی له ته سته مبول مرد و به خاک سپیتردا، نووسه ره که خویشی له وی بووه. ئه م سالی 1290 که ده وه ستیته وه ئاست

سالانی 1873-1874 ی ز ته مه نی ده گه یه نیته 73-74 سال که له 1800 هاتبیته دنیا.

راستیکیه، ئه و پیرییهی که باپیرم له نالیی دهگیرایهوه و له باوکم و مامهوه به ئیمه گهیشتووه پتر له 73 سال رادهگهیهنیت کهوا سهرهتای بوونی چند سالییک دهخاته پیش 1800ز -هوه بهلام بهلگهی مادی بو ئهم لایهنه تا ئیستا له دست کهسدا نییه ههروهک بو 1800 یش هیچ بهلگه پهیدا نییه. تو بلیی نووسهران دهست له ساله درۆزنه کهی 1845 شل بکه نهوه؟ باوه نا کهم!

له پهراویزی لاپه ره 23 به دم باسی ژبانی نالییهوه، لیژنه بو ئهوه چوووه که نالی له پاش سالی 1840ز. که دهوه سستیتهوه بهرانبهر سالانی 12561255- ک به ناچاری سلیمانیی بهجی هیشته. هه رچهنده لیژنه هوی ناچاریه که به دهستهوه نادات و بهلگهش ناهینیتتهوه بو سه پاندنی ئه و ساله بهلام وا پنی دهجیت ئاواره بوونی نالی به تیکچوونی حوکمرانیی بابانهوه ده به سستیتهوه که به پنی بوچوونی خوی سالی 1850 ز (به رانبهر 1266-1267- ک) ده گریتهوه. ده بینین 10 سالییک ماوه ههیه له نیوان 1840 و 1850 دا ئیتر مرؤف نازانی چوناوچونی له ئاست ئه و بیرو رایه دا کهوا له «په نهانی» ماوه تهوه دلی خو ته سکین بکات.

له دیوانی عه بدولباقی عومه ری تیکچوونی بابان به پنی حیسابی «جمل» به م میسه ره عه دیار خراوه:

بسدید رأیک فتحت بابانها

که سالی 1261 ک ده گریتهوه، له مه شدا شوبهه نییه هه م له بهر ده لاله تی شیعه ره که و هه م له بهر قسه ی ده ماوده می کوپی که ده زانین له شکری ئه حمه د پاشا له کوپی شکستی هینا له بهرانبهر نه جیب پاشا والیدا. شکسته کهش هونه ری نه جیب پاشای تیدا نه بووه. بیسه ره وه به ری له شکری بابان خوی سه به ب بووه. باپیرم گپرا بوویه وه که عومری 10 سالی بووه شهوی گویی له ته قوه هوه ری ناو له شکری بابان بووه که بوته هوی لیک هه لوه شانی باپیرم له 1250 ک به وه له د بووه بو 1261 ده سالییک مه ودا هه یه. ده گپرنه وه. نه جیب پاشا زور بیئومیند بووه له سه رکه وتن، رجا کاران ده نیریتته لای ئه حمه د پاشا که ریزی نه شکینیت چی ئاره زویه تی بوی بکات. له وه لامدا ده لی: «ئه گه ر والی ده خاله تم پنی بکات ده یکه م به کوپخای قوریتان...». ئه م قسانه جینی گومان نین هه رچهنده میژوونوسان شتیکی دیکه بلین.

راستییه کهی چ هویه کی ئه و تو نییه وه ها له نالی بکات که له بهر تیکچوونی حوکمی بابان له سلیمانیی ده رچیت. ئه حمه د پاشایه کی به سه لامه تی له ئه سته مبول بزیت و تورک هپچی لی نه که ن، بو ده بی نالی له ترسی ده ستریزی ئه و تورکانه ئاواره بیت! ئه حمه د پاشا گه شت و گه رانی ئه و رووپاشی کردووه، له ئه سته مبول مه جلیسی ئاوه دان و به هاتوباتی هه بووه. هینده ش تیرو ته سه ل بوویه که سیکی وه کوو شیخ ره زا باره ها مه دخی ده ست و که ره می کردووه، ئیتر نالییه کی شاعیر و بی مایه ی دنیایی له چی بترسیت؟ سالم دووره پاریزی کردووه که ده زانین باری ئه و به پنی پایه ییکی دنیایی تییدا ژیاوه جودایه له هی نالی، خو ئه ویش وه ها ئاواره نه بووه که له سلیمانیی به ته واوی بته کیتته وه، نالییش له جغزی ده سه لاتی تورکاندا ژیا و په نای بو ئیران و تووران نه برد، شتیکی له بریاری واقیعه وه دیتته لیکدانه وه ی بیلایه نه وه ئه وه یه نالی بهر له رمانی بابان به نیازی حه ج سه فه ری کردووه، هه ر بو یه یه، مونا جاته که ی رپی حه جی، به هه رسنی پارچه ی یه ک له دوایه کییه وه، باسیکی ئاواره بوونی تیدا نییه وه ک که دواتر شکات له ده سته بیئمه ئوایی و گه ری ده یی ده کات. نالی جارئ له وه سه فه ره دا بووه حوکمی بابان هه لوه شاهه و حالی ولات شیواوه ئیتر دوودل ماوه له گه رانه وه تا ئه و ده مه ی «قوربانیی توی ریگه تم» بو سالم ده نیرئ و پرسنی پنی ده کات ئه ویش وه لامی بیئومیندی بو به ری ده کات. سه یریکی سه ره تایی مونا جاته که بکه که ده لی:

ئه لا ئه ی نه فسی بووم ئاسا هه تاکه ی حیرصی ویرانه

له گه ل ئه م عیشق بازانه برؤ بازانه ئازانه

موسلمان لیتره مانی خانمانت هه ر نه مان دیتی

په شیمان به که ده رمانی مایه ی تیمانه

تا لەم موناچاتەدا چ ترس و لەرزیکى ڕووخانى بابان و قەمچى تورکان ديار نىيە. نالى تانووت وەبەر خۆى دەنى کە بەرەو حەج ھەلەقەنى، تا دەتوانىن تارمايى ترس و لەرز بىننە ناو ھەلبەستە کە دەبى واتاى وشەکانى ھەلگىرپنەو. حەزم دەکرد لىژنە بەلگەى سەپاندنى سالى 1840 زى بەدەستەو دەبايە چونکە سالىکى کش و مات و بى دەنگ و دەلالەت چ فەرقى نىيە لەگەل 1839 و 1842 و 1845. دواى ئەم تىبىننە داوا لە خوینەر دەکەم بە خوینى ساردەو لەگەلدا سەرنجى ورد لە واتاى دوو بەيتى سەرەتای موناچاتە کە راگریت، بەتايبەت بەيتى دووھەم، لە ماوەیە کى کورتیشدا دلّى خۆى بداتە بەيتى شەشەم:

فیداکارى تەن و جان بە لە ئاسانى ھەراسان بە
کە داغ و دەردى رینگەى مەککە باغ و وەردى مەردانە

نالى لەم بەیتانەدا وەزعیكى ئارامى بى قورت و گرى لەبارەى خۆیەو بەس دەکات کە دەیەوئ ئىمانى خەست و خۆلى مۆسلمانەتیی لى بەخەبەر بىتیت و بالى عاشقانە وەکوو باز بخوازیتەو پى بفریت و لەو وەزە ئارامى ھەلەقەتیت. بەخۆى دەلى: ئەى مۆسلمان! لىرە مانەوئى خانمانت نەمان و فۆتان دىتیت. پەشیمان بە لەو ئارامیەت چونکە لىرە «نەمان و بەرەو حەج رۆیشتن» دەرمانیکە دەبیتە ماىە «مان - بقاء» وەیا لە ماىە ئىمان. لە بەيتى شەشەمدا ئەم واتاىە خەستەر دەکاتەو کە دەلى «لە ئاسانى ھەراسان بە» واتە بارى وەھا ئاسان و ھەموار کە تىدايت خۆتى لى ھەرسان بەکە تا بەگەیتە ئەو داغ و دەردەى رى مەککە کە باغ و گۆلى مرۆى مەردە... رەنگە زىدەرۆى لە قسەمدا نەبیت کە دەلىم نالى لە ھەموو عومرى پىش و دواى ئەم دەمەى کە بەیتەکانى تىدا ھۆنیتەو ھالىکى ھىندە ئارامى بەخۆیەو نەدیتوو. ئىتر نازانم چۆن بى بەلگە دلّ تەسکین بەکەم کە نالى لەبەر ناچارى لە سلىمانى دەرچوو.

لە شەرحى دیوانە کە «خان و مان» نووسراو. وا دەزانم «خانمان» راستە چونکە پاشگرى «مان» لەم وشەى و ھى وەک ئەودا دەلالەتى جىگە، شوینى ھەى وەک کە دەلى: نىشتمان مەبەستت جىگە لى نىشتەو وەک ئەو «دودمان، گرودمان - بە واتاى عەرشى خوا-...» و ھى دیکەش. بەلام دەبى بزانین لە «قارەمان، دوشمان. ئەھرىمەن» و ھى دیکەشدا ئەو «مان» ھە «مەنش» ھە شتىکى دیکەى، لەگەل [...] ئىنگلیزى یەک رىشەن. لە کتیبى سەر بە زمانى کۆننە خویندوو مەتەو دەلى لە «ئاسمان» دا ئەم «مان» جوداىە لەوان بەلام نالى لە چىیەو ھاتوو. ئەگەر ھەلەم نەکردبى «ھەورامان» دەبى «خۆرامان - شوینى لى ھەلاتنى خۆر» بىت.

لە پەراویزى لاپەرە 25ى ئەنجوومەن سەرنج بۆ مەلایە کى ئۆمەر گونبەتیی ولاتى کۆبى راکیشراو بە زیرەک و شاعیر لە قەلەم دراو و ئەویش وەک «ئەحمەد کۆر» ناوى مەلا ئەحمەدە کۆرەى. راستیە کە ئەم مەلایە کە مەشورە بە «مامۆستا کۆر»، یە کىک بوو لە دوو کەسى کۆبى کە ناویان دەرکردبوو بە خاوەن کەرامەت. ئەوى دیکەیان ئافەرەتیک بوو ھەمىسان لە لادىو بە شار ھات، بوو بە بووکى یە کىک لە بنەمالەى «خادم السجادة» کەرتى کۆبى، ناوى «مامۆستا مەلاژنە عەنەبەر» بوو جا بە ھەر تەئویلیک بىت، چ دىنى چ فیزیایى، لە ھەردوویان پىشینی و کەرامەت دىتراو و بیستراو. کاک ئەحمەدى شىخ لە ھەندى ئەو نامانەى بۆ حاجى مەلا عەبدوللاى ناردوو سەلام بۆ «ئاشەوان» دەنیرى کە ئەم مامۆستا کۆرەى دەگریتەو. لەو ڕوووە کە بەینىک مدیرى بریفەکانیان بوو و ئاشەوانى بۆ کردوون. لەلایەن پایەى مامۆستا عەنەبەرەو ئەوئەندە بەسە کە لە دەمى بە خاک سپاردنیدا حاجى مەلا عەبدوللا گوتبووى، یە کىک دەشاریتەو کە ھەمووان دەھىتیت. مامۆستا کۆرەش خواناسیک بوو باوکم مەفتوونى بوو، ھەتا مەرگىش لە سالى 1943 لە زۆر مەجلیسەکانیدا بە سۆز و پەرۆشەو ھەلە بۆى خویندراىەو تى نەدەگەیشت ھەتا بۆى راست دەکراىەو، «نحو»ى عەربى نەبوو بەلام ھەر عىبارەتیکى بە ھەلە بۆى خویندراىەو تى نەدەگەیشت ھەتا بۆى راست دەکراىەو، گوتبووى نەحو نازانم ئەمما دلّم بۆ مەعنای عىبارەتیک ناچیت ھەلە تىدا بىت. یەک لە کەرامەتەکانى کە لە شىوئى خەونى راست خۆى نواندبوو ئەو بوو، بە باوکمى گوتبوو ئەگەر لە خىزانەکانى ھەماغا ھەر کامیکمان حاملە بى کوریکى

دهبی، ناوی بنین «حه مه د زیاد» ناشی له مالی باوکی به خپو بکری. قسه ی دیکه ش زورن ناتوانم ده ریان بیرم، حه ماغا تا ټو دمه وه چه ی نیرینه ی نه بوو ته مه نیشی پالی به 80 سال دابوو. کاکه زیاد ی رحمه تی موژده ی ټو خه ونه بوو، له مالی حه ماغاش به خپو نه کرا. کاکه زیاد له 1914 هاتووه ته دنیا، دیاره ماموستا کوره تا ټو ساله و نه ختیکیش دواتر ژیاوه. په کیکیش له کهرامه ته کانی ماموستا عه نبر ټووه بووه که شه وی مهرگی کاک ټه حمه دی شیخ. ټو خه به ری مهرگه که ی به خه لقی راگه یان دبوو.

له په راویزی لاپه ره 32 دا وشه ی «هه لبه سته ر» هاتووه گو یا ریژه ی ناوی کارای لیکدراویان دارپژراوه. له عه ره بی «اسم فاعل» ی پی ده لین له کاری «به ستن – هه لبه ستن» هوه هاتووه. ده بی خوینته ر و لیژنه ش ټاگادار بکه مه وه له راستیه ک پیوه ندی به م ریژه ی ناوی کاراوه هه یه که به هو ی «هر» هوه دروست ده بیت. له پشه وه ده بی له گوشه نیگی ټم ټاشگره وه، کاری تیپه ر و تیپه ره له یه کدی جودا بکریته وه. هه رچی تیپه ره بری بری ټم ټاشگره به خو یه وه ناگری چ به ساده بی بیت و چ به دارپژراوی و لیکدراوی بیت. ناشی کاره کانی وه ک: نووستن، رویشتن، مردن، هه لکه وتن، دابه زین، به دوا داکه ران و ټاشگه زبوونه وه. ریژه ی ناوی کارایان لی وه برگریت وه ک: نووسته ر، رویشته ر، مرده ر، هه لکه وته ر، دابه زه ر، به دوا گه ره ر و ټاشگه زبووه ر... هه رچی کاری تیپه ره هه یه له ری به کارهینانی ټاشگری «و» ی ئیسمی فاعلیه وه ریژه ی فاعلی لی دروست ده بیت و ده گوتری: نووستوو، رویشتوو، مردوو، هه لکه توو، دابه زیو، به دوا داکه راو و ټاشگه زبوویه وه...

خوینته ر سه ری لی نه شیویت که ټم وشانه به دوو «و» کو تایان دیت، ټه وی ریژه ی کارا دروست ده کات دهنگی «و» ی ریژه که به دوا کونسنانندا بیت و «و» ی کونسنانتیشه که به دوا بزویندا بیت... به داخه وه ریټوو سه ره سمیه که مان زور به بیایکی دوو «و» ی له بو یه ک دهنگی «و» ی درپژ هه لبارد. کوری زانیاری کورد بو واوی درپژ که شده یه کی به سه ر ټاکه واوه وه په سنده کور دبوو چونکه هچ مه نتیق نا سه لمیتی دوو بیت بینه نیشانه بو ټاکه دهنگ مه گه ر له حاله تی گوشراندا وه ک: که لله، شه ممه...

کاری تیپه ره ریژه یه کی سه ماعی هه یه ناوی کارا و ناوی چاوگیشی پی ساز ده بیت: به ره ه لست، ریکه وت، سه ره رو و خو شگره... ناوی کاران. [به رکول]. دمه ته قه هه لده گری ټایا ناوی کارایه یا ناوی به رکاره هه رچه ند «کول – کولان» تیپه ریش نیه «به رکار» ی بوو بیت. سه لیکه ش ده زانیت، چه ندیه کیکی وشه ی کاره که ده مینیتته وه ببیته که رتی ناوی کارای ټه وتوی. ټم ریژه یه له گه ل فیعلی تیپه ردا به پی داخوایی حال ناوی دارپژراو دروست ده کات ئیتر ناوی کارایه یان ناوی به رکاره یان ناوی ټاله ته... له نمونه دا: زورخور، دوورین و پیاوکوژ... ناوی کاران. دسکوژ، هه لبه ست و رایه خ... ناوی به رکارن. ده سگره، چاپالیو و ده سته به ره... ناوی ټاله تن.

واش ده بی ناوی واتا له م ریژه یه دروست ده بیت وه ک: هه لسوکه وت، هه لسووروداسوور، ئیتر کاره که تیپه ر بیت یان تیپه ره فرقیک ناکات چونکه وشه کان چالاکیی ناوی کارا و ناوی به رکارایان تیدا په یدا نایت وشه کان مه ندن چونکه ناوی واتان.

تیبینییه کی مه یله و شرایه وه هه یه له وه دا که دروستبوونی ناوی دارپژراوی ټه وتوی به هو ی پی شگری «لی، پی، تی» که به ټه سل له پرپیوژیشن «به، له» هاتوون زیده هیزیک به وشه که ده دات له وانه یه کاری تیپه ر تامی تیپه ری تی بگه ریت. به نمونه: بیگه یشتن، تیگه یشتن، لیچوونه پیش، پیداچوونه وه و تیراخورین... وه ک تیپه ر دینه به رگوی. ټم دیارده یه له وه وه دیت که پرپیوژیشن به به رییه وه هه یه ببیته هو ی نه قلی تاو و ته ئسیری کار، له عه ره پیدا «تعدياً بالواسطه» ی پی ده لین. ټم سیفه ته ی پرپیوژیشن وه های کرد که له کاری تیپه ره ی «کوشان» ناوی کارای دارپژراوی «تیکوشه ر» په یدا بیت که به خیلای ده ستوور «هر» ی خستووته دوا کاری تیپه ره وه (له زاری موکریان و به شی دیکه ش له کورستانی ئیران، پرپیوژیشن «ده» هه یه که له دیوی عیراق «له» ی بو به کار دیت. ټه وان ده لین «ده دلما» له جیاتی «له دلما» وشه ی «له» له زاری موکریان جیگه ی به کارهینانی جودایه له جیگه ی «ده»، هه رچی «ده» یه بو حاله تی پی جووله یی به کار دیت: ده لین «له منه وه بو تو سلاویک دیاری بیت» (نالین: ده منه وه – یاخود ده منرا... یاخود... ټم باسه درپژه ی هه یه...).

کاری تیپەر له ئەسڵدا کەمتاکورتیکی بەهۆی «ەر» هەو ناوی کارای لی وەرگیراوه، ئەویش بێگرفت نییه، بە نموونە دەلیم «نانکەر» کە بە رووالەت ئەم «ەر» هی پێوهیه دوو تییینی گەورەیی بە دەورەوهیه، یەکیان ئەوهیه کە وشە کە لیکدراوه و سادە نییه، کەس کەرتی «کەر» ی بە سەر بەهۆی له واتای فاعیل بە کار نەهێناوه هەر نەبی له ترسی تیکەلبوون له گەل وشە ی کەر بە واتای «حمار». تییینی دووهم ئەوهیه، ئەگەر «ەر» بچیتە سەر فیعلی «کردن» دەبی بگوتری «کردەر» وەک کە دەگوتری «نووسەر، بیسەر، بینەر...». کەواتە ئەم دەنگە ی «ر» له «نانکەر» دا بنەرەتییه و هی چاوی «کردن» هەو کە له «نانخۆر» دا ئەو «ر» بنەرەتییه. له وشە ی «ناندەر» دا دەنگی «ر» پاشگرە نە ک بنەرەتی، چونکە له «دان» دەنگی «ر» پەیدا نییه پاشگری «ەر» له ئینگلیزیدا بی گرفته چونکە بە هارای له کاردیت.

بەهەمەحال نووسەر، دەستیان خۆش بیت، پەراویزی بە کارهینانی پاشگری «ەر» یان کیشاوه تا ئەوهی بیسەر، کوژەر، بینەر. و چەندین وشە ی دیکەش کەوتنە ناو نووسین و سەر زمانانیشەوه بەلام نەمزانیوه «گوتەر» بە کار هاتبیت، هۆیه کەش ئەوهیه کە ریزە ی ئەو جوړە ناوی کارایه له فیعلی رانه بردوو و «داهاتوو» هەو وەر دەگیریت. «گوتن» ییش له داهاتوودا دەبیتە «دەلی» ئەگەر «وشی، دەوشی» بە کار هاتبایه دەگوترا «وشەر» وەک کە دەلین «گوشەر» له بری «عصارە». سەر ئەوهیه کە دەلین «وتی» بەلام نالین «دەوتی» وەک کە دەشی بگوتری «دەوشی»... وەک کە گوتەر نەبیتسراوه هەر وهاش «ر» نەر، بر دەر، گرتەر، پینچەر و شووشتەر... جاری نەپشکووتوو.

بەهەمەحال ئەم روونکردنەوهی وها کورت و لیقرتاو کە زەرەریکی تیدا شک نابەم مەبەستی بنەرەتی نییه له وهی گوتم و بەتام بلیم، ئەوهی مەبەستە شتیکی دیکەیه. جایەز نییه ریزە ی ناوی کارای سادە ی وەک «گوشەر و بینەر...» بە گردی بەشدار بیت له بیکهینانی ناوی کارای ناسادە، چ داریژراو بیت و چ لیکدراو. له نموونە دا دەلیم ناشی له جیاتی «نانخۆر، پیاو کوژ، دووربین...» بگوتری «نانخۆرەر، پیاو کوژەر و دووربینەر...» بۆیه نابی بگوتری «هەلبەستەر» راستە، دەزانین «هەلبەست» ناوی بەر کاری دروست کردوو بەلام ریمان هەیه بچینهوه بۆ بە کارهینانی «و» ی فاعیل و بلین شاعر هەلبەستوو یان هەلبەستوو تهنا. له نووسینی مهیلەو کۆنمدا ئەم لایەنەم روون کردوو تهوه بەلام کێ تاقەتی هەیه شتی وها شرایهوه و ونبوو بەیادی خۆیهوه بلکینی؟ لیرە دا دەلیمهوه کە گوت: گورگی مەر خواروو مەبەستت ئەوهیه گورگه کە مەری خواروو. ئینجا بشلیی: مەری گورگ خواروو، دیسانهوه هەمان واتات مەبەستە چونکە مەر گورگ ناخوات. له دەستەواژە ی «دزی مەر بردوو» دزه کە جیگه ی کارای گرتۆتهوه. له «مەری دز بردوو» مەرە کە جیگه ی بەر کاری گرتۆتهوه و دزه کەش کارا. کە گوت «کابرای درۆهلبەست» بە ناچاری وشە ی «هەلبەست» واتای فاعیل بە دەستەوه دەدات، له مەشدا سەر پینچی بچیتیه چونکە کورده کە خاوەن زمانه کەیه وهای رەفتار کردوو ئەگەر بۆ دەر بازبوون له ته گەرە بللی «کابرای درۆهلبەستوو» واتاکه ئەو نابی کە مەبەستە چونکە لەم حاله ته دا دەستەواژه کە سیفەتیکی کاتەکی (وقتی) و تاکه رووداو راده گەیه نیت هەرچی «درۆهلبەست، ته لاقخۆر و قۆلبر...» و ئەم تەرزە ریزهیه سیفەتی هەمیشە یی و خوو پێوه گرتن راده گەیه نن. ته لاقخواروو و قۆلبریو سیفەتی وهقتیان لی دەفامریتتهوه کە جاریک درۆ کرابیت و قۆل برابیت...

ئەم باسە دریزه ی به زۆر لایندا هەیه، چی دیکه له سەری نارۆم. پەراویزه کانی کتیبی «ئەنجومەن...» گەلیک شتی سوود بەخش و نرخداریان تیدا به رەخنە ی من بایی سەری دەرزیان لی کەم ناییتتهوه، رەخنە تهنا بهر ئەو شوینە ده کە ویت کە رەخنە ی لی گیراوه ده خلی به سەر شتی دیکه وه نییه، بن لیوختنیشی چ سوودی تیدا نییه بگره زەرەبەخشە لهو رووهوه کە رووناکێ دەشاریتتهوه.

له لاپەرە 39 قەسیدە کە ی سالم هەموو بەیتیکدا وشە ی «ج» هەیه و له «ئەنجومەن...» به «چە» نووسراوه. لیژنه له ئاست «چە» ی بهیتی یه کەمدا دەری بریوه کە «ج» راستە. سەر له بەری «چە» کان دەبی بکریتهوه «ج» شکلی «چە» هی زمانی فارسییه. له مەدا گرفت نییه، بەلام هەندێ روونکردنەوهی دیکه پینوستن له میسرەعی دووهەمی بهیتی یه کەمدا. «غەنی و» دەبی بکریته «غەنی وو» له بەر کیشی شاعر. بهیتی هەر دوای پەراویزی ئەو لاپەرەیه کە نووسراوه:

شاه خالته ته صوبری خه لایق ئاری

ظاهیره قودرتهی حەفت چە له بەرن و چە له بیر

سەرلەبەری بەیتە که به هۆی لیلی میسرەعی یە کهم، هیچ وانا بە دەستەوه نادات سەرەرای ئەوهی که میسرەعه که خۆی وهها لهنگه که لکی پیوه نه ماوه. وهک بۆی دهچم دهبی دهقی بهیتە که ئەمه بیته:

شاهیدی خالیقه تهصویری خه لاییق ئاری
ظاهیره قودرەتی حه ققەت چ له بهرنا چ له پیر

له پهراویزی لاپه ره 41 میسرەعی دووهمی بهیتکی ناو «ئەنجومەن...» بهو شکله هاتوو ه که له دیوانی «ئەحمەدی کۆر – چاپی مه هاباد» دا ده دیتیریت:

مه جنون ئاسا غەرقی خوینم لیم حەرام بوو خورد و خاب

ئەم وشەیهی «خوین» دهبی «خوون» بنووسریت به پیتی ئاههنگی میسرەعی یە کهم که دهلی:

بوو به بریان دهروونم چاو پر ئەسرین دل زه بوونم

لیته وه دیاره «دهروونم، زه بوونم» داوای «خوونم» دهکات. میسرەعی دووهمی بهیتە که له «ئەنجومەن» دا وهها هاتوو ه:

مه حبوبوا وا بۆت جنوونم لیم حەرامه خورد و خاب

ئەمه ی «ئەنجومەن» له گەل ئاههنگی سەرلەبەری بهیتە که ریک دهروات. وشە ی «خوون» کوردیی ره سه نه. له شیعری شیخ رهزادا هاتوو ه:

وه کو شه خسی که زاری کا له دهستی دوژمنی خوونی

پهراویزه ی ژماره 5 هه ره لهو لاپه ره یه دا میسرەعیکی دیوانه که چاپی مه هابادی هیناوه ته وه ئەمه ته دهقه که ی:

با له بهین لاچی حیحابه دلبر و ئافتابه

ئەم دهقه نه واتای هه یه و نه کیشیشی دروسته. دهبی له ئەسلدا وهها بووبی:

با له بهین لاچی حیحابه دلبری روو ئافتابه

له لاپه ره 44 دا دیری نۆه می موسته زاده که «هه ره عه فوه خه یالی» تیدا هاتوو ه. دهبوو لیره هیمما بۆ شه رحه که ی دیوانی نالی بکات که له ویدا «فیردهوسه مه ئالی» یه و هه له که ی پنی راست بکاته وه چونکه وهک بزانه له هه موو ئەو دیوانانه ی نالی که چاپ کراون هه ره وهها نووسراوه جگه له وهی که «هه ره عه فوه خه لاتم» له میسرەعی چواره مدا هاتوون ئەم دووباره کردنه وهی یه ک ته عبیر له نالی ناوه شیتته وه. دیاره فهیزی به گ له نووسینه وهدا شه بهنگی «هه ره عه فوه خه لاتم» خۆی به سه ره زه یهیندا زال کردوو ه و به داخوازی قافییه «خه لاتم» بووه ته «خه یالی» که له گەل «نالی» ریک دیت بهو جوهری که له دوا یه کتر هاتوون. ئەمه ش شتیکه زور جارن روو ده دات به تایه تی لیره دا که «خه لات» و «خه یال» به دهنگ و به شکل نووسینیش له یه کتر نزیکن. ئەمه ده لیم له حالیکدا نوسخه ی «ئەنجومەن...» که ی که ی لیزنه له

به‌رده‌ستیدا بووه ده‌سنووسی فهیزی به‌گ بیټ دهنه ده‌بی بلین له نووسینه‌وهی دوا کاتدا هه‌له‌ی تی که‌وتوو، هه‌ر له‌و لاپه‌ره‌یدا به‌یتیکی موسته‌زاده‌که که‌ جواره‌مین به‌یتیته‌ی و له‌ ش‌رحی دیوانی ماموستای بیاره‌ییدا به‌یتی ده‌ه‌مینه و ئەمه‌ش ده‌قه‌که‌به‌تی له‌ هه‌ردوو دیواندا:

قوربانی بلالم که‌ هیلالانه‌ هه‌لاتووم
هه‌ر عه‌فوه‌ خه‌لاتم

له‌ ش‌رحی دیوانه‌که‌دا هاتوو که‌ له‌ دیوانی نالی چاپی «گم - گیوی موکریانی» دا له‌ جیاتی «هیلالانه» وشه‌ی «بلالانه» هاتوو و هه‌ر ئەوه‌نده‌ی له‌ باره‌وه‌ گوتوو که‌ «بلالانه» به‌ واتای «وه‌کوو بلال» ئەوه‌ ده‌به‌خشی، نالی وه‌ک که‌ «بلال» له‌ جه‌ور و سته‌می قوره‌یشییه‌کان هه‌لاتوو، ئەویش، واته‌ نالی‌ش له‌به‌ر گونا‌هی زۆر وه‌یا له‌ جه‌ور و سته‌می تورکی داگیر که‌ر بۆ لای پیغه‌مبه‌ر رای کردوو.

من له‌ ده‌سنووسی دیکه‌شدا ئەم «بلالانه» م دیتوو، ئەگه‌ر وشه‌که‌ ئەسل بیټ وه‌یا گۆراو بیټ مه‌هاره‌ت و جوانییه‌کی تیدایه‌ ش‌رحه‌که‌ی بۆی نه‌چوو. «بلالانه» هه‌روه‌ک ده‌شی دووباره‌ کردنه‌وه‌ی وشه‌ی «بلال» بیټ، به‌ به‌رییه‌وه‌ هه‌یه‌ بخویند‌ریته‌وه‌ «بلا - لانه» واته‌ «بی لانه» له‌ میاندا «بلا» عه‌رییه‌ وه‌ک که‌ له‌ ش‌رحی وشه‌ی «مه‌له‌کول مه‌وت - ملك الموت»، له‌ لاپه‌ره‌ 154ی ش‌رحی دیوانه‌که‌دا به‌ «ملی که‌ل موت» واته‌ «ملی وه‌ک موو باریکت» لیک دراوه‌ته‌وه‌... ئەم «بیلا - لانه» یه‌ له‌ گه‌ل «هه‌لاتووم» به‌ واتای فیرار کردن ریک دیت، ئیمه‌ نازانین جو‌ره‌ نووسینی ئەم وشه‌یه‌ له‌ دم و قه‌له‌می نالی هاتوو ته‌ ده‌ر ئەمما گومانم نییه‌ هه‌ردوو جو‌ر به‌ دل و ده‌می نالیدا هاتوون هه‌رچه‌نده‌ نووسین هه‌ر یه‌ک ش‌کل هه‌لده‌گریت، هینده‌ش له‌بارن و ئەوه‌نده‌ش مه‌به‌ستی قه‌سیده‌که‌ن ده‌بی هه‌ردوو ده‌ق دانیان پیندا به‌یند‌ریت.

ش‌رحه‌که‌ی ماموستا بیاره‌یی باش بۆ ئەوه‌ چوو که‌ دیتنی هیلالی سه‌ری مانگ (به‌تاییه‌تی مانگه‌کانی ره‌مه‌زان و شه‌ووال و ذی‌الحجه‌ و ربیع‌الأول که‌ مونسه‌به‌ی دینیان تیدایه‌) خه‌لات هه‌لده‌گری بۆیه‌یه‌ نالی له‌ خه‌لاتی ده‌ر که‌وتنی خو‌ی وه‌کوو هیلال ده‌بیته‌ عه‌فو بکری... ئەمه‌ زۆر جوانه‌ و جیی خو‌یه‌تی، ده‌مینیته‌وه‌ من زیده‌ خزمه‌تیکی ئەم بۆچوونه‌ بکه‌م به‌وه‌دا بلیم که‌ خو‌ به‌ قوربان‌کردنی بۆ بیلال وه‌ها راده‌گه‌یه‌نی به‌ر له‌ هه‌مووان دیتنی مانگی ذی‌الحجه‌ی مه‌به‌ست بیټ که‌ له‌ کوردیدا پین ده‌لین «جه‌زنی قوربان». لیره‌دا ئەوه‌ش نابیته‌ به‌ره‌ه‌لست که‌ بگوتری جه‌زنی قوربان یه‌کسه‌ر به‌ دوور دیتنی هیلالدا نایه‌ت و ده‌ رۆژی ده‌که‌وتته‌ به‌ینه‌وه‌ چونکه‌ هه‌ر نالی خو‌ی له‌ شوینیکی دیکه‌دا گوتوو یه‌تی:

هه‌ر که‌سی رووی تۆ ده‌بینی خو‌ی به‌ قوربانی ده‌کا
چونکه‌ ئەبرۆی تۆ هیلالی عیده‌ قوربانی ده‌وی

له‌ لاپه‌ره‌ 46ی «ئه‌نجومه‌ن» دا قه‌سیده‌که‌ی «ره‌فیقان من ئەوا رویم له‌ لاتان» چ له‌لان چه‌ژه‌وه‌ بیټ و چ له‌لایه‌ن دارشتنه‌وه‌، مالی‌ه‌له‌ی کوردییه‌ جگه‌ له‌وه‌ که‌ رویشتنی نالی له‌ سلیمانی چ له‌ ترسی تورکان بیټ و چ به‌ نیازی جه‌ج بیټ ئەم گله‌یی و گازنده‌یه‌ و پاکانه‌کردنه‌ هه‌لناگریت.

له‌ لاپه‌ره‌ 47 میسه‌ره‌عی یه‌که‌می به‌یتی پینجه‌می ده‌قی قه‌سیده‌که‌ی خوارووی لاپه‌ره‌که‌ که‌ نووسراوه‌: «وه‌رن بنوارن دوو چاوی پر له‌ خوینتم» هی که‌سیک نییه‌ پین بگوتری شاعیر وه‌یا به‌ ئەده‌بدۆست بناسریت. هه‌رچه‌نده‌ ناتوانم بلیم ئەسه‌له‌که‌ی چی بووه‌ به‌لام ئاشکرا به‌ ئەمه‌ نه‌ ئەسه‌له‌ و نه‌ فه‌سل. هه‌ر نه‌یه‌ی له‌به‌ر خاتری کیش ده‌بوو نووسرا به‌یه‌:

وه‌رن سه‌یری دوو چاوی پر له‌ خوینتم

له واتاشدا بینهش نییه. داخه کهم، لیژنه هه مان میسره عی به دهقی ناله باریه وه دووباره کردووه ته وه وک به لگه له سه ره هندی که گویا سۆزی مسته فا به گی کوردیی تیدایه. قۆرتی له نگره به زینی کیشی شیعره که هه رچی تام و شام هه یه له شیعره که دا کوشتوو به تی ئیتر سۆز له کوپوه بیت (بنواره به ره و کوتایی لاپه ره 48).

قه سیده لاپه ره 49 ی «ئه نجوومه ن» پینج به یته. له شهرحی مامۆستا بیاره بییدا هه شت به یته. به یتی دووه می ناو «ئه نجوومه ن» و شهرحی مامۆستا نووسراوه:

له رووت و قووتی وه ک من روو مه پۆشه
که وه صلی تۆبه قووتی عاشقی رووت

من له نوسخه ی دهستنووسی بلاونه کرایه وه دا دیتوومه له جیاتی «وه صلی تۆبه» نووسراوه «وه صلی رووته». هه م له لایه ن دارشتنه وه و هه م له لایه ن واتاشیه وه «وه صلی رووته» په سه ندره که هاوئا هه نگره له گه ل مۆسیقای به یته که و گونجاوتریشه له گه ل داوا کردنی دانه پۆشین روو چونکه وه صلی «روو» به دیار که وتنی په یدا ده بی به لام ده ر که وتنی روو ناکیشیتته وه سه ره وه صلی یار... ئه گه ره له میسره عی یه که م دا داوا ی گه یشتن به یاری کرد بایه به جینی خوی بوو بلی «وه صلی تۆبه قووتی عاشق» به لام که داوا که ی هه ره ئه وه نده بی که «روو مه پۆشه...» ده بی بلی «وه صلی رووت قووتی عاشقه». به یتی سیئه می «ئه نجوومه ن» که ده لێ:

ئه وه لیوی ئه تۆ بوو پر له خه نده
که وا شه ککه ره ده رباره ی گول ده پشکووت

له شهرحی دیوانی نالیدا بووه به به یتی پینجه م و ئه مه ش ده قیه تی:

له به ره خه نده ی له بی له علی ئه تۆ بوو
که وا شه ککه ره ده رباره ی گول ده پشکووت

له ته رجیحی ئه م ده قه دا شه رحه که ده لێ: «... چونکه سه ره رای ره سایه دارشتنه که شی لیوی یاری به ((له عل)) وه سف کرابوو...» له لایه ن ره سایه ی و زه وقی شیعره وه چ گومان نییه له وه دا که ده قه که ی «ئه نجوومه ن» گه لیک شیرنتر و شاعیرانه تره. ئه و «له به ره» هی سه ره تاه ی ده قه که شهرحی دیوانه که ی داوه ته وه به ره هه لسه نگاندنی مه نتیقی و ئه و «عقویه ت» هی ده قی «ئه نجوومه ن» ی تیدا نه ماوه. له لایه کی دیکه شه وه وک من له شیعر بگه م که لیو به «له عل» ته شبیه کرا به عاده ت تامی خویی لی ده فامریتته وه نه ک شه کر: له لاپه ره 495 ی شهرحی مه لای بیاره بییدا ئه م به یته ی نالی:

شه فیری چالی شۆری هه ره ده لێ له علی نمه ک پاشه
حه فیری چاهی وشکی هه ره ده لێ چاهی زه نه خدانه

شه رح دراوه و له علی «نمه ک پاش» ی به و له عله داناوه «خویی لی وه شیرنایی که کینایه یه له خۆش و به تام»، له عل له وانه نییه بخوریت هه تا به خوی تامی خۆش بیت، خۆ که به «شه فیری چالی شۆر» ته شبیه کرابی هه ره به جارئ له وه ده شۆریتته وه وه کوو سه لاته خویی بویت. ئه وه ی من بزانه له ری خویندنه وه ی شیعر شاعیرانه وه که لیوی یاریان به «له علی نمه کین» ته شبیه کردووه، له عل بۆ خوی وه ک گه وه ریکی کان خوی به ده وریه وه ده بیته هه ره بۆیه یه به «شه فیری چالی شۆر... سویر» لیک چویندراوه، شه فیره که ش خویی پۆیه وه ک له عله که. نالی که ها تووه مه دحی شته

ناخوشه‌کانی رپی حه‌ج ده‌کات هه‌ر یه‌کیک له‌وان به‌شتیکی سه‌ربه‌خۆی دیاری ئیسکسووک ده‌شوبه‌ئینی وه‌ک له‌م نموونانه‌دا ده‌دیترین:

- سماقی ئه‌حمه‌ر - یاقووتی رۆح و ئاگری نه‌فس
- حه‌صاتی ئه‌بیه‌ض - شوه‌بی نه‌جم، ره‌جمی شه‌یتان
- مه‌گه‌سدار - جه‌مه‌نزار
- لاله‌یی حه‌مرا - جگه‌ری «پرداغ»ی خورشید
- سونبولی تاتا- سه‌ری سه‌ودای په‌ریشان
- شه‌فیری چالی شۆر - له‌علی نه‌مک پاش

له‌مه‌وه ده‌رده‌که‌وی، له‌علی نه‌مک پاش، واته‌ خوی ده‌رکردوه، له‌علی راسته‌قینه‌یه و بو‌ لای لیو ناچیته‌وه، له‌عله وه‌ک شه‌فیری چاله، یان شه‌فیری چاله وه‌ک له‌عله خونیایین.

نالیدۆستان له‌م وه‌سفه‌ی رپی حه‌ج ده‌توانن خه‌به‌ریکی نه‌ئینی وه‌رگرن ره‌نگه‌ بایه‌خیکی میژووویی هه‌بیت. وه‌ک ده‌بینین وه‌سفه‌که‌ هی بیابانی ده‌می هاوینه‌ که هه‌مووی قرچه‌قرچی هه‌لپرووکانی به‌ر هه‌تاوی سووتینه‌ری پیوه‌ دیاره. ئینجا ئه‌گه‌ر بگه‌رپینه‌وه بو‌ ئه‌و کاته‌ ته‌خمینکراوه‌ی که نالی تینیدا ئاواره‌ بووه‌ یه‌کیک له‌و چه‌ند ساله‌ی ذو‌ الحجه‌ تیناندا که‌وتوه‌ته‌ هاوین ده‌بیته‌ سالی ئاواره‌بوونی. من وه‌های بو‌ ده‌چم که سه‌فه‌ره‌که‌ی له‌ ته‌مووزدا بووبیت نه‌ک هه‌ر له‌به‌ر زیده‌ گه‌رمای جه‌هه‌نده‌می ناو به‌یته‌کان به‌لکوو له‌به‌ر زیده‌ ده‌لاله‌تی ئه‌م به‌یته‌یان:

قه‌تاد و عه‌رفه‌ج و خیطمی، عه‌ضات و عه‌وسه‌ج و ئه‌ئلی
چ دامه‌ن گیر و شین و دل نشینی رپی غه‌ریبانه

ئه‌م دره‌ختانه‌ له‌ ره‌مه‌لستانی بیابانی به‌ر هه‌تاوی هاوین به‌ شینی نامینه‌وه تا ده‌گه‌نه‌ ئاب، با بلیم ئه‌و شینه‌ نابن که نالی وه‌ها به‌ راشکاوی وه‌سفی شینییه‌کان خه‌ست بکاته‌وه. ئنجا ئه‌گه‌ر له‌ ته‌مووزدا رپی حه‌جی بری بیت ده‌بیت چه‌ند مانگیگ زووتر له‌ سلیمانی ده‌رچووینت چونکه‌ بیگومان له‌ رپی سووریا و فه‌له‌ستینه‌وه به‌ره‌و حه‌ج رۆییوه، ئه‌وسا بو‌ نالی مه‌یسه‌ر نه‌ده‌بوو له‌ نه‌جه‌ف و که‌ربه‌لاوه‌ بیابانی بیتاوی گه‌رمای هاوین بپریت، خو‌ مه‌علوومیشه‌ به‌ که‌شتی نه‌چوووه‌ ده‌نا وه‌سفی بیابانی نه‌ده‌کرد. به‌ په‌راویز وه‌ها هاتوه‌ که داستانی ئه‌سکه‌نده‌ر و خدری زینده‌ له‌ سووره‌تی «الکه‌ف»ی قورتان و له‌ ته‌وراتیشدا هه‌یه‌ گویا ئه‌سکه‌نده‌ری ذولقه‌رنه‌ین به‌ دوا ئاوی حه‌یاتدا گه‌راوه‌ و نه‌یدۆزیوه‌ته‌وه. سووره‌تی «الکه‌ف» باسی ئه‌سحابولکه‌هف و مووسا و پیاوچاکه‌که‌ی که ده‌گوتری خدری زینده‌یه‌ ده‌کات. باسی به‌دواداگه‌رانی ئاوی حه‌یات له‌و سووره‌ته‌دا نییه. ئه‌م حیکایه‌ته‌ی سه‌ر به‌ ئاوی حه‌یات له‌ به‌یته‌که‌ی شیخ ره‌زا سه‌ری هه‌لداوه‌ که ده‌لی:

دیوانه‌یه‌ شه‌خسی که به‌ غه‌یری له‌بی له‌علت
وه‌ک شاه‌ی سکه‌نده‌ر طه‌له‌بی ئاوی به‌قا کا

کو‌تایی غه‌زله‌که‌ش به‌ هه‌له‌به‌کی زه‌قه‌وه‌ که کیشی شیعه‌ره‌که‌ی تیک داوه‌ هیلراوه‌ته‌وه:

سه‌ر دانێ له‌ رپی عه‌شق «ره‌ضا» لازمه‌ عاشق
بو‌ یاری سه‌ر و مالی هه‌ده‌فی تیری قه‌ضا کا

به‌یته‌که له خووه چاره ده‌کریت که له جیاتی «سه‌ر و مالی» بنووسریت «سه‌رومال»، وشه‌ی «عیشق»یش بچیته‌وه جیی «عشق»ه‌وه. له په‌راویژدا «تاب» به‌گه‌رما لیک دراوه‌ته‌وه ده‌بوو به «تاو» لیک دریته‌وه که به‌ک شته له‌گه‌ل «تاب»دا، ته‌نانه‌ت «هه‌تاو» کورترکراوه‌ی «هۆرتاو»ه. کوردی خوارووی که‌رکوک هه‌ر «خۆرتاو» به‌کار ده‌هینن. له‌لاپه‌ره 52 میسه‌ره‌ی دووه‌مه‌ی به‌یته‌ی مه‌دحه‌که‌ی شیخ ره‌زا بو‌بابان له‌نگه‌ چونکه له‌جیاتی «ئالی به‌به» نووسراوه «ئالی بابان». له‌په‌راویژدا لیژنه‌ نووسیه‌تی، دیوانی شیخ ره‌زا، چاپی به‌غدا «ئالی به‌به»ی گووتوه، ناشلی به‌یته‌که له «ئه‌نجوومه‌ن»دا له‌نگه.

هه‌ر له‌په‌راویژی ئه‌م له‌په‌ره‌به‌دا باسی کاوه‌ی ئاسنگه‌ری و کوشتنی «ئه‌ژده‌ها» و هینانه‌ سه‌ر ته‌ختی فره‌یدوون هاتووه. لیژنه‌ هه‌ر ئه‌وه‌نده ده‌لی که ره‌چه‌له‌کیکی درۆ بو‌ فره‌یده‌وون هه‌لبه‌ستراوه که به‌لای لیژنه‌وه فره‌یدوون به‌ئسه‌ل کورده. راستیه‌که‌ی لیژنه‌ ده‌بوو پتری له‌سه‌ر بروات. به‌ش به‌حالی خۆم چه‌ندیکی توژینه‌وه‌ی نویم له‌باره‌ی میژووی ئیرانه‌وه خویندیته‌وه شتیکم نه‌دیت له‌گه‌ل داستانی «ضحاک، ئه‌ژده‌هاک» ریک بکه‌وی، ته‌نها ئه‌وه‌ی نه‌بی که گۆیا «ئه‌زدیاک»ی دواين شای ماده‌کان کوری وه‌زیریکی خوی به‌ نه‌ینی سه‌ربری و گوشته‌که‌ی ده‌رخواردی باوکی دا، ئه‌مه‌یش له‌تۆله‌ی بیته‌میری وه‌زیره‌که‌ بوو که له‌ده‌می به‌وه‌له‌دبوونی «کورش» له‌کچی «ئه‌زدیاک» ئه‌ستیره‌ناسان ته‌ئوبلی خه‌ونیکی ئه‌زدیاکیان به‌وه‌ کرد که ئه‌م نه‌وه‌یه‌ی دنیا ده‌گریت ئه‌ویش له‌خوی ترسا و مه‌لوته‌که‌ی کوریشی به‌وه‌زیره سپارد که له‌بیاباندا بیکوژیت، وه‌زیریش نه‌یکوشت و به‌شوانانی سپارد... تا گه‌وره‌ ده‌بیته‌ و ئه‌زدیاک مندالی ئیرینه‌ی نایی و خه‌فته‌ی له‌وه‌ ده‌خوات ئیتر وه‌زیره‌که‌ پیی ده‌لی کچه‌زاکه‌ی به‌رحه‌یا ته‌ و بووه‌ته‌ گه‌نجیکی لیها‌توو... کورشی کچه‌زای ئه‌زدیاک و کوری پاشای پارس بوو که ئه‌وسا پارس سه‌ر به‌حاکمایه‌تی ئه‌زدیاکی ماد بوو... ناوی فره‌یدوونیش گۆراوی «ئره‌ ئیته‌ ئوونه»یه که ده‌کاته‌وه «ماری سی سه‌رکوژ» و تارمایی ماره‌کانی سه‌ر شانی زوحاکی تیپا دیاره. مامۆستا جه‌میل رۆژبه‌یانی که ئه‌ندامی لیژنه‌یه هه‌موو میژووی ئیرانی به‌ئفسانه‌ و توژینه‌وه‌ی نوویه‌وه‌ و له‌گیرفانه‌کانیدا به‌ئیتیر بۆچی به‌خیلیمان له‌گه‌لدا ده‌کات؟ میسه‌ره‌ی دووه‌مه‌ینی دواين به‌یته‌ قه‌سیده‌که‌ی شیخ ره‌زا له‌لاپه‌ره‌به‌دا که نووسراوه:

ئابای فره‌یدوون فه‌ر و جه‌میشدی حه‌شامتان

ده‌بوو بنووسری:

ئابایی فره‌یدوون فه‌ر و جه‌مشید حه‌شامتان

«فریدوون فه‌ر» و «جه‌مشیدی حه‌شه‌م» ته‌رکیبی وه‌سفن، ئه‌و «ی»ه ئیزافه‌ به‌دواي «جه‌مشید»ه‌وه وه‌ک لووی زه‌ق بی جینه.

له‌لاپه‌ره 53 له‌میسره‌ی دووه‌مه‌ی به‌یته‌ی به‌که‌مدا وشه‌ی «کاکه‌ینکانی» که ئیمکان نییه‌ فه‌یزی به‌گ وه‌های نووسیبیت، ده‌بی بچیته‌وه سه‌ر ریزه‌ی ره‌سه‌نی کوردی که به‌ئسه‌ل «کاکه‌بییه‌کانی» به‌لام کورت ده‌کریته‌وه بو «کاکه‌بییه‌کانی» ناشی «کاکه‌یی» بیته «کاکه‌یی». ئه‌م گوگردنه‌ هی ناوچه‌ی سلیمانیه‌ و پشت له‌ده‌ستوره وه‌ک که مه‌ند ده‌کریته‌ مه‌نگ وه‌یا رۆیشت - رۆشت، ده‌روه‌ست - ده‌رۆست. له‌شه‌رحه‌که‌ی مامۆستا بیاره‌بییدا له‌جیاتی «گویدریژ» نووسراوه «گویدریژ» دیتوومه‌ قه‌رداغ بووه‌ته قه‌راغ... ئه‌م جووره‌ به‌کاره‌ینانه له‌ نووسیندا جایه‌ز نییه هه‌رچه‌نده زۆربه‌ی نووسه‌ران خه‌لقی سلیمانیش بن و غه‌یری ئه‌وانیش له‌ری جورته‌ت نه‌کردنه‌وه پیره‌ویان لی بکه‌ن...

له‌نموونه‌ی به‌لگه‌دا ده‌لیم وشه‌ی «سۆمالی» له‌رسته‌دا ده‌بیته «ئه‌م پیاوه‌ سۆمالییه‌ - نه‌ک سۆمالییه‌» که‌واته به‌خسته‌سه‌ری ئه‌مرازی «ه‌کان»ی ناساندنی کو ده‌بی بلین «سۆمالییه‌کان» نه‌ک «سۆمالیکان» چونکه ئه‌مرازه‌که «ه‌کان»ه نه‌ک «یکان». هینده هه‌یه به‌پنی ده‌ستووری کورترک‌دنه‌وه ده‌شی بنووسریت و بگوتریت «سۆمالییه‌کان» له‌وه‌شدا یه‌ک «ی»ت قرتاندووه نه‌ک ئه‌مرازه‌که‌ت شیواندووه. له‌جیاتی «ئه‌مینه‌داریتی» ده‌بی بنووسری «ئه‌مینه‌داریه‌تی». تۆ ده‌لی «فلانه‌ که‌س برسیه‌ - نه‌ک برسیه‌» هه‌ر به‌و پییه‌ ده‌بی بلنی «فلان برسیه‌تی - نه‌ک

برسیتی» ههروههها له جياتی «برسیتی» بۆ «جوع» دهی «برسییهتی» به کار بیت ئیتر ههز ده که ی به ههله دوو «ی»هکان لیک جوداکهوه و بنووسه «برسی یهتی».

«جودا بکهوه» راسته نهک «جودا بکهروه» چونکه ریزه ی فرمان له م کاره «بکه»یه نهک «بکهره» ههروهک «بدهوه» نهک «بدهروه» ئیمه دهزانی له «دان، دانهوه»-دا دهنگی «ر» پهیدا نییه وهک به ئهسل له «کردن» پهیدایه. دهشی به ریگهیهک له ریگهکانی قیاسی زمانیدا له وشه ی «خواردنهوه»دا بۆ فرمان بلین «بخورهوه» ههچهنده نالیین «دهخورهوه» بهلام که ویستت به یهکینک بلیی بۆ جاری دووهه م دهزمانه که بخوات دهی بلیی «ديسان دهزمانه کهت بخوره». لهو جوړه لیکدانهوه بهدا زمانزان و نووسه دهی زال بیت بهسه ر عاده تگرتنی ناروای ناوجهی چونکه زمان هی هه موو میلله ته و دهی دهستوراتی رهسه ن و پهسه ندی تیدا به کار بیت. زاری پاریس بووته قالبی ئه دهی رهسمی زمانی فرنسه یی بهلام نههاتوون که «ر» دهرده برن ئه و «ر»ه به «غ» بنووسن چونکه خه لقی زوری فرنسه هه ر به «ر» له کاری دههینن.

له جوړی ئه م به کارهینانه ی نادروستی «برسیتی، کاکه یینکان...» ئه وه یه که وشه ی وک «سویر، خوین، دویتن...» دوو دهنگی سه ربه خو و جودای «وئ» تیاندا ده که ن به ديفتونگ که بریتیه له تیکه لیبوونی ههردوو دهنگ. من له نووسینی ههفتاکاندا به ئیسپاتم گه یاندووه که «سویر» و هه رچی وهک ئه و هه یه ديفتونگی تیدا نییه، شایه دیش شیعری نالییه:

هه ر جوگه وو جینگایه که وا سوور و سویر بی
جیی جۆشه شی گریانی منه خوئ نه رژاوه

جا ئه گه ر «سویر» ت کرد به ديفتونگ به یته که لهنگ ده بیت و له شیعری ده شویرت. ئه مهش به ییتیکی دیکه ی نالی بنواړه لاپه ره 368 ی شهرحی نالی:

بیزاره له تو ئیسته هه ماغوشی عه دوته
دونیا که دویتنی هه رهمی موخته ره مت بو

وشه ی «دویتنی» به ديفتونگ شیعری که ی پی ده مریت.

له غه زه له که ی کوردی، لاپه ره 54 ی ئه نجوومه ن، دوو جارن «عشق» هاتووه دهی «عیشق» بیت ئیتر له هه ر شویتیکی دیکه ش بییت پیویسته راست بکریتته وه.

له بهیتی شه شه می غه زه له که «عه رصه» نووسراوه دهی «عه رصه» بنووسریت و بخویندریتته وه دنا به یته که لهنگ دهی. له م ته رزه شوینه دا شاعیر ری به خو ی داوه هه ندی وشه به و جوړه بخوینیتته وه که کیشی شیعری ده کات وهک که نالی ده لئ:

بنازم به م ته جه لایه چ خورشید و بلووریکه

وشه ی «ته جه لالا» له «ته جلی - تجلی» یه وه گوړاوه وه که کورد به شاعیر و نا شاعیره وه ده لئ «ته مه ننا، ته وه لالا. ته حه ددا...» نالی «ته مه ننا ی مردنی پیاره» ی گو توه.

له په راویزی هه مان لاپه ره لیژنه به ییتیکی له نگولوری له دیوانی کوردی (چاپی به غدا 1931) وه هیناوه که له دهقه که ی ئه نجوومه ندا نییه، ئه مهش شکلنووسی به یته که یه:

وه کو طه یریکم که گوم بووی له لانه ی
هیلا نه واز و هه ردا و هه ردم ئه مرؤ

میسره‌عی یه کهم بهم ده‌قه که‌لکی پیوه نییه، ره‌نگه ئه‌مه‌ی لی‌رده‌دا ده‌ینووسم راست یی:

و کو طه‌یریکی گوم بوویی له لانه

ده‌مینیتیه‌وه میسره‌عی دووه‌هم به‌خۆی و شه‌ی «هیلانه» یه‌وه که کیشی ته‌نیه‌ل کردووه و له‌به‌ر ته‌بیاتی مندا له کوردی ناوه‌شیتیه‌وه. میسره‌عی دووه‌هم ده‌بیته «خه‌به‌ر» ی میسره‌عی یه‌که‌م له به‌یتی یه‌که‌م. به‌یتی شه‌شه‌می غه‌زه‌لی لاپه‌ره 55 وشه‌ی «کۆی» تیدا ده‌بی بکریته «کۆیی» ده‌نا کیشی له‌نگ ده‌بیته و له ره‌ونه‌قی ئه‌و شیعره نازک و پر سۆزه که‌م ده‌کاته‌وه.

له لاپه‌ره 56 «سه‌رگه‌شته‌وو» ده‌کریته «سه‌رگه‌شته‌وو». به‌ر له‌و، وشه‌ی «بوون» ییش ده‌بی بیته بر‌گه‌یی و بنووسری «بوو وون» ئه‌گه‌ر شاعیر گوتبای «بوونه‌ته» له جیاتی «وا بوو وون»:

کوللی عالهم بوونه‌ته سه‌رگه‌شته‌وه حه‌یرانی عیشق

میسره‌عه‌که بیعه‌یب ده‌بوو. له به‌یتی سیه‌همدا «غه‌واصان» ده‌کریته «غه‌واصان». میسره‌عی یه‌که‌م به‌یتی دووه‌می لاپه‌ره 57 که نووسراوه:

شهمس و مه‌ولانا و مه‌نصور که‌ی به سیر مه‌حرم ده‌بوون

ده‌بوو بنوو بنووسری:

شهمس مه‌ولانا و مه‌نصور که‌ی به سیر مه‌حرم ده‌بوون

«رېزه» ش له میسره‌عی دووه‌همدا «رېزه» یه چونکه وشه‌که فارسییه.

له په‌راویزی لاپه‌ره 56 باسی مه‌نصووری حه‌للاج هاتوو، له ناوتویزی سه‌رگه‌زشته‌ی ژبانی گوته‌یه‌کی مه‌شووری لی ده‌گیتیه‌وه «أنا الحق» که بوو به هۆی هه‌لواسینی. لی‌رده‌دا جیی خۆبه‌تی بلیم «فرید الدینی عه‌ططار» ئه‌م دوو به‌یته له پاکانه‌ی حه‌للاج به من گه‌یشتوو که ئه‌مه ده‌قه فارسییه‌که‌یتی به رینووسی کوردی:

ده‌رئا ده‌روادی یی ئه‌یمه‌ن کی ئانجا

دره‌ختی گویه‌ده‌ت ئینی ئه‌ نه‌للا

ره‌وا باشه‌د ئه‌نه‌للا ئه‌ز دره‌ختی

چرا نه‌بوهد ره‌وا ئه‌ز نیک به‌ختی

واته: تو بگه وادی ئه‌یمه‌ن که له‌ویدا دره‌ختیک پیت ده‌لی «أنا الله = أنا الحق» که «أنا الله» له دره‌ختیک ره‌وا بیته بوچی ره‌وا نه‌بیته له به‌خته‌وه‌ریک؟ وشه‌ی «ده‌رئا» به «ده‌را» ده‌خویندریتیه‌وه.

له په‌راویزی لاپه‌ره 58 وشه‌ی «غوطة‌وه‌ر» به قووتخواردوو له گو‌ما واتای لی دراوه‌ته‌وه. ئینجا ئه‌گه‌ر قووتخواردوو به واتای زادخواردوو بیته، شتیکه من نه‌مبیس‌توو. وه‌ک بزانه به واتای مه‌له‌که‌ر دیت. له میسره‌عی یه‌که‌می غه‌زه‌لی لاپه‌ره 59 وشه‌ی «شاهی» له‌نگی کردوو ده‌بی «شه‌هی» بیته.

له په راویژدا میسرعی یه که می به یتی دووه هم «ته ماشای» ده کریته «ته ماشای» له بهر خاتری کیش له میسرعی دووه میشدا «رم» ده بی «رم» بیت. نه ختیک خوارتر «سه ودایی عشق» ده کریته «سه ودایی عشق».

میسرعی دووه می به یتی پیئجه م که ده لی:

سه ربه سته بی به ویصالت سکه نده ری

دوو حره که ی که مه بووه ته 12 برگی یی له جیاتی 14 ناشزانین چوئن چاره سهر ده کریت و لیژنه ش به لایدا نه چوو. به یته که هه مووی ته ماوییه و خووی به مه عنایکی ئاشکراوه به ند ناکات. پیشریش میسرعی ته و به یته ی «رم - رم» ی تیدایه و هه ته ماوی بووه ئینجا ته گهر له جیاتی «نیکوره م» بلین «نیکوره نگ» و به یته که ته ده قه ی بدریتی:

نه زدیکه بی به من له ته ماشای ئایینه
تهز به سکی دیده مه ست و نیکو ره نگ و دل به ری

واتاکه ی چی به ده سته وه ده دات؟ ته گهر «رم» مایه وه واتای چییه؟ آیا مه به سته ته وه یه بلی: وه خته ئاوینه وه ک منی لی بی به ته ماشا کردنی تو [واته هه سته بجوولی] چونکه یه کجار دیده مه ست و جوانه نگ و دل به ری؟ له م مه عنایه دا فهرق په یدا نابی ته گهر یار ته ماشای ئاوینه ی کرد بی یان ئاوینه ته ماشه کهر بیت. «ته زدیکه بی» له جیاتی «نیزیکه بی» یه.

و شه ی «له شکره ی» له کو تایی غه زه له که دا بووه ته «له شکری»:

تو شاه ی حوسنی یو «سالم» ی بی چاره له شکره ی

کورد ده لی له شکر، فارس ده لی له شکره که هاومو سقا و هاوره و ییه ی قافییه کانی سهر له به ری غه زه له که یه. ده بینین گوتی «شاهی حوسنی» نه ک «شای حوسنی»... پیشر گوتی «نه زدیکه» نه ک «نیزیکه» خو کیشی شیعریشی پی تیک نه ده چوو:

له لاپه ره 60 و شه ی «طوره» ی کو تایی میسرعی یه که می غه زه له که ده بی «طوره» بیت. میسرعی کو تایی غه زه له که که ده لی «ههر چ خه یالی من هه یه ده لیتم و وه بهر ته ری» له شاعر شو راوه بووه ته قسه ی بازار ی، ده بی بنووسریت:

ههر چی خه یالی من هه یه ده لیتم و بهر ته ری

یا خود:

ههر چی خه یالی من هه یه ده لیتم و بهر ته ری

له په راویژی لاپه ره 61 دا «جیهان ئارا» به «جیهان رازینه ره وه» لیک دراوه ته وه، ته م ریژه یه وه ک «رازینه ره وه» پیشر قسه ی لی کرا که گوتان له ناوی کارای دارپژراو و لیک دراو نابی سهر له به ری که رتی فاعیل له فیعله که وه بو ته و ته رزه وشانه به شدار بین، له نمونه دا ده لیتم که «گوشه» به واتای «عصارة» بوو ناشی بلین «بانگوشه» ده بی «بانگوش» به کار به نین. ده لیتم «نانخور، پیاو کوژ...» نه ک «نانخور، پیاو کوژهر». له کاری رازنده شدا ده لیتم «رازینه ره»، رازینه ره وه» ماده م به ساده یی له کار بیت به لام ته ویش له شکلی فاعیلی دارپژراو و لیک دراودا ده بیته «جیهان رازین، جیهان رازینه وه». من گوپیستی هه ردوو ریژه ی وه ک «رازین، رازینه وه» بووم به لام به زوری شکله کورته که ی به کار هاتوو. له نمونه دا، کابرایه ک قهرز ناداته وه پی گوتراوه «قهرزنده ره». ده لین «ره حمه ت له ئاوخور»

هه‌رچهنده ریزه‌که له‌گه‌ل «نانخۆر» یش تیکه‌ل ده‌بیت. په‌تیکی ولاغی پښ به‌ستریته‌وه «په‌تی ولاغبه‌ست» ی لږ خۆش دیت نه‌ک «ولاغبه‌سته‌وه». به‌هه‌مه‌حال هه‌ردوو ریزه‌ده‌ستورین هه‌رچهنده کورتره‌که هاراوتریش و ئیسکسووکتریسه. ئەمما بېرای بېرای «جیهان رازینه‌روه» و هی وه‌ک ئەو له‌کار نایه‌ن مه‌گه‌ر له‌حاله‌تی زیده‌ده‌گه‌من نه‌بږی وه‌ک ئەم حاله‌ته‌ی هه‌ر ئیستا روونی ده‌که‌مه‌وه. ده‌زانین «ره‌زبرینه‌وه» و «مه‌ربرینه‌وه» له‌که‌سب و کاری ره‌زداری و مه‌رداریدا سالی جاریک له‌کزی خۆیدا ده‌ردیت.

که‌سیکی ره‌ز ده‌بریته‌وه پښی ده‌لین «ره‌زبر» هه‌رچی مه‌ر ده‌بریته‌وه «مه‌ربره‌وه» ی بۆ به‌کار دیت. ئەم مامله‌تجوداییه له‌وه‌وه هاتوو که له «ره‌زبریندا» لکی میوه‌کان له‌میوه‌کان ده‌بریته‌وه و به‌شیکي زینده‌لی به‌ره‌مه‌په‌تی دار میوه‌که‌ن. هه‌رچی خورپیه ئەو به‌شه‌زینده‌له و به‌ره‌مه‌په‌ته‌نیه وه‌ک گوشت و ئیسک و ده‌ست و قاچ. لکه میوه‌که‌ی ده‌بردیت و ئەوه‌ی نابردیت وه‌کوو په‌کن له‌لایه‌ن ته‌کوینی داره‌که‌وه هه‌ر ئەوه‌نده‌فهرق هه‌یه په‌کیان به‌قوربانی ئەوی دیکه ده‌کریت.

له‌و ته‌رزه‌حاله‌ندا ناخپه‌وه‌ی کورد به‌سه‌لیقه ره‌فتاری زیره‌کانه‌ی کردوو ئەمما پښوسته‌شاره‌زای زمان به‌دوا ئەو ته‌رزه‌وشانه‌دا بگه‌ریت و جودایان بکاته‌وه ئیتر له‌ژیر هه‌ر به‌ند و بائیکی زمان بیت. وه‌ها ده‌بږی له‌به‌ر ته‌نگانه‌ی پښه‌رفه‌تی له‌تازادی ته‌عبیر په‌ک ریزه‌ی فیعل بۆ دوو واتای لیک جودا به‌کار هاتوو له‌نمونه‌دا ده‌لین: ناز و دارا ماره‌بری په‌کدین - ده‌شگوتری ماره‌برای په‌کدین. ده‌شلین: مه‌لای ماره‌بر ته‌شریفی هیتا. ئنجا لیره‌دا به‌کاره‌ینانیکي زمانی ریزمانی هه‌یه هه‌تا بلین ورد و قوله، ده‌لین: ناز و دارا ماره‌برای په‌کترن و ماره‌بری مه‌لا حه‌سه‌ن... ناگوتری ماره‌برای مه‌لا حه‌سه‌ن...

بمه‌خشن له‌م دریزه‌پښانه هه‌رچهنده باسه‌که زۆری به‌به‌روه‌ماوه ته‌نھا ئەوه‌نده ده‌خه‌مه‌سه‌ر قسه‌کانم که‌بلیم ئیمه‌دوای ئەوه‌ی وشه‌ی «بزوین» مان هه‌لبژارد و په‌سندیشمان کرد بۆچی په‌ره به‌ده‌ستوره‌که نه‌ده‌ین له‌هه‌موو ئەو کارانه‌ی وه‌ک ئەمیان که‌به‌هۆی «اندن» وه‌هه‌بوونه‌ته‌تپه‌ر؟ بۆچی نه‌لین: لکین، هه‌ژین، سوورین، سووتین، پسین و رڤین...؟ چیمان له‌بزوین که‌مه‌ئه‌وه نه‌بږی له‌و کورترن که‌ده‌زانین بزوین له‌بزواندنه‌وه هاتوو که‌وه‌ک برژاندن بره‌گه‌په‌کی له‌و چهنده فیعله‌زیادتره. بزواتن بزویی لږ که‌وتووته‌وه وپرای په‌ک ریزه‌ی ده‌گه‌منی دیکه‌ش که‌بریتیه له «بزۆز» که‌چهنده تاکیکی وه‌ک خۆی شک ده‌به‌م: کولۆل، فسۆس، شرۆر (نه‌ک شرۆل) هه‌رچی ریزه‌ی «شرۆل» هه‌ریتیه له «شر + ۆل». بگه‌ریته‌وه بۆ لاپه‌ره 220-222 ی «زاراوه‌سازیی پښانه»، ده‌بینی له «شل» وشه‌ی «شلۆل» و له «که‌رت» وشه‌ی «که‌رتۆل» م پښنیاز کردوو: «شلۆل» بۆ که‌سیک که‌هه‌میشه‌خاووخلیسک بږی. «که‌رتۆل» بۆ شتیک بیت که‌رتکه‌رت و بربر بږی به‌لام به‌یه‌کدیه‌وه نووساو بن وه‌ک: بربره‌ی پشت، هه‌ندئ زنجیری سه‌عات، هه‌ندی جوړه‌بازن و گه‌ردانه... زنجیره‌ی ده‌بابه‌که‌رتۆله...

له‌لاپه‌ره 63 ی ئەنجومه‌ن چهنده تیبینی هه‌یه، میسه‌رعی دووه‌می به‌یتی دووه‌می غه‌زه‌له‌که‌ی سالم ده‌بږی وشه‌ی «نیشته‌ر» به‌سه‌ی بره‌گی بږی بږی بږی بږی «نی ش ته‌ر» به‌قورسکردنی ده‌نگی «ش» تیدا دهنه‌لنگ ده‌بږی. میسه‌رعی دووه‌می به‌یتی سه‌په‌م «ته‌رازوویی» نه‌ک «ته‌رازووی» ده‌خوتندریته‌وه هه‌ر له‌به‌ر کیش. له‌میسره‌عی په‌که‌میش «بۆ سه‌وو» نه‌ک «بۆسه» ده‌ست ده‌دات. له‌په‌راویزدا میسه‌رعی په‌که‌می به‌یتی سه‌په‌م که‌ده‌لی:

وه‌صلی ئەکسیره‌وه‌لی زه‌حه‌مه‌ته

ده‌بږی «ئیکسیر» بنووسریت. میسه‌رعه‌که‌په‌ک بره‌گه‌شی که‌مه، له‌جیاتی 11 بره‌گه 10 بره‌گی هه‌یه. ئاشکرایه له‌کو‌تاییدا وشه‌یه‌کی بره‌گی په‌ریوه وه‌یاخود وشه‌یه‌کی دریزتر له «زه‌حه‌مه‌ته» هه‌بووه له‌نووسینه‌وه‌دا گۆراوه.

له‌په‌راویزی لاپه‌ره 64 لیژنه‌بۆ واتای غه‌زه‌له‌که‌ی نالی «له‌دوگه‌می سینه...» حه‌واله‌مان ده‌کاته‌وه بۆ شه‌رحه‌که‌ی مامۆستای بیاره‌یی. ده‌بږی بلیم به‌ریکه‌وت یا هه‌ر چوونیک بږی من په‌که‌م که‌س بووم که‌له‌ته‌له‌فزیونی کوردی له‌سالیکی حه‌فته‌کاندا واتای ئەم غه‌زه‌له‌م لیک داوه به‌جوړیک ده‌رم خست وشه‌ی «دویتی» له‌ده‌سته‌وازه‌ی «دویتی نویری

شیوان» دا بۆ پرکردنه‌وه‌ی میسرعه‌ی شیعر نه‌هاتووه، ئهم «دویتی» به هه‌ردوو واتای «هه‌لات» به فیرارکردن و ده‌رکه‌وتنیش به‌دهسته‌وه‌ ده‌دات.

له دوگمه‌ی سینه دویتی نوژی شیوان
به‌یانی دا سفیده‌ی باغی شیوان
له خه‌وفی طه‌لعه‌تت رۆژ هه‌ر وه‌کو شیت
به‌رووزه‌ردی هه‌لات و که‌وته کیوان

له‌لایه‌ن واتای فیرارکردنه‌وه، دویتی نوژی شیوان له دوگمه‌ی سینه‌ته‌وه، سفیده‌ی باغی شیوان به‌یانی دا، له ترسی ئه‌و طه‌لعه‌ته رۆژ به‌رووزه‌ردی هه‌رای کرد و که‌وته کیوان به‌ره‌و ئاوابوون.

بۆ واتای ده‌رکه‌وتن: دویتی نوژی شیوان رۆژ له دوگمه‌ی سینه‌ته‌وه دیتی سفیده‌ی باغی شیوان به‌یانی دا، ئه‌مرۆ سبه‌ینه‌که ده‌رکه‌وت زه‌ردایی ترسی دویتی پیوه دیار بوو که وه‌کوو شیت که‌وته کیوان. له‌طافه‌تیکه‌ی شرایه‌وه‌ش له‌وه‌دایه که باغی شیوان «به‌یان» بدا واتاکه‌ی ئه‌وه‌ش هه‌لده‌گرئ وشه‌ی «به‌یان» بریتی بێ له کۆی وشه‌ی «به‌ی – به‌هی». به‌و پینه مەمکه‌کانی یار به‌سیو و به‌به‌نیش ته‌شبهه‌ کران. دوا‌ی ئه‌م واتا لیکدانه‌وه‌یه چهند رۆژیکه‌ی پێ چوو نامه‌یه‌ک له مامۆستا مسته‌فا سألح که‌ریمه‌وه هات (وه‌ک له بیرمه) خۆشامه‌دی له‌و واتا لیکدانه‌وه‌یه ده‌کرد.

له‌لاپه‌ره 65 به‌یتی پینجه‌می مه‌دحه‌که‌ی «تاقمی ممتازی شاه» بۆ میسرعه‌ی دووه‌م ده‌قیکم دیتووه له‌ کۆنه‌وه له جیاتی «ئه‌لطف» وشه‌ی «ئه‌نوار» ی نووسیوه:

صه‌حرا به‌ ته‌جه‌للی ده‌که‌نه وادیی ئه‌یمه‌ن
قامه‌ت شه‌جه‌ر و مه‌ظه‌هری ئه‌نواری ئیلاهن

له‌ دیوانی نالی چاپی عه‌لی موقیبل و گیوی موکریانیش «ئه‌نوار» هاتووه. جوانی و له‌باریی وشه‌ی «ئه‌نوار» که هه‌م به واتای جه‌معی «نوور – رووناکی» و جه‌معی «نوور – نه‌ور – غونچه» لی ده‌دریته‌وه، له‌وه‌وه دیت ئه‌گه‌ر «نوور» به واتای رووناکی وه‌رگرین ده‌زانین «وادی ئه‌یمه‌ن» له‌طور رووناکی لی بوو له‌ دره‌ختیکه‌وه هه‌لده‌ستایه‌وه. که‌واته ئه‌و تاقمه مومتازه که ته‌جه‌للی بکه‌ن و خۆیان ده‌رخه‌ن سه‌حرای بێ دار و سه‌وزایی ده‌که‌نه ئه‌و وادیی ئه‌یمه‌نه نوورانییه. که «نوور» به واتای «غونچه» وه‌رگرین ئه‌وسا تاقمه مومتازه که که قامه‌ت شه‌جه‌رن هه‌م حه‌قیانه دنیا به ته‌جه‌للی بکه‌نه وادیی ئه‌یمه‌نی خاوه‌ن دره‌خت و هه‌م ده‌شبنه دیارگه‌ی «غونچه» ی خودایی که به‌و قامه‌ت شه‌جه‌رانه‌وه‌یه و به دره‌خته‌که‌ی وادی ئه‌یمه‌نیشه‌وه هه‌یه. وشه‌ی «ته‌جه‌للی» ئیشاره‌ته بۆ ئایه‌تی «فلما تجلی للجبل...» که له وادی ئه‌یمه‌نی بوو.

له‌و لاپه‌ره‌یه‌دا به‌یتی حه‌فته‌می مه‌دحه‌که به‌پێی ده‌قی «ئه‌نجوومه‌ن» به وشه‌ی «لایق به‌به‌دن» ده‌ست پێ ده‌کات. له په‌راویزی ژماره 4 دا ئیشاره‌ت هه‌یه که ده‌قی شه‌رحه‌که‌ی مه‌لای بیاره‌یی به «لاله‌ن به‌به‌دن» ده‌ست پێ ده‌کات. بیگومان ده‌قی شه‌رحه‌که په‌سه‌ندتره.

لاله‌ن به‌به‌دن ئه‌طله‌سی ئه‌خضه‌ر که له‌به‌رکه‌ن
نه‌ورسته گولن، به‌سته له‌گه‌ل ده‌سته گیاهن

ئەو نەورەستە گۆل ئەو لالە بەدەنانه دەگریتەو. ئەگەر «لایق بە بەدەن» بیت دەبی ئیمە لە خۆمانەو یارمەتی شیعەرە که بدەین و بلین مادەم بە نەورەستە گۆل تەشبیە کران لە خۆو بەبی درکاندن بەدەنیان دەبیته گۆل. «لایق» یش جیی خۆی دەکاتەو بەویدا که ئەطلەسی سەوز بە بالایانەو وەک ئەو گیایە سەوزیە لەگەل دەستەگۆل بەستراون.

لە ئەنجومەندا مەدحە که 8 بەیتە، لە شەرحی مامۆستادا 11 یە، لەمیاندا نازناوی «نالی» دوو جارمان هاتوو، لە ئەنجومەندا بەیتی تیدا نییە بە نازناو. لە پەراویزی لاپەرە 345ی شەرحە که دا ئەم دیاردەییە نامەئلووفە و (ئالۆزییە که لە داویتی ئەم پارچە شیعەرەو هەبە ئیمە سەرمان لێ دەر نەکرد - بەتەعبیری شەرحە که خۆی) بە ئینسافەو دانێ پێدا هینراوە لێرەدا پینوستە بلیم دوایین بەیتی ناو شەرحە که که بو جاری دووهم نازناوی شاعیر دەهینیتەو هە ئەو نییە بە نەزمی نالی وەیا هەر شاعیریکی لێوہشاوہی دیکە دا بندری:

«نالی»! بە خودا حەیفە دەرهنجیتی دلێ خۆت
ئەم طاقمە مەخصوصە هەموو صاحیبی جاھن

دلرەنجاندنی چی؟ هەر چونکە طاقمە که صاحیبی جاھن دەبی دلێ شاعیر لە جیاتی گەشە بکات برەنجی؟ من وای بو دەچم، کابرایەکی نیمچە شاعیر هاتوو و شەکانی قافیەیی دە بەیتی قەسیدە که ی ریز کردوو که بریتین لە: شاھ سوپاھ ماھ کولاف نیگاھ ئیلاھ سیاھ گیاه گوناھ راه ئاھ و سەرجوملەییانی یازدەییە بەھۆی ئەوہو که دوو وشەیی قافیەیی بەیتی یە کہم ژمارە که لە دووہ بە یازدە دەگەینی، ئیتر بە دلیدا هاتوو و شە «جاھ» لەو بەیتەدا مەغدووورە و لە بیر کراو، بەخیری خۆی روو لە نالی دەکات و بە جوړیک که بو لیاوہ بەیتی یازدەھەمین قەتار دەکات و وشەیی «جاھ» بە پاشەلێیەو. ئیمە هەر بوہی لە نالی دەسەلمینین که سەرەتای بەیتی نۆھەم «بو سەیری» بیت و سەرەتای بەیتی دەھەم «بو زولف» بیت چونکە هاتوو شاعیرانە لە پیشدان تەنھا «صوفی» هیناون لە طەلەبدا بن سەیری سەر و قەدان بکەن، ئەمجارە بو «زولف و روح و ئەبرووی وەک زولفی سیاتان» پەراویزی مەفتوونانی لیک کیشاوەتەو تا «عالم وەکوو نالی هەموو...» بکەونە جغری بەیتە که وەک هەر صوفی... لەمە زیاتر داوا لە شاعیر نا کریت.

بەداخوہ لیژنە لە پەراویزی لاپەرە 66 که لە ئاست میسرەعی یە کہمی ناو پەراویزە که ئەمەییە:

تەنھایی سەمەن بەرگی بەنەوہشە که لەبەر کەن دەلی: «تەنھایی» راسترە گویا «تەنھا» کۆی «تەن»ە. بەو پینە دەبی بەلای لیژنەو «تەنھایی» بە «تەنھایی» لیک درا بیتەو لەوہشدا لیژنە بە سەھوو چووہ چونکە لە «تەنھایی سەمەن» هەمان کۆی «تەنھا» مەبەستە بەلام لەبەر کیشی شاعر دەبی ئەو «ی»ە کہ سەری بدریتی، لەوہشدا نالی پیرەوی یەک لە جەوازاتی هەلبەستی کوردیی کردوو، چ تیرکردنی «ی» ئیزافە و وەسف بیت و چ تیرکردنی «و»ی عطف بیت بو کیشی شاعر ماملەتی رەوا حیساب دەکریت وەک که لە کۆتایی مەدحە کهی ناو شەرحی مامۆستادا نووسراوہ.

بو زولف و روح و ئەبرووی چوون زولفی سیاتان
عالم وەکوو نالی هەموو با نالەوو ئاھن

جاریکیان «ئەبرووی» بە «ئەبرووی» هات جاریکیشیان «نالەوئاھ» بە «نالەوو ئاھ» هات. ئەگەر «ئەبرووی» بە دوو بەرگەیی بخویند ریتەو بەیتە که لەنگ دەبیت. هەر وەهاش «نالەو» لە جیاتی «نالەوو» بەیتە که لەنگ دەکات. نالی خۆی لە بەیتیکی غەزەلیکیدا دەلی:

بەلا گەردانی بالات بم ئەگەر چووم
فیدای هیندوویی خالت بم ئەگەر مام

دهبىنى «ى»ى «هيندووى» تىر كر دووه له بهر كيشى شيعر، نه يگوت «هيندووى» هه لبت «ته نهايى» ش هه ر له و بواره وه هاتووه و جى ئيشكال نيه. سه يركى لاپه ره 259 ى شهرجى ديوانى نالى بكه ده بىنى له ميسره عى دووه همى به يتى دووه همدا نووسراوه:

با باى ده دات و ماسيى پيدا دى وه ك مه كووك

ئا لهم ده قه دا سى «ى» كه وتوونه ته دواى يه كتر و ده خوئندرينه وه «ماسيى پيدا دى» ته ويش له بهر كيشى شيعره كه من هم ده قه به راست نازانم، راستى به يته كه ته مه يه:

با باى ده دات و ماسى پيا دى وه كوو مه كووك

حه ز ده كه ى له بهر ده ستورى ريتووسى تازه بنووسه «ماسيى» كه له گو كردندا ته و «ى»ى دووه هم ده رناكه وى. نالى له زور شوئندا «تيا و پيا»ى له جى «تيدا و پيدا» به كار هيتاوه. له لاپه ره 67 دا ديره شيعرى پينجه م كه سه ره تاي «بوته شاطى» يه من له ده سخه تى مهر حووم «نهانى» كه نازناوى شيخ محيه دين شيخ عه بدولكه ريمى به رزنجى كويه يه و خالى ماممه ديتوومه نووسيوه تى «گه شتگاهى» له جياتى «بوته شاطى» ناو ته نجوومه ن و «بوته نشينگه ى» ناو شهرجى ماموستا بياره يى. هه رچه نده بر ياردان به جو ريكى متمانه به خش له سه ر هه لاواردنى يه كيك له و ستيانه كارى كى نه كرده نيه به لام بينگومان له لايه ن چه زى شيعره وه چى «نهانى» نووسيوه تى له بارتر و سازگارتر و شاعيرانه تره. نهانى ته گه ر بوى لووابايه خه ريكى شاعيريه ت بى له جياتى «تشيخ» تا بلئى جى ئوميدى «ابداع»ى لى ده كرا، زوريش ناليدوست بوو، له نموونه دا هم مه قته عه ى ته خميسى ته و به سه ر شيعرى نالييه وه ده هينمه وه:

بىزار مه به ليم من سوپه رى تيرى عه دووتم
بو شه معى جه مالت وه ك په روانه له دووتم
بو تاگرى سه ر گونه به سه د گونه ده سووتم
هه رچه نده كه رووتم به خودا مائىلى رووتم
بى به رگيه عيلله ت كه هه تيو مه يلى هه تاوه

جوانى ته خميسه كه ده چيته ريزى ته خميسه كه ى شيخ رهزا به سه ر غه زه لى كوردى:

دلى بردم به ناز و عيشوه ديسان شوخى عه بيارى
فريبى دام به جاوى مه ستى خو ى مه حبووبى سه ححارى
له هيجرانى ته قم كرد ته ى ره فيقان كوا مه ده دكارى
ته مان مردم عيلاجى سا له رى پيغه مبه را چارى
ويصال يا قه تل يا ته سكين له هه رسى بوم بكن كارى

قه سيده كه ى شيخ رهزا «رووم كرده به زمى خاصى...» كه ده قه كه ى له لاپه ره 70 ى ته نجوومه ن هاتووه و دوو به يتيشى له «ديوانه كه ى شيخ رهزا، چاپى به غدا 1946» وه به زياده وه ى خراوته سه ر، ئا له به يتى دووه هم كه كه وتووه ته سه ره تاي لاپه ره 71 تيبينيه كى گرینگ هه يه، هم به يته له و جيگه يه دا به ميوانه تيش جى نايته وه. ده بى بچيته دواى به يتى چواره مى «ته نجوومه ن» كه دلى:

پیم گوت منم فلانه کهسم مامه شیخ رهزام
بیلمه زمین میسن ئەفهندی مگر بزی

دوای ئەمه ئەم خەمیس ئەفەندییە، ئەمجا بە کوردی هاتە تەکەلوم وتی
بەلێ لەو شیخە حیلەبازەکانی قومارباز و کەردزی

هەوڵ جار خەمیس ئەفەندی بە تورکی لێی پرسى «کیم بلیر سزى؟» کى تۆ دەناسیت؟

لە لاپەرە 75، میسرەعی یەكەم بەیتی چوارەمی «سەرم سمتووورە و» دەبێ بکریته «سەرم سەمتووور» دەنا لەنگ دەبیت.
وا دەزانم «کوردی» ئەم غەزەلەى «دەروون زامدار و دل غەمگینە بى تۆ» ی بەسەرپێی گوتوووە چونکە فۆرتى تێدان و
لە کوردی ناوەشیتەووە.

لە بەیتی یەكەمی لاپەرە 76 «باو بارینە» راستە نەك «بار بارانە» چونکە لەگەل قافیە و رەویەى بەیتەکانى دیکە رێك
دیت: «رەنگینە، ئەسرىنە، پەرژینە و ئامینە» هەموو بەیتەکانى دیکەى لاپەرەى پێشووتریش وەك: غەمگینە، بیتینە،
بالینە و نالینە... هتد هەروەها رێزپەریان تێدا نیە.

لە لاپەرە 76، پەراویزی یەكەمدا وشەى «نەفحە» راستە نەك «نەغمە» كە لە دیوانى سالم، چاپى بەغدا 1933 بە هەلە
و هەنا نووسراوە. لێژنەش ئیشارەتى بۆ ئەم لایەنە کردوووە. خۆزى لە هەموو شویتى و هەادا ئەمەى کردبايە. بەلام نەدەبوو
بلى «راستترە» چونکە نەغمە هەلەى رووتە، چۆن قسە لەگەل زولفە! لە کوتایى پەراویزدا وشەى «سیرە» هەلەى
«سیررە» راستە.

سەیر ئەو یە پەراویزی ژمارە 2 دەلى وشەى «من» كە لە پێش وشەى «تەشبیهى» هاتوووە هەلەى كەچى ئەو وشەى
پەیدا نییە و میسرەعەكەى بى عەیبە.

لە لاپەرە 78 میسرەعی یەكەم كە نووسراوە:

دەبى ئەشكى تەراوزى ئارەزوو ئەى دیدە برژینى

وشەى «تەراوز» هەم كیشى لەنگ کردوووە و هەم پەكى واتاشى خستوووە، لێژنەش لێى بێدەنگە، وشەبەك هەبە
«تەراوز» وا بزەنم لەبەر پێوەندیى بە تەراپییەو بەو كىلگەى دەلین دواى بارانى پەلە بکێلریت و تۆو بدريت. تەره شقۆ،
تەره زەن، تەرازو هەمووى هەر بەچكەى تەرايين. ئینجا زۆر بە تەقیە و دوودلیییەو دەلیم تۆ بلی ئەم تەراوزە نەبى لە
بەیتەكەدا؟

دەبى ئەشكى تەراوزى ئارەزوو بشکینى ئەى دیدە

میسرەعی یەكەم بەیتی چوارەمی غەزەلەكە یەك برگەى كەمە، ئەمە دەقیەتى:

رەها بى گەر لە بەندی زولفى يارا گەردەنى من [گەردەن و شانم: گەردەنى بەندم!]

میسرەعی دوو هەمیشى تێدا «بەعدە ئەزین» برگەى كەمە لە كیشى شیعەرەكە زیاد کردوووە. یا دەبى بنووسرى «بەعدە
زین» یان «بەعد ئەزین» و دەنگى هەمزەى تێدا سووك دەربیریت.

له لاپهړه 79 وشه «مه‌حبه‌ت» دې «مه‌حبه‌ت» بخوتندريته‌وه له‌به‌ر كېش. هر له قه‌سیده‌یه‌دا: «گيسوی گيسووی - مه‌حلی: مه‌حلی موعظه‌مه‌تر: موعظه‌مه‌تر» كېشې به‌یته‌كان راست ده‌كه‌نه‌وه هر جاره به زیادبوونی بر‌گه‌یه‌ك له وشانه‌دا.

له لاپهړه 83، به‌یتی حفته‌می غه‌زه‌له‌كه‌ی نالی من له دستنوسې كه‌شكولاندا دیتوومه:

هموو رۆژم له تاو هیجرانی ئه‌مسال
ته‌مه‌نای مردنی بی‌اره بی تو

ده‌قی «ئهنجوومه‌ن» ئه‌مه‌یه:

هموو رۆژم له تاو هیجرانی ئه‌مسال
ته‌مه‌نای مردنی بی‌اره بی تو

ده‌قی شهرحی ماموستای بیاره‌یی ئه‌مه‌یه:

هموو رۆژم له تاو هیجرانی ئه‌مسال
ته‌مه‌نای مردنی بی‌اره بی تو

فهرق له نیوان ده‌قی كه‌شكولنه‌كان له‌گه‌ل ئه‌م دوو ده‌قه له‌وه‌دایه كه «ته‌مه‌نای مردن» له ده‌قی یه‌كه‌مدا به‌دریژی هی‌موو رۆژیکه. به‌لام «هموو رۆژم» به‌ته‌نیا «یه‌ك ته‌مه‌نای» له رۆژیکدا ده‌گه‌یه‌نیت. نالی ورده‌کاره، به‌ولای چاوه‌روان‌کردنی بینهر و خوینهر و بیسه‌روهه قول ده‌بیته‌وه. نمونه‌یه‌کی زور ساده‌ی ئه‌م قولی و وردییه له‌م به‌یته‌دا ده‌دیتریټ كه ده‌لی:

به‌مه‌رگی تو قه‌سه‌م، زاهید، هموو عومرت عبووریکه
مه‌قام و مه‌نزلت ئاخ‌ر له‌كن جه‌معی قبووریکه

نالی به‌خوړایی سویند به‌مه‌رگی زاهید ناخوات، له‌هیچ‌ش نه‌هاتووه «عبووریکه» به «مفرد - تاك» ئه‌دا بکات و «قبووریکه» ش به «جمع - کو» ئه‌دا بکات. له‌لایه‌ن سویند خواردنی به‌مه‌رگی زاهید، نالی پیمان ده‌لینت و به زاهیدیش ده‌لینت: به‌مه‌رگت عومرت ده‌بیته‌ عبووریک. لی‌ره‌دا «به‌مه‌رگی تو» هم سوینده و هم سه‌به‌بی عبووربوونی عومره. ئه‌گه‌ر بی‌گوتبایه به‌خوا و پیغه‌مبه‌ر و به‌نازانم چی عومرت عبووریکه قسه‌یه‌کی عاده‌تی درده‌چوو و له‌زاری هموو كه‌سه‌وه، رۆژانه، هه‌زاران درده‌چیت. عبووره‌كش یه‌ك عبووره و بی ئه‌همییه‌ته، به‌لام دوا‌ی مه‌رگ جینگه‌ی عبوور‌کردو ده‌بیته‌ جه‌ماعه‌تی قبوور واته كومه‌له‌ی مردووان كه زورن. «جمعی قبوور» پاته‌وپاتیش ریژه‌ی كویه بو وشه‌ی «قبر» ئنجا سه‌یر نییه من له نالی چاوه‌روان بکه‌م بلی «هموو رۆژم...» نه‌ك هموو رۆژم.

ده‌قه‌كه‌ی شهرحی ماموستا «ته‌مه‌نای» تیدا هاتووه له‌جیاتی «ته‌مه‌نای» كه‌چی هموو به‌یته‌كاني پیشووتر روویان له نالییه و راناوی كه‌سی یه‌كه‌می تاکیان تیدا به‌كار هاتووه.

ئو ده‌قه‌ی من په‌سه‌ندی ده‌كه‌م له‌سه‌ره‌تاكه‌یدا وشه‌ی «رۆژم» دراوه‌ته راناوی كه‌سی یه‌كه‌م. له‌وه به‌ولا «ته‌مه‌نای» ده‌بیته‌ مضاف بو «مردن» وه‌ك كه‌ ده‌لی «هموو كاتم دوعای به‌رزیته...».

له لاپهړه 85 دا میسرعه‌ی یه‌كه‌م به‌یتی چواره‌م بر‌گه‌یه‌کی زیاده كه‌ ده‌لی:

تیپی شكوفه‌ خه‌یمه‌یی هه‌لداوه له‌هر طه‌ره‌ف.

له شهرحه که ی ماموستا بیاره بییدا به یته که کیشی ته واوه، ئەمەش دەقه که ی:

تیپی شکۆفه خەیمەیی هەلداوه له هەر طەرەف

دەقه که ی ئەنجومەن به وه چاره ده کړی یان بگوتری «هەلدا» له جیاتی «هەلداوه» یان ئەو «له هەر» بکریته «هەر». رەخنە یه ک له م «هەر» بگریته له لایەن ته واوی واتای میسرعه که وه به نامە ی ئەوه ی ده یی بگوتری «هەلداوه له هەر طەرەف» نه ک «هەر طەرەف»، ئەوسا عەینی رەخنە له ده که ی شهرحی ماموستاش ده گیری که ده بوو بلی «خەیمەیی هەلداوه» نه ک «خەیمەیی داوه». راستییە که ی له لایەن واتاوه به پینی جه وازاتی شیعر هەردوو ده ق رەوان ته نانت «خەیمەیی داوه» جوانییە کی شرایه وه شی تیدایه که خپوت و رەشمال هەمووی «داو» ی چنراوه. من له به یته دووه می ئەم پارچه شیعره معنایه کی زنده ناسک و قوول دیتە بهر ههستمه وه وایزانم نالیدۆستان بۆی نه چوون. به یته که ئەمەیه:

لەم وه عده خو شه دا گول و گول چیه ره تیکه لن
یه ک رەنگ و متتە حید بە دل ئەمما به تەن جوی

شوینی سهختی به یته که له وه دا یه چوناو چۆنی «موتتە حید بە دل» لەم ده قدا جیی خوی ده کاته وه. ده زانین گول و گولچیه ره که تیکه لن، له لایەن جوانییە وه «یه ک رەنگن» به لام به له ش جودان، ئە ی به چی و له چیدا «موتتە حیدن»؟ ئیبتیحاده که یان له وشە ی «گولچیه ره» په دایه که وه سفیکی ته رکیبیه به واتای جوانیکی رووی وه کوو گول بیت، ئا ئەم وه سفه ته رکیبیه که له «گول» و «چیه ره» په دایه بووه وه ها ده کات گول خزایته ناو وشه که وه به و پینه «گول چیه ره» کیژی جوانه و «گول» یش وا له ته رکیبیدایه و به یه که وه «موتتە حیدن» که موتتە حیدیش بوون یه ک دلایان ده بیت، هەر ئەم معنایه ش، بی ئەوه ی هەموو که س بۆی بجیت، تیکه لیبوونی گول و گولچیه ره خه ستر ده کاته وه... ئەم «استخدام» هی لیره دا نالی به کاری هیناوه یه کیکه له شاکاره هه ره به رزه کانی ئەم بلیمه ته بیره زا یه. گول و گولچیه ره وا له ده شتودەر تیکه ل بوون، تیکه لیبوونیش یه کجار به ولای جیرانه تییە وه نزیک ی له یه کتر ده به خش، بگره له وه پتر لیکتر نزیک بوون هەر په دایه نیه مه گەر له ته فاعولی کیمایدا، که چی نالی له وشە ی «گولچیه ره» دا ئەو نزیکییە ی گه یانده «ایتیحاد» که ئیتر یه کره نگ و موتتە حیدبوون به دل ده بیتە ته حسیل حاصل...

له شهرحه که ی ماموستادا وای هیناوه ته وه که گول یاری بولبوله نازدارانیش یاری دلدارانیان «له باره ی ده روونه وه هەموو له یه ک ده چن و بنیاده م ناتوانی له یه کیان جیا بکاته وه» گویا ئەمە سیرری «موتتە حید بوون به دل» به ده سته وه ده دات. ئەو واتایه بولبول و دلداره کان له خه یاله وه ده هینیت و ده یکاته به خشیش بۆ شیعره که هه تا واتاکه رابگه یه نی که چی به م حاله ته شه وه ئەوه ی ده بینه «موتتە حید به دل» گول و نازداره کان نین به لکوو بولبول و دلداره کانن چونکه ئەوان له ههستی عیشدا موتتە حید به دلن، گولی به سه زمان له کوئ و ئەم هەموو لیبار کردنه ی هه ست و سۆز له کوئ، له حالیکدا بولبول به ئاسووده یی ماوه ته وه. له لاپه ره 86 ی ئەنجومەندا دپری پینجه م «به ضه ربه و حه مله یی» تیدا هاتوو راستییە که ی «به ضه ربه ی حه مله یی» یه. له په راویزیشدا هاتوو که دیوانی شیخ ره زا «زه ربی - ضه ربی» تیدا هاتوو.

له لاپه ره 87 دا «که عه بدوللا پاشا له شکری والی سنه ی شر کرد» هاتوو میسرعه که له نگ ده یی:

که عه بدوللا ه پاشا له شکری والی سنه ی شر کرد

ته قطیعه که شی به م جوړه ده یی:

«که عهبدوللا» «ه پاشا لهش» «کری والی» «سنه‌ی شر کرد». له لاپه‌ره 88 دیسان تووشی «عشق» دینه‌وه که «عیشق» ه. هر لهو لاپه‌ره‌ی‌دا «خۆی به قوربانی ده‌کا»ی ئه‌نجوومه‌ن له‌بارتره تا «خۆی به قوربانت ده‌کا»ی شهره‌که‌ی ماموستا چونکه وشه‌ی «قوربانی» یه‌که‌م که «ی» که‌ی هی راناوی که‌سی سیه‌می تاکه هاوتای «قوربانی» دووه‌مه که «ی» نیسه‌ته. یه‌ک وشه دوو واتا بیه‌خشیته پتر به‌لای مجیزی نالیدا ده‌چیته‌وه. وشه‌ی «ته‌نووور» یش له به‌یتی سیه‌می غه‌زه‌له‌که‌ی ده‌بی «ته‌نووور» بیته‌ده‌نا کیشی ته‌نبه‌ل ده‌بیته. وایزانه‌م وشه‌ی «بوربان» له به‌یتی چواره‌مدا ده‌بوو «بربان» بی چونکه نه‌ نالی به «بوربان»ی نووسیوه که‌ه‌وسا له‌ جیاتی «ضمه» واو نه‌ده‌نووسرا. کوردیش گوتوو‌یه‌تی «بوربان» ئنجا «بربانی» که له‌ شیعره‌که‌دا ته‌و «ی»‌ه‌ی به‌ دواوه‌یه و راناوی تاکه به‌رواله‌ت له‌گه‌ل «بربانی» خواردنه مه‌شووره‌که‌ی کورده‌واری یه‌ک وشه‌ن هه‌رچه‌نده له‌میاندا «ی»‌ه‌که‌ هی نیسه‌ته.

به‌یتی سیه‌می بره‌ شیعره‌که‌ی لاپه‌ره 90 که «ته‌مسهر و ته‌وسهر» تیدا هاتوو له‌نگ بووه ده‌بی بنووسریته و بخویندیریته‌وه «ته‌مسهره‌وسهر» به‌سوواندنی هه‌مزهی «ته‌وسهر».

وشه‌ی «گوریزان» له‌ میسرعه‌ی یه‌که‌می به‌یتی یه‌که‌می لاپه‌ره 91 ده‌بی «گوریزان» بیته چونکه فارسییه و وه‌های درده‌برن. میسرعه‌ی یه‌که‌می به‌یتی پینجه‌م له‌نگه، بر‌گه‌یه‌کی زیاده. له‌ په‌راویزدا نووسراوه که له‌ جیاتی وشه‌ی «واهی»‌ی ناو ده‌قه‌که‌ی ئه‌نجوومه‌ن وشه‌ی «ته‌و» هاتوو له‌ ده‌قی دیوانی کوردی:

له‌ په‌رده‌ی طاهری گهر بی‌ صه‌دای ته‌و عاشقی یارم

به‌مه‌دا چاری له‌نگیه‌که‌ی ده‌کرێ به‌لام له‌لایه‌ن واتاوه زۆر هه‌ژار ده‌بی، یان هه‌ر واتای نابێ. ته‌گه‌ر به‌یته‌که‌ به‌م جوهری خواره‌وه ته‌وه بی که کوردی گوتوو‌یه‌تی:

له‌ په‌رده‌ی طاهری گهر بی‌ صه‌دای ته‌و و عه‌زای یارم
ئیت‌ر حاجه‌ت نییه‌ بینن مه‌لا بو‌ وه‌عظ و ته‌لقیم

[«ته‌و و نزا»‌ش هه‌ر باشه] ته‌وسا ده‌لین چاره‌سه‌ر کرا.

به‌یتی دوایینی شیعره‌که‌ له‌ میسرعه‌ی یه‌که‌مدا «مه‌لائیک دین و ده‌پرسن» واوه‌که‌ زیاده. له‌ لاپه‌ره 92‌دا «ره‌حه‌نده‌ی زیر» ده‌بی «ره‌هه‌ندی زیر» بی. له‌ میسرعه‌ی یه‌که‌می به‌یتی سیه‌م «موسته‌حه‌قی» هه‌م غه‌له‌ته‌هه‌م شیعره‌که‌ی له‌نگ کردوو، ده‌بی بکریته «موسته‌حیقی». له‌ لاپه‌ره 96‌دا وشه‌ی «چه‌هره» وه‌ک بزانه‌م «چیهره‌یه». له‌ لاپه‌ره 97 «چنکی» هاتوو ده‌بی «چنگی» بیته له‌ 98‌دا وشه‌ی «بوربان» ده‌بی «بوربان» بیته له‌به‌ر کیش. «قولابی»‌ش ده‌بی بکریته «قولابی» له‌به‌ر هه‌مان سه‌به‌ب. له‌ 99‌دا «ده‌ردی کاری» ده‌کریته «ده‌ردی کاری»

ئه‌ی طه‌بیی ده‌ردی کاری مه‌ره‌می

له‌ کو‌تایی شیعره‌که «بو بی‌ غه‌می» ده‌بیته «بو بی‌ غه‌می». یه‌که‌م به‌یتی لاپه‌ره 100 له‌ په‌راویزدا:

صوحبه‌تی حوری به‌هه‌شت، که‌وته‌ره
جوویار و لاله‌زار و هه‌مده‌می

ته‌م به‌یته مه‌عنا‌ی نییه، میسرعه‌ی یه‌که‌میشی له‌نگه، «جوویار» یش «جوویار – به‌ واتای جو‌گا»‌یه.

ره‌نگه به‌م جوهری خواره‌وه چاره‌ی بکریته ئنجا خو و تالع، سالم وه‌های گوتی:

صوحبەتی حۆری بەهەشت و کەوتەری
جوێبار و لالازار و هەمدەمی

وردەهەلە ی تریش لە غەزەلە کەدا هەیه وه ک «ماتەمی دەگرئ - دەکریتەوه: ماتەمی دەگرئ». «سەحەرگە - سەحەرگەه»، «کاووس دل - کاووسی دل»، «طەرف باغ - طەرفی باغ...» له لاپەرە 101 دەبوو بەیتی دووهەمی قەسیدە ی بولبولی طەبعم بخریتە پیش دواين بەیتەوه بەم شیوه یه:

هەر کەسی ئیظھاری دانایی بکات و مەطلەبی
خودپەسەندی بی یەقین ئیظھاری نادانی دەکا
ئەو کەسە تەحدیثی نەعمەت بی موراد و مەطلەبی
میثلی نالی ئیمتیثالی ئەمری یەزدانی دەکا

بەیتی دواين ئیشارەتە بۆ ئایەتی «وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ» کەواتە نالی کە خۆی هەلەداتەوه له بەیتەکاندا مرادی «خودپەسەندی» نییه بەلکوو پێرەویکردنە له فەرموودە ی ئەو ئایەتە. لەو برە شیعردا «موحتەشەم دیوانە» نووسراوه، «موحتەشەم دیوانە» راستە. لە کۆتایی بەیتی پینجەم «صورەت ئارایی» دەکا غەلەتە «صورەتی مانی» راستە. لە بەیتی شەشەم «بی غەم و جەمعم هەیه» غەلەتە «بی غەم و جەمعم هەبوو» راستە. بەیتیکی پر له ئیشکالی ئەم قەسیدە یه له دەقە کە ی ئەنجومەندا نەهاتوو، بەیتە کە ئەمە یه:

خەرقە پۆشی کە ی دەپۆشی جەوهەری ذاتی ئەمن
بیتە نیو جیلوه ی بوزوشتی خۆی بە عوریانی دەکا

ئەمە بەپێی دەقی ناو شەرحە کە ی مامۆستا کە له ناوتویژی قەسیدە کەدا هاتوو بەلام له لاپەرە ی دواتر شکلیکی دیکە تەرجیح دەکات بۆ ئەم بەیتە له نیوان هەموو شکله کاندای:

خەرقە پۆشی کە ی دەپۆشی جەوهەری ذاتی ئەمن
بیتە نیو جیلوه ی برشتی خۆی بە عوریانی دەکا

من له گەل ئەم دەقیان زیاتر دەسازیم بەلام «ذاتی ئەمن» وه ک چقلە و دووره له چەژی سازگاری شیعەر. ئەمە له بەیندا نەبی واتاکە لهوانە یه قبوول بکریت. وه ک منیش بۆی دەچم مەبەستی نالی ئەوه یه بلێ جەوهەری ذاتی به خەرقە پۆشی ناشریتەوه، ئەو جەوهەرە کە بیتە نیو جیلوه ی برشتی خەرقە کەوه به روونی دەردە کەوێت. ئەگەر زۆر شارەزای بابا تاهیری هەمەدانی بووما یه کە نازناوی عوریانە لهوانە بوو حاله تیک له حاله تەکانی سوڤیگەری ئەو مەزنە پیاوه ببینم بۆ ئیرە دەست بدات. دەبی بلیم دەستنووسم دیتوو له جیاتی «ئەمن» وشە ی «أحق - ئەحق» ی هیناوه. له لاپەرە 104 وشە ی «هوزار» کە له دەقی قەسیدە کە و له پەراوێزیشدا لیژنە هەر هوزاری نووسیوه هەلە یه و «هەزار» راستە. بەیتی قەسیدە کە له میسرە ی یه کەمدا کە دەلی:

هەر دار و بەرد و هەر گۆلی رەنگی خەلاتییە

تی ناگەم لیژنە وهیا بلاو کەرەوه له کوپوه ئەو نیشانانە ی سەر دوو «ئەمن» وشە ی «گۆلی، رەنگی» ی هینان، خۆ لهو سەردەمە ی فەیزی بەگ کتیبی چاپ کردوو نیشانە پەیدا نەبوو بوو. راستی بەیتە کە ئەوه یه له دەقی ناو شەرحی مامۆستادا هاتوو.

هەر داره بەرگ و هەر گۆلە ڕەنگی خەلاتییە

یێگومان لەسەر دەمی فەیزی بەگ نیشانی سەر «ل» و ژێر «ر» یش بەیدا نەبوو، ڕەنگە وەهای نووسیبی:

هەر دار و برد و گلە ڕنگی خلاتیە

لە لاپەرە 105ی ئەنجوومەن و لاپەرە 316ی شەرحی مامۆستادا ئەم میسەرەعی سەر ووی شیعرە کە:

شەقی کە غەیری حوبیی تۆی تیدا بێ

بەلای منەو لە جیاتی «شەقی کە» راستترە ئەو یە لە بەپەراویز لە شەرحدا «ئەگەر دڵ» هاتوو چونکە کە «شەق کرا» تاز دەرھێنان و دەر نەھێنان بۆچی؟

ئەگەر دڵ غەیری حوبیی تۆی تیا بێ

بە دەستی خۆت دڵم دەر بێنە قوربان

لە شەرحە کە ی مامۆستادا هاتوو (وشە ی دڵم لە لاییکەو مەفعوول بیھی «شەقی کە» یە و، لە لایەکی کەو موبتەدایە و «غەیری... تاد» خەبەر یەتی). وایزانم شەرحە کە بەسەھوو چوو چونکە «شەقی کە» ئەو «ی» «شەقی» کە راناوی کەسی سێھەمی تاکە مەفعوول بیھیە تیدا مومکینیش نییە بە پێی دەستووری «اشتغال» ی عەرەبی «دلم» بیئە مەفعوول وە کە دەگوترێ «أخاك رأيت» چونکە «دلم دەر بێنە» بریتیە لە مەفعوول بەی «دلم» و فاعیل «راناوی کەسی دووھەمی تاک» و فیعلی «بێنە، دەر بێنە» ئەو نەندە ھە یە راناو کە لە رێژە ی «ئەمری صریح» ی کوردیدا بۆ کەسی دووھەمی تاک دەرناکەوێت و هەر جارە لە شکلی بزوتنیکدا دەر دەر کەوێت، وک: «بگرە، بخۆ، بلی، بژی...» کە ئەمرە کە بوو بە ناسەریح راناوی دەر دەر کەوێت وە ک: «بگری، بخوری، بلیت، بژی، بەدیت...».

رستە ی «دلم دەر بێنە» موبتەدای تیدا نییە چونکە ئەمرە و رستە ی «انشائی» یە «دلم» یش مەفعوول بیھی فیعلی «دەر بێنە» یە نە کە هی فیعلی «کە، بکە»، لە رستە ی «شەقی کە» دا ئەگەر گوترا «شەقی کە دلم» و «دەر بێنە» لە بەیندا نەبایە ئاشکرایە دەبوو مەفعوولی «شەق بکە». ئەوسا ئەگەر «شەقی کە دلم» هاتبایە دەشیا لە رینی «اشتغال» وە ھەم «راناوی کەسی سێھەمی تاک» و ھەم «دلم» بێنە مەفعوول بیھی بەلام لە کوردیدا ناشی بگوترێ «دلم شەقی کە، نانم بیسووتینە، دارا حەبسی کە» وە ک لە عەرەبیدا جایەزە: «قلبی شقە، خبزی أحرقة، دارا فاحبسہ...» من لە جیاتی «تیدا» هاتم «تیا» م نووسی، ئەم «تیدا» یە لە شوێنی ئەوتۆیی کیشی شیعرە کە تەنەل دەکات، «نالی» یش بە پێی داخواری سەلامەتی کیش ھەر جارە یە کیکانی بە کارھێناو

بەعنی ریاضی رەوضە کە تیدا بە چەند دەمی.

ھەر دەلێی مانگە شەو کۆلمی تیا

وشە ی وە ک «تیدا، تیا» ھەن ھەر جارە بە جوړیک لە کار هاتوون. لە نموونەدا: چونکی، چونکە، ھەریە کە جێی خۆی ھە یە. لەم بەیتەدا:

چونکە ئەمەلت زۆرە چ عومریکی کەمت بوو

وشه‌ی «چونکه» ده‌ست نادات توم‌هز بزوی‌تی کۆتاییه‌که‌ی «چونکه» له‌به‌ر کیش ده‌بی دریژ بکریته‌وه خۆ «فتحه»‌ش دریژ‌کردنه‌وه ته‌حه‌ممول ناکات. له‌لاپه‌ره 106 نمونه‌یه‌کی ئه‌م له‌کاره‌یتانه‌ی نابه‌جی هه‌یه که له‌سه‌ره‌تای به‌یتی چواره‌مدا نووسراوه

چونکه ره‌سه‌نن ورد و شتیان هه‌موو جه‌نگین
مه‌ی سارییه نه‌شئه‌ی چله‌ دوردا چ له‌ سا‌فا

ده‌بوو «چونکی» بنووسرایه. وشه‌ی «دوردا» له‌میسره‌عی دووه‌م هه‌له‌یه و مه‌عناشی نییه راسته‌که‌ی «دوردا»‌یه. «دورد» به‌واتای خلت‌ه‌ی شه‌راب دیت. گه‌لیک جاران کورده‌که ده‌لی «ویژدی شه‌راب» توم‌هز «دورد»‌یان نه‌بیستوهه. له‌به‌یتی پینجه‌مدا که نووسراوه:

وابی غه‌م و په‌روا ده‌چنه عه‌ره‌سه‌یی مه‌یدان

وشه‌ی «عه‌ره‌سه‌یی» له‌نگی کردوه ده‌بی «عه‌ره‌سه‌یی» بیت. له‌به‌یتی حه‌فته‌م نووسراوه.

عوسمان به‌گیان میره ئه‌و وه‌قتی بلی ده‌ی

من بیستوهه و خویندوه ته‌وه‌ش:

عوسمان به‌گیان میره که وه‌قتیکی بلی ده‌ی

وشه‌ی «ئه‌جنه» له‌به‌یتی پایینی قه‌سیده‌که‌دا ده‌بی «ئه‌جینه» بخویندریته‌وه. هه‌روه‌هاش وشه‌ی «رفاعی» له‌میسره‌عی دووه‌مدا ده‌بی «روفاعی» بیت له‌به‌ر کیش لاپه‌ره 108.

له‌میسره‌عی یه‌که‌می لاپه‌ره 114دا «چ مه‌ظلوم» به‌حری غه‌زه‌له‌که‌ی له‌16 برگه‌وه کردوه ته 13. ده‌بی بنووسری «من چه‌نده مه‌ظلوم». وشه‌ی «ره‌نجه‌رۆم» له‌میسره‌عی دووه‌مدا یه‌کجار به‌ناله‌باری ده‌خویندریته‌وه تا کیشی ساز ده‌بی، من بامایه ده‌منووسی:

چ مال وێران و ره‌نجیده‌م چ مه‌هموم چ مه‌غوموم

وشه‌ی «ذه‌ره» ده‌بیته «ذه‌ره» له‌به‌ر کیش «به‌یتی دووه‌م». نیوه‌ی یه‌که‌می به‌یتی چواره‌م ده‌بی:

عه‌لاوه‌ی ده‌ردی دونیایی له‌لاییکی که‌وه خۆمی

بنووسریته له‌جیاتی «له‌لاییکه‌وه». ئه‌مما به‌یتی پینجه‌می قه‌سیده‌که به‌راستی هه‌موو که‌موکورییه‌کی تی هیناوه‌ته، هه‌زار جار ره‌حه‌مت له‌گۆری ئاه‌ی:

هه‌تا مردن بلا مه‌شغولی ئاه‌ و شین و زاری بم
که‌ دونیا وابی، طالع وابی، دوشمن وابی، مه‌عدووم

غەزەلەكەى دىكە «ئاهى» لە لاپەرە 115دا كەموكورىي لى پەيدا بوو بە دەست نوسخەنوسانەو. من لىرەدا لە بەر نرخی غەزەلەكە ئو بەيتانەى هەلەى كەوتىتتى بە راستى دەياننوسمەو:

نوكتەى دەمى مەخفى لە فلاتوونى خەيالە
سىرپرېكە بە صد فەلسەفە ئىضاحى موخالە
من سەطحىي ئەم عىلمە لەو وەقتەو قوربان
نەوخىزى خەطت حاشىيەى فەننى جەمالە
پەروانە صىفەت دل بەچراى عارىفى پاكە
سەر باختەو و سووختەى بى پەر و بالە
سەرمەست و برىندارى موژە و چاوى خومارە
ماتەم زەدەو شىفتەى پەرچەم و خالە

لە مىسرەى يەكەمى دواينى بەيتى لاپەرە 116 وشەى «قوربان» دەبىتە «قوربانى». ئەم «ى» بۇ ئىزافەى بە ئو و اتا نامىنى.

«ويقار» لە بەيتى سىهەمى لاپەرە 117دا دەبىتە «وہقار». وشەى «جەواد» لە بەيتى چوارەمدا «جەواد» دەخوئندىتتەو دەنا كىشى لەنگە. «هەر وەكوو» هەلەى «وہكوو» جىي خۆيەتى، نىوہدىرى دووہەمى بەيتەكە كە دەلى: زەرہەمى بە قنطار ھەمى بەخشەد... لە لىستەى هەلەكاندا راست كراوہتەو كە دەبى «ھەلى» يەكەم لاجىت.

لە لاپەرە 118 «بى شەمەو» دەكرىتە «بى شەمەو» لەبەر كىش. فەيزى بەگ واى زانىوہ «بىشمە» وەك «شاوور و شىتنە» ناوى دىيە، لىزنەش لىي بىدەنگ بوو. لە راستىدا تووتنى بى تەمە نەوعىكە لە ھى ھەرە چاك كە بىنى خۆشە «بى شەمە = بى شەمە - خۆش بۆن...» وشەى «زۆر» لە بەيتى چوارەمدا دەبىتە «زۆرە» ھەم بۇ تەواوكردى و اتا ھەم لەبەر خاترى كىش.

من «بى شەمەو» راست كردهو لەبەر كىش، دەبى بلىم نىوہ بەيتەكە بەم جۆرەى:

بۇ تووتنەكەى بى شەمەى شاوور و شىتنە

واتە «تووتنى بى شەمەى شاوور و شىتنە».

لە مىسرەى يەكەمى بەيتى دووہەمى لاپەرە 120 «لە بازارى غەم و عەشقى كەللەمدا» دوو ھەلە ھەيە يەكيان «عەشق» كە «عېشقە»، دووہەمىيان «كەللەمدا» كە كىشى شىعەرەكەى شىواندووہ، يا دەبى «كەلمدا» بخوئندىتتەو يا دەبوو شاعىر بلى «عېشقى سەرمدا، دلەمدا» وشەى «كورە» دەكرىتە «كوورە»، وشەى «ماھ» دەكرىتە «ماھ و». مىسرەى كۆتايىن وەھا باشە:

فەلەك دەگرى مەلاىك دىتە نالىن

نەك «دەگرى، مەلاىك» وەك لە كىتەبەكەدا نووسراوہ.

لە لاپەرە 121 «لوججەى ظەرف» بە «زرىەى قول» لىك دراوہتەو. وەك بزەنم «لوججە» بە واتاى «لووزو» دىت. لەلايەن «زەرف» ھوہ ناتوانم برىارى لەسەر بدم قاموسى فارسىشم لا نىيە بۆى بگەرېم. دەشنى لە «ظەرف» ھوہ ھاتىبىت. لەلايەن رىتووسەوہ نمونەى تىكەلبوونى دوو رىتووس لە پەراوئزى ئو لاپەرەىدا لەلايەن لىزنەوہ نووسراوہ

«درگهشت». له‌عینی ده‌قی غه‌زله‌که‌دا سه‌رله‌به‌ری دِیْره شیعه‌ه فارسییه‌که به ریټووسی فارسییه. لیټه‌دا کوردی و فارسی تیکه‌لن، ده‌بوو بنووسری «ده‌رگهشت» یان به هه‌مان شکلی سه‌رووتر رای گوټستبایه په‌راویز.

وشه‌ی «کنار» له په‌راویزدا به «به‌لالووک» لیک دراوه‌ته‌وه. ئەمه ده‌قی میسه‌ه‌ه‌که‌یه:

زاشک سرخم شد کنار ازداغ هجران لاله‌زار

به‌پیتی بوچوونی لیټنه‌که «کنار» به‌لالووک بیټ ئەمه واتای به‌یته‌که‌یه: له فرمیسی سوورمه‌وه به‌لالووک له داغی دووری بووه‌ته لاله‌زار. هه‌لبه‌ت ئەم واتایه له نوکته ده‌کات نه‌ک له شیعر، «کنار» به واتای ته‌نیشته و روخ دیت وه‌ک که ده‌لیی که‌ناری ده‌ریا. به‌و پینه واتاکه‌ی ده‌بیته: «له فرمیسی سوورمه‌وه ته‌نیشته و روخم، له داغی دووری بووه‌ته له‌لازار». ئەم شیعه‌ی مه‌ولانا خالد به‌یټیکی «که‌لیمان» به بیر ده‌هینټه‌وه که ده‌لی:

شود دامه‌نی ته‌لوه‌ند کنارهم ز گولی ئەشک

کردیم ده‌وا داغی فیراقی هه‌مه‌ه‌ دانرا

واته: ته‌نیشته روخم بووه‌ته دامه‌نی کینوی ته‌لوه‌ند به گولی فرمیسم. «به‌وه‌دا» داغی فیراقی هه‌مه‌دانم ده‌رمان کرد. مه‌ولانا خالد جاریکی دیکه‌ش که‌لیمان به بیر دیتټه‌وه که له به‌یټی پینجه‌مدا ده‌لی:

«بکره‌جو» بی شد زهر چشم روان از خون دل

عاقبت کردم دوا داغ فراق سرچنار

واته یه‌ک به‌کره‌جووی خوونی دل له هه‌ر چاوینکه‌مه‌وه ره‌وان بوو. ئاخری داغی دووری سه‌رچنارم ده‌رمان کرد. به‌یته‌که وه‌ها ده‌خوټندرټه‌وه:

به‌کره‌جووی شود ز هه‌ر چه‌شمه‌م ره‌وان ئەز خوونی دل

عاقبته‌ت که‌رده‌م ده‌وا داغی فیراقی سه‌رچنار

له لاپه‌ره 124 ئەم سه‌هوه‌ه بوچووکانه هه‌ن، له میسه‌ه‌ی دووه‌ه‌می به‌یټی یه‌که‌مدا «دورپو» ده‌کرټه «دورپو». له میسه‌ه‌ی دووه‌ه‌می به‌یټی دووه‌ه‌مدا «ره‌عییه‌ت – ره‌عییه‌ت». له میسه‌ه‌ی سه‌ه‌مه‌دا که پینشته له میسه‌ه‌ی دووه‌ه‌مدا نووسرابوو «موفاجات» ده‌بی له‌ویشدا بنووسری «موکافات» نه‌ک «مکافات» له میسه‌ه‌ی چواره‌مدا «دونیاو» ده‌بیته «دونیاوو». له مه‌قته‌ی سه‌ه‌مه‌دا «ئه‌فسورده‌ی» ده‌کرټه «ئه‌فسورده‌ی». له مه‌قته‌ی چواره‌مدا وشه‌ی «ئه‌وه‌ل» ده‌کرټه «ئه‌وه‌ه‌ل». له لاپه‌ره 125 وشه‌ی «لاف» به «ئیدی» لیک دراوه‌ته‌وه. من ئەم وشه‌یه‌م به‌م واته‌یه نه‌بیستوهه ناشزانم «ئیدی» غه‌بری واتا مه‌شهووره‌که‌ی هه‌بی. «لاف» یش به واته‌ی ده‌عیه و که‌شوفس رویشتوو. وشه‌ی «باق‌ل» که به «وا دیاره» لیک دراوه‌ته‌وه ده‌بوو به «به‌عه‌قل» شه‌رح بدرټه‌وه که هه‌ر خو‌یه‌تی بووه‌ته «باق‌ل».

له لاپه‌ره 126، به‌یټی چواره‌م نووسراوه:

هه‌م هه‌معینانی ئاهم و هه‌م ری‌کابی ئەشک

ده‌بی بنووسری:

هه‌م هه‌معینانی ئاهم و هه‌م هه‌م‌ری‌کابی ئەشک

دنیاش نیم له وهدا وشه ی «عنان» ئایا «عینان» یان «عنان» ده خویندریته وه. له بهیتی شه شهمدا «توی طاهیر» ده بی «توی طاهیر» بی دنا کیش ده شیوی. نیوه بهیتی دووه می پیش کوتایی بهیته کان له و لاپه ره یه دا ده بی به و ده قه بگوری که له په راویزدا هاتوو «ئاویکه پر له نار و چنار و گول و چنور». وشه ی «فهوهران» له میسره ی هه ره دوایندا ده کریته «فهوران» له بهر کیش.

[له لاپه ره 124 به سر سه هوویکدا کشیم، لیره بوی ده چمه وه، له مهفته یه که می ته خمیسه که جاریکیان «عومهر» و جاریکیان «عمر» نووسراوه. «عومر» راسته. له شهرحه که ی ماموستاش هه ردوو «عومر». (ل 367 ی شهرحه که).]

له لاپه ره 127 وشه ی «ئاویته» و باش بوو به «ئاویته» بنووسریت و له شهرحدا بگوتری وشه که هه ردوو شکلی «ئاویته، ئاویته» هه لده گریت چونکه سه رچنار بریتییه له «ئاو» و ده شی وه کوو «گلینه – مه سینه...» به «ئاویته – له ئاو دروستکراو» بروات، له هه مان کاتیشدا ده بیته «ئاویته» یه ک شکلی ئاسمان بداته وه. ئنجا لیره دا ته له یه کی فکری هه یه هه موو نالیدوستان پیوه ی بوون. له شهرحی ماموستادا ده قی بهیته که دا و هاتوو:

یا عه کسی ئاسمانه له ئاویته دا که وا
ئه ستیره کانی رابکیشن وه ک شه های نوور

له گه ل ده قی «ئه نجوومهن» ته نیا «راده کیشن» فه رقه له نیوانیادا. شهرحی ماموستا هاتوو راکشانی ئه ستیره کانی ئاسمانی به ورده به ردی ناو سه رچنار شوبهاندوو که ئاوی ره وان به سه ریاندا ده کشیت و ا دینه به رچاو بجوولینه وه و بکشین. راستی مه سه له که شتیکی یه ک جار دووره له مه. «ئه ستیره – ئه ستیره کانی» له کوردیدا که «ئه ستیرک» پیش هاتوو به عه نباراوی ته وتو ده لین بۆ مه بهستی پتر سوود لی وه رگرتی، له و حهوزه هه لئراوه کومه ل ده که ن تا کوو کاتیک کونی مه جراهی کرایه وه به غورده م بروات و بگاته شیناوورد، ئنجا نالی ده لی ته و ئاوه راوه ستاوانه ی له سه رچنار په یدا ده بن هه ریه که یان «ئه ستیره» یه که و به شریته وه ک «شیهایی نوور» راده کشین. «ئه ستیره کانی» به به ریه وه هه یه بیته دوو وشه ی سه ربه خو «ئه ستیره – کانی» واته ئه ستیره و کانی راده کیشن وه کوو شیهاب «ئه ستیره، کانی راده کیشین وه ک شیهایی نوور». وشه ی «ئه ستیره، ئه ستیره ک» له فارسیدا «استخر» و له زمانه رۆزاواییه کاندا «سیسته رن» هاتوو له هه مووری یه ک ریشه ن. مه رحووم ماموستا سه جادیش له شهرحی ته م به یته دا هه ر به واتای ئه ستیره ی ئاسمان بۆ «ئه ستیره کانی» چوو.

له ئاست بهیتی سیهه می لاپه ره 127 که ده لی:

ده موت دوو چای خو مه ئه گه ر به کره جو یی ئه شک
نه بوایه تیژ و بی ته مه ر و گه رم و سویر و سوور

پنیسته نیگای خوینته ر بۆ شهرحی بهیته که له «دیوانی نالی» ماموستا بیاره یی به مه وه که زور ئوستادانه گوتوو یه تی وشه ی به کره جو لیم به یته دا «متنازع فیه» یه، هه م بۆ فرمیسکی چاو و هه م بۆ جو گه ی به کره جو ده چیته وه واتاکه شی به م جو ره ده بی: ئه گه ر به کره جو ی فرمیسکم تیژ و بی ته مه ر و ئه گه ر سویر و سوور نه بوایه ده مگوت جو گه ی به کره جو یه.

ته م «متنازع» هه خزمی ته و لیکدانه وه یه که من له ئاست «گول و گولچیه ره» دا کردم به لام له ویدا «گول» که «متنازع فیه» یه دوو جار ناوی هاتوو، یه کیان به شیوه ی سه ربه خو «گول» ده چیته وه بۆ «به تنه جوی» که له گه ل کچه جوانه کانی ته و ده شته تیکه ل بوون. دووه میان له ته رکیبی «گولچیه ره» دا گوله که ده چیته وه بۆ «یه کره نگ و موته حید به دل». له فری «گولچیه ره» خویشی تیکه ل بوونه که ته ئکید ده کاته وه ئنجا به وهدا «متنازع» یکی دووه م بۆ «تیکه ل» بوونه که په یدا ده بیته که جاریکیان گول و کچه کان به له شی جوداوه تیکه ل و جاریکیش له وشه ی

«گولچيهره» دا تيكه لى لهش و له شيش پيدايه. بهو پييه دووباره بوونه وى ناوى گول واتاى به زياده وى له گه ل خويدا هيناوه.

له لاپه ره كه دا وشه «حه تا» ي ئه نجوومه ن و «هه تا» ي شهرحى ماموستا بياره يى ده يى «حه تا، هه تا» بخويتن دريتته وه بو خاترى كيش. له ده ستنووسدا ديتوومه «هه تا» نووسراوه. له به يتي دواتردا، ميسره عى دووه مى به يتي پيئجه م، وشه «كاكول» كيشى شيعرى ته نهل كر دووه ده يى «كاكول» بنووسريت و بخويتن دريتته وه.

له ميسره عى دووه مى به يتي دووه مى لاپه ره 128 «ته فره قه يى شوورش و نشوور» ده يى «ته فره قه يى شوورشى نشوور» واته بلاوه ليكردن و تيكهاويشتنى روضى زيندووبوونه وى قيامه ت.

له به يتي پيش كوتايى ئه و لاپه ره يه دا «مونه وهره» ده كريتته «مونه وهره». له ميسره عى هه ر پايين «صوفى» ده كريتته «صوفى». ده شبوو بليم له لايه ن زمانه وه «تفرقه» ي عه ره بى «تفرقه يه» نه ك «ته فره قه» وه ك «تزكيه، ترويه، تهويه، تنشئه...».

له به يتي دووه مى لاپه ره 129 «ديده يى» ده كريتته «ديده يى». له پاش ئه م به يته وشه «سه بزه يى» ده كريتته «سه بزه يى»، له به يتي چواره مدا «يارى تيدايه» به يته كه ي ته نهل كر دووه ده يى «يارى تيايه» بنووسريت. له دواى ئه مه «تخوا» ي په راويژ راسته نه ك «توخودا» مه گه ر بخويتن دريتته وه «توخدا». له به يتي حه فته مدا «خيلا» به ليغتره له «هيلا» چونكه خيلا جهمع «خل» و به و پووشكه و داروچكه يه ده لين ددانى پى خاوين ده كريتته وه، ئه ميس مناسي معنای به يته كه يه كه ده لى:

زارم وه كو خيلا و نه حيفم [يا خود: ضه عيفم] وكو خه يال
ئا يا ده كه ومه زار و به دلدا ده كه م خوطور؟

ده بين «خلال» ده كه ويته زار و خه ياليش به دلدا خوطور ده كات. وشه «نه حيفم، نحيفم» وا بووه «سخيفم» نووسراوه، ئه ويش هه ر مناسبه.

به يتي دواينى شيعره كه له لاپه ره 130 دا «ئه ي دارى سه نگدل» هه رچه نده جوانه له لايه ن جووته واتاى «دره خت و خانوو» وه به لام چونكه نامه يه و بو سالم چوو «ئه ي يارى سه نگدل» جى خويه تى. ليژنه دژى رايه كى هه وه لين خوى «دار» ي په سهند كر دووه نه ك «يار» كه له شهرحى ماموستا بياره ييشدا «يار» هاتوو.

وشه «شانه زن» ي ئه نجوومه ن له به يتي دووه مى لاپه ره 131 دا نادرسته «وه ي شانه زن» ي په راويژ 3 راسته. له به يتي سيهه مدا «غونچه ي ده مى» ناله باره «غونچه ده مى» راسته.

كه ي ديتته خه نده غونچه ده مى پى وه زيده نت

به يتي چواره مى ئه م لاپه ره يه كه ئه مه ده قيه تى:

ئحيا كوني جهمي عى نه باتانى عالمى
ره عنا كه شى له ته رببيه تى قامه ت شه جهر

ئا ئه م به يته به م ده قيه وه غه له ته، ليژنه ش هه ر ئه وه نده ي كر دووه كه په راويژى ژماره پيئجى هيناوه، له ئاست «ره عنا كه شى» گوتويه تى «ره عنا گوشا» له شهرحى ماموستاى بياره ييدا هاتوو. ده بوو ئه وه نده ي هه ر تيدا بلى ناشى «قامه ت» راست يى چونكه رووى قسه له باى سه حه ره كه ئه وى نه بييت قامه ته. ده قى ئه م به يته له كتيبى [دوو چامه كه ي نالى و سالم] ي ماموستا سه جادى به م جوهره يه:

ئىچيا كوني جهميعی نه باتاتی عالمی
رهنا گوشا له تهربيه تت قامه تی شه جهر

يىگومان ئەمەيان يىعه يبه هه رچهنده ناتوانم بلىم بى گوران له سالمه وه پيمان گه يشتووه. له شه رحه كهى ماموستاى
بياره يشدا ئەم دهقه هاتووه. من پى رازيم. به يتى شه شه م له كتيبه كه دا نووسراوه:

هيممه ت كه، كه چاپووكان، به ئيجراي مه طلبم
ليره برؤ وه كو، كه له وى هاتى وه ك ته تهر

له ليستهى هه له كان ئيشاره ت دراوه بو ئەوهى «كه چاپووكان» هه له يه «چاپووكان» راسته به لام نازانين بوچى
چاپووكانى گوريوه به چاپووكان. ئەمه زور سهير نيه به لام له پهراويتزا ده لئ نيوهى دووهه مى به يته كه له [دوو چامه كهى
ماموستا عه لائهديندا] به م شكله يه:

له م سه ر برؤ وه ك به ريد و له وى بى وه كو ته تهر

دهبوو هه ر نه بايه بلئ «له وى بى» هه له يه چونكه قسه له گه ل كه سى دووهه مدايه نه ك كه سى سيهه م، له مانه بترازين
ده گه ينه غه له ته زله كهى كه ر هه رباسى نه هاتووه بيريشى لئ نه كراوته وه. ئەم دهقهى نيوه به يتى كه له [دوو چامه كهى
ماموستا سه جادى] هاتووه له جياتى 14 بر گه گه يشتووه به 16 بر گه. راستى نيوه به يته كه ئەمه يه:

له م سه ر وه كو به ريد و له وى به وه كو ته تهر

كه ده لىم «له وى به» نه ك «له وى بى» له و روويه، سه ره تاى به يته كه «هيممه ت كه» به ئەمى سه ريح نه ك
ناسه ريح هاتووه له بهر ئەمه پيوسته ئەمى به يتى دووهه ميش هه ر سه ريح بى. ئەگه ر له سه ره تاوه «هيممه ت كهى» كه
ئەمى ناسه ريح هه تبايه ده شيا و ده بوو له كو تاى به يته كه دا «له وى بى» بيت. ديققه ت به فرموون ئيمه ده لىين: «ده بى
له وى بى» چونكه ئەمه كه ناسه ريح. هه ر گيز ناشى بلين «ده بى له وى به» چونكه ئەم دهقه بريه ي تىدايه هه لئاگرئ
زه ميني بو ساز درئ به عياره تى وه كو: «ده بى، پيوسته، وا چا كه و مه صلحه ته... هتا». ئەم سيفه تهى «ناسه ريح»
وه هاى كر دووه دهقه كهى بو مه رجيش ده ست بدات وه ك كه ده لىين: «ئەگه ر له وى بى ديمه لات» ئەم سر وشتهى
ئەمى لئ ناگه رئ به ريزه ي سه ريح بو غه يرى كه سى دووهه مى تاك و كو به كار بيت. باسه كه پترى به ده مه وه يه، لئى
كورت ده كه مه وه.

چامه كهى نالى و سالم له ئەنجوومه ندا چه ندين به يتيان كه متره له وه ده قه يان كه له شه رحى ماموستاى بياره يشدا هه يه.
پاش ئەم دوو چامه يه ده گه ينه «شه كوا حال»، «عارف». پى ناوى من خه ريكي راست كر دنه وهى هه له كانى بم چونكه له
لاپه ره كانى 134، 135، 136، 137ى كتيبي ئەنجوومه ن. ليزنه ده قى هه له به سته كهى له كتيبي «له خه وما» وه راگو يستووه و
زور بهى هه ر زورى هه له كان له وه ده قه دا راست كراوه ته وه.

له لاپه ره 142 وشه ي «موتتصه ف» سى سه ره تاى به يتى دووهه م «موتتصه ف» ه. «موشه ره ف» يش «موشه ررف» ه
«ته جه لا» يش «ته جه لا» يه كه راستيه كه شى «ته جه للى» يه به لام گه لىك وشه ي ديكه ي وه ك «ته وه لا، ته مه ننا،
ته سه للا...» خوى له ئەده يى كوردى جيگير كر دووه.

له لاپه ره 146 به يتى دووهه مى لاپه ره كه كه ده لئ:

ئەحوەلى تەفرەقى نەظەر تەقویەتی سەبەب دەکا
عاریفی حکیمەت ئاشنا لەم قەسە یە ئەدەب دەکا

دەبی «حکیمەت ئاشنا»ی تیدا بکریتە «وەحدەت ئاشنا» چونکە کە یەک بە دوو دیتنی خیل «ئەحوەل» بەتال بکریتە وە
دەبی «وەحدەت ئاشنا»ی لی راست بکەیتە وە. لە جیلی پیش خۆم بیستوو [وابزانم لە سالی 1937 رەفیق ئەفەندی
خادم السجادة، لە باداوی مەلا ئەفەندی، بۆی گیرامە وە] کە موفتی زەهاوی گوتوو یەتی: مەبەسی نالی لەم ئەحوەلی
«تەفرەقە نەظەر»ە من (واتە: موفتی) بوو.

بەیتی دووھەمی لە ئەنجومەندا کە ئەمە دەقیەتی:

سەھم و نەصیبی ئەصلیە بەختی گیاه و گول نییە
تووتنە خەرجی سووتنە مۆدنه ماچی لەب دەکا

لە دیوانی نالی، شەرحی مامۆستادا، میسرەعی بەیتە کە وەھا هاتوو:

سەھمو نەصیبی ئەصلیە بەختی گیاه و گل نییە

هەلبەت «گل» راستە نەک «گول» چونکە تووتن گیایە و مۆدنه گلە نەک گول، لە خوا لێخوشتبووی، شیخ نەجمەدینی
شیخ کەریمی بەرزنجی، کە خالی مامم و پیاویکی موسلمان و ئەدیپ و خاوەن تەکیە بوو لە کۆیی، ئەم بەیتە
دەخویندە وە بە سۆز و کلپە ی دەروونە وە تا رادە ی گەرمهاتن، دەیگوت:

سەھم و نەصیبی ئەصلیە بەختی گیاه و گل نییە

من ئەمەیان کارم تی دەکات.

لە لاپەرە 147دا «لە شکەنجە ی شکەنجی زولفی» هەلە یە راستە کە ی «لە ئەشکەنجە ی شکەنجی زولفی» یە.
بەلای منە وە بەیتی پینجەمی ئەم لاپەرە یە کە دەلی:

فیدای تەشریفی ریگەت خەراجات و خەزینە ی دل
نیثاری خاکی بەرپیت بی لە چاوما قەطرە یی مایی

لە شەرحی مامۆستاشدا مصرەعی دووھەمی ئەمە یە:

نیثاری تۆزی بیت بی گەر لە چاودا قەطرە یی مایی

هەردوو یان شیواویان تیدایە. مصرەعی دووھەمی بەیتە کە دەبی وەھا بی:

نیثاری خاکی بەرپیت بی لە چاوا قەطرە یی مایی

له میسرەعی یە کەم گوتی «خەزینە ی دڵ» نە ک «دلم». زوق وەها دەهینی «چاو» یش بەین ئیزافە بۆ راناوی کەسی یە کەمی تاک بە رەهای بیینیتهوه و نە کریتە «چاوما». لە لایەکی دیکەشەوه بیگومان نالی نووسیویتی «خراجات و خزینە ی دڵ». لە فزی «خراجات» دەشی «خراجات» بخویند ریتەوه لە «خورراج» ەوه دیت کە لە ئاکامی برین و هەلئیشانی دڵ پەیدا دەبیت، «خزینە» ش دەلالەتی خەزەنە کردنی برینی پیوہیە. شەرە کە ی ماموستا بۆ ئەم لایەنە، عیشق و خۆشەویستی داناوہ بە خەراجات و خەزینە ی دڵ حەقیشەتی بەلام نە ک لە پشتگوختنی خوراج و خەزەنە کردنی شەرە کە ی ماموستا بۆ ئەوہ چووہ کە «لە چاودا قەطرەیی مایی - بەیتی دەقی پەسندکراو لە لایەن خۆیەوه» ئەو «مایی» یە دەکرێ بە «مایی - ماء بی» واتە «ئاو بی» لیک بد ریتەوه باشیشی بۆ چووہ. بەیتی کوتایی ئەم لاپەرە یە کە نووسراوہ:

لە دووری تۆیە ئە ی خورشیدی پرتەوبەخشی شەوگەردان
کە «نالی» وا لە حالەتی محافی ماہی نەودایە

وشە ی «دووری» تیدا هەلە یە و واتای مەبەسی بنەرەتی بەیتە کە ی کوشتووہ، دەبی «لە دووری تۆیە» بیت، چونکە مانگ بە دەوری رۆژوہ دە کەویتە محاق هەتا لینی دوور بی بەرەو «بەرد» دەروات. من ئەم مەعنا یەم لە کتییی «چە پکیک لە گۆلزاری نالی» دا بە دریزی شی کردۆتەوه، لە شەرە کە ی ماموستاشدا [پەراویزی لاپەرە 561] ئیشارەتی بۆ کراوہ بەلام شەرە کە ی خۆی هەر لەسەر رەچە ی کۆنینه ی واتالیدەرەوان دەروات کە گۆیا نالی لە «دووری» یاردا وە ک هیلال محافی مانگی نوێ لی هاتووہ، هەرچەندە لە لایەکی دیکەوہ دەشلی ئەم واتایە ی «دەور» لە گەل وردە کاریی نالی پتر بە دلدا دەچی ئەمما... هتد.

من لە بینینی خۆمەوه و لە زەرورەتی راگەباندنی بەیتە کانی ئەم غەزەلە هەر ئەوہم لە بەردەستدایە کە بلیم غەزەلە کە تەجرەبە یە کە ی عەمەلی دەمی گەنجایەتی نالییە کە بە شەو پاریزی بۆ سەر خەوگە ی یاری بردووہ تا «هەناسەم زۆلفە کە ی لادا...» بەیتە کان هاواریانە. نالی وەسفی یاریکی پەریچەرە ی خەولیکەوتوو ی تەنیشت خۆی دەکات. تۆ سەیری لە سقای بەیتە کاندایە جاریکیان لە واتای محاقوہ و جاریکیان لە لاجوونی زۆلف بە هەناسە و جاریکیان

لە سایە ی کوفری زۆلفت دڵ فەنا فی ننوری ئیمانە
مەلین طولمەت خراپە وەصلی پەروانە لە شەودایە

چەند ئاشکرایە قەسیدە کە «وحدە» ی هە یە! لە شەرە ی ماموستادا ئەم «یەکیەتی - وحدە» یە قەسیدە بەوہندە ئینکار دەکات کە کەس بە مەرەجی نە گرتووہ. بەلی بە مەرەج نە گیراوه، بەلام کەشیش نەبوونی یەکیەتی قەسیدە ی بە مەرەج نە گرتووہ. دیوانی نالی بەشیککی بەرچاوی «وحدە ی موضوع» ی تیدایە، وەحدەییکی کە شیعری کلاسیکی ئەوان سەردەمانە بە شیوازی کات و شوین بەخۆیەوه گرتووہ. هەموو موناجاتە کانی ریی حەج، ئە ی ساکینی ریاضی مەدینە، ئە حوہلی تەفرەق نەظەر، بەھارییە کانی، نەمردم من ئە گەر ئەم جارە، ماتەم وەکو زۆلفین سیہھ ئەم تاقمە مومتازە، تا فەلە ک دەورە ی نەدا، قوربانی تۆزی رینگەتم، جەنابی وە ک جینان کردم بە ماوا... و هی دیکەش یەکیەتی بابەت و دارشتیان تیدایە، خۆ لە مەسەلە ی «مەستورە» دا نە ک وەحدە یە ک بگرە دە وەحدەشی تیدایە کۆ بووہتەوه.

لە لاپەرە 148 «ئاهی» غەدریکی گەورە ی لە خۆی کردووہ دەلی:

ئەو بە یاضە ی لای ملت شەعری سیاہی بیتە سەر

چ ده‌بوو بیگوتایه: «ئو به‌یاضه‌ی گهرده‌نت». به راستی «لای ملت» کۆله‌مستیکه شه‌ویله‌ی به‌یته‌که‌ی خوار کردوو. له‌به‌ره‌ودامه‌نی لاپه‌ره 149دا وشه‌ی «زهمزه‌مه» له‌به‌یتی حه‌سه‌ن که‌نۆش هاتوو، له‌په‌راویژدا به‌ «زهمزه‌می گۆرانی» واتای لی دراوه‌ته‌وه، شاعیریکی کۆنی عه‌ره‌ب له‌باره‌ی ناوانانی بیره‌مه‌شووره‌که‌ی «مه‌ککه» به‌زهمزه‌مه‌ی ته‌م به‌یته‌ی گوتوو:

زمزمت الفرس علی زمزم و ذاك في سالفها الأقدم

گۆیا عاده‌تی زه‌رده‌شتییان ئه‌وه‌یه‌ له‌ ده‌می نانخواردندا ورده‌دوعا ده‌خوینن وه‌ک زهمزه‌م به‌رگۆی، ئنجا فارسه‌کان زهمانه‌یک حوکمه‌فرمای یه‌مه‌ن و ئه‌و ناوه‌ بوون ریگه‌یان که‌وتووته‌مه‌ککه‌ و زهمزه‌میان له‌سه‌ر ته‌م بیره‌مه‌شووره‌ کردوو، له‌وه‌و ناوی «زهمزه‌مه» په‌یدا بووه. بیگومان قسه‌که‌ ئه‌فسانه‌یه‌ وه‌ک هه‌زارانی دیکه‌. له‌جباتی میسرعه‌ی دووه‌مه‌ی به‌یتی یه‌که‌می لاپه‌ره 150 که‌ ده‌لی:

ئه‌تۆ زهمه‌ ده‌که‌ی مه‌دحت ده‌که‌م من
جه‌زای قه‌ولی درۆ با هه‌ر درۆ بی

له‌ده‌ستخه‌تاندا دیتوو مه‌ نووسراوه‌:

موکافاتنی درۆ با هه‌ر درۆ بی

له‌سه‌ره‌تای به‌یتی سه‌هه‌م «بێ زهم» نوخته‌یه‌کی که‌مه، ده‌بێ «بێ زهم» بنووسریت. زهم فارسییه‌ به‌ واتای «برین»ه‌ له‌ «زام»ی هه‌ندی له‌هه‌جی کوردی نزیکه‌.

چی لاپه‌ره 151، 152 له‌سه‌ر «سۆنیت» نووسراوه. دواتریش له‌لیسته‌ی هه‌له‌کاندا جاریکیان رسته‌یه‌کی دوور و درێژمان بو‌ده‌خاته‌نیوان دێری 18، 19ی لاپه‌ره 15 و جاریکیان دوو دێری 1011، 152ی لاپه‌ره 152مان پێ ده‌گۆرێ به‌ دوو دێری له‌وان جودا، ئا ته‌م تیکه‌ل بیکه‌لییه‌ و ریتموونییه‌کی له‌شه‌رحدا بو‌ی کردوون که‌ به‌سه‌ر هه‌چ قاعیده‌یه‌که‌وه‌ ناوه‌ستیت ئه‌وه‌ نه‌بێ که‌ قافییه‌ی میسرعه‌ی ته‌م سۆنیتانه‌ له‌هه‌ر چوارینه‌یه‌کیدا قافییه‌ی میسرعه‌ی یه‌که‌م و سه‌هه‌می هاوچوون هه‌روه‌هاش قافییه‌ی دووه‌مه‌ و چواره‌می، له‌وه‌ به‌ولاوه‌ چ نرخیکی تایبه‌ت له‌و جو‌ره‌ هه‌له‌سته‌دا خۆی نانوینیت، گۆیا «شیخ نووری و گۆران له‌ئه‌دبیاتی عوسمانی نوپه‌ه‌نراوه‌ی کوردییان پێ تازه‌کردووته‌وه‌». که‌چی نمونه‌ی شیعری مه‌لای جه‌زیریمان بو‌ده‌هینیته‌وه‌ که‌ له‌بابه‌تی سۆنیت، مه‌لای جه‌زیریش له‌و لاپه‌ره‌یه‌ی 152دا سالی مه‌رگی هاتوو، به‌ر له‌ 152سال وه‌فاتی فه‌رموو که‌ ده‌چیته‌وه‌ پێش شه‌کسپیر، بیگومان مه‌لای جه‌زیریش چ ئاگای له‌شیعری رۆژاوا ئه‌و سه‌رده‌مه‌ نه‌بووه. له‌شه‌رحدا – لاپه‌ره 151 – ده‌لی: «جو‌ری قافییه‌ی شه‌کسپیر له‌سۆنیته‌کانیا به‌م جو‌ره‌یه‌ «أب ح ح ح ه ه ح ح ح». گۆیا سۆنیته‌کان «دابه‌ش کراون به‌سه‌ر سه‌ چوارینه‌دا. که‌ له‌هه‌ریه‌که‌یانا قافییه‌ی یه‌که‌م و سه‌هه‌م، دووه‌مه‌ و چواره‌م وه‌ک یه‌کن، کۆتاییه‌که‌ی دوو دێری یه‌ک قافییه‌یه‌». جارێ بپرسم ئایا هه‌چ ده‌نگیک نه‌بوو ده‌نگی «ح» نه‌بێ له‌ نمونه‌ی شیعری شه‌کسپیر روونکه‌روه‌ بیت که‌ ده‌زانین ته‌م ده‌نگه‌ له‌و زمانانه‌ی ناویان له‌و دوو لاپه‌ره‌یه‌دا هاتوو هه‌ر په‌یدا نییه‌؟ ئنجا بو‌بیتالعی چوار جارانیس له‌و نمونه‌یه‌دا دوویات بووه‌ته‌وه‌! بو‌چی له‌و ناوه‌ «هو هو» دوو ده‌نگی وشه‌که‌ی به‌یه‌که‌وه‌ نووساون خۆ ده‌کرا «ح ح ح»یش به‌یه‌که‌وه‌ بنووسین. ئنجا که‌ له‌سه‌رووی شه‌رحه‌که‌وه‌ ده‌لی: «له‌رووی کیشه‌وه‌ ئیتالی یازده‌برگه‌یه‌، فه‌ره‌نسی دوازه‌، ئینگلیزی ده‌...» له‌وه‌وه‌ ده‌رده‌که‌وی که‌ ته‌نها جودا که‌روه‌یه‌ک هه‌بێ، سۆنیت هه‌لاوێرێ له‌شیعری دیکه‌ هه‌ر ته‌وه‌یه‌ له‌هه‌ر چوارینه‌یه‌کیدا میسرعه‌ی تاک ژماره‌ی وه‌کوو یه‌کن و هی جووت ته‌ژماریشی وه‌کوو یه‌کن، له‌مه‌شدا شتیک نادیتریت هۆی ده‌مه‌به‌شکه‌ی خوینته‌ر بیت

چونکه چەندین جووری رازاوهی قافیەئارایی ههیه چ قیاسی له سۆنیت ناکرئ، یه کیان له قەسیدەیه کی - وابزانم - صفی الحلی زەمانی عەبباسییه کان بریتییه له چەندین مەقتەعی پینچ میسرەعی: سێی بهراییان هاوقافیەن و دووی پایینیان ههیه که قافیە کی تاییهت به خووی ههیه ئەمەش نموونەیه تی:

ما لعیني عشیت بالنظر
أنکرت بعدک ضوء القمر
وإذا ما شئت فاسمع خبري
عشیت عیناي من طول البکا
وبکي بعضی علی بعضی معي

ئەم دوو قافیە کی کۆتایی له هه موو مەقتەعه کاندای دیتەوه وه ک:

جذب الزق الیه و اتکا
و سقانی أربعاً فی أربع

بەرە شیعەرە که ی گۆران له لاپەرە 151 دا قەرزدار ی ئەوه نییه له سەر دەستووری سۆنات رۆیشتوو، بە لکوو و پیرای خەیاڵی بەرز و دارشتنی هونەر کارانە سوودی زۆری له هەلبەزە ی تەفەیلە کانی ناو بەیتە کان وەرگرتوو که 11 بر گەیین [جگە له نیوهدیتری سەرە تاکە ی که 12 بر گەییە، ئەم بەحرەش وه کوو هیندیکی دیکە هەلە گری بەیتە کانی ژمارەیان بە پیتی تەفەیلە کان کهم و زۆر بن، تەنانەت میسرەعی سیهەم له لایەن وەزەنەوه هەلە گری له جیاتی «ناخۆ» به وشە ی «نارەزۆ» کۆتایی بیت. بەیتە کانی «النهر المتجمد» ی میخائیل نەعیمە هەلە گرن 20 بر گەیی و 16 بر گەیش بن. نیو بەیتی یه که می به هارییه که ی حاجی قادر 15 بر گەیی و نیو دوومی 14 بر گەییە. ئە گەر «خودا» که ی کۆتایی نیو بەیتی یه که م بکەیتە «خوا» دەبیتە 14 بر گەیی و کیشیشی دروستە [بەلام 11 بر گەیی به هەلبەزە نه ک 11 بر گەیی وه ک:

نەمردم من ئە گەر ئەم جارە بی تۆ

هەلبەزە ی ناو بەیتە کانی گۆران به جوړیکی زیده بهرچاو له قەسیدە ی «نالی» دا دەبینی که دەلی:

برق البصر له بهر بهرق و تەله تلوئی له ئالی

ئەم میسرەعه و هه موو غەزەله که دەبی به تەقتیعه وه بخویند ریتەوه، بهم جوړه:

برق البصر له بهرق و تەله تلوئی له ئالی

خسف القمر له ئیشراقی قیامەتی جه مالی

روخی تۆ گۆلێکه صەد بەرگ و هه زاری عاشق ئەمما

له هه موو چه مەن دیاره به ئوصلی ناله نالی

ئەم شیوازه ی سۆنات که هیچ فەزلیکی زیاده ی به سەر به حرە کان و شیوازه کانی دیکە دا نییه، دەدریتەوه به دەسه لاتی شاعیر، خو هەرچی کاری دنیا ههیه بگره له نالەندی و خەرە کرسییه وه هه تا ده گانه ئاسمانگەردی هه موو بەنده به مه هارەتی ئەوانه ی تیدا خەریکن. له لایەن بوون و نه بوونی له کوردیدا دیتمان مه لای جه زیری چەندین سه ده یه له م

شینوازی هونیه تهوه. نموونه که ی مهولهوی خوی به لگه یه له سه ره هه بوونی چونکه بنگومان مهولهوی ئاگای له شیعی ئیتالیا و فرهنسه و بریتانیا نییه.

له لایه ن ریزمانه وه تیپینییه کم هه یه له سی وشه ی دیری حفته م و هه شته می لاپه ره 151 که نووسراوه «ئیتالی، فره نسی، ئینگلیزی». له لایه ن «ئیتالی» یه وه: میلیله تی ئیتالیا ناویکی تایه تییان بو خویان نییه وه ک عه ره ب، کورد، تورک، ئەلمان... هه یه تی، له بویه ده بی «ی» ی نیسه ت بخریته دوا ی ناوی ولاتیانه وه تا کوو میلیله ته که بگریته وه. که بلین «ئیتالی» و امان رانواندوه که ولاته که «ئیتال» ه نه ک «ئیتالیا». به قیاسکردن ده لیم ته گه ر «ئیتالی» راست بی، که راست نییه، پیوسته قبوول بکری به خه لکی «به غدا» بگوتری «به غدی» نه ک «به غدایی».

جا ته گه ر «به غدایی» په سند بکه ین که راست و دروسته، ده بی بلین «ئیتالیایی». عه ره ب حقیه تی بلی «ایطالی» چونکه به خه لکی «بصره» ش ده لی «بصری»... «قاهره - قاهری». دیا ره «ئیتالی» راسته وخو له عه ره بییه وه بو سه ر زیهن و زمانی نووسه ر و ئاخیه وه ری کورد بازی داوه.

له لایه ن «فرهنسی» یه وه. میلیله تی «فرهنسه، فره نسا» پنیان ده لین «فره ننگ» تیر شه خسی ولاتی فره نسا ده شی پی بگوتری «کابرا فره ننگه» وه ک که ده لی «کابرا کورده، تورکه، ئەلمانه...» که نیسه ت وه لای ناوی میلیله ت وه یا عه شیرت درا و گوترا «کوردی، بلباسی، عه ره بی...» وشه کان بو زمان و نه ریت و پو شاک و خورا ک... هتد ده چنه وه.

ده بی بلین زمانی «فره نگی». که له فره نسا وه بو دانیشتووی فره نسا برۆن ده بی بلین: «فره نسا یی» نه ک «فره نسی». له فره نسه وه «فره نسه یی» دیت، «فره نسی» له عه ره بییه وه بو کوردی، بی لزوم، هاتوه. ئینگلیزی به واتای زمان و نه ریت و داب و خورا ک... جیی خویه تی چونکه میلیله ته که ئینگلیزه.

له په راویزی لاپه ره 151، میسه ره ی دووه می چوارینه که ی پیش چوارینی هه ره دوا یی بره گه یه کی که مه. دیا ره «جاما دل» ده بی «جاما له دل» بی چونکه قافیه و ره وه ی دوو میسه ره که ی یه که م و سه هم «بی حاله دل، ئاله دل» هاتوون. به مه شدا ده رده که وی که هم مه قته عه له چه شنی سو نیت نییه. له مقته عی یه که میشدا «نه ی ده رده که وی که هم مه قته عه له چه شنی سو نیت نییه». له مقته عی یه که میشدا «نه ی شه کرا گه ردن ژ عاج» ده بی «نه ی شه ککه را...» بنووسری ت و بخویندریته وه ده نا کیشی ته نه بل و ناقولا ده رده چی ت.

له لاپه ره 155 وشه ی «تاکین» به «پر» لیک دراوه ته وه. راسته ر ته وه یه بگوتری «تاخن» ی کوردی هاوواتا و هاو ریشه یه تی، وشه ی «نیگارین» یش ناشی «جوانانه، یارانه» بیت، چونکی وشه که ئاوه لئاوه هم دوو وشه یه ش ئاوه لکارن. ده بی به «نه خشین، جوان» لیک بدریته وه. سه رنج بگره «نغز و دوشیزه» ش هه ردوویان ئاوه لئاون، له کوردیدا ده گوتری «پیاوانه هاته پیش، دزانه بوی ده رچوو، دوستانه دوا...» له شیعی نالیدا «... برو بازانه ئازانه» هاتوو. حاجی قادر «... ئازانه ده ستی کرده وه» ی به کار هیناوه. ده شی بگوتری «خوراکی کوردان، شایی دزه بیانه...» و هی ته وتویی چونکه له وشه کاندای واتای کار «فعل» هه یه، ناگوتری «به ردی شیتانه، شاخی بلندانه، تری ترسنوکانه یان شیرانه ترشانه...» چونکه واتای کار له به یندا نییه.

له به یتی دووه می لاپه ره 156 «تا ضرب المثل همی گویند» له نگه ر ده بی «تا به ضرب المثل» بگوتری ت.

میسه ره ی دووه می به یتی سه هم له لاپه ره 158 که ده خویندریته وه:

چهند باشه م ز دوری تو غه مگین

کیشه که ی ته نه بل و عه بیداره. یا ده بی بگوتری «ز دوری تو غه مگین» یان «ز دوریته غه مگین».

لیره دا ده ست له نه نجومه نی ئه دییان هه لده گرم مه گه ر تیپینی نه بی که بلیم فه یزی به گ به و شو ره تی عیلم و ته ده بییه وه چۆن رازی بووه له وه هموو له نگ و لو ریه ی که له ده قی نموونه بزارده کانی شوعه رای کورد وا له چاوان ده چه قن، بی

ئەوئى راسىيان بىكاتهوئە وەيا ھەر نەبى پەنجەيىكىيان بۇ درىژ بىكات يان بۇرە تەئوئىلىكىيان بۇ بەيىتتەوئە، رەتبوونى لىژنەش لەو ھەموو ھەلەيە و ھى خۇكرديش ناكەمە عوزر بۇ فەيزى بەگ چونكە ھەلەي كەس بەھى غەير داناپۇشريت، ئەندامانى لىژنەش تاكىكىيان لەوانە نىن خۇي بۇ شىعر تەرخان كرديت.

من كە ئەمە دەليم لەبارەي فەيزى بەگەوئە وەھا دادەنيم ناوەرۇكى كىتتەكەي ھەر ئەوئەيە كە بە ئيمە گەيشتوئە نەك لە نووسىنەوئەدا ھەلەي تى كەوتوئە. ھەزار رەحمەت لە گۇرت ئەمىن فەيزى بەگ.

خوئتەرى بەريژ چاوپۇشيم لە بەشكى بەرچاوى ھەلەكان كر لە ترسى زيڊە درىژخاينى. ئەم چەند ھەلەيە نموونەي ھى دىكەن كە لىيان تى پەريوئەتم:

لە لاپەرە 110، بەيتى دووھەم - لە ميسرەي دووھەمدا كە نووسراوئە: پىر بە دەم بىچىرئ ھەررەك سەگى ھەورامانى، دەبى وشەي «ھەر» لە «ھەررەك» دا بسرىتتەوئە دەنا كىشى لەنگ دەبى و لە شىعر دەشۇرى.

لە لاپەرە 112 بەيتى دووينى غەزەلەكە كە دەلي:

ھەر كەسى عەبد و مورىدى مورشىدىكە سا ئەمن
ھەر وەكوو «ھىجرى» مورىد و جانفىداي ھاوناوى تۆم

مەبەس لە «ھاوناوى» پايىنى بەيتەكە «عبدالقادرى گەيلانى» يە كە ھاوناوئە لەگەل ئەو «قادر - قارداغا» يەي كە «ھىجرى - كوردى» عاشقە جەمالى بوو.

دواين بەيتى لاپەرە 113 «ئەرخەشمە و گەر لوطفە بە ھىجرى نەظەرى كە» بەم شىكەيەوئە لەنگە، يا دەبى «ئەرخەشمە و گەرلوطفە» بنووسرىت و بخوئندرىتتەوئە يان «ئەرخەشمەوئە گەر...»

لە بەيتى شەشمەي لاپەرە 117 وشەي «دورر...» بكرىتتەوئە «دورر...» لەبەر كىش كە راستىي وشەكەش ھەر «دورر»ە. لە لاپەرە 123 ميسرەي دووھەمى تەخمىسەكەي سالم. بەسەر شىعرى مەولانا خاليدەوئە كە دەلي:

بى قەرار و ئىضطىرا بە سال و مەه قانونى دل

ئەگەر دەقاودەقى وەرگىن لە عەرەبىيەوئە بۇ كوردى ئەوسا «بى قەرار و ئىضطىراب» دەبىتتە «بى قەرار و بى شىواوى» كە دژ بەيەكترن. تومەز ھەندئ وشە بەكار دىن بى وردبوونەوئە لەوئەي ئاخۇ وەسفە يان ناوى واتايە وەك كە دەليين: «دلّم تەسكىن بوو» ئىضطىرايىش لىردا بە «مضطرب» ھاتوئە. نالى دەلي:

خاطرىكى خۇش و شۇخ و بى غەم و جەمەم ھەبوو

لىرەدا «جەمە» بە واتاي «مەجموع» ھاتوئە. كورد بە تىكرابى دەلي «خاترجەم - جەمە».

لە لاپەرە 149 بەيتى پىنجەم و شەشمە وەھا دانراوئە كە خاوەنيان نەزانراوئە:

وەك من ئاگادارم بەيتى شەشمە كە ئەمە دەقيەتى:

وەكو يەك دىتتە بەر گوئى پياوى ئەحمەق

صەفىرى بولبول و ئاوازي لەقلەق!

تائهم بهيته هي سالمه.

«...»

دواي کوتاييهيتان به پشکينهوه له «تهنجوومهني تهديهياتي تهمين فهيزي بهگ» نيگايه کي خيږام به بهرگي 23-24 ي
 «گوقاري دهسته ي کورد» دا گيږا: له ئاست گوتاره که ي ماموستا د. موتاچيدا که له ژيږ سرناوي «نالي شاعيري
 غه زله ي کوردی» بلاوکراوه ته وه ده ليم: هر چه ند ناو و زاراوه ي له بار بو هر شتيک بيت کاريکي په سهند و پتويستيشه
 ماده م ته مړه وپته وه ويا له خهرمان زياد کهر بيت، راستيه که ي ده ميکه له هه راي «غه زل، قصيده» به پي ژماره ي به يت
 پشتر ي بوت م چونکه کورتي و دريژي هه لبه ست پيناسه بو خودي شيعره که دانانيت، ته وه ي گرنگه له ناواني هه لبه ست
 به غه زل يان شتيکي ديکه بابه تي شيعره که يه ثايا حه ماسه يه، هه جو، ته فينه، وه سفه يا مه دحه. ناشي پينج به يت له
 «صرف و نحو» غه زل بيت و پازده به يت له ته علماتي شيردوشين قه سيده بيت. من گله ييم له ماموستا موتاچي نيه
 له وه دا که زاراوه ييکي ته ده بي روون ده کاته وه، زوريشي لي منه تبارم که تيمان ده گه يه ني غه زل له پيشه کي قه سيده ي
 دريژه وه هاتووه که هه ر جاره شاعير به ده بريني سوزي ده رووني خو ي له چند به يتيکدا سره تاي هه لبه ستی دارشتووه.
 من حه زم ده کرد ماموستا موتاچي ره خنه ي نارهمه زندانه ي له و زاراوانه بگرتايه که هيچ شتيک روون ناکه نه وه، نه له
 بابت و نه له دانهر يان و نه له کات و شويتی به وه له دبوونيان و نه يارمه تيده رن له شيته لکردني واتايان. ئاخو ته گه ر
 قه سيده يه کي په نجا به يتي ته نها حه فت به يتي له بيران مايه وه و ناومان نا غه زل يان وشه يه کي ديکه مان ليکرده پيناسه،
 ئاخو به وه دا ده ستمان له م بنجي ليږه واري شيعر و ته ده ب گير ده بي؟ ده مويست ماموستاي هيژا و ئازيز به ده نگ بي له
 غه زله که ي «کوردی» که له دامه ني لاپه ره 30 ي گوقاره که دا نووسراوه به يت و نيويکي په ريوه ته وه سره تاي لاپه ره 31،
 به ده نگ بي له وه دا که دوو به يتي سره تاي غه زله چوار به يتيه که رهويه يان «التزام» ي تيدا يه و هاوچوونن، رهويه ي
 دوو به يته که ي ديکه ش هيچ کاميکيان له يه کتر ناچن که ديارده يه که جارن شاعيري بي موفليس ده بوو. ته مه
 غه زله که يه:

رهنگي گول گينا وه کوو روخسارت رهنگين نيه
 شه ککهری میسری وه کوو گوقتاره که ت شیرين نيه
 ته هلي چين نه ققاشي چاکن خو به لن ته سویری تو
 نه قشي خامه ي کردگاره کاري وه ستاي چين نيه
 من که کوشته ي تيغي عيشقم روژي ديواني خودا
 بوچي شاهيد بيتم ئاخر کفنه که م خويتاوييه
 من که ريسوا بووم و ته پلي عاشقيم لي دا ئيتر
 کوردی ته ز پهروام سره و ئيمان و گيان و دل نيه

ده توانم سویند له سره هه نديک بخوم که میسرعی دووه می به يتي سيه م ته مه يه:

بوچي شاهيد بيتم ئاخر کفنه که م خويتين نيه؟

مومکينيشه وشه ي «ئاخر» له «ئاخو» وه گوراييت که بو پرسياره. میسرعی دووه می به يتي چواره ميش بينگومان ته مه يه:

کوردی ته ز پهروام سره و ئيمان و گيان و دين نيه

جا ئه گهر به رهه لستی له وه دا هه بیته که «ئیمان و دین» یه ک شتن خو «سه ر و گیان» یش یه ک شتن. به یتى دووهه می غه زه له که ش به ناچارى و بی خو ماندوو کردنه به یتىکی نالیمان به بیردا دینته وه که ده لئى:

مانى نییه تى قوه تى ته سویری برؤى تو
ئه م قه وسه به ده سته موته نه فیس نه کشاوه

شاعیری دیکه ش زۆرن ئه م وینه یان له هه لبه سته دا کیشاوه ئیتر هه ریه که یان به یتى ده سه لاتى خو ی به رز و نرم بووه. حه زم ده کرد مامۆستای هیژا له غه زه له که ی مه لای جزیری واتای نیوه ی دووهه می به یتى پینجه می روون کردبایه وه که ده لئى:

یا من رأى خلی فه لى یشی بشی ء قامتا

وشه ی «یشی» له چیه وه هاتوو؟ له «یشبه» ه وه یه؟ یان له «یشبه» وه؟ چ ده بوو ئه گهر «یشبه» مابایه وه بی بزواندی حرفی کو تایی فعله که ههروه ک پیشتر له میسه رعی دووهه می به یتى سه هه مدا کردی؟

هل فى ید المقتون شیء ام کیف یصنع یافتی؟

مامۆستا موتا بچی و هه موو نووسه رانی سلیمانی بمبه خشن که ده لئیم به کاره یتانی «تیا دا» وه ک له دیری 23 لاپه ره 33 دا نووسراوه ده بوو «تیا» بنووسریت چونکه «تیا» خو ی کورته ی «تیا» یه، به و پینه «تیا دا» بریتیه له «تیا دا» که شتی که پشت له هه موو ده ستووریکى ئاخواتنه. ئینجا ئه گهر نووسه رى سلیمانی رینی ناجایه ز بو خو ی به ره وا بزانی بابای ده سته ی هه ولیر و دانیشتوانی دینه کانی نیوان هه ولیر و کوپه ش ده بی لیمان سه له مینری بلین «العهدمدولیللاهی ره بی لحاله مین». دوا ی هه شت دیری به ره و ژیرتر ده بینین نووسراوه «حافز غه زه له کانی تیا دا هه یه». که ده بوو بگوتری «تیا نندا هه یه». چونکه راناوه که ده چیته وه بو «غه زه له کان» به لام وادیاره زالبوونی «تیا دا» به سه ر هوشی ونی ئاخویه ردا خو ی ره پیش ده یه خیت و رواله تیکی نه قشبه ستووی نادرست ده بیته کلیشه ی ناسازی مه به ستیکی ره وان. «تیا نندا، تیا نندا، تیا نندا، تیا نندا، تیا نندا، تیا نندا» کوردیه کی ره سه نن ناشی بین به «تیا یان، تیا یاندا، تیا ما، تیا دا.. هتد» نالی هه ردوو شیوه ی «تیا، تیا» ی به له بارى به کاره یتان:

1. یه عنی ریاضی ره وضه که تیا به چه ند ده من.

2. هه ر ده لئى مانگه شه وه کولمی تیا.

ئیمه ده زانین، یان ده بی بزانی، پرپیوزیشنی «له» که ده بیته پیشگری کار «فعل» به یتى داخو ازى هه لکه وت ده بیته «لی، تی». ده لئین:

1. عه یب له من مه گره - عه بیم لی مه گره.

2. به رد له من مه گره - به رد م تی مه گره.

ده بی بلیم شیوه ئاخواتنی موکریانی که به شیک له عه شیرته کانی دیوی کوردستانی عیراقیش پیره ویان لی ده که ن دوو پرپیوزیشنی جو دایان هه یه: «له، ده» هه ریه که یان به کاره یتانی تابه ت به خو یان هه یه. مامۆستا ئه حمه دی قازی له

دهمه تهقه به دهوری «له، ده» دا ئەم نمونەى هینابوووه: «گۆیزه که له داره که کهوته خوارهوه و ده حهوزه که کهوت».

لهسه ره قهیش بوو، بهلام ئیمهش ناچارین به بهشی خۆمان رازی بین هه رچه ند له م مهسه له یه دا کورت دیتین، ناچاره کهش له وه وه دیت که فیرین بو هه ردوو حاله ت هه ر «له» به کارهینین و به زه حمه تیه کی زه حمه ت به له دی شوینی «ده» ده بین. نالی که ده لی:

له دلدا ئاته شی عیشتت بلیسه ی میسلی ته ندوووره

ئه گه ر به شیوه ئاخواتنی موکریانى دوا بابه دهیگوت «ده دلدا». که ده لین «له منه وه بو تو – له رانیه را تا ده ربه ند» چونکه «ده» بو حاله تی سکون، بی جووله یی به کار دیت. ئه گه ر «له، ده» به فارسی بگرن «له» به واتای «ز، از» دیت و «ده» ش به واتای «در» دیت. کرمانجی سه روو «ژ» له جی «ز، از» به کار ده هینیت. کیشه ی پریپوزیشنی «له» هه ر خو په تی، به جو ریک له جو ره کانی، به ده وری پریپوزیشنی «به» شدا قوت ده بیته وه: ئەم «به» یه ش له حاله تی پینشگریدا ده بیته «بی»:

1. چراکه به ئاگر که – چراکه پی که.

2. به خه لق راگه یاندن – پی راگه یاندن.

3. به شاردا تپه رین. – پیندا تپه رین.

من لیره مناقه شه ی ئه و لایه نه ناکه م ئایه له هه موو حالدا «پی» ده بیته پینشگر یان وه ها ده بی هه ر به پریپوزیشنی بمینیتته وه وه ک:

1. به دارام گوت – پیم گوت «پینگوتن»

2. به دارام سه لماند – پیم سه لماند «پیسه لماندن»

مه به ست لیره دا جیرانه تیی «پیدا، پادا، پیا» له گه ل «تیدا، تادا، تیا» یه که وا هه مان گرفتى به کارهینان له هه ردوو یاندا هه یه. ده بی دان به وه دا بهینین که «پیدا» ده ستووریه، هه ر له م ده ستووریه ونه یه وه ده شی به پی له هجه ی ناوچه یی بگوتری «پیا»، ئەمما «پیدا، پایا» بپراى بپراى جابه ز نیه.

له نمونەى ره و ابوون و نه بوونی زاری ناوچه ییه وه ئەم نمونە یه ده هینمه وه:

وشه ی جنیو له «دژنیو» وه هاتوو که تا ئیستا کهش له به شیکی ولاتی مهرگه و ده وروبه رى ئەو ناوه دا ده لین «دژنیو». فه قى مسته فایه کی حه به ی ئامان هه بوو که له و سالانه ی پاش 1960 به خو رایى و به زولم له ده ست بو ره پایوى کرمانج کوژرا هه تا مردنی هه ر «دژنیو» ی به کارهینا. جنیو، به لای رای منه وه، ده سکاریه کی ره وای له «دژنیو» کردوو چونکه ریزی ده نگه کانی تیک نه داوه. به لام که «جنیو» ده بیته «جوین، جوون» کاره که ده که ویته سنووری هه له وه. «به عه قل» ده کریته «باقل» هه م ره وایه و هه م ئیسک سووک. بینگومان ده وری رابه ریکى وه کوو ماموستا موتا بچی هه ر له وه ندەدا ناوه ستی که داوه تی نووسه رانی کورد بکات بو گرتنه به رى یه ک رپگه ی ته عبیری ئەده بی بو پیکهینانی زمانى یه کگرتوو: ده بی پشتگیری بکات له وشه و ته عبیری راست و ره وان، له و بواره شدا ده سه لاتیکی سه لمینراوی هه یه بو دۆزینه وه ی بابه تی ره سه ن له چاو که سانی دیکه که هینده ی ئەو شاره زای دره ختی گرووپه زمانیک نین که زمانى کوردی یه کیکه له شالکه کانی.

له میسه رعی یه که می به یتی دووه می غه زه له که ی نالی، لاپه ره 34. «گه مه ست» هاتوو دپاره هه له ی چاپه ده بی «گه ره مه ست» بنووسریت. له ئاست وشه ی «سلوک، سولووک» که به واتای مریدی ته ریه قه ت خو ی دنوینی تیبنیم

له ودا هه یه که وشه که به پنی روالهت «تهریقهت» به دهسته وه دعات نهک «مرید». له شهرجی دیوانی «نالی» ی ماموستای بیاره ییشدا «سولووک» به «سالیک، مرید» لیکدراوه ته وه. ئەمه دهقی بهیته که ی دووه می ئەو غه زله یه:

کوشته ی نیگاهی دیده ته گهر مهست ئە گهر خه راب
بهسته ی که مهندی زولفته گهر شیخ ئە گهر سولووک

به زاهیر وشه که ده بی «سه لووک» بیت وه کوو «غفور، شکور، لجوج». که هه مووی سیفته ته له ریژه ی «صیغه المبالغة» نهک ناوی واتا. به داخه وه قامووسم لا نییه بو وشه که و واتای بگه ریم، چی ده یلیم لیکدانه وه ی رواله تی وشه کانه.

بهیته ی نۆه می غه زله که، چ ئەوه ی له شهرجی ماموستا بیاره ییدایه چ ئەوه ی له م گوتاره ی ماموستا موتا بچیدا هاتوو ه که وا ده زانم راگو یزراوه له و شهرحه وه دوو تیبینی هه ل ده گرت، ئەمه ش دهقی بهیته که ی هه ردوو سه رچاوه:

راپیل و تار و پویی کولووی به فره تابشار
بابای دعات و ماسیی پیندا دئ وه ک مه کووک

تیبینی یه که م ئەوه یه که وشه ی «پیندا» کیشی مه سره که که ته نه ل ده کات ده بی «پیا» بنووسریت و بخویندریته وه. تیبینی دووه م ئەوه یه که میسره که که له م ده قه دا بوته سیزده برگی یی که چی سه رله بهری غه زله که چوارده برگی یه، ده بی به م جوړه راست بکریته وه:

بابای دعات و ماسیی پیا دئ وه کوو مه کووک

من بو ئەوه ش ده چم که وشه ی «پۆ» به ئەسل له لایه ن نالییه وه «پۆد» نووسرا بیت چونکه له چه ندین شیعی نالی و سالم و شوعه رای ئەو سه رده مه دا دهقی گه لیک وشه له فارسییه وه هاتوو، هه ر له م ده قه شدا وشه ی «تار» ی فارسی هاتوو له جیاتی «تان» ی کوردی. واش ده زانم ده بی «راپیلی تارو پۆد» بیت، چونکه مه به سه ت ئەوه یه که کولووی به فر راپیلی تانو پۆدی تابشاره، ناشی رایه له که جودا بی له تانو پۆ که هه ر خو ی تانو پۆ که یه ئیتر چون «واوی عطف» جی له ویندا ده بیته وه. له نمونه دا ده لیم که مه به ست بوو بلئی «دهستی چه پ و راست» ریت نییه «واوی عطف» بخه یته جینگه ی «ی» ی اضافه و بلئی «دهست و چه پ و راستم» چونکه دهسته که خو ی چه پ و راسته که یه.

له گوتاره که ی د. عه بدوره حمان حاجی مه لا مافدا روونکردنه وه ی پسپورانیه ی به نرخ هه یه به که لکی هه موو که سیک دیت له گه ل زمان و ریزماندا خه ریک بیت، به لام له گو شه یه کی به رته سه که وه ریم هه یه بو چوونیکی خۆم - که ئە گه ر له زانیی ره سمیشه وه نه بی هی تیوه رمان و لیکدانه وه ی بیندریته وه - بخه مه روو.

له ییشه وه ده بی بلیم گوتاره که له روانگه ی زمانه وان و بیریاره رووسه کانه وه سه رنج له زمان و ریزمان و به شه کانی ده گری. سه ریکی لیسته ی سه رچاوه کان بکه یته ده بینیت پتر له سه دی نه وه دیان رووسین که له مه دا چ عه بییک په یدا نابی به لام له وانیه تیروانیی هه ر بابه تیک بیت له ولاتیکی وه کوو رووسیدا که ئایدۆلۆجیای سیاسی فه رمانه روا بووه به سه ر هه رچی به ره میکی ماددی و مه عنه وییه وه، بکیشیته وه بو ئاکامی ناسان وه یا ته نک وه یا برشت که جوړیکی ره نگدانه وه ی سیاسه ته له بابه تدا. له نمونه دا ده لیم په راویزی ژماره 24 له به ره و کوتایی لاپه ره 87 ی گو فاره که دا رووبه رووی ئەم بیرو رایه مان ده کات: «پتویستی لیکۆلینه وه ی میژووی پیشکه وتنی زمان ئەو هه لوسته به ناوبانگه ی ف. ئینگلز دیاری ده کا که وتوو یه: «که رهسته و قالیی زمانی زگماک ته نیا به ئاگداری و وردبوونه وه له په یدا بوونی و پیشکه وتنی له سه ره خو ی پله به پله ی، روون و ئاشکرا ده بی. ئە گه ر گرینگی به وه نه درئ، ئەوه ناتوانرئ قالبه مردوو ه کانی ئەو زمانه و زمانه مردوو و زیندوه کانی هاو ره گه زی بزائری». ئەم قسه ی ئینگلز ئە گه ر له سایه ی پایه ی به رزی سیاسی خو یه وه نه بیت به دیه یه کی ساده یه هی ئەوه نییه بیته ناو کتیبانه وه، ئینجا چه ند چه وتی و هه له شی تیدا یه یه کجاره کی له

زانستی زمانی داده‌بریت، یه ک له وه لانه ئه‌وه‌یه که‌وا هیچ زمانیکی زگماک نییه «په‌یدابوونی» زانرابی هه‌تا وردبوونه‌وه‌ی تیدا بکریت. ده‌شیا بلێ وردبوونه‌وه «له پیشکه‌وتنی» بکری ئه‌ویش به‌مه‌رجیک شکی کونینه‌ی به‌ نووسین پارێزراپی، خۆ دنیا راست بیته‌وه ناتوانی «وردبیتته‌وه» وه‌یا «ئاگاداری» له‌ زمانیکی که‌ به‌ر له 20 هه‌زار سال قسه‌ی پیکراوه. هه‌له‌ی دووه‌می که‌ بریتیه له‌ ناته‌واوی، ئه‌وه‌یه که‌ ئینگلز به‌ بیرى نه‌هاتوو حساب بو‌ تاو و ته‌ئیسری زمانی بیگانه له «زمانی زگماک... و هاوهره‌گه‌زانی» بکات. تو‌ بیته‌ زمانی فارسی پاک بکه‌وه له‌ وشه‌ی عه‌ره‌بی که‌ به‌ئانقه‌ست ده‌کریتته ئارایستی زمانی ئه‌ده‌بی یه‌ کگرتوی فارسی، چی ئه‌وتوی لی نامینیتته‌وه به‌که‌لکی ئاخوتن بیت. ئه‌وه‌ی بیی ده‌گوتری زمانی «هزفارش» سه‌رله‌به‌ری وشه‌ی ئارامیه که‌ ده‌ترنجایه کلێشه‌ی په‌هله‌وییه‌وه به‌لام له‌ خوتندنه‌وه‌دا به‌دیله په‌هله‌وییه که‌ به‌کار ده‌هات و واش ده‌بوو وشه‌ی په‌هله‌وی ئیعرابی ئارامی پتوه ده‌لکا. زمانی کوردی بکه‌یته نمونه‌ ده‌بینیت له‌ ری ئینی ئیسلامه‌وه زۆربه‌ی زاراوه وشه‌یه سه‌ر به‌ ئاین و مامله‌تی شه‌ری عه‌ره‌بییه، به‌شیکی میراتی عوسمانلیانه و هیندیکی به‌ میوانه‌تی له‌ فارسییه‌وه هاتوو و گه‌لیک وشه‌ی ئه‌وروپایشی تیکه‌وتوو، هی مه‌غولیشی تیدایه. راستی مه‌سه‌له لێره‌دا ئه‌وه‌یه، به‌ درێژایی رۆژگار زمانه دراوسینکان نه‌ک هه‌ر وشه، بگره ته‌عبیریشیان لیکتر خواستووته‌وه تاکوو ئه‌گه‌ر گوران و شیوانیان به‌سه‌ردا هاتبیت ناتوانی راست بکریته‌وه مه‌گه‌ر هانا بیریته به‌ر ئه‌و زمانه‌ی لیوه‌ی که‌وتووته‌وه: ئینجا ئه‌گه‌ر بگوتری ئه‌و هینده وشه و ته‌عبیرانه‌ی له‌ زمانیکی بیگانه‌وه هاتوون له‌چاو وشه‌ی ره‌سه‌ن وشه‌ی «هاوهره‌گه‌ز» ئه‌وه‌نده که‌من نرخی رایه‌که‌ی ئینگلزی پیناشکی، له‌ وه‌لامدا ده‌گوتری هه‌ر نه‌بی بای ئه‌م که‌مبوونه که‌له‌به‌ر له‌ رایه‌که‌ی ئینگلزدا هه‌یه سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی که‌وا چی گوتووته‌ی ئه‌گه‌ر لیشی بیده‌نگ بایه زانستی زمان زه‌ره‌ری نه‌ده‌کرد، وه‌ک ئه‌وه‌ی که‌ من یان تو‌ بلێین و نه‌لێین له‌خۆوه ئاشکرایه که‌سیکی شاره‌زای زانستی زمان نه‌بیت و سه‌رنجی قولی له‌ بابه‌ته‌کانی نه‌گرتبیت سه‌رکه‌وتوو نابی له‌ بو‌چوون و بیروراکانی سه‌ر به‌زمانه‌وانی، چونکه‌ ئه‌م قسه‌یه‌ی وه‌ک هینه‌که‌ی ئینگلز له‌ راده‌ی به‌دیهیه‌دا و چ رینموونیه‌کی تیدا نییه و به‌ ئاسانی ده‌توانین لیشی زیاد بکه‌ین و بلێین: زمانه‌وان هه‌تا پتر شاره‌زای زمانه‌ هاوهره‌گه‌زه‌کان و لیک جوداکان بیت باشتتر بو‌ی ده‌لوئ بیرگپری له‌ تانوپوی «زمان» بکات. له‌ په‌ندی فه‌لاحاندا قسه‌یه‌کی نه‌سته‌ق هه‌یه ده‌لی کابرایه‌ک خوی کردبووه پسپۆری خه‌رمان هه‌لگرتن و ده‌غل داگرتن، پالی لیدابوووه و ده‌ی گوت: گه‌نم له‌سه‌ر گه‌نم رۆبکه‌ن و جۆش له‌سه‌ر جۆ. مالی ئاوابی بو‌ ئه‌و ئه‌قله‌ی که‌ ئه‌گه‌ر له‌ کاریشی نه‌هینابایه گه‌نم و جۆ جیگه‌ی له‌باری خوی ده‌دۆزیه‌وه.

ئه‌م گرینگیه‌ی بو‌ رایه‌که‌ی ئینگلز ره‌وا دیتراوه له‌ گه‌لیک حالوباردا بو‌ غه‌یری ئه‌و و له‌ مه‌یدانی زۆر گرینگدا ره‌وا دیتراوه که‌وا نه‌ک هه‌روه‌ک ئینگلز بیلزووم بووه بگره هه‌تا بلێی زه‌ره‌رمه‌ند و وێرانکاریش بووه، ره‌نگه له‌باری پینچه‌وانه‌دا رایه‌کی زنده‌ رووناکی بابایه‌کی بو‌ره‌پیاو که‌س ئاوری لی ناداته‌وه. حه‌مدی ده‌لی:

بازاری ده‌هره قیমে‌تی ئه‌شیا به‌ جیگه‌یه
می‌شی بگاته رووی نیگار هه‌ر له‌ خال ئه‌چی

چ گومانم له‌وه‌دا نییه له‌ نووسینه‌کانی د. ئاوه‌رحماندا بیرورای ئه‌وتو هه‌یه چه‌ندین ئه‌وه‌نده‌ی رایه‌یه‌که‌ی ئینگلز و ئه‌و رایانه‌ی به‌ سه‌رچاوه‌ی داناوون وردپوتر و نیشانه‌پیکاتر، مه‌به‌ستیشم له‌ تیکرای نووسینه‌کانیه‌تی به‌تایبه‌تی ئه‌وانه‌ی زاده‌ی فکری خۆیه‌تی. ئایا چه‌ند له‌و جۆره رایانه‌ی ده‌کرین به‌ دروشم؟ که‌چی شیخی ته‌ریقه‌ت قرقینه ده‌هیننه‌وه سه‌له‌واتی لی ده‌کیشن، لپی موباره‌ک بی.

ئه‌و گۆشه به‌رتسه‌که‌ی که‌ گوتم ریم ده‌دا بو‌چوونیکی خۆمی تیدا ده‌ربیرم مه‌نعم ناکات له‌وه‌ی به‌ بیی پیویست له‌ تاکه مه‌سه‌له‌ی ناو گوتاره‌که‌ بکۆلمه‌وه. یه‌ک له‌وانه سه‌رناوی گوتاره‌که‌یه که‌ له «بنه‌ما سه‌ره‌کیه‌کانی زمان» هاتوو. به‌لای منه‌وه په‌راویتری «زمان» لیک ده‌کیشرتته‌وه پتر داخوازه‌کانی «رێزمان» هه‌ر نه‌بی له‌به‌ر تیشکی ئه‌و راستیه زله‌ی که‌ زمان دایکی رێزمانه: رۆژگاریک که‌ مرۆ دوا‌ی پشکووتنی هۆشی ده‌ستی کرد به‌ گروگالی ئاخوتنی سه‌ره‌تایی له‌ تاکه وشه به‌هولاوه وجودی نه‌بووه. که‌س نازانی چه‌ندین ساله‌های برد هه‌تا «کار - فعل» په‌یدا بوو، ئینجا کاته‌کانی کار، ئینجا گه‌ردانی... زمان ته‌رجومانی هۆشه، تا بتوانی له‌ ری ئاخوتنه‌وه (که‌ ده‌کا رسته‌ی خاوه‌ن واتا) ته‌عبیر له‌و وینه و

نیازانه دهاتهوه که به هۆشدا تی دهپهړن. وا دهبی «وشه» ی قاموسی واز لی دههیتیت بو وشه ی دهرهوه ی قاموس و ریزمان وهک که «پشه، خته» به کار دههیتیت بو بانگهپشتن و دهرکردنی پشیله که ههر دووکیان دنووسرین، واتای کاری فه رمانیشیان تیدایه بهلام وشه ی ریزمانی نین که گهردان بکرین، جا ئه گهر له قاموساندا نووسراون بهوه دا نابنه وشه ی ریزمانی چونکه قسه ی وشه کان له گهل مروّف نییه، رووی له زیندهوهه. له م بابه ته دهنگان و بانگهپشتنی زیندهوهه دهنگی وها هه یه نووسینیش هه لئاگریت وهک که مه پته ر یان شوان و گاوان له ئازه له کان راده خوړن یان بو ئالیک بانگهپشتیان دهکن. نمونه یه کی مناسیبی ئه م جینگه یه له نووسینه که ی د. ئاوپه حمان دههینمه وه که له بهره و کوتایی لاپه ره 78 دا «تازاد هات». و «تازاد هات»؟ دهینین: نیشانه ی پرساری شکلی دووه می رسته که خو ی له خویدا پپوهندی به ریزمانه وه نییه، رسته کانیش له لایه ن پیکهاتنه وه یه ک شتن و ریزمان هیچی پی ناکرئ له خودی رسته کاندایه بنه ما بدوزیته وه بو لیکتر جودا کردنه وه یان که وا «تازاد هات» رسته یه کی خه به ریبه و «تازاد هات»؟ یش ئینشائیه، که چی «زمان» توانیویه تی به جوړی گوړینی ئاهه نگی دهنگ بو سه رباری پرسار جاریکیان رسته که بکاته خه به ری جاریکیان بیکاته ئینشائی. ئه و جوړه جوداوازی ئاهه نگیس له خه به ره وه بو پرسار له وانه نییه بنووسریت چونکه مؤرفیمه کان له هه ردوو حاله تدا یه ک شتن. له پرسار واز بهینه و وهره سه ر حاله تی لومه کردن ویا شکانده وه ویا هه ره شه ویا گله یی دهیینی له تنه نا وشه ی ناوی «تازاد» دا هه ر جاره ئاهه نگیک په یدایه له گهل مه به سته که خزم بیت، ئا له مانه شدا ریزمان هیچی پی ناکریت مه گهر به نیشانه دانان وهک نیشانه ی سه ر ریبوانان که هه ریبه که بی ئاخوتن واتایه ک راده گه به نی وهک: «تیه ره، بووه سته، یه واش که — به چه پدا...». له نمونه دا ده لیم که ویست «تازاد هات»؟ بخره یته بهر حوکی ریزمانه وه وشه یه کی بچووی سه ر به پرساری بخره پیشه وه و بلی «ئهرئ تازاد هات؟ ئایا تازاد هات»؟ هه روه هاش بو روونکردنه وه ی ئه و مه به سته جودایانه ی وهک لومه و هه ره شه، ده شی هیندی له وان به خسته سه ری زیادیه ک بینه ریزمان، هیندیکیشیان هیچی له گهلدا ناکریت مه گهر ئاهه نگی دهرپرینی، که سه ر به زمانه نه ک ریزمان. به یتیکی سه رله به ری صوفیگه ری مه ولانا جه لالی رومی له دیوانه که ی ناودار به «شه مسی ته بریزی» ئه مه یه:

ته نه نه تته ن ته نه نه تته ن ته نه نه تته ن ته نه نه تته ن

ته نه نه تته ن ته نه نه تته ن ته نه ناها یا هو

ئهم وشه بی واتایانه ی قاموس، وریته ی به ننگیش نییه، بگره قسه ی ساردوسری عاده تیش نییه که مروی ساده یتکی هه لده شیلیت: له رووی قیاسه وه وهک شیعری ره ها و تابلوی سوورالییه که ژان و ژواری ناخی دهروون به وه سیله یه کی ته عبیری ئه وتو وده ر دهنئ ئاخوتن و فرچه گپری ئاسایی دهره وستی نایه ت. «ته نه نه تته ن» بهر ده ستووری ریزمان ناکه ویت که چی له جغزی زماندایه و به مؤرفیمی عاده تی روئراوه.

پاش لیبوونه وه له «تازاد هات»... له سه ره تایی لاپه ره 79 بیرورایه کی ف.م. بیریزین، ب.ن. گولوفین که ژماره ی 2 په راویزی داراوه تی به م جوړه هاتووه: «به م شیوه یه ماکی ریزمانی، که وه سیله ی دهربرینه، به تاکه تاکه ی وشه به ند نییه، به لکوو به ماکی وشه وه: مؤرفیم و ئه و ئامرازانه ی له رووی ئه رکه وه لییه وه نیزیکن و هه روه ها ئاواز و شیوه ی ریزکردنی وشه کانه وه به نده».

راستییه که ی من ناتوانم یه ک هه نگاو له گهل ئه م رایه دا بروم نه ک هه ر لیلی و ته ماویبوونی واتای سه رله به ری رایه که که نازانم به سه ر چییه وه کورک ده بیت. که ی «وه سیله ی دهربرین» ریزمان بووه؟ ئه دی «زمان» وه سیله ی چییه؟ ریزمان ده ستووراتی روونکردنه وه ی تانویوی زمانه، خزمه تکاری زمانه، سیبه ری زمانه. ریزمان هه بیت و نه بیت زمان له کاردا ده بیت خو له سه دی نه وه د و پینجی ئاخپوهه ری جیهان نازانی ریزمان چییه، قوتایی قوتابخانه کانیش به زوری له ئه زمونیدا ده که ون. زاناکانی زمانیش له گهل یه کتردا نه گونجانیان زوره. ئه م باسه ش زوری به به ره وه هه یه، لی ده ترازیم بو یتیبینییه کی دیکه له وه دا که ده لی ماکی ریزمانی به تاکه وشه وه به ند نییه به لکوو به ماکی وشه وه... که مؤرفیم و... ئاواز و... شیوه ی ریزکردنی وشه کانه وه به نده. چه ند سه یر و سه مه ریبه که له سه ره تایی وتاردا وشه ی زمان و پیکهاتنی ریزمانی

دوو بنه‌مای سهره‌کی زمان بن، له‌م رایه‌ی بیریزین و گۆلۆقینیشدا وشه جی چۆل ده‌کات بۆ مۆرفیمه‌کانی ئەو ئاوازانە‌ی لیه‌وه‌ نزیکن و بۆ ئاواز و شیوه‌ی ریزکردنی وشه‌کان... مۆرفیم ده‌شی به‌ سهربه‌خۆیی باس بکریت کاتیک له‌ فۆنۆلۆجی و فۆنەتیک بدوین به‌لام که‌ی به‌ بیرى که‌سدا هاتووہ کاری «هات» بیوه‌ندی به‌ «ماکی ریزمان» وه‌ نه‌ی ئەمما هەر تاکیک له‌و سى مۆرفیمه‌ به‌ کسه‌ر به‌ ریزمانه‌وه‌ به‌ند بیټ. ئینجا که‌ باسی «ئاواز» به‌ قاچاغ دینیتته‌ ناو لیکۆلینه‌وه‌وه‌ به‌ بیریدا نه‌هاتووہ که‌ قسه‌ له‌ «ریزمان» ه‌ نه‌ک «زمان» یاخود باشر ته‌وه‌یه‌ بلین فەرقی به‌وه‌ نه‌ کردووہ زمان و ریزمان به‌ک شت نین هه‌روه‌ک جوغرافیای کوردستان و وه‌لاتی کوردستان به‌ک شت نین... که‌ ده‌شلی «شیوه‌ ریزکردنی وه‌سه‌کان...» له‌وه‌ی تیه‌ر نه‌ کردووہ که‌ بلی «شیوه‌ی ریزکردنی هه‌نجیره‌کان و سه‌به‌ته‌کان و نازانم چیه‌کان» چونکه‌ له‌ زمان و ریزماندا تیکبه‌ستنی وشه‌ و رسته‌ به‌هه‌ر هۆیه‌ک بیټ، بایه‌خداره‌ نه‌ک ریزکردنیان. ده‌ هه‌زار وشه‌ له‌ قاموسدا ریز ده‌بن به‌ک رسته‌ی ئاویتی له‌و ریزکردنه‌دا په‌یدا نابێ... له‌مانه‌ش بترازین نه‌ده‌بوو «تامراز» بخاته‌ تاي ئەم سى مادده‌ که‌ مبابه‌خه‌ی «مۆرفیم، ئاواز، شیوه‌ی ریزکردن» وه‌وه‌ مادام قسه‌ له‌ زمان و ریزمان بیټ.

سه‌یریکی چەند دیری خواره‌وتر بکه‌ن له‌و لاپه‌ریه‌دا که‌ بیرورای د. ئاوره‌حمانه‌ ده‌بینین تا چ راده‌یه‌ک قولتیه‌ له‌و ته‌نکاوه‌ی دوو زمانه‌وانه‌ رووسه‌که‌. له‌ دیری نۆه‌می قسه‌کانی د. ئاوره‌حماندا کۆتایی رسته‌یه‌ک هه‌یه‌ که‌ ئەمه‌ ده‌قی رسته‌که‌یه‌: «رسته‌ش له‌ وشه‌ پیک دیت، که‌ به‌پنی یاسای ریزمانی پیکه‌وه‌ ده‌به‌ستری». چەند ئوستادانه‌ گوتی: «پیکه‌وه‌ ده‌به‌ستری!» هه‌ر دوای ئەمه‌ش ده‌لی «وشه‌ی پچرپچر که‌ خاسیه‌ت و بیوه‌ندی ریزمانه‌ به‌یه‌که‌وه‌ی نه‌به‌ستبن، ناتوانن بیریک ده‌برین» ئا ئەم رایه‌ش سه‌رله‌نوێ به‌ بواریکی تازه‌دا به‌ره‌و ته‌ئکیدى «تیک به‌ستن» وه‌وه‌ ده‌روات نه‌ک ریزکردن. به‌داخه‌وه‌ نازانم ئەو نووسینه‌ی له‌ دیری پینچ هه‌تا دیری بیستی لاپه‌ره‌ 79 ی گرتووته‌وه‌ چه‌ندیان بیرورای د. ئاوره‌حمانه‌ و چه‌ندیشیان هی پ. ئا. بۆداگۆفه‌ که‌ په‌راویزی ژماره‌ 3 له‌ کۆتایی دیری بیسته‌مدا ئیشاره‌تی بۆ ده‌کات، ئەوه‌نده‌ هه‌یه‌ هه‌تا به‌ره‌و دامه‌نی دیره‌کان ده‌بیته‌وه‌ تووشی بۆچوونی سه‌راوی ده‌بیټ. دوای ئەو نمونه‌یه‌ی له‌ بیرورای د. ئاوره‌حمانم خواسته‌وه‌ ئالۆزبلۆزی ده‌ست پی ده‌کات تا ده‌گه‌ینه‌ ئەم بۆچوونه‌ سه‌ره‌وبنه‌ که‌ ده‌لی: «پیکهاتنی ریزمانی خاسیه‌تیکى هه‌ره‌ گرینگی زمانه‌ وه‌ به‌پى ئەو زمان پیک نایه‌ت». له‌م قسه‌یه‌دا مه‌حکومبوونی زمان به‌ ریزمانه‌ چوه‌ته‌ پله‌ی به‌ندبوونی گه‌رانی گه‌رۆک به‌ به‌نزین که‌ ده‌زانین به‌نزین به‌شیکى گه‌رۆک نییه‌ که‌چی ریزمان به‌شیکى زمانه‌ وه‌ک تابه‌ و مه‌کینه‌ به‌شیکى گه‌رۆکن تۆ ناتوانیت ریزمان له‌ جوغزی زمان ده‌راویزیت به‌ نیازی ئەوه‌ی لپی بکه‌یته‌ حاکم و ئاغا. له‌ نووسینی کۆنمدا گوتومه‌: چونکه‌ زمان ته‌رجومانی هۆشه‌ هۆشیش قابیلیه‌تی ریکخستن و پیکگرتن و یاسادانانی هه‌یه‌ بۆیه‌ زمان توانیوه‌تی بیته‌ خاوه‌ن «ده‌ستور» که‌ زاده‌ی مه‌نتیقی هۆشه‌. گوتوشمه‌: دوای ئەوه‌ی زمان بوو به‌ خاوه‌ن ده‌ستوراتی تابه‌ت به‌خۆی که‌وته‌ باریکه‌وه‌ بتوانی له‌ مه‌نتیقی ناوه‌کی خۆی، نه‌ک هه‌ر له‌ مه‌نتیقی هۆش، ده‌ستوراتی ریزمان هه‌لینجیت تا ئەوه‌ی له‌ تیکتالقای هه‌زاران ویتته‌ی زه‌ینی له‌ گه‌ل چه‌نده‌ها یاسای ریزمانی دیارده‌ی «شاز - ریزپه‌ر» له‌ ریزماندا په‌یدا ده‌بیټ که‌ دژی خولگه‌ی مه‌نتقی هۆش تی هه‌لده‌جیت. له‌ دیارده‌ی «ریزپه‌ر - شاز» دا بۆت ده‌ره‌ده‌که‌ویټ که‌ «ریزمان» و یاساکانی له‌ ئاستیدا په‌که‌وته‌ن که‌چی «زمان» هه‌ر حاکمه‌ به‌سه‌ر شازدا وه‌ک که‌ حاکمه‌ به‌سه‌ر ریزمان و که‌ره‌سته‌ و ده‌ستوراتی. هه‌چ به‌ره‌له‌ستیکى عه‌قلی له‌وه‌دا نییه‌ که‌ زمان بی یاسای ریزمانی بتوانی راگه‌یه‌نی بیټ: گویا ئەگه‌ر هه‌موو فیعله‌کانی وه‌ک «گوتم، ده‌لیم - بیستم، ده‌بیه‌م». له‌ گه‌رداندا ریزپه‌ر بانابه‌ چ ده‌قه‌وما، خۆ ده‌زانین به‌شیکى زیده‌ زیده‌ به‌رچاوی فیعله‌کانی زمانی ئینگلیزی له‌ رابردوووه‌ بۆ ئاینده‌ گه‌ردانی بی یاسایان هه‌یه‌؟ ئەمه‌ ده‌لیم ره‌نگه‌ من به‌که‌م که‌سیش بم بۆ ئەوه‌ چووبی که‌ به‌شی هه‌ره‌ زۆری فیعلی کوردی گه‌ردانی ده‌ستوریان هه‌یه‌ وه‌ک فیعلی روودان «مطواعی عه‌ره‌بی» و کارا نادیار «مبنى للمجهول» و ریزه‌ی «خشین، دزین، کیلان، ژماردن، پالوتن، پساندن - به‌پاشگری [اندن]». ده‌بی بلیم نمونه‌ی «خشین، دزین» م بۆیه‌ به‌ دوو ریزه‌ دانا چونکه‌ «دزین» تیه‌ره‌ و «خشین» تینه‌په‌ره‌ که‌چی گه‌ردانیان بۆ ئاینده‌ وه‌کوو به‌که‌، «خشیم، ده‌خشم - دزیم، ده‌دزم». له‌ لایه‌کی دیکه‌وه‌ «خشین» هه‌رچه‌نده‌ تینه‌په‌ره‌ به‌لام فیعلی ئیراده‌یه‌ نه‌ک روودانه‌ خۆ ئەگه‌ر هی روودانیش بایه‌ وه‌ک «خزین» گه‌ردانی نه‌ده‌گۆرا، مه‌گه‌ر له‌ فیعلی زیده‌ ده‌گه‌من که‌ هه‌ندى له‌هجه‌ گه‌ردانه‌که‌ی ده‌باته‌وه‌ بۆ گه‌ردانی فیعلی روودان و ده‌لی «ده‌خزیم» وه‌ک که‌ ده‌لی «سووتام، ده‌سووتیم».

نه کا له ئاست رېژهی «کيلان، پيوان» که ټيپهړن، «شيوان، گيزان» به بيري زمانهوانی شلکدا بين و وازانې له ټايندهدا دهبه «دهشيويښ، دهگيژيښ». بهمهدا رېژهيان ريزپهړ بووه. دهليښ هرچي فيعلي روودان و کارا ناديار ههيه که کوتاييان به «ا» هاتوو له گهرداندا ټو ټهلفهيان دهبيته «ئ» وهک:

- پسا، دهپسي
- رما، دهپمي
- شکا، دهشکي
- کوژرا، دهکوژري
- ديترا، دهديتري... هتد.

له رېژهی كيلان فيعلي «ويړان» له گوماندايه ټايه ټيپهړه يان ټينهپهړه، لهلايهكهوه بهشيني زوري ټاخپوهري كوردي وهک ټيپهړ گهرداني دهکات و دهلي: «ويړام، دهويړم» هي واش ههن، بهتابهتي له نيوان عهشيرهتدا دهليښ «دهويړيښ» وهک که فيعلي روودان بيت نهک تهنها ټينهپهړ بيت، ټهگهر فيعلي ټيرادي بروايه وهک «ههليستان» دهبوو له ټايندهدا بيته «دهويړم»، ههليستانيش دهبيته «ههلهدهستم نهک ههلهدهستيښ». لهگهل ټهمهشدا که «ويړان» بهزوري وهک ټيپهړ مامهلهتي لهگهلدا دهکريټ و له گهرداندا دهکريته «ويړامان، ويړايان» ديسانهوه دهبي ههست بهوه بکهين که «بهركار» (مفعول) داوا ناکات ټو دهمه نهبي که وهکوو چهند فيعليكي كوردي بو «مبادره» بهكار ديت ټهويش لهو حالتهدا «مهفوعولي ناسهريخ» ي دهبي. سهيري ټهه نمونونه بکه:

- هاتم بنووم لييان ټيک دام.
- ويړامان بنووين.
- ههستم بروم، باران لي نهگهرا.
- دهليښ بيليښ و ناويړم.

ټهه کارانهي «هاتم، ههستم، دهليښ» لهه بهكارهيتانهدا واتاي ټهسلييان مهبهست نييه: «هاتم، ههستم» به واتاي «خهريک بووم» ه «دهليښ» هكش به واتاي «دهمهوي، نيازمه» يه. ليړهده بهركاري «ويړامان» فيعلي «بنووين» ه و له ههموو رسته كانيشدا بهرباري «مبادره» که فيعليكي ټينشاييه وهکوو «بنووين». فيعلي «ويړان» جگه لهه حالته، که دهگمهنه، له حالتهي ټينتيقاليشدا تهنيا يهک مهفوعولي دهويت بارتهقاي فيعلي ټينهپهړ وهک لهه نمونونهدا دهردهكهويت:

- ويړامه مهحموود، دهويړمه مهحموود، دهيويړمي.
- چوومه بازار، دهچمه بازار، دهچمي.
- كهوتمه باغهكه، دهكهومه باغهكه، دهيكهومي.

فيعلي ټينتيقاليي ټيپهړ له جيي مهفوعوليك دووي دهوي، وهک:

- بهردم گرته چويله که [بهرد، چويله که]
- دهستي خسته باخهلم [دهست، باخهلم]

• دارام هه نارده رانیه [دارا، رانیه]

دهبوو بشلیم له ریژهی «بژاردن، سپاردن، هه ناردن» دا که هه مووی دهستوورین تهنها فیعلی «خواردن» ریزپه ره که له تایندهدا ده بیته «دهخوم» نه ک «دهخویرم» وه ک ئەوانی سهروو دهنه «دهبژیرم، دهسپیرم، دههه نیرم، ده نیرم».

ئهم لادانه ناجارییه له ئەسلی بابەتی مناقه شه به نیازی که له بهرگرتن و سوودی خوینتهر بوو که هه موو دم هه لی خویندنه وهی بابەتی ئەوتۆیی چهنگ ناکه ویت. راستیه کهی، مه بهستی من ئەوه نه بوو له هه موو ئەو شویتانهی گوتاره که بدویم که به لاههوه تیبینی هه لده گرت، ئیستاش مه بهستم نییه هه ره نه بی له بهر دوو هوی سه ره کی:

یه که میان له بهر ئەوهیه که نووسینه کهم به جوړیکی وه رسکه دریز ده خایینی. دووه میان ئەوهیه، به شی هه ره زوری ئەو بیرو رایانهی له نووسه ره رووسه کان وه گراوه ئەوهنده که مبرشت و سه ره تاین هی ئەوه نین جاریکی دیکهش خهلق به خویه وه خه ریک بکات. شتیکی که به ئیلحاحه وه خوی لیکردم به ئامانجی به که می شه رحدان و روونکردنه وه له م نووسینهدا دوو بیرو رای ئا. ن. گفوزدییف بوون که له بهره کو تایی لاپه ره 79 دا ژماره 5، 4 ی به راویزه کانیا ن دراوه تی. چی لیره دا کارمان پییه شهش دیری دوانی په ره گرافه که به که دابرینیا ن له زنجیره ی تایهت خه له لیکیا ن پی ناگه په نیت. ئەوه تا دهقی دیره کان:

[وینکچوونیش له نیوان ئەو دهسته واژانه ی «ریزمان» یا ن تیدایه وه ک «یاسای ریزمانی»، «دهستووری ریزمانی»، «دیاردی ریزمانی» ئەوه ده گه یه نن که: یه که م: «ئوهوی ده که ویته پیکهاتنی ریزمانی زمانه وه، بوونیکی مهوزووعی ههیه». دووه م: «دامه زرانندی زانستی زمان بو ئەو ریژه مهوزووعیانه ی له زمانه که وه هه لده هینجری ن، ئەو ریژانهش دهشی راست بن و دهشی هه له بن»].

له پیشه وه ده بی بلیم ماموستا گفوزدییف ده بوو خو پاریزی بکات له و حوکمه مو تله قه ی که ده ری برپوه به سه ر «مهوزووعیوونی هه رچی ده که ویته پیکهاتنی ریزمانی زمانه وه». ریزمان فه لسه فه و زانستی و بابەتی ئەوتۆیی نییه که له خووه و به پیی دهستووره کانی ناوه کی خوی مهوزووعیوونی که رهسته ی ئاخواتن ده رک بکات. ئایا دهنگی «ی» له خووه هیچ واتایه کی ههیه مهوزووعی و نامهوزووعی بیت؟ که خرایه دوا ی «جوان» و «جوانی» پیکهات، ئەم واتایه ته جریدییه له کام له رانه وهی «ی» که وه زایه وه؟ رهنگه بگوتری چونکه به ئەسل وشه ی «جوان» واتایه کی مهوزووعی ههیه که رهسته یه کی که پیشه وه ده به ستریت ئەو مهوزووعییه ته وه رده گرت، ئا لیره شدا واتای مهوزووعییهت له عینی تیکه ستن و به ستنه که وه چرۆ ناکات وه ک خو نچه له بنه گوله وه یه کسه ر چرۆ ده کات: ئەوه ی ته جریده که له و «ی» هوه ده خولقی نی نه ک ریزمان نییه و بهس بگره «زمان» یش نییه به لکوو هوش و مهنتیقی مرویه، خواز و ئیراده ی مرویه که ده بینین له ده ریای ئەفساناندا مرۆ به لای ورتنه ی وه هادا چوه یه ک زه ره مهوزووعییهت و مهنتیقی تیدا نییه که چی هه موو ورتنه کان به پیی یاسا کانی ریزمان ریکوپینک و عه بیان لی ناگیرئ. ماموستا گفوزدییف ویستوویه تی پارسه نگیکی قسه بن له نگه ره که ی به وه دا بداته وه که له کوتایی رایه که یدا ده لی: «ئهو ریژانهش دهشی راست بن و دهشی هه له بن» به لام پیوه ی دیاره که به ره و قولایی مه سه له که دا نه چوه چونکه نه چاره یه کی مهوزووعی نه بوونی هه له ی کردوه و نه زانیویه تی «یا ن به بیردا نه هاتوه» هه له پیوه ندی به ریزمانه وه نییه و نه بو شتیکی دیکه ی زیده گرینگیش چوه له م رایه یدا که «هه له» تاکه شیوه ی بیژوکی ئاخواتنی نادرست نییه چونکه به لای که مه وه به سی شیوه بیژو ک هه ن له ئاخواتندا که ئە گه به کیشانه و پیوانه ی «ریزمان» هه لسه نگیندرین راست و دروست ده رده چن:

• شیوه بیژوکی یه کهم هه له یه،

• شیوه ی دووه م درویه.

• شیوهی سیهه قسهی بی واتایه.

شیوهی چواره قسهی بی واتای ریزمانه که ئەمەیان جودایه لهوان.

شیوهیەکی دیکەش هەیه که وهک ورینه جودایه لهو سی شیوه بیژۆکهی باس کران ئەویش قسهی واتاداری ریزمان چرووک. شیوهی دوایین که ئەویش نایهته حیسابی ئەم نووسینهوه، قسهی بیواتای بی ریزمانه.

ریزمان دەتوانی لەلای خۆیهوه بەدەنگ بیت له یه کیک بلج «ئیمه خواردان» بەلام هیچی پیناکری له گەل درۆ و هەله و قسهی ریزمانی بی واتادار: ئەم بی دەسهلاتیه سروشتیهی ریزمان وهک بیدهسهلاتی «باغهوانی» یه له ئاست بارانی ناوهختدا. بابایهک به پیتی دستووراتی ریزمان دهلی: له بازار شووتی راوی پۆلیسیکی نا. یه کیک دیکه گوتی: هەتا لای بههار سهرحه می په پوله له توێکی فیزیابهدهر نه روی دهسمیت و هیچ، مه گەر لایله چاری مهسهلهی سۆمالی پیوه بلیکت. ئا ئەم رستانه هەلهی ریزمانیان تیدا نییه و ریزمانیش ناتوانی لێیان بەدەنگ بیت چ جایی ئەوهی که خاوهن ریزمانه که خۆی نهزانی ئایا قسهیه کی دهیییهت راسته یان هەله یان درۆ.

مرۆف، له رپی کاریگهری هۆشهوه که ئاله تی تیگه یشتن و «تصور» و بیردۆزی و هەلسهنگاندن و راستگویی و درۆزی و بهههله داچوون و نیشانهی پیکانیتهی. به ناجاری و له شیوهی حه تمیدا مهخلوقیکی «زاتی» یه و له هه موو جیهانی زانراو و ههست پیکراودا تاکی خۆی نییه بۆ «زاتیبوون» تهنا تهت «مهوزووعیهت» یشی له زاته که یه وه دهزیتتهوه، له پیش هه موانهوه «زانست» هکانی که له سه ره تادا هه مووی گه لاله یه کی پر هه له بوون، به لام مرۆف به راستی داناوه وهک که باوه ری و هه با بوو سروشت بریتییه له چوار عنصر: ئاو، خاک، هه وا، ئاگر دواتر ده رچوو هیچیان عنصر نین.

زانستی ئاسمانناسی وه های ده زانی ئاسمان به ده وری زه ویدا ده خولیتتهوه؛ ده رچوو «ئاسمان» هه ره له به یندا نییه. خولاسه زانستی کۆن له هه ره مه یدانیک بوو بیت هه ره نه بی له چه ند روویه که وه هه له ی تیدا بووه، هه ندیکیش سه رتا پای هه له بوو که چی به «زانست» حیساب ده کرا، ده ش بوو وه ها بی چونکه رپی دیکه نه بوو به ره و بۆچوونیک راستر بروات. ئیستاش دینداری حه ق و ره ق هه یه ته گه ره دهستی بروات ئاسمانگه ردی به سه ره زاناکانیدا ده ته پینتی. ئیمه که ده لێن «مهوزووعی و زاتی» زۆر... ئەوه مان له بیر ده چیت که مهوزووعیهت له بوته رستیدا ده بینیت، به پیتی بریار و تیگه یشتنی مرۆیه. هه ره بۆیه یه یه کیک مهوزووعیهت له بوته رستیدا ده بینیت و یه کیکیش له ئیلحاددا. ریزمان بگه ره به نمونه ده بیننی هه ره کۆمه له یه ک له زماناسه کان باوه ری به راره وینک هه یه جودایه له راره وی دراوسیکه ی. هه مووشیان خۆ به مووزووعی ده زانن. ده هه زار دین و هه زاران مه زه به یی هونه ری و سیاسی و ئابووری و فه لسه فی و کۆمه لایه تی و هه زاران هه زار چه ژێ ته ده بی و ههستی جوانی و پتوانه ی داد و نه ریت و نازانم چی ئەو ملیۆنه ها مرۆیه به شه ره ده بینیت و به زۆریش خۆیان له سه ره حه ق ده زانن واتا گویا مهوزووعین. تییاندا هه یه به سپۆره له دۆشین مه رگه لی مرۆ خۆی به گیل له قه له م ده دات و قۆچه بزنی به سه ره دیواری لای راسته ی ده رگه ی ماله وه چه سپ ده کات، به لام مسلمان و هیندۆس که له سه ره که ونه په رستگه یه ک سه ده ها که س له یه کتر ده کوژن چۆناوچۆنی مهوزووعین.

ئهوانه ی راناویان په سه ند کرد به زاراه و پیشگری کاریان به ناوه وه لکاند له کوپوه مهوزووعین؟ ئینجا ته گه ره له لاپه ره 79 دا قسه یه کی گفۆز دینف بخوینیتته وه که ده لی: «یه که م- ئەوهی ده که ویتته پیکه اتنی ریزمانی زمانه وه بوونیک مهوزووعی هه یه» چارت نییه ده بی لێ بیدهنگ بیت و بلیت ئەم رایه ده بوو پتر به لای «وشه» دا بچیتته وه، چونکه له وانیه وشه یه کی وهک «به رد» هه ره ئەو واتایه ی هه بی که «حجر» ی عه ره بی هه یه تی، به لام ده شی له رووی ریزمانه وه «ئهحمه د رۆیشت» جودا بی له «أحمد ذهب» چونکه رسته عه ره بییه که «مبتداً و خبر» نه ک «فاعل و فعل». ده بی ئەوهش له بیر نه که ین وشه ی «حجر، به رد» یش چ حیساییکی بۆ ته رکیبی فیزیایی مادده که نه کردوو که له وانیه زۆر له وانیه ی به به ردی ده زانین به پیتی ته کوینیان لیکتر جودا بن. به هه مه حال چ به رده، چ تاویر، چ حجر، چ صخر، چ Stone هه رچی وشه ی وهک ئەوانیش هه ن له مادده که وه دهنگی نه داوه ته وه بۆ به ر گوتی بیسه ره وهک که

گه گه با له ناو گيا و گولدا به بن تهدهخولى مرو پيدا دهبي هرچند ناويكى ههبي يان نهبي. هرچى وشه كانن مرو كردى زاتييه.

له نووسيني كوندا گوتوومه، لهوانه يپوهندي «خالقية و مخلوقية» يان به مروقهوه ههيه هيچ شتيك به قهدهر «ئاخافتن» مهخلقى به شهر نييه: مندا له دايك و باوك پيدا دهبي لاشه كه ي ماددهيه، ههروهه هاش هرچى دروستكراوى مادى به شهر ههيه قابله كه يان مهخلقى سروشته كه چى «وشه، رسته» هه مووى هر هى به شهره، له ووه پيدا دهبن، به خوازى ئه وهبن، ئه وه له يان تيدا دهكات. زمان پتر له به ره هه مى هونه رى مالى مرويه كه مه هاره تى مرو له ماددهدا ده رده خه ن چونكه لهوانه يه به دريژايى روژ وتوويزى دهروونى له گه له خويدا بكات كه لزوومى به «ههوا» ش نييه دهنگه كه بگه يه نى، وهيا بينووسيت. خولاسه: «وشه، رسته و زمان» عهبدى مرويه پتر له هه موو دروستكراوه كانى. هر له نووسينه دا گوتبووم، زانيني ئه وه يه دهروونى كه وه هاى له كورد كرد نه داتى پيناسين پاش بيه خيت و عه رب و ئينگليزيشى به وه راهيتا كه پيش وشه ي بيه خن پتر له دهروونى مرومان شاره زا دهكات له وه ي بزاني وركى مرو چوناوچوونى خوراك ههزم دهكات چونكه مه ر و بزنيش خوراك ههزم دهكهن به لام قسه ناكهن.

زمان خوى، زانستى زمانيشى له گه لدا بي، لايه نى «ذاتيه» تى لى ناسرپته وه وه ها به ره هاى و سهراوى كه له رايه كه ي گفوزديشدا ده بر دراهه. وشه، كه «اسناد» تيدا نييه و خوى «تجريد» ي ئه وشته يه وشه كه ي به سهردا براوه ئير خواوراستان يا نيشانه ي پيكاوه يا لى به هيرپدا چوه وه ك به شيني پان دهلى «ناسمان» و ده بيه رستيت و لى خه رج دهكات كه چى نه شينه و نه پانه و نه به رزه و نه هيچ مه گه ر ئه وه وه هه مى له خه يالى مروفا بو ناسمان ساز دراهه به «مهوزووعى» حيساب بگه ين، هرچى وشه يه كى سه ر به وه هم و ئه فسانه وه بيت ئه ويش هر ورپته ي «زات» ي مروقه فرى به سه ر مهوزووعيه ته وه نييه. كه حالى گه ليك وشه ي بي رهنك و دهور ئه و نامهوزووعيه بيت دهبي «رسته» كه پتر له وشه به لاي ته جريدا ده چپته وه و «اسناد» يشى تيدا به ره وه هه له و دروى ده باته وه و نامراوى وه هاى تيدا به ته نهايى هر واتاى نييه و شيوه ي دهنگ و رهنگى مروفا كه به شيك نين له ئاخوتن و دهور يان هه يه له ته كوينا، ئايا كه حالى رسته ئه مه بيت چه ندى مهوزووعى ده رده چپت و چه ندى وه هم و فيشال و ورپته و هه له و درو؟

به لى ده زانين شتيك هه يه تابلي گرنگه «ئاخوتن» ي ناو لى نراوه، به لام برياردان له سه ر مهوزووعيوونى ئاخوتن به وشكله موتله قه ي گفوزديش خوى لى بيخه م كروهو شتيكه به به ريه وه هه يه به شكلى موتله قى له راستى دوور بيت، چونكه هر له وشه ي ساده وه هه تا سه رله به رى ئاخوتنه كه به راست و درويه وه ته نديشه ي مرويه، له هوش و گوشى مرووه نهك له «فرين، برزان و كوشتن» هه رپزه «فرى، ده فرى، بېرژى، دهيكوش و فرى بايه». پيدا بووه. ته گه ر هاتبايه مرو به داخوازي «فرين، توانه وه و مردن» رپزه ي بو حالى تى جودا جودايان دانابايه له وانه بو هر جاره بو حالى تى هه ريه ك له وه سى كارانه رپزه يه كى سه ربه خوى هينابايه وه ك كه بو سى مادده ي ليكتر جودا «بهرد، گوش و خه نجه ر» ي رونا، له وانه بوو بللى «فرى»، ئينجا له ئاينده دا بللى: «كهشت»، بو فه رمانيش «تق». ههروه ها بو هر كارينى ديكه ي به خه يالدا بيت هه مان ره فتار بكات نهك ريزمان و دهستورى گشتى به ئه ركه وه دابه نييت و ده قى «وشه» بكاته دهسكه لا و هر جاره به پي زه مان و حال رپزه يه كى له بار بدوزيته وه كه له ناخييه وه، له هوشيه وه هه لده قووليت نهك له هه لرزاني ئاو و شه قه ي بالى كوتره وه. ئه و كه كوتر و ئاو و عه له شيش و بز و چنار و په پووله... ي ديت نه هات بو هه رچى روه كه وشه ي ليك نزيك دابنييت بو مه ليش وه هاى نه كرد.

هويه كه ش ده گه رپته وه بو حالى تى دهروونى مرو كه لزوومى نه ديت به يه كيان بللى «كوتر» و به هى گه وره تر بللى «كوتره مه» و هى بچووكتريش «كتره». بيلزووميه كه ش له وه وه ديت كه ئه و مه لانه وه كوو «پرووخاندى، دهرووخيني و برووخينه...» نين يه كيان له وى ديكه بگه وپته وه. دواى هه زاران سال مرو هات «وستر، مه ر و گاجووت» ي خسته به ر دهستورى «كاويژ كه ر». گورگ و پشيله و كه متارى ناونا «گوشتخور» وهيا «هه مه خور» به ته واوى وه ك ته وه ي دواى هه زاران سال دهستوراني ره سمى له رپى پسپوراني زمانه وه بو ريزمان هه لينجرا، ئاخيوه ره كه ته گه ر نه يخويتدي تى تا ئيستاش نازاني ريزمان چيه. ئاخيوه ر به سه ليقه له ماوه ي چه ندين هه زار سالدا بي ماموستا كه وته سه ر باريك رابردو له داهاتوو جودا بكاته وه و تاك له كو هه لاويرى، نا ئه م مامله ته هى زاته نهك مهوزووع، به لام زاتيكي گه يشتبيته پله ي

ههستکردن به داخوایی حالتهی بابهت. ئەو له زوویکهوه زانیویهتی دویتی ئەمرۆ نییه و سبهینی نییه بهلام کاتیکی زۆری ویستوو. ههتا بۆ دویتی بلی رۆی و بۆ ئیستا و دواتریش بلی دهروات. مامۆستا پسیپۆره کانی لکه جودا کانی زانست له ئاست عهلیشیش و ئاو و نهوت و خوی...دا ئەو کارهیان کرد که ئاخپوه له گهڵ «رۆی، دهروا و برۆ»دا کردی تا ئەوهی له زانستی کیمیا ماددهکان به رهمز و هیمادناسرینهوه، رهمزه کەش هی لیزانانه، ههر پیتیکی هیمابۆ تایبهتمهندییهکی مادده که دهکات... کۆمپیوتەر له خۆوه نازانی ئەو رهمزانه دابنیت و لهجیاتی لیزانیان بهسەر ماددهکانیادا بسه پیتی، کاتیکی پسیپۆری کۆمپیوتەر بۆ ئەو کاره ئالتهیکی دروستکرد ئەوسا ئەو ئالته که ههزار جار له پسیپۆره که خیراتر و راستر کار دهکات.

لهو نووسینه کۆنانه مدا [لهوانه دوو ئەلقه ی گوتاریکی بوون له رۆژنامه ی «الدستور» ی عهمان، سالی 1978، بلاو کرانهوه] بۆ روونکردنهوهی دهوری دلخوایی مرۆ له واتای وشه نموونهیه کم هیناوه تهوه بهوهدا که تو گوت «دارا بهتهمايه کیزی پاشا بخواییت» منیش بلیم «ئهري» و نیازیشم به دوورزانیی کاره که بیت، تا له م «ئهري» یه دا مهتیقی ئاخوتن که به ئەسل له مهتیقی هۆشهوه زهنه ی کردوو، رپی بهو تهعبیره بردوو که له شکلی ئیجابیدا سهلبیهت بهدهستهوه بدات برۆا ده کم، گهلیک وشه ی بیسه رو بهری وه ک «بلر باقۆ» لهخۆوه بی سازدانی دوور ئەندیشانه بهسەر زاریکدا هاتوو که هیچ وشهیهکی حازربه دهستی بۆ ئەو واتایه نه دۆزیوه تهوه ئیتر ئەم وشه ناقولایه ی بۆ که سی شهخسیک رهوا دیتوه کهوا نه هۆشی تهواوه نه لهشی دروسته و نه رهفتاری ئادهمانهیه.

زۆر شلک بووم، گویم له قسه ی مهلاکانی مزگهوتی نزیک مالی خۆمانهوه بوو دهیانگوت بابایهکی عهرب بهر له 100 سال دهیگوت له له ره ی وشه ی زمانی بیگانهوه بۆ واتاکه ی دهچم، ئیتر وشهیهکی رۆمییان لیکرد به تاقیکردنهوهی داواکهی، ئەویش گوتی ههستی رهقایهتی تیدا ده کم، دهروچوو وشه که بهرد یان ئاسن بوو ئەم قسهیه له گهلمدا ژیا تا گهیشتمه تهمه نیک له گهڵ خۆمدا گوتم: ئەگەر له ره ی وشه ئەو واتا راگهیه نه بیت ئەدی چۆن له کوردیدا «رهق» سهخته و له عه ره بيشدا «رق، یرق...» ناسکی و نه رمایی ده به خشیت.

هه رچی سه ر به مرۆفه هه مووی هه ر زاته وه کوو بشیهوی له گهڵ بابهت بروات. ئەگەر له جیاتی مرۆف کۆمپیوتەر زمان و ئاین و عه یاره ی نرخاندنی دانا بایه له هه موو جیهانی مرۆفدا یه ک زمان و یه ک ئاین و یه ک جوړه پیاونه ده بوو، چونکه کۆمپیوتەر زاتی نییه تیکه ل به بابهت بیت. تو سه یرکه، لهو دهستورانه ی پیمان ده گوتری «ریزمان» چه ند ریزه ره هیه ته رک ی به زیاده وه مان لی ده ستینیت له چاو یاسای ده ستووری. له ریزمان راگو یزه بۆ کیشه ی نیوان میلیه تان و به دل ی ئارامه وه تو زینه وه ی تیدا بکه ده بینی به شی هه ره زۆری له سه ر باوه ر و بۆچوونی جوداوازه وه نه ک له سه ر به رزه وه ندی جوداوازه وه هه لستاوه. جوداوازی ئایدیۆلۆجیا که کاری ده روونه و پینوه ندی به نان و ماسه وه نییه چ له سیاسه ت و چ له عاقیده، ناکوکی ئەبه دی ده نیته وه مه گه ر ئایدیۆلۆجیا که هه لوه شیته وه. شه ری خاچه رسته کان چه ند سه د سالی ده وام کرد؟ به هه مه حال باوه ش پیداگرتن به ده ووری «زات» له سه رو بهری کۆمه لایه تی به هه موو لایه نه کانیه وه شتیکه سه ره تای هه یه نه ک کۆتایی.

من لهو درێژه پیدانه، که ئەگەر پر به پستی بابهت بوايه گه لیک درێژ خاینتر ده بوو، ئەوه م مه به سه سه ره نچی هه موو مرۆیه کی «زماندۆست» بۆ لایه نی زیده گرینگی ده وری ده روونی مرۆ له ریزمان و غه یری ریزماندا رابکیشم چونکه هه رچی زات و هونه ر و داد و ستم و... و... هه یه له مرۆفه وه هه لقوولیوه، هه تا ئەو هه لقوولینه ش به لای ئەفسانه هه له و درۆدا بچیته وه پتر ره نگ ی «زاتی» وه رده گریت چونکه «بابهت» نازانی درۆ و هه له و ئەفسانه هه له به ستیت. ئینجا که سه یری دامه نی لاپه ره 79 بکه ین ده بینی د. مارف رایه کی راست و دروستی له گهۆز دیقه وه وه رگرتوه که ده لی وشه سازی و رسته سازی چه ندیکیش خاوه نی که ره سه ت و مه به ستی خوی بیت، پینوه ندی هه مه جوړ له نیوانیادا ده مینیت. رایه که زۆر دروسته. هینده هه یه چه زم ده کرد ئەم «پینوه ندی هه مه جوړ» ه له شکلی مه ته لدا نه مینیته وه و بدراباوه بهو سه رچاوه یه که زهنه ی لی کردوو، وا ده زانم هه ر چونکه سه رچاوه که به ناچاری و چه تمی ویزدانی مرۆیه نه ک بریاری بابهت به سه ر ویزدانی مرۆفدا [که ناشی له وه هم و خه یالیشدا ئەو بریاره هه بیت] مامۆستا گهۆز دیف نه یوستوه کاریگه ریکی «ناریزمانی - نامه وزووعی» تیکه ل به پیکه اتن و ده وری وشه و رسته بکات یاخود به لایه وه ناچۆر بووه

تیوه ریخ بخته نووسینه وه بۆ دیاریکردنی خوازی مرۆ له کاریگه ربوونی وشه و رسته ئاواز و فۆنیم...و..دا. من ئەمه دهسهلمینم به مهرجیک نووسەر له سه ره تاوه دهوری بیبرانه وهی مرۆ له به گه ره اتنی ماکه کانی ئاخاوتن روون بکاته وه. به داخه وه منیش لیتره به پیشه وه نه که وتمه سه ر باریک وه یا هه لی ته واوم ده ست نه که وتوو ه باسی دهوری یه کسه ر و راسته وخۆی مرۆ له زمان و پیزمان و زانست و عه قیده و چاکه و خراپه ی کۆمه لایه تی... بکه م و به یپی قه ناعه تی خۆم و روون بکه مه وه هه رچه نده له تیکرای نووسینه کانم ئەم لایه نه م پیوه دیاره.

راستییه که ی که دین فلان ه و شه ساده به ده بی بلین له قالی ئیستا که یدا به ساده حساب ده کریت وه ک که ده لین وشه ی «ئه هه ریمه ن» بریتییه له «ئه نگره + مه ینو» به واتای «ئه ندیشه ی به دی» له فۆرمی ئیستا که یدا به ساده رویشتوو ه یاخود «قاره مان» که له واتای پاله وان به کار دیت وشه یه کی لیکدراوه به واتای «کارزان». ههروه ها فلان ه پیشگر سه ره به خۆ و اتا به دهسته وه نادات له وانیه سه هوو بین، وه ک پیشگری «وه ر» له وشه ی «وه ر که وتن، وه رچه رخان... هتد» دا له «قه ر- فه ریته ن» به واتای «سوور- سووران» هه هاتوو ه و له کوردیدا بووته «گه ران» و له فارسییدا بووته «گه ریدهن» و پیشگره که هه مان سووری تیدا یه. ده شی بزانی ن دهنگی «ف» به «گ» ده گۆریت وه ک که «فیشتاسپ» بووته «گیشتاسپ» یاخود «فه ره که» بۆته گورگ. وشه ی «به هه شت» له «فه هیشته» به واتای «چاکترین» هاتوو ه که له ئینگلیزی دا بۆته best وشه که بریتییه له «فه ه» به واتای چاک له فارسیدا «به- بیه» ه و له «یشته» به واتای «ترین» ی ئه داتی سیفه تی بالا و ده زانم هه ر «فه هیشته» یه له کوردیدا بووته «باش» و دواتر له بیران چوو ه ته وه که خۆی «چاکترین» ه ئیتر سیفه تی بالای لی پیکهاتوو ه. پالیه وه، وشه که له ئه سلدا «ئافه نت» بووه. خولاسه چی له زماندا به کار دیت و به شبهش ده کریت به کار و ناوی ساده و ناساده و ئامراز... و هتد ده بی بلین له زمانی سه ره دمه دا وه هایه، ئینجا ئه گه ر فۆرمی ئیستا که یان به نووسین له کۆنه وه پارێزرا بیته ده بی بلین له وه ته ی ده یانناسین ئه وه ن که باسیان ده که ین.

له یه ک دوو جیگه ی لاپه ره 80، 81 دا «وشه سازی و رسته سازی» هاتوو ه له زه مینه ی ده رخستنی ده وران له ده ربهرینی مه به ست و بیر: راستیه که ی ده بی بگوتری «وشه و رسته» چونکه مرۆف به ر له په یدا بوونی ریزمان و مه فهوومی وشه سازی و رسته سازی به هه زاران سال بیر خۆی به وشه و رسته ده ربهریوه، دواتر مامۆستایان هاتن به مه نتیقی زانست وشه سازی و رسته سازی هینایه کایه وه وه ک ئه وه ی که خه لک که له کی دروستکرد و له ئاودا نو قوم نه ده بوو چ ئاگایان له وه نه بوو له دوا روژدا «ئه ره خه میدس» یک بنه مای ده ستووری سه را بوونی شان ده دۆزیته وه.

به لای بینه ی منه وه ئه و بیرو رایانه ی مامۆستا رووسه کان که له ژماره ی 7، 8، 9، 10، 11 په راویزا کاندای هاتوون شتی زۆر ساکارن... بی موجه له د. ئاوره حمان له وان پتر به قوولایی ریزماندا چوو، به لام له چوار چینه ی بیرو را تنه که کانی ئه و زمانناسانه دا تووشی با به تی وه ک هی ئه وان ته نک دیت. به نمونه، له نیوه ی دووه می لاپه ره 83 دا هاتوو ه: «تا که که رهسته یه کی ریزمانی ده توانی واتای حالاتی جیاواز بگه یه نی» و بۆ روونکردنه وه دوو رسته ی هینا وه یه کیان «ئیه هاتن» ئه وه ی تریان «ئه وان هاتن» که تییاندا دهنگی «ن» جارێکیان بۆ که سی دووه می کۆ و جارێکیان بۆ که سی سه یه می کۆ به کارهاتوو ه، ئا لیره دا ده بی بزانی ن که دهنگی «ن» له خۆی و چالاکیی خۆیه وه ئه و دوو دهوره ی نه بینیوه به لکوو ئاخپوه ری کوردی ئەم له هجه به چ له به ر نه فه سکورتی بیته و چ له به ر لی خۆش هاتن بیته ئه و «ن» ه ی بۆ هه ردوو حاله ت به کارهینا هه م له رابردووی کاری تینه په ر و هه م له ئاینده ی کاری تیه ر و تینه په ردا به لام له رابردووی کاری تیه ردا مالی ئاواپی، لیک جودا کردنه وه و گو تی «خواردتان، خواردیان». له کرمانجی سه روودا هه موو که سه کانی یه که م و دووه م و سه یه م یه ک فۆرمی بی رانوی لکاو له رابردووی کاری تیه ردا به کار ده هینیت. ئینگلیزی یه ک فۆرمی هه یه بۆ هه موو که سه کان و له هه موو کاتدا جگه له که سی سه یه می که له گه ل کاری ئاینده دا بیته.

چ بلینی «ن» ی «هاتن» دهوری بینه وه له راگه یاندنی که سی دووه م و سه یه مدا و چ بلینی «ر» له وشه ی «گه رم، سارد» دا دوو دهوری دژبه یه کتری بینه وشتیکت گوتوو پیوهندی به سروشتی رسته سازی و وشه سازییه نیه. ئیراده ی مرۆف و تیوه رامانی، قالب بۆ وشه و رسته داده نیت و به دم روژگاره وه گۆرانکاری تیدا ده کات تا ئه وه ی به یپی روواله تی حال سه ر به هه له وه ده نیت. له نمونه ی هه له ی زیده راگه یین و به لیغ ئەم راستیه ت ده خه مه به رچاو: له بلباسنم

یستووہ کہ ویستووہ تی کہ سیکی ناسراو و بہرچاو بشکینیتتہوہ گوتووہ تی: چ ئەحمہ داغا ہەن؟ ئەم شکاندەنووہیہ کہ بہ زاہیر دەبوو بہ ہەلکشاندن حیساب بکریت [چونکہ «ہەن» ی کۆی بۆ کہ سی تاک- ئەحمہ داغا- بہ کارہیناوە] بەلێ، شکاندەنووہ کہ بہم تەعبیرہ نہی زەفەری پی نابردی، زەفەر پی بردنہ کہش لە تەناقوزی نیوان «چ» ی کہم بایەخ و «ہەن» ی بایەخدار ہاتووہ. رەنگہ لە لەہجەہیہ کی دیکہ یاخود زمانیکی دیکہ دا ئاخپوہر جۆریکی رفتار بکات. زمانی عەرہی بای نیچہ فەرہەنگۆکیک وشە ی ہەن بیان دەلین «اضداد» کہ ہەرہیہ ک بہوان دوو واتای دژبہ بہ کتر رادەگەہین، لەویشدا ئیرادە ی ئاخپوہر ئەم کارہ سەرہونہ ی رەوا دیتووہ.

لیرەدا دەبی بلیم نیشانہی کۆ «ان» بہ ئەسڵ «ام» بوو ئەداتی «ان» بہ پتوہندی نیوان کۆتایی وشە و نیشانہی «ام» ہاتووہ. دیارہ و وردہ خەلقہ کہ وەرپس بووہ لەم «ام» ە و قرتاندووہ تی. ئینجا ئەگەر ئاگاداری بنەمای راستەقینہی زمان نہین، کہ مرفوہ، دەبی بلین کہ رەستہی تەعبیر لیرەدا بہ مردوویش دەور دەبینیت.

ئەم تیبینیانہ بہ نیازی فرہوانکردنی ئاسوی تیروانینہ کہ پتوہستیکی بنجیہ لە ہەموو مەیدانہ کانی رۆشنیریدا چونکہ ہیچ بابەتیک نییہ لەخوہ بەدەنگ بیت. د. ئاورہ حمانیش کہ بۆتہ سەربازیکی ریزمانی کوردی پەلەہیہ تی بای بۆلوان میشکی من و تۆ و یەکیکی دیکہ بەسەر روانگہ کانی زماندا رابشکینیت. چشمان لی کہم نابیتتہوہ لە سنووری دەسەلاتدا مۆمیک بۆ بہرہەنگاوی لەخوہووردووہ کانی زمان و کہ لەپوور و ئەدەبی کوردی و میژوووی کوردی ہەلکەہین، ئا لەم کولانہوہ دەلیم گۆشەہیہ کی ریزمانمان بہ بہریہوہ ہەہیہ قسە ی رچەبەستوو ی تیدا ہەلگەریتتہوہ یاخود ہەلہوشیتتہوہ. چی بیی دەلین راناو ئەو وشەہیہ ی جینگہ ی ناویک دەگریتتہوہ، لەو تاقمہ وشانہی بہ راناویش رۆشتوو وشە ی «کہ» بہ بہ واتای «الذی» عەرہی، دەزانین «کہ» خو ی لە خویدا نہ رەنگ نہ سەنگ نہ پیناسہ و نہ ہیچ دیارخەریکی پتوہیہ بیخاتہ ریزی وشە ی واتادارہوہ، ہەر بۆہیشہ دەشی بیتتہ ئاوەلکار وەک لەم رستہیہ دا: کہ ہاتیت پیم بلی.

ہەرہوہا لەبەر زیدہ بیہیزی ہەبوونی دەشی بیتتہ ئەداتی پیناسہ وەک: براکەم، مەزراکە.. دەشبیتتہ نیچہ ئامرازی مەرچ وەک: کہ شەکر نیت گۆزالبش مەہ... ئایا ئەم تەرزہ حالتہ ی بیئوقرہی و نہ مەہیوی کہ دەشگاتہ سنووری تینچوون و سەرانہوہ وەک دەلین: کابرای ہاتہ لات دارا بوو [لەجیات ی «کہ ہاتہ لات» - گوتیشمان «وہک دەلین» لە جیات ی وەک کہ دەلین] چەندی لە جغزی ریزماندا دەمینیتتہوہ چەندی لە بەرہەللاییدا؟ دەزانم ری ناگیری لە کہ سیک ی بیہووت وەلام ساز بدات بۆ پرسیارہ کہ و لە ہەرہیہ ک لەو حالتە تانہدا بہ پسپۆری باری بیئوقرہی نہ مەہیوی وشە کہ راست بکاتہوہ، بەلام ہیندہ لە پرسیارہ کہ دەمینیتتہوہ تینہ رامانیکی وردتری تیدا بکریت بۆ پەیدا کردنی حالتیک ی ریزمانی ئەوتۆ لزووم نہ ہیلێ بۆ پالپشتیکی سازدراو بالای لەرزۆکی وشە کہ راست بگریت. دەبی ئەدات ہیندہ ی لی نہ تەکتیہوہ وەک فونیمیک ی عادەتی لی بیت بہ تاییہ تی کہ یەک لە حالتە کانی ئەوہ بیت بہ راناو دابنریت. ہەلبەت من لیرەدا مەبەستم نییہ ریزمان نابوود بکہم، دەمەوی، ئەگەر بلوی، کہ لەبەرہ کانی بگیری و یاخود بنەماکانی مەحکەمتر بن.

تۆ بلیی ریم نہی لەبەر تیشکی شلۆکی «کہ» ی راناو حیساییکی ریزمانی [نەک وشە سازی] بۆ پریپۆزیشن ی «لی، تی، پی و بۆ» بکہم کہ بەشدار دەبن لە گۆرینی سروشتی فیعلی تینہ پەر بۆ تیبەر؟ وشە کانی «لییوونہوہ، تیگہ یشتن، یینگہ یشتن، بۆچوون» چیان تیدایہ لە قەبەل «کار» یان دەکات؟ «لی و تی» گۆراوی پریپۆزیشن ی «لە» ن، «پی» ش ہی «بہ» یہ کہ دەزانین «بہ» بارتەقای «بۆ» یہ لە سلفە تی پریپۆزیشنیدا کہ چی پتر لە «بۆ» واتای فیعل بہرہو تیبەری دەبات. ہەرہوہاش «لە» کہ دەبیتتہ «لی، تی»، ئینجا کہ ئیمہ دین «کہ» بہ راناو دادەنریت لە حالتیکدا چ خزمایہ تی نییہ لە گەل «من، تۆ... ئەوان... ئیمہ» دا بۆچی «لی، تی و پی» ش نہ خریتہ ژیر سەرناویکەوہ بایەخیکی لیان دەوہشیتتہوہ بۆیان تی بخوینیتتہوہ؟ وشە ی «تی» لە گەل کاری «گەران» دا جاریکیان «تیگہران» و جاریکیان «تیدا گەران» دروست دەکات بہ دوو واتای لیکتر جوداوە، «تیگہران» یش تیبەرترہ لە «تیداچوون» داوای وەلام دەکات لەوہدا کہ لەم فۆرمەیدا «پینچوون» ہەر لە گەل ئاوەلکاردا دەروات «پینداچوون» یش لە گەل ناو، ہەرچی «پینچوون» بہ واتای «پیمردن» ە بہ تەواوی لەوان جودایہ و لایہنی تیبەرہوونی پیوہ دیار نابیت:

• دوو رۆژم پی چوو ہەتا ہاتمەوہ

- كۆپرەرى بوو ئىۋەى پىندا چوون
- زەھرى نۇشى و ؟ پى چوو (واتە:مرد)

دەگەرئىمەۋە بۇ تېببىيە كانى كىردم لەۋەدا بابەتى پەراۋىزە كانى ژمارە 7، 8، 9، 10، 11 زۆر ساكارە. ھەمان ساكارى لە بابەتى پەراۋىز 12، 13 شدا دەدىترى كە بىروراي ئا. ئى. گۇلانۇف و ئا. ئى. سامىرنىتسكى دەلىتەۋە. بىرورايان درىژە كىشانى مەزمونى پەراۋىز يازدەيە كە قسە لەم دۇكولىل ۋەردە گرىت و بەتىكرابى خەرىكى ئەۋەن كە دەشى ۋشەيە كى دىارىكرالەۋانە پى لە تەك واتاي سەرەكى سەرەخۇدا چەند واتايە كى تەۋا كەرى دى ھەپى، نمونەى رۋونكردەۋەش لە كۆكردنى ۋشەۋە دەھىتن ۋەك: باخان، شاران، پىاۋان، دەرۇن، دەنۋوسن، دەفرۇشن.... كە واتايان بۇ تاكە ۋشە نىيە بەلكوو بۇ گروۋپى گەۋرە گەۋرەى ۋشەيە.

ئەم بىرورايە دەست دەدات بۇ فىرخوازى پۇلى چوار و پىنجى سەرەتايى بەدەرس بگوتىتەۋە. بەلام لەۋ ھىندە رۋونكردەۋەيە كە ئەۋ سى زمانناسە رۋوسە پىمانى دەبەخشن، جگە لە كەمبايەخى، لىلى و ناتەۋاۋىشى ھەيە لايەنىكى گرىنگى بابەت تەماۋى دەكات ئەگەر ئەلىم دەىشارىتەۋە.

ئەگەر ھاتبايە ئەم نمونانە ھەرچى ۋشەى ۋەك خۇيان ھەن لە زمانە كاندا ياخود تاكە زمانىكا بگرتتەۋە دەشيا لىيى بىدەنگ بىن و بلىين دەستورىكە ھەمەگىر و خۇى پەساندۋە بەسەر ئىرادەى ئاخىۋەردا. بەلام حالەتەكە ۋەھا نىيە نە لە تاكە زمان و نە لە ھەموو زمانە كاندا. لە ئاست تاكە زماندا كوردى دەكەپنە عەيارە، دەلىين: مىگەل ھات، لەشكر رۇبى. مىگەل و لەشكر (گروۋپى گەۋرەى مەر و مرۇفن) كەچى لە سەرىناپى تاكبوونى ۋشەكەۋە «گروۋپ» مان تى نەخوتدەۋە و رىژەى تاكامان بۇ كارى «ھات» بەكارھىنا لە جياتى «ھاتن». ئەگەر بمانگوتبايە «ھاتن» ئەۋسا كارەكە بۇ گروۋپى گەۋرەگەۋرەى «مىگەل» واتە بۇ «مىگەلان» دەچۋەۋە ھەر چەندە ۋشەكە خۇى لە خۇيدا تاكە. با لە مىگەل و لەشكر ۋاز بەپىنن كە ھەرىكەيان «گروۋپ» بەدەستەۋە دەدەن و يەخەى ۋشەى ئاسايى بگرن. دەلىين: كچ ھاتن. كور نەھاتن مەبەستمان ئەۋەيە بلىين گروۋپى ئەۋەى كچى پى دەگوتىرئ و كورى پى دەگوتىرئ ھات ياخود نەھات. فۇلكلور دەلى:

ھەوران كرده گولە گول مىكائىلا ئەتۇش دەى
تووتن و ماشان برشینه دەبا نۇش بىتە سەر دەى
رۇمى ئەۋا پەيا بوون كوتوبخانان دەكەن تەى

ئاخىۋەر ھات «ھەوران» كى كرده ھىماى زۆرىەى تاك و «كرد»ى بۇ بەكارھىنا نەك «كرديان». دواتر «رۇمى» كە ۋشەكەى بۇ تاكە خستىيە جىيى «كۇ» و «بوون، دەكەن»ى بۇ بەكارھىنا. رۇمى چونكە بەراست دەگەرئ لە «گروۋپى گەۋرەگەۋرەى كەسان»، شيا بەكۇ حىساب بكرى.

بەرىكەۋت لە زمانى كوردىدا فۇرمى «كوران، كچان، ھەوران...» بۇ كۇيە بەدەگمەن نەپى كورپنە، كچىنە، براينە... زمانى دىكە ھەن رىژەى دەستورى و رىژەى رىزبەندى ھەيە بۇ «گروۋپى گەۋرە». لەمانە عەرەبى: «عالمون، عالمىن»ى ھەيە كەچى «علماء»ى ھەيە بەھەمان واتا. زۆرىەى ۋشەكانى عەرەبى كە بۇ غەبرى مرۇف بەكار بىت لە رىژە و فۇرمى رىزپەردا «كۇ» دەكرىتەۋە. لە نمونەدا «حمير» كۇى «حمار، حمارىن» بەخەيالدا بىت. فۇرمى «جمع مؤنث سالم» ۋەك: عالمات، ساحرات... بۇ غەبرى مرۇفېش رۇشتوۋە دەگوتىرئ «شجرات، باسقات»... لە ئىنگلىزىدا بۇ كۆكردەۋەى دەستورى دەنگى «S – س» دەخرىتە كۇتايى ۋشەۋە بەلام رىژەى رىزپەرى بۇ گەلىك ۋشە ھەيە ۋەك:

Geese/Goose – Children/Child دەپى بزائىن ئەۋ واتايەى لەكۇى دەستورى بەدلدا دىت و تاك تاكى گروۋپى بابەتەكە خەست دەكاتەۋە غەبرى ئەۋ واتايەيە لەكۇى رىزپەردا جلۋە دەبەستى. كە بلىين: «عالمون» چ لە تەسەۋردا چ

وهك كاريگه ريكی ریزمانی بیت جودایه له «علماء»، هرچی «عالمون» ه وهك كاریش داوای بهرکار دهکات «نحن عالمون امورا وراء الستار» به واتای «نحن نعلم» هاتوو و ناتوانیت بلیت «نحن علماء امورا».

له ئینگلیزیدا کۆکردنهوی بههوی «S - s» بهروونی تاک تاکی شته کۆکراوه که له میشکدا جلوه بهدهست دهکات وهك dogs, cats, stones... بهلام له children دا دل بو هه موو منداله کان «تیکرا و بهیه کهوه» دهچیت. ئیمه نازانین بوچی هینده وشه بهریز په پری نهی کۆ ناکریتته وهك man که ناکریت و هه men ی هه به بو کۆ بهلام ئهم راستیه کار ناکاته سه ر بابه تی لیدوانمان ته نانه ت زمانی کوردی له زور باردا ری کۆکردنی وشه ی نیمچه کویر کردوو ته وه، له نمونده دا ده لیم ناگوتری: بهردان رهقن. له م باره دا هه ر دهی بلین: بهرد رهقه. تومه ز مجیزی کورد بو ئه وه چوو که وا ماده م مه بهست ده بربرینی حه قیقه تیکه پیوست به ریژه ی کۆ نه ما، ئه ما ئه گه ر مه بهست چه ند بهردیکی دیاریکراو بوو ئه وسا «بهرده کان رهقن، دریزن، زلن». دهست ده دات و «بهرد رهقه و بهردان رهقن» هه ر چی نابیتته وه. له ئینگلیزیدا stones are hard «بهردان رهقن» به هارای ریشتوو وهك ئه وه یه گوتبیتت the stone is hard. به لام که گوتت the stones are hard ئه وسا مه بهست کومه له بهردیکی دیاریکراو ده بیت مه گه ر باریکی تایه تی حه قیقه تی مه بهست بووی نه ک ژماره. له عه ره بی: الحجر صلب، الاحجار صلبة، الاحجار صلبات، به هه موو لایه کدا و بو هه موو مه بهستیک دهست ده ده ن. له نمونده دا «وقودها الناس والحجارة» فه رقی نیه له گه ل «وقودها ناس وحجاره»... هتد.

خولاسه هه ر ریزمانه ته عبیر له خوایشتی ناخیوه ری زمانیک ده داته وه نه ک له داخوازی بابه ت، بریار له چۆنیه تی ته فاعولی خواز و هوشی ناخیوه ره گه ل بابه تدا بریار له چۆنیه تی ریزمان ده دات. که ئهم راستیه به دیهیه مان زانی و لیمان بوو به زانیاریه کی سه ره تای لزووم نامینی هه موو دم دووپاتی بکه یه وه مه گه ر له باری پیوستدا، وهك که ده زانین ئه رز له سوورانه وه ی به ده وری خویدا شه و روژ پهیدا ده کات پیوست نامینی کومه ک بکه ین له وه دا بلین: روژه ه لات. به ره له وه ی خه لقه که سوورانه وه ی زه وی بیستبیت وای ده زانی به راستی روژ له خووه هه لدیت.. به راست. زمان هه به زۆربه ی ناوی مرو به رسته ده هینیتته وه نه ک به تاکه وشه - له ویدا پیوسته ته عریفی ناو له ئاست مرو قدا جودا بی له چاو هی تیکرای شتان.

زور به سه یری، زمانی کوردی که دیتمان له هه ندی باردا کۆکردنه وه ی بیلزووم داده نیت، حه ز به وه ده کات «ان» ی کۆکردن بکاته هوی بهرچاوبوونی که سانیک ده وری بهرچاویان بردبیت وهك که له نیوان گه لیک عه شیره تدا ده لین: فاتم و شیلانان ئاگره که یان کوژانده وه. یاخود له چیرۆکدا ده گوتری: برایمی مه لا زیتدینان. وایزنام ئه و «ان» ه ته نها به دوای ناودا دیت که بوونه سی و چوار به کار نایه ت، وهك بلی زۆربوونی ژماره ی که سان له کاریکدا خوی ده بیتته ئه نجامده ری کاره که نه ک بهرچاوبوونی چالاکی دوو که س. ده مینیتته وه بلین ئهم نیازه ی ده رخستنی گرنگی، نه هات بو تاکه که سیش ئه داتی کۆ به کار به نیت چونکه به زاهیر پاراستنی لایه نی ریزمان که نایه لئ به «ئه حمه د» بگوتری «ئه حمه دان» ری نه داوه گرنگی کاره که له ریژه ی «کۆ» دا ده ربیه خیت. له م باره دا جو ری ده بربرینی ناوی که سه که نیازی گرنگی، به گه وره گرتن، گله یی، بی ئه همیته تی، تووره یی، راده گه یه نیت که هیچی به ند نیه به ریزمانه وه.

دوای به جیه پشتنی چه ندین شوینی شیای لیکۆلینه وه، له لاپه ره 83 هه ر له دیری سیه ه میه وه هه تا به ره و کۆتایی دیری یازده هه مینیه وه که به ژماره ی په راویز 16 ته واو ده بن بو ئیره راده گویرم چونکه ناتوانم بی ئه و را گویتنه مه بهستی نو دیری باسکراو به ئاسانی بیه خمه به ره زهینی خوتنه ر.

ئهمه دهقی دیره کانن:

«له لیکۆلینه وه ی حالاتی ریزمانیدا، هه ندی له نووسه ران رووی واتا ره چاو ده که ن. له م باره دا حالاتی ریزمانی ده شی وای دیار بکری، که وهك تایه ته تیبه تی زمان، ده بربرینی مانای ریزمانی له که ره سته ی ریزمانی زمانه وه وه ده گری. نووسه رانی دی له که ره سته ی ریزمانیه وه ده ناوین. له م باره دا ده کری»

حالاتی ریزمانی وهک یه گگرتنی که رهستهی ریزمانی بۆ یاریدهی دهربرینی واتاینکی ریزمانی ناسراو ته ماشا بکری. بهو پینه که که رهستهی ریزمانی بۆ مه بهستی گه یاندنی واتایه، خاسیهتی حالاتی ریزمانی له واتا کانیه وه دست پی ده کات. بی ره چاو کردنی واتا ته نانهت ناتوانری ئه وه بچه سپینری، که خاوهنی که رهسته یه کی ریزمانی ناسراوه».

له په راویز ژماره 16 بیروپاکان بۆ ئی. ئۆ کۆستینسکایا و ف. ئی کارداشیفسکی بردراوه ته وه، به دوا ناوه کانیشدا نووسراوه. ریزمانی فره نسی، چاپی هه وته م، مۆسکۆ 1973.

ده بی بلیم ده قه که تیم ناگه یه نی دهسته واژهی «خاوهنی که رهسته یه کی ریزمانی ناسراو» له کۆتایی قسه کاندایه ده گریته وه، له خۆمه وه ده لیم رهنگه مه بهست «زمان» خۆی بیت که بی ره چاو کردنی واتا نایته خاوهن که رهسته یه کی ریزمانی. ئه م گرفته بچوو ک بوو، به لام گرتی گه وره تر له بهر چاو و بۆچوونی مندا ئه وه یه که ئه و نووسه رانه ی ده لیم «دهربرینی مانای ریزمانی له که رهسته ی ریزمانی زمانه وه وهرده گری» ئه وان بن «له که رهسته ی ریزمانیه وه دنوارن» نه ک رووی واتا ره چاو ده که ن به پیچه وانه وه ده بوو به شی دووه می نووسه ران که ده لیم «حالاتی ریزمانی له واتا کانیه وه ده ست پیده کات، بی ره چاو کردنی واتا.. هتد» خۆیان بن رووی واتا ره چاو ده که ن.

من ناتوانم گومان له دروستی ته رجه می د. ئاوره حمان بکه م، له گه ل ئه مه شدا که مه سه له که به ئالۆزی دیته به رچاوم، سه ره له به ری قسه کان، به هه ر لایه کدا بکه ویت، (به پی ته سه ورم له سروشتی زمان) ریتوتییه تی هه له و دوور له حه قیقه ت به خه لقی راده گه یه نن. که ده لی «دهربرینی مانای ریزمانی له که رهسته ی ریزمانی ریزمانی» که مه به ست لی دروستی وونی پیکه پنهانی رسته که یه به پی ده ستووراتی ریزمانی زمان، ئه م ما «مانای ریزمانی» وه ک «ئاوی ده ستووری» هچ کامیکیان واتای دروست نابه خشن چونکه نه مانا ریزمانیه نه ئاویش ده ستووریه. که ده لیم «چوئله که تووتن ده پینوی» رسته یه کی ریزمانی دروستمان به کاره یناوه، به ته واوی وه ک جاران ده یان گوت «جنۆ که هۆی مانگگیران» رسته ی ریزمانیان به کار ده ینا واشیان ده زانی قسه که راسته، خۆ ئه گه ر بابایه ک تووتنی نه دییت، ئه ویش وه ک مه سه له ی جنۆ که و مانگگیرانه که پی گوترا «تووتن شایه ده کات» باوه ری به قسه که ده کرد.

چه ندیکی له و قسانه ی سه ره وه راده مینم ناتوانم بچه سه ره ئه و ریزمانه ی که ده یه وی که رهسته ی ریزمانی و واتا که ی لیک بترازیتنی و به دوو شتی جودایان حساب بکات، چونکه به داده ته ن وشه و واتا که ی یه ک شتن. که ده لیم «من» بی ئه وه ی لزووم به گوتن بکات له خۆوه ئاشکرایه تاکیکه که له زماندا زاراهوی «که سی یه که می تاک» ی بۆ دانراوه. له م زاراهویه دا نه تاکایه تی نه یه که می له لاره به زه کات و سه ده قه بۆ وشه که نه هاتوو، خۆ ئه گه ر قسه که ر «کچ» بی له ویشدا «مینییه ی» بۆ نه خوازایه وه. ئه گه ر مندال بی دیاره جارن بالغ نه بووه، بالغی به دیاری بۆ وشه که نه هاتوو. ئه گه ر جایه ز بی «من» جاریکیان وشه یه و جاریکیشیان ئه و شته یه بۆ دانراوه، ئینجا ده بی به پی داخواری حال جاریکیان می بی یان تاک بیت یان کۆ بیت... هتد. ده بی بلین وشه ی «من» که راناوی پی ده لیم «قسه که ری تاکه» نه ک «قسه که ریشه و تاکیشه» چونکه له ناچاریه وه نه بی، که ته عبیر کورت ده یینی، «من» هه ر ئه و که سه سه ره له به ره یه که ئاخپوه به ر له هه زاران سال بی تیخوتندنه وه ی ژماره و یه که می و دووه می بۆ ده لاله تکردن له خودی خۆی به کاری هیناوه، ئیتر پاش هه زاران سال پسروری زمان په یدا بوون و که وتنه سه ر شیته لکردنی «ئاخوتن» و تاک و کۆیان لیک جودا کرده وه که به ئه سلیش هه ر جودا بوون به لام ئاخپوه ری کۆن نه هات وشه و واتا که ی لیک بترازیتنی. ههروه ک که گوتی «ئاو» مه به ستی ئه و شته شله بوو ده یناسین، بی ئه وه ی شیته ل بکری بۆ ئۆکسجین و هایدروژین که کیمیا دان به ره هایه دیکات، ههروه هاش چی پی ده لیم که رهسته ی ریزمانی وه یا وشه ی فره هنگی «بوونه وه ری سه ره له به ر» ن که جه مسه ر له خۆیان و واتا و ژماره و ئاینده و رابردوو... و... و یان نییه، زمانان بۆ تیگه یاندن ئاخوتن په ل په ل ده کات به لام ناشی هه رگیز له کاره که ی خۆی به سه هو بچیت و ببیت به و قه سابه ی به رخ په لپه ل ده کات و گیانی له به ر دهریت. کوشته ی په لپه لکراو نه به رخه نه بزنه نه مریشک، کۆنه گیانداریکی لیک هه لوه شاوی بیگیانه نه ده خوات و نه زیاد ده کات و نه ده زیت...

گوتیه کی «لینین» م خویندوه تهوه [وابزانم له چله کاند] زور زانایانه عوزر دههینیتتهوه بو خویتهر له وهدا که ناچاره له بهر خاتری تیگه یاندن بابه تی قسه لیکردن بربر ده کات که له زاتی خویدا بی برگه و جه مسره ههروهها به باشی له بیرمه ئه وهه لبرینه وه و کهرتکردنه به «فصل میتافیزیکی» داده نی، لهو نو دیرانه ی سهروودا دیر و نیویکی دوایینی که ده لی: بی ره چاوکردنی واتا ته نانه ت ناتوانی... هتد لیکترازاندنی وشه و واتا ده گاته پله ی گه پ به خو کردن. که واتا له نیواندا نه ما مرو خوی له مرویه تی ده که ویت ج جایی که ره سه ی ریزمانی.

دوای ژماره 16 ی کو تایی ئه و نو دیره د. ئاوره حمان به ته ئیدی ئه و دوو نووسره ده لی: «بی تیگه یشتن له مانای وشه ناتوانی بریار بدری که ئه و دهنگه ناسراوه [مه بهست «ئ» ی کچی] که ره سه ته ی ریزمانیه یان نا، راستیه که ی ئه مه ته نکاویکه له پاشوای ئه و نو دیره ئه گینا نه ک دهنگی «ئ» به دوای «کچی» وه، خو سه ره له بهری زمانیک که نه یزانیته هه مووی له مه ته ل داخراوتره. نه ده بوو له بواری ریزمانیه وه بگه ینه قوناغیک که «واتا» ش به به شیکی که ره سه ته ی ریزمان حساب بکریته. واتا خو ی که به ره مه می خو شه بنه مای زمانه نه ک هه ر ریزمان، چ جایی که ره سه ته ی ریزمان، پیشتربش گوتم ریزمان ناتوانی هه له ی واتایی بدو زیتته وه وه ک که هه له ی ریزمانی پی ده دو زیتته وه. زور به ی مه ته ل له رووی واتا وه شیواوی تیدایه، هه ر بو یه ش مه ته له، که چی ده ستوورانی ریزمانی ته واوه وه ک که ده لی: «داری شه کراوی پینج لکان راداوئ سی له بهر سی بهری دوو له بهر هه تاوی»، مه به ستیشی نو یژه خو ده زانین شه کراو دره ختی نییه به لام له بهر چه زی دیندار شیا نو یژه به داری شه کراو بیجویتدریت. لی ره دا فه ندی مه ته ل له سه ر ریزمان حساب نا کری به لام ده قی مه ته ل دیته جوغزی ریزمانه وه.

له پاش 9 دیره که د. ئاوره حمان به ده م نمونه ی «کچی» وه ده گاته وشه ی «هه رمی، بی، جی»... که له واندا دهنگی «ئ» هه به جودایه له هی «کچی» له هه له ی چاپدا له جیاتی ئه وه ی بنووسری ئه و «ئ» ی هه رمی و هه قاله کانی «کو تایی وشه ن».. نووسراوه «کو تایی وشه نین».. دوای ئه مه یه کسه ر ده گه ینه نمونه ی تیپه رکردنی کار. ئا لی ره دا یه ک دوو تیپینی و به سه رگرته وه هه یه. له «مردن، مراندن» دا تیپینییه ک ئه وه به که کاری «مردن» ته نها کاریکه هاتبیته بهر چاو و زه نیم که تیپه ر بیت و به دهنگی «د» کو تایی هاتبیت، هه رچی تیپه ر ی دیکه هه یه «د» که ی نه ماوه. راستیه که ی ده بی بلیم هه موو ئه و کاره کوردیانه ی کو تاییه که ی «د» بوو بیت و بهر له و «د» هس دهنگیکی بزویتی دریز هه بوو بیت ئه و «د» هی قرتاوه، ئیتر کاره که تیپه ربیت یان تیپه ر، قرتانه که ش به به راورد کردن له گه ل کاری هه مان واتا له فارسیدا ده رده که وی وه ک له م نمونه دا ده دیتری:

- دان - دادن
- فهرموون - فرمودن
- برین - بریدن
- گه ران - گردیدن
- چوون - شدن
- دزین - دزدیدن

کاری «مان» خو ی له ئه سلدا «ماندن» بووه به به لگه ی ئه وه ی که له ئابنده دا ده بیته «ده مینی» نه ک «ده می». وشه ی «ماندوو» ش له و «ماندن» هه وه ماوه ته وه. ئه وه ی یارمه تی په یدابوونی «مان» ی داوه بریتیه له و «ن» ه که جیگه ی «ن» ی چاوگی گرتووه ته وه. دهنگی «ت» له به رای ی «ن» ی چاوگدا نه قرتاوه وه ک: که وتن، پشکووتن، نووستن، بیستن، سه روتن، هاتن... هه رچی کاری تیپه ره له غه یری ئه و جو ره باسکراوه دا دهنگی «د، ت» یان ماوه وه ک: گرتن، به ستن، پالاوتن، داشتن، سپاردن، ناردن، کردن بردن...

تیبینی دووهم له کاری «مردن» تهویه که تیپه‌ره‌که‌ی «مراندن» دبوو «مرداندن» بیت.. دیاره له‌بهر قورسی «د» یه‌که‌می سواوه.

له ئاست «بران» بردن» که گویا یه‌که‌میان تیپه‌په‌ره و دووهمه‌میان تیپه‌ره‌که‌یه‌تی، راستیه‌که‌ی «بران» ریژه‌ی کارا نادیارى «بردن» ه و تا ئیسته‌ش «بردرا» به‌سەر زارانه‌وه زیندوو. «برا» به‌زوری له سلیمانی و له دوروبه‌ری به‌کار دیت. هه‌رچی «کرا» یه‌که کارا نادیاره هه‌مه‌گیره مه‌گه‌ر چؤناوچؤنی ده‌نا ناگوتری «کردرا». هه‌رچه‌نده خؤم گوییستی بووم به‌لام بیگومان له ری سهرنجی خؤیشمه‌وه ده‌زانم هه‌میشه له کزبووندا بووه. ده‌گوتری «کردم و کراندم» بؤ موباله‌غه، لی‌ره‌دا «کرداندنم» ه لئی سوواوه نه‌ک ریژه‌ی کارا نادیاره چونکه هه‌رگیز نه‌بیستراوه گوتراپی: کوژراندم، بیستراندم، دیتراندم.

دواتر که له کیشه‌ی «هاتن- ئیوه هاتن» و «هاتن - ئه‌وان هاتن» بووینه‌وه ده‌گه‌ینه «ان» ی نیشانه‌ی کؤ و «ان» ی کؤتایی هه‌ندی وشه‌ی وه‌ک «زستان، ران»... که گویا ئه‌و «ان» هه‌ر جاره ده‌وریک ده‌بینیت. راستیه‌که‌ی «ان» ی کؤکردن و «ان» ی نیشانه‌ی جینگه، که له فارسی به‌ئهداتی نیسه‌تی داده‌نی له وشه‌ی وه‌ک «سپاهان- ئیسفه‌هان- کرمان»... له کوردیشدا «خوران، حاجی ئومه‌ران، که‌له‌کان»... ئا ئه‌م دوو «ان» هه‌ چ خزمایه‌تیبان له نینواندا نییه. خؤ ده‌توانین «ان» له ناوتویزی وشه‌شدا بدؤزینه‌وه نه‌ک هه‌ر له کؤتاییدا وه‌ک: به‌هانه، شانه، مانگ...

له نمونه‌ی روونکردنه‌وه‌دا ده‌لیم له وشه‌کانی: مردن، کردن، بردن...دا ئه‌و «رد» ه ناچنه ژیر سایه‌بانیکه‌وه وه‌ک که «ن» هه‌که له هه‌مواندا ده‌چیته ژیر زاراوه‌ی «نوونی چاوگ». ئه‌گه‌ر «ر» بیت و ئه‌گه‌ر «گ» و ئه‌گه‌ر هه‌ر ده‌نگیکی ده‌یکه‌ی ئاخواتن بیت بی ئه‌وه‌ی وشه‌ بکات به‌خزمی یه‌کتر به‌شدار ده‌بیت له پیکه‌تانی هه‌زاران وشه، هه‌روه‌هاش جووته ده‌نگی وه «ان» یاخود «شت» یا «ست».. له وشه‌ی وه‌ک: گه‌شت، شت، بست، مه‌ست، ماست، گاو، زیندان، خرچان... ئه‌و «ان» هه‌ کؤتایی سی وشه‌ی دواین هیچ پیناسه‌ی نییه وه‌ک «ان» ی کؤ و «ان» ی راگه‌یه‌نی جینگه هه‌بوو... له «نیشتمان» دا «مان» ده‌لاله‌تی جینگه‌ی هه‌یه که وشه‌که ده‌کاته «جینگه‌ی لیدانیشتن یاخود نیشتن». له ئاست وشه‌ی «سه‌یران» دا دبی بلین خؤی کؤی «سه‌یر» وه‌ک بلتی: ده‌چینه گه‌مان... له زور دبی ده‌شتی کؤیه ده‌لین: گه‌مانان ده‌که‌ن، دووانان، سیانان باوه به‌لام چی دی تی هه‌لناکیشن، ناگوتریت چوارانان.

وشه‌ی «مانگ» له ئافیتسادا «ماونگه‌ه» بووه، وابزانم کوریکی زه‌رده‌شت یان خزمیکی ناوی «میدو ماونگه‌ه» بووه به واتای «ناوه‌ندی مانگ» به‌بؤنه‌ی ئه‌وه‌ی له 15 ی مانگی که ئیستا پینی ده‌لین مانگی عه‌ره‌بی هاتووته دونیاوه. ئه‌م «میدو» یه له ئینگلیزی سه‌رده‌م middle mid ماوه وه‌ک که ده‌لین mid summer ناوه‌ندی هاوین.

چی دی له‌سه‌ر تیبینی و روونکردنه‌وه نارؤم، ته‌نها له ئاست ئه‌و هه‌لدانه‌وه زیاد له لزوم و خؤراییه‌ی که له کؤتایی گوتاره‌که‌دا به‌خسراوه به‌ئا. مایه به‌رانبه‌ر به‌ده‌یه‌یه‌کی که بابی سییه‌کی بگره ده‌یه‌کی روونکردنه‌وه‌ی مه‌به‌ست ناکات له‌وه‌دا که گوتووته «به‌راورد تاکه وه‌سیله‌ی ریخؤشکه‌ری تۆژه‌ره بؤ بیناکردنی میژووی زمان»، ده‌لیم ده‌بوو له‌و مه‌یدانه به‌رینه‌ی گوتاره‌که‌دا د. ئاوره‌حمان به‌پیی هه‌لکه‌وت ناوی نووسه‌ریکی غه‌یر رووسی هینابایه [جگه له شه‌خسی خؤی که له په‌راویزه‌کانی ژماره 18، 19، 20 دا ناوی هاتوو]. ویستم بزانی چی وه‌رگرتوو له ذوالنوری فارسی که له فه‌قه‌ره «د» ی په‌راویزی ژماره 26 دا په‌نجه‌ی بؤ راکیشراوه؛ ئه‌م په‌راویزه؛ له لاپه‌ره 89 ی گؤفاردا به‌هه‌له 27 نووسراوه، هه‌ر بؤیه دواین په‌راویز که له جه‌دوله‌ی سه‌رچاوه‌کاندا ژماره 27 ی پینی دراوه، له به‌ره‌و کؤتایی لاپه‌ره 89 دا ژماره 28 ی وه‌رگرتوو. به‌هه‌مه‌حال نووسینگه‌ی «ذوالنور» و هی سی نووسه‌ره‌که‌ی دیکه‌ی رووس که له په‌راویزه‌دا ناویان نووسراوه مه‌یله‌و کؤنن ره‌نگه‌هی نویتتر هه‌بی له‌وان تیپه‌ربیت به‌لام قسه‌مان هه‌ر له سنووری ئیحتیمالدا ده‌مینیت تا به‌روونی ده‌زانین ئه‌و ریژلیگراوانه چیان گوتوو.

د. ئاوره‌حمان که له به‌ره‌و کؤتایی گوتاره‌که‌یدا ده‌لج «منیش له‌بهر رووناکی ئه‌م بیره ورده‌دا... به‌پینی توانا هه‌ندی به‌راوردی میژوویم کردوو و ئه‌گه‌ر که‌لکیکی بی؛ خؤ به‌به‌خته‌وه‌ر ده‌زانم» خؤ نووسه‌رانی کورد هه‌بوون به‌ر له‌م رۆژگاره‌ی سالی 1992 که‌یه‌کیان کردبیت له‌و بواره‌دا که‌وا ره‌نگه بؤجوونی قوئتری تیدا بیت، له‌و چه‌ند نمونه‌ی

بىخەۋشى كۆتايى وتارەكە، مامۇستا ۋەھبى نووسىنى بايەخداری ھەيە رېتموونى توپتەرەۋە دەكەن، چاۋىكىش بە «لسان الكرد» و بەشى سېھەمى «زاراۋەسازى پېۋانە» دا بگېرېت، كە يەكەمیان لە 1987 دووھەمیان لە 1988 دا بلاۋ كراۋەتەۋە، نموونەى وردېپوۋى و وردېبىنى مناسىبان تېدا دەدېترېت. نووسەرانى دېكەش ھەن لە كورد ھەۋلىكى بەراوردكارىان لە مەيدانى زماندا بېت. ديارە، كوردى گوتەنى؛ تالغ و بەخت بۆى ھەيە كە تەنھا ئا. ماييە بەۋ چەند وشەى نېۋەراستىيەۋە بوو بە ھاندەرى زمانناسىكى لېھاتوۋى ۋەكوو د.ئاۋرەھمان كە بايەخ بە بەراوردكردن بدات. كە دەلېم «نېۋەراست» لەۋەۋەيە، تاكە تاكە ۋەسىيلەى رېخۆشكەرى ھەلنەنى مېژوۋىيى زمان نېيە، تەنھا نموونەيەكېش كە لېرەدا بەكافى بزانم ئەۋەيە كە زۆر جارن «ھۆشى ون، دەرۋون - عقل باطن» بېئاگا لەخۆبۋونى خاۋەنەكەى گرېكوپرەى ئەوتۆ دەكەتەۋە، چ لە زمان و چ لە مەيدانىكى دېكەى زانست بېت، لە حالەتى ئاگا لەخۆبۋوندا زەفەرى پې ناپردرېت، بەپىنى ئەۋەى نووسىنەكەى ئا. ماييە لەسالى 1954 دەرچوۋە كە ئەوسا جارې روسيا لە سايەى ستالىنېزىمدا دەژيا، ھەرچەند مردووش بوو، گرتنەبەرى رېى ھۆشى ون كارىكى بۆرەجۋازىيانە بوو...

لەمەش بترازى من بەش بەحالى خۆم «بەراوردكردن، ھەلېنجان، بەسەرداكەوتن و ھەرچى شېۋاز و رېبازى زانېن و دۆزىنەۋە ھەيە» ھەموۋى لەيەك سەرچاۋە ھەلدەقولن ئەۋىش ھۆشى مەۋيە. لېكدانەۋەى رۋوت و بەراوردكارىي پېچەلېچ كە بەسەرمای زەقەۋە خۆ دەگرې تەۋاۋەكەرى يەكترن، زۆر جارنېش «بەراورد» لە تارىكايى ھەندى كېشەى زمان تې بر ناكات، لە نموونەدا دەلېم وشەى ئاۋىتەى «ترەئىتە ئوۋنە» كە بوۋتە «فەرەيدوون» و بە واتاى مارى سېسەر كوژ ھاتوۋە وشەى «ئىتە» تېدا «سەر» ى كوردى و فارسىيە كە لە ھېچ كامېكىان نىك نېيە كەچى لەگەل head ى ئىنگلىزى و tet ى فرەنسەيى خزمە. ئا لېرەدا بەراوردكردن نامانگەيەنېتە ئەۋ لېكدابراۋەى «سەر» ى كورد لە «ئىتە» ى كۆنى ئافىستا و خزمبۋونى tet, head لەگەلېدا... تۆزىنەۋەى بەرفرەۋان رېگەيەكى بەرېنە، بەراوردكردن بەيەكېك لە رچە و بارىكەرېگەكانى حېساب دەكرېت.

گوتارەكەى د. نەسرېن فەخرى لەژېر سەرنەۋى [ۋەستانىك لە عاستى ھەردوۋ فرمانى «بوون» و «ھەبوون» و «ھە» و «ھى» دا- لېكۆلېنەۋە و بەراوردى] ھەر لەلاپەرە 159 تا لاپەرە 181 ى گۆقارەكەى پر كرددوۋتەۋە، بى ئەۋەى بچمە ناۋ پانايى و درېژايى ئەۋ رېزەۋوۋنى جەدۋەلى بېكۆتايى نموونەكانى گوتارەكەى، كە، زۆر بەداخوۋە چ قولاييەكىان نەداۋەتە رۋوېنۋى باسەكە، ھەر ئەۋەندەيان لەبارەۋە دەلېم كەۋا لەبرى شېتەلكردن و پەردەھەلگرتن لەسەر نەپنېيەكانى رېزمانى تېياندا بېت دېن بە ناۋى شەرحدان خۇيان دوۋپات دەكەنەۋە ۋەك لەم نموونەيەدا دەدېترېت كە لە لاپەرە 161 گۆقارەكەدا ھاتوۋە:

بوون

كان - بۆ كاتى رابردوو

اصبح - بۆ رابردوۋى نىك

ئەرى، مثبت: من بووم - من + بوو + م

نەرى، نەفى: من نەبووم - من + نە + بوو + م.

تۆ بوويت - تۆ + بوو + يت

تۆ نەبوويت - تۆ + نە + بوو + يت.

ئېتر تا كۆتايى ھەر شەش كەسى تاكى كۆ بە ئەرى و نەرىيەۋە.

سەرلەبەری نموونەکانی دیکەى ناو گوتارەكەش لەو بابەتەن، یەك ترووسكەى رووناكى ناهاوێژن بۆ ناو بابەت تا ئەگەر نەینییەكى ریزمانى و وردى ئەوتۆ هەبێت چاوت قوچا بێت پلەى ناوەندى نەیدیتبێت بۆى روون بێتەوه، ئەگەر ئەمە ریبازى شیتەلكردنى گریكویرەى ریزمان بێت خۆ هەر چ كەسێكى بەنجهكانى قەلەمیان گرتبێت دەتوانى كام شیعری سەخت و داخراوى نالى هەپە بە ئاسانى لێیان دەرباز بێت و بلى واتام لى داتەوه بەم شیوەپەى خوارەوه:

جام + ی تاق + ی مەى + كە دەمیشكات + ی قەندیل + ی دل + ه

شیشەپر + قەرەف + لە + رەفرەف شاھ + ی عالی رەفرەف + ه

چەند شیرین دەبوو ئەگەر لە جیاتی ئەو ئەركە بیلزوومه وەلامى ئەم دوو پرسیارەى ژیرەوه بدرابایەوه كە لە هەلنانى نموونەكانەوه دیتە بەر زەینى مرؤف:

- بۆچى لەهجهى كوردستانى ژێروو لە نەفیی كاری رابردودا «نە» بەكار دەهێنیت و لە نەفیی ئایندەدا «نا» بەكار دەهێنیت؟
- بۆچى ئەداتى نەفى لەگەل نیشانەى «دە» ی ئایندەدا كۆ نابنەوه و ناگوترى: نادەرۆم، نادەلیم؟ ئەداتى نەفى لەگەل «ب» ی ئەمردا كۆناییتەوه و نالین مەیکە، نەبکەیت، نەبکەین؟ تەنها «نە» ی نەهى لەگەل ئەو «ب» هدا دیت كە بە واتای nor neither هاتبیت وەك دەلین: نەبکەى نەبخۆى تەماشای ئەم دیمەنە جوانە بکەیت!

بەهەمەحال من بەتەما نیم لەگەل هەلسەنگاندنى ئەم هەموو نموونانە خەرىك بىم كەوا هەرچى لەگەلئاندا بکەم سوودىكى تیندا نابینم هیندەى ئەو سوودە بێت كە لە وەلامى ئەو پرسیارە وەردەگیریت كە لەم نموونانەى خوارەوه دەردەس دەبیت. دەلین:

- دەتبینم: لیرەد راناوى كەسى دووهەم بەركار (مفعول) و هى كەسى یەكەم كار (فاعل).ه.
- دەتدیتم: لەمیانەدا راناوى كەسى دووهەم كارایە و هى كەسى یەكەم بەرکارە هەرچەندە لە جیگەى خۆپاندا ماونەتەوه تەنانەت نیشانەى «دە» ی ئایندەش بەسەر كارەكەوهپە.

ئەم مامەلەت گۆرییە لە چیهوه هاتوو؟ پرسیارەكە بۆ خۆیتەر و نووسەر بەجى دەهیلیم چەند خالێك هەپە لە گوتارەكەدا پشتگوى خراوه، بەكورتى، لێیانەوه دەدویم. لەئاست نموونەپەكى بەكارهێنانى «بوون» كە لە دێرى 21ى لاپەرە 168دا بەم شكڵە هاتوو:

- نەدەبا بچم = دەبوو بچم «نە + نە» = ئەرى.

پرسیارەكە هەلەدەستیت و لە گوتارەكەدا ئەسەرى نییە. ئیمە دەتوانین بلین نە دارا نە براكەى هاتن، دەشتوانین بلین: نە دارا نە براكەى نەهاتن.

دەزانین «هیچ كەس» بۆ نەفیه كەچى دەلین: هیچ كەس نەهات.

دەلێن فلان هیچە. دەشلین: فلان هیچ نییە هەردوو رستەش یەک واتایان هەیە. لە «هیچ کەس» دا هەر ریت نییە بلیت «هیچ کەس هات».

ئەم «نە + نە» یە بەو شکلی «موتلەق» گەلیک پرووی زمانی و ریزمانی شارودەتەو.

من ئەم نموونانە دەخەمە بەرچاوی خۆتەر و هەموو کەسیکی مەراقی زمانەوانی هەبی، بۆ تیوەرامان و قولداگرتن و وردپیی...

راستیە کە، لە سویدەو کاک حەکیم کاکەو هیس نامە یەکی نووسراوی رۆژی 1993/2/16 ی بۆ ناردووم لەبارە ی ئەم «نە + نە» ی بە واتای nor, neither وە دەپرسیت کە چۆن دەشی جارێکیان ئەریتی بەخشن و جارێکیان بی تەئسیر بن؟ لە وەلامدا بایی پیوستی پرسیارە کە لە کیشە ی پرسیارە کە دوام، بەلام سەرلەبەری پرسیاری «ن + نە» پتری بەبەرەو هەیه لەو هیندە ی بۆم نووسیو، رەنگە لە دەرفەتدا بۆی بچمەو... دەبوو د. نەسری چاویکیش بەو «نە + نە» یانەدا بگێریت کە نابنە «نەری» و هۆیه کەشی بدۆزیتەو. لەبارە ی «هەبوون» بە واتای «وجود» و «هەبوون» بە واتای «تەملک» کە لە گوتارە کەدا بەیه ک ریشە دانراون کە بۆ دوو مەبەست بە کار هاتبن. دەلیم ئەو دوو «هە» یە لە دوو سەرچاوی جوداوە هاتوون:

بە واتای «وجود - بوون» ه بریتیە لە دوو فعلی «هە» و «بوون». کەرتی «هە» بە ئەسلی درێژتر بوو و لئی سواو. لە کوردیدا چونکە نووسین نەبوو دەقی کونی پاریزێ دەستمان لە شتیکی ئەوتوی گیر نابیت بیکەینە نمونە بەلام دەقی کونی بەهەلوی هەیه [ئافیسنا و هەخامەنیشی تیاندایە] تیمان دەگەیه نی کە ئەم «هە» یە هەمان «هست» ی ئیستاکە ی فارسیە کە لە وتوێژ و نووسینیدا دەشی دەربکەوێت و بشقرتیت، دەلین؛ من آزادم، واتا من ئازادم، دەشلین من آزاد هستم، واته من ئازادم. لەهەجە ی کوردیش هەیه لەبارە ی وەهادا لە جیاتی بلی: فلان کورده، دەلی: فلان کوردهس. لە ئینگلیزی is و لە فرەنسە یی est هەمان «هست» ی باسکراون کە رابردوشیان هەیه... لە پەهەلوی... نمونە یە ک دەهینمەو بایی ئەو بکات نەسەلماندن رەتباتەو:

- لە کارنامە ی ئەرەدەشیری پاپەکان انتشاران دانشگاه تهران 1499 شەرح و توژینەو ه ی بهرام فرەوشی، لاپەرە 2-3 دا ئەم رستە یە ی خوارەو هەیه: «نیپیشت ئیستات» بە واتای: نووسیوو ی. لەم رستە یە دا ئیستات estat رابردووی فعل الکیونە یە بۆ کەسی سێهەمی تاک.
- لە لاپەرە 6-7 دا دەخوینتەو: «پیرامونی ساسان ئیستیت» بە واتای: لە نزیک و روخی ساسان. لەم رستە یە دا فعل الکیونە ی خالی ئیستاکە یە وە ک are ئینگلیزی بۆ کۆ.
- لە لاپەرە 112-113 دا دەخویند ریتەو: «نی بریهین ئیستیت» بە واتای: قەزا و قەدەر نییە.

«ئیستیت» فعل الکیونە ی حالی ئیستاکە یە وە ک is ئینگلیزی بۆ تاکی سێهەم کەس. وە ک دەبینین «ئیستات، ئیستت... فیعلی دیکە شدا بیت. گوتارە کە «بوون» ی کردووە بە فیعلی یاریدەر کە لە گەل «هە»... دا دیت. لە نمونە ی کاتی ئیستا «حاضر» ئەم دوو رستە یە لە لاپەرە 55-56 و 68-69 ی کارنامە دەخوینتەو:

- ئامەت ئیستات امدهاست هاتوو
- ئامەت استم آمده ام هاتوو

دهبی بلیم وشه «استات» که تهرجه مه ده کریت بو کوردی، چونکه وشه که ی تیدا فهواتوه له گهل «است» ی زهمانی حازر تیکهل ده بیت، به تاییه تی که وشه که له گهل فیعلدا بیت، فیعلیش خوی زهمانی تیدا بی ئیتر دوو زهمان له گهل یه کتردا کو دهنه وه: که بلی «مرداست» به ته واوی ئیستا ده گه یه نی.

به ره له وهی بچم بو «هه بوون - تملک» سه رنجی خوینته ر بو ئه م تییینیه زیده گرنگه راده کیشم، له لاپه ره 177 ی گوڤاره که دا نووسه ر 9 خالی سه ره کیی ره چاو کردوو ه بو گرینگیی ده وری «بوون» له بیکهینانی وشه و راگه باندنی واتا و مه به ست له زمانی کوردیدا.

راستیه که ی، ئه و ده وره، له لاییه که وه تاراده یه ک، ئاغلب فیعلی کوردی ده بیینن، به نمونه ده زبوون، رزگار بوون، به ربوون که له گو تاره که دا به به لگه ی گرنگیه که هاتوو ده شی به م نمونه نانه ی خواره وه بیوو چیته وه:

دهر کردن، دهر دان، دهر هاویشتن، دهر چوون. دهر خستن، دهر په رین... رزگار کردن، رزگار پاراستن، رزگار کوشت، رزگار هیشتنه وه...

به ردان، به ره لدان، به رماوه، له بهر چوون، به ره کو تن...

ده زانم «رزگار» که سیفه ته پتر له گهل «کردن، بوون» دا ده روات، به لام له مه دا خه له ل به قسه که م ناگا چونکه سیفه ت «مادی» یه. هه ره ک ناوی مه عنا له گهل «بوون» دا ناروات به لکوو فیعلی تییه ری ده ویت هه ره ها ئه و فیعلانه ی داوا ی «ناوی واتا» ده کن به پیی سروشتیان بو «ناوی مادی» بووز ناخون.

له لایه کی دیکه شه وه هانا بردنه بهر فیعلی یاریده ده ر بو دروستکردنی واتای نو ی پتر هه ژاریی زمان نیشان ده دا له وهی به هوی گهردان کردنه وه وه یا له ری وشه ی سه ره به خووه مه به ست ده خریت. من که له «ترس» وه «ترسان، ترسام، ترساندم» په یدا بکه م گه لیک به خوراپه رمووتر ده م له وهی بلیم «ترسم بوو ترسنوک بووم، ترسنوکم کرد...» ئه گه ر زمانه که م وه ره ها بیت که به ئاسایی بلیم «ره وه نده کانم له ده شتی بیتوین نیشته جیئاند - ده نیشته جیئیم»، ده چیته ری زی زمانه پیشکه وتوو ه کانی دنیا که ده لئین orientalization وشه که له 5 که رت جو شی خوار دووه. که ده لئین transubstantiation مه به ستیانه بلین: گه رانی شه راب و نان له شه وی «عشاء ربانی» دا به خوین له له شی مه سیح. بیگومان پی به پی په ره سه ندنی سه قافه ت و قبوولبوونه وه و تی هه لکیشان له نووسینی ئه ده بی و زانستی، زمانی کوردیش، ماوه ده بریت و ماوه شی بریوه به لام نابج نه خو شیی زمان به ته نسازی دابنئین.

به هه مه حال «بوون» و «است» دوو فیعلی جودان، له کوردیدا به یئیکه له بهر بی نووسینی، فیعلی «است» کوله وار بووه و له زور حالدا ساووه. ئه م «هه» یه پاشماوه ی «است، هست» ی کونینیه ی زمانه که مانه که له ئافیستا و زمانی په هله وی و هه خامه نیشدا پاراستوو، له فارسی سه رده میشدا پاشماوه ی بهر چاوی په یدایه.

له نمونه کانی لاپه ره 165 و 166 دا «بووم به، ده بم به، نابم به» و له نمونه کانی لاپه ره 177 دا «بوومه، نه بوومه» به سه ردا هاویشتون و هه رچی هیژویزی تیئاندا هه یه نه بووی کردوون. ئه م ده ربوونه یی «بردم به، کردم به، بوومی، کردم ی» به سه رباسیکی سه ره کی و بنجیی ریژمانی کوردیدا ده کریته وه هی ئه وه نییه چاو نه بیئیت. به لام وادیا ره عاده تگرتن به موتالا کردن ریژمانی کوردی له کولانه ی ریژمانی بیگانه وه باسه که ی لی شاردوو نه ته وه هه ر چونکه له و ریژماناندا باسیکی ئه وتویی په یدا نییه.

ئه م به کارهینانه ی «بووم به، بوومه»... له کتیبولکه ی «چهند حه شارگه یه کی ریژمانی کوردی» که له سالی 1976 دا بلاوم کرده وه به دریزی قسه ی لیکراوه، له و توژینه وه دا ئه و فیعلانه ی وه کوو «بوون، کردن» پتر له جو ریک به کارهینانان هه یه دابه ش دهن به

1- فیعلی ئینتیقالی.

2- ئینتیقالی پیچه وانه.

فيعلی بوون جگه له شیوهی عادهتی دوو جوړی ناٹاساییشی هه یه:

1- ده بم: جوړی ئاسایی

2- ده بمی: جوړی ئینتقالی

3- ده بمی: جوړی ئینتقالی پیچه وانه.

ئهم شیوهی دوايین که «ده بمی» یه ئه گهر بۆ مندالبوون بی تینه پهره، ئه گهر بۆ پاره بیت تیپه ره.

چهند فيعلیک له مانه هه لده گرن له گه ل «به» و بی ئه ویش به کار بین وه ک، کردم به، گوتم به، گه یستم به، دام به، کردم عه مه له، کردم، گوتمه دارا، گوتمی، گه یستمه ئاوات، گه یستمی، دامه عه لی، دامی... به شی هه ره زوړی فيعله کان «به» قبول ناکن وه ک:

نۆریمه خانوو هه که، چوومه شار، که و تمه هه وزه که، بردمه سه ربان، خستمه ده ستی، هه لمدایه کۆلان، رۆبوومه دزه که. [لیره دا «بوون» ئه و «به» یه قبول ناکات] ترنجامه ریزبانه وه، خونجامه نویتنه که م، په سوامه که له به ره که، رزایه ناو ئاو، خزیمه گومه که وه، هاتیبه ماله وه، سورا به باریکی دیکه وه، هینامه ژووری، هه لمداشته ئاوی زه لم، داتانه پیکه نین، رۆشتمه باخه که، دلۆپه که تکایه قاپه که وه، هه لکشامه سه ری، په ریمه ئه و به ر.

ئهمانه 21 فيعلن، هه مووشی له شیوهی ئینتقالی به کارهاتوون.

یه ک له سیفه ته سهیره کانی ئهم شیوهی له وه دایه که ئه گهر فيعله که تینه پهر بیت یه ک مه فعوول داوا ده کات. ئه گهر تیپه ر بیت دوو مه فعوول: چوومه هه ولیر، گه یستمه ئامانج، دارام کرده پاله. به رد م گرت ه چوینله که، چاوم بریه ئاوه که. [ئهم فيعله ده گمهنه] که مه فعوول شرایه وه فعله که «ئ» به خوینانه وه ده گرن: دارام کردی نه ک ئاراز، درهنگ گه یستمی...

نالی ده لئی:

وای فهرموو که ماچت «نه ده می» روروشی توویم
ئهمساله به جی دی ئه سه ری وه عده یی پاری

حاجی قادر ده لئی:

خانه قاکه ی که نه فی ئه مننه ئه ده بخانه یی عام
جی قه زای حاجه ته عالم به زه رووری «ده چنی»

له حاله تی پیچه وانه پیدا فاعیل ده که ویتنه جیگه ی مه فعوول وه ک:

ده بمی، ده مچی، ده مئیشی، ده مخورئ، ده مپه رزئ (له هجه ی سلیمانی). فيعلی «دزان» له «دزیو» وه هاتوو به واتای هه ز لی نه کردن و پیناخو شبوون هه ر شیوهی پیچه وانه ی هه یه، ده لئی: قسه که تم زور دزا، دارام ده دزی، ده مدزی... ناگوتری: دارا ده دزیم، وه ک که ده لئی دارا ده بینم.

فيعلی «ویستن» له ئاینده دا ده بیتنه ئینتقالی پیچه وانه، فاعیل تیدا ده که ویتنه جیگه ی مه فعوول وه ک: ده مه وی، ده تانه وی. لیره دا راناوه کان جی مه فعوولیان پر کردوو ته وه به لام چونکه فاعیلی راناوی «تان» به کار هات هه رچه نده فيعله که ش ئاینده یه. ئه وانه ی تازه راهاتووی کوردی ده بن به زوړی ده لین: ده ویم.

وا ده‌زانه «دهمه‌وئ» - ده‌تانه‌وئ» له «ویستن» هوه نه‌هاتوو به‌لکوو له «ئه‌فین» هوه بویه‌یشه بزویتی «ه» به‌دوا راناوه‌که‌دا دیت که پاشماوه‌ی «ئه» ی «ئه‌فین» ه و هه‌مزه‌که‌ی قرتاوه. هه‌رچی «ویستم، ویست... هتد» له ویستنه‌وه هاتوو نه‌ک له «ئه‌وئ» - ئه‌فین» وه‌ک که «ده‌لیم» له «گوتن» هوه نه‌هاتوو، له فیعلیکی کۆنی کوردیی مردوووه هاتوو که ئیسته‌که له زمانی هیندی «سانسکرتی» دا زیندوه.

مامۆستا وه‌ه‌ب‌ی له کۆنه‌وه به‌کورتی به‌سه‌ر ئه‌م «بووم به، گه‌بیشتم به...» یه‌دا رۆیشتوو و هه‌ر به‌ پئی زاهیری حالیش «به» که‌ی به «حرف جر» دا ناوه [که له‌م شیوه‌به‌ راسته‌ حرف جر]، هیچ به‌لای «انتقالی»... و داخوایکردنی مفعول... و... ئه‌و لایه‌نانه‌دا نه‌چوه.

«هه‌بوون» به‌ واتای «تملك» له بنه‌ره‌تدا هه‌رچی بنویتیت جودایه‌ له وه‌ه‌بوونه‌ی تازه باسکرا که دیتمان له چیه‌وه هاتوو. به‌لای باوه‌ری خۆمه‌وه ئه‌سله‌که‌ی «هه‌قبوون» ه و خزمی have ی ئینگلیزی و avoir ی فرهنسه‌یه. به‌داخه‌وه شیوه‌ نووسینی کۆنی کوردیمان نییه‌ بۆی بچینه‌وه. که ده‌لین هه‌مه، وه‌ک ئه‌وه‌به‌ بلین: کردووومه، که بلین: هه‌یه‌تم - هه‌یتیم، ریژه‌ی «کردووتم، خواردووتم» مان به‌کاره‌یتاوه. له رۆوی ریزمانه‌وه «هه‌یه‌تم» په‌سه‌ندتره له «هه‌یتیم» چونکه بزویتی «ه» له وشه‌ی «هه» دا که ئه‌م «ی» یه‌ داخوای کرد بویه بوو بزویتی دوا‌ی «ی» که‌ه‌که‌ه‌ پارێزیت و وشه‌که بیته «هه‌یه‌تم» ته‌گینا ده‌گوترا «هه‌تم» وانا ده‌نگی «ت» به‌س بوو بۆ ته‌وه‌ی «هه» نه‌بیته «هه‌م» و به‌ فیعل الکینونه‌ حیساب بکریت.

ئه‌گه‌ر «هه‌ف» مابایه‌ ئه‌وسا لزووم به‌و «ی» نه‌ده‌ما و ده‌گوترا «هه‌فه‌تم» وه‌ک که گوترا «کردووتم، خواردووتم». له‌ه‌جه هه‌یه له‌مانه‌شدا ده‌لئ: «کردۆتم، خواردۆتم، چۆتم و هاتۆتمه‌وه»... به‌لام بیگومان «هه‌یه‌تم، کردووتم»... ره‌سه‌نتر و په‌سه‌نتره، ته‌نانه‌ت له کاری تینه‌به‌ردا که ده‌لین «ئیمه‌ نوستووین» ته‌گه‌ر کاره‌که‌ تیه‌به‌ریابه‌ ده‌مان گوت «ئیمه کردوویمان».

من لیره به‌پیشه‌وه ئه‌و بیرورایه‌ی خۆم ده‌باره‌ی «هه‌ف»... به‌ نووسین بلاو کردووته‌وه بی ته‌وه‌ی هیچ نمونه‌یه‌کی کۆنم له هیچ سه‌رچاوه‌به‌ک ده‌ست که‌وتیت، هه‌تا له‌و رۆژانه‌ی دوا‌یدا که بۆم رینکه‌وت کتیپی «فقه‌ اللغه‌ ایرانی» نووسینی ای. م. ارانسکی، وه‌رگێرانی بۆ فارسی له‌لایه‌ن که‌ریم کشاورزه‌وه، بخوینمه‌وه و خۆشبه‌ختانه له‌ لاپه‌ره 86دا رسته‌ی «خشای و ئی ت هقات وو» به‌ واتای «پادشاهی هه‌بوو» [پادشاهی داشتی فارسی] هاتوو و به‌ واتای «هیفا» به‌ واتای «هه‌ف» خۆی نیشان داوه، ده‌قه‌که‌ش له ئافیس‌تاوه وه‌رده‌گرت: «هقات وو» راسته‌و‌راست ده‌بیته «هه‌یبوو» به‌لام له ده‌قی ئافیس‌تادا ئه‌م «ی» یه‌ که‌سی سه‌په‌می تاک که‌ له «هه‌یبوو» دا ده‌رده‌که‌ویت پیشتر ده‌رکه‌وتوو وه‌ک که له‌سه‌روه‌ه گوتمان «پادشاهی هه‌بوو» دا راناوه‌که‌ له شویتنی ره‌وای خۆیدا، دوا‌ی به‌رکار ده‌رکه‌وتوو و «هه‌بوو» بی راناو ماوه‌ته‌وه.

له‌لایه‌ن «هی» که‌ گوتاره‌که «ضمير التملك» ی داده‌نیت [ل: 176] دوا‌ی لیکدانه‌وه و وردبوونه‌وه له دوو رسته‌ی «ئه‌م فلسه‌ هی منه» و «ئه‌مه‌ فلسی منه» ده‌رده‌که‌ویت که «هی» خۆبه‌تی له رسته‌ی دووه‌مه‌دا «ه» که‌ی سواوه و ماوه‌ته‌وه «ی» که‌وا ئاشکرایه‌ دووره له «ضمیر» و ئامرازیکی عاده‌تی «اضافیه» و زۆر که‌س هه‌ر له‌م باره‌وه دین ده‌لین: «هی منه» و «ئه‌م قه‌له‌مه‌ هینه‌که‌ی منه...» له‌مه‌شدا نه‌ختیک سه‌ره‌وه‌ی ده‌که‌ن که‌وا له‌به‌ر لیکترچوونی «هی» - هین - هینه‌که» دوو وشه‌که‌ لیکتر جودا تیکده‌که‌نه‌وه، چونکه «هین، هه‌رامه، فیسار»... زه‌ه‌ناون له‌بری ناویکی له‌بیرکراو یاخود ژیریه‌رده‌خراو به‌کار دین دیسانه‌وه خۆشبه‌ختانه له هه‌مان کتیپی «فقه‌ اللغه» ی باسکراودا جاریکیان له ده‌قی ئافیس‌تایی و جاریکیشیان له ده‌قی زمانی هه‌خامه‌نشی «فارسی کۆن» دا ئه‌م «هی» یه‌ وه‌ک ته‌داتی «اضافه» به‌کارهاتوون.

له لاپه‌ره‌ی 86 له ده‌قی ئافیس‌تاییدا هاتوو: «بیمایه‌ خسه‌تر ئورقه‌هی» به‌ واتای: له پادشاهی جه‌مشیدی به‌رز پیمای جه‌مشیده. «هی» ته‌داتی اضافه‌یه به‌ واتای «هی جمشید» هه‌روه‌ها هه‌مان «هی» ته‌داتی اضافه‌یه له «ئورقه‌ی» به‌ واتای «هی ئورقه».

لاپه ره 102 له ده قی هه خامه نشیدا هاتوو: «فیشتاسپه هیه» به واتای هی فیشتاسپ، «ئه رشامه هیه» به واتای هی ئه رشامه.

ئه مه و کۆمه له یه ک عوزرخوازی ده که م له شیوهی نووسینه که م که چه زم ده کرد شیرنتر بوایه... به هه مه حال نیازه که شیرینه که خزمه تی سه قافه ت و زمانه که مانه و پرای ریز و ئاواتی سه رکه وتویی د. نه سرین فه خری.

«...»

له پرستگه‌ی «مامۆستای کورد» دا

وه کوو قوتابیه کی به خته وه‌ری هه‌ستیار یا خود ده‌رویشیکی حه‌قسه‌لماندووی شیخی رابه‌ر، ده‌سته‌ونه‌زه‌ر... بێ مه‌رای... دوور له ته‌ما... کړنوو ده‌به‌م بۆ «مامۆستا» ی ته‌مه‌ن ده‌سال و عه‌رزى خزمه‌تى ده‌که‌م که من حه‌فتاوشه‌ش ساله گویدێرى په‌نده نه‌درکاوه‌ کانتهم و گه‌نجینه داخراوه‌ کانتهم که به‌رێوه بوون بگه‌نه رۆژانى ئاخه‌لیوه‌ی ژيانم و لیم بینه‌وه به‌و ئامۆزگارییه‌ی قوتایی سه‌ره‌تایی ته‌مه‌نی ده‌ ساله به‌ ده‌رس له مامۆستای ته‌جره‌به‌دیده‌ی حه‌فتا سالی وه‌رده‌گرێته‌وه که تازه به‌ تازه‌ش سالی نۆیه‌می عومری بیکۆتایی خۆی جی ده‌هیلت ئیتر هه‌روا له ده‌رووندا مامۆستا و قوتایی تیکه‌ل به‌ یه‌ کتر ده‌بنه‌وه و وه‌ک گۆران له‌گه‌ل خۆمدا ده‌لیم:

نازانم کامتان کامن
کامتان نه‌وتی چرامن

من تۆم تۆ منیت... چۆنیک ده‌بین با بیه‌ن، ئه‌وه‌نده‌م به‌سه له سیبه‌رتدا بسیمه‌وه... به‌ سه‌رچاوه‌ی روونت ده‌زنوێژکی کوردانه بشۆم. نه‌خیر به‌ جلکه‌وه خۆم له کانیات هه‌لینم وه‌ک تازه ساوايه‌کی بێ جلک و گه‌رد بيمه‌وه به‌ر تیشکی خۆره‌تاوی کوردستان خۆ من له «نالی» یه‌وه فێرم له‌گه‌ل رۆحی خۆمدا سکالا بکه‌م:

به‌و ئاوه‌ خۆت بشۆ له‌ کدوراتی سه‌رزهمین
شاد بن به‌ وه‌صلی یه‌کدی که تۆی طاهر ئه‌و طه‌هور

ده‌زانم تیک کردنه‌وه‌ی سه‌رچنار و «مامۆستای کورد» قیله‌شه‌ری ده‌وی، وێرای نه‌ختیک خۆخافلاندى و چاونووکاندى و پشتبه‌ستن به‌ که‌مه‌ربه‌ندى وشه‌ی بریقه‌دار، به‌لام بینگومان شه‌عه‌ده‌بازیش، به‌ خۆی و جادووگه‌رییه‌وه‌ی نه‌ک هه‌ر رهاويه‌ بگه‌ر به‌ولای پیرۆزیشه‌وه‌ تێ هه‌لده‌کشیت که ده‌سته‌ودامانی نرخی بالای شه‌رافه‌تمه‌ندی حه‌په‌سانی گۆران و «شراپا طه‌ورا»¹⁰ ی سه‌رچناری نالی و مزگه‌وته‌مالی «مامۆستای کورد» بییت و وه‌نه‌وزیکی سه‌رخه‌وشکینی دمه‌و به‌یانی به‌ خۆی رها بیه‌نیت، بۆ چرکه‌یه‌کی سه‌عاتیش بێ مه‌ینه‌تی ئیقلمگیری کورد و کوردستان به‌ ده‌ست رۆله‌ی کورد و کوردستانه‌وه‌ فه‌رامۆش بکات که فه‌رامۆشکردنی بۆ نییه‌ مه‌گه‌ر به‌ شیتبوون یا به‌ مه‌رگ. خۆرای نه‌بوو حاجی قادر فه‌رموویه‌تی:

هه‌تا وه‌ک ئاگری ژیرکان له‌گه‌ل یه‌ک
ئه‌گه‌ر توفانه له‌شکرتان به‌ پووشه‌ک
له‌به‌ر حیزا به‌خۆیی و ناتهبایی
له‌ ژیری حیزی حیزان بوونه‌ دۆشه‌ک

میراتگری سه‌رده‌می نه‌خوێندوویی و بێ فه‌لسه‌فه‌یی و ئایدیۆلۆژیی رامیاری و ئابووری له‌سه‌ر میرات فه‌پوقیریان ده‌بوو، رهنه‌گه‌ ریکیش که‌وتبانایه: وا له‌ ده‌ره‌به‌یانی سه‌ده‌ی بیست و یه‌که‌م و به‌ سه‌قافه‌تی قه‌ومايه‌تی و چینایه‌تی و دینایه‌تییه‌وه‌ رۆله‌ی کورد خۆی کرد به‌ میراتگری کفن و به‌رده‌قه‌بری گه‌ل و کوردستانه‌که‌ی ئینجا ئه‌گه‌ر به‌ره‌هه‌لستیک ده‌ستی گرتن

¹⁰ - نالی وشه‌ی «طاهر» ی به‌ واتای «پاک» بۆ «بادی خوشمروور» داناهه. «طه‌ور» یش که «پاککه‌روه» یه و هیماشه بۆ ئاوی به‌هه‌شت به‌ سه‌رچناری به‌خشیوه.

له دابه شینی پارچه ی کفن و کهرتی بهرده قهبر چ گله یی له عهزمی جهزمی ئهوان ناکریت، مالم حهقه هه رگیز هینده شیتگیره نه بوون له ئاست هیچ دوژمنیکدا، ئاخیر بیگانه نابین ئوسوولی له گهلدا بکریت... چاو و رووی قایمی دهویت!!

وا دلّم بو ئه و کهمتاکورته ی دلسۆزی هۆشیار لی ده دات له پیشمه رگه ی، عه ره ب گوته نی «صحیح النسب» ی نیشتمانپه روه ری و خۆبه کوردزانین که ته قه ی ناچار ی ده که ن ئاگر له جه رگیان به ر ده بییت... ده ست بو پاتال نابه ن... به خۆ ده شکینه وه... هانام بو هینایت «مامۆستای کورد»، تافگه ی شه رافه تی کوردایه تی! رۆحانیه تن فریای هه موو کوردی دلسووتاو بکه ویت و ئاواتیان بگه یه نیته دی، خۆ تو هینده ی مه رقه دی هه ر چاک و پیر و قوتب و له وانیش مه زنتر، که راست یا هه له، ئاواتان ده گه یه ننه جی، پاکیت و پیروژیت و ئاسمانیت... ئاه و نزای گه له کوردی یه خسیری 2500 سآله یی له په رده ی بیسه ری هه لسووریتی ئه م جیهانه به رینیته وه تا ئه گه ر فرشته ت چنگ نه که وت، ئیزنه له هه موو کورده وه به به چکه ئه هریمه نیکدا په یام بنیره بۆی به ئیمزای سی ملیون کورده وه... به لکوو... خواوراستان... فرمیسکی خوینینی هه تیمه کوردی بی زار و نوا... ده ربه ده ری تازه ویرانگه کانی بابان و سۆران و بادینان به سفارش له غه یبه وه به سه له کی دلّه ره ق هه لاتووه که ی چه کداری کوردی کورد کوژ نه ختیک... هه روا بایی تو سکالیک خاو بکاته وه، له جیاتی ده قاتلی تاوانبار پینچ که سی بی تاوان بکوژیت.

ئهمه ده لیم و ده لیمه وه ده شانم چند ئه سه مه باده نه وه بو شه قامی راست!!

به غداد: 1995-10-20

مسعود محمد

«...»